

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

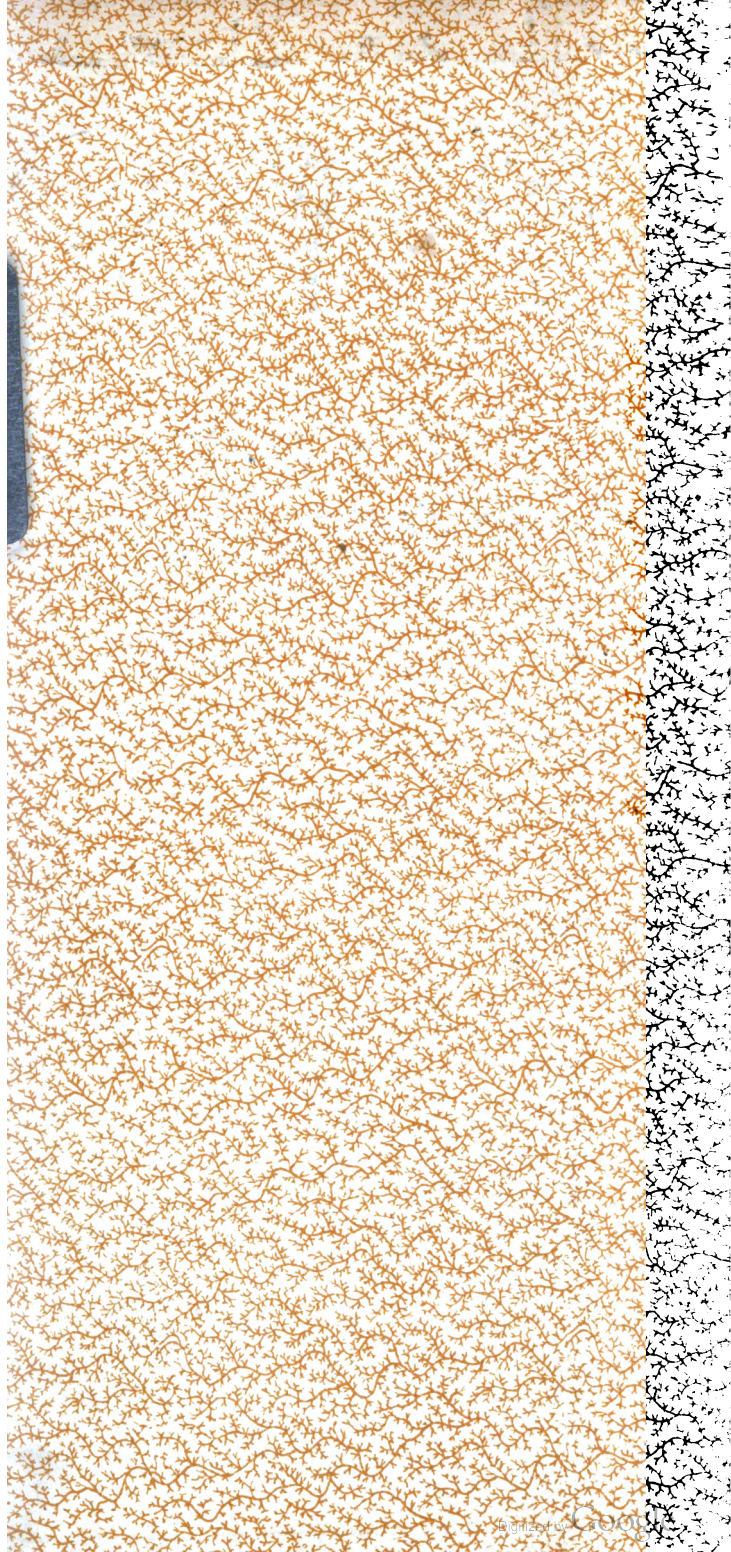
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NYPL RESEARCH LIBRARIES

3 3433 07030068 0

✓
Gaistford
NRH

POETÆ MINORES GRÆCI

PRÆCIPUA LECTIONIS VARIETATE

ET

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

INSTRUXIT

THOMAS GALSFORD, A. M.

ÆDIS CHRISTI ALUMNUS

NECNON

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS

EDITIO NOVA, F. V. REIZII ANNOTATIONIBUS

IN HESIODUM, PLURIUM POETARUM

FRAGMENTIS ALIISQUE ACCESSIONIBUS

AUCTA.

V O L. I.

LIPSIAE

IN BIBLIOPOLIO KUEHNIANO

MDCCCXXIII

IMPRESSIT BENEDICTUS GOTTHILF TEUBNER.

AV

H E S I O D I C A R M I N A

PRÆCIPUA LECTIONIS VARIETATE

ET

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

I N S T R U X I T

THOMAS GAISFORD, A. M.

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS.

L I P S I A E

I N B I B L I O P O L I O K U E H N I A N O

M D C C C X X I I I

THE
NEW
YORK
LIBRARY

THE
NEW
YORK
LIBRARY
OF THE
CITY OF NEW YORK

PRAEMONITUM.

In editione Poetarum minorum Lipsiensi nonnihil mutata est operis descriptio. Oxoniensis enim, quae quatuor voluminibus prodit a. 1814 — 1820, primo complectitur Hesiodum quasque poetarum reliquias volumine tertio exhibuimus p. 1 — 288; secundo Bucolicorum carmina cum indicibus; tertio scholia ad Hesiodum; postremo grammaticorum commentaria in Theocritum.

Iam quae nova accesserint ostendamus. Ac primo quidem annotationes in Hesiodi Theogoniam, Scutum Herculis et Fragmenta auximus iis quae Fridericus Volgangus Reizius marginibus exemplaris Graeviani adscripserat. Copiosa sunt eiusdem ad Opera et Dies annotata, quae quum Spohnius in sua Hesiodi carminis editione, omni apparatus genere instructissima, editurus esset, nobis ea omittenda duximus. Ad locupletandas frag-

mentorū collectiones volumine tertio comprehensas adhibuimus Edmundi Henrici Barkori supplementa per plures diarii classici fasciculos (24. 25. 26. 28. 30. 32. 34.) dispersa; alia Guilēlmus Dindorfius contulit. Tum addidimus Alcaei, Sapphonis et Stesichori fragmenta a Blomfieldo collecta et docti Britannī, qui nomen suum latere voluit, dissertationem de Antimacho Colophonio. Denique volumini quinto adiecimus indices in annotationes.

Praeterea Dindorfio haec debentur.

Diacon. in Hesiodum p. 544. *χωρίοις* pro *χωρίς* dederunt Scaliger, Heinsius et Gaisfordus. Qui si accuratius agere vellent, vide ne *χωρίοις* potius scribere debuerint. Imitatur enim Diaconus Sophoclea haec, Trachin. v. 143.,

*τὸ γὰρ νεᾶν ἐν τοιοῖσδε βόσκειται
χωρίοισιν αὐτοῦ.*

Empedocles vol. iiii. p. 286. v. 25. *τῶν δ' ὅσ' ἔσω μὲν πνευὰ, τὰ δ' ἔκτοθι μανὰ πέπηγε.* Memorabilis hic locus propter prosodiam adiectivi *μανός*, de qua ambigebat Schaeferus annotatione ad scholiasten Apollonii p. 214. Vere, ut arbitror, Phrynichus in Bekkeri Anecdotis p. 51., omninoque *μανός* non magis quemquam corripuisse credo quam *δανός*. Nam Aeschyli quidem verba ἐν *μανοστήμοις πέπλοις*, (apud

Salmasium ad Tertullian. de pallio p. 41, Ruhnken ad Timaeum p. 177. et Blochium ad Etymol. M. ii. p. 957.) in neutram partem adhibere licet, nisi reperitis quae in eo loco vel antecesserunt vel secuta sunt. Quare in Theophrasti botanicis et medicorum libris, ubi comparativi et superlativi scripturae summa est inconstantia, *μανότερος* et *μανότατος* praeferenda iudicamus. In qua re non negligendum quod de praeclaro Theophrasti codice Urbinate retulit Schneiderus vol. v. p. 448. „Comparativum et superlativum variant libri editi per *ō* et *ō̄*, sed Urbinas fere ubique *μανότερος* et *μανότατος* verum habet, v. c. c. pl. 4, 2, 1. 4, 10, 1. 4, 16, 1.“

Theocrit. xv. 1. *ἐνδοῖ Πραξινοῶ*. Ioannes Alexandrinus MS. ex Herodiano. *τὰ εἰς οἱ ἐπιρρήματα, ὅτε δηλοῖ τὴν ἐν τόπῳ ἢ τὴν εἰς τόπον σχέσιν, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὄντα, περισπᾶται, μεγαροῖ, φρεαροῖ, παιανοῖ, ἀδμονοῖ, οὐδαμοῖ, ἐνταυθοῖ τὴν αὐτὴν ἔχει σημασίαν τῷ ἐνταῦθα τῷ πρωτοτύπῳ. τὰ δὲ δισύλλαβα τῶν εἰς οἱ βαρύνεται καὶ περισπᾶται· περισπᾶται μὲν, ὅτε ἔχει πρωτότυπον ὀξύτονον, παρὰ τὸ σφίγξ σφιγγοῖ, ἰσθμὸς ἰσθμοῖ, βυθὸς βυθοῖ. τὸ ἀρμοῖ συμπερισπᾶται τῷ ἀρμῷ. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνων βαρύνεται, ἔξω ἔξοι, πέδον πέδοι, πέδοι δὲ βᾶσαι, αἰσχύλος προμηθεῖ δεσμῷ (sic), ἐνδον ἐνδοι, ἐνδοι πραξινοῶ, ὁ θεό-*

πρῶτος, οἶκος οἶκοι. Ex his corrige Aeschyli librorum scripturam v. 280. et lexicis adde verbum συμπερισπᾶν. φρεαροῖ et ἀθμονοῖ scripta oportuit Φρεαττοῖ et Ἀθμονοῖ. Neque illud obscurum, post ἐνταυθοῖ excidisse ὁ. Ex eodem grammatico afferam aliquid quod ad Sapphonem pertinet. ἡ ὀξεῖα, inquit, ἡ ἐν τέλει τίθεται, ἡ πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους, ἡ πρὸ δύο· πρὸ τριῶν δὲ οὐκ ἔτι. τὸ γὰρ μήδεῖα παρὰ σάπφωϊ πεπονθὸς παραιτούμεθα, ὅτι τὴν ἐν δέφθογγεν διεῖλεν. Alia Sapphonis ceterorumque lyricorum fragmenta nonnihil vel lucis vel incrementi capere poterunt ex Herodiani libro quem in primo Grammaticorum volumine edidi. Quae hic non repetam. Scribebam Lipsiae.

PRAEFATIO

THOMAE GAISFORDI.

QUANQUAM in hac Poetarum Minorum Graecorum editione parum vel potius nihil, quod memoratu quidem dignum sit, effecerim, intererit tamen lectoris, ut de instituti mei ratione, et de subsidiis quibus usus sim, in ipso operis limine certior fiat.

Nemo fere ignorat Poetas Minores Graecos Radulpho Wintertono curante Cantabrigiae anno 1635. produsse hoc ordine dispositos:—viz. *Hesiodus, Theocritus, Moschus, Bion Smyrn. Simmias Rhodius, Musaeus, Theognis, Phocylides, Pythagoras, Solon, Tyrtaeus, Simonides, Rhianus, Naumachius, Panyasis, Orpheus, Mimnermus, Linus, Callimachi Epigr. Euenus Parius, Eratosthenes, Menecrates, Posidippus, Metrodorus, Fragmenta quaedam Comicorum, et Diversorum Poetarum Gnomae.* Quae editio formulis typographicis saepius postea repetita est. Ex his scriptoribus, Poetas Bucolicos in aliud volumen seorsim brevi proditurum reservandos judicavi alios, utpote sequioris aevi et notae, Simmiam v. c. et Musaeum, quin et Fragmenta Comicorum, cum Di-

versorum Poetarum Gnomis, in praesens saltim omnino praetermisi. Horum vero locum rectius, opinor, occupant Fragmenta Hesiodi, Archilochi^a et Simonidis, non omnia fortasse quae sub istorum nominibus inter eruditae antiquitatis monumenta reperiri potuerunt, sed plura tamen auctioraque iis quae ad hunc usque diem habemus in unum quasi corpus congesta.

Quod ad rationem criticam spectat, satis erit in univ-
ersum monuisse, me in contextu, uti vocant, consti-
tuendo, semper illaesam servare voluisse optimorum
et vetustissimorum exemplarium fidem. Manuscripto-
rum itaque et edd. antiquarum, quotquot ad manum
erant, collationibus diligenter usus, lectiones, quae
vulgatis anteferendae videbantur, exinde haud dubitan-
ter recepi. Emendationes ex conjectura rarissime
(nunquam certe inconsulto lectore) admisi: quod sane
saepius factum debuerat, si omnia ad accurate scriben-
di leges exigere mihi propositum esset. Ecquis enim
nescit vitia, quae reliquias veterum deformant, codici-
bus hodiernis magnam partem esse antiquiora?

In brevibus cuilibet paginae subjectis annotationibus,
praeter MSSorum et edd. vett. lectiones a receptis di-
versas, quae ullius quidem videbantur momenti, adje-
ci, quotquot in adversariis enotaveram, veterum au-
ctorum loca Hesiodum ceterosque poetas laudantium.

Deinde Indices tres verborum locupletissimos ad-
didi: quorum principem, in Hesiodum, rogatu meo
confecit amicus: secundum, in Theognidem, post

^a Prodierunt Lipsiae 1812. in 8o. *Archilochi Iambographorum Prin-
cipis Reliquiae* — adidit Ignatius Liebel etc. etc. Hujus libri co-
piam non habui nisi postquam, magna pars meae collectionis typis
esset impressa.

Blackwallum a Sebero mutuū sumsi: tertium, in Archilochum, Solonem, Simonidem, Tyrtaeum et Mimnermum, ipse concinnavi.

Postremo monendus est lector, mihi in animo esse, postquam alterum volumē Poetas Bucolicos complexurum ad finem perduxero, Scholia veterum magistrorum in Hesiodum et Theocritum subjicere, MSSorum ope locupletiora quam antehac, et emendatiora.

Subsidia hujus editionis et notarum explicatio.

In Hesiodi Opera et Dies.

- Voss.* 1, 2. Duo MSS. Isaaci Vossii a Graevio adhibiti.
Pal. 1, 2. Duo MSS. Palatini apud Commelinum.
Barocc. } Codd. Barocc. 46, 60, 109.
Bodl. } Lauck Gr. Auct. C. 10. 54. } apud Robinsonum.
Reg. Soc. Codex Regiae Societatis.
Coisl. Codex Coislinianus.
Ac. } Duo MSS. Lipsienses apud Loesnerum; Alter
Sen. } ex Bibl. Acad. Paullina, Alter ex ea, quam
 Senatus amplissimus studiosorum usibus aperuit.
Aug. MSS. Augustanus apud eundem.
Med. Lectiones Codicis Medicei N. 39. Sec. xii. manu Dorvillii enotatae (in Bibl. Bodl. Auct. X 2. 6, 11.)
D. Codex Dorvillianus X 1. 3, 12.
E. Alter MS. Dorvillianus X 1. 3, 13.
Gal. Codex Galeanus, in coll. SS. Trinitatis Cantabrigiae servatus, cujus lectiones meum in usum enotavit doctissimus P. P. Dobracus, A. M. istius collegii e Sociis.
 [De libris Parisinis, qui serius accesserunt, vid. infra p. 149. Ed. Lips.]
Pr. Editio Mediolanensis a. 1493. omnium princeps.

In Theogoniam.

Med. Collatio Codicis Medicei inter libros Dorvillianos servata. Vide post Hesiodi fragmenta p. 197. [p. 144. ed. Lips.]

Bar. Codex Baroccianus 109.

Reg. Sac. Codex Regiae Societatis Londini apud Robinsonum.

In Scutum Herculis.

Med. Collatio Codicis Medicei.

Emm. Codex recentissimus et mendosissimus, licet optimarum lectionum vestigia subinde exhibeat, in bibliotheca coll. Emmanuel. Cantabrigiae servatus, cujus collationem amicitiae debeo eruditissimi Car. Jac. Blomfield, A. M.

Harl. Codex Harleianus apud Robinsonum.

Rehd. Codex Vratislaviensis apud Heinrich.

Ald. Theocriti Eclogae triginta — Genus Theocriti et de inventione bucolicorum — Catonis Romani sententiae paraeneticae distichi. Sententiae septem Sapientum. De Invidia. Theognidis Megarensis Siculi sententiae elegiacae. Sententiae monostichi per capita ex variis poetis. Aurea Carmina Pythagorae. Phocylidae Poema admonitorium. Carmina Sibyllae erythraeae de Christo Jesu domino nro. Differentia vocis. Hesiodi Theogonia, scutum Herculis, georgicon libri duo. Impressum *Venetis* characteribus ac studio *Aldi Manucii* Romani cum gratia, etc. MCCCCXCV. Mense februario.

Junt. 1. Hesiodus, Theognis, Gnomae diversorum Poetarum, Carmina Sibyllae, Pythagorae aurea Carmina, Gregorii Gnomae, Theocriti opera omnia. *Florentiae* in aedibus *Phil. Juntae* MDXV. 8°.

Trinc. Hesiodus cum Scholiis *Venetis* in aedibus Bartho-

lomaei Zanetti Casterzagensis aere vero et diligentia
Joannis Francisci Trincavelli. a. MDXXXVII. in 4to.

Junt. 2. Hesiodus, Theognidis Sententiae, Sibyllae Carmina, Musaei opusculum de Herone et Leandro, Orphei Argonautica, Hymni, et de Lapidibus — Phocylidis Paraenesis — Florentiae per Benedictum Junctum MDXXI. 8°.

Commelin. Hesiodi opera quae exstant. In eadem doctorum virorum annotationes et Lectiones variae e MSS. Palat. E Typographeio H. Commelini 1591. 8°.

Loesner. Hesiodus ex recensione T. Robinsoni cum ejusdem, Jo. Scaligeri, Dan. Heinsii, Francisci Gaieti et Johannis Clerici notis, Joh. Georg. Graevii lectionibus Hesiodeis, et Danielis Heinsii introductione in doctrinam operum et dierum, accesserunt var. lectt. MSS. et edd. vett. etc. etc. curante C. F. Loesnero. Lips. 1778. 8°.

Wolfius. Theogonia Hesioidea. Textu subinde reficto in usum praelectionum seorsim edita a F. A. Wolf. Halae Saxon. 1783. 8°.

Heinrich. Hesiodi Scholium Herculis cum Grammaticorum Scholiis Graecis, emendavit etc. etc. C. F. Heinrich Vratislaviae 1802. 8°.

In Theognide adhibiti sunt,

Harl. MS. recentissimus Musei Britannici Harl. n. 6301.

Turneb. ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΑΙ ΠΑΛΑΙΟΤΑΤΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ Parisiis MDLIII. apud Adrianum Turnebum typographum regium. 4to.

Vinetus. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, aliorumque veterum poetarum gnomica apud Crispinum 1569. 12°.

Neander. Opus aureum et Scholasticum etc. studio Mich. Neandri Soraviensis. Lipsiae 1577. in 4to.

Sylburgius. Theognidis, Phocylidis, Pythagorae, Solonis, et aliorum Poemata Gnomica — opera *F. Sylburgii* — *Traj. ad Rhenum* 1592. 12°.

Seberus. Theognidis etc. cum indice duplici, etc. Ed. secunda, quae seorsim, praeter Graeca Joachimi Camerarii Scholia, peculiare quoque notas exhibet, etc. et var. lect. e MSS. Aug. et Palat. opera *M. Wolfgangi Seberi Lipsiae* 1620. 8vo.

Blackwall. Theognidis etc. etc. notis et emendationibus explanatae et exornatae opera *Antonii Blackwall A. M. Londini* 1706. 12°.

Ephema. Observata in Theognidem apud Acta Societatis Rheno Trajectinae T. IV.

In Pseudo-Phocylide usus sum,

Bar. MS. Barocc. 50.

Brunck. Gnomici Poetae Graeci. Ad optimorum exemplarium fidem emendavit *R. F. P. Brunck. Argentorati* 1784. 12°.

——— Ejusdem *Analecta Graeca* 3 Tom. 8°. *Argent.* 1776

Jacobs. Animadversiones in Epigrammata Anthologiae Graecae. *Lipsiae* 1798, et ann. seqq. 8°.

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Postae min. Gr. Tom. I.

Α

101.01211

101.01211

101.01211

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΤΟΥ

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΜΟΤΣΑΙ Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι,
 δεῦτε δὴ, ἐννέκετε σφέτερον πατέρ' ὕμνουσθαι·
 ὃν τε διὰ βροτοὶ ἄνδρες ὁμῶς ἄφατοί τε φατοί τε,
 ῥήτοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἐκῆτι.
 ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει· 5
 ῥεῖα δ' ἀρίστων μινύθει, καὶ ἄδηνον ἀέξει·
 ῥεῖα δὲ τ' ἰδύνει σκολιόν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
 Ζεὺς ὑψιβραμέτης, ὃς ὑπέριστα δώματα ναλεῖ.

1. Decem priores versus hujus carminis ab antiquis temporibus tanquam spuris notari auctor est Pausanias IX. 31. Βοιωτῶν δὲ οἱ περὶ τὸν Ἑλικῶνα οἰκοῦντες παρελημμένα δόξῃ λέγοντων ὡς ἄλλο Ἡεσίδοος ποιῆσαι οὐδὲν ἢ τὰ Ἑργα· καὶ τούτων δὲ τὸ ἐς τὰς Μούσας ἀφαιροῦσι προοίμιον, ἀρχὴν τῆς ποιήσεως εἶναι τὸ ἐς τὰς Ἑριδας λέγοντες. Καὶ μοι μόλιβδον ἰδείκυσαν ἔσθαι ἢ πηγῇ, τὰ πολλὰ ἐπὶ τοῦ χρόνου λελυμασμένον γέγραπται δὲ αὐτῶ τὰ Ἑργα. Tzetzes ad locum: Ἰστίον δὲ Ἀρισταρχος καὶ ἕτεροι ὀβελίζουσι τὸ προοίμιον, καὶ Πραξιφάνης ὁ μαθητὴς Θεοφράστου, λέγων ἀπροοιμιάσθω βιβλίῳ ἐντυχεῖν, ἀρχομένῳ ἐντεῦθεν, Οὐκ ἄρα μόνον ἐν ἑρίδων γένος. Nec agnoscere videtur Plutarch. Symp. IX. 1. p. 736. E. E sua editione extulare fecit Brunckius.
 2. δῆ. Sic Trinc. MSS. Voss. aliique cum Herodiano Villoisoni Anecd. p. 89. Schol. Venet. II. 4.

1. δι' Pr. Ald. Steph. Heins. cum Eustathio ad Od. II. p. 1809—615, 9. refragantibus Commelino et Grævio.

5. Aristides T. I. p. 208 π 365. ἀλλὰ μένει δικαστῆς ἕτερος μέγας, ὃν οὐποτε οὐδὲν ἐκφύγει τῶν δικαίων. κἀνταῦθα δὴ πολλὴ καὶ σύσχημος ἡ ἰσότης μικροῦ πρὸς μέγαν, καὶ ἀδόξου πρὸς ἀδόξον, καὶ πένητος δὴ πρὸς πλούσιον, καὶ γενναῖον ἀγεννοῦς, καὶ τὸ Ἡεσίδου συμβάλει, ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει οὗτος ὁ δικαστῆς τε καὶ ἡγεμὼν. Grammaticus MS. apud Bastium in Gregorii de Dialectis ed. Schaefer. p. 575. καὶ σαφές ἐστι τὸ ῥέα μὲν γὰρ βριάει ὁλόκληρον, τὸ δὲ ῥεῖα ἐν πλεονασμῷ ἐστὶ τοῦ ἰ. Confer ex H. Stephani citatione Homer. II. P. 451. ubi ut h. 1. ῥεῖα in proximo versu sequitur. Γὰρ abest ab antiquo quodam exemplari apud Steph.

κλυδί ιδὼν αἴων τε· δίκη δ' ἴδυνε θέμιστας
τὴν· ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησάμην.

10

Οὔκ ἄρα μούνον ἔην ἐρίδων γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν
αἰεὶ δῶα· τὴν μὲν κεν ἐπαινῆσαι νοήσας,

ἣ δ' ἐπιμωμητὴ· διὰ δ' ἀνδρα θυμὸν ἔχουσιν.

ἣ μὲν γὰρ παλαιὸν τε κανὼν καὶ δῆον ὁρέλλεται
σχετλή· οὕτως τήν γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

15

ἀθανάτων βραχέσιον ἔστιν τιμῆσι βαρεῖαν.
τὴν δ' ἑτέραν, προτέραν μὲν ἐγείνατο νύξ ἑρεβεννή,

θῆκε δέ μιν Κρονίδης ὑψίστατος, αἰθέρι ναίων,

γαῖης τ' ἐν ὄρεσσι καὶ ἀνδράσι, πολλὸν ἀμείνω·

ἣ τε καὶ ἀπάλαμόν περ ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

20

εἰς ἑτερον γὰρ τίς τε ἰδὼν ἔργοιο χαλίζων

πλούσιον, ὃς σπεύδει μὲν ἀρόμεναι ἠδὲ φυκεύειν,

οἶκόν τ' εὖ θέσθαι· ζηλοῖ δέ τε γέγονα γείτων

εἰς ἄφρονον σπεύδοντι· ἀγαθὴ δ' ἔρις ἦδε βροτοῦσι.

καὶ κεραμεὺς κεραμεὶ κοτέει, καὶ τέκτονι τέκτων,

25

9. Etymologus M. p. 314, 42. τὸ δὲ τὴν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ εὖ ἔστιν, ἀντωνυμία· ὡς τὸ, Τὴν δ' ἔστηκας (Il. E. 485.) καὶ Ἡσιόδου, ἔθυνε θέμιστας τὴν. Etymologi locus omnino considerendus cum Apollonio de Pronomine nuper edite in Welfli et Buttmanni Museo Ant. Stud. pp. 323. 329.

10. Πέρση in vocativo Heinsius et Graevius. Edd. Πέρση.

11. οὐκ ἄρα. Schol. Apollonii Rhodii II. 440. ἣ ἄρα δὴ τις ἔην] τὸ ἣ ἄρα ἡθικῶς, ἀντὶ τοῦ οἷς ἔοικε. καὶ ἐν Ὀδυσσεΐα, (P. 454.) Οὐκ ἄρα σοὶ γ' ἐπὶ εἶδει καὶ φρεσὶ ἦσαν. καὶ Ἡσιόδου· Οὐκ ἄρα μούνον ἔην ἐρίδων γένος. οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε, μία ἔρις. Similia habet Schol. Viator. ad Homer. II. P. 147. apud Heynium T. VII. p. 792. Lucianus, qui hunc et duos proxime sequentes versus adhibet Amor. 37. T. II. p. 439. vel consulto, vel memoriae vitio citat Οὐ μὴν, οὐδ' ἐρίδων γένος ἔστιν ἦν, ἀλλ' —

12. ἐπαινῆσαι. Sic Graevius e MSS. Voss. ed. Basil. Eustath. II.

B. p. 231 = 175, 26. τοῦ δὲ ἐπαινώ ἐπαινῆσαι, οὐ κοινότερον τὸ ἐπαινῆσαι, κοῖσις καὶ παρ' Ἡσιόδου καὶ ἄλλοις. ἐπαινῆσαι duo Bodl. D. Sen. Aug. Jen. ἐπαινῆσαι Pr. Ald. Junt. Trinc.

ἦ

16. βαρεῖαν Gal.

20. ἀπάλαμον MS. Paris. alii- que. Pr. et alii ἀπάλαμον. Mox ἐγείρει Gal. a m. p.

22. ἀρόμεναι Med. E. Regius

apud Brunckium. ἀρόμεναι D. ἀρόμεναι cum edd. plerisque Stobaeus Sermon. XIX. p. 198. Galen. Therap. I. p. 35, 24. ed. Bas.

ἀρόμεναι Gal.

23. Hunc locum adhibent Ammonius v. ζῆλος. Thomas Magister v. ζῆλος.

24. ἄφρονος Voss. 1. Stobaeus.

25. Aristoteles, hunc locum citans, Republ. V. 10. verborum seriem probante viro docto in Obs. Misc. ii. p. 315. leviter immutat, καὶ κεραμεὶ κεραμεὺς. Sed vulgaris ordo servatur Rhet. II. 4. et

καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονεῖ, καὶ αἰδοῦς αἰδοῦν.

Ὡ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τεφ' ἐνικάτθεο θυμῷ,
μηδὲ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι·
νέικε' ὀπιπτεύοντ', ἀγορῆς ἱπαικουὸν ἔοντα.
ὦρη γάρ τ' ὅλην πέλεται νεικέων τ' ἀγορέων τε
ὅ τινι μὴ βίος ἐνδον ἐπηεταυὸς κατάκειται
ὠραῖος, τὸν γαῖα φέρει, Δημήτερος· αὐτὴν,
τοῦ κε κορυσσάμενος νέικεα καὶ δῆριν ὀφέλλοις
πτήμας ἐπ' ἄλλοτριοις· σοὶ δ' οὐκέτι δεύτερον ἔσται

30

ὦδ' ἔρδειν· ἀλλ' αὐθι διακρινώμεθα νείκος
ἰδίῃσι δίκαις, αἷ τ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄρισται.
ἦδη μὲν γὰρ κλήρον ἔδασσάμεθ'· ἄλλα τὰ πολλὰ
ἀρκάων ἀπόροις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
δωροφάγους, οἳ τήνδε δίκην ἐθέλουσι δικάσαι·
νήπιοι, οὐδὲ ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμῖν παντός,
οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ.
κρύψαντες γὰρ, ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

35

40

12. conf. Ethic. VIII. 2. Plato in Lyside p. 215. C. καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κατεῖται, καὶ αἰδοῦς αἰδοῦν, καὶ πτωχὸς πτωχῷ. Conf. Plutarch. II. p. 92. A. 475. A. Aristides T. I. p. 83. Dio Chrysost. LXXVII. p. 650. A.

27. Ὡ Πέρση σὺ δὲ. Veteres post vocativum ponebant σὺ δὲ. SCALICER. Confer Porsonum ad Euripid. Orest. 614.

28. Etymolog. M. p. 484, 48. Κακόχαρτος ἔρις, Ἡσίοδος, ἀμφίβολος, ἦτοι γὰρ ἡ ἐπὶ κακῷ χαίρουσα, ἡ ἐφ' ἣ οἱ κακοὶ χαίρουσι.

29. ὀπιπτεύοντ' Med. sequentia citat Apollonius de Syntaxi p. 324. ult.

30. Suidas v. ὠρακιδάσας. ὦρη γὰρ ἡ φρόντις· Ἡσίοδος κ. κ. 2. v. et Schol. Sophocl. Trachin. 57. ὦρη Ald.

33. Eustathius II. A. p. 88. = 66, 27. e Schol. Venet. v. 211.

34. δεύτερον ἔσται. Antiqui cum stricte aliquem cogerent, unam conditionem proponebant, cui adstringebant eum: cum minus co-

gerent, sed plus permitterent, secundam statuebant, usitata formula τοῦτο δεύτερον ἔσται: i. e. si primum non placet, licebit et secundum. Δεύτερόν ἐστι nihil aliud est quam ἔξεστιν, et potentiam denotat, seu licentiam potius. HEINSIUS.

37. ἄλλα τὰ π. Ita pro ἄλλὰ π. π. Quietus. Mox δηάσαι Pr. Ald. MSS. quidam.

40. Conf. Plato Republ. V. p. 466. C. Legg. III. p. 690. E. Schol. Sophocl. Oed. Col. 1211. Aelianus apud Suidam v. ἡμίσεια. Stobaeus X. p. 127. Ceterum ex h. l. effluxisse videtur vetus illud verbum ἀρχὴ ἡμῶν παντός, de quo consulendi Solautus et Hemsterhusius ad Luciani Somnium c. 3.

41. Vid. Plutarch. II. p. 157. E. 940. B. Athenaeus II. p. 58. D. Schol. Aristoph. Phif. 253. Theocrit. VII. 68. Suidas ὄνειαρ παρ' Ἡσίοδῳ ἡ ἀφ' ἑλπία.

42. Vid. Schol. Aristoph. Plut. 90. Ex h. l. citata solitus est Polemo, referente Eusebio. Praep.

δηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡμῖν ἐργάσασθαι,
 ὥστε σὲ κ' εἰς ἐναντιὸν ἔχειν, καὶ ἀεργὸν εἶναι.
 αἰψά κεν περὶ αἰὼν μὲν ὑπὲρ κακροῦ καταβῆσθαι,
 ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἡμιόνων ταλαεργῶν.
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε χολωσάμενος φρεσὶν ἡμῖν,
 ὅτι μιν ἐξαπάτησε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 τοῦνεκ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ.
 κρύψε δὲ πῦρ· τὸ μὲν αὖτις ἔως καί τις Ἰαπετιῷ
 ἔκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς παρὰ μητιόεντος
 ἐν κοίλῃ νάρθητι, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
 τὸν δὲ χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιόυιδε, πάντων πέρι μῆδεα δίδως,
 χαίρεις πῦρ κλέψας, καὶ ἐμὰς φρένας ἡπεροκύνσας;
 σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν ἔσσομένοισι.
 τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δάσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες
 τέρπονται κατὰ θυμὸν, ἐὼν κακὸν ἀμφογαπαῶντες.

Ev. XIV. p. 726. Kr. γ. δ. νόον ἀνθρώποισι.

45. Schol. Aristoph. Acharn. 278. ἔνθα κεν περὶ Av. 712. αὐτίκα κ. Cum vulg. consentit Plutarch. II. p. 527. B. conf. Eustath. II. E. p. 640 = 409, 37.

48. Proclus secutus auctoritatem Plutarchi, qui et ipse olim in Hesiodum commentarios edidit, quos Gellius laudat N. A. XX. 8. et Proclus frequenter, tuetur ἀγκυλομήτης. Eustathius vero ad Odys. Γ. p. 1462, 99 = 119, pen. ait utramque terminationem apud veteres inveniri: illam in ητης esse a μῆδεω, hanc vero a μῆτις, ἢ βουλῇ. Graevius. MSS. plerique, opinor, habent ἀγκυλομήτης. Aug. Voss. 2. ἀγκυλομήτης. quae forma Philemqui, Grammatico doctissimi et amicissimi Burseii cura nuper edito, unice placet p. 5.

49. Pr. ἀνθρώποισι διὸς παρὰ μητιόεντος. Mox 53. τὸν τε Pr. Ald.

53 — 82. 90 — 98. citat Origenes o. Celsum IV. 38. p. 187. ed. Spenc. ubi v. 55. χαίρεις cum Pr. Gal. Junt. Sed alterum MSS.

55. ἐμὰ φρ. MS. Orig. Bodl.

56. Apollonius de Pronomine p. 384. Εἰ ὁμόχρονοι αἱ κατὰ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον, πατρὲς εἰσι ἡ ΣΦΙΝ συστάλλομένη ὁμολογᾷ ἀπ' Ἰακῆς ἐγκλίσεως, εἶπε, ὅτι ἐγκλίνουσιν οἱ Ἴωνες, συστάλλουσι τὸ ἰ, ἢ δὲ μόνως ἐστὶν ἐγκλιτική. Τὸ γὰρ Ἡσιόδου ἐν ἀρχῇ τεθείσα εὐλόγως ὠφειστον ἦν ἐν τρίτῃ, Σφιν δ' αὐτοῖς μέγα πῆμα.

57. Clemens Alexandrinus Strom. VI. p. 742. Ἡσιόδου λέγοντος, Σοὶ δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δάσω κακόν, ᾧ κεν ἅπαντες τέρπονται. Εὐριπίδης ποιεῖ, Ἀντὶ γὰρ πυρὸς Πῦρ ἄλλο μῆζον ἢ δὲ θοραχωτερόν· Ἐβλαστον αἱ γυναῖκες. vv. 57. 58. et p. 77. 78. habet Stobaeus LXXI. p. 454.

58. Apollonius ubi supra p. 403. Ἡσιόδου μέντοι ἐπίμεμπτός ἐστιν εἶπας· Ἐὼν κακὸν ἀμφογαπαῶντες, ἐν ᾧ ἐνικρὸς ἀντὶ πληθυντικοῦ ἐκρήσατο. Καλλιμάχος. Μοῦσαι νῦν τοῖς ἐμὶ (γούνασι. Ruhnken.) τυττόν ἐθεντο, καὶ, Ἐὼν δὲ μοι οἶα γούνα· δέον γὰρ σφόν καὶ σφολῆ. Καὶ παρ' ἄλλοις δὲ πλείστον παραμυπτέον δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐπιτελείον προάγειν τὸν λόγον. Τίττε δὲ Ἡσιόδου οὕτω τινὲς ἐκδέχονται, ὥς

"Ὡς ἔφατ' ἐκ δ' ἐμίλασσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Ἡφαιστον δ' ἐμίλασσε περικλυτὸν ὅτι τέχνην
γαίαν ὕδει φύειν, ἐν δ' ἀνδραποῦν θέμεν αἰδῆν
καὶ σθένος· ἀθανάταις δὲ θεαῖς εἰς ὧπα ἔλακιν·

παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐκήρατον· αὐτὰρ Ἀθήνην
ἔργα διδασκῆσαι, κολυθαίδαλον ἰσὶν ὑφαίνειν·
καὶ χάριν ἀμφιχέει κεφαλῇ χροσὴν Ἀφροδίτην,
καὶ πόδον ἀργαλέον, καὶ γυιοβόρους μελεδῶνας·
ἐν δὲ θέμεν κύνεον τε νόον καὶ ἐπὶ κλέρον ἥθος
Ἑρμείην ἥρωος διάκτορον Ἀργεϊφάντην.

ὥς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπιδόντο Διὶ Κρονίῳ ἀνακτι
αὐτίκα δ' ἐκ γαίης κλάσσε κλυτὸς Ἀμφιγυῖς
παρθένῳ αἰδοίῃ· ἑλποῖ, Κρονίδεω δὲ βουλάς·
ὥς δὲ καὶ κόσμησας θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
ἀμφὶ δὲ οἱ Χάριτις τε θεῶν καὶ πότνια Πηνελόπεια
ἄμους χρυσόλους· ἔδεσαν χρυεῖ· ἀμφὶ δὲ τέγγε

ἀπὲ πυρὸς δόδοις γυναικὸς ἐτί-
πονται ἐὼν ἑκαστὸς κακὸν ἀγαπών-
τες. Ad hunc locum respexit Pro-
clus. Schol. Aristoph. Lysist. 1037.
ὅτε σὺν πανωλεθροῖσιν οὗτ' ἔνευ
πανωλεθρῶν] ἐν παροιμίᾳ τοῦτο
λέγουσι. Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὁ-
μως (ὁ δημόσιος) Οὐκ ἔστιν (οὐ-
κ' εἶν) οὐκίαν ἄνευ κακοῦ. (cf. not.
ad Procl. Chrestomath. p. 410.)
καὶ Ἡσίοδος· Ἐὼν κακὸν ἀμπαγα-
πῶντες.

59. Ad h. v. respexisse credo
Eustathium II. P. p. 1330, 4 =
1454, 28. παρ' ἡσιόδῳ ἐγγελάειν, ἡ-
γουν ἔξω καὶ ἐπιπολῆς γελᾶν. Pro
ἐκ δ' ἐμίλασσε citat Origenes ἐκ δ'
ἐτέλεσσε probante V. D. Observ.
Misc. II. p. 315. Sed vulgatum
defendit Dorvillius.

60. Schol. Pindari Nem. VI. 1.
habet ἐμίλεσε, Clemens Alexandr.
Strom. V. p. 708. δὲ κίλεσσε et
mox καὶ νόον.

61. Ob oculos habuit Lucianus
Prometh. c. xiii. T. I. p. 195.
Etymologus M. p. 549, 54. μετα-
κίπλεσται τὸ κῶς εἰς τὸ κῶος, εἰς
τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἄδωρ. Ἡσίοδος κ. τ. λ.

62. ἀθανάτης δὲ θεῆς Voss. 1.
Ac. Gal. Pr. Ald. Junt. Tzetzes.

ἀθανάτου θεοῦ Med. a p. m. ἀθα-
νάτοις δὲ θεοῖς Origenes.

63. Παρθενικῆς Voss. 1. Palat.
(cum gl. παρθένου.) Med. Codd.
alii plerique cum edd. vett. παρ-
θενικαῖς. παρθενικοῖς Origenis MS.
παρθενικῆς Gal. cum gl. ταῖς παρ-
θένους. Mox καλὸς penultimam ha-
bet correptam, quod ne semel
quidem vel in Niade vel in Odys-
sea facit Homerus. Sed ita No-
ster Theogon. 585. 905. Vide Clar-
kium ad II. B. 43. Versum men-
dosum putat Hermannus Orphic.
p. 817.

64. διδασκόμεναι ex Origene re-
cepit Brunckius.

65. γυιοβόρους. Sic Edd. MSS.
cum Origene. Etymologo M. p.
576, 24. et Zonara. Sed recte
Guietus post H. Stephannum cor-
rexerit γυιοβόρους: ad hanc enim
lectionem, quemadmodum obser-
vavit Ruhnkenius, spectat Procli
et Tzetzae explicatio, φροντίδας
κατεργαζομένας τὰ μέλη, et sic di-
serte citat Julianus Misopog. p.
547. C. γυιοβόρους Ald.

70. Vile Theogon. 571. seqq.

74. τέγγε Origenes et in pro-
ximo καλλιπλοκάμω.

Ὄρα καλλίκομοι στήθεσιν ἄνδρεσιν ελαρινόει· 75
 [πάντα δὲ οἱ χρόι κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη.]
 ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διάκτορος Ἀργεифόντης
 φεύδεά θ' αἰμυλλοὺς τε λόγους καὶ ἐκίκλοπον ἦθος
 τεῦξε, Διὸς βουλῇσι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνήν 80
 θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόμηνε δὲ τήνδε γυναῖκα
 Πανδώρην, ὅτι πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχαντες
 δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστέῃσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον αἰκὺν ἀμήχανον ἐξετέλεσσαν,
 εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατήρ κλυτὸν Ἀργεифόντην,
 δῶρον ἄγοντά, θεῶν ταχὺν ἄγγελον· Οὐδ' Ἐπιμηθεὺς 85
 ἐφράσαθ' ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς, μήποτε δῶρον
 δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἀλλ' ἀποκίμην
 ἐξοκίσω, μήκου τι κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 αὐτὰρ ὁ δέξαμενος ὅτε δὴ κακὸν εἶχ', ἐνόησε.
 πρὶν μὲν γὰρ ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φθλ' ἀνθρώπων 90
 νόσφω ἄτερ τε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 νούσων τ' ἀργαλέων, αἵτ' ἀνδράσι κῆρας ἔδωκαν.

76. Est in hac Pandora fabula, quod lectorem attentum impediāt. Vs. 63. et 64. Minerva jubetur Pandora texendi artem tradere, Venus eandem exornare. At v. 72. nullae Veneris partes sunt: ornatrix munere Minerva fungitur. Ζῶς δὲ καὶ κόσμος Θεᾷ γλαυκῶπις Ἀθήνῃ. Igitur aut librarius temere Minervam Veneri substituisse dicendus est, aut poetae oratio non satis sibi respondere. Sed quid attinebat eandem rem v. 76. verbis nihil diversis repetere? Nempe hic versus, ut saepe accidit, ex alio poeta in hunc locum migravit. Ruhnkenius.

77. στήθεσφι Gal.

82. ἐδώρησαντο Origenes.

86. Plutarch. De Aud. Poet., p. 23. E. Καὶ μὴν ὁ Ἡσίοδος τὸν Προμηθεῖα ποίῳ τῷ Ἐπιμηθεῖ παροικισθέντον, μήποτε δῶρον δέξασθαι παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀλλ' ἀποκίμην, ἐπὶ τῇ τῆς τύχης δογμῇ, τῷ Διὸς ὀνόματι κέχρηται· τὰ γὰρ τυχερὰ τῶν ἀγαθῶν Διὸς

δῶρα κέννησε, πλοῦτους καὶ γέμους καὶ ἀρχὰς, καὶ πάντα ὅλως τὰ ἐκός, ὧν ἡ κτῆσις ἀνόνητος ἐστὶ τοῖς χρησθεῖσι καλῶς μὴ δυναμένοις. Διὸ καὶ τὸν Ἐπιμηθεῖα, φασὶν ὄντα καὶ ἀνόητον, οἶεται δεῖν φυλάττεσθαι καὶ δεδιέναι τὰς εὐτυχίας, ὥς βλαβησόμενον καὶ διαφθαρησόμενον ὑπ' αὐτῶν. Vide De Fortun. p. 99. F.

88. Brunnkius γένοιτο.

91. τς om. Pr. Ald. Trinc. καποῦ Gal. ἄτερθε Brunnk.

92. Duo MSS. Bodleiani, Coisl. Med. duo Dorvill. Aug. Ac. Gal. cum Schol. et Origene habent κῆρας, et sic edidit Brunnkius. Alii γῆρας. Versum sequentem, quem Origenes non agnoscit, viro docto in Obs. Misc. II. p. 316. obsecutus deleuit Brunnkius. Et sane abest a Med. In Gal. marg. adscriptum est a m. recent. Proculdubio ex Homero irrepsit Od. T. 360. ubi v. Barnesium et Clarkium. Ut Homericum refert Plutarchus Aud. Poet. p. 24. F.

[αἴψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγρησάσονται.]
 ἀλλὰ γυνὴ χεῖρесси πλῆθον μέγα πῶμ' ἀφελούσα
 ἰστέδασ'· ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
 μούνη δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀφρόητοις δόμοις
 ἔνδον ἔμιμνε πλῆθον ὑπὸ χεῖλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 ἔξεπτη· προὔθεν γὰρ ἐπταβαλε πῶμα πλῆθοιο,
 [αἰγιόχου βουλήναι Διὸς νεφεληγερέταο.]

95

ἄλλα δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 κλείη μὲν γὰρ γάλα κακῶν, κλείη δὲ θάλασσα·
 νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρη ἡδ' ἐπὶ νυκτὶ.
 αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι·
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξέλετο μητιέτα Ζεὺς.

100

οὕτως οὔτι πῇ ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλτασθαι.
 αἱ δ' ἐθέλεις, ἑτέρων τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφάσω
 εὖ καὶ ἐπιστάμενος· σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλλεο δῆσιν.

105

Ὡς ὁμοῦθεν γένεσσι θεαὶ θνητοὶ καὶ ἄνθρωποι,
 χρύσεον μὲν πρῶτα γένος μερόπων ἀνθρώπων
 ἀθάνατοι ποίησαν, Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.

110

94. Huc respiciunt Porphyrius de Ant. Nymphi. c. 30. Eustath. ad II. Ω. p. 156, 22 = 1501, 16.

95. ἀνθρώποισι. δὲ μῆδετο Plutarch. Consol. p. 105. E. ubi locus e v. 94. ad 104. laudatur. δὲ μῆδετο Gal.

96. Ἐν ἀφρόητοις δόμοις. Non potuit concoquere Selenus antiquus magister, qui a Proclo citatur, πλῆθον ab Hesiodo δόμον vocari: rescripsit igitur ἐν ἀφρόητοις πλῆθοις. Sed loquendi rationem non intellexit. Locum, in quo ante nuptiarum tempus puellae solent καθαρνεύεσθαι, δόμον et οἶκον Hesiodus vocavit, quod et infra ostendimus 518. * Omnes autem virtutes et affectiones τὰς μάλα καθαρνεύουσας Poetas virgines faciunt. Atque haec causa est cur Hesiodus, reliquis omnibus malis e vase volantibus, solam spem dicat tamquam καθαρνεύουσαν, μίμνειν ἐν δόμοις. Elegantissima loquendi ratio; quae ab eo quod sequitur satie confirmatur, οὐδὲ θύραζε ἔξεπτη. HEINS.

97. ἔμιμνε. MSS. quidam Plutarchus et Stobaeus CIX. p. 580. ἔμινε. Recepit Brunckius. Alteram praestant ceteri cum Origene.

99. Μῦθος. versum Aristarchi jussu et Plutarchi auctoritate, qui solum hunc praetermittit De Consol. p. 105. inducendum putavit Heinsius, probante Graevio.

102. α. δ. α. ἐφ' ἡμέρη αἱ δ' ἐ. v. Plutarchus. αἱ δ' ἐπὶ v. Codicum pars et Stobaeus XCVI. p. 551.

104. Plutarch. De Sanit. Tuend. II. p. 127. D. οὐ γὰρ ἀπασαι, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, ἐπιφοιτῶσιν αἱ νόσοι Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξέλετο μητιέτα Ζεὺς, ἀλλ' αἱ πλείεσται καθ' αἶμα προσηγέλους καὶ προδορόμους καὶ κήρυκας ἔχουσιν ἀπερίας καὶ δυσμνησίας.

105. πῇ Voss. 1. Med. Gal. et Tzetzes. Alii ποῦ.

106. ἐθέλοις — ἐκκορυφήσῃ Med. αἱ δὲ θέλεις Gal. Pr. Huc spectat Etymologus M. p. 522, 28. e Zonara p. 670, emendandus. ἑτέρων et Junt.

οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανὸν ἑμβαλίσκων
 ὡς δὲ θεοὶ ζώσαντων, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ οἴζος· οὐδὲ τι δαίμον
 γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὁμοῖοι.
 τέρποντ' ἐν θαλλῇσι, κακῶν ἔκτασθαι ἀπάντην.
 115
 θνήσκον δ' ὡς ὑπὸν δεδμημένοι· ἐσθλὰ δὲ πάντα
 τοῖσιν ἔην· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρος ἄρουρα
 αὐτομάτῃ πολλῶν τε καὶ ἁφθόρου· οἱ δ' ἐσθλῶν
 ἥσυχοι ἔργα νέμοντο, σὺν ἐσθλοῖσιν πολέεσσιν.
 120
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυσεν,
 τοὶ μὲν δαίμονες, εἰς Διὸς μεγάλου διὰ βούλας,

112. ζώσαντων MSS. nonnulli Dio-
 dori Siculi V. 66. quomodo post
 Commelinum emendavit Bruckius,
 vid. sup. 90. infr. 132. Hesiodi
 edd. MSS. ὥστε θεοὶ δ' ἔζων. Et
 in hac lectione fortasse debueram
 acquiescere; nam Aratus, locum
 hunc aperte imitatus Phaenon. 108.
 Οὐκὰν λευγαλίων τότε νείκεος ἡπί-
 σταντο, Οὐδὲ διακρίσιος περιμε-
 φείος, οὐδὲ κνδομοῦς· ἄντως δ' ἔζων.

113. τε MSS. Voëlianorum et
 Tzetzae auctoritate delevit Grae-
 vius. Miror tantam virum scho-
 biographi ineptiis decipi potuisse.
 Meræ enim sunt ineptiæ πόνων
 δὲ τὸ πο ποιή ἔστιν συλλαβή· ὑπὸ
 γὰρ τοῦ ν ἀμεταβόλον ἐκτείνεσθαι.
 Sed in prosodiae leges alibi peccat
 Graevius, ut max. 197. ubi ex uno
 MS. φῦλ' lectoribus commendat.
 Guetius malit ἄτερως, [s. MSS. Dio-
 dori.] V. D. Obs. Misc. II. p. 317.
 ἄτερθε. Neutra emendatio neces-
 saria videtur. MSS. quidam Dio-
 dori Siculi Νόσφιν ἄτερ τε κακῶν,
 καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο Νόσφιν
 τ' ἀργαλίων, καὶ ἀπήμονες, οὐδὲ
 μέλεισιν ἦρας, et unus post ἀρ-
 γαλίων αἰ· τ' ἀνδράσι πῆμα φέρου-
 σι, οὐδὲ μέλεισι ἦρας. Interpo-
 lationem ex superioribus notavit
 Wesselingius.

115. κακῶν ἔκτασθαι ἰόντες MSS.
 quidam Diodori Siculi, et infra
 ἄλλα τε πολλὰ Τελείν ἔην. Unus
 MS. ἄλλα πάντα.

117. Citat Porphyrius de Abst.
 iii. extr. iv. 2.

118. MSS. quidam Diodori Siculi
 οἱ δ' ἐπὶ γαῖᾳ Ἐσθλότες ἔν' (unus
 αἰ') ἐνέμοντο. Sed vide Porphy-
 rium Abst. iv. 2.

119. Aug. ἡσυχῇ sed in marg.
 ἡσυχοί. Etymolog. M. p. 318, 42.
 οἱ δ' ἐσθλῶν ἡσυχῶν ἐνέμοντο.
 Ἡσίοδος. Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό,
 ἑληνοί, ἡσυχῶν. ubi MS. Dorvill.
 καὶ ἡσυχῶν. Addit Graevius a Dio-
 doro Siculo Ἀρσενὸν μέλεισι, φίλος
 μακάρεσσι θεοῖσι.

120. Edd. priores et credo MSS.
 ἐπὶ καὶ vel πᾶν. Bruckius tacite
 ἐπὶ καὶ. Nos praetulimus ἐπειδὴ
 ex Platone Cratyl. p. 397. E. ubi
 Stephani margo ἐπὶ καὶ. Ibidem
 in extr. μοῖρ' ἐκάλυπεν. Affertur
 etiam hic locus Republ. V. p. 469.
 A. Plutarch. Is. et Osir. p. 561. B.
 Oracul. Def. p. 417. B. Aristid. II.
 p. 171.

[V. 121 — 125. Vid. Buttmann.
 in Commentatt. Acad. Berol. 2.
 1814. p. 158. et seqq. En. Lirs.]

121. Plato οἱ μὲν δαίμονες ἀγνοοῦν
 ἐπιχθόνιοι καλεῖνται (τελείδωνται
 posteriore loco) et sic Aristides
 (ὑπερχθόνιοι cum Aristide exhibet
 Platonis MS. Clark.) Vulgatum est
 in Lactantio Div. Inst. II. 15. Schol.
 Ven. ad. H. A. 222. Ἡσίοδος δὲ
 δαίμονας φησὶ τοὺς ἐκ τοῦ ἔην με-
 τασταντας, ὄντας δὲ ἐπὶ τῆς Κρο-
 νου βασιλείας, τοὺς χρῆσιν γινούσας,

ἰσθλοὶ, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων·
οἱ δὲ φυλάσσουσιν τε διακὰς καὶ στίλβια ἔργα,
ἡτέρα ἐσθάμενοι, πάντῃ φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
πλουτοδοτοῦν· καὶ ταῦτο γέρας βασιλῆϊον ἔσχον. 125

Δεύτερον αὐτὲ γένος πολὺ χειρότερον μετόπισθεν
ἀργύρεον ποίησαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
χρυσέῳ οὔτε φνὴν ἐναλίγκιον οὔτε νόημα.
ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κενῇ
ἰτρέφειτ' ἀτάλλων, μέγα νήπιος, ὃ ἐνὶ οἴκῳ· 130

ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃς, καὶ ἥβης μέγρον ἱκοιτό,
παυρὶδίον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, ἄλγε' ἔχοντες
ἀφραδίαις· ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο
ἀλλήλων ἀπέχῃν, οὐδ' ὀθανάτους θεραπεύειν
ἠθέλον, οὐδ' ἔρδειν μακάρεσσιν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς, 135

ἢ θέμις ἀνθρώποισι κατ' ἡθεα. Τοὺς μὲν ἔπειτα
Ζεὺς Κρονίδης ἔκρυψε, χολαύμενος, οὔνεκα τιμὰς
οὐκ ἐδίδουν μακάρεσσι θεοῖς, οἳ Ὀλύμπιον ἔχουσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλῶνται 140
δεύτεροι, ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπῆδει.

Ζεὺς δὲ κατὴρ τρίτον ἕλλο γένος μερόπων ἀνθρώπων
χάλκειον ποίησ', οὐκ ἀργυρεῷ οὐδὲν ὁμοῖον,
ἐκ μελιᾶν, δεινόν τε καὶ ὄμβριμον· οἷσιν Ἄρης

λεγων αὐτοὺς δαιμονας φυλακας
θνητῶν ἀνθρώπων.

122. ἰσθλοὶ, ἀλεξίκακοι Plato et
Aristides. μερόπων ἄν. Plato loco
posteriore. ὄγνοι ἐπιχθόνιοι φ. θ.
ἀ. Plutarch. de Or. Def. p. 431. E.

124. Schol. Venet. II. A. 3. Ἡρώας
δὲ φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τῆς ἀρετῆς,
ἢ ἀπὸ τοῦ αἵματος, ὡς φησὶν Ἡσίοδος·
ἡερα ἐσθάμενοι. quem locum ob
oculos habuit Eustathius p. 17=13.
Etymologus M. p. 437, 37. ubi MS.
Dorr. φοιτῶσιν. Tangunt Nostrum
Plutarchus II. p. 431. B. Themis-
tius VII. p. 90. C. v. infra 251.

130. Etymolog. M. p. 745, 6.
τάλας σημαίνει τὸν ἄθλιον· παρὰ
τὸ τάλλω τὸ κακῶπαθῶ, ἔνθα (I.
ἔσθεν) Ἡσίοδος φησὶν, Ἐτρέφειτ' ἀ-
τάλλων μέγα νήπιος· ἀντὶ τοῦ μὴ

κακοπαθῶν. Quidam MSS. ἀτάλ-
λων. [Vid. Heyn. ad Homer. vol.
VI. p. 375. Ed. Lips.]

133. ἀφραδίῃσιν Voss. 1. Gal.
Ad h. 1. respicit Porphyrius De
Abst. II. 8.

138. ἐδίδων — φείσειν Gal. ἐδί-
δων etiam Med.

140. ὑποχθόνιοι R. Coisl. Aug.
Ac. D. (cum gl. ἀντὶ τοῦ αἰ φνὴν
τοῦτων) Pr. Ald. Junt. Trinc. Alil
cum Tzetze probante Graevio ἐπι-
χθόνιοι. τοὶ μὲν τοὶ χθόνιοι Voss. 1.
τοὶ μὲν οὗτοι πολυχθόνιοι E. Gal.
habet μέντοι χθόνιοι cum Gl. ἐπίγει-
οι.

141. ὄμβριμον Brunckius e MS.
et sic Coisl. Ac. E. Hic alludit
Eustathius II. X. p. 1262, 11 =
1360, 22.

Ἔργ' ἔμελλε σπουδέντα καὶ ὕβριος· οὐδέ τι στίον
ἡσθιον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμόν,
ἄπλοτοι· μεγάλη δὲ βίη καὶ χεῖρες ἄκρτοι
ἔξ ἔμων ἐπέφθικον ἐπὶ στιβαροῖς μελέεσσιν.

τοῖς δ' ἦν χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δὲ τε οἴκοι,
χαλκῷ δ' εἰργάζοντο· μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος.

καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφατέρῃσι θαμέντες
βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρουσσοῦ ἄλδαρ,
πάννυμοι· θάνατος δὲ καὶ ἐκπάρλους περ ἶόντας
εἴλε μέλας, λαμπρόν δ' ἔλαπον φάος ἡλιόιο.

Ἄνταρ ἔπει καὶ τοῦτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
αὐτὸς ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
Ζεὺς Κρονίδης πόλιν τε δικαιοτέραν καὶ ἄρειον,
ἑλκιδῶν ἡρώων θαῖον γένος, οἳ καλέονται
ἡμιθεοὶ προσέργη γένεα κατ' ἀπείρονα γαῖαν.

καὶ τοὺς μὲν πτόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνή,

τοὺς μὲν ἐφ' ἐκταπύλῃ Θῆβη, Καδμηίδι γαίῃ,

ᾧλεσε μαρναμένους μῆλων ἔννε· Οἰδιπόδαο·

τοὺς δὲ καὶ ἐν νῆεσσιν ὑπὸρ μέγα λαῖμα θαλάσσης

ἐς Τροίην ἀγαγὼν Ἑλλήης· ἔννε· ἤνκαοιο.

ἔνθ' ἦτορ τοὺς μὲν θανάτον τέλος ἀμφεκάλυψε

τοῖς δὲ δόλ' ἀνδράσιν, βίωτον καὶ ἦθε· ἀπάσας

145. *Emelle Gal.*

147. *ἄλλαται.* Sie Trine. D. E. Coisl. Ac. Aug. et alius apud Brunckium, cum Scholiaste. Gal. habet in marg. a m. r. Edd. pleraeque ἀλλαστοι.

148. Gal. marg. γῆ. περὶ κασίαν, στιβαροῖσι μελέεσσιν MS. apud Brunckium, duo Vossiani, et plerique e nostris.

149. τῶν δ' ἦν Med. Barocc. 60. Gal.

150. Ita ed. Trine. Gal. D. Aug. Ab. et Brunckii cum Apollonii lexico, Schol. Apollon. Rhod. I. 430. et Etymol. M. 805, 32. Edd. pleraeque εἰργάζοντο. Postrema h. v. citat schol. Euripid. Phoen. 1098.

153. πάννυμοι. Ita Brunckius ad stipulante, ut videtur, codicum parté. Certe Gal. a prima manu. Antea πάννυμοι.

156. αὐτὸς. Ac. Gal. marg. a m.

rec.

159. Eustathius ad Il. A. p. 17=13, 36. Ἡρώας δὲ ἡ καλαὴ σοφία γένος τι θεῖον εἶναι δοξάζει μέσων θεῶν καὶ ἀνθρώπων. Καὶ τὸ μὲν θεῖον φύλον εἰς θεοῦς διαιρεῖ καὶ δαίμονας, ὧν καὶ διαφορὰν λέγει ὅποια φανήσεται ἀλλαχού. Τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τε ἡρώας καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀνθρώπους. Καὶ υποβιβάζει μὲν φησὶ θεοῖς δαίμονας, ἀνθρώπους δὲ ἡρώας, οὓς καὶ ἐκ θεῶν καὶ ἀνθρώπων σώματος φύναι λέγουσι. Αὐτὸ καὶ Ἡσίοδος ἡμιθεούς αὐτούς λέγει.

162. Tzetzes ad Lycophr. 933. ἀπὸ μέρους τῶν κτημάτων ὄντων, ὡς καὶ Ἡσίοδος — μῆλων ἔννε· Οἰδιπόδαο, ἀντὶ τοῦ πλούτου καὶ βασιλείας τοῦ Οἰδιπόδαο.

Ζεὺς Κρονίδης πάνταςσιν πάντῃ ἐς κείρατα γαίῃσιν
καὶ τοὶ μὲν μένουσιν ἀκηδία θυμὸν ἔχοντες
ἐν μακάρεσσιν ἡσίοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίνην,
θάβιοι ἥρωες τοῖσιν μελιηδέα καρπὸν
τρεῖς ἔτεος θαλλόντα φέρει ξείδαρος ἄρουρα. 170

Μηκέτ' ἔκαστ' ὄφειλον ἐγὼ πέμπτοισι μετεῖναι
ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ πρόσθε θανάιν, ἢ ἔπειτα γενέσθαι.
νῦν γὰρ δὴ γέρας ἐστὶ σιδήρεον· οὐδέ ποτ' ἡμᾶρ
παύσονται καμάτου καὶ οἴζους, οὐδέ τι νύκτωρ
φθειρόμενοι· χαλεπαῖς δὲ θεοὶ δάσονται μερίμνας·
ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίζεται ἔσθλα κακοῖσιν.
Ζεὺς δ' ὀλέσσει καὶ τοῦτο γένος μερόπων ἀνθρώπων,
εὖτ' ἂν γινόμενοι πολιορκάταιοι τελέθωσιν.

οὐδὲ κατὰρ καίδεσσιν ὁμοῖος, οὐδέ τι παῖδες,
οὐδέ ξείνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
οὐδέ καθ' ἡγήνητος φίλος ἔσθεται, ὥς τὸ πάρος περ,
αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας.
μέμφονται δ' ἄρα τοὺς χαλεποὺς βάζοντ' ἐπέεσσιν
σχέτλιοι, οὐδέ θεῶν ὅπιν εἰδότες. οὐδέ μὲν οἷγε
γῆράντεσσιν τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν, 180

167. Addit Graevius e Voss. 2. *τηλοῦ ἀπ' ὠπανάτων τοῖσι Κρόνος ἐμβασιλεῦσε*, quem, inquit, olim quoque in antiquis extitisse exemplaribus, sed a nonnullis fuisse ejectum tanquam ineptum, et qui Hesiodo sit indignus, Proclus testatur. [Vid. Buftmann. l. l. p. 171. et inprimis p. 192. Ed. Lips.]

171. *τρεῖς ἔτεος*. Sic bene Graevius e Voss. 1. Pal. et Tzetz. Plures alii *τρεῖς τοῦ ἔτους*.

172. *ὄφειλον* Gal.

174. *σιδήρεον. οὐδέτι νύκτωρ* Pr. *οὐδέ ποτ' οἶμαι* E.

175. *καμάτοιο καὶ οἴζους* Gal.

179. *γινόμενοι* codicum pars, *γενόμενοι* Aristides T. I. p. 227. sed ibi MS. *γινόμενοι*.

184. *βάζοντες* D. E. Aug. Ac. Ald. Trinc. *βάζοντ'* Palat. et, nisi fallor, alii. Gal. *βάζοντες ἔπεσοι*, et in marg. ab eadem m. γρ. *βάζοντ' ἐπέεσσιν*. Equidem nescio an haec

lectiones recte pro diversis habendae sint. Meminerint enim Tirones, notam elisionis cum syllaba finali ἐς in libris manu exaratis quam saepissime permutari. Sic in Etymolog. M. p. 351, 34. ubi ed. *κἀνθαν'* MS. Dorvilhanus *κἀνθανες*. Ibid. p. 370, 9. ed. et MS. perperam *καλὴς αἰξήων* ubi exhibere debebant *καλ'*. Rursus p. 36, 25. ed. *νῆα δ' ὀλλῆν*. MS. *νῆες ὀλλῆν*. Repone statim *νῆ*. Hinc patet in Aeschyl. Theb. 359. nunc demum egregie editum *ἐλῆμον*. In Aristophane apud Suidam v. ὁ παρὰ πάντ' — ubi legitur *ἡσθέντες*, ex Comici edd. *ἡσθέντ'* restituendum quivis viderit. In Philemone p. 143. Phavorin. v. *ἀμφιβέβηκας* ex Euripide corrigi *ἀμφιβάντ'*. Paucis ista exempla ex centenis sufficiant. Hunc versum suspectum habuit Guietus.

185. *οὐτε* Aug. Ac. Gal. *οὐδέ* non Brunckius.

χειροδίκαι· ἕτερος δ' ἕτερον πόλιν ἱταλιπύδα.
 οὐδέ τις εὐόρκον χάρις ἔσται, οὔτε δικαίου.
 οὐτ' ἀγαθοῦ· μᾶλλον δὲ κακῶν ῥεκτήρα καὶ ἔβριον
 ἀτέρα τιμήσουσι· δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδῶς 190
 οὐκ ἔσται· βλάβει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεστον φῶτα,
 μύθοισι σπουδαίοις ἐνέκων, ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται.
 ἤηλος δ' ἀνθρώποισιν ὄϊστον ἄπασιν
 δυσκέλαδος, παρόχαρτος, ὁμαρτήσῃ, στυγερώτερη.
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης, 195
 λευκοῖσιν φαρῖεσσι καλυφόμενον χροά καλόν,
 ἀδανάτων μετὰ φύλλον ἔτην προλιπόντ' ἀνθρώπους
 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις· τὰ δὲ λαίψεται ἄλγιστα θυγατέ
 ρι τοῖς ἀνθρώποισι· κακοῦ δ' οὐκ ἔσται αἰλή.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλεύσ' ἔρτω φρονέουσιν καὶ ἀστέϊς 200
 ὧδ' ἰρηξ προσέειπεν ἀγρόνα ποικιλόδειρον,

187. Eustath. II. B. p. 201 = 152, 20. παρὰ Ἡσιόδῳ διαφέρει δ' χειροδίκης καὶ ὁ ἐν χερσὶν ἔχων τὴν δίκην· χειροδίκης μὲν μᾶρ συνθέτως ὁ βίαιος καὶ οὐκ ἐν τοῖς νόμοις, ἀλλ' ἐν χερσὶ ταῖς ἐαυτοῦ κείμενον ἔχων τὸ δίκαιον.

188 — 194. Stobaeus Serm. II. p. 30. ubi οὐδὲ ter. οὐδὲ δικαίου Gal.

191. βλάβει Schol. Sophocl. Philoct. 453.

192. ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται. Notandum est non jungi praepositionem cum verbo, sed cum nomine, et licet ὄρκον scribatur, tanquam sit nomen per se, nullam tamen significationem, nisi cum ἐπὶ jungatur, habere. Est enim ἐπὶ δ' ὄρκον ὁμῆται pro ὁμῆται δ' ἐπὶ ὄρκον, ut infr. 280. ὅς δέ τις μαρτυρήσῃ ἐκὼν ἐπὶ ὄρκον ὁμῶσας Πεύσεται. H. STERN.

194. στυγερώτερη D. E.

195. Vide Schol. ad Arati Phaen. 97.

197. ἔτην Pr. Barocc. 60. Gal. Voss. s. Pal. cum Schol. Sophocl. Oed. Col. 1670. Grammat. in Aldi Hort. Adon. p. 181. alii cum Ald. Trinc. ἔτην. Graevius ex uno MS. post Steph. et Heinsium male de-

dit φύλ'. Scholiastes Sophocl. et Eustathius p. 723, 15 = 613, 25. e Schol. Venet. II. Θ. 455. notant hunc versum ob προλιπόντε pro προλιπόνσαι, et cum Homericō loco contendant. Consulendus etiam Apollonius de Syntaxi pp. 58, 209.

200. βασιλεύσιν Med. ποέουσιν καὶ αὐτοῖς Ammonius v. Αἰῶνος. Cf. Eustath. II. A. p. 855 = 796, 35. Schol. Aristoph. Vesp. 1251.

201. ἰρηξ cum spiritu tenpi, ut Ionibus efferre moris erat. Haec est ubique scriptura Regii codicis. BRUNCKIUS. Et sic Gal.

[Ib. ὧδ' ἰρηξ. Vid. Huschk. de Archilocho p. CCVII. ed. Fur. Ed. Lips.]

Ib. ποικιλόδειρον. Atqui Iuscinia non est ποικιλόδειρος sed χλωράνην. Simonides apud Etym. M. p. 813, 8. Eustath. Od. T. p. 1875. εὐτ' ἀγρόνες πολυνώτιλοι, χλωράνητες, ἐλαφινά. Quae fortasse caussa fuit cur Tzetzes et Moschopulus ποικιλόδειρος, sine exemplo, ποικιλόφωνος explicarent. Sed vix dubito, quin affinis sonus literarum εἰ et η, qui tot menda peperit, huic etiam loco corrumpendo occasionem dederit. Lege, ποικιλόγηρον. Epigr. apud Gruter. p. 1118, 9. τῇ

ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρον, ὀνύχασσι μεμαρκάσ·
ἢ δ' ἐλεόν, γναμπτοῖσι πεπαρμένῃ ἄμφ' ὀνύχασσι,
μύρετο, τὴν δ' ὄγ' επικρατέως πρὸς μῦθον εἶπε·

Δαιμονίη, τί λέληκας; ἔχει νῦν σε πολλὸν ἄφελον. 206

τῇ δ' εἰς, ἢ δ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω, καὶ αἰοῖσθ' ἐοῦσαν·
δεικνὺν δ', αἰὲν ἐθέλω, ποιῆσθαι, ἥτ' μεθήσω.

ἄφρων δ', ὅς κ' ἐθέλῃ πρὸς κρείσσονας ἀντιφροῖσθαι·
νίκης τε στέρεται, πρὸς τ' ἀλσχεσθὶν ἄλγεα πάσχει.

Ὡς ἔφατ' ἀκνέτης ἰσηε ταυνοῖπτερος ὄρνις. 210

ὦ Πέρση, σὺ δ' ἄκουε δίκης; μηδ' ἔβριμ' ἐφέλλε·
ἔβρις γάρ τε κακῇ δειλῇ βροτῶ· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς
δηϊδίως φερέμεν θύναται, παρῶναι δέ θ' ὕπ' αὐτῆς,

ποανῶν Μοῦσαν ἀηδόνα τῆς με-
ληρον. Theocr. Ep. IV. 11. 12.
Philippus Anal. Brunck. T. II. p.
221. Nec tamen rōticere debet,
vulgatam scripturam magnis patro-
nis niti, Ammonio v. ἄνος. Theone
Progymn. p. 51. Nōmō XXVII. p.
688. XLVII. p. 1804. Huc accedit
quod lusciniā, auctore Clemente
Alex. Paed. II. 10. p. 221. cum voce
etiam colorem mittat: ὡσανύτως δὲ
καὶ ἀηδὼν καὶ τὸ χρώμα καὶ τὴν
φύσιν συμμεταβάλλει ταῖς τοσαύταις.
Ruhnkenius. πομυλῶδον E. Ety-
molog. M. p. 467. pen. h. v. ci-
tans, vocem ultimam omittit.

205. γναμπτοῖσι Gal.

205. λέληκας MSS. prope omnes,
cum Schol. Euripid. Orest. 162.
Eustath. Od. M. p. 1715 = 478, 16.
Trinc. et Brunck. Alii cum Pr.
λέλακας.

206. ἀηδὼν (sic) Gal. cum gl.
εἶσαν ἀηδόνα, in marg. γφ. ἀηδ'.

207. αἰεὶ θέλω Gal.

208. ἄφρων. Versum istum et
sequentem obelis suis confodit Ari-
starchus, quia brutis non conve-
niant γνῶμαι, sententiae. Et mihi
videtur absurdum. Ἐκμύθηα enim
a λογοπότοις solent addi. Itaque
jam olim persuasum mihi fuit ac-
curatius de hoc loco cogitanti, ab
antiquissimis temporibus hos ver-
sus laborare traiectione, qui sic re-
stituendi sint suo ordini: Ἐκμύθηον

δ' αἰὲν ἐθέλω ποιῆσθαι, ἥτ' μεθήσω.

Ὡς ἔφατ' ἀκνέτης ἰσηε ταυνοῖπτε-
ρος ὄρνις. Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι
πρὸς κρείσσονας ἀντιφροῖσθαι, Νίκης
τε στέρεται, πρὸς τ' ἀλσχεσθὶν ἄλγεα
πάσχει. In hac opinione me con-
firmavit MS. prior Vossianus, in
quo idem ordo servatur, nisi quod

sequens versus ὦ Πέρση — male
praecedat Ἐκμύθηον. Sic enim ille
liber, recens quidem, sed ex optimo
exemplari descriptus, hos versus
digerit: Ὡς ἔφατ' ἀκνέτης ἰσηε
ταυνοῖπτερος ὄρνις, ὦ Πέρση, σὺ

δ' ἄκουε δίκης μηδ' ἔβριμ' ἐφέλλε·
Ἀφρων δ' ὅς κ' ἐθέλοι. — Tzetzes
totam hujus fabulae, quae eodem
ordine in exemplaribus ejus tunc
descripta erat, ut nunc in nostris,
ἐκμύθηον damnat, non verborum,
quasi aliquid sόλοικον, aut σολοι-
κοφανὲς hic sit commissum, ut viri

docti ceperunt, sed sententiae et
totius orationis, quae non videtur
commode cohaerere. Hinc et ipse
versus alio locat ordine, quam

quem vulgo tenent. GRAEVIUS.

Ib. ὅς κ' ἐθέλῃ Brunckius, cujus
MS. ὅς κ' ἐθέλῃ. Etymolog. M. p.
113, 14. ὅς κ' ἐθέλοι, sed MS. Dor-
vill. ἐθέλῃ. Gal. ἐθέλει. Plerique
ἐθέλοι.

211. Etymolog. M. p. 43, 5. αἰεὶ
Ἡσιόδοτος, εἰδ. (l. εἰ) δ' αἰεὶ δέλη,
ἀνελ τοῦ ἄκουε.

215. δ' οἷα Gal.

ἐγκύρσας ἄγχι· ὁδὸς δ' ἐτέρῃ παρὰ τῇ
 κρείσσαν ἐς τὰ δίκαια· δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, 215
 ἐς τέλος ἐξελθοῦσα· παθὼν δὲ τε νῆπιός ἐγνα.
 αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρκος ἅμα σκολιῇ δίκῃσιν.
 τῆς δὲ Δίκης ῥόδος ἐλκομένης ἢ κ' ἄνδρες ἄγῳσι
 δωροφάγοι, σκολιαῖς δὲ δίκαις κολύωσι δέμιστας·
 ἢ δ' ἔκταται κλαίοντα πόλιν καὶ ἥδεα λαὼν, 220
 ἥερα ἐσσαμένη, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα,
 οἳ τέ μιν ἐξελάουσι, καὶ οὐκ ἴδμεν ἐνείμαν.
 οἳ δὲ δίκας ξένοισι καὶ ἐνδήμοισι διδρῶσιν
 ἰστέας, καὶ μὴ τι παρακβαίνουσι δικαίου, 225
 τοῖσι τέθηκε πόλις· λαοὶ δ' ἀντιῶσιν ἐν γυτῇ.
 εἰρήνη δ' ἀνὰ γῆν κουροτρόφος, οὐδέ ποτ' αὐτοῖς
 ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται πύρρῳκα Ζεὺς·
 οὐδέ ποτ' ἰσυδίκαισι μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ,
 οὐδ' ἄτη, θάλλης δὲ μεμηλότα ἔργα νέμονται·
 τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολλὰν βίαν, οὐρεσι δὲ δοῦρ, 230
 ἄκρη μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μέλισσας·
 εἰροπόκοι δ' ὅτις μαλλοῖς καταβεβρίθασιν·
 τίκτουσιν δὲ γυναικες ἐοικότα τέκνα γονεῦσιν·
 θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές· οὐδ' ἐπὶ νηῶν
 νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρουρα, 235
 οἷς δ' ὕβρις τε μέμηλε κακὴ καὶ σχέτλια ἔργα,

214. Citat Schol. Venet. ad Il. N. 533. V. sequentem Schol. Euripid. Hec. 1187. V. 216. Schol. Pindari Isthm. l. 56. Aeschyl. Agam. 185.

219. σκολιῆς δὲ δίκης Gal.

220. πόλιν καὶ ἥδεα sine τε & MS. Aug. probat Hermannus de Metris p. 67. et sic Gal.

222. ἐξελάουσι e MSS suis Graevius. Plerique alii ἐξελάουσι.

223. διδρῶντες cum Gl. δικαιόκρινοντες Gal. sed ab eadem manu in marg. γο. διδρῶσι.

225. Citat Eustath. Il. i. p. 745, 36 = 640, 20. Sequentem v. habet Schol. Pindari Pyth. VIII. 1.

228. ἰσυδίκαι Voss. 1. Med. Bodl. ἰσυδίκαισι Gal.

231. Voss. 1. Gal. ἄκρη — μέσση.

Videtur Tzetzes hanc lectionem agnovisse, qui exponit ἐν ἄκρη, ἐν μέσση. Vulgata tamen lectio melior. GRAEVIVS. Et vulg. defendit Plato Rep. II. p. 365. B. Plutarch. apud Euseb. Praep. p. 86. D.

232. Versum habet Clemens Alex.

Paed. III. p. 266. καταβεβρίθασιν Gal.

233. γονεῦσιν Med. Vide Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 63. D.

235. νείσσονται et in marg. γο. νείσσονται Gal. Sed forma, quam habent edd. testibus Etymologo p. 606. 12. Eustath. Od. I. p. 1615 = 535, 50. veteribus in usu erat. Confer tamen Branch. Apollon. Rhod. l. 53.

236. κακὴ om. Gal.

τοῖς δὲ διαπν Κρονίδης τετραίρεται εὐρύσκα Ζεύς.
πολλὰν καὶ ζυμπάσα πόλιν κικλὺν ἀνδρὸς ἀπήντα
ὅς τις ἀλυσάμεναι καὶ ἀνάσσειν μηχανάται.

τοῖσιν δ' οὐρανὸν μετ' ἀέθραγε πῆμα Κρονίων, 240
λεπὸν ὁμοῦ καὶ ἰσχυρὸν ἀποφεινόμενοι δὲ λαοί.

οὐδὲ γυναῖκες τέκτονσιν· μινύθουσι δὲ οἶκοι,
Ζητὸς φραδμοσύνην Ὀλυμπίου. ἄλλοτε δ' αὖτις
ἢ τῶν γε στρατῶν εὐρὺν ἀπώλεσεν, ἢ ὅγε τεῖχος,
ἢ νείας ἐν πόσιν Κρονίδης ἀποτίννεται αὐτῶν. 245

Ὡ βασιλεῖς, ὅμοις δὲ παταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
τήνδε διαπν· ἔργον γὰρ ἐν ἀνδράποισιν ἔοντες
ἀθάνατοι λευδοῦσθαι, δοδὶ σχολῆσι διχασί
ἀλλήλους τριβουδί, δοδὶ ὅκιν οὐκ ἔλεγοντες.

τοῖς γὰρ μύριοι ἄσιν ἐκί χθονὶ κευλυβοτείρη 250
ἀθάνατοι Ζητὸς, φύλλαις θυγατρὶν ἀνδρώπων·
οἱ δὲ φύλλισσοσθαι τε δίαις καὶ οὐρελῖα ἔργα,
ἡέρα ἐσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐκ' αἶαν.

ἢ δὲ τε παρθένος ἔστι Πηνελόπεια, Ζητὸς ἐκγεγαυία,
κύνην τ' αἰδοίη τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπόν ἔχουσιν. 255
καὶ ὧ ὅποι' ἂν τις μὲν βλάπτη σχολῆς βυοτάζων,

238. ἀπήντα. Sic Voss. 1. Med.
cum Aeschine. pp. 324, 325. ed.
Reiske. Schol. Pindar. Pyth. III.
64. Eustath. II. 4. p. 127. 1 = 95.
43. ἐκασσι edd. vet. et MSS. ple-
rique.

239. ὥς καὶ ἀλυσάμεναι Aeschinis
editio.

240. Brunckius edidit ἐκίλας e
Plutarcho II. p. 1040. C. Vulg. ser-
vat Aeschines, ubi MS. unus ἔδωκε,
alter μέγα πῆμα δῶκε.

241. ἀποφεινόμεναι Gal.

245. ἀποτίννεται Brunckius e MS.
Κρονίδης τε ἀποτίννεται αὐτοῖς
Med.

246. MS. Viteberg. apud Her-
mannum Homer. H. Cer. p. 122.
ὅμοις δὲ βασιλεῖς παταφράζεσθε καὶ
αὐτοί, unde legendum conjicit,
ὅμοις δ' αὖ βασιλεῖς, ἐκφράζεσθε
καὶ αὐτοί. In Med. diversa omnia,
βῆ δ' ἔναι μάλα δ' ἰσχυρά γλαυκῶπις
ἄθηνη.

248. Med. Bodl. Gal. φράζονται.

Poetae min. Gr. Tom. I.

250. Vide Sextum Empiric. adv.
Mathem. IX. p. 571. Clement. Alex.
Protr. p. 26 = 35. Eusebium Praep.
V. c. ult. Maximus Tyr. p. 163.
XVII. p. 207.

251. μερόπων ἀνθρώπων Sextus
— δαίμονες ἀθάνατοι φ. μερόπων
α. Clemens, Quo versus proximo
sequentes leguntur supra 124. in
alterutro loco forsitan delendi.

254. Vide Schol. Arati Phaen. 97.
Eratosth. Catast. IX. Plato Legg.
XII. p. 943. D. Plutarch. II. p. 781.
B. Suid. v. Διός. Usque ad v.
260. exacripit Stobaeus Serm. IX.
p. 109.

255. Κύνην. Sic edd. vet. et co-
dicum pars, ut Theog. 328, 442.
Athen. III. p. 116. c. probante
Ruhnkenio et ad Hemsterhusium
provocante in Hesych. v. Ἰάγχοι.
Graevius e Voss. 2. Brunckius e
suo MS. κύνην, et sic Med. D. Ste-
bani κύνην.

αὐτίκα παρὰ Διὶ πατρὶ καθέστημεν Κροῖον
 γηρύνει ἀνθρώπων ἀδικον χόον, ὅσῃ ἀποτίαν
 δῆμος ἀτασθαλίᾳς βασιλῶν, οἳ λυγρὰ ποῦντες
 ἄλλη παρὰ κλίνουσι δίκας, ἀκολῶς ἐνέποντες.
 ταῦτα φυλασσόμενοι, βασιλεῖς, ἰσχυρὲς μύθους
 θεωροφάγοι, σκληρῶν δὲ δικῶν ἐπὶ πάντῃ λαθεσθε.
 οἱ αὐτῇ κακὰ τέχνῃ ἀνὴρ ἄλλῃ κακὰ τέχνῃ
 ἢ δὲ κακῇ βουλῇ τῷ βουλευσάντῃ παρὰ
 πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοῖς καὶ πάντα κώσας.
 καὶ νῦν τὰδ' αἶψ' ἐτέλεσ', ἐκιδέσμεται, οὐδὲ ἔλθῃ
 οἴην δὴ καὶ τήνδε δίκην πόλις ἐκτός τεύχῃ
 νῦν δὴ ἐγὼ μὴτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκατος
 εἶην, μὴτ' ἐμός τις ἐκεῖ κακὸν ἀνδρῶν δίκαιον
 ἔμμεναι, εἰ μάλιστα γὰρ δίκην ἀδικήτορος ἔσθ'
 ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἔοικα τελεῖν Διὰ τρεπίθεσσαντο
 ὦ Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ ποταμὸν ῥέοντα
 καὶ νῦν δίκῃς ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο κάμπαν.
 τόνδε γάρ ἀνθρώποισι νόμον διετίξες Κροῖον
 ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰστροῖς πεπενηνός.
 ἔσθῃν ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη ἐστὶν ἐν αὐτοῖς
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἣ πολλὸν ἀρίστη

258. ἀδικῶν Gal. ἀποτίαν Med.

261. Legendum facileis, vel saltem pronuntiandum statuit Dorvillius Crit. Vann. p. 347. Versum corruptum censet Hermannus ad Homer. H. Cer. p. 122. ἰσχυρὲς δίκας Med. Bar. 60. Viteb.

262. Tmesin hic esse non viderunt Hesiodi editores, ἐκιδέσμεται πάντῃ, ut patet interjectis βίης δ' ἐπιλήθεο κάμπαν. Brunckius.

265. οἱ δ' αὐτῇ Voss. 1. Gal. Eustath. II. E. p. 522 = 395, 32. ad haec verba, Ἀλέξανδρος τέττηναι νῆας ἔισας Ἀργεῖοις, ἃ καὶ κακὸν Τρώεσσι γέγοντο, Οἱ τ' αὐτῷ Τὸ δ' οἱ τ' αὐτῷ ἀρχὴ γέγονε γινώσκον, πρῶτα μὲν Ηοιόδω, εἶτα καὶ Καλλιμάχῳ, τοῦ εἰπόντος ὡς ὁ ἔσθων ἐτίμω κακόν, ἐὼ ἥπαι τεύχεσθ' οἱ καὶ τῷ Περσέει συνέπεσε. conf. Aristot. Rhetor. III. 9. Plutarch. S. N. V. p. 554. A.

265. Plutarchus, teste Proclo, hunc et versus sex proxime sequentes, utpote Hesiodo indignos, delēvit. Hunc v. citat Schol. Arati Phaen. 1.

268. δ' Gal. Stobaeus II. p. 50. in aliis δὲ vel δ'. mox 270. Stobaeus habet ἀτιμώτερος.

271. Voss. 1. Διὰ μητιόοντα cum Gal. βούλεσθιν, et sic Gal.

275. πεπενηνός Ambo Voss. et alii, credo, MSS. Porphy. de Abstin. 1. 5. Plutarch. de Anim. Solert. p. 964. B. Sext. Empiric. adv. Mathem. II. p. 295. Clemens Alex. Strom. I. p. 427. Aelian. H. A. VI. 56. πεπενηνός Pr. Ald. Trinc.

276. ἔσθμεν Clemens. ἐν αὐτοῖς Med. Gal. cum Aeliano, et Stobaeo Ecl. Phys. I. p. 8. μετ' αὐτοῖς Plutarch. Sextus. μετ' αὐτῶν Porphyrius, Clemens. ἐν αὐτοῖς edd.

[illegible]

278. 281. Gal. cyphosoma. Medl
mox 282. revd. It. Gal.

28x. Brunstra. Guinetus. 182. Vide
Dorvillium ad Charia. p. 426 = 275!

285. Confer Oracula apud Herodot. VI. 36: Σαῖν, ἢ Ἐρμῆος.

285-3 290. Locus amplissimus
antiquorum testimonio celebratus.

vide Xenoph. Mem. II. 1. 20. Platon. Rep. II. p. 264. C. D. Legg.

IV. p. 718. *E. Stobaeum* L. p. 27
Lacianum Hermot. n. T. Is p. 742.

25. p. 764. Parasit. L. p. 859. Hunc versum habent Plutarch de And.

Poet. p. 24. F. Schol. Euphr. Hippol. 580. Eustath. II. B. 7. 720.

pol. 386. Eustath. II. B. p. 379 =
135. ult. Τοῦ δὲ λαοῦ ζήσεις καὶ
ἐν τῷ ἑαυτοῦ Πανόρμῳ καὶ

κατ' Ησίοδον. Πρωτοτύπον αὐτοῦ
ἡ Λη, ὅ: σημαίνει τὴν τάξιν· καὶ

καίτοι μὲν ἡ ἑλὴ καὶ τὸ ἀλάδον δὲ
τῆς εἰς διαφθόγγου εἶχε τὴν ἀρχουσαν,

ὡς ἀπὸ τοῦ εἰλῶ τὸ συστράφη· ἐξ
οὗ καὶ τὸ πᾶσιλον· ὕστερον δὲ οὐκ

οὕτως, ἀλλ' ἐν ταῖς ἀντιστοιχείαις γραφαῖς.
Τὴν μὲν γὰρ Xenophon, Plutarch.

Schol. Eurip. Ὁς τὴν μὲν Plato.
236. 1st. Sic Xenophon, Plato.

Stobaeus p. 28. Plutarch. πῶς ἄν
us αἰσχροτο p. 77. D. Edd. MSS

287. Plutarch II. p. 24. D. Schol.

Euripid. Med. 296. Hippol. ubi supra. Pindar. Ol. VI. 14. IX. 163.

188. *es. vlt. n. Med. Puso. Eut*
rian. II. p. 85. Schok. Asphthomi

apud Bist. ad Gregor. de Dial. p. 105. *et* *avvris* vulgo cum Xend-

phonte, Stobaeo, Lucian. I. p. 564.

289. *Exyca*. Ita Heinsius aliique,
quomodo diserte legitur in duobus

codd. Platonis, Vossiani nempe, et
Parisiensis, cuius excerpta nactus

sum. Pro vulgato *ἐντα* stat. Xenophon, et Stobaeus, quae lectio.

subaudito ~~que~~ satis commoda vi-
deri potest; sed alterum usitatus

credo. Vide Brunckium ad So-
uboc. Trachin. 2. [Sed confer

Platonem in Protag. p. 340. D. H.
St. Ex. Addendis.]

290. MSS. tree Platonis *natural*

291. αὐτοὶ restituerunt viri docti

ex Aristot. Eth. Nic. I. 4. Clément,
Alex. Paed. III, 8. (ubi tamen MSS.

et Ed. Flor. *avrop*) Aristidis MSS.
II. p. 26. Themistio VIII. p. 108.

D. Diogene Laertio VII. 25. Edd.
vett. MSS. *αὐτῶν*, vel *αὐτῶν*, cum

Schol. Sophocl. Antig. 718. Am-
monius & pates. Stobaeo Serm. II.

momio v. octos. Stobaeo Serim. II.
et III. cf. Eustath. II. B. p. 238 =
180. 22. Iam similia ex scriptori-

180, 30. Loca similia ex scriptoribus antiquis collegit Gatakerus ad M. A. IV. c. 4. p. 101.

M. A. IV. 12. p. 101.

[φρασσαμένους τὰ εἴδη· ἔπαιται καὶ ἐς τέλος ἦσαν ἀνέμω·] ἰσθλός δ' αὖ κακίστος, ὃς αὖ εἰκόντι, πλοῖται·
 δευδὲ κε μὴτ' αὐτὸς μοῖται, μὴτ' ἄλλου ἀνέμων
 ἐν θυμῷ βάλλεσθαι, ὅδ' αὖτ' ἀχρότος ἀνῆρ.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρῳ μαρτυρημένος αἶψα ἐπαρῆς
 ἐργάσει, Πέροσθι· ἀπογῆιος, ὅρα σε λιμὸς
 ἐλθαι, φίλτα, δὲ πρὸς ἡστέφανος ἀμύμονα
 αἰδοῖν, βίοντο· δὲ τὴν ἀμύμονος καλῶν.
 λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶν σύμφορος ἀνδρῶν.
 τῷ δὲ θεοὶ τεμεσθεύουσιν ἀνέρες, ὃς ἄνδρ' ἀεργὸς
 ζῶν, κηφῆναισιν κοθοῦρας αἰετος ὀργῆν,

295

300

295. Non agnoscitur hic versus ab omnibus illis antiquis scriptoribus, quos hoc loco recensimus, nisi ab Aristotele. In veteribus editionibus, fortasse desideratur. Sane nec Eustratius, qui reliquos expavit, huius meminisse, et alii prae Aristotele interpretes. Nec Latine fuit cognitum, qui hunc locum in sua transtulerunt scripta. Liv. XXII. Saepo ego audivi milites cum primum esse virum qui ipse consulat quid in rem sit: secundum eum qui bene momenti obediunt: qui nec ipse cōsiderare nec alteri parere sciat esse extremum periculum. Cicero in Cluentio. Sapientissimum esse dicunt eum, cui, quod opus sit, veniat in mentem: proxime accedere illum, qui alterius bene invensis obtemperet. Hesiodi tantum Graeci interpretes in suis libris illum invenierunt, ut ipsorum declarant explicationes. Hinc vero apparet non huius aut nudius tertius, sed ante multa saecula hunc versum esse Hesiodo subjectum. Supposititium enim esse et Poeta indignum ego quidem nullum dubito. GRAEVIVS.

295. Schol. Venet. ad Il. O. 203. στρέπται μὲν τὰ φρένας ἀσθλῶν· στρέπται πρὸς τὰ ἀσθλὰ, φανῶν· ἔτι πρὸς τὰ φανῶν. Ἐν βραχέϊ δὲ τοῦ Ησίοδου περιειληφέν· ἀσθλός δ' αὖ κ. ο. ε. ε. π.

294. αὐτῷ et hic edd. vett. et nisi fallor MSS. Ἀκούων ἐν θυμῷ

βέλλεται idem est, interprete Graevio, ac ἀκούων ἐν θυμῷ βί: neque ubi percreta adducimus. indicat.

[295. Recte Schaeferus ὁ δ'. Monuit etiam Iacobsius ad Antholog. Palat. vol. III. p. 11. et h. i. et infra v. 361. Ed. Lips.]
 297. Ἄνδρ' conjecturam Savini Hist. Acad. Imper. T. III. p. 122. et Suida et Procli Prolegom. ined. confirmavit Ruhnkenius ad Velliam Patavulum p. 26. Sed vulgatum, a Plutarcho H. p. 124. et E. Corauro inter Opuscula Galii p. 217. conservatum, donec certius quid statuatur, retinere malui.

298. ὁ ex edd. quibusdam excidit. Deinde MS. Cernuti ἐνέλο-
 κημος.

300. Haec pertinet Hesychii glossa ut Sopingius vidit: Συμφορὸς λιμὸς· ὁ συμπίπτων, καὶ συνῶν. Theogn. 595. Ὀδὸν μὲν περὶ σὺ συμφορῶν, ἀλλὰ πόροις. Ab Hesiodo lectionem, quamquam deflexa significatione, sumis Theognis v. 526. ἡ περὶ δὲ κατὰ συμφορὰς ἀνδρῶν φέρων. Ruhnkenius. [Vid. schol. Victor. ap. Heyn. ad Homer. vol. VI. p. 634. Ed. Lips.]

302. αἰετος ὀργῆν. Ita Etymologus M. p. 524. 42. Zonaras pag. 1237. Schol. Platon. Legg. X. p. 257. et Tzetzes probante Ruhnkenio. Edd. MSS. cum Schol. Aristophan. Vesp. 1109. Stobaeo Serm. XXX. p. 210. αἰετος (vel αἰετος) ὀργῆν.

οἱ τε μελισσάων κέρετον τρύχουσιν ἀεργοὶ
 ἰδοῦντες· σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν,
 ὥς κέ τοι εὐφροῦν βίοντι πλεῖσθαι καλῶσι. 305
 ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολέμηλοι τ' ἀφνέιοι τε·
 κήρ τ' ἐργαζόμενος, πολλὸν φίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔσσειαι, ἢ δὲ βροτοῖς· μάλα γὰρ στυγέουσιν ἀεργοῖς.
 ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δὲ π' ὄνειδος.
 εἰ δέ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσει ἀεργός 310
 πλουτεῦντα· πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀψήσῃ.
 οὐαί μοι δ' οἷος ἔχθρα· τὸ ἐργάζεσθαι ἄμικρον,
 εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτριῶν κτεάνων ἀσίστητον θυμὸν
 εἰς ἔργον τρέψας, μελετῆς βίον, ὥς σε κλένται.
 [αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ μετρημένον ἄνδρα κομίζει, 315

303. Stobaeus p. 210. κάματον
 ἡπικρον ἰδοῦσι, et paullo supra
 ὅστις ἀεργός.

306—311. Stobaeus Serm. XXIX.
 p. 198. ubi ἐξ ἔργων τ' — 308. de-
 est. et Med. ἀεργὸν Trinc. Coisl.
 Aug. marg.

309. Priora citat Plato Charmid.
 p. 163. B. Totum versum Xenopho-
 phon. Mem. I. 2, 56. Eustath. Il. B.
 p. 250 = 190, 9. σημειῶσαι δὲ δεῖ
 τὸ ἔργον ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλλέει, πένυ
 ἀσφαλέστερόν ἐστι τοῦ, "ἔργον δ'
 οὐδὲν ὄνειδος, ὃ δὴ φησὶν Ἡσίοδος.
 Ἐκείνη μὲν γὰρ ἀσφαλῶς γραμμένη,
 ἐβλάψεν τὸν σερφὸν Σακεράτην· ὃς
 αἰδῶς λέγουσιν ἀνὰ τὸ, ἔργον δ'
 οὐδὲν ὄνειδος, ἦγον, οὐδὲν αἰστέιν
 ὄνειδος τὸ ἐν ἔργοις ἀγαθεῖς ἐμπαί-
 ζομαι, συνηφαστίᾳ παρὰ πρῶτον, αἰα-
 δοματίζουσα, ὥς ἔργον οὐδὲν, ἦγον
 οὐδὲν αἰστέιν πένυ τὸ φασίλη, καὶ
 τὴν πομπὴν ὄνειδος ἐστὶ τῆς ἐργαζο-
 μένης, κατεσθῆναι ἐβλάβη ὥς ἀμα-
 ροφῶν περὶ τοῦ πρῶτου. Καὶ οὕτως
 Ἡσίοδος ἔγραψεν ἀδιάρθετα. In-
 signis est in Pr. Junt. 1. typogr.
 error, οὐδὲν ὄνειδος. Max Pr. Ald.
 ζηλώσει ἀεργός.

315. Hanc versum, sicut et pro-
 ximo sequentem, ex Homero in-
 sertum esse Plutarchi testimonio
 confirmat Proclus. Sciendum est
 autem haec duos non eodem loco
 haberi apud Homerum (nisi me-

memoria fallit) sed priorem Odys-
 s. et quidem paullo aliis verbis,
 posteriorem Il. Ω. Ita enim legi-
 mus Od. P. 345. αὐτὸν τε κλένται
 Αἰτῶν μάλα πάντας ἐπειζόμενον
 μνηστῆρας. Αἰδῶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κα-
 χημένην ἀνδρὶ προδότην, (Vel, ut
 quaedam edd. habent, quarum est
 Florentina) καχνημένην ἀνδρὶ παρσί-
 ναι. At Il. Ω. 44. ὃς Ἀχιλεὺς
 ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν· οὐδὲ οἱ αἰδῶς
 ἴνεται, ἦ τ' ἄνδρες μέγα αἰνέται
 ἢ δ' ὄνειδος. Quem posterioriorem ver-
 sum hic videmus sine ulla mutatio-
 ne esse servatum. Sed ad priorem
 quod attinet, qui fit, dicit aliquis
 fortasse, si et ipse ex Homero
 poemate in Hesiodum irrepsit, ut
 non καχνημένην ἀνδρὶ προδότην vel κα-
 χημένην ἀνδρὶ παρσίνα, sed καχνη-
 μένην ἀνδρὶ κομίζει scriptum sit?
 Hic certe quod affirmem nihil ha-
 bee; sed non docet quid suspicer:
 hoc nimirum, quum prius appositus
 margini esset versus Homeri iisdem
 quibus apud eum legitur verbis,
 postea quempiam legentem apud
 Hesiodum infra v. 498. Ἐλπίς δ'
 οὐκ ἀγαθὴ καχνημένην ἀνδρὶ κομί-
 ζει, idem loquendi genus adhibere
 voluisse et illi versum, et ita verba
 Homeri mutasse. H/STERN. Plato
 Lach. p. 201. B. τὸν Ὀμηρὸν δευτέ-
 ρου γήναι προβάλλεσθαι· ὃς ἔφη,
 οὐκ ἀγαθὴν εἶναι αἰδῶ καχνημένην

αἰδῶς, ἥτ' ἀνδρας μέγα σίνεσται, ἥδ' ὀνίνησι.]
 αἰδῶς τοι πρός ἀνολβίην, θάρσος δὲ πρός ὄλβον·
 χρήματα δ' οὐχ ἀρπακτά· θεόσδοτα πολλὸν ἀμείνω.
 εἰ γάρ τις καὶ χειρὶ βίη μέγαν ὄλβον ἐλθῃαι,
 ἢ ὄγ' ἀπὸ γλώσσης ληΐσεται, (οἷα τε πολλὰ
 γίνεσθαι, εἴτ' ἂν δὴ κέρδος νόον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδείῃ κατοπάξῃ)
 αἶψά τέ μιν μαυροῦσι θεοί, μινύθουσιν δὲ οἴκοι
 ἀνέρι τῷ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπηδεῖ.
 ἴσον δ' ὅς θ' ἱκέτην ὅς τε ξείνον· κακὸν ἔρξαι·
 ὅς τε κασιγνήτῳ ἐοῦ ἀπὸ δόμνῃα βάλνει,
 κρύπταδὴς εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρειν θέλων·
 ὅς τ' ἐν τεύ ἀφραδὴς ἀλτταίνεται ὀφθαλμὸν τέκνον·
 ὅς τε γονῆα γέροντα κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδ' ὄγ'
 νεικείῃ χαλεποῖσι καθάπτόμενος ἐπέσσειν.
 τῷ θὴ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς δὲ τελευτήν
 ἔργων ἀντ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν κάμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν·
 καδδύναμιν δ' ἔρδειν ἐξ ὀδυνάτοισι θεοῖσιν
 ἀγνώως καὶ καθαρῶς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μηρία κάλλειν·
 ἄλλοτε δὴ ἀπ' ἀνδρῶν δύνεσσι τε ἰλάσκεισθαι,

350

325

330

335

ἀνδρὶ παρῆναι, ubi Schol. in MS. Clark. ἡσιέδον τὸ ῥητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς ὁμήρου εἰρηκέν ἄγνοσθ'. vv. 515 — 518. habet Stob. XXIX. p. 198. Vide Suidam v. Αἰδῶς.
 516. Hunc v. margini adscriptum habet Med. Voss. 1. ἥδ' ὅγ' Voss. 2. ἥτ'. Legendum conjicit Graevius Αἰδῶς ἥδ' ἀνδρας μέγα σίνεσται, ἥδ' ὀνίνησι.

517. ἀνολβίην (vel ἀνολβίαν) — ὄλβον Vossiani et Palatinus cum Tzetze et Stobaeo. Alii ἀνολβίην — ὄλβω, cum Eustath. Od. 6. p. 1608. — 322, 40.

518. Habet Stobaeus X. p. 127.
 322. Voss. 1. Gal. αἰδῶς δ' ἔτ' ἀναιδείῃ κατοπάξῃ. Alii αἰδῶς δὲ γ' ἀναιδείῃ κατοπάξῃ. Med. αἰδῶς — κατοπάξῃ. Vulgatam interpretatur Graevius, 'si Puerosam vera cum.' 'impudentia iactans, c.' ὀπάξῃ et 'κατοπάξῃ' est sequi juberet, ut

"victores solent victos, aut domini
 "jungere solent servos sequi."

323. φεία δέ μιν Med. D. Ac.

Trinc. Schol. Pind. Isthm. IV. 81.

324. παυροῖσι τ' ἐπὶ R. S.

326. βάλνει. Sic MS. apud Brunck.

Aug. Ac. D. E. Editum erat βάλνοι.

327. Etymolog. M. p. 654, 5.

παρακαίρειν θέλων. 'Ἡσίοδος.' Κα-

ρίαι τὰ εὐκαίρως γινόμενα· παρα-

καίρειν, τὰ ἀκαιρά, καὶ σάφει καὶ

ἀτοκα.

328. ἀλτταίνεται Ald. Trinc. Voss.

2. Pal. et alii cum Etymolog. M.

p. 65, 6. Edd. et MSS. quidam

ἀλτταίνεσθαι. Etymologus etiam

habet ἀφραδίαν.

331. τῷ δ' ἦτοι c. MS. Viteberg.

Hermannus ad Homeri Hymn. Ven.

p. 105.

334. Vide Xenophon. Mem. I. 5, 3.

336. ἀπ' ἀνδρῶν δύνεσσι τε εἰδ. re-

cent.

ἤμην οὐτ' ἐννάξῃ, καὶ θίαν φάος ἱερὸν ἔλθῃ
 ὥς κέ τοι ἱλαὸν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν·
 ὄψρ' ἄλλων ἐνῇ κλήρον, μὴ τὸν τὸν ἄλλος.
 τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἔσθαι. 340
 τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγυθεὶ ναίει.
 εἰ γάρ τοι καὶ χοῖμ' ἐγκαίμιον ἄλλο γένοιτο,
 γείτονες ἄξωστοι ἔκινον, ζώσαντο δὲ πηλ.
 πῆμα κακὸς γείτων, δοδὸν τ' ἀγασθὸς μὲν δυνεαφ.
 ἔμμορε τοι τήρης, ὅς τ' ἔμμορε γείτονος ἔσθλου. 345
 οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι,
 αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λωΐον, αἴκε δύνῃαι·
 ὥς ἂν χρητίζων καὶ ἐς ὅστερον ἄρκιον εὖρης,
 μὴ κακὰ κερδαίνειν κατὰ κέρδεα τῷ ἄτρησιν. 350
 τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι
 καὶ δόμεν ὅς κεν δῶ; καὶ μὴ δόμεν ὅς κεν μὴ δῶ.

340. Citat Plutaroh. II. p. 550. D. 707. C. Eustath. II. I. p. 778, 14 = 688, 24. Schol. Vietor. apud Heyne T. VII. p. 775.

341. Athenaeus V. p. 186. F.

342. ἐγκαίμιον Ruhnkenii monitu ex Stephano Byzantino v. καμῇ restitutum, adstipulantibus Proclo, Hesychio, et Suida, qui explicant per ἐνδημον. Stephanus etiam debetur γένοιτο. Edd. MSS. ἐγκαίμιον — γένηται —

343. Citat Schol. Pindar. Nem. VII. 127.

344. 345. Stobaeus Serm. II. p. 30. ubi ὅς κ' ἔμμορε.

346. Heraclides in Rep. Cämaeorum Thes. Gronov. T. VI. p. 2828. ἔθος ἦν ἀνθρώποις εἰς τὰ κλισιαῖα συμβαλλέσθαι τοὺς γείτονας, διὰ καὶ ὀλίγα ἀπόλλυνται· πάντες γὰρ ὁμοίως ἐτήρουν. Καὶ ἡσίοδος ἐπεὶ τῶν δουρὶ λέγει, Οὐκ ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', αἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη. Citat Plutarchus Aud. Poët. p. 34. B. conf. Aelian, V. H. IX. 28.

347. Vid. Schol. Aristoph. Acharn. 1020. Ammonius v. μετρεῖσθαι.

348. Versu usus est Cicero Ep. ad Attic. XIII. 12. Huc alludunt

Lucianus Imagg. c. 12. T. II. p. 470. Synesius p. 264. A. Probus abest a Gal.

350. V. Stobaeus Serm. X. p. 127. Artemidorus Oneirocrit. IV. 61. p. 237.

351. Proclus: τὸν φιλέοντα φιλεῖν. Τούτους δὲ Πλούταρχος ἐμβαλλει πρὸς στήθους. Ὁ γὰρ μέλων λέγειν δεῖ τοῖς ἀγαθοῖς τὸ διδόναι προσήκει, καὶ ὡς χαίρουσι διδόντες, ἀποκός ἂν εἴη λέγων καὶ διδόναι τῷ δίδοντι, καὶ μὴ διδόναι τῷ μὴ δίδοντι. οὕτω γὰρ ἂν τὰς δόσεις ἀναγκασίας ἐποιεῖ, τὰς δὲ προκαθηγουμένας τῶν εὐεργεσιῶν ἐξέκοπεν.

Ibid. Grammaticus in marg. MS. Reg. προσεῖναι accipit pro προσεῖναι, secutus Apollonium Lex. Hom. Εἰπε δὲ Ἡσίοδος ἀντὶ τοῦ λέγειν καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι. Tzetzen etiam sic cepisse, ex ejus interpretatione colligas, τῷ προσίοντι καὶ εὐόμῳ γνῶμην ἔχοντι, προσεῖναι: Sed non opus est huc confugere. Προσεῖναι hic ponitur, ut adducit apud Latinos. Ruhnkenius.

352. V. Suidas v. δόμεν.

δώτη μὲν τις ἔδωκεν, ἀδότην δ' οὐ τις ἔδωκεν.
 δὼς ἀγαθὴν, ἄρκαζ' δὲ κακὴν, θανάτοιο δότεира.
 ὃς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλων, ὄγε καὶ μέγα δόνη.
 χαίρει τῷ δώρῳ, καὶ τίρεται οὐ πατὰ θυμόν.
 ὃς δὲ κεν αὐτὸς ἔληται, ἀνακιδέηφι πιθήσας,
 καὶ τε μικρὸν ἔδν, τὸ γ' ἐπάχυνσεν φίλον ἥτορ.
 εἰ γὰρ κεν καὶ μικρὸν ἐπὶ μικρῷ καταδῖω,
 καὶ θαμὰ τοῦδ' ἔρδοις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γένοιτο.
 ὃς δ' ἐπ' εἰσὶν φέροι, ὃδ' ἀλύεσθαι αἰδοπα λυμόν.
 οὐδὲ τόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον ἀνέρα κῆδει.
 οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερόν τὸ θύρρηφι.
 ἐσθλὸν μὲν παριόντος ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 χορῆζεν ὑπείοντος, ἃ σε φράζεσθαι ἄναγα.
 ἀρχομένου δὲ πίδου καὶ λήγοντος καρέσσασθαι,
 μεσσοῦ φείδεσθαι· δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδᾶ,
 μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημέτος ἔρκιος ἔστω.
 καὶ τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα θίσσασθαι.

554. Suidas v. Δῶς. Etymolog.
 M. p. 293, 48. qui verum praeced.
 habet paullo infr. 55.

555. Graevius e Voss. 2. et Pro-
 clo καὶ μέγα δόνη.

558. καὶ τοι Gal. Deinde τὸ γ'
 Gal. Med. Aug. E. Suidas, Sto-
 baеus MS. apud Brunokinum; edd.
 τό γ'. Male etiam, edd. quae-
 dam in fine φίλον κηρ. Sui-
 das, Ἐπάχυνσεν, ἐλύπησεν, ἐφθί-
 ρεν. Μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πότνης,
 τῆς φθειροσύνης, καὶ λύπης ἐμψυ-
 χούσης τοῖς φρεσίν. Conf. Etymo-
 log. M. p. 657, 1. Eustath. II. P.
 p. 1097, 57 = 1130, 40.

559. μικρῷ. Sic ambo Palatini,
 Voss. Med. cum Platone Cratyl.
 p. 428. A. Plutarcho Lib. Educ.
 p. 9. E. Eustath. II. A. p. 858, 6a.
 μικροῦ edd. vet.

560. MSS. Thomae Mag. v.
 Θαμὰ, cum Med. ἔρδοις. Med.
 etiam τοῦτο.

563. βέλτερον Gal. v. Homer. H.
 Mercur. 56.

566. Conf. Plutarch. Sympos.
 III. 7. Macroh. Sat. VII. 13.

567. δειλὴ. Sic Vossiani, Gal. et

Med. Alii δεινὴ. Elementa A et
 N. saepenumero permutari. docuit
 Dorvillius ad Chariton. p. 235 =
 342.

568 — 570. Hi versus desunt Med.
 Voss. 1. Proclus: τοῦτοδε τίνας τοὺς
 εἰλητοὺς ἐξέβαλον· ὃ δὲ Πλούταρχος
 ἐγκρίνει. Vide Vitam Thesii p. 2.
 Et legisse videtur Aristoteles
 Ethic. Eudem. VII. 10. "Ἐστὶ
 δὲ τῆς χρηστοῦ φίλος εἰδη-
 ῶτο· ἢ μὲν νομικὴ, ἢ δὲ ἡθικὴ.
 Βλέπει δ' ἡ μὲν πολιτικὴ εἰς τὸ ἴσον
 καὶ τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἱ παλοῦντες
 καὶ οἱ ἀνούμονοι· διὸ εἰρηται, Μι-
 σθὸς ἀνδρὶ φίλῳ.

569. Plutarch. de Vitioso Pudore
 II. p. 553. B. ὃ δὲ Περικλῆς ἀργύριον
 ἐπὶ τῷ τῷ γυναικὶ δανείζων, δι'
 ἀγορᾶς καὶ τραπέζης ἐποιεῖτο τὸ
 συμβέβαιον· μεμνημένος θηλονότου
 τοῦ Ἡαιδῶτος, λέγοντος, Καὶ τε
 κασιγνήτῳ γελᾶσας ἐπὶ μάρτυρα
 θίσσασθαι — Θανόμενος δὲ δεινὸν
 καὶ εὐκρίτους, Οὕτως δὲ Περικλῆς
 νομικῶς; Ναί, εἰπὼν, ἵνα φιλικῶς
 ἀπελίσθῃ, καὶ μὴ νομικῶς ἀναστή-
 σαι.

πίστευς δ' ἄρα, ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὤλεσαν ἄνδρας. 370
 μηδὲ γυνή σε νόαν πυγοστόλος ἐκαπατάτω,
 αἰμύλα κατῖλλονσα, τὴν διφῶσα κελίην.
 ὃς δὲ γυναικὶ πέκοιθε, πέκοιθ' ὄγε φηλήτης.
 μουννογενῆς δὲ πάλις εἴη πατρώϊον οἶκον.
 φερβόμεν· ὥς γὰρ πλοῦτος αἰετταὶ ἐν μυγέροισι. 375
 γηραιὸς δὲ θάνοις ἔτερον παῖδ' ἐγκαταλείπει.

370. πίστευς δ' ἄρ τοι ὁμῶς Guio-
 tus. Sed ἀρα defendit Dorvillius.
 Crit. Vann. p. 327.

371. Πυγοστόλος ex h. l. citat
 Pollux II. 184. Suidas Πυγοστό-
 λος· προσαγωγός, μανλίστρια. Ety-
 molog. M. p. 695, 31. similia his
 protulit, quae apud Proclum le-
 guntur. Hunc v. et seq. habent
 Stobaeus LXXXIII. p. 485. Cle-
 mens Alexandr. Cohort. p. 91, ubi
 νόον.

372. V. Etymolog. M. p. 35, 39.

373. φηλήτης magna pars codi-
 cum, Hesych. forsitan ex h. l. φη-
 λήτης, λησταίς. Vulgo cum Sto-
 baeo LXXI. p. 453. φηλήτης. Eu-
 stath. II. B. p. 194 = 147, 20.
 Τὸ δὲ ταύτας ὑφέλκειν ἐν τῷ μύλλειν
 ἀποκρίνει τὴν νῆα, ὑφαιρεῖν λέγει
 ὁ ποιητής. Οἱ δὲ μεθ' Ὀμηρον,
 ἐπὶ τοῦ κλέπτειν τιθέσσι τὴν λέξιν,
 ὥς καὶ τὸ ὑφέλκεσθαι· ἀφ' οὗ καὶ
 τὸν φηλήτην προσαγορεύει τινες τῶν
 παλαιῶν σχολιαστῶν. Ἡσιόδου, ἴνα
 ἡ φηλήτης ὁ παρ' Ἡσιόδου μὴ ἀπὸ
 τοῦ φηλῶ φηλήσω τὸ ἀπατῶ· αὐτὸ
 γὰρ τρίτης ἐστὶ ἀνδρῆος, ὥς ἡμεῖς
 παρὰ Διονυσιον τὸ, φηλῶσας προ-
 μόν· ἀλλὰ ὁ κλέπτης, παρὰ τὸ
 ὑφέλκειν, οἷον ἐκ φηλήτης διὰ δι-
 φθόγγου, καὶ ἀφαιρεῖ τοῦ ὅ καὶ
 ἀπλεῖναι τοῦ εἶ, φηλήτης διὰ τοῦ λ.
 ὥς ἐν τῷ σημειωμένῳ τοῦ ὑφέλκ-
 τον συνεφομαίνεσθαι καὶ ἡ γραφή τῆς
 λέξεως, ὑφαλαπείσσει τῆς διφθόγ-
 γου, ὥς καὶ ποῦτο δοκεῖ τοῖς παλαι-
 οῖς. Rursus ad II. I. p. 781 =
 692, 26, καὶ τὸ, πέκοιθ' ὄγε φη-
 λήτης, ἐν δὲ τοῦ ἡ ἐκείνη ἀρ-
 χουσιν ἐν τοῖς ἀκριβέσις ἀπαιρέ-
 σεις, ἀλλὰ ἐκείνη τοῦ ἰσίου, καὶ ἡ-
 μεῖς οὐκ ἀπατῶμεν, ὥς ἀπὸ τοῦ φη-
 λῶν, ἀλλὰ κλέπτης, παρὰ τὸ ὑφε-

λῶν. Cf. ad Od. T. p. 1889 = 730,
 30. Citatur a viris doctis Hella-
 dius apud Photium in Bibl. καὶ
 εὐφημισμὸν οἱ Ἀττικοὶ τὸν κλέ-
 πτην φηλήτην λέγουσι· οἷον αἱ με-
 σηρόν· ἡ καὶ φηλήτης ὁ κλέπτης.
 διότι φηλεῖ λαμβάνειν τὰ ἀλλότρια.
 Et sane constat φηλήτης in omnibus
 quae ad manum sunt add. Ae-
 schyli Choeph. 999. Seneca Epist.
 54. Voluptates praecipue exturbā,
 et inuisissimas habere, latronum mo-
 re, quos Philetas Aegyptii vocant.
 Φηλήτης etiam agnoscunt Lexico-
 graphi veteres. Sed quum satis
 pro comperto sit v. φῖλος et deri-
 vativa (si ab Homericis φίλε κα-
 θήνηται, quod huc trahi nolum,
 recesseris,) primam nunquam pro-
 ducere, eorum sententiam prae-
 tuli, qui φηλήτης patrocinantur.
 In talibus manuscriptorum perex-
 igua est auctoritas, quum liqui-
 do constet, litteras η et ι ab an-
 tiquis temporibus saepissime per-
 mutari. In Homer. H. Mercur.
 446. φηλήτης tacite dedit Herman-
 nus. Scaliger ad Festum v. Pilare,
 Φηλήτης Hesiodo, et κηλήτης Ae-
 colice. Priora verana habet Schol.
 Euripid. Med. 426.

374. μουννογενῆς. δὲ πάλις εἴη.
 Med. Voss. 1. D. pro v. l. cum
 Eustath. II. Z. p. 649, 32 = 519, 7.
 Vulgo, μ. δ. π. γόφοι quod habet
 Gal. ex emend. Versuum 375, 376.
 mutato ordine, sententiae ακολου-
 θῶν restitui posse censebat Hein-
 sius, cui Graevius et Brunckius
 adstipulantur. Et nescio an ta-
 lem transpositionem indicare vo-
 lit librarius in cod. Med. e quo v.
 seq. enotatur pro v. l. ἀμφιερβόμεν.
 Μουννογενῆς citat Pollux III. 19.

φεῖα δὲ κεν πλεόνεσσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ἔλβον.
 πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μεῖζον δ' ἐκδοῖν
 σοὶ δ' εἰ πλούτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν,
 ὧδ' ἐρδεῖν, ἔργον δ' εἴ' ἐκ ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

380

ΠΑΛΙΑΛΩΝ Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων

ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἄροτοιο δὲ, δυσσομένων.
 αἱ δὲ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέτ' αἱ τεσσαράκοντα
 κεκρύφαται, αἷται δὲ περιπλομένου ἐνικαυτοῦ
 φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
 οὗτός τοι πέδ' ὡν πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
 ἔγγυδι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγκυρ' βησσηέντα,
 πόντου κυμαλινούτος ἀπόπροδι, πλονα χῶρον
 ναλοῦσιν. γυμῶν σκίρειν, γυμνὸν δὲ βοσπεῖν,

[5] 385

379. σοῖδ' ὡς Voss. 1. ὅσι Voss.
 2. sed ἦσιν vel ἦσι major codicum
 pars.

380. καὶ ἔργον εἴ' ἔργῳ MSS.
 Robinsoni, Med. Gal.

381. Nescio quo iudicio vulg.
 edd. hunc librum secundum He-
 siodum constituent, quum si hic sit
 initium secundi, illud "Ἡμεῖς δ'
 εἰ Διόθεν περικλυγμένος tertii ini-
 tium esse oporteat: quod tamen
 illae dicere ausae non sunt, licet
 et hanc partem a praecedentibus
 distinguentes. Ego certe, consi-
 derans titulum huius opusculi esse
 "Ἔργα καὶ Ἡμεῖς", et ita in duas
 dumtaxat esse partes divisum, illis
 editionibus assentiri non potui
 quae librum secundum hinc inci-
 pere volunt: (nam aliqui tres
 esse libros necesse foret opusculi
 in duas tantum partes divisi, uti
 dixi) sed satis esse putavi si lite-
 ris majusculis ostenderem poetam
 ad alterum prioris libri membrum
 transire. Quum enim antea hor-
 tatus sit fratrem ad suscipiendos
 labores, praesertim rusticos, mul-
 ta interim salubria ad instituen-
 dam vitam consilia admiscens,
 nunc de his et in tempore et certa
 arte suscipiendis praecepta tradit:
 adeo ut quae praecedunt ad hunc
 usque locum, veluti praefationis

cujusdam vicem obtinere videri
 possint. H. STERN.

Ibid. Gregorius de Dialect.
 Aeol. §. 2. Ἀτλαγενέων, ubi Koë-
 nius: „In Hesibdo Opp. et D.
 „editur Ἀτλαγενέων neque aliter
 „citant M. Tyrius Diss. XXX. 6.
 „p. 363. Athenaeus XI. p. 459.
 „F. Quod si secunda in Ἀτλαγε-
 „νέων corripri posse censeatur, ve-
 „ram scripturam Grammaticus
 „videri queat custodivisse: inpru-
 „mis cum Ἀτλαγενέων agnoscat
 „praeter Aeschylī Schol. Prom.
 „38: etiam Homeri ad Il. Σ. 486.
 „Schol. Ven. ad Il. Σ. 486. Ἀτλη-
 „γενέων et in proximis ἀρότοιο δὲ
 „δυσσομένων. Ad Il. T. 221. ἄρ-
 „χεσθ' ἀμητοῖο. Reliqua versus de-
 sunt. Ἀτλαγενέων Gal. Aug.

382. δυσσομένων. Perperam vul-
 go σ geminatur. Vide Eustath. Il.
 T. p. 1169, 57 (= 1237, 50)

BRUNCKIUS. δυσσομένων Gal.
 383. αἱ δ' ἦτοι, ut edd. Fr. Jant.
 Hermanicus ad Homer. H. Ven.
 p. 105.

384. αὐθις Aug.

387. Voasiani ναιετάουσ' et in-
 fra ναλοῦσ'.

389. ναλοῦσ' γυμνὸν δὲ σκίρειν
 Gal.

γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι, εἴ ᾗ θρία πάντ' ἐσθλὸν ἔργα κομίζεσθαι Δημήτερος ὡς τοὶ θεαστα
 ὡρὶ ἀτέχεται, μὴ πως τὰ μεταξὺ χατίζων
 πτώσεως ἄλλοτερίους οἴκους, καὶ μηδὲν ἀνύσσης.
 ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἡλθε· ἐγὼ δὲ τοὶ οὐκ ἐκιδάσκω,
 οὐδ' ἐπιμετροῦσα ἔργαζεν, κῆρυ· Πύρρη, [16] 390
 ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο,
 μήποτε σὺν παλῶσσι γυναῖκι τε θυμὸν ἀχέων,
 ὄρεταις βίοντον κατὰ γελτονας, οἱ δ' ἀρελῶσιν.
 οἷς μὲν γὰρ καὶ τοῖς τάχα τεύχεται ἦν δ' ἐπὶ λυγρῷ,
 χορῆμα μὲν οὐ προήξεις, σὺ δ' ἐταῖρα πόλλ' ἀγορεύσεις·
 ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπίων νομός· ἀλλὰ σ' ἀνὰ γὰρ [31] 401
 φράζεσθαι χρεῖων τε λύειν, λιμοῦ τ' ἀλτωρῆν.

Οἶκον μὲν πρῶτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
 κτητῆν, οὐ γαρειτῆν, ἥτις καὶ βοῦσιν ἔποιτο
 χορήματα δ' εἰν οἶκῳ πάντ' ἔχοντα ποιήσασθαι, [45] 406
 μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀροτῆρα, σὺ δὲ τηρᾷ,
 ἣ δ' εἴρη παραμειβῆται, μινύσθ' δὲ τοὶ ἔργον.
 μήδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐρίον, ἐς τ' ἔννηφιν·
 οὐ γὰρ ἐτῶσιον ἐργὸς ἀνὴρ κίρπλητος καλῆν,
 οὐδ' ἀναβαλλόμενος· μελέτη δὲ τοὶ ἔργον ὀφείλει. [20] 410
 αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτρησι παλαίει.

390. ἀμᾶσθαι. Méd. Voss. 1. Pal.
 om. Proclo. Ceteri fere omnes
 ἀμᾶσθαι.

395. ἀνύσσης Gal. et mox 400.
 πρᾶξι.

401. ἔσσειται Gal. et τ' om. mox
 403.

403. γυναῖκα. Non intelligit uxorem,
 sed ancillam. Aristoteles in Oeonomicis falsus est memoria,
 cum hoc versu putat absolutam
 sententiam contineri, et γυναῖκα
 putat esse γεμετήν. Scaliger
 GER. v. Aristot. Polit. I. 2 [subt.
 vid. Schneider. in annot. p. 8. Ed.
 Lips.] Oecon. I. 2. Lucian. Na.
 vig. 20. T. III. p. 261.

404. Muratus ad Aristot. Oecon.
 Om. O. p. T. III. p. 478. hunc
 versum eadē arguit, improban-
 te Graevio.

406. ἀροτῆρα Gal. Fr. De τη-
 τῷ, v. Etymolog. M. p. 757, 51.

408. [Vid. Grammat. MS. ap.
 Osiann. ad Philemon. p. 241. Ed.
 Lips.] εἰς αὐρίον Zonaras p. 1155.
 Vocem ἔννηφιν citat Pollux I. 66.
 Athenaeus III. p. 100. B. αὐρίον
 δὲ ἡ ἔννηφιν. οἷα γὰρ πρὶν ἡγε-
 οδος εἰρηκεν οὕτως, v. et XIV. p.
 653. D.

409. Etymolog. M. p. 485, 55.

410. Malim μελέτη τοὶ, δεύει
 δὲ, cum Schol. Pindari Isthm. VI.
 97. Vulgatum tamen extat ibid.
 Nem. VI. 95.

Zonaras p. 1155. ἔτρησι παλαίει.
 Versum adhibent Am-
 monius in Categ. p. 67. ed. Ald.
 fel. Argos. Simplicius ad Epictet.
 c. LXXV. p. 325. ed. Heins. Eu-
 stath. II. B. p. 250. 251.

Ἡμῶς δὲ λήγει μένος ἕλκος ἡλίου
καύματος ἰδαλίμου, μετακρινένον ἑμβροήσαντος
Ζηνὸς ἐρισθενέος, μετὰ δὲ τρέπεται βρότειος χροὺς
πολλὸν ἐλαφρότερος, (δὴ γὰρ πότε Σείριος ἀστήρ [85] 415
βαίον ὑπὲρ κεφαλῆς κρηιτοκρήνῃ ἀνδρόπῳ
ἐρχεται ἡμάτιος, πλείον δὲ τὸ νυκτὸς ἰκανορεῖ.)
ἦμος ἀδηνότατῃ πέλεται κρηθεῖσα σιδήρῳ
ὕλη, φύλλα δ' ἔφατο χεῖρ, πύρρον τὸ λήγει
τῆμος ἄρ' ὕλοταμῖν μεμνημένους ὄριον ἐρχον. [40] 420
ὄριον μὲν κρηπόδην τάρνιν, ἄπειρον δὲ τρέπην,
ἔξονά δ' ἰπποπόδην· μάλα γὰρ κῦ τοι ἄρμενον οὐτῶ·
εἴ δέ κεν ὀκταπόδην ἀπὸ καὶ αὐφάν· καὶ τάρνιοι,
τρισπίδαμον δ' ἔκιν τάρνιν δακαδῶρα ἀμάτη. [44] 424
πολλὰ ἐπὶ κεκρυπταῖα κἄλα· φέρειν δὲ γῆν, ὅτ' ἂν εὖρε,
εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διεχόμενος, ἢ κατ' ἄρουραν,
πρίμηνον; ὅς γάρ βουεὶν ἀρούρην ἀχρωτάτος ἐστίν·
εὐτ' ἂν Ἀθηναίης· δμῶδες ἐπὶ ἑλμάτι· κήτας
γόμφοισιν πελάσας προσσηφύρεται ἰστοβοή.
θουὰ δὲ θέσθαι ἄρετρα, κόνυσάμενος κατὰ οἶκον, [50] 430
αὐτόγυον καὶ πηκτόν· ἐπεὶ πολλὸν λαΐον οὐτῶ.
εἴ γ' ἔτεφν γ' ἄλκις, ἔτεφν κ' ἐπὶ βουεὶ βάλοιο
θάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκμάτακος ἰστοβοῆς.

415. Etymolog. M. p. 465, 18.
Ἰδαλίμου, τὰς ἰδρεὺς καυσήσαντος·
ἢ τοῦ διαχυθεὶς καὶ καθαρῶς· ἐν
γὰρ τῷ χειμῶνι, καὶ ἡ δύναμις
τοῦ ἡλίου ἀδυνάτωσα ἐστὶ καὶ
(MS. Dorr. f. i. q. 1a) ὅπως ἔ-
δωκε τὸ ἰδρὺς· ἐξ οὗ γίνεται ἑλμος,
καὶ πλεονασμῶς τῆς αἰ συλλαβῆς,
ἰδαλίμος.

418. τῆμος Med. Gal. (cum Gl.
τότε,) Zonaras p. 45. ut conij.
Goussier.

420. δ' ἄρ' Gal. ἔφατο ἔργα Voss.
1, Gal.

421. τάρνιν. Voss. 2. κόπριν.
Sed. vulg. praestat. Vide Schol.
Aristoph. Vesp. 258.

422. Eustath. H. O. p. 1040.
8. π. 1040, 7. ἑλμάτιος Pr. Ald.
Junli

423. ἑλμάτιος Gal.

424. Etymologus M. p. 185, 57.

δακαδῶρα, ubi recte MS. Dor-
vill. δακαδῶρα. De v. ἄφης vide
Eustath. II. E. 574 = 456, 26.
[Add. Schol. Lips. Homeri apud
Heynium vol. V. p. 711. Ed. Lips.]
427. Schol. Aristoph. Acharn.
179. Suidas v. Πρίμηνος.

δμῶδες

428. δμῶδες ἑλμάτι Gal.

431. Schol. Venet. ad Il. K. 353.
πηκτόν· ἄρετρα· τὸ τὴν γῆν
προσκατηγόντα ἔχον· αὐτόγονον δὲ
τὸ ἐκ αὐτοῦ μονέστερον. Tum No-
strum citat.

432. κ' ἐπὶ Aug. Ac. Sen. Pr.
Junli. 2. 2. Brunck. Alii γ' ἐπὶ.

433. Zonaras p. 113. ἀκμάτακος
τὸ ἀκαταμάτως κ. v. 2. Aliam le-
ctionem memorat Etymolog. M.
p. 48, 49. ἄλλοι γὰρ φέρουσιν ἀκ-
ρώτατος· ἐν ἣ ἀλλοίστες, quoniam
tamen merito improbare videtur

θρονός Μυμα, πρίνον δὲ γύην, βός δ' ἐνναετήρως
 ἄρσενε κεκτῆσθαι, (τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδόν,) [16] 466
 ἤβης μέτρον ἔχοντα τὰ ἐργάζεσθαι ἀρίστα.
 οὐκ ἂν τῷ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλαὶ καμύδν ἄρσεν
 ἄξιαν, ἐδ' δὲ ἔργον ἐπείσιον αὐθι ἀποιεν.
 τοῖς δ' ἔμα τεσσαρακονταετῆς ἀγῆδ' ἔκοντο,
 ἄρτον δειπνήσας τετρατέρυφον, ὀκτάβλωμον, [100] 468
 ὃς κ' ἔργου μελετῶν ἰδεῖαν αὐλαὶ ἑλάννοι,
 μηκέτι πακταίνων μεθ' ὀμηλικας, ἀλλ' ἐπὶ ἔργῳ
 θυμὸν ἔχων τῷ δ' οὐ τι νεώτερος ἄλλος ἀμείνων
 ὑπέρματα δάσασθαι, καὶ ἐπισπορίην ἀλλασθαι.
 κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ' ὀμηλικας ἐκτοίχεται. [65] 466

Φράζεσθαι δ' εὐτ' ἂν γεράνους φωνῆς ἐπακατάσῃς
 ὑπόθεν ἐκ νεφείων ἐνιαύσια κεκληγυλῆς
 ἦ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὄρη
 θαυμάσιον ὀμβρηροῦ· κραδίην δ' ἔδωκ' ἀνδρός ἀβούτων

Valckenarius ad Ammon. p. 109, ubi Etymologum, auctiorem quam est in edito, describit.

434. Versus ἀνέφαλος, qualis apud vetustissimos poetas reperiri plurimos observavi ad Theognid. 1057. Sic supra 171. τοῖς ἑταῖς, quod perpetuam a librariis interpolatum fuerat, qui metro se consulere arbitrabantur scribendo τοῖς τοῦ ἑταῖς. Non itaque audiendus erat Dorvillius, qui ad Charitonem p. 427. legendum statuit θρωός ἀλμα. At certam vero ulceri medicinam fecit, γύην πρίνον legens pro πρίνον δὲ γύην. Brunckius. Edd. vet. et pars copulatum πρίνον γύην. Voss. 1. 2. πρίνον τε γύην. Med. Barocc. 60. πρίνον δὲ cum Schol. Aristoph. Acharn. 179. Suid. v. Πρίνοι, Zonara p. 457. Etymolog. M. p. 242, 25. Quare Brunckium, licet ipse nihil quod placeat afferre queam, hic imitari nolim. Peritioribus locum in medio relinquo. Ad seqq. Eustathius Il. B. p. 245 = 186, 15. Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἐνναετήρους ἀρίστους εἰς ἐργασίαν γῆς λέγει, καὶ ἤβης μέτρον ἔχειν φησί· καὶ Ἀριστοτέλης (H. A. VI.

21.) εὖν ἰσχυρότατα ἐκμάται καλίστα τὸν βούν πενταετῆ ὄντα, λέγει ὁρθῶς πεποιθέναι τὸν Ὀμηρον· Βούν ἄρσενε πενταετῆρον Gal. γύης.

437. ἐρίσαντες Suidas in v. ζυγομαχίῃ. Supra Fr. ἔχοντες.

439. V. Eustath. Il. E. p. 526 = 598, 51. Schol. Ven. Il. N. 484. ubi citatur v. 436.

440. Gal. in marg. γρ. τρυφήσας, et ad v. seq. γρ. ὃς. De v. ὀκτάβλωμον v. Etymolog. M. p. 201, 17. Suid. v. βλωμός, Eustath. Od. I. p. 1635, 26 = 563, 50.

444. δάσασθαι (sic) Gal. Zonaras p. 473. σπέρματα δάσασθαι, φωνὰ δ' ἐνθρόφασθαι ἄριστα. Postrema, monente Zonarae editore, ad v. 779. infr. spectant. Pollux I. 223. Ἐπισπορία δὲ ἵστιν, ὅταν τις εἰς τὸ αὐτὸ σπέρμα ἔτρεον ἐκτεμβάλη· ὃ δὲ φιλάττεσθαι.

446. Schol. Arati Dios. 263. φράζεο δ' αὐτὲ ἐὼν γεράνων φωνῆς. Schol. Aristoph. Av. 710. ἐπακούσας.

449. ὀμβρηροῦ Pal. Voss. 1. Pr. Trinc. alii MSS. edd. ὀμβρηροῦ. Schol. Arati ὀμβρινού. De ἀνδρός ἀβούτων vide Eustath. Il. A.

δὴ τότε χορτάζαν ἑλκυσσάμενος βόας ἐσθλὰ ἔσθλα· [70] 450
 ῥήϊδιον (γὰρ) ἔπας ἐπείν, βόας δὲ καὶ ἑμαζαν·
 ἀφ' ὧν δ' ἀπανήνασθαι. Πῶρα δ' ἔογα βόας·
 φησι δ' ἀνὴρ· φησὶν ἀφ' οὗτος πῆξασθαι ἑμαζαν,
 νήπιος· οὐδὲ τὸν οἶδ', ἑκατὸν δὲ τε δοῦραδ' ἑμάξην·
 τῶν πρόσθεν μελέων ἐχέμεν οὐκ ἔλαθ' ἀνίστασθαι. [75] 455
 ἥν' ἂν πρῶτος ἔστος θνητοῖσι φανείη,
 δὴ τότε ἐφορμηθῆναι, ὁμοῦς ὁμοῖς τε καὶ αὐτοῖς
 αὐτὴν καὶ διερεῖν ἀφ' ὧν, ἀφ' οὗτος καδ' ὥρη,
 πρῶτ' ἑμὰν ἀπιδῶν, ἵνα τοὶ πλεῖστοι ἀφ' οὗρα·
 ἔασι πολεῖν· ἄλλος δὲ κωμῆται αὐτὸν ἀπατήσιν. [80] 460
 πρῶτον δὲ σπείρειν· ἐκ κομφίλουσαν ἀφ' οὗρα,
 νειὸς ἀλεξίστην· παῖδων ἐκκλητήρια,
 εὐχεσθαι δὲ Αἰτ' ἡδονῆν, Δημάτερά δ' ἀγνῆ,
 ἐκτελέα βόλθειν Δημάτερος ἱερὸν ἀκτῆν,
 ἀρχόμενος ἐκ πρῶτ' ἀφ' οὗτος, ὅταν ἀκρον ἐχέτης. [85] 465
 χειρὶ λαβὼν, ὄρημι βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηαι
 ἔνδορον ἑλκόντων μεσάβων· ὁ δὲ τυττός διπλῶν

p. 71 = 53, 59. Gal. in marg. γο.
 ἀφ' οὗτος, et v. seq. γο. ἐπ' οὗτος.
 textus enim βοῶν = ἐπ' οὗτος. Mox
 Pr. hoc ordine 454. 455. 456. 457.
 454. τοῦ Gal. Hunc locum ci-
 tat Plato Theaetet. p. 297. A. qui
 respicit Galenus in Hippocr. de
 Nat. Hom. T. V. p. 16, 36. Adde
 Etymolog. M. p. 285, 21.
 456. εὐτ' ἂν δὴ Graevius e Voss.
 Et sic Pr. Idem codd. v. seq. δεῖ
 εὐτ' εἰ.

459. Supra εἰδέναι gl. in Gal.
 αὐτὸν ποθῆναι. Unde in glossato-
 ris codice exstitisse πληθύνει κα-
 λῶν suspicatur Dobraeus.

460. ἔασι scribendum pro vulg.
 ἔλασι post Guetium decuit Brunc-
 kius. Et sic editum est in Pol-
 luce I. 223. Versus ultima sunt in
 Eustath. II. K. p. 811 = 735, 18.

462. ἀλεξίστην. Vide Etymolog.
 M. p. 59, 32. Schol. Pindari O-
 lymp. II. 1. Eustath. II. Δ. p. 439
 = 334, 19.

463. Hunc versum et sequentem
 habet Schol. Aristoph. Plut. 727.

465. Edd. vett. ἀφ' οὗτος cum
 Plutarcho II. p. 169. B.

466. Ὀρημι. Observanda tunc-
 sis ἐφ' ὧν νῶτον βοῶν ὄρημι.
 Prava scriptura, pravaque distin-
 ctione obscuratur in libris hic lo-
 cus. ὄρημι legi solet. ἐφ' ὧν
 οὐδ' αὖ ἀδtingere, hic adhibitum ut
 καθ' ὧν οὐδ' αὖ, quod ferendi signi-
 ficatione passim obvium. BRUNCK.

467. Ἐνδορον ἑλκόντων μεσάβων.
 Lege ex utroque MS. [et Pr.] με-
 σάβων. Jam olim de lectione hu-
 jus loci incertos animi fuisse vi-
 ros eruditos, qui in hoc scriptore
 non negligenter sunt versati, Pro-
 clus ostendit, qui utramque le-
 ctionem affert et exponit. Vulga-
 tam ut tueatur ibi vide. De hac
 nostra sic disputat: ἑλκόντων με-
 σάβων (sic lege ex MS. Gudii,
 vulgo male μεσάβων) τὰ μεσάβια
 μεσάβων, λέγονται δὲ αἱ τοῦ ζυ-
 γοῦ γυναικες. Καὶ ὁ Καλλιμαχὸς·
 μεσάβια βοῦς ὑποδός. Ἐλκόντων
 τῶν βοῶν τὸ ἐνδορον τῶν μεσά-
 βων, τὸν ζυγὸν ἐν ᾧ αἱ γυναικες,

θυμῶς, ἔχον μακίλλαν, πόρον ἐκρίθεσσι τὴν εἰς
 σπέρματα κακικρύπτειν· ἐν ἀμμοσύνῃ γὰρ ἀρίστη
 θηγῆται, ἀνδραγαθῆς, κακοθυμοσύνη δὲ κακίστη. [90] 470
 ὡδὲ κεν ἀμμοσύνῃ σπάρῃς νενοίειν ἔοικε.
 εἰ τέλος αὐτὸς ἐπισθὲν Ὀλυμπιος ἐσθλὸν ὀρέσθαι
 ἐκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχνη· καὶ σε ἔολπα
 γηθήσειν, βιότον αἰετούμενον ἔνδον ἔοντος.
 εἰρηχέων δ' ἔχει πολλὸν ἔαρ, οὐδὲ πρὸς ἄλλους. [95] 475
 αἰγᾶσαι· αἰεὶ δ' ἄλλος ἀπὸ κεκοιμημένος ἔσται.
 εἰ δὲ κεν ἡέλοιο τροπαῖς ἀράχης χθόνα διαν,
 ἤμενος ἀμύσεις, ὀλίγον περὶ χειρὸς ἔρχων·
 ἀντία δεσμεύων κεκοιμημένος, οὐ μάλα χαλεπὴν
 οἴσει· δ' ἐν φορῷ παύροι δὲ σε θήσονται. [100] 480
 ἄλλοτε δ' ἄλλοις Ζηνὸς νόος ἀγνόηοιο,
 ἀργαλέος δ' ἀνδρεσσι κατὰ θνητοῖσι νοῆσαι.

ἔνθα οἱ αὐχένες τῶν βοῶν δεδένται. Sed melior hoc loco Tzetzes: Εἰ
 ποῦ τῇ, χθονίῳ εἰμαρμένῳ ὅταν ἀ-
 ἔλῃ ἀποτοίαν, καὶ οἱ λῶροι τοῦ θυ-
 γοῦ ἔλκωσι τὸν θυμὸν θηλονότιων
 βοῶν κινουμένων. Est enim μέτα-
 βον et μέταβον lorum quo hoves
 alligantur temoni. Pollux I. 12.
 Ὁ κλαυτὸς ἵππος ὁ τὰς ἐπὶ τῷ παρακά-
 θακτόμενος ἔμβοιαν, καὶ μέταβον,
 καὶ μέταβον (sic lege ex MS.) κα-
 λείται. καταπαρσάνοντι δὲ αὐτὸν
 ἔταν περικαλῶειν εἰς τὸ τοῦ θυγοῦ
 σπύνην, κροῖδα ἐπὶ τὴν ἐμπα-
 λόντες, ἢ καλεῖται ἐμβρον ἢ ἐν-
 δρον. Valde apposite ad hunc lo-
 cum. Sane ἔνδρον Proclus quo-
 que δροῖνον, πασσαλλικὸν quernum
 paxillum exponit, qui infigitur
 formini jugorum, ne lora, quae
 temonem trahunt et hoves illi al-
 ligant, excident. Plerisque tamen
 est ipse ἰσοβαρεὺς, seu ὀνυμῶς.
 Sed, puto, συνεκδοχικῶς, ut post-
 ea tēme pro ipso aratro. GRAM-
 MIVS. In fin. τὴν εἰδὸν ὀκισθεὶς col-
 lat. Hom. II. E. 443. mavult
 Schaeferus ad Dionys. H. de Comp.
 p. 62.

468. μακίλλαν γρ. μακίλλην Gal.

469. σπέρματ' κατακρύπτειν Gal.

Ad sequentia alludit Plutarchus
 Sympot. VII. p. 201. B.
 472. Christiani quidam, vesti-
 gia hic detexisse sibi visus est
 Kannkenius, improbante Bruno-
 kio.

474. βιότον αἰετούμενον. Ita Med.
 Voss. Etymolog. M. p. 38, 12. Ma-
 le eidd. ante Brunck. βιότοιο ἐρε-
 μένον. Gal. βιότον εἶναι. cum γρ.
 βιότοι εἰ.

475. εἰρηχέων. Male in quibus-
 dam edd. legitur ἐρεχέων. Eusta-
 thius II. A. p. 145=108, 14. H-
 siodorus εἰρηχεῖν λέγει, τὸ ἐπὶ τοῖς
 λοιῖς κοπιᾶν. p. 156=118, 36. οἱ
 πρὸ οὐροῦ τῶν εἰρηχέων. αἱ γρ. καὶ
 εἰρηχεῖν κατὰ τινὰς παρ' Ἡσιόδου
 cf. Γ. 424=322, 7. Od. A. p. 1383
 = 12, 23. ἐκ τῆς ἀρχῆς δ' ἐστὶ τρο-
 πῆς ὁ παρὰ Ἡσιόδου εἰρηχέων. αὐ-
 τὸ δὲ καὶ ἐν τῷ ἔρπον γένοισ' ἄν.
 Vide Casaubon. ad Athenaei IV.
 27. ἐν ὧν δ' ἦξει Gal.

477. τροπῆς edd. et MSS. qui-
 dam. τροπή a p. m. τροπῆς ex em.
 Gal. deinde ἀράχης.

480. Citat Lucianus Dissert. cum
 Hesiod. c. 6. T. III. p. 224. Priou-
 ra Etymolog. M. p. 798, 54.

αἱ δὲ πένθ' ἄρδους, τόδε δὲν τοι φάρμακον εἴη
 ἥμος κόκκους· ποικύζει θρυγὸς ἐν πετάλοιδοι
 τὸ πρῶτον, ἔπειτα τὰ βροτούς ἐκ ἀκέρων γαλῶν, [105] 485
 τῆμος Ζεὺς οἱ τρίτω ἥματι, μὴδ' ἀπολήγοι,
 μὴτ' ἄφ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλῆν, μὴτ' ἀπολαίπων·
 οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζοι.
 ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει· μὴδ' σε λήθοι
 μὴτ' ἑαρ γινόμενον κολίον, μὴδ' ὄριος θυμῶς. [110] 490

Παρ' δ' ἴδι γάλακτιον δακνὸν καὶ ἐκαλῖα λίσχη
 ὄρη χειμερίη, ὅπῃτε κρύος ἀνέρας ἔργων
 ἰσχάνει· ἐνθα κ' ἄσπινος ἀνὴρ μέγα οἶκον ὀφέλλοι.
 μὴ σε κακοῦ χειμῶνος ἀμυχανὴ καταπαύσῃ
 σὺν κενῇ, λεπτῇ δὲ παχὺν πόδα χειρὶ πίεζς. [115] 495
 πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ, κενετὴν ἐκ ἐλπίδα μέντων,
 χρητίζων βιότοιο, κατὰ προσελέξατο θυμῷ.
 ἑλπίς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχορημένον ἄνδρα νομίζει,
 ἥμενον ἐν λίσχῃ, τῇ μὴ βίος ἀραιὸς εἴη.
 δακνὸν δὲ θυμῷ, θέρους ἐν μέσδον ἰόντος, [120] 500
 οἰμῶναι δειρὸς ἰσοεῖται, ποικίλδ' καλίας.
 μῆνα δὲ ληναιῶνα, κάκ' ἥματα, βούδορα πάντα,

483. ἀρδους MSS. plerique et
 veteres edd. Recentiores ἀρδους.

484. V. Schol. Aristoph. Av. 505.

485. τῆμος δὲ Ἀρ. Ε. Gal. Tripc.

486. ἐκ ἥματι μὴ Gal.

487. Deest Med. Citant Schol.
 Aristoph. Ach. 740. Theocrit. IV,
 54.

488. ἰσοφαρίζοι sic Med. Gal.
 quomodo legendum statuerunt
 Guilielmus et alii. Edd. et MSS. re-
 liqui vel ἰσοφαρίζω, vel ἰσοφαρί-
 ζει cum Ammonio v. ὀψί. Paullus
 ante προσηρότη Gal.

491. Citat Aristides T. II. p.
 224 = 225. Suidas: λίσχη δὲ παρὰ
 Ἡσιόδου ἡ κάρμος.

499. ἔργων. Sic Med. Gal. Guie-
 tus e conjectura. Eustath. II. R.
 p. 1117 = 1158. 38. ὅτι δὲ ὁ σφο-
 δρὸς χειμῶν ἀνιπνύει ἔργων ἀν-
 θρώπων, δηλοῖ καὶ Ἡσιόδου. An-
 tea εἰργόν.

493. μέγαν edd. vett. ὀφέλλας

Bruck. Vulgo ὀφέλλας. Μοχ μὴ
 δὲ κ. Pr.

495. πίεζς Gaisl. Aug. D. E. et
 MS. Bruckii. Al. πίεζς.

Ib. Aristoteles in Probl. Fame-
 liae superiora arceant, inferiora
 tument. SCALIGER.

496 — 499. Stobaeus Serm. XXX.
 p. 210.

500. γο. θέρους Gal.

502. Etymolog. M. p. 564, 8.
 cum Scholiis ad h. l. conferendus.
 Eustath. II. P. p. 1117 = 1158, 36.
 ἡλιόδος ἐν τῇ τοῦ χειμῶνος ἐκφρά-
 σει βούδορα εἰκὼν ἥματα προση-
 ροεῦτόνως κατὰ παιδηγικὴν σημα-
 σίαν, ἐν οἷς βόες ἀποδέρονται ἢ
 κατὰ ἐνέργειαν προσηρτόνως τὰ
 τοὺς βοὺς ἐνδύοντα διὰ τοῦ μέ-
 ρους τῶν βοῶν δηλαδή, πάντα ζωὰ
 ἐρήλωσεν. Adjunge Schol. Victor.
 apud Meynium T. VII. p. 746.

τοῦτον ἀλεύσασθαι, καὶ πηγάδας, αὐτὸ ἐπὶ γαῖαν
 πνεύσαντος βορέαιο. θυσηλεγίης ταλίδουσαν.
 ὅς τε διὰ θορήκης ἱκανοφόρον εὐρέει πόντω
 ἐμπνεύσας ὥρινε· μέμνηε δὲ γαῖα καὶ ὕλη.
 πολλὰς δὲ δοῦς ὑψιφόρους, ἐλάτας τε παχέας,
 οὖρεος ἐν βήσσης κλυτὰ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐμπύκτων, καὶ πᾶσα βοῆ τότε νήριτος ὕλη.
 θῆρες δὲ φορέσσουσ', οὐράς δ' ὑπὸ μέξε' ἔθεντο,
 τῶν καὶ λάχνη δέρμα κατὰσκινον· ἀλλὰ νῦν καὶ τῶν
 ψυχρὸς ἔων διάησι, δασυστέρναν περὶ ἰόντων.
 καὶ τε διὰ ῥινοῦ βοὸς ἔρχεται, οὐδέ μιν ἴσχει.
 καὶ τε δι' αἶγα ἄησι τανύτριχα· πῶσα δ' οὐ τι,
 οὐνεκ' ἐκηγεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
 ἰς ἀνέμου βορέου· τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθησι.
 καὶ διὰ παρθενικῆς ἀκαλόχρους οὐ διάησιν,
 ἥ τε δόμων ἔντοσθε φίλῃ παρὰ μητέρι μέμνει,
 οὐπω ἔργ' εἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

[125] 505

[130] 510

[135] 515

503. Suidas: πηγάδας· κρυώδεις
 ἡμέρας, καγετούς.

504. θυσηλέγης Gal.

505. ὅς τε Med. et Gal. cum γρ.
 ὅς τε.

506. μέμνηε. Scholiastes Nican-
 dri Theriac. p. 41. ed. Colon. 1530.
 Ἡσίοδος· μέμνηε δὲ γαῖα καὶ ὕλη,
 ἐπειδὴ πάντα ἐν χειμῶνι συνιστάλ-
 μενα εἰσὶ καὶ ἡσφαλισμένα. Du-
 plicem interpretationem suggerit
 Etymolog. M. p. 579, 3. μέμνηε
 ἀντὶ τοῦ ἤχησεν. Εἰ μὲν οὖν ση-
 μαίνει τὸν ἤχον οἶνεα ἀποτελεῖν,
 ἀπὸ τοῦ μυκᾶ ἔστιν· εἰ δὲ δηλοῖ
 τὸ συνεσφίχθαι καὶ πεπληθῆσθαι ἀ-
 πὸ τοῦ κρύους, δῆλον ὅτι ἀπὸ τοῦ
 μῦθου ἔστι.

509. Etymolog. M. p. 604, 50.
 Νήριτος ὕλη. Ἡσίοδος μεγάλη
 πρὸς ἣν οὐδεὶς φιλονεικῆσειεν δια-
 τὸ κλήθος.

510. Etymolog. M. p. 575, 10.
 Μέμνηε τὰ αἰδοῖα· ὅτι μέσα εἰσὶ
 τῆς οὐράς, μέσα ὄντα. Σικελοὶ
 δὲ καὶ Ταυαντίνοι μέσα αὐτὰ ἀπο-
 καλοῦσιν. Ἡσίοδος· καὶ ὑπὸ μέ-
 ξε' ἔθεντο·—ἡ κατὰ μετὰθεσιν τὰς
 δ' εἰς ζ, μέμνηε. Eustath. II. B. p.
 234=177, 40. Ἰστέον δ' ὅτι μή-

θεα παρὰ τοῖς πολλοῖς καὶ οἱ δο-
 χεῖς, παρὰ τὸ μέμνηε ὃ ἔστιν ἄρχεν
 ἀρχὴ γὰρ τις ἐν ζώοις καὶ αὐτοὶ ὡς
 δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, διατρανοῦν-
 τες αὐτὸ ἐκ τῆς πολλῆς ἐναλλαγῆς
 τῶν γάλλων, ἦτοι ἀποκόπων, σα-
 φέστερον δὲ εἰπεῖν ἐννοῦχων. Ἡ-
 σίοδος δὲ φησὶν αὐτοὺς μήμνηε ἐν
 Θεογονίᾳ, ἐτέρωθεν δὲ μέμνηε, φυ-
 λάξας μὲν τὸ ἰ τοῦ μέμνηε, τρέφας
 δὲ δ εἰς ζ κ. τ. λ. cf. ad II. Γ. 407,
 1=308, 24. Gregor. De Dial.
 Ionic. §. CXLII. vv. 510, 511.
 transp. Pr. Ald.

512. Suidas διάησι, διέρχεται.

514. V. Eustathius ad Diony-
 sium 666.

516. Etymologus M. p. 769. an-
 tep. τροχαλὸν· ἀντὶ τοῦ ἐπικαμπῆ·
 ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τροχοῦ· ἡ δὲ δὴ
 ἐν τῷ δρόμῳ· ἀναγκάζεται πρὸς τὸ
 γέρον ὑπὸ φύχους τρέχειν ὡς ἄνθρω-
 μὸν οἶκον· ἡ κυρτὸν καὶ ἐπικλινῆ.
 βορέας Pr. Ald. Mox τε Gal.

517. Citat Plutarchus de Animā
 Tranquill. p. 465. D.

518. Voss. 1. ἔντοσθε μίμνει
 παρὰ μητέρι καθύψ.

εὔτε λωισσαμένην τέρενα χεῖρα, καὶ λίπ' ἑλαίῳ
 χρισσαμένην, νυχλὴ καταλέγεται ἐνδοθεὶν οἴκου,
 ἥματι χειμερίῳ, ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει,
 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἡδραὶ λευγαλίοισιν.
 οὐ γάρ οἱ ἥλιος δείκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι·
 ἀλλ' ἐπὶ κυανέων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε
 στρωφᾷται, βράδιον δὲ Πανελλήνεσσι φασίνοι.
 καὶ τότε δὴ κερταὶ καὶ νήκεροι ὕλημοῖται
 λυγρὸν μυλιόοντες ἀνὰ θρία βρασθήντα
 φεύγουσιν· καὶ πᾶσιν ἐπὶ φρεσὶ ταῦτο μέμνηεν,

[140] 520

[145] 525

520. εὔτ' ἂν λωισσαμένη — ἑλαίῳ
 Aug.

521. Voss. 1. νυχλὴ cum Gl. ἐνδοτος, non improbante Graevio, cui et Proclus sic legisse videtur, interpretatus, εἴσω μυχῶν τοῦ οἴκου παρθενευομένην. νυχλὴ etiam Gal. cum gl. ἐν μυχοῖς, sed v. superscribitur. In fine versus Voss. 1. ἐνδοθεὶ οἴκῳ, cum v. edd. Pr. Junt.

522. ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει. Antigonus Carystius in παραδόξων συναγωγῇ c. 25. legit τέμνει. Ο δὲ πολύνους, inquit, ἐν τῷ χειμῶνι τὰς πλεκτάνας αὐτοῦ καταφθίει· τοῦτ' ἐστίν, ἥματι χειμερίῳ ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τέμνει. Quod Hesiodus πόδα πολύνποδος, hoc Antigonus πλεκτάνας nominat, Philes vero et Asclianus πλοκάμους. Inde proverbium cuius Hesychius meminit, Πολύνποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφραγών. Observatu vero dignum est, quod observavit Moschopolus, ἀνόστεον esse Lacedaemoniorum vocem, sicque eos appellasse πολύνποδα. GRAEVIVS. Habet Suidas v. Ἠλεδώνη. (conf. Etymolog. p. 327, 25.) Idem v. τῶν φαις — τένδω γὰρ καὶ τένδω το ἐσθίω. Ὅτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει. Διὰ τοῦ δ' γραπτέον.

524. οὐδέ οἱ ἥλιος Hermannus Orphic. p. 780.

526. Ob usum vocis βράδιον citat Phrynichus Ecl. p. 36. v. Thomam Mag. p. 171. Zonaram

p. 407. De v. Πανελλήνες omnino commemorandus Strabonis locus VII, p. 557 = 568, ubi Nostri opus perditum, Catalogum putat, in testimonium allegat. Περὶ δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑλλήνων καὶ Πανελλήνων ἀντιλέγεται. Θουκυδίδης μὲν γὰρ τὸν ποιητὴν μηδ' ἡμᾶς βασθαίνουσιν εἰπεῖν φησι, διὰ τὸ μηδὲ Ἑλλήνες πῶ τὸ ἀντίπαλον εἰς ἓν ὄνομα ἀποκαρῖσθαι. Καὶ Ἀπολλώδωρος δὲ μόνους τοὺς ἐν τῇ Θετταλίᾳ καλεῖσθαι φησιν Ἑλληνας· Μυρμιδόνες δ' ἐκαλεῶντο καὶ Ἑλλήνες. Ἡσίοδον μέντοι, καὶ Ἀρχίλοχον, ἡδὴ εἶδέναι καὶ Ἑλληνας λεγομένους τοὺς σύμπαντας καὶ Πανελλήνας· τὸν μὲν περὶ τῶν Προϊτίδων λέγοντα, ὡς Πανελλήνες ἐμνηστεύον αὐτάς· τὸν δὲ, ὡς Πανελλήνων οἰζὺς ἐς Θάσον συνεδραμεν.

528. μυλιόοντες. Brunckius edidit μαλκίοοντες, lectionem Cratesis, Valesio, Graevio, Valckenario, aliisque probatam. Vide notas ad Hesych. v. Μαλκεῖν· τὸ ὑπὸ ψυχῆς συνεπαῖσθαι τὰς χεῖρας. Etymolog. M. p. 594, 46. Μυλιόοντες. Ἡσίοδος· τὰ χεῖλη κινούντες ἀπὸ τῆς ψυχρότητος, ἢ συνάγοντες· ἢ τὰς μύλας συγκρούοντες. Κράτης δὲ γράφει, μαλκίοοντες. Ἔστι δὲ τὸ διὰ ψυχῆς μὴ ἔχειν ἐκκινήτηρ δυνάμει χρῆσασθαι. Mox MSS. complures θρία, cum Etymologo M. p. 287, 43. Alii θρία.

οἱ σέπτα μαιόμενοι πυκινούς κενθμῶνας ἔχουσι, [150] 530
καὶ γλάφυ πετρῶν· τότε δὴ τρίποδι βροτῶ ἴσοι,
οὐ τ' ἐπὶ νῶτα λαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀράται,
τῷ ἑλκοὶ φοιτῶσιν, ἀλευόμενοι κίρα λευκῇ.
καὶ τότε ἐσθασθαι ἔρυμα χρῶς, ὥς σε κελύα,
χλαῖναν μὲν μαλακὴν, καὶ τέρμιόντα χιτῶνα. [155] 535
στήμονι δ' ἐν πύρρῳ πολλὴν κρόαα μηρύνασθαι
τὴν περιέσθασθαι, ἵνα τοι τρίχες ἀτρεμέσι,
μηδ' ὀρεθῇ φρίσσωσιν, ἀειρόμεναι κατὰ δῶμα.
ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἴφι κταμένοιο
ἄρμενα δήσασθαι, κίλοις ἔντοσθε πικάσας. [160] 540
πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅποταν κρύος ὄριον ἔλθῃ,
δέρματα συξάπτειν νύρῳ βοὸς, ὅτρ' ἐπὶ νῶτα
ὑέτοῦ ἀμφιβάλῃ ἀλέην· κεφαλῇφι δ' ὑπερθεῖν
πίλον ἔχειν ἀσκητόν, ἵν' οὐατα μὴ καταδύῃ·
ψυχρὴ γάρ τ' ἡὼς πέλεται Βορέας πείοντος. [165] 545
[ἡῶς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανὸν ἀστερόντος

530. Sententiae forte magis esset congruum, si legeretur, οἱ σέπτα μαιόμενοι πυκινούς κενθμῶνας ἔλασι. *Fugiant feræ omnes, idque unice curant, quo, tecta inquirentes, densas latebras occupent.* BRUNCKIUS. De plurali σέπτα vide Ruhnkenium ad H. in Cerer. 12.

531. Ob v. γλαφὺ citant Etymolog. M. p. 233, antep. Eustath. H. B. p. 178 = 135, 24. *τερμίοις, ποδηγεῖς* interprete Eustathio ad Il. A. p. 794, 16 = 710, 4.

535. *χλαῖνάν τε* edd. quaedam et Gal.

536. Schol. Ven. Il. A. 600. *Ἡλόδογ· τὴν κρόαην, κρόα.* Vide Zonaram p. 1139. Suid. v. *ἰῶκα*. Etymol. M. p. 481, 28. Salmasium Herod. Attic. Inscr. p. 115.

541. ὅποτα — ἔλθοι Gal. ἔλθοι Ald. Trinc. Junt.

542. νῶτα. Moschopulus ὄμα probantibus Graevio, et Brunck.

544. Etymolog. M. p. 258, 34. 672, 2. Eustath. Il. E. p. 613 = 467, 35.

546 — 551. Non unum telum ad manum est, quo versuum, quos

apposui, fides juguletur. Primum mihi explicet aliquis, qui sit *δήρ* πυροφόρος. Graecos enim magistros nihil morer, misere hoc loco balbutientes. Selenens, vetus Grammaticus, apud Proclum, cum se aliter expedire non posset, *ἀήρ* ὀμβροφόρος rescripsit. Mox, *μακάρων ἐπὶ ἔργοις*, quale tandem est? Scholiastae, quos Graevius sequitur, de *ditiorum agris* capiunt. Sed, ne dicam, minus recte unos ditiores, exclusis pauperioribus, commemorari, cedo mihi locum Hesiodi vel Homeri, ubi *μάκαρες* simpliciter *beati homines* dicantur. *Ἔργα μακάρων sunt Deorum opera.* Dionysius Perieg. 1109. *Ἦν ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν, Ἥμιος* πρῶτηςιν ἐπιφλέγει ἀντίτεσσι. Verum ne interpolator quidem, quamvis in scribendo novare potuerit, sic videtur scripsisse. Suspicio ab ejus manu fuisse, *μερόπων ἐπὶ ἔργοις*, ut vetus Poeta *κατ' ἀρχῶν* v. 543. *Ἀρχὴν καὶ τέλος* ἐσθλὸν ἀγεί μερόπων ἐπὶ ἔργοις. At hac ipsa loquendi forma, quan-

ἄηρ πυροφόρος τίταται μακάρων ἐπὶ ἔργοις·
 ὅς τε ἀρυγόμενος ποταμῶν ἀπὸ ἀναόντων,
 ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης ἀρδαίς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 ἄλλοτε μὲν δ' οὐαι ποτὶ ἔσπερον, ἄλλοτ' ἄησι [170] 550
 πυκνὰ Θρηϊαίου Βορείου νέφεα κλονέοντος.]
 τὸν φθάμενος, ἔργον τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
 μήποτε δ' οὐρανόθεν σκοτόεν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 χρωτὰ τε μυδαλέον θείῃ, κατὰ δ' εἴματα δεύσῃ.
 ἀλλ' ὑπαλεύεσθαι· μεις γὰρ χαλεπώτατος οὗτος [175] 555
 χειμῆριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 τῆμος θώμισυ βούσ', ἐπὶ δ' ἀνέρι καὶ πλείον εἴῃ
 ἀρμαλιῆς· μακραι γὰρ ἐκλῖρόθοι εὐφρόναι εἰσι.
 [ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτὸν,
 ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκεν αὐδὺς [180] 560
 γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνείκῃ.]
 Εὐτ' ἂν δ' ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡέλοιο
 χειμέρι' ἐκτελέσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀστήρ
 Ἀρκτοῦρος, προλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὀκεανοῖο,
 πρῶτον παμφάλων, ἐπιτέλλεται ἀκροκνέφαιος. [185] 566

tum ab Hesiodi aetate fuerit, ostendit. Hesiodus enim semper cum Homero dicit μέγας ἀνθρώποι, nunquam μέγας nuda et substantive. V. 550. factus ad exemplum notissimi Theocrit. Id. IV. 43. RUMKENIUS.

547. πυροφόρος ἐντίταται Voss. 1.

548. αἰὲν ναόντων gl. θεόντων. in marg. γρ. αόντων et gl. φουσάντων Gal. αἰὲν ναόντων Pr. Ald. Trinc.

549. γαίαν Aug.

552. ἔργα edd. vett.

553. μήποτε γ' (vel δ') οὐρ. in marg. γρ. μήποτε γ' (vel δ') οὐρ. Gal.

554. χρωτὰ δὲ μυδαλέον Gal. Med. D.

557. τῶμισυ βοσείν — πλείον οmissio καὶ Gal. Brunckius dedit e MS. τ. θ. βοσείν ἐπ' ἀνέρι δὲ π. s. quam lectionem firmant D. E. et alii. καὶ πλείον Graevius e Voss. ubi καὶ πλείον. Pr. Ald. Trinc. τὸ πλείον. Etymolog. M. p. 145, 7.

Ἀρμαλιῇ· ἡ τροπή. — ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλείον εἴῃ Ἀρμαλιῆς· Hesiodos. ubi MS. Dorvill. ἀρμαλιά — πλείον omissio τό. τῶμισυ Eustath. II. B. p. 245 = 186, 8.

559. Hunc et duo sequentes versus pro subdititiis expungendos esse censuit olim Plutarchus. Nec illos videtur agnovisse Moschopolus. Rectius sane abessent. GRAEVIUS.

560. αὐδὺς Gal.

562. τροπὰς ultimam corripit, more Dorico. (cf. Gregor. §. CXLIX.) Sic infra 661. δεινὰς 673. κοῦρας Theog. 60. Ἀρπυίας ib. 267. μεταναίετας ib. 401. βουλάς ib. 534. 653. λαγός (acc. pl.) Scut. 302. Quae loca collegit Clarkius ad Homer. II. B. 43. Multa ex usu Dorico protulisse Hesiodum auctor est Schol. Vennet. ad II. E. 269. Conf. Dorvillium in Charit. p. 785 = 680.

τόνδε μέτ' ὀρθρογόνῃ Πανδιουὶς ὤφτο χελιδὼν
 ἐς φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέου ἱσταμένοιο.
 τὴν φθάμενος, οἶνας περιταμνέμεν· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ἀλλ' ὁπότ' ἂν φερετοικος ἀπὸ χθονὸς ἂν φντὰ βάλῃ
 Πληϊάδας φεύγων, τότε δὴ σκάφος οὐκέτι οἰνέων [190] 570
 ἀλλ' ἄρκας τε χαρασσέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 φεύγειν δὲ σκιερὸς θώκους, καὶ ἐπ' ἧῶ κοῖτον,
 ὦρῃ ἐν ἀμῆτου, ὅτε τ' ἥλιος χροά κάρφει.
 τημοῦτος σπυῖδαι, καὶ οἴκαδ' καρπὸν ἀγείρειν,
 ὀρθρου, ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βλος ἄρκιος εἴη. [195] 575
 ἥως γάρ τ' ἔργοιο τρίτην ἀπομείρεται αἶσαν.
 ἥως τοι προσφέρει μὲν ὁδοῦ, προσφέρει δὲ καὶ ἔργου·
 ἥως, ἣ τε φανείσα πολέας ἐπέβησε κελύθου
 ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ζυγὰ βοῦσι τίθησιν.
 Ἥμος δὲ σπόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡῆτα τέττιξ [200] 580
 δενδρέω ἐφεζόμενος· λινυρήν καταχέυντ' αὐοιδὴν
 πυκνὸν ὑπὸ πτερόων, θέρεος καματώδεος ὦρῃ,
 τῆμος πιόταται τ' αἶγες, καὶ οἶτος ἄριστος,
 μαχλόταται δὲ γυναῖκες, ἀφανρότατοι δὲ τε ἄνδρες

566. ὀρθρογόνῃ. Sic Voss. 1. et Suidas. ὀρθρογόνῃ Voss. 2. Ac. Aug. Proclus, Tzetzes, Hesychius, Etymolog. M. p. 631, 4. utramque lectionem ob oculos habuisse videtur: ὀρθρογόνῃ, ἢ μεγάλως (μεγάλα MS.) θρηνοῦσα· ἢ ὑπὸ τὸν ὀρθρον ἡχοῦσα.

568. περιταμνέμεν Gal.

569. ἀμφντὰ βάλῃ γρ. βάλῃ Gal. ἀμφντὰ Pr. Athenaeus II. p. 63. B. Ἡσίοδος δὲ τὴν κοιλίαν φερέεικον καλεῖ.

573. Multi codd. κάρφει. Alii ἡ κάρφῃ. Gal. ἀμῆτου — κάρφει. Illud recte, si vera monuit Etymolog. M. p. 83. 9. Διαφέρει δὲ ἀμητος, καὶ ἀμητός. Ἀμητος γὰρ ὁ καιρός τοῦ θέρους· ἀμητός δὲ ὁ θεωρισμός, οἷον ἐκ αὐτοῦ ὁ ἀμώμενος καρπός. Legit et distinguit Guietus, ὦρῃ ἐν ἀμῆτου. "Ὅτε δ' ἥλιος χροά κάρφει, Τημοῦτος σπ. 574. ἀμνείν cum gl. συνάγειν Gal.

576. ἀπομείρεται Gal. vs. om. Pr.

577. Suidas προσφέρει, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ πρόσω ἄγει. Eustath. II. B. 214 = 162, 15. Ἡσίοδος δὲ ἐν τῷ προσφέρει μὲν ὁδοῦ προσφέρει δὲ καὶ ἔργον, ἑτεροῖόν τι σημαίνονμεν τοῦ προσφέρειν ὑποκρινόμεναι, καὶ οὐκ αὐτόχρομα λαμβάνει ἀντὶ τοῦ ὑπερφέρει· ἀλλ' ἀντὶ τοῦ προάγει, προκόπτειν ποιεῖ, προαινεῖ, προσβάζει.

578. Etymologus M. p. 384, 5. εἴτε φ. πολλῆς. MS. πολεῖς.

580. Schol. Aristoph. Pac. 1159. Nicantri Theriac. p. 43. Suidas v. Τέτρα. Eustath. II. F. p. 395 = 299, 49.

581. ἐπιχειρεῖ Aug. Ac. D. cum MS. Gregorii de Dialect. p. 62. ed. Schaefer.

584. Vide Aristot. Problem. IV. 26. δὲ τοι Pr.

εἶδον, ἐπεὶ κεφαλήν καὶ γούνατα Σείριος ἄρει, [206] 585
 αὐαλῆος δὲ τε χρῶς ὑπὸ καύματος· ἀλλὰ τότε ἤδη
 εἷη πετραίη τε σκιῇ, καὶ βίβλιος οἶνος,
 μᾶζά τ' ἀμολγαίη, γάλα δ' αἰγῶν σβεννυμέναων,
 καὶ βόες ὑλοφάγοιο κρίας μήκω τετοκυῖης,
 πρωτογόνων τ' ἐρίφων· ἐπὶ δ' αἴθρα πινόμεν οἶνον,
 ἐν σκιῇ ἐξόμενον, κακορρήμετον ἦτορ ἰδωδῆς, [211] 591
 ἀντίλον ἀκραέος Ξεφύρου τρέψαντα πρόσωπον,
 κρήνης τ' ἀνέου καὶ ἀπορρύτου, ἥ τ' ἀδόλωτος.
 τρις δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἵμεν οἶνον,
 δμῶσι δ' ἐποτρύνειν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν. [215] 595
 δινέμεν, εἴτ' ἂν πρῶτα φατῇ σθένος Ὀρίωνος,
 χώρῳ ἐν εὐαίῃ, καὶ ἑντροχάλλῳ ἐν ἀλώῃ·
 μέτρῳ δ' εὖ κομίσασθαι ἐν ἄγγεσιν, εὐταρ ἐπὶ δὴ
 πάντα βίον κατὰσθαι ἐπάρμενον ἑνδοθεὶν οἴκου,
 θῆτά τ' αἰοικον ποιῆσθαι, καὶ ἄτεκνον ἑρίθων [220] 600
 διζέσθαι κέλομαι· χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἑρίθος.
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα κορεῖν· μὴ φείδεο σίτου·
 μή ποτὲ σ' ἡμερόκοιτος ἀνῆρ ἀπὸ χρημάδ' ἔλθαι.
 χόρτον δ' ἐσκομίσαι καὶ συρφετὸν, ὄφρα τοι εἷη

587. τε om. Gal. βίβλιος L. Holstenius ad Stephanum Byz. p. 67. quem secutus est Brunckius, et sic edd. vett. et MSS. complures. Vulgatum βύβλιος servat Eustath. II. 4. p. 871, 48. Plus simplici autem incommodo laborat versus. Prorsus enim inusitate s. aute. ex corripitur, et eadem fere sententia recurrit infr. 690. Quare pro acumine suo lectpr medelam, quam potest, excogitet; nam in talibus a codd. nihil est quod expectemus.

588. Vide Schol. Aristoph. Equit. 959. Etymolog. M. 573, 23. Athenaeus III. p. 115. A. Ἡσίδοος δὲ μάζαν τινὰ ἀμολγαίαν καλεῖ τὴν ποιμενικὴν λέγων καὶ ἀμολαίαν. Ad Athenaeum respexit Eustath. II. 4. p. 838, 52 = 774, 7.

589. V. Schol. Theocrit. I. 6.

590. πινόμεν Gal. pro v. l. E. Mox ἐν σ. δ' ἐξόμενοι Med.

592. ἀκραέος ξεφύρου. Ita Med. Voss. 1. et quod ad ξεφύρου Pal. Codd. quidam, frequenti errore, pro ἀκραέος sistunt εὐκραέος. Edd. vett. ἀνέμου. Mox πρόσωπα Gal. et alii.

593. Citant Porphyrius Abstin. IV. c. 20. Plutarch. II. p. 725. D. Athenaeus II. p. 41. E. XI. p. 782. A.

594. δ' om. Gal. et alii cum Athenaeo X. p. 426. C. XI. p. 782. A. vide Photium in Τρία καὶ δύο. Pr. οἶον, et mox 596. πρῶτον.

599. ἑνδοθεὶ Gal.

600. Copulam addunt duo Bodleiani, Coisl. Ac. Sen. Pal. Gal. MS. apud Brunck. Alii θῆτ' cum edd. plerisque, alii θῆτα sine elisione.

601. Schol. Venet. II. II. 5. Eustath. II. P. p. 1091, 53 = 1122, 6.

603. Etymologus p. 429, 37.

604. χόρτον τ' Ang. Ac. D. Med.

βουσι καὶ ἡμιόνοισιν ἐκηστεινόν· αὐτὰρ ἔπειτα [225] 605
 δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.

Εὐτ' ἂν δ' Ὀρίων καὶ Σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ
 οὐρανόν, Ἀρκταῦρον δ' ἐσίδῃ ροδοδάκτυλος Ἥως,
 ὦ Πέρση, τότε πάντας ἀπέδραξε οἴκαδ' ἀβότρους.
 δεῖξαι δ' ἡέλιον δέκα τ' ἡμέατα καὶ δέκα νύκτας· [230] 610

πέντε δ' αὖθις σὺσσιμάσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγγ' ἀφύσσαι
 δῶρα Διωνύσου πολυγυῖος· αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ
 Πηληϊάδεσ· δ', Ὑάδες τε, τὸ τε σθένος Ὀρίωνος
 δύνασιν, τότε ἔπειτ' ἀρότου μεμνημένος εἶναι
 ὥραϊον· κλειῶν δὲ κατὰ χθονὸς ἀρμενός εἴη. [235] 615

Εἰ δὲ σε ναυτιλίας δυσπεμφέλου ἔμερος αἰρεῖ,
 εὐτ' ἂν Πηληϊάδες, σθένος ἔβριμον Ὀρίωνος
 φεύγουσσι, κίπτωσιν ἐς ἡσπεριδεία πόντον,
 δὴ τότε παντοίων ἀνέμων θύουσιν αἴηται·
 καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειν ἐνὶ οἴνοκι πόντῳ, [240] 620

γῆν δ' ἐργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε κελεύω.
 νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου ἐρύσαι, πυκάσαι τε λίθοισι
 πάντοθεν, ὅφρ' ἴσχωσ' ἀνέμων μένος ὑγρόν αἰένων,
 χέλμαρον ἐξερύσας, ἵνα μὴ πύδῃ Λιδὸς ὄμβρος.
 ὅπλα δ' ἐπαρμένα πάντα τεῶ' ἐνικάτθεο οἴκῳ, [245] 625
 εὐκόσμως στολλσας νηὸς πτερὰ ποντοπόροιο·

Gal. Trin. Sed alii cum Etymol.
 log. M. p. 736, 39. δ. τοι om. Pr.

606. Schol. Aristoph. Pac. 1170.
 607. ἔλθοι—ἐσίδοι Pr.

οι.

608. ἐσίδῃ Gal.

609. ἀπέδραξε cum alt. in
 marg. Gal.

610. δ' ἡμέατα Gal. ε' om. Pr.

614. Codicum et editionum pars
 ἀρότρων.

616. Brunckius e MS. αἰρεῖ, et
 sic plures, cum Zonara p. 679.
 Vulgo αἰρεῖ cum Etymol. M. p.
 292, 36. Sed ἔμερος αἰρεῖ absumit
 a MS. Dorvill. Eustath. ad Il. II.
 p. 1084, 38. Δυσπεμφέλος δὲ πόν-
 τος, ὃ δυσχέμερος, δι' οὗ δυσχε-
 ρῶς ναῦς πέμπεται. "Ὅθεν καὶ Ἡ-
 σίοδος δυσπεμφέλον τὴν ναυτιλίαν
 φησὶ. Schol. Victor. apud Hey-
 nium T. VII. p. 790. Ζηρόδοτος,

δυσπεμφέλοι εἶναι, γράφουσιν ἐπὶ
 τῶν ἀνδρῶν ἥκοντες οἶον, δυσά-
 ρεστοι οἱ θεοῖσιν· δηλοῦντι, ὅτι
 καὶ Ἡσίοδος, πολλοῦτον δαιμόνιος
 δυσπεμφέλος εἶναι· ἡ ἀπλήρωτος
 καὶ Ἡσίοδος· ναυτιλίας δυσπεμφέ-
 λον· κέρδους γὰρ οὐ πύμαται.

618. κίπτουσιν Junt.

619. θύουσιν Gal. pro v. l. 620.
 ἐπὶ Pr.

623. ναόντων Aug. δέντων Pr.
 Junt. 1. E. D. ex em.

624. Eustathius II. E. p. 525 =
 598, 5. Ἡσίοδος τὸν ἐν τῷ ἰδέ-
 φει τοῦ πλοίου πᾶνταλον χέλμαρον
 καλεῖ, τὸν καὶ ἱβδὴν λεγόμενον·
 ποιεῖ δὲ τούτο ἀστέως, διὰ τὸ ἐ-
 κείθεν τῆς νηὸς ἀποβάλλειν τὸ ἀρ-
 βριον ἰδῶν, ὡς διὰ χειρὸς ἐκεί-
 νος.

625. ὅπλατ' Aug. ἐνικάτθεα Aug.

κηθάλιον δ' εὐεργές ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι.
 αὐτὸς δ' ὥραιον μέμνειν πλόον, εἰσέκεν ἔλθῃ·
 καὶ τότε νῆα θοὴν ἄλαδ' ἐλκέμεν, ἐν δὲ τε φόρτον
 ἄρμενον ἐντύνασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι. [250] 630
 ὥσπερ ἐμός τε πατήρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρση,
 πλωτίζεσκαι νηυσὶ, βίου κεκορημένος ἐσθλοῦ·
 ὅς ποτε καὶ τῷδ' ἦλθε, πολλὸν διὰ πάντων ἀνύσας,
 Κύμην Αἰολίδα προλιπών, ἐν νηϊ μελαίνῃ·
 οὐκ ἄφενος φεύγων, οὐδὲ πλοῦτόν τε καὶ ὄλβιον, [255] 635
 ἀλλὰ κακὴν πενίην, τὴν Ζεὺς ἀνδράσσι δίδωσι.
 νάσφατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος οἴζυροῇ ἐνὶ κόρῃ,
 Ἄσκη, χεῖμα κακῇ, θέρεα ἀργαλὴν, οὐδὲ ποτ' ἐσθλῇ.
 Τὴν δ' ὦ Πέρση, ἔργων μεμνημένος εἶναι
 ὥραιον πάντων, περὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα. [260] 640
 νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλην δ' ἐνὶ φορτίᾳ θίσσασθαι
 μείζων μὲν φόρτος, μείζον δ' ἐπὶ κέρδει κέρδος.

D. Pal. ἐνὶ κἀθεο Ac. Ald. Trinc.
 ἐγκάθεο Fr. et rec.

627. Schol. Aristoph. Av. 712.

628. Gal. κἀθόν pro πλόον, et
 suprascr. πλοῦν κἀθόν κἀθόν.

632. κλωτίζεσθ' ἐν Gal.

633. βαθόν pro v. l. Gal.

635. 636. Hos versus omisit
 Brunckius, J. Clerici iudicium
 secutus. ἄφενον Aug.

637. Strabo IX. p. 394 = 628.

Ἐν δὲ τῇ τῶν Θεοποιῶν ἐστὶ καὶ ἡ
 Ἄσκη κατὰ τὸ πρὸς Ἑλικῶνα μέ-
 ρος, ἡ τοῦ Ἡσιόδου πατρὸς ἐν δε-
 ξιά γάρ ἐστι τοῦ Ἑλικῶνος, ἐφ'
 ὠφελού καὶ τραχέος τόπου καμμένη,
 ἀπεχουσα τῶν Θεοποιῶν ὅσον τετρα-
 ράκοντα σταδίους, ἦν καὶ κεκομψό-
 δηκεν αὐτὸς ἐκείνος περὶ τοῦ πα-
 τρός λέγων, ὅτι ἐκ Κύρης τῆς Αἰο-
 λίδος, Νάσσατο κ. τ. λ. conf. 600
 = 633. XIII. p. 893 = 924. Ovi-
 dius Ep. e Pont. IV. xiv. 31. *Esset
 perperno sua quam vitabilis Ascrea,
 Musa est agricolae Musa docere ce-
 cis. At fuerat terra genitrix, qui
 scripait, in illa: Intumuit uati nec
 tamen Ascrea suo.*

638. Θέρος ἀργαλὴν Aug. cum
 Eustath. Il. B. p. 270 = 205, 3.
 sed vulgatum est in Schol. Ven.

Il. B. Catal. v. 14. Strabone, Lu-
 cian. Pseudol. T. III. p. 177. Max.
 Tyr. Diss. XXIX. p. 353. θέρεα δ'
 ἀργαλὴν Junt. Maximī Tyrīi edd.
 vet. praebent θέρος.

641. V. Schol. Arati Phaen. 152.
 Eustath. Il. E. p. 610 = 464, 58.
 Etymolog. M. p. 36, 22. αἰνεῖν·
 ἐπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι παρ'
 Ὁμήρῳ παρὰ δὲ Ἡσιόδῳ, τὸ
 παρατίθεσθαι. Νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν.

Tricantur Graeci magistri, qui
 contendunt αἰνεῖν εἰρωνικῶς esse
 χαλεπὴν εἶν, quamvis iis adstipu-
 letur Plutarchus libello de Audi-
 endis Poetis. Qui, cum hunc
 locum produxisset, ait, τῷ μὲν
 γὰρ αἰνεῖν σημαίνεται τὸ ἐπαινεῖν·
 αὐτῷ δὲ ἐπαινεῖν ἀντὶ τοῦ παραι-
 τίθεσθαι τὴν κέχρηται, καθάπερ ἐν
 τῇ συνθηκῇ καλῶς φησὶν ἔχειν,
 καὶ χαλεπὴν καλεῖσθαι, ὥστε μὴ
 δαίμνεσθαι μηδὲ λαμβάνεσθαι. Οὕτω
 καὶ τὴν ἐπαινήν Περσεφόνειαν ἔ-
 νοι φασὶν ὡς παρατιτὴν εἰρηθεῖναι.
 Vide Eustath. ad Il. K. p. 802 =
 720. Sed non erat ut alienam τῷ
 αἰνεῖν significationem hic affinge-
 rent. Dictum enim est ab Hesio-
 do eo sensu quo a Virgilio, Lau-

ἔσεται, εἴ κ' ἄνεμοι γε κακὰς ἀπέχουσιν αἴητας.
 εὐτ' ἂν ἐπ' ἔμπορὴν τρέψας ἀεσίφρονα θυμὸν
 βούλῃαι χρεῖα τε προφυγεῖν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ, [265] 645
 δειξῶ δὴ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένος, οὔτε τι νηῶν.
 οὐ γάρ ποτε νηὶ γ' ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,
 εἰ μὴ εἰς Εὐβοίαν ἐξ Αὐλίδος, ἣ ποτ' Ἀχαιοὶ
 μέιναντες χειμῶνα, πολὺν σὺν λαὸν ἄγειραν. [270] 650
 Ἑλλάδος ἐξ ἱερῆς Τροίην ἐς καλλιγύναικα.
 ἐνθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἶδλα δαίφρονες Ἀμφιδάμαντος
 Χαλκίδα τ' εἰσεπτόμεθα· τὰ δὲ προκτεραυμένα πολλὰ
 ἄδ' ἔδρεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἐνθα μὲ φησὶ
 ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα. [275] 655
 τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃσ' Ἑλικωνιάδισσ' ἀνείδῃκα,
 ἐνθα μὲ τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμερων.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω Ζητὸς κόον αἰγίοχοιο
 Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἄλδεν.
 Ἡμᾶτα πενήκοντα μετὰ τροπὰς ἡέλιιο, [281] 661:

dato ingentia rura, Exiguum colito. GRAEVIUS.

645. Eustath. II. Γ. p. 427 = 524, 34· αἴτης αὐτὸς ὁ ἄνεμος, ὁ ἄλλως κυρίως τῷ ἀνέμῳ συνδυαζόμενος ἐπιθετικῶς, ὡς δηλοῖ καὶ Ἡσίοδος αἴητας λέγων ἀνέμου, ἦτοι πνοάς. Pr. Junt. ἀνέμοιο.

645. τρέψας. Sic edd. vett. Major pars codicum τρέψης, et in proximo versu alii βούλειαι δὲ χ. τ. προφυγεῖν, alii βούλῃαι δὲ χ. τ. φυγεῖν. Si τρέψας praefers, delendum erit. δὲ ante χρεῖα, potius quam τε cum. Guieto. Nonnulli MSS. καὶ ἀτερπῆς λιμὸν.

646. λέξω Eustathius ad Dionys. 707. et mox idem οὐδὲ τι νηῶν.

647. δεδιδαγμένος D. textu. σεσοφισμένος pro v. l. Conf. Clement. Alex. Str. I. p. 330. Narrationem de Chalcide, et certamine apud Amphidamantem, suspectam habuit Plutarchus, teste Proclo. Qui huc spectat, Themistium Or. XXX. init. citabo ad Theog. 30.

651. Citat Eustath. II. Γ. p. 585 = 291, pen. ob Τροίην καλλιγύναικα.

655. προκτεραυμένα e MS. Viteberg. probavit Hermannus ad Orphic. p. 757. πεφραυμένα Aug.

654. μεγαλήτορος cum gl. οἱ νῆες τοῦ μεγάλου ἀμφιδάμαντος. Gal.

655. Monet Proclus quosdam scribere "Τὸν νικήσαντ' ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον, qui non sunt audiendi. Decisum enim jam est et constitutum ab iis, qui temporum rationes deseripserunt, Hesiodum minorem esse Homero centum quasi annis, nec potuisse cum eo de palma certare. GRAEVIUS.

657. "Βῆθα. Ἑλικῶν, scilicet, quod e praegresso Ἑλικωνιάδισσας cogitatione supplendum.

658. πεπείραμαι Gal. 660. πεπείρηται codd. quidam, citat Eustath. ad Dionys. 1181.

ἐς τέλος ἐλθόντες θύριος, καματώδους ὄρη,
 ὠραίος πέλεται θυγαῖς πλόος· οὔτε κὲ νῆα
 ἀναύξαις, οὔτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα,
 εἰ μὴ δὴ πρόφρων γὰρ Ποσειδάων ἐνοσίχθων. [285] 665
 ἢ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐδέλγηεν ὀλέσσαι.
 ἐν τοῖς γὰρ τέλας ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αἶφαι, καὶ πόσιος ἀπήμων,
 αἰκηλός· τότε νῆα θοῇ ἀνέμοισι πιθήσας
 ἑλκόμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' εὖ πάντα εἶδεσθαι. [290] 670
 σπένδειν δ' ὅστι τάχιστα πάλιν αἰκόνδε νέεσθαι·
 μὴδὲ μένων οἶνόν τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 καὶ χειμῶν' ἐκίοντα, Νάνοιό τε δεινὰς ἀήτας,
 ὅς τ' ὄρωε θάλασσαν ὁμαρετήσας Ἰδὸς ὄμβρον
 πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δὲ τὰ πόντον ἔδηκεν. [295] 675
 ἄλλος δ' εἰαρινὸς τίλεται πλόος ἀνθρώποισιν·
 ἦμος δὴ τὸ πρῶτον ὄσσην τ' ἐπιβᾶσα κορώνη
 ἔχνος ἐποίησεν, τόσσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείη
 ἐν κράδι ἀφροτάτῃ· τότε δ' ἄμβροτός ἐστι θάλασσα.
 εἰαρινὸς δ' οὔτος πέλεται πλόος, οὗ μιν ἔργου [300] 680
 αἴνημ'· οὐ γὰρ ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένος ἐστίν,
 ἀρπιάκτος· χαλεπῶς κὲ φθγοῖς κακόν· ἀλλὰ νῦ καὶ τὰ
 ἀνθρώποις ῥέξουσιν αἰδορέησι νόοιο·
 χρήματα γὰρ φύχῃ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.
 δεινὸν δ' ἐστὶ θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' ἄνωγα [305] 685
 φράζεσθαι τὰδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὅσσ' ἀγορεύω,
 μὴδ' ἐν νηυσὶν ἅπαντα βίον κολάσαι τίδεσθαι·
 ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέλονα φορεῖσθαι.
 δεινὸν γὰρ πόντοι μετὰ κύμασι πῆματι κύρσαι.

665. εἰ δὴ μὴ Med. Voss. 1. Gal.
 668. Eustath. ad Il. II. p. 965,
 § = 943, 36. Ὁ δὲ ἐκ Διδὸς ἦγον
 αἶρος κεκοιμένους αἶρος, ὁ αὐτός
 ἐστὶ τῇ εὐκρινεῖ αἶφῃ, ἧς χρῆσις
 καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, εὐκρι-
 νέας αἶφαι, αἷς ἐκτανταί· εἰς αἷς
 συγκυρμέναι καὶ ὀκταται.

670. φόρτον τ' Med.

678. πέτηλ' Gal.

688. καὶ τὸν, sc. πλόος, praetulit
 Brunckius e MS. Paulo ante γὰρ
 φύγης Gal. γὰρ Med.

685. αἰδορέησι Aug. Med.

685. κατὰ κύμασι Med. Gal. sed
 hic habet μετὰ pro v. l.

686. ὅς σ' ἀγορεύω. Bodl. Coisl.
 Aug. Ac. Pal. edd. quaedam. ὡς
 ἀγορεύω D. E. Voss. 2. Gal. ὅς σ'
 κελεύω unus ex Palatinis. ὡς ἀγο-
 ρεύω scribendum censet Schae-
 ferus ad Sophocli. Oed. Col. 1124.

689. Graevius e Voss. 1. dedit
 πῆμασι.

δεινὸν δ' εἰ κ' ἐφ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἄστροφος [310] 690
 ἄξονα κανάξαις, τὰ δὲ φορεῖ ἀμανρωθεῖη.
 μέτρα φυλάσσεσθαι, καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος.
 ὦραϊος δὲ γυναιῖκα τῶν ποτὶ οἶκον ἄγεσθαι,
 μῆτε τριηκόντων ἐτέων μάλα πόλλ' ἀπολείπων, [314] 694
 μῆτ' ἐπιθελὺς μάλα πολλὰ· γάμος δὲ τοι ὦριος οὗτος.
 ἡ δὲ γυνὴ τέτορ' ἡβῶνι, πέμπτῳ δὲ γαμοῖτο.
 παρθενικὴν δὲ γαμεῖν, ἵνα ἦθεα καδὺν διδάξῃς.
 τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν ἥτις σέθεν ἐγγυδίι ναλεῖ·
 πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γέλοσι χάσματα γήμης.
 οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνὴρ ληΐζει ἄμεινον [320] 706
 τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ βίβιον ἄλλο,
 δειπνολόχης· ἦτ' ἄνδρα καὶ ἱερὸν περ εἶοντα
 εὖναι ἄτερ θαλοῦ, καὶ ὦμα γήραι δῶκεν.

Εὐ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάραν πεφυλαγμένος εἶναι.
 μηδὲ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσθαι ἐταῖρον. [325] 705

690. εἰ κ' ἐφ' ἄμαξαν. γο. ἐπ' ἄμαξαν ἀντικῶς. Gal. ἐπ' ἄμαξαν Junt.

691. καὶ φέρετ' Med. Gal. Mox 693. ἐπὶ pro' ποτὶ Gal. Junt. Pr.

693 — 696. Stobaeus LXIX. p. 429.

694. τριήκοντα edd. Pr. Junt. cum Voss. 2. Gal. pro v. 1. et Tzetze, probantibus Gueto et Dawesio Misc. Gr. p. 178. τριηκόντων est in Callimacho apud Etymolog. M. v. ἄνδρ. Fr. Benti. LXVII. E Nostro citant Plutarch. II. p. 753. A. Eustathius II. A. p. 97 = 73, 6.

695. ὦραϊος Gal.

696. ἡβῶνι Voss. 2. Gal. Ac. D. ex em. Junt. 1. 2. cum Etymolog. M. p. 754, 10. Plutarch. in ed. Ald. Vulg. ἡβῶνι habet Pollux I. 58. Vide Porphyry in Schol. Venet. II. K. 452. Mox γαμείσθω Gal.

697 et 699. Stobaeus LXVIII. p. 425, ubi 699. MS. apud Brunckium χάσματα πύμης. Priorem versum habent Aristoteles Oecon. I. 4. p. 233. Aristides T. II. p. 53 = III.

55. ex quibus dedi 32a ἢ pro vulg. ὥς κ' ἦ.

700. οὐδὲν γάρ τι Voss. 1. Sed vulg. habet Clemens Alex. Strom. IV. p. 744.

702. δειπνολόχον e MS. Stobaei LXVII. p. 423. dedit Brunckius. Sic et Zonaras p. 479. Etymolog. M. p. 262, 48. Δειπνολόχος, κλεπτοφάγος. Καὶ Ἡσίοδος, γυναικὸς δειπνολόχης, τῆς κατὰ λοχούσης, τῆς λάθρα ἐσθίουσας, καὶ μὴ φανερώς· ἥτις χωρὶς θαλοῦ τὸν ἄνδρα καίει, καὶ γηράσαι περ ὥρας ποιεῖ. Eustath. Od. A. p. 1508 = 184, 35. δειπνολόχῃ γυνὴ λέγεται ἡ ἀπλῶς ἐσθιόνουσα τοῖς βρώμασι. Vide ad Theognidem v. 11.

703. καὶ ἐφ' ὦμα γήραι δῆκεν Voss. 2. in marg. Plutarchus II. p. 527. A. et Stobaeus: h. l. forsan confundentes cum Homeri Od. O. 356. Hanc vñro receptae lectioni unice praefereendam censet Graevius. Priora citat Eustathius II. A. p. 864, 54 = 810, 12. N. 934, 31 = 906, 5.

704. Stobaeus Ecl. Phys. I. p. 8.

705. Plutarch. II. p. 491. A.

εἰ δὲ κε ποιήσῃς, μὴ μιν πρότερος καλὸν ἐφῆς.
 μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δὲ κεν ἄρχῃ
 ἢ τι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, ἦε καὶ ἔφτας,
 δις τόσα τίνυσθαι μεμνημένος· εἰ δὲ κεν αὖθις
 ἤγῃτ' ἐς φιλόττητα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρασχεῖν,
 δέξασθαι· θαλὸς τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 ποιεῖται, σὲ δὲ μὴ τι νόον κατελεγχέτω εἶδος.
 μηδὲ πολύξεινον, μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,
 μηδὲ κακῶν ἕταρον, μηδ' ἐσθλῶν νεικεστέῃρα.
 μηδὲ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 πέλαδ' ὀνειδίσειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἔοντων·
 γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος
 φειδωλῆς, πλείστη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἰούσης.
 εἰ δὲ κακὸν εἰποις, τάχα κ' αὐτὸς μεῖζον ἀκούσῃς.
 μηδὲ πολυξείνον δαιτὸς δυσάμφελος εἶναι,
 ἐκ κοινοῦ· πλείστη δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 μηδὲ ποτ' ἐξ ἡοῦς Διὶ λείβειν αἶθροπα οἶνον
 χερσὶν ἀνέκτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 οὐ γὰρ τοίγῃ κλύουσιν, ἀποκτύνουσι δὲ τ' ἀράς.

[330] 710

[335] 715

[340] 720

706. κεν ποιήσεις Gal. πρότερον
 Aug. Bodl. E. Junt. πρότερον Gal.
 707. δέ σε γ' Gal. Med. et vo-
 luisse videtur Junt. ubi δέ κε γ'.
 708. γ' εἰπὼν ed. Trinc. τ' recen-
 tiores post Graevium, qui parti-
 culam intulit minus recte e Voss.
 2. Equidem auctoritate MSS. com-
 plurium et edd. vet. expunxi.
 709. δέ σε γ' αὖθις Med.
 710. ἤγῃτ' Gal. E. duo Bodl.
 Junt. Trinc.
 711. θαλὸς τις Junt. τ' ἄλλον Gal.
 [713. μήτε — μήτ' Aristot. Eth.
 Nic. p. 424. ed. Zell. Ed. Lips.]
 714. νεικεστέῃρα Med. Voss. 1, 2.
 cum Schol. Pindari Pyth. IV. 507.
 νεικεστέῃρα Gal. Sed vulg. defendit
 Eustathius a Graevio citatus.
 715. Stobaeus XCIV. p. 518.
 CXI. p. 582. Etymolog. M. p. 641,
 22.
 717. 718. Stobaeus XXXVI. p.
 216. Hunc locum Latine fecit Gel-

lius N. A. I. 15. *Heniodus Poëta-
 rum prudentissimus linguam non
 vulgandam, sed recondendam esse
 dicit, perinde ut thesaurum; cuiusque
 esse in promendo gratiam plurimam,
 si modesta, et parca, et modulata
 sit.* Sed aut Gellius non intel-
 lexit quid sit κατὰ μέτρον ἰούσα,
 quod non est modulata, sed modum
 tenens, quae coërcet et reprimit
 effrenem loquacitatem, ἀγέλλους
 λόγους, inanem futilitatem, quae
 μέτρα φυλάσσει in loquendo; aut
 forsitan scripsit, et parca et mode-
 rata sit. GRAEVIVS.

719. κ' εἰπῇ MSS. quidam.

οἷς αἷς
 εἰπῇ Gal. ἀποσείεις Gal.

720. δυσάμφελος hic interpre-
 tatur Eustathius δύσκολος, δυσμε-
 τάπηκτος. Vide supra ad v. 616.
 Hunc versum et seq. laudat Athe-
 naeus VIII. p. 364. D. ubi δυσάμ-
 φελον et πλείστη τε.

724. γὰρ δ' αἶ γέ Gal. τὰς ἀράς
 Med.

- μηδ' ἀντ' ἡέλλιοιο τετραμμένους ὁρθὸς ὀμχεῖν· [345] 725
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύνῃ, μεμνημένος, ἔς τ' ἀνιόντα,
 μήτ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς,
 μήτ' ἀπογυμνωθεὶς· μακάρων τοι νύκτες ἔασιν·
 ἐξόμενος δ' ὄγε θεῖος ἀνὴρ πεπνυμένα εἰδώς,
 ἢ ὄγε πρὸς τοῖχον πελάσας εὐεργέος αὐλῆς. [350] 730
 μηδ' αἰδοῖα γονῇ πεκαλαγμένος ἔνδοθεν οἴκου
 ἐστὶν ἐμπελαδὸν παραφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέασθαι.
 μηδ' ἀπὸ δυσφήμοιο τάφου ἀπονοστήσαντα
 σπερμαίνειν γενεήν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτός.
 μηδὲ ποτ' ἀενάων ποταμῶν καλλιῤῥοον ὕδαρ [355] 735
 ποσοὶ περῶν, πρὶν γ' εὗξῃ ἰδῶν ἐς καλὰ ῥέεθρα,
 χεῖρας νιψάμενος πολυηρόατ' ὕδατι λευκῷ.
 ὃς ποταμὸν διαβῆ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπτος,
 τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δῶκαν ὀπίσσω.
 μηδ' ἀπὸ πεντόξοιο θεῶν ἐνὶ δαυτὶ θαλεῖη [360] 740
 σνον ἀπὸ χλωροῦ τάμνειν αἰθωνι σιδήρῳ.
 μηδὲ ποτ' οἰνοχόην τιθέμεν κρητῆρος ὕπερθεν
 πινόντων, ὅλοη γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 μηδὲ δόμον ποιεῖν, ἀνεπίξεστον καταλείπειν,
 μήτοι ἐφεξομένη κρῶξῃ λακέρυζα κορῶνῃ. [365] 745
 μηδ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνεπιῤῥέκτων ἀνελόντα
 ἔσθειν, μηδὲ λόεσθαι· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐνὶ ποινῇ.
 μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίξειν (οὐ γὰρ ἄμεινον)

725. ἡέλιον Gal. v. Hermannum ad Orphica p. 757.

726. ἐπὶν κε δύνῃ Graevius e MSS. et sic Trinc. In fine ἀνιόντος codicum pars, cum Trinc.

727. προβάδην ex h. l. citat Pollux III. 95.

728. μήτ' Med. D. Gal. alii μήδ'. [Vid. Schol. Victor. ap. Heyn. ad Homer. vol. VI. p. 689. Ed. Lips.]

730. εὐεργέος Gal.

731. πεκαλαγμένον cum Gl. μεμολασμένον Gal. ibid. ἔνδοθεν.

733. Vide Plutarch. T. II. p. 562. A.

734. Σπερμαίνειν, τὸ παιδοποιεῖν· Hesiodos. Etymol. p. 723, 16. MS.

Dorvill. Compendium η librariorum alicujus vel editoris primi diligentiam effugit. Vide ad Theogon. 709.

735. Ante h. v. in E. Gal. Pr. Junt. Trinc. Steph. μηδ' ἐπὶ κρη-
 νῶν κ. τ. λ. cf. infr. 756.

740. Etymolog. M. p. 127, 41. Πεντάκλαδος ἡ χεῖρ· μὴ ἐνυχίσῃς, φησὶν, ἐν ἐορτῇ ξηρὸν ἐνυχία· χλω-
 ρὸν δὲ, τὸ ζωτικὸν αἷμα· ἀσβεστὲς γὰρ τὸ ἐνυχίεσθαι ἐν ἐορτῇ θεῶν.
 V. Zonaras p. 243. Plutarch. II. p. 552. E. ἐν Gal.

741. Suidas v. ἄσων. Gal. αἰδομ. γρ. αἰθωνι, et mox κρητῆρος.

742. Plutarch. II. p. 28. B. 156. D. Lege Wytttenbach. ad priorem locum.

745. κρῶξῃ Gal.

746. Plutarchus Sympos. VII. p. 203. D. in fine ἀνελόντα Pollux X. 99.

748. Etymologus M. p. 48, 56. in MS. Dorvill. Ἀκίνητα· μηδ' ἐπ' ἀκινήτοισι καθίξειν· σημαίνει ὡς ἐνταῦθα τὸν τάφον· νόμος γὰρ παρὰ Ῥωμαίοις, τάφον μὴ κινεῖν, τοῦτεστιν ὁρῶνταιν. Conf. Eustath. II. B. p. 349, 4 = 264, 12.

παῖδα δυωδεκαταῖον, δι' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ·
μηδὲ δυωδεκάμηνον. ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται.

[570] 760

μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι

ἀνέρα· λειψαλέη γὰρ ἐπὶ χρόνον ἔστ' ἐπὶ καὶ τῷ
ποινῇ· μηδ' ἱεροῖσιν ἐκ' αἰδομένοισι κυρῆσας,

μωμένειν ἀδελφά· θεὸς νῦν τι καὶ τὰ νυμφοῖσιν.

μηδὲ ποτ' ἐν προχοῇ ποταμῶν ἄλλαδε προρροῖντων, [575] 755

μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν, μάλα δ' ἐξαλείεσθαι·

μηδ' ἐναποφύχειν· τὸ γὰρ οὗτοι λαῖόν ἐστιν

ὧδ' ἔρδειν· δεινὴν δὲ βροτῶν ὑπαλέυεο φήμη.

φήμη γὰρ τε κακὴ πέλεται, κούφη μὲν αἰεταί

ῥεῖα μάλ', ἀργαλέη δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀποδέσθαι.

[580] 760

φήμη δ' οὐτις κάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα πολλοὶ

λαοὶ φημίζουσι· θεὸς νῦν τις ἐστὶ καὶ αὕτη.

ΗΜΑΤΑ δ' ἐκ Διὸθεν πεφυλαγμένους, εὖ κατὰ μοῖραν

πεφραδόμεν δμῶεσσι. τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην

ἔργα τ' ἐποπτεύειν, ἥδ' ἀρμαλὴν διατάσθαι,

765

εὐτ' ἂν ἀληθείην λαοὶ κρίνοντες ἄγωσιν.

αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς παρὰ μητιώεντος.

[5]

πρῶτον ἔνη, τετράς τε, καὶ ἑβδόμη, ἱερὸν ἡμᾶρ·

τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

ὀγδοάτῃ τ' ἐνάτῃ τε δῶα γε μὲν ἡμᾶτα μηνὸς

770

ἔξοχ' ἀεζομένοιο βροτήσια ἔργα πένεσθαι.

ἐνδεκάτῃ τε, δυωδεκάτῃ τ', ἅμφω γε μὲν ἐσθλαί,

[10]

749. Versus sic transponendos censet Heinsius: Μηδὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι Παῖδα δυωδεκαταῖον, δι' ἀνέρ' ἀνήνορα ποιεῖ, Μηδὲ δυωδεκάμηνον· ἴσον καὶ τοῦτο τέτυκται Ἀνέρι.

750. ἴσον γὰρ καὶ Gal. Sequentem v. citat Clemens Alex. Paedag. III. 5. p. 272.

754. θεὸς τοι κ. τ. ν. Coisl. Aug. D. Ald. Junt. Trinc. νῦν τοι Gal.

756. V. Plutarch. de Stoic. Repugn. II. p. 1045. A.

757. οὐ τι Gal. de v. ἐναποφύχειν vid. Etymolog. M. p. 337, 31. Eustath. II. A. 866, 17 = 812, 5.

758. Etymologus M. p. 60, 15. Ἀλεύω; φεύγω. Παρὰ τὴν ἀλεῖν τὴν θέρμην, ἀλεῶ, καὶ ἀλεύω, κυρίως τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους εἰς θερμῶσαν ἀποφεύγω· μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἀπλῶς ἐκκλίνω ἀπὸ τοῦδε εἰς τόδε· καὶ Hesiodos κ. τ. λ.

761. Brunckius e suo MS, dedit

φημίζουσι, aliis MSS. et ed. Trinc. consentientibus. In Aeschine c. Timarchum p. 141. Reisk. ubi editio φημίζουσι, MS. Helmstad. φημίζουσι, duo alii φημίζωσι. In Aristide T. II. p. 150. MSS. φημίζουσι vel φημίζουσι. ed. Junt. φημίζωσι. Jebb. φημίζωσι. Aristoteles Ethic. Nicom. VII. 14. Endem. VI. 13. φήμη δ' οὐτις γε π. α. η. λαοὶ πολλοὶ φημίζωσιν. Pr. D. νῦν τοι.

765. Hesych. Ἀρμαλὴν· τὴν τροφήν· παρὰ τὸ ἀρμόζειν καὶ ἀσχυροποιεῖν τὰ μέλη.

766. H. e. tempus diei, quod vocatur κλήθουσα ἀγορά, frequens forum, quando jus dicitur; hoc vero est ἀληθείην κρίνειν. SCALIGER.

768. Citat Clemens Alex. Strom. V. p. 713. Conf. Valckenaerii Diatr. de Aristobulo §. XXXV.

770. Zonaras p. 435. γέμεν· ἐγένετο, Hesiodos. Ὀγδοάτῃ δ' κ. τ. λ.

ἡ μὲν, οἷς πέλκων, ἡ δ' εὐφρονα καρπὸν ἀμᾶσθαι.
 ἡ δὲ δυωδεκάτῃ τῆς ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.
 τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ' ἀρεσιπότητος ἀράχνης 775
 ἡματος ἐκ πλεόν, ὅτε τ' ἰδρὺς σωρὸν ἀμᾶται.
 τῇ δ' ἰσθὸν στήσαιτο γυνή, προβάλοιτό τε ἔργου. [15]
 μῆνός δ' ἰσταμένου τρισκαιδεκάτην ἀλέασθαι
 σπέρματος ἄρξασθαι· φντὰ δ' ἐνδρέψασθαι ἀρίστη.
 ἔκτῃ δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φντοῖσιν, 780
 ἀνδρογόνος δ' ἀγαθῇ· κούρη δ' οὐ σύμφορός ἐστιν,
 οὔτε γενέσθαι πρῶτ', οὔτ' ἀρ γάμου ἀντιβολῆσαι. [20]
 οὔδ' ἔτι μὲν ἡ πρώτη ἔκτῃ, κούρησι γενέσθαι
 ἄρμενος, ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν καὶ πῶσα μῆλαν,
 σπῆρον τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον, ἥκιον ἡμαρ. 785
 ἐσθλῇ δ' ἀνδρογόνος· φιλεῖ δέ τε κέρτομα βάζειν,
 ψευδέα δ', αἰμυλλοὺς τε λόγους, κρυφίους τ' ὀφθαλμοφύκτους.
 μῆνός δ' ὀγδοάτῃ κάπρον καὶ βοῦν ἐρίμνικον
 ταμνέμεν, οὐρῆας δὲ δυωδεκάτῃ ταλαεργούς.
 εἰκάδι δ' ἐν μεγάλῃ, πλέθρ' ἡματι, ἔστορα φῶτα 790
 γένεσθαι· μάλα γάρ τε νόον πεπνυκασμένος ἐστίν.
 ἐσθλῇ δ' ἀνδρογόνος δεκάτῃ, κούρησι δὲ τετραῶς
 μέσση. τῇ δὲ τε μῆλα καὶ δίλιποδας ἔλικας βοῦς,
 καὶ κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργούς
 προῖναι, ἐπὶ χεῖρα τιθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ 795
 τετραδ' ἀλεύασθαι φθίνοντός δ' ἰσταμένου τε
 ἄλγεα θυμοβορεῖν· μάλα τοι τετελεσμένον ἡμαρ.
 ἐν δὲ τετάρτῃ μῆνός ἀγεσθαι ἐς οἶκον ἄκουιν,
 οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργω τούτῳ ἄριστοι·
 πέμπτας δ' ἐξάλεασθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰναὶ. 800
 ἐν πέμπτῃ γάρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεῦναι,

773. Schol. Theocrit. V. 98.

775. Thomas Magister: Ἀράχνη, τὸ ὕψωμα· ἀράχνη, τὸ νῆμα· ἀράχνης τὸ ζῶον. Vide Suidam in Ἀράχνη. Idem v. νεῖν. — τοῦ δὲ νεῖν, ἡμεῖς κῆρται, ἡ χοῆται κατὰ Ἡσιόδω, ἐν τῷ, Τῇ γάρ τοι νεῖ νῆματ' ἀρεσιπότητος ἀράχνης. τινὲς δὲ τὸ νεῖ νῆματα διὰ τοῦ ἡ ἔργωσαν; ὡς ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ νῆμα. Πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ πᾶν εἰς πᾶν εἶδε πρωτότυπον· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νῆμα· οἷς κῆρ, κῆρται, πᾶν, σῶν, σῆμα. cf. Etymologus p. 135, 1. Eustath. II. Γ. p. 420 = 518, ult. T. 1312, 4 = 1429, 24.

776. ἰδρὺς, ὁ ἰδρὺς, παρὰ Ἡσιόδω, ὅτε τ' ἰ. σ. α. σωρὸν τὸν καρπὸν λέγει. Zenaras p. 1086.

779. σπέρματα δάσασθαι Voss. 1. et 2. pro v. 1. ἐνδρέψασθαι duo MSS. Bodl. Pr. Junt. 1. 2.

780. Conf. Pollux I. 65.

781. ἀνδρογόνος δ'. Med. Aug. Ac. Trinc. Alii τ'.

782. ἀρ. Mihi magis placeret αὐ'.

783. κούρησι. Ita Graevius e Voss. 1. Alii κούρη τε. Infra 792. idem κούρησι δὲ pro vulg. κούρη δὲ τε.

786. φιλεῖ δὲ κε κέρδεα Trinc.

791. γένεσθαι· μάλα Graevius e MSS. et edd. quibusdam. γένεσθαι· μέγα — πεπνυμένος Trinc. et pauci alii.

798. ἀγεσθαι δ' Ald. ἀγεσθαι δὲ Pr. Junt. ἀγεσθ' εἰς Trinc. Med.

- "Ορκον τιτυμένηας τὸν Ἔρις τίκε πῆμ' ἐπιόρκους. [40]
 μέσση δ' ἐβδομάτῃ Δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν
 εὐ' μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐτροχάλῳ ἐν ἀλώῃ
 βάλλειν. ὕλοτόμον τε ταμείν θαλαμῆϊα δοῦρα, 805
 νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἄρμενα νηυσὶ πέλονται.
 τετράδι δ' ἄρχεσθαι νῆας πῆγνυσθαι ἀραιάς. [45]
 εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδαίελα λῶϊον ἡμαρ.
 πρωτότῃ δ' εἰνὰς παναπήμων ἀνδράποισιν·
 ἐσθλῇ μὲν γάρ θ' ἦδε φυτευέμεν ἠδὲ γενέσθαι 810
 ἀνέρι τ' ἠδὲ γυναικί· καὶ οὔποτε πάγκακον ἡμαρ.
 παῦροι δ' αὐτὰ ἴσασι τρισεινάδα μηνὸς ἀρίστην, [50]
 ἄρξασθαι τε πίδου, καὶ ἐπὶ ξυγὸν αὐχένα θεῖναι
 βουσί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἱπποῖς ἀνυπόδεσσι,
 νῆα πολυκλήϊδα θοὴν εἰς οἶνοπα πόντον 815
 φεύμεναι· παῦροι δὲ τ' ἀληθέα κικλήσκουσι.
 τετράδι δ' οἷγε πίδον· περὶ πάντων ἱερὸν ἡμαρ. [55]
 μέσση· παῦροι δ' αὐτὰ μετ' εἰκάδα μηνὸς ἀρίστην,
 ἥσθς γινομένης· ἐπιδαίελα δ' ἐστὶ χειρῶν.
 αἶδε μὲν ἡμέραι εἰδὼν ἐπιχθονίοις μὲν ὄνειρα. 820
 καὶ δ' ἄλλαι, μετὰδουποι, ἀκήριοι, οὗ τι φέρουσαι.
 ἄλλος δ' ἄλλοιην αἰνεῖ, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν. [60]
 ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ·
 τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος, ὅς τάδε πάντα
 εἰδὼς ἐργάζεται ἀναλτιος ἀθανάτοισιν, 825
 ὄρνιθας κρῖνων, καὶ ὑπερβασίας ἀλεσίμων.

802. "Ορκον γεινόμενον Voss. 1. Med.

804. ὀπιπτεύοντα Med. v. supra 39. ὀπιπτεύοντας Trinc.

806. ἄρματα Med. τὰ δ' ἄρμενα Trinc. ubi sequitur τῆμος ἀδικτο-
τάση π. τ. σ. v. supr. 418.

810. φυτεύειν Pr. Ald. Junt. et codicum pars.

816. παῦροι.—κικλήσκουσι. Pauci veracem dicunt. Inde Virgilius ait illum diem esse contrarium fur-
tis, *Nona fugae melior, contraria fur-
tis*. Furibus enim fraudi est veri-
tas. Hic est hujus loci sensus,
quem et Salmasius οὐ πᾶν vidit.

GRAEVIVS. Mox ex Voss. 1. dedit Graevius μεσσή· παῦροι δὲ μετ' εἰκάδα μ. δ. Trinc. μεσσήην· παῦροι δὲ μετ' ε.

821. Μετὰδουποι sunt μεταξὺ πίπτουσαι, dies intercedentes qui inter faustos et infaustos volvuntur. Vulgo incerti vertunt. *Δου-
κίω* est *πίπτω*. GRAEVIVS.

822. Stobaeus Serm. CIII. p. 562.

823. Suidas v. Ἄλλοτε. Eustath. II. E. p. 560.

826. Ex Hesiod. citat Eust. II. P. p. 1318, 8=1437, 44. ὑπερβασίας δ' ἀλγισιναι. Locus non exstat in integris carminibus.

H Σ I O Δ O Υ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

FOR THE

AMERICAN PEOPLE

*Excerptum ex Epistola Godof. Hermannii ad Car.
Dav. Ilgenium Hymnorum Homericorum
editioni Lips. 1806. praemissa.*

HESIODI Thegoniam hymnosque Homeri et Batrachomyomachiam alii poetae nunc addendo, nunc datrahendo, nunc mutando, prouti cuique consilium, quod ipse habebat, postulare videbatur, interpolaverant: quae carmina si sic interpolata ad nostram aetatem pervenissent, profecto nulla ex parte facilius esset interpolatoris verba ab antiqui poetae dictis distinguere, quam in Iliade et Odyssea. Sed magno fortunae beneficio factum est, ut in plurimis locis simul et veterem carminum istorum formam, et ea, quae interpolatorum sunt, habeamus. Librarii enim, qui diversas illorum poematum recensiones ante oculos habebant, quum eas multis in locis congruere inter se animadverterent, eas recensiones, ut labori parcerent, in unum corpus conjunxerunt, semel scribes, quae diversarum recensio- num communia essent. Quamquam sic quoque factum est, ut hic illic aliquid sive de antiquioris poetae verbis, sive de mutationibus et additamentis interpolatorum interiret, maxime si non toto versu, sed hemistichio tantum, vel alia leviori re inter se discreparet diversorum poetarum oratio. Quod etsi valde dolendum est critico, quem ea res nunc ad periculosam conjectandi necessitatem compellit, nunc etiam omnino incertum reddit: nihil tamen impedit, quin ipsam de pluribus recensio- nibus disputationem, quoad licet, persequatur. Equidem Batrachomyomachiam hic plane praetermittam, quae minoris momenti est, quam ut in ea longius morari velim. Ejus carminis varias lectiones qui consideraverit, sponte intelliget, non versus quosdam tamquam spurios expelli debere, sed plures constituendas esse Batrachomyomachias, quarum multa communia, alia diversa sint. Theogoniae

recensiones, quas in unum corpus conjunctas habemus, numerari posse septem puto, si e prooemio, quod ex multis fragmentis constare jam alii viderunt, satis tuta potest conjectura peti. Ipsum enim opus eo est argumento, ut, quum magnam partem perpetuitate narrationis careat, non multum praesidii ad istam conjecturam conferre possit. Quamquam quum in his locis, quibus nihil praeter deorum origines continetur, quaedam vel aperte sibi repugnant, vel ipsa re ab aetate Hesiodi ahorrant, tum vero magis etiam illae partes, quae majorem ornatum admittunt, sententiam nostram eximie confirmant. Ut unum saltem exemplum afferam, quis sibi persuadebit, quae versu 727. leguntur,

αὐτὰρ ὑπερθεν

γῆς εἶναι πεφύσσι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,

quaeque deinde scripta inveniuntur v. 736.

ἔνθα δὲ γῆς δνοφερῆς καὶ ταρτάρου ἡερόεντος,

πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος

ἐξελῆς πάντων πηγὰ καὶ πέλρατ' ἔασιν,

ἀργαλέ' εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ,

Horumque versuum repetitionem v. 807. quis igitur sibi persuadebit, haec ab eodem poeta cani potuisse? Immo omnis ista inferni descriptio ne e duabus quidem aut tribus recensitionibus tam potuit ample et copiosa enasci. Quamquam non omnia in hoc genere in claram lucem protrahi poterunt, propterea quod multa interpolatorum additamenta, ut e Galeno cognoscimus, perierunt. Sed redeo ad exordium Theogoniae: quod quoniam, librariis nondum radio adnotandarum interpolationum captis, satis integrum ad nostram aetatem pervenisse videtur, experiar, Igeni, an, quae illo in loco confusa sunt diversorum poetarum prooemia, separari queant. In qua re assentieris mihi, ut spero, haec duo tanquam veri simillima sument, primum, omnes illos poetas eodem versu, quem Hesiodi nomen sacraverat, esse exorsos; deinde alius rhapsodi prooemium rursus esse ab aliis rhapsodis interpolatum. Ita haec fere inveniuntur exordia: primum hoc:

1 Μουσᾶων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' ἀείδειν

22 αἶνέ ποθ' Ἡσίοδον καλὴν ἐδίδαξαν ἀοιδὴν,

ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.

τόνδε δὲ με πρῶτιστα θεὰ καὶ πρὸς μῦθον ἔειπον·

Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιπέπαι,
καὶ μοι σκηπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθιλέος ὅζον
δρέψασαι θηητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θείην, ὥς κλείοιμι τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
καὶ με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γένος αἰὲν ἑόντων,
σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἰὲν αἰεῖν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὸν ἢ περὶ πέτρην;
τὴν Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ
ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα τὰ τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος ῥέει αὐδὴ
ἐκ στήθεσσι γήϊα· γελᾷ δέ τε δώματα πατρὸς,
Ζητὸς ἐριγδούποιο, θεῶν ὅπῃ λειριόεσση
σκιδναμένη· ἡγεῖ δὲ κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου,
δώματ' αἰθανάτων. αἶ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἐῖσαι,
θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ
ἔξ ἀρχῆς, οὗς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρύς τεκτον,
οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, δωτῆρες ἑών.
δεύτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ἀρχόμεναί θ' ὕμνεῦσαι θεαί, λήγασσι τ' ἀοιδῆς,
ὅσσον φέρεται τὸ ἐστὶ θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
αὐτίς δ' ἀνδρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
ὕμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Secundum exordium hoc est:

- 1 Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖν,
αἶ δ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ἄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
καὶ τε περὶ κρήνην ἰοιδέα πόσθ' ἀπαλδίσιν
ὀρχεῦνται, καὶ βωμόν ἐρισθενέος Κρονίωνος,
- 11 ὕμνεῦσαι Δία τ' αἰγιόχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἔμβεβανῖαν,
κοῦρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
ἡδὲ Ποσειδάωνα γεγέοτον, ἐννοσίγαιον,
καὶ Θέμιν αἰδομένην, ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,

"Ηβήν τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Αητώ τ', 'Ιαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 'Ηώ τ', 'Ηέλιόν τε μέγαν, λαμπρὴν τε Σελήνην,
 γαῖάν τ', 'Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων.

Sequitur tertium:

- 1 Μενσάων 'Ελικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰδεῖν,
 αἱ δ' 'Ελικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε,
 5 καὶ τε λασσάμεναι τέρενα χρῶα Περμησσοῖο,
 ἥ 'Ιππουκρήνης, ἥ 'Ολμειοῦ ζαθεοῖο,
 ἀκροτάτῃ 'Ελικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο,
 καλοῦς, ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἤρει πολλῇ,
 ἐννύχαι στείχον, περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι
 ὕμνεῦσαι Δία τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν Ἥρην,
 'Αργεῖήν, χρυσεοῖσι πεδίλοις ἐμβεβαυῖαν,
 κοῦρην τ' αἰγιοχόοιο Διὸς γλαυκῶπιν 'Αθήνην,
 Φοῖβόν τ' 'Απόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 ἥ δὲ Ἥσσειδάωνα γέηοχον, ἐννοσίγαιον,
 καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
 "Ηβην τε χρυσοστέφανον, καλήν τε Διώνην,
 Αητώ τ', 'Ιαπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 'Ηώ τ', 'Ηέλιόν τε μέγαν, λαμπρὴν τε Σελήνην,
 Γαῖάν τ', 'Ωκεανόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν,
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔόντων.
 75 ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, 'Ολύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 ἐννέα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἑρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ', ἥ τε προφρεστώτη ἐστὶν ἑπασέων.
 ἥ γὰρ καὶ βασιλεῦσιν ἅμ' αἰδοίσιαι ὀπηδεῖ.
 ὄντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιο,
 γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι Διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσει γλυπερὴν χεῖρυσιν ἔεργον,
 τοῦ δ' ἔπει' ἐκ στόματος ρεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νυ λαοὶ
 πάντες ἐς αὐτὸν ὀρῶσι, διακρίνογχα θέμιστας
 ἰδείησι δίκησιν· ὃ δ' ἀσφαλὲς ἀγορεύων,

αἰψά γε καὶ μέγα νῆκος ἐπισταμένως κατέκτανεν.
 τούνεκα γὰρ βασιλῆς ἐχέφρονες, οὕνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰ τροπῇ ἔργα τελευθεῖν
 φηιδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέσσειν.
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεῖον ὥς ἰλάσκονται
 αἰδοῖ μελιχίῃ, μέτα δὲ πρόκειται ἀγορμένοισιν,
 οἷά τε Μουσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.

E versu, qui ante ultimum est, conjicias Odyss. VIII, 170. unde poeta hausit, sic esse interpungendum:

οἷ δέ τ' ἐς αὐτὸν
 τερπόμενοι λούσσουσιν — δ δ' ἀσφαλῶς ἀγορεύει —
 αἰδοῖ μελιχίῃ.

Quartum prooemium his versibus constituisse videtur:

- 1 Μουσάων Ἑλμωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεΐδειν,
 53 τὰς ἐν Πισφίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μυγείσα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἑλευθῆρος μεδέουσα,
 λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων.
 ἔννεά γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆκος εἰσαπαβαίνων,
 ἀλλ' ὅτε δὴ δ' ἐνιαιτὸς ἦν, πέρι δ' ἔτραπον ἄραι,
 μηνῶν φθινόντων, πέρι δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
 ἣ δ' ἔτεκ' ἔννεά κοῦρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδῇ
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσι δὲ ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσας,
 πνυθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόντος Ὀλύμπου,
 ἔνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλὰ
 παρ δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἰμερος οἶκ' ἔχουσιν,
 68 αἱ τότ' ἔσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὀπί καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· πέρι δ' ἔαχε γαῖα μέλαινα
 ὕμνεύσῃς, ἑρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δούπος ὀρώρει
 νισσομένων πατέρ' εἰς ὄν· ὃ δ' οὐρανῷ ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτεϊ νικήσας πατέρα Κρόνον· αὐτὸς δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμὰς.

Quintum exordium decem priores versus cum quarto prooemio communes habuisse videtur, quorum ultimi duo sic continuabantur cum duobus aliis versibus, quibus finiebatur prooemium:

ἣ δ' ἔτεκ' ἔννεά κοῦρας ὁμόφρονας, ἧσιν αἰοιδῇ

μέμβλεται, ἐν στήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσης,
ἐν θαλίῃ· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν εἶσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους καὶ ἥθια κεδνὰ.

Sextum prooemium ex eodem fonte, unde quintum est, ductum esse puto. Nam in his versibus, qui sunt 65—67.

ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν εἶσαι
μέλπονται πάντων τε νόμους, καὶ ἥθια κεδνὰ

ἄθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν εἶσαι,
ultimus versus, qui prioribus pessime junctus est, ad aliud prooemium pertinere debuit. Locus autem, quo est insertus, suadet, ut eum versum pro aliis versibus, qui proxime antecedunt, ab aliqua rhapsodo positum existimemus. Ac veri simile est, prooemium, quod in nostra descriptione quartum est, ita ab illo poeta interpolatum fuisse, ut istum versum cum praegressis hoc fere modo jungeret:

ἢ δ' ἔτι· ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδὴ
μέμβλεται· ἐν στήθεσσι δ' ἀκηδέα θυμὸν ἔχουσαι
ἄθανάτους κλείουσιν, ἐπήρατον ὄσσαν εἶσαι.

Qui versus quum esset pro varia lectione adscriptus, et quidem eo loco, quo debebat, id est post alias varias lectiones eorum versuum, qui ab interpolatoribus mutati sunt, librarii, ne nexus consideraretur, ex accusativo fecerunt genitivum. Septimum denique exordium, ex quo quatuor versus et unius dimidiam partem habet Homericus hymnus in Musas et Apollinem, ita conformatum erat:

1 Μουσάων Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεδεῖν·

94 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἴασι· ἐπὶ χθονὶ καὶ κισθαρίσται·
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆς. ὃ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.
εἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
ἄζηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ ἀοιδὸς
Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνδράπων
ἑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
αἰψ' ὅγα δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδὲ τι κηδέων
μὲμνηται, ταχέως δὲ πατέρων δῶρα θεῶων.

Facile intelligitur, in hac Theogoniae prooemiorum descriptione

quaedam etiam aliter constitui posse. Ita quis dubitet, quin hi versus, quibus in primo exordio satis certa sedes est:

αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατερῶν τε γιγάντων
ὑμνεῦσαι τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,

etiam in fine secundi prooemii apte legi, et inde, verbis τέρπουσι Διὸς in τέρπον Ζηνὸς mutatis, in tertium recipi potuerint? Ut cumque est, illud clarum esse arbitror, tot fere et talia, qualia experimenti caussa descripsi, exordia fuisse Theogoniae. Unde non immerito colligimus, in ipso opere totidem rhapsodorum interpolationes occurrere.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α

ΜΟΤΣΑΩΝ Ἑλικωνιάδων ἀρχώμεθ' αἰεῖδεν,
αἶθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ξάθεόν τε,
καί τε περὶ κρήνην λοιδεῖα πόσσ' ἔπαλοῖσιν
ὄρχευνται, καὶ βωμὸν ἑρισθενέος Κρονίανος·
καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χροῖα Περγησσοῖο, 5
ἢ Ἰκπουκρήνης, ἢ Ὀλμειοῦ ξαθέιο,
ἄκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο
καλοὺς, ἱμερόεντας· ἐπεβῶσαντο δὲ ποσσίν.
ἔνθεν ἀπορνύμεναι, κεκαλυμμέναι ἤερι πολλῇ,
ἐννύχαι στείχον περικαλλέα ὄσσαν ἰεῖσαι, 10
ὕμνευσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Ἥρην
Ἀργεῖην, χρυσέοισι πεδίλοις ἐμβεβαῦιαν,
κούρην τ' Αἰγινόχοιο Διὸς γλανκῶπιν Ἀθήνην,

1. Egregia est Hermanni disputatio de interpolationibus quae Hesiodicae Theogoniae prooemium invaserunt. Eam, quam fieri potuit, integram, praefationis loco excerpendam curavi.

3. Etymologus M. p. 473, 11. Ἡσίοδος· π. κ. λοιδεῖα ἀντὶ τοῦ ἀνθώδης. Versum hunc et sequentem laudat Lucianus de Salt. 24. T. II. p. 282. V. seq. ὄρχευνται habet Schol. Victor. Hom. II. Σ. apud Heynium p. 804. Etymolog. M. p. 604, 4. mendose λούσαντο.

[5. Αἱ Περγησσοῖο, v. Prideaux ad Marm. Ox. 339. RARZ.]

6. Hesychius: Ἰκπουκρήνης τῆς ἐν τῷ Ἑλικῶνι, ἣτις ἀνομάσθη ἀπὸ

τοῦ Πηγᾶτος Ἰκπου, δὲ διψήσας ἔκρουσε τὴν γῆν τῇ ὀπλῇ· ἢ δὲ τῇ πηγῇ ἀνῆκεν. Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ.

Ib. Ὀλμειοῦ. Minus frequentatur a poetis Olmius, memoratur tamen a Strabone IX. p. 624. Καὶ ὁ Περγησσοῦς τε καὶ ὁ Ὀλμειὸς ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος συμβάλλοντες ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαῖδα τοῦ Ἀλιάκτον κλησίον. WOLFIIUS.

9. πολλὰ Robinsonus e duobus MSS. et Ald. Sed vulgatum ex usu Homericō defendit Wolfius.

10. Etymolog. M. p. 635, 51. Ἡσίοδος τὴν πᾶσαν θνητὴν ἀσσαν λέγει.

Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἀρτεμιν ἰσχυραίραν,
 ἤδὲ Ποσειδάωνα γαιήοχον, ἑννοσίγαιον, 15
 καὶ Θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαντόν τ' Ἀφροδίτην,
 Ἥβην τε χρυσοστόφανον, καλήν τε Διώνην,
 Ἥώ τ', Ἡελίον τε μέγαν, λαμπράν τε Σελήνην,
 Ἀητώ τ', Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
 Γαῖάν τ', Ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν· 20
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔοντων.
 αἱ νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν,
 ἄρνας ποιμαίνονθ' Ἑλικῶνος ὑπὸ ζαθέοιο.
 τόνδε δέ με πρῶτιστα θεαὶ πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο· 25

Ποιμένες ἄγραυλοι, κάκ' ἐλέγχεα, γαστέρες οἶον,
 ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
 ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κοῦραι μεγάλου Διὸς ἀρτιπέπαι·
 καὶ μοι σκήπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθιλέος ὄξον, 30

[16. Plutarch. Quaest. Conv. 9, 15. Rkiz.]

19. Aristides T. II. p. 369 = 626. σκόπει δὲ καὶ Ἡσίοδον φρόνημα, εἰ ἄρα πρότερον μὴ κατείδες. Ἐκεῖνος γὰρ ἀρξάμενος τῆς Θεογονίας, καὶ τὰς Μούσας ὑμνῶν, εὐθύς λέγει, Ἄν νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν. Καὶ οὕτω σχετλιος ἦν καὶ ὑβριστής, ὥστ' οὐδὲ τοσοῦτον ἐνέμενεν. ἐντελέσαι τὸ προοίμιον ταῖς θεαῖς· ἀλλὰ λέγων, ὅτι αἱ Μοῦσαι ὑμνοῦσι τὸν Δία, καὶ, Ἀητώ τε Ἰάπετόν τε ἠδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην, εἰτα οὐ κατερεῖ, ἀλλ' ὀλίγον μεταξὺ τῶν θεῶν τῶν ὀνομάτων φησὶν, Ἄν νύ ποθ' Ἡσίοδον καλήν ἐδίδαξαν αἰοιδήν· ὥς εἰ μὴ καὶ τοῦτο δόξει τῶν Μουσῶν ἔργον εἶναι, ὥσπερ τοὺς θεοὺς ἄδειν οὕτω καὶ Ἡσίοδον ποιητὴν ἀπεργάσασθαι, μοιρὰν τινα αὐταῖς ἀπολλυμένην τῆς εὐφροσύνης.

22. Huc respexit Ovidius Fast. VI. 15. Ecce deas vidi, non quas praeceptor arundi Viderat, Ascrasas cum sequeretur oves. Art. I. 27. Nec mihi sunt visae Clio Clusque sorores, Pascenti pecudes vallibus, Aesra, tuis.

26. Hesychius: Γαστέρες οἶον τροφῆς μόνης ἐπιμελούμενοι· ὡς Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. Atticus scriptor γαστέρες ἄλλως dixisset. Ruhnkenius. Videnot. ad Timaei Lex. p. 109.

28. Antiquorum scholiorum auctor notat in quibusdam libris fuisse γηρύσασθαι, quam lectionem non temere damnam. Sciunt enim qui veterum scripta cum iudicio versarunt, rariora et exquisitiora semper fuisse expuncta, et pro iis supposita trita, et ab usu vulgi minus remota. Μυθήσασθαι est alterius glossema. Hesych. γηρύσθαι, φθέγγεσθαι, λέγειν. Opp. 257. Ἀντίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳ Γηρύετ' ἀνθρώπων ἄδειον νόον. GRAEVIUS. Caussam mutandi nullam videt Wolfius.

29. Etymolog. M. p. 150, 30. Ἀρτιπέπαι· αἱ ἀνηρτισμένα καὶ τέλεια λέγουσαι.

30. Themistius Or. XXX. init. Ἡσίοδος δ' Ἀσκραῖος, δὲ μετὰ τῆς δάφνης τὴν μουσικὴν παρὰ τῶν Μουσῶν αὐτῶν δέξασθαι λέγεται, τὴν ποιῆσιν διαιεῖρας εἰς ἡρώων τε καὶ Μουσῶν ἐπαίνοους, καὶ τὴν γιωργίαν ἐν τούτοις ἔταξε, τὴν φύ-

δρεφασθαι δηγτόν· ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
θαῖν, ὥς κλειοίμι τὰ τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
καί με κέλουθ' ὕμνεϊν μακάρων γένος αἰὲν ἔοντων,
σφᾶς δ' αὐτάς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰὲν αἰεδαίν.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρυὶν ἢ περὶ πέτρην;

85

Τὴν Μουσάων ἀρχώμεθα, ταὶ Διὶ πατρὶ

εἰν τε ἐπαινῶν τοῦ πράγματος
πᾶσαν, καὶ μαθητὰς τῆς τέχνης
ποιούμενος ἡμᾶς· καὶ τοὺς περὶ
γεωργίας λόγους τοῖς περὶ ἀρετῆς
καταμίξας, ὡς ταῦτόν ὄν, γεωργίαν
καὶ ἀρετὴν δι' ἀλλήλων καὶ ἅμα
μαθόντας εἰδέναι. Δεῖ δὲ ἦδη καὶ
ἡμᾶς Ἡσιόδῳ καὶ Μουσάοις ἀκολου-
θοῦντας, ἐκιδέξαι διὰ κλειόνων,
ὡς ἄρα οὐ μάτην Ἡσιόδος σοφὸς
ἐνομισθῇ· ἀλλ' εἰς τοσοῦτον εὐ-
κλείας διὰ τοὺς εἰς γεωργίαν λόγους
προσῆλθεν, ὥστε καὶ Ὀμήρῳ περὶ
σοφίας καὶ μουσικῆς ἐν ταφαῖς Ἀμ-
φιδάμαντος εἰς ἀγῶνα ἐλθῶν, παρὰ
τῶν κριτῶν τὸν ἐτίμανον καὶ τὴν
νίκην ἔχειν. Ὁ μὲν γὰρ πολέμου, καὶ
μάχας, καὶ τὸν συνασπισμὸν τοῖν Ἀλ-
κίνοισιν καὶ ἄλλα τριὰς ἀποσῆδεν· ὁ
δὲ γῆς τε ἔμνησεν ἔργα, καὶ ἡμέρας,
ἐν αἷς ἔργα βελτίω γίνεται· καὶ διὰ
ταῦτα πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.
Hunc versum adhibent Lucianus
Rhet. Praec. 4. T. III. p. 4. De-
mosth. Enc. 12. T. III. p. 500.
Aristides T. II. p. 26 = III. 45.

31. Δρεφασθαι emendatio est Jor-
tini post alios citantis Aselepiadae
Epigr. Antholog. H. Steph. IV. p.
368. Nalect. Brunck. T. I. p. 218.
Αὐταὶ ποιμαίνοντα μεσαμβρινὰ μῆ-
λά σε Μοῦσαι Ἐδρακὸν ἐν κρα-
ναοῖς οὐρεσιν, Ἡσιόδε, καὶ σοὶ
καλλιπέτῃλον, ἐρυσσάμεναι περὶ πᾶ-
σαι, Δρεφᾶν δάφνης ἱερὸν ἀκρό-
μονα, Δῶκαν δὲ κράνας Ἑλικωνί-
δος ἐνδρῶν ὕδωρ, Τὸ πᾶντοῦ πό-
λου πρόσθεν ἔκρυπεν ὄνηξ, Οὐδ' αὖ
κορεσσάμενος, μακάρων γένος, ἔργα
τε μοιπαῖς καὶ γένος ἀρχαίων ἔργα-
φες ἡμιδῆων. Et sic edidit Wol-
fius. Veretur tamen Heynius ne
nons loquendi et Hesiodus et Ho-
mericus postulet δρεφάμεναι, quod

praestat sane Tzetzes p. 2. ed.
Heins. Vulgatum δρεφασθαι servat
Aristides T. II. p. 370 = 628. κάγω
φησιν ὁ Ἡσιόδας, τὸ τῶν Μουσῶν
μέρος, εἰμὶ τούτων εἰς. Ἐν ὑπερ-
βολῇ δὲ σεμνύνων τὰ ἑαυτοῦ, τί
φησιν; δρεφασθαι δηγτόν· ὡς
αὐτὸς τὸν τυχόντα κλαδίσκον λαβὼν,
ἀλλὰ πολλῶν ὄντων, τὸν μάλιστα
περίβλεπτον εἶναι σκηπτρον Ἡσιό-
δου. Καὶ οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς
ὑβρεως, ἀλλ' ὥσπερ ἐδὲ ἡγνὺς ἐξε-
κίτηδες προστίθωσιν, ἐνέπνευσαν
δὲ μοι αὐδὴν. Καὶ τοῦ μὲν ἔπους
ἐτελεύτησε, τοῦ δ' ἐγκωμίου οὐδὲν
μᾶλλον, ἀλλὰ καὶ θεοπεσίην πάλιν
αὐτὸν προσέθηκε· καὶ τό γ' ἐτι κάλλιον,
ὥσπερ οἱ πανταχὲ παρρητοῖ τῶν σο-
φιστῶν, Ἵνα κλειοίμι τὰ τ' ἐσό-
μενα πρό τ' ἐόντα, καὶ ταύτην εἶναι
φύσιν αὐτῶν. Vide Pausan. IX.
30. Nicephorus ad Synesium p.
371. D. φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν Ἡσιό-
δον, πρότερον μὲν ὄντα ποιμένα
προβάτων· ἐν μὲν δὲ πρὸς ὕπνον
παρὰ τὸν Κιθαιρῶνα τὸ ἐν Θεττα-
λίᾳ δρος κατακλιθέντα, δόξαι τὰς
Μοῦσας θαύσασθαι, προσελθούσας
τε αὐτῷ καὶ δάφνης φύλλον ΘΡΕ-
ΨΑΣΑΣ αὐτόν, καὶ παρακαρῆμα
ἀφνικισθέντα εἶναι σοφόν, καὶ
δεξιῶτα τὸν ποιητὴν.

32. ὡς κλειοίμι. Sic H. Step-
hanus. Ἵνα κλειοίμι cum Aristide Ald.
Junt. Bar. Reg. S. ὥστε κλειοίμι
Trinc. et aliae quaedam juniores.
Conf. Lucian. Disp. cum Hesiod.
init. T. III. p. 240. Mox καὶ μ'
ἐθέλουθ' Bar.

34. Usitatus esset πρῶτόν τε καὶ
ὕστατον. WOLFIIUS.

36. τὴν. Guilietus conjicit τοῦ
ἐν improhante Wolfio.

ὑμνεῦσαι τέρπουσι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 εἰρεῦσαι τὰ τ' ἐόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 φωνῇ ὁμηρεῦσαι· τῶν δ' ἀκάματος φέει αὐτῇ
 ἐκ στομάτων ἡδεῖα· γελᾷ δὲ τε δώματα πατρὸς 40
 Ζηνὸς ἐριγδούποιο θεῶν ὅπλι λειριοέσση
 σκιδναμένη· ἥξει δὲ κάρη νιφόνεντος Ὀλύμπου,
 δώματά τ' ἀθανάτων. αἱ δ' ἄμβροτον ὄσσαν ἰεῖσαι,
 θεῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον κλειουσιν ἀοιδῇ
 ἐξ ἀρχῆς, οὓς Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ἔτικτον, 45
 οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοί, δωτηῖρες ἑάων.
 δεῦτερον αὖτε Ζῆνα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῦσαι θεαί, λήγουσι τ' ἀοιδῆς,
 ὅσσον φέρτατός ἐστι θεῶν, κράτει τε μέγιστος.
 αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος κρατερῶν τε γιγάντων 50
 ὑμνεῦσαι, τέρπουσι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 τὰς ἐν Πιερίῃ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μιγείδα
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν Ἑλευθῆρος μεδέουσα,
 λησμοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μερμηράων. 55
 ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεὺς,
 νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λέχος εἰσαναβαλῶν·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὥραι,
 μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἡμέατα πόλλ' ἐτελέσθη.
 ἢ δ' ἔτεκ' ἐννέα κοῦρας ὁμόφρονας, ἧσιν ἀοιδῇ 60
 μέμβλεται, ἐν στήθεσσι δὲ ἀκηδέα θυμὸν ἐχούσαις,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόνεντος Ὀλύμπου,

38. Hesychius v. *Εἰρεῦσαι*.

39. Hesychius: ὁμηρεῦσαι, ὁμο-
 φωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι. In *Ety-*
molog. M. p. 623, 53. recte MS.
 Dorvill. ὁμηρεῦσαι.

41. θεῶν Trinc.

43. δώματ' Ald. Junt. Trinc.
 δώματα sine copula Bar.

44. αἰδοίων Junt.

45. γαῖα τε—ἔτικτεν Junt.

48. λήγουσι τ' ἀοιδῆς, sc. αὐτὸν
 ὑμνεῦσαι, quomodo explicat H.
 Steph. Haec est lectio edd. Ald.
 Junt. 1. 2. Bar. In Trinc. λήγου-
 sai, inter alios probante Ruhn-

kenio ad H. H. in Bacchum 9, qui
 ἀοιδῆς putat a veteribus pronun-
 ciatum ὦδῆς. [λήγουσι τ' ἀοιδῇ
 Lennep. ad Coluth. 1, 1. p. 2. 3.
 Reiz. Vid. Wolf. *Analect.* II. p.
 448. Ed. Lips.] Mox Bar. Ald.
 τόσσον. φέρτερος Junt.

51. Bar. ὑμνοῦσαι et supr. ὑμ-
 νοῦσι.

54. *Etymologus* M. p. 329, 25.
 Ἑλευθῆρ, ὄνομα πόλεως τῆς Βοιω-
 τίας. Ἡσίοδος κ. τ. λ.

60. κοῦρας. Vide ad *Erg.* 564.

61. μέμβλεται Ald. Junt. μέμηλε
 τ' Trinc.

ἔνθα σφιν λιπαροὶ τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 παρ' δ' αὐτῆς Χάριτες τε καὶ Ἱμερος οἰκί' ἔχουσιν,
 ἐν θαλλῆς· ἐρατὴν δὲ διὰ στόμα ὄσσαν λείσαι, 66
 μέλλονται πάντων τε νόμους, καὶ ἥθια κεδνὰ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήφατον ὄσσαν λείσαι.
 αἱ τότ' ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ὅπῃ καλῇ,
 ἀμβροσίῃ μολπῇ· περὶ δ' ἔαχε γαῖα μέλαινα
 ὑμνεύσαις, ἐρατὸς δὲ ποδῶν ὑπο δοῦπος ὀρώρει, 70
 νεισσομένων πατέρ' εἰς ὃν ὁ δ' οὐρανὸς ἐμβασιλεύει,
 αὐτὸς ἔχων βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κάρτεϊ νικῆσας πατέρα Κρόνον. εὖ δὲ ἕκαστα
 ἀθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε τιμᾶς.
 Ταῦτ' ἄρα Μοῦσαι ἄειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι, 75
 ἔννεα θυγατέρες μεγάλου Διὸς ἐκγεγαυῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομένη τε,
 Τερψιχόρη τ', Ἑρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρανίη τε,
 Καλλιόπη θ'· ἥ δὲ προφερεσιτάτη ἐστὶν ἀπάσων.
 ἡ γὰρ καὶ βασιλεύουσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ, 80
 ὄντινα τιμήσουσι Διὸς κοῦραι μέγαλοιοι,
 γεινόμενόν τ' ἐσίδωσι διοτρεφέων βασιλῆων,
 τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσει γλυκερὴν χέουσιν ἑέρσην,
 τοῦ δ' ἔκ' ἐκ στόματος ῥεῖ μέλιχα· οἱ δὲ νῦ λαοὶ

64. Schol. Pindar. Ol. IX. 59. Χάριτες τε καὶ. τε abest Ald. Trinc. et al. Plutarch. II. p. 49. F. Χάριτες τε καὶ Ἱμερος οἰκί' ἔθεντο. [Sch. 2. Pind. Ol. 9. 158. b. et 1. 69. a. REIZ.]

73. ἕκαστα Ἀθανάτων διέταξεν ὁμῶς, ἐπέφραδε δὲ Barocc.

74. Guetius ἀθανάτοισι διέταξε νόμοις. Sed vulgatum habet Theophilus ad Autolyc. II. p. 58.

79. Diodorus Siculus IV. 7. ἡ σφῆον προφερεσιτάτη ἐ. α.

79—87. Stobaeus Serm. XLVI. p. 326. ubi Καλλιόπη τ' εἶδη — ἡ μὲν γὰρ — γεινόμενόν τε ἴδωσι — προχέουσιν αἰοιδῆν. [Stob. 212. (7) 327. b. γεινόμενόν τε ἴδωσι St. προχέουσιν St. REIZ.]

[80—85. Hunc locum Themist. or. XI, p. 254. recitat, ubi legit

v. 80. Ἡ γὰρ καὶ β. 81. τιμήσωσι. recte. 82. γινόμενον. 83. χέουσιν. 84. οἱ δὲ τε λ. REIZ.]

81. τιμήσωσι Themistius IX. p. 122.

83. Scholiastes sine dubio legit ἑέρσην. Ἑέρση, inquit, ἡ θρόσος κυρίως· νῦν δὲ μεταφορικῶς τὸ μέλι. Γλυκερὴν δὲ τὸ γλυκὺ καὶ ἀπάλον τῶν λόγων. et sic Themistius probante Graevio. Vulg. αἰοιδῆν haud omnino damnamus censet Wolfius, et eam sane servat Aristides nostra adhibens a v. 80. ad v. 90. T. II. p. 98, 99—265. Ἑέρσην habet Barocc. cum αἰοιδῆν pro v. l.

84. οἱ δὲ τε λαοὶ Aristides, Themistius, et paullo supr. τοῦ μὲν ἐ. γ. γλ. χέουσιν.

πάντες ἐξ αὐτὸν ὁρᾷσι διακρίνοντα θέμιστας
 85
 ἰδέσθαι δίκησιν· ὁ δ' ἀσφαλῆως ἀγορεύων,
 αἰψά τε καὶ μέγα νῦτος ἐπισταμένως κατέκλυσε.
 τούνεκα γὰρ βασιλῆες ἐχέφρονες, οὐνεκα λαοῖς
 βλαπτομένοις ἀγορῇ μετὰ τροπα ἔργα τελευθεῖ
 90
 ῥηϊδίως, μαλακοῖσι παραιφάμενοι ἐπέεσσιν.
 ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἔστυ, θεὸν ὥς, ἰλάσκονται
 αἰδοὶ μελιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισιν·
 τοίῃ Μουσάων ἱερῇ δόξαις ἀνθρώποισιν.
 ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἀκηβόλου Ἀπόλλωνος
 95
 ἄνδρες αἰοδοὶ ἔσιν ἐπὶ χθόνα καὶ κιθαρισταί·
 ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος, ὄντινα Μοῦσαι
 φιλεῦνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδὴ.
 αἰ γὰρ τις καὶ πένθος ἔχων νεοκηδέϊ θυμῷ
 ἄηται κραδίην ἀκαχήμενος, αὐτὰρ αἰδοῖς
 Μουσάων θεράπων κλεῖα προτέρων ἀνθρώπων
 100
 ὑμνήσῃ, μάκαράς τε θεοὺς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
 αἰψ' ὅγε δυσφρονέων ἐπιλήθεται, οὐδέ τι κηδέων
 μέμνηται· ταχέως δὲ παρήραπε δῶρα θεῶων.

[86. ἀγορεύει Αἰδοὶ μελιχίῃ· με-
 τὰ δὲ πρέπει ἀγορμένοισιν, Αἰψά
 τε — Lennep. ad Coluth. 1, 10.
 p. 49. sq. Cf. Hom. Od. 8, 172.
 Reiz.]

86. ἀτρεκέως ἀγορεύων Aristi-
 des.

[87. Arrian. in Epict. 2, 12.
 Reiz.]

88. Schol. Soph. Phil. 136.

88—90. Stobaeus Serm. XLVI.
 p. 326. ubi ὁὔνεκεν ἄλλοις. Sed
 recte cum vulg. LXXVIII. p. 468.
 ubi sunt vv. 85—92.

91. Schol. variam lectionem me-
 morat Ἐρχόμενον δ' ἀν' ἀγῶνα,
 quam receptae praetulit Graevius.
 Wolfius contra vulgatam defendit
 et Homeri Od. Θ. 171. θεὸν δ'
 ὡς Trinc.

95. οἷα τε Μουσάων R. Ald.
 Junt. οἷα τε μ. B. τοίῃ Μουσάων
 Guetius, et Wintertonius [et Len-
 nep. Reiz.], quam lectionem in
 notis amplectitur Wolfius. οἷα τοί
 Trinc.

94. Utraque Junt. Bar. Schol.
 Pind. Pyth. IV. 513. Nem. III. 1.
 ἐκ γὰρ τοι μουσάων. [Debet aut
 deleri particula τοί, aut scribi
 Μουσέων. Reiz.] In priore loco
 Cod. Gotting. Μούσεων. cf. Her-
 man. ad Hom. H. XXV. Schol.
 Ven. A. ad Il. A. 176. ἐκ γὰρ Μου-
 σάων. Schol. B. ἐκ γὰρ τοι Μου-
 σάων. Eustath. p. 76, 1=57, 17.
 ὡς ἐκ μὲν Μουσῶν. Themistius Or.
 VII. p. 79. C. ἥδη οὖν πότε ἤκου-
 σας Ἡοῖδον τοῦ ποιητοῦ, ὅτι
 ἄλλοι μὲν ἄλλα σαφῶς κτῶνται πα-
 ρὰ τῶν θεῶν, Ἐκ μὲν Μουσάων
 καὶ Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο, κιθαρι-
 στὰς τε εἶναι καὶ ποιητὰς, Ἐκ δὲ
 Διὸς βασιλῆας. Conf. XIII. p. 170.
 B.

95. 2δονι Guetius, ut in Hom.
 Hymn. et Schol. Ven. qui ἔασι
 omittit.

96. 97. Stobaeus Serm. XLV. p.
 322. ubi φίλωνται, ut Hom. Hymn.
 ῥέειν Bar.

Χαίρετε τέκνα Διὸς, ὅτε δ' ἡμερόσσαν ἀειδὴν.

κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος αἰὲν ἔοντων,

105

οἱ Γῆς ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,

Νυκτὸς τε θροναφῆς, οὐς δ' ἄλμυρὸς ἔκρεψε Πόντος.

εἰπατε δ' ὥς τὰ πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γέγοντο,

καὶ ποταμοί, καὶ πόντος ἀπείριτος οἰδματι θυῶν,

ἄστρο τε λαμπετόωντα, καὶ οὐρανόσ εὐρύς ὑπερθεῶν,

110

οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγένοντο θεοὶ, πατῆρες ἑαῶν,

ὥς τ' ἄφενος δάσσαντο, καὶ ὥς τιμὰς διέλοντο,

ἥδ' ἐκ τῶν πρῶτα πολύπτυχον ἔσχεον Ὀλύμπου.

καὶ μοι ἐσπέτε Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἰπαδ' ὅ τι πρῶτον γένετ' αὐτῶν.

115

Ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', ἀντάρ ἔπειτα

Γαί' εὐρύστερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι κάρη νιφόεντος Ὀλύμπου

Γάρταρά τ' ἡερόεντα μυχρῶ χθονὸς εὐρυοδαλῆς,

104—153. Citat Theophilus ad Autol. p. 58.

108. Hunc et seqq. ad v. 159. allegat Origenes Philosophum. e Cod. Medic. editus in Gronovii Thes. T. X. p. 290. ubi mox οἰδμά τε πόντου.

112. ὡς στίφονος λάσαντο Origenes, cui deest v. 111.

114. In codice Regio hoc Scholion adscriptum erat: Διὸς ἔκρη ὁ Σίλενος ἀθετεῖ· οἱ δὲ περὶ Ἀφροίταρχον τὸ Ἐξ ἀρχῆς μόνον λέγουσιν. Ego cum Guetio ad h. l. et Heynio in elegantissima Comment. de Theogonia ab Hesiodo condita p. 152. totum prooemium Hesiodo abjudicem. Theogonia incipit a v. 116. RYHNKENIUS.

115. καὶ ἔπειτα ὅτι περὶ πρῶτον γένετ' αὐτῶν Origenes.

116. Locus ab iis imprimis celebratus qui de rerum initii scripserunt. Praecipue consulenda Plato Sympos. p. 178. B. Aristot. Phys. Ausc. IV. 1. Metaphys. I. 4. Plutarch. Is. et Osir. p. 374. B. Sympos. p. 678. F. An aqua p. 955. E. Pausan. IX. 27. Achilles Tatius Isagog. p. 83. ed. Victor. Cornutus de N. D. p. 173. Sextus

Empiricus Pyrrhon. Hypot. III.

16. Adv. Mathemat. IX. p. 550.

X. p. 636. Stobaeus Ecl. Phys. I.

11. Ridet Aristophanes Av. 694.

117. Plutarch. Orac. Def. p. 433. E.

[V. 118. 119. Intrusi a rhapsodo, ut putat Heynius Comm. Soc. Gott. T. II. 1779. p. 138. Cf. Wolf. ad Plat. Symp. p. 20. REIZ.]

118. Hunc versum ex male accepto πάντων forsan ortum, expungendum esse viderunt jam Guetius et Heynius. Idem occurrit infr. 794. Schol. ad v. 117. Διὰ τοῦτο καὶ Πλάτων αἰτίων τοῦ κόσμου φησὶ τὴν γῆν ἐν τῷ Φαίδρῳ· ὅθεν ὁ ἐπαγομένος ἀθετεῖται στίχος. Nec videtur versum in libris suis habuisse Chalcidius, cum latinis versibus haec verteret Comm. in Timaeum p. 323. ed. Fabric. Prima haec est Caligo, dehinc post Terra creata est Spirantium sedes firmissima, pectore vasto. WOLFIIUS. Abest a Sexto Empirico. Ἀθανάτων τοι Cornutus.

119. Γάρταρά τ' ἡγεμόντα Origenes. T. τ' εὐρυόδοντα Cornutus. Vide Schol. Ven. II. A. 318.

ἢ Ἐρεος, ὃς καλλίστος ἐν ἀθανάτοισιν ἔστιν, ἐν ᾧ οὐρανὸς
 ἰσχυμειλός, πάντων τελευτῶν κέντρον ἔχει ἀνθρώπων
 δάμναται ἐν στήθεσσι τόσον καὶ ἐπιφρονά βουλήν.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μέλαινα τε Ἰνός ἐγένοντο
 Νυκτὸς δ' αὐτ' Ἄρης τε καὶ Ἥρα, καὶ Περσεφὼν ἔμψυχοιο,
 οὓς τέκε ἠὲ Σάουμην, Ἐρεβὸν φιλόστροφον μίγνυσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο Ἰσὺν ἄνυσσιν
 Οὐρανὸν ἀστερόεντα, ἧτα μὲν καὶ πᾶσι καὶ πάντα καλύπτει,
 ὅρῳ δ' εἴη μακάρεσσιν οὐρανόιοδος ἀσπερίη καὶ
 γένετο δ' Οὐρεά μακρά, θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐνοσίχθων
 Νυμφῶν, αἱ καί τις ἐν εὐφροῇ βητοφόραι.
 ἦ δὲ καὶ ἀτρυγέτος Πάριος ἔστιν οἰκιστὴν ἔδον,
 Πόντον, ἄτερ φιλόστροφος ἐφίμερος οὐκ ἔστιν ἔπειτα
 Οὐρανῷ εὐνυθεΐδῃ, τῇ δ' Ὀκεανὸν βαθυδύνῃ,
 Κοῖον τε, Κρητὸν δ' Ἰταρίωνά τε, Ἰαπετόν τε,
 Θεῖαν τε, Πελίαν τε, Θόριν τε, Ἀθημασίνην τε.
 Φοιβὴν τε χροῦσαν ἱερῶν, Τηοῦν τε ἑκαταμένην
 τοὺς δὲ μέθ' ἐπαυχέτας γένετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 [δαινότατος παῖδων ὁμογενῶν δ' ἡχομένη τοῦτο] καὶ οὐρανῷ

Eustath. II. A. p. 108 = 81, 37.

120. Aristoteles, *metaphysicae* in-
 trasse vitio, ὃς παρρησίᾳ μεταπέ-
 ρει ἀθανάτοισιν. Idem supra 116.
 πάντων μὲν πρῶτον, quod nescio
 an Latine reddere voluerit Festus
 p. 183. *Inchoare* videtur ex Graeco
 originem *πρῶτον*, quod Hesiodus
 omnium rerum initium esse dixit
chaos.

122. *ἐπιφρονά βουλήν* Cornutus.

123. Schol. Euripid. *Orest.* 174.
 Arati Phaen. 411.

124. Ammonius v. *Ἡμέρα*. *Ety-
 mologus* p. 429, 85.

125. Deest Origeni. [Noctem
 Hesiodus ex Chaos natam, et Ere-
 bi sororem et coniungem dicit: at
 M. Varro ap. Sex. Pompeium Ere-
 bo creatam. Victor. V. L. 3, 4. —
 Didymus ad *Πιάδ.* 8, 368. *ἐξ ἐρε-
 βος* ἐκ τοῦ ἐρεβός. ὃ ἐστὶ σκό-
 τος. ἔστι δὲ ὁ πρὸ τοῦ ταρταρον
 τόπος. Reiz. Ad Aristophanis ex
 Avibus v. 695. *Ἐρεβός δ' ἐν ἀ-*

*πείρατι καὶ τοῖς α. Clerico allegum
 haec adscripsit Reizius. Etiam
 Euripides in Oreste Noctem Erebi
 loca incolere significat his verbis,
 Ἐρεβόθεν ἴδω.*

126. Schol. Pindar. *Nem.* VI. 1.
πρῶτον ἐγένετο καὶ καὶ πᾶσι.
 Vulgata habent Stobaeus *Ecl.* P.
 I. 11. Schol. Sophoc. *Electr.* 96.
 Arat. Phaen. 22. *Ety-molog.* M.
 P. 649, 11. *πρῶτα* Origenes.

127. Origenes *δύναμις* πρὸ πάν-
 τῶν καὶ πᾶσι καὶ πᾶσι et mox 129. *ὅρα* pro
 ὁρῶν. 130. *Νυμφαίων* αἱ νύμφαι
 καὶ οὐρα.

128. ὃς δ' εἴη Stobaeus, *Versum
 uncinis inclusit Wolfius.*

134. Plutarch. *Placit.* Phil. p.
 830. C. *Ety-molog.* M. p. 523, 48.

137. ἀκρότατος γένετο Origenes.

138. *Ridiculum illud θαλσρῶν
 τοῦτο*, jam olim castissimas Ari-
 starchi, aures offendit, ut Schol.
 monet: sed is, quod valde miror,
 maluit θαλσρῶν explicare θαλσρῶ-
 ποιῶν τῷ βίῳ quam ineptum ver-

Poetae min. Gr. Tom. I.

E

κρίναιτο δ' αὖ Κύνκλωες, ἀπὸ τῶν ἑσθλῶν, 140
 Βρόντην τε, Ἐκτομένην τε, καὶ Ἄσπερον Ὀβριμόθυμον.
 οἱ Ζηνὶ βροτῶν ἐπὶ δόμοισι, παῖδες ἦσαν κροσσῶν.
 οἱ δὲ τοῖς τε μὲν ἴλασθαι, καὶ ἄλλοις ἦσαν.
 μούνος δ' ὀφθαλμοῖς μίσηται, καὶ ἔστιν ἀπλοῦς.
 Κύνκλωες δ' ἄνακ' ἔσαν, ἐκόντοισι δ' ὄνεια' ἄρα ἔφασκε.
 κυκλοτερές ὀφθαλμοῖς ἐστὶν ἐνέκτο μείζων, 145
 ἰσχύς τ' ἰσότης, καὶ κροσσὶν ἦσαν ἐπὶ ἔσχατοι.
 ἄλλοι δ' αὖ Γαίης καὶ οὐρανόθεν ἔγενοντο.
 τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ἄσπεροι, οὐκ ὀφθαλμοῖς.
 ὅστιός τε, Βορέας, Ἄνεμος, Ἴρις τε, 150
 τῶν ἑκατὸν μῶν, καὶ ἑσθλῶν ἀπλοῦς.
 ἄπλοτοι, κροσσῶν δ' ἐκαστὸν κροσσὸν ἔχοντες.
 ἐξ ὧμων ἐπέφονον, καὶ στυγερὰ μίσησαν.
 ἰσχύς δ' ἄπλοτος, καὶ ἰσότης, καὶ ἰσότης.
 151 Ὅσοι γὰρ Γαίης τε καὶ οὐρανόθεν ἔγενοντο,
 δεινότατοι παῖδες, κροσσῶν δ' ἑκάστον κροσσόν.
 ἐξ ἀρχῆς, καὶ πῶν μὲν ὄκως τις πρῶτα γέναιτο,
 πάντας ἀποκρύπτει, καὶ ἐς φέτος αὖ ἀνέστη.

sum expungere. Ego nihil arbitror esse certius, quam illud pro scioh capto mutatum, et huc retractum ex v. 155. Nostram rationem probat Heynius. *Διὸς κύνκλωες*.

140. *ἄσπερον* Bar. Trinc.

141. Schol. Apollon. Rhod. I. 230.

142. αὖ δ' ἦτοι Hermannus ad Hom. H. Cer. p. 105.

Ibid. Crates delevit hunc versum, et pro illo supposuit istum: οἱ δ' ἐξ ἀθανάτων ὄνεια' ἔσχατοι ἀπλοῦς. Causa haec est. Quia Cyclopes fuerint mortales, non dii, nec diis similes. Inde postea ab Apolline interempti, teste Leucippo in Catalogo. Sed haec vis est. Quasi non plures commemorentur in hoc libro, qui ex diis sati mortales tamen nati fuerint. Cyclopes autem diis similes erant robore et staturae magnitudine, non immortalitate. GRAEVUS.

143. ἐνέκτο Junt. 1. 2. ἀπλοῦς Trinc.

145. Citat Eustath. II. B. p. 286 = 216, 28.

148. *δύοι* Junt. 149. ib. γύνη.

150. ib. ἐκ ὧμων.

[149. Muret V. L. 6, 18. — τοὺς ἑκατὸν δόμοις γράφει ἠδὲ ὁδὸς εὐρατοῦ καὶ γῆς γένος. Didym. A. 402. — Κορτός — Γύνης) Apollod. I. 1. Κοῖος — Γύνης. De Gya cf. Bentl. ad Hor. C. 3, 17, 14. — Κοῖος v. 134. Rerz.]

151. *ἀπλοτοι*. Sic Trinc. *ἀπλοτοι* Ald. Bar.

152. Obelo H. v. confodit Guignus ob "Egy. 149. Scut. H. 76. Heynio omnino retinendus videtur.

153. *ἀπλοτος* Bar. MS. Paris. apud Ruhnken. H. Cer. 83. at Junt. 1. 2. *ἀπλοτος* Ald. Trinc.

155. δ' delet Guignus. Contra statuit Wolfius, construendum δειν. παῖδων ἦσαν, καὶ ἡχθοντο σ. τ. unde patet particulam δ' abesse non posse.

157. ἀνέστη edd. vett.

Γαίης ἐν κρυφῶν· καὶ δ' ἐκτελέσεται ἔργον
Οὐρανός· ἣ δ' ἀπὸς στεναχίζετο Γαῖα πελώρη,
στεινομένη· δόλῳ δὲ κακὴν ἐπεφράσατο τέχνην. 160

αἶψα δὲ ποιήσασα γένος πολὺν· ἰδὲ πάντας,
αὐτὴ μέγα δρέκτανον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
ἔκε δὲ φαρσύνουσα, φίλον τετιγμένη ἦτορ.

Παῖδες ἔμοι καὶ πατρός· ἀτασθαλίῳ, αἷ' ἔδελχεν
παίδεσθαι, πατὴρ γὰρ κακὴν τισσάμεθα λάβην 165
ὑμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεὶ καὶ μῆστο ἔργα.

Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντα ἔειπεν, οὐδὲ τις αὐτῶν
φθίγγετο· θεοσφές δὲ μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης
ἂν αὐτὶς μῦθους· προσώδα μητέρα κενήν.

Μῆτερ, ἐγὼ καὶ τοῦτό γ' ὑποσχόμενος τελέσασαι 170
ἔργον, ἐπεὶ πατὴρ γὰρ θνητῶν οὐκ ἀλεγίζω
ἡμετέρου· πρότερος γὰρ αἰεὶ καὶ μῆστο ἔργα.

Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
ἔκε δὲ μιν κοῦψασα λόγῳ· ἐνέθηκε δὲ χειρὶ
ἄρκην καρχαρόδοντα· δόλῳ δ' ὑπεδήκατο πάντα. 175

ἦλθε δὲ Νύκτ' ἐπ' ἄγων μέγας Οὐρανός· ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
ἡμίρην φιλότῃτος ἐπέσχετο, καὶ ὅ' ἐταγύσθη
πάντῃ· ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πάλιν ὠρέξατο χειρὶ

σκαίῃ, δεξιτερῇ δὲ αἰσώριον ἔλλαβεν ἄρκην,
μακρὴν, καρχαρόδοντα, φίλου δ' ἀπὸ μῆδεα πατρός 180
ἔσσυμένως ἤμῃσε, πάλιν δ' ἔρριψε φέρεσθαι

ἔξοπισσιν· τὰ μὲν οὖτις ἐτάσια ἐκφυγε χειρὸς·
δοῖαι γὰρ ῥαδάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι,
πάσας δέξατο Γαῖα· περιπλομένων δ' ἐνιαυτῶν,

γίνατ' Ἑριννὺς τε κρατερὰς, μεγάλους τε Πιγαντας, 185

[158. Corrupte affertur in gram-
mat. cod. Havn. ap. Bloch. ad
Etymol. M. p. 917. Ed. Lips.]

159. στεναχίζετο Junt.

160. στενομένη. Selencus male-
bat ἀγνομένη, merito improbane
Graevio. Mox ἀπεφράσατο Ba-
rocc.

162. μὲν ἐπέφραδε Trinc.

165. πατὴρ γὰρ Ald. πατὴρ δὲ
Junt. inf. 171. πατὴρ γὰρ Junt.
Bar.

169. αἶψ' αὐτὶς Bar.

176. Conf. Eustathius ad Dio-
nygium Epist. p. 109. ed. Oxon.

178. λοχεοῖο Bar. R. S. λοχίῳ
Junt. λοχεῖο Trinc. ἔδξατο Junt.

179. Hunc locum imitatus est
Antimachus apud Plutarchum II.
p. 275. A. Citat Etymol. M. p.
148, 25.

184. ἔδξατο Bar.

185. Verum respicit Pausan. in
Attic. p. 68. Wolfius.

τεύχεσι λαμπυμένους, πόλιν ἔγχεα χερσὶν ἔχοντας,
 Νόμφας δ' , ὡς Ἀλκίτας καλόνος ἐν ἀκέρυντα γαλατ.
 μήδεά δ' , ὡς τὸ πρῶτος ἀποτμήσας ἀδάμαντι
 κάββαλ' ἀπ' ἡπίροιο πολυκλύστω ἐνὶ κόρυ, 190
 ὡς φέρετ' ἀμαίλως ποικύλν χρόνον· ἀμφὶ δὲ λευκὸς
 ἀφρός ἀπ' ἀδαπάνου χροὸς ἄρνεντο· τῷ δ' ἐνὶ κόρυ
 ἐθρέφθη· πρῶτον δὲ Κυθήροισι κατέοισιν
 ἔπλητ'· ἐνθεν ἔπειτα περιόρυστον Ἰαττα Κυθρον·
 ἐκ δ' ἔβη αἰδοίη καλὴ θαῖς· ἀμφὶ δὲ ποίη
 πλάσιν ὑπὸ θαλασσίου ἀέζοντο· τὴν δ' Ἀφροδίτη, 195
 [ἀφρογένειαν τε θαρὺν καὶ εὐστέρανον Κυθήρειαν]
 κικλήσκουσι θεοὶ τε καὶ ἄνθρωποι, οὐκ ἐν ἀφρῷ
 ἐθρέφθη· ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκρινε Κυθήροισι·
 [κυπρογένειαν δ' , ὅτι γένετο πολυκλύστω ἐνὶ Κόρυ·

186. Deest versus in Barocc.

187. Eustathius II. T. p. 1210, 38. Ἀλλ' οὐδ' ὅτι καὶ νομφῶν ὄνομα αἱ μέλαι, ὡς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ· αὐτὸ δὲ καθ' ὁμωνύμιαν τῶν ἐνδερῶν, οἷς μυθικῶς ἔχαιρον ἐκείναι.

188. μήδεα δ' Barocc. Junt. et Heyne. ἀποτμήσας· qonj. Guetus. ἀδάμαντι dedit Graevius ex Commelini sententia. Edd. primariae ἀδάμαντον. ἀδάμαντι praebet Junt.

189. ἀπ' ἡπίροιο Bar. Junt. ut e conjectura Guetus. in alijs ἐπ' ἡ. Apollodorus I. 1, 4. Ἀγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπώλει τῶν εἰς Τάρταρον φερόμενων παιδων, πεῖθει τοὺς Τιτᾶνας ἐκιδέσθαι τῷ πατρὶ, καὶ δίδωσιν ἀδάμαντινὴν ἄρπην Κρόνῳ· οἱ δὲ, Ωκεανοῦ χωρὶς, ἐπιτίθενται· καὶ Κρόνος ἀποτμήσας τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίγειν.

195. ἔπλητ'. Quod Guetus de conjectura reposuit, ἔπλητ', in cod. Paris. legitur. Est ab antiquo πλῆμι, appropriinquo, pro πέλμι, πέλω, unde adjectivum ἄπλητος, de quo diximus ad Homeric. H. Ger. 83. Hom. II. Δ. 449. ἀσπίδες ὀμφαλόδεσσαι Ἐπλητὶ ἀλλήλας. II. Ε. 438. αὐτὶς ἐξοπίζω πλῆτο χρόνῳ. Hesychius, ad priorem lo-

cum respiciens, Ἐπλητῶ· ἐπλη-βίαστον, ἡρμῆστον, ubi v. Kusterum. Ruykkensius. In Trinc. dudum legebatur ἔπλητ'. Cett. ἔπλητο.

[194. Schol. Homer. II. 3, 424. Lennep. ad Coluth. 2, 4. p. 55. sq. Reiz.]

195. Junt. 1. Barocc. ὅτι προ-βάντε Heynio.

196. Versum spurium uncinis inclusit Wolfius, qui notat eum non agnosci a Platone h. l. citante in Gratylo p. 406. H. St. [196. 199. Elicit Lennep. Reiz. Qui in textu Ἀφρογενῆ et Κυπρογενῆ correxit, in margine Ἀφρογενεῖα et Κυπρογενεῖα. Ad Ἀφρογενεῖα adscripsit: „nunquam Homerus ita vocat.“]

198. Eustath. ad Dionys. v. 498. Suidas v. Κυθήρεια· οὐχ ὅτι προσέκρινε Κυθήροισι, ὡς Ἡσιόδος φησιν· ἀλλ' ἡ ἐν αὐτῇ κενυόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίηται· διὰ γὰρ τοῦ κροτοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. Etymolog. M. p. 543, 43.

199. 200. Hos versus merito damnare videtur Wolfius, licet posteriorem Grammatici veteres haud semel in partes vocent. Schol. Ven. II. E. 458. Enstath. II. Δ. p. 439 = 534. E. p. 558 = 425. Z. p. 650 = 513. Etymolog. M. p. 179, 6. et 546, 20. ubi MS. Dor-

ἡδὲ φιλομνηδαί, οἳ μνηστῶν ἔκρυπτοντο·
 τῇ δ' Ἔρος ὠμάρτησε, καὶ Ἰμερος ἔσπετο καλὸς
 γυνομένη· τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἰούση.
 ταύτην δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡδὲ λόγῳ
 μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 παρθένους τ' ὄφρους, μειδήματά τ', ἔκπαπτος τε,
 πέρην τε γλυκερὴν, φιλότρητά τε, μελεχίην τε.

[Τοὺς δὲ πατὴρ Τετῆνας ἐπιέλησεν καλίσσαν,
 παῖδας νεκρίαν μέγας Οὐρανὸς, οὐς τέκεν αὐτός.
 φάσκε δὲ, τιταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα φέξαι
 ἔργον, τοιοῦτον δ' ἔπειτα τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι.]

Νυξ δ' ἔτεκε στρυγερὸν τε Μόρμον, καὶ Κῆρα μέλαιναν,
 καὶ Θάνατον· τέκε δ' Ὑκνον, ἔτικτε δὲ φύλλον Ὀνείραν·
 οὐ τι νι κοιμηθεῖσα θεὰ τέκε Νυξ ἑρβανήν,
 δεύτερον αὖ Μῶμον, καὶ Ὀϊζὺν ἀλγινόεσσαν,
 Ἑσπερίδας δ', αἷς μῆλα πέτρῃ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο
 γρούσα καλὰ μέλουσι, φέροντά τε δένδρεα καρπὸν
 καὶ Μοῖρας καὶ Κῆρας ἔχρίνατο νηλεοκίλους.
 Κλωθὴ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπον· αἵτε βροτοῖσι
 γυνομένοισι διδασκῶν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

vill. sic habet; διὸ γεννᾶται ἐν α
 κίλιν· ἐπὶ πόντῳ. Commoda ob-
 servat V. D. quod Ἀφροδίτῃ φι-
 λομνηδὴς nusquam legitur, nisi
 apud Grammaticos, qui huius
 loci mentionem fecerunt, pro
 quo semper Homerus, et alii dein-
 cepti poetae habent φιλομνηδὴς,
 neque aliter infra 989, ubi adeo
 nonnulli alterum reponere vole-
 bant. — Quia et alterum cognom-
 en a Cypro ductum forte ne me-
 morare quidem potuit Hesiodus,
 qui paullo ante, θεᾶν ἐν μῆρι
 natam, et tum primum Cythe-
 ram, inde etiam Cyprum adpu-
 lisse dixerat. Similia fere Lenne-
 pius ad Coluthum p. 94. Dedi-
 cum Trinc. γέντο Bar. [γέντο etiam
 Rerz.] ἐν πόντῳ Bar. Ald. καὶ
 φιλομνηδία Bar. [Κεχρογενή ὅτι
 γέντο — Dorvillius Crit. Vanno
 P. 450, male. Rerz.]

202. γαινεμένη Bar. et mox ἔ-
 σπεν· γινομένη Ald. Junt. Trinc.

207 — 210. Obelo notat Wolfius.
 Ad hanc Etymologiam plus semel
 alludit Eustathius. Grammaticus
 in Etym. M. p. 760, 40. Τῶν
 παρὰ τὸ τιταίνω, οἷον αἱ τεύνον·
 τῆς τῆς χεῖρας εἰς τὸ κόπαι τὰ αἰ-
 δεῖα τοῦ πατρὸς Κρόνου.

212. 213. Spurius censet Hey-
 nius. φ. τινι Ald. Trinc.

217. 218. 219. Hi versus si scri-
 pti sunt ab Hesiodo, ut sunt pro-
 fecto, necesse est ab interpolatore
 esse vv. 904. 905. 906, ubi Parcae
 Jovis et Themidis filiae dicuntur,
 quae hoc loco Noctis. Antiquitas
 interpolationis intelligitur ex A-
 pollodoro, qui eam secutus est I.
 3. p. 7. Ἐν μὲν Θέμιδος τῆς Οὐ-
 ρανὸς Ζεὺς γεννᾷ Μοῖρας, Κλω-
 θῶ, Λάχεσιν, Ἀτροπον. ubi Th.
 Galeus ad nostram sententiam ac-
 commodatè scribit: Diu est, cum

αἶψ' ἄνδρῶν τε θεῶν τε παρεμβασίας ἐφάπτεται 220
 οὐδέποτε λήγουσι θεῶν δαυροῦ χόλοιο,
 πρὶν γ' ἀπὸ τῷ δάσσει κακὴν ὄπιν, ὅς τις ἀμάρτυρ.
 τίς τε δὲ καὶ Νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 [Νῦξ ὀλόη· μετὰ τῇ· δ' Ἀκτὴν τέκε καὶ Φιλότητα,]
 Ἰθρὰς τ' οὐλόμενον, καὶ Ἐριν τέκε κατὰρδύμον. 225

Αὐτὰρ Ἐριν στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινδόντα,
 Αἰθήνην τε, Λιμόν τε, καὶ Ἀλγεα δακρυόεσσα,
 Τριμύνας τε, Φόβους τε, Μάχας τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νεκεία τε, ψευδῆς τε Δόγους, Ἀμφιλογίας τε.

suspiciatus sum, illud opus (Theogoniam) non esse unius hominis. Ex his versibus primum affert Stobaeus Ecl. Phys. p. 9. ubi ἡλοποιούς editur. Monstri similis lectio est κλισκόνους, quam Graeculus Grammaticus, Jo. Diaconus, non solum memorat, sed etiam, quod stultius est, explicare conatur. Jam etsi nihil est in vulgata lectione, quod quemquam offendere possit, suspicor tamen ab Hesiodo scriptum esse, ἡλοποιούς. v. Orphci Arg. 1362. Ruhnkenius. Hos versus habet Stobaeus Phys. I. 9. p. 11. ubi ἡλοποιούς. Bar. Junt.

218. Schol. Pindar. Ol. VII.

218.

220. Quod Μοῖραι hic munus datur, scelerum poenas exigete, a solito charactere harum dearum recedit, ut dicendum sit, vel non adoptasse hoc recentiores, vel textum vitio laborare. Wolfius. Versus 220—222. a Rhapsodo insertos esse nullus dubito: dubito nunc an 217—219. et ipsi ab Hesiodo profecti sint. Nam praecesserat Μόρος et Κῆρ, nunc subiiciuntur Μοῖραι et Κῆρες, serioris ingenii foetus, et Μοῖραι memorantur infra 904. ex Jove natae: ut adeo nunc illos versus relicturi malum, quam eos, qui hic inserti sunt. Heynius.

222. Stobaeus Ecl. Phys. I. p. 9. πρὶν ἀποδῶσαι.

223. Νέμεσιν. Diaconus legisse

videtur Μενψιν: interpretationi hoc pato deberi, qua Nemesin explicarunt Grammatici, ut Eustath. ad Il. p. 917. Nemesin tuetur quoque Hyginus. Wolfius.

224. Guieto, alienum Φιλότητα excidit, quod, omnes si concurrant aruspices, vix expient. Ademiror, eum, qui tot bonos et germanos versus proscriperit, hunc ineptissimum et manifeste insititum ferre potuisse. Quis enim credat, Hesiodum tam parum sibi constitisse, ut cum supra γ. 201. 209. Veneri attributa dixerit Παρθένους τ' ὄαρους, μετὰ δὴματό τ', ἐξαπτάς τε, Τέφριν τε γλυκίστην, φιλότητά τε, μελιχίην τε, hic blandas amantium fraudes inter res maxime detestabiles referret. Interpretes misere se torquent in his ad concordiam revocandis. Nos eruditissimum Heynium nobiscum sentire gaudemus. Ruhnkenius.

227. Ruhnkenius emendat Ἀτὴν τε, Λιμόν τε ut Ἐριν. 228. Heynius Λοιμόν τε, Λιμόν τε.

Id. Λιμόν Graevius e Schol. et sic Ald. Trinc. Bar. Conf. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 207.

228. φόβους Trinc. Conf. Homer. Odyss. A. 611. [Eundem locum et Gell. 13, 23. adscripsit Ranz.]

229. Ἀμφιλογίας τε. Ulcus hic subesse indicat vacillans mefrum. Guietus male reponit ἀμφιλλογίας, vocabulum hactenus inauditum.

Δυσνομίην, "Ασπ. τε, συνήθεις. Αλλήλων, 230
"Ορκον δ', ὅς δὲ πλάττειν ἐκχθόνιους ἀνδράποους
πῆλαιναι, ὅτε κεν τις ἐκὼν ἐπιδόσῃ δούλῳ.

Νηρέα δ' ἀψευδέα καὶ ἀληθία γάμοιο Πόντος,
πρεσβύτατον παίδων· αὐτὸν καλεῖται γέροντα,
οὐνεκα νημεριτῆς τε καὶ ἡπίας, οὐδὲ θαλασσίῳ 235
λίδεται, ἀλλὰ δικαίᾳ καὶ ἡπια δῆται οὐδὲν
αὐτὺς δ' αὖ Θανάμαντα μέγαν, καὶ ἀγέροντα Φόρκον,
Γαίῃ μισγόμενος, καὶ Κρητὶ καλλικάρῳ,
Εὐρυβλὴν τ' ἀδελφαυτός· ἐνὶ φρεσὶ θυμῷ ἔχοντα.

Νηρῆος δ' ἐγόνοντο μετρήματα τέκνα θεάων, 240
πόντιον ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωλίδος φρονέμοιο,
κούρης, Ὀκεανοῖο· ταλῆντος ποταμοῖο·
Πρωτῶ τ', Εὐκράντῃ τε, Σπῶ τ', Ἀμφικράντῃ τε,
Εὐδώρῃ τε, Θέτις τε· Ταλῆνῃ τε, Γλαύκῃ τε,
Κυμοδόῃ, Σπειῶ τε, Θέῃ δ', Ἀλλῇ δ' ἑσέεσσαι, 245

Duo MSS. habent ψευδέα τε, 263.
γους τ' ἀμνηλογίας τε.

230. Δυσνομίην, Ἀνάην τε
Ruhnkenius. ἀλλήλων 2 MSS.

231. Schol. Pindari Nem. XI. 30.
cum seq. Stobaeus Sermon. XXVIII
p. 196.

235. Νηρέα δ' edidi cum Trinc.
et Wolfio. Alii τ'.

240. Edd. Ἀλδ. sunt. μετρήματα,
quod vocabulum agnoscit Hesychius.
Eodem redit lectio Trincavelli μετρήματα. Edd. posteriores
cum Bar. μετρήματα ut Etymolog.
p. 574, 54. quem citant Guetius
et Wolfius. Nec dissimulandum
est tamen, quod observavit Alberti
ad Hesychium, formam μετρήματα
ab Etymologo haud obscure
respicitur. Sed, Ruhnkenio iudice,
linguae ratio μετρήματα postulat.

241. Aelianus H. A. XIV. 28. v.
Heyne Hom. T. VII. pp. 453. 798.

[242. Herodotus 2, 25. negat se
nosse Ὀκεάνου fluvium: id nomen
videri sibi fictum, ab Homero
aut alio ante eum poeta. Etiam
Pausanias I, 53. negat Oceanum
fluvium esse, sed mare terras am-

biens, Apollon. IV. Ἀγαλὸν ἰδὲ
μάσσειν ἑρασσάμενος ποταμοῖο Νη-
ρῶδα Μετρίτην (95. a. extr.) Hygin.
Pontum Euxinum dicit Axenum
fluvium. Hunc Apollonii locum
Nic. Heims. in Epp. Sylloge Burn.
q. 402. de mari Aegaeo accipit.
Sed est Aegaeus fluvius circa Cor-
cyram, ut scholiast. (240. b. 71.)
notat ad IV, (104. a. 16.) Ἀμύν τ'
Ἀγαλὸν ποταμοῦ καλεῖοντο θυγα-
τρες. Hom. Od. 11, 638. τῇ δὲ
κατ' Ὀκεανὸν ποταμὸν — 12, 1.
ποταμοῖο λίπεν ὄσον Ὀκεανοῖο.
Et 24, 11. παρ' ἑλὼν Ὀκεανὸς τα-
ροῖς. — Aegyptii Nilum sua lingua
Oceanum dicunt, Diod. Sic. I, 1.
extr. Aliter explicat hoc Str. p. 10.
Reiz.]

243. Εὐκράντῃ e Trincavell. Al-
dus aliiq. Εὐκράντῃ. vv. 245. et
247. transponuntur in Barocc. R.
S. Junt.

245. Edd. Vett. Σπειῶ τε Θέῃ,
Θαλῇ τ' ἑσέεσαι. Quod editur,
est e praecepto Valckenarii ad
Animon. p. 165. citantis Homer.
H. Σ. 40.

246. Alio respicere videtur Har-

καὶ Μελίτη χαλίσσα, καὶ Εὐλαμένη, καὶ Ἰγναή,
Πασιδέη τε, Ἐρατώ τε, καὶ Εὐνείκη φοδασπύς,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φίγωνά τε, Δυναμένη τε,
Νησαίη τε, καὶ Λαταίη, καὶ Πρωτομήδεια,

Δωρίς, καὶ Πανόπη, καὶ εὐειδής Γαλάτεια, 260
Ἰκροδόη τ' ἐράσσα, καὶ Ἰκρονόη φοδασπύς,

Κυμοδόκη δ', ἥ κίμαι ἐν ἡγεσιδαί κόνου,
κνοιάς τε, καθίαν ἀνίμαν, σὺν Κυματολήγῃ,

ρεῖα προῦναι, καὶ ἑσπέρην Ἀμριτοίην 265
Κυμώ τ', Μίδω τε, ἑσπερίαν δ' Ἀλκυόνην,

Γαυκονόμη, καὶ φιλομειδής, καὶ Ποικασπύρεια,
Λειαγόρη τε, καὶ Εὐαγόρη, καὶ Λαομήδεια,

Πουλινόμη τε, καὶ Αὐτονόμη, καὶ Λαοδάμασσα,
Εὐάρονη τε φησὶν ἔσσαν, καὶ εἶδος ἄραιμος,

καὶ Παμάδη χαλίσσα δάμας, διῃ τε Μενίπῃ, 260
Νησώ τ', Εὐπόρην τε, Θερπιδά τε, Περσὶν τε,

Νημερτὴς δ', ἥ πατὴρ ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
αὐταὶ μὲν Νηρῆος ἀνύμονος ἐξεγένοντο

κοῦραι πεντήκοντα, ἀνύμονα ἔργ' εἰδυῖαι.

Θαύμας δ' Ὀκεανοῖο βαθυρρεῖται δούγατρα 265
ἡγάγετ' Ἠλέκτρον ἥ δ' αἰκίαν τέκεν Ἴον,

ἡνυκόμους δ' Ἀρπυίας, Ἀελλώ τ', Ὀκυπήτην τε,

procratia v. Μελίτη — καλεῖσθαι δὲ
φησὶ τὸν δῆμον φιλόσοφος ἐν τοίῃ
ἀπὸ Μελίτης θυγατρὸς κατὰ μὲν
Ἡσιόδου, Μυρμηκός, κατὰ δὲ Μέρ-
σείον, Λίον τοῦ Ἀπόλλωνος.

248. Graevius pro Πρωτῷ legen-
dum suspicatur Κραντῷ, quam
quidem emendationem ad v. 243.
minus cogitante retulit Wolfius.
[Legit Πρωτῷ, ut in suis exemplari-
bus reperit Aegius. Gale ad Apol-
lod. p. 6. l. 18. Reiz.]

[249. Πρωτομήδεια Blomfield. ad
Aeschyl. S. c. Theb. p. 112. Ev-
Lips.]

256. Πανόπη Hermannus Or-
phic. p. 728.

255. σὺν Κυματολήγῃ. Schol. τῇ
τῶν κυμάτων λήξει, τουτίστι κατὰ-
παύσει· ἔργ' γὰρ ὄνομα ἀκούσαμεν,
ὡς φησὶν Ἀριστάρχος, ἔδονται μὲν
καὶ πεντήκοντα κατηλεγμένα. Οἱ

δὲ ἐκ τῆς, πατρὸς ἡμερτὴς τε,
ἥ πατὴρ ἔχει νόον, τῇ τε περιόδῳ
φασὶ κείσθαι ἵνα κατὰ τοῦ πατρὸς
νόον ἀκούσεται, επιθετικῶς· ἡ γὰρ
προνοούμενη πάντων, ἀληθὴς ἐστὶ.
Καὶ ὁ πατὴρ αὐτῆς Νηρῆος, ἀλη-
θὴς παρωνομασται. Ex postremis
colligit Valckenaerius loc. cit.
Scholiasten habuisse v. 261. Πα-
τρὸς τε, in qua lectione confir-
manda omnem laborem superva-
caneum fore censet.

254. κραῦναι ἐν τε ἐσπέρῳ
Trinc. κραῦναι Bar. et μοχ καὶ
ἐσπερίαν δ' Εὐλαμένην.

256. Γλ. φιλομειδής τ. αὐτ. κ. Π.
Trinc.

267. Schol. Apollon. Rhod. II.
276. Etymolog. M. p. 148. 29.
Apollodorus I. 9. 21. [Ἀρπυίας.
Reiz.]

αὐτὸν ἀνέμων πνοῇ καὶ οἰνοῖς ἡς ἔχοντες, ἡ
ἀκίλῃς πτερόγεσσι· μεταχρόνιος γὰρ ἱάλλων.

Φόρκυ δ' αὖ κατὰ Γραίας τῆς καλλιπαρήχους. 270.

ἐκ γενετῆς πολὺς τὰς δὲ Γραίας καλέουσιν

ἀθάνατοι τ' θεοὶ, χαμαὶ ἱερούμενοι τ' ἀνθρώποι.

Πεφροθῶ τ' ἐν πικλῶν, Ἐννὰ τε προκάπακλον,

Γοργούς δ' αἰ ναλοῦσι πύργῳ κλυτοῦ Ὀκεανοῖο,

ἔσχατ' ἑὶ πρὸς νηκτὸς, ὡς Ἐσπερίδης λυγρόφρων. 275

Σθενώ τ', Εὐρύαλη τε, Μιδουῖα τε, λυγρὰ καθοῦσα.

ἡ μὲν ἔην δινητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω.

269. Hunc locum imitatur Apollonius Rhodius II. 328. Ἀρπυίας τ' ἱσὶς τε διτρυγόν· αἱ μὲν ἔδυσαν Κενθράων κατὰ τῆς Μινωίδος, ἡ δ' ἀνέφρουσεν Ὀδυσσεὺς τοῖς μεταχρόνιῳ πτερόγεσσι. Voce μεταχρόνιος omnium primus usus videtur Hesiodus. Est quidem in Apollonii Lexico Homericō. Μεταχρόνιον· μετῴρον. Sed cum nulla vocabuli vestigia in Homero reperiantur, credibile est, eam glossam, sicut plures alias, ex Hesiodo in illud Lexicon veteris migrasse. Scripturae ratione nihil est incertius. Nam et apud Apollonium, et apud alios, ἡδὲ μεταχρόνιος, modo μεταχρόνιος, scribitur. II. 589. ὕψος δὲ μεταχρόνιῳ πεφροθῶ. III. 1150. φύξ γὰρ νεφέεσσι μεταχρόνιῳ πεφροθῶ. IV. 952. καὶ ἔς ἡέρα πέμπει· Τῇ μεταχρόνιῳ. ibi. 1296. Πλημμυρὶς ἐκ πόντιο μεταχρόνιῳ ἐκρίσσε, et 1385. Νῆα μεταχρόνιῳ — φέρει. Vetus poeta περὶ καταρχῶν v. 420. ἐν νεφέεσσι μεταχρόνιῳ φορέσκειν. Nonnus XX. p. 548. μεταχρόνιῳ δὲ πεδίλῳ Ἀιδεὺς ἔδον ἱάνα, et sic etiam XL. p. 1078. Suidas: Μεταχρόνιῳ ἡ εἰς ὕψος φερόμενη, cui glossae subiicit exemplum, ἐκ τῶν Μυθικῶν, nī fallor, petittum: Τὴ γὰρ ἐμοὶ σὺ μισθὸς ἐπάχιος, ἦν αὖ διδάξω Τροῦν ὑπὲρ πάντοιο μεταχρόνιῳ ποτῆσθαι; Etymologus quoque M. p. 581. 41. agnoscit μεταχρόνιος. Item Hesychius, Μεταχρόνιος, (i. μεταρσίον) μεταχρόνιον, ubi explicatio, inverso ordine, vo-

cabulum, quod explicatur, praecedit, ut v. Ἀρπυίας, v. Ἐσπερίδης etc. Mihi vox non ex μετα et χρόνος, ut Scholiastes Hesiodi nugatur, sed ex μετα et χρόνος composita videtur: quamvis facile largiar, doctiores etiam Graecos, depravatam vulgi consuetudinem sequentes, μεταχρόνιος pro μεταχρόνιος scripsisse. RUHNKENIUS.

270. καλλιπαρήχους correctio est Seleuci apud Schol. a Graevio laudata, quam a Wolfio repudiata, in textum omnino accipiendam censet Heynius.

272. Ineptam Clerici conjecturam ἱερούμενοι bene refutat Robinsonus citando Homer. II. E. 441. Ὀφείτε φύλον ὁμοῖον Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἱερούμενων τ' ἀνθρώπων. Conf. Luciani Hermot. c. 5. T. I. p. 745.

274. Schol. Ven. ad II. K. 56. τὸν περὶ Γοργούς μῦθον Hesiodus ἐκλήσκει. Hesychius ex emend. Hemsterhusii, Schol. vetust. Homer. Od. A. 635. verba referens, Γοργεῖν κεφαλὴν· οὐτὴν Γοργόνα ἐκλήπτειν, ἀλλὰ γοργεῖται τινα, καὶ φόβηται. Hesiodos δὲ κληθεῖς, ἀνέπλασεν ἐκ τούτων τὰ περὶ τὸν Περσέα, οὗ ἀντίπερ τῆς κεφαλῆς Γοργόνας. Τὰ γὰρ περὶ τὴν Λανάην, καὶ τὸν Περσέα, καὶ τὰς Γοργόνας, Ὅμηρος οὐκ εἶδε. Conf. Etymolog. M. v. Γοργός.

277. ἄγηρος Bar. Ald. Junt. Princ. Inter 279 et 280. Ald. Trinc. Bar. inserunt v. 288.

αἱ δύο· τῇ δὲ μὲν παρελθόντι Κρονίαϊδης,
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἀνέσσει· εὐαρευνέου.
 τῆς δ' ὅτε δὴ Περσεύς κεφαλὴν ἀκιδευρονόμησεν, 280
 ἔκθορε Χρυσάωρ τε μέγας, καὶ Πήρασός τε παῖς.
 [τῷ μὲν ἐπώνυμον ἦν, ὃν ἔχ' Ὀδυσσεὺς περὶ κηρῶς
 γελνέει, ὁ δ' ἑοῦ χροῦθειον ἔχον μετὰ χροῦσι φιλῶσι.]
 χῶ μὲν ἀποπεμπένος, προέκλειν' χθόνα μητέρα μῆλων,
 ἔπει' ἐς ἀθανάτοισ' Ἰονός δ' ἐν δώμασι νύκτι,
 βροντήν τε στεφομένη τε φέρον Ζεὺς μῆτιόεντι. 285

Χρυσάωρ δ' ἔπει' ἑρκαδὴν Γηρυονίδα,
 μυχδαῖς Καλλιφῶν κόρη κλυτοῦ Ὀδυσσεύος,
 τὸν μὲν αὖ ἐξενάριξε βίη Ἡρακλήϊη,
 βούσι παρ' ἐλπίποδεσσιν, περιέρχοντο εἰν' Εὐρυπύλῳ 290
 ἡματι τῷ, ὅτε περ βοὺς ἦλκον ἐορμημένους.
 Περσέει' εἰς ἱερὴν, διαβάς πόρον Ὀρέωνοιο,
 Ὀρσθρον τε πύλῳ, καὶ βυνέλοισι Εὐρυπύλῳ,
 σταδμῶν ἐν ἡρώρεντι, πύλῳ κλυτοῦ Ὀρέωνοιο.

Ἡ δ' ἔπει' ἄλλο πύλαρον, ἀμύχανον, οὐδαν ἐοικὼς 295
 ὄνυχόις ἀνθρώποισι, οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σκῆπ' ἐνὶ πλάφυρῳ, θέλῃν κρατερόφρου' Ἐμίδιαι,
 ἡμῖν μὲν νόμφην ἐλκώπιδα, κάλλιπαρρον,
 ἡμῖν δ' αὖτε πύλαρον ὄφιν, δειμῶν τε μέγαν καὶ
 [κοικίλον, ὠμώστην, ζαδὲνς ὑπὸ καὶ δαδὲ γαλῆς.] 300

280. κεφαλὴν Περσεύς Schol. Pindari Ol. XIII. 89.

281. ἔκθορε χρυσάωρ. Guiccius, probante Hermannus Orphic. p. 419. Sed ἐξέθορε omnia MSS. edd. habet Schol. Pindari.

282. 285. Uaciniis inclusit Wolfius παρὰ κηρῶς Trinc.

282. δὲ αὖ Bar. Ald. Junt. Mox ἔχον Junt. Trinc. Bar. 283. χροῦ Trinc. γελνέει Bar.

286. Schol. Arati Ph. 304.

287. Ald. Junt. Barocc. R. S. cum Schol. Aristoph. Eg. 414. et Suida γ. κρονίαϊδης, τριτάτω. Vide Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 259. b. (N. B. numeri 257. 258. 259. 260. in ed. sec. per errorem his positae sunt.) [G. Canter. IV. 21. Rizz.]

288. A Junt. abest, sed a Goud.

agnoscitur. Dorvillius Charit. p. 13 = 205. Mox βοῦς ἐπ' εἰ Junt. ut Homer. II. 2. 424.

293. Ὀρσθρον dedit Robinsonus Barocc. et sic Tietzes ad Lycophr. 651. in MS. Bar. Ὀρσθρον est in Schol. Pindari. Isthm. I. 15.

296. ἀμύχανος Trinc.

300 — 305. In his versibus cal-
 lecantia sequitur sum Heynium,
 qui eos, si non omnino omnes
 alieni habendi sunt, certe trajectos
 esse censet. Nam vulgati libri
 ita ordinant: κοικίλον — ἐν δα —
 τηλοῦ — ἐν δ' ἄρα — ἢ δ' ἔφιν —
 ἀθνατός. Haec quisque videt non
 ita a poeta ventre potuisse. Tur-
 piter claudicant ex vulgari ratione
 in primis postremiti versibus: ἢ δ'
 ἔφιν εἰς — ἀθνατός. Deinde

ἡ δ' ἔρυν' ἀν' Ἀφροδίτῃ παρ' ἡδονὰ λυγρὴν ἔχουσα,
[ἀθάνατος νόμῳ καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.]
ἔνθα δέ οἱ σπείας ἔστι κάτω, κοίλα ὑπὸ πέτρῃ,
τῆλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
[ἔνθ' ἄρα οἱ δάσσαντο θεοὶ κλισίᾳ δώματα ναίων.]

305

Τῇ δὲ Τυφάονα φασὶ μινῆμεναι ἐν φιλοδείῃ,
δεινὸν δ' ὕβριστήν τ' ἄνεμον, ἐλικώπειδι κούρῃ·
ἡ δ' ὑποκυδαμένη, τέκετο κρατερόφρονα τέκνα.

Ὁρσθρον μὲν πρῶτον κύνα φέινετο Γηρυονῆ;
δεύτερον αὖτις ἔτεκεν ἀμήχανον, ὅστι φατείον,
Κέρβερον ὠμηστήν, Ἀλδῶ κύνα χαλκωφώνον,
πεντηκοντακέφαλον, ἀναιδῆ τε κρατερόν τε·

310

τὸ τρίτον Ἵδρην αὖτις ἐγείνατο, λόγῳ δ' αἰδοῖαν,
Ἀερναίην, ἣν θοέψε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
ἄπλητον κοίτην τε βίῃ Ἡρακλήϊ.

315

καὶ τὴν μὲν Λιδὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεὲς χαλκῷ
Ἀμφικρυωνιάδης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Ἰολάφῳ,
Ἡρακλῆς, βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγέλης.

ἡ δὲ Χίμαιραν ἔτικτε, πνέουσαν ἀμαιμάκετον πύρ,
δεινὴν τε, μεγάλην τε, ποδάμαρά τε, κρατερὴν τε.

320

τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλαί· μίαν μὲν, χαροποῖο λέοντος·

clausula τοῦ ἐξ ὑπὸ κεύθεσι γαίης
v. 300. ex aliis locis huc videtur
translata, postquam novi versus
ansam dederat glossema ποικίλον,
ὠμηστήν. Prorsus enim hic inu-
tile illud emblemata est. Tunc
Echidna νόμῳ ἀθάνατος appel-
lari vix potuit, cum ea ab Argo
interemta tradatur: quamquam
hoc urgere nolum. v. Apollod. II.
1. 2. Denique quo totum locum
finiri, versus post illum ἔνθα δέ
οἱ non minus inutilis videri debet.
Attamen forte haec omnia, ut in
in edd. vulgantur, patronos suos
invenerint. Equidem in re tam
lubrica ne verbum amplius. Hoc
mihi persuasum est, talia Hesio-
dum non cecinisse. Wolfius. ζα-
θέαις ὑπὸ κεύθεσσι Bar.

302. ἀγνήτορος R. S.

307. ἀνομόν δ' MSS. Barocc. et
R. S. ἀνόμον Junt. Mox νόμῳ
Barocc.

310. οὔτι φατείον. Vide Ruhn-
ken. Epist. Crit. I. p. 107. φαεινόν
Bar.

312. πεντηκοντακέφαλον. Duo
MSS. Ald. Junt. Vide supra ad
v. 287. Recte Schol. Soph. Trach.
1492. πεντηκοντακέφαλον. Trine.
πεντηκοντακέφαλον.

315. Vide Ruhnken. ad H. Cer. 85.

319. Etymolog. M. p. 76, 12.
Apollodor. II. iii. 1.

321. Eustathius ad II. P. 587.
p. 1110, 50 = 1143, 35. a Wolfio
laudatus, de verbo singularis nu-
meri cum substantivo pluralia
iunctio. Ὅρα — ὡς ἐπὶ πρῶτῳ τοῖς
τῶν διαφορῶν γενῶν πληθυντικοῖς
ὀνόμασι τὸ καλᾶστέον ὄημα ἐνικόν·
καὶ φασὶ Πίνδαρικόν τὸ σχῆμα οἱ
παλαιοὶ, οὐχ ὅτι Πίνδαρος εὗρεν
αὐτό, τῆς γὰρ Ὀμήρου μεταλλείας
καὶ τοῦτο ἐκείνος ἐκέρδανεν, ἀλλ'
ὅτι διαδεξάμενος καὶ ζηλώσας, κα-
τέχρησάτο. Ἐπεὶ δ' ἀπορροήν ἡ

ἡ δὲ, χμαίρας· ἡ δ' ὄφιος, κρατερὸν δαμάσκον.
 [πρόσθε λίων, ὅπιδεν δὲ δαμάσκον, μέσση δὲ χμαίρα,
 δεινὸν ἀποκνεύουσα αὐτὸς μίνας αἰδομένοιο.]
 τὴν μὲν Πήγασος, εἰλε καὶ ἱσθλὸς Βελλεροφόντης. 325
 ἡ δ' ἄρα Φίξ ὀλοῦν τέκε, Καδμείων δ' ἄλδρα,
 "Ορδρῳ ὑποδμηδεῖσα· Νημεσίον τε λέγοντα,
 τὸν δ' Ἥρη θορέφασα, Λιδὸς κυνὴν παράκοιτις,
 γουνοῖσιν κατέκασσε Νημείης, πῆμ' ἀνδραπόικς.
 ἔνθ' ἄρ' ὄγ' οἰκίῳ ἐλεφαίρετο φύλ' ἀνθρώπων, 330
 κραιφάντων Τροπτοῖα Νημείης, ἡδ' Ἀτίσωντος.
 ἀλλὰ ἐῖς ἐδάμασσα βίησ' Ἡρακλεΐης.

Κητὴ δ' ὀπλόταται, Φόρχει φιλότῃ μωρεῖα.
 γέινατο, δεινὸν ὄφιν, δὲ ἱεμεῖς κύνθεσι γαίης,
 πειράσιν ἐν μεγάλοις, παρηγοῖα μῆλα φυλάσσει. 335
 τοῦτο μὲν ἐκ Κητοῦς καὶ Φόρκινος γένος ἐστὶ.

Τηθύς δ' Ὀκεανῷ ποταμοῦς τέκε διωθεντας,
 Νεῖλόν τ', Ἀλφειὸν τε, καὶ Ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, Μαλανδρόν τε, καὶ Ἴστρον καλλιγέφυρον,

σύνταξις τὸ γούνατα οὐδέτερον ὡς
 πρὸς αὐτὸ μὲν ἀσφάλτως ἀποδὲ
 θεῖσα, ἐκείθεν δὲ ἀναλόγως ἀπὸ κοι-
 νοῦ συμβιβασμένη καὶ πρὸς τὰ
 λοιπὰ δύο γένη. Καὶ εἰαί μὲν καὶ
 ἄλλα τοιαῦτα εὐαφύμως ἐνικνῶ
 ῥῆμα συντάσσοντα πληθυντικοῖς
 ὀνόμασιν· οὐκ ὀλίγα δὲ ὅμως καὶ
 ἀνταρκεῖντα, διαλέκτου νόμῳ· τοι-
 οῦτον καὶ παρ' Ἡσιόδῳ τὸ, Τητὺδ'
 ἦν τρεῖς κεφαλαί. κ. τ. λ. cf. ad II.
 Z. p. 634, 37 = 491, 35. Adde Schol.
 Soph. Trach. 517, τῆς δ' αὖ Βα-
 ρύκο.

323. 324. Recte judicat Wolfius
 post V. D. in Observ. Misc. T. II.
 p. 317. hos versus ex Homer. II.
 Z. 181. irrepsisse.

326. Reposui veterem lectionem
 ex antiquorum scholiorum auctore,
 qui legit Φίξ ὀλοῦν, et explicat
 φήγῃα ὀλοῦν. Addit porro Boeo-
 tos dixisse φῖνα, unde φῖκιον lo-
 cns ubi Sphinx aetatem egerit.
 Huic Euripidis Scholiastes adsti-
 pulatur in Phoeniss. qui tradit
 φῖκιον ὄρος a Sphinge dictum esse,
 ipsamque a Boeotis vocatam φῖνα.

Hinc et Latinis *picati* dicti quorum
 pedes formati Sphingum habebant.
 Festus: *Picati* appellantur quidam
 quorum pedes formati sunt in spe-
 ciem Sphingum, quod eas Dorici
 vocant. Sic φῖκιον τῆρας di-
 citur Sphinx apud Lycophronem
 v. 1463. Φῖκιον vero est mons
 Boeotiae, cujus meminit in Ἀσπίδι
 v. 35. Stephanus de Urbibus:
 Φῖκιον ὄρος Βοιωτίας καὶ διὰ
 διωθέντων καὶ διὰ βραχέως τοῦ ι.
 Vide et Plutarchum in libello *Quod*
bruta ratione utantur. GRAEVIUS.
 Φίξ Trinc. *aphy* Ald.

328. τὸν δ' Trinc. De κυνὴν
 vide ad Egey. 255.

331. Plerique interpretes vocem
 τρητοῖο adjectivum faciunt, cum
 Νημείης concordans, eamque ex-
 ponunt *cavernosae*. Sed perperam.
 Haec enim vox revera designat
 montem Tretim, in quo erat spe-
 lunca Nemeae leonis, quod Diodo-
 rus IV. 11. satis demonstrat. Vide
 et Pausan. II. p. 144. ROBINSON.
 Citat h. v. Etymolog. M. 119, 40.

338. Strabo I. p. 52 = 43.

Φάσιν τε, Ψηδόν τ', Ἀγελῶν ὅτ' ἀργυροδίνην, 340
 Νέσσον τε, Ρόδιόν δ', Ἀλίκιμνόν δ', Ἐπτάπορον τε,
 Γρήνικόν τε, καὶ Ἀλεῖπον, θεῖον τε Εἰμωτῖνα,
 Ἰηνηϊόν τε, καὶ Ἐρμόν, Ὑψοβέτην τε Κάκον,
 Σαργάριον τε μέγαν, Ἀάδωνά τε, Παρθένιον τε,
 Εὐηνόν τε, καὶ Ἀρδησκόν, θεῖον τε Σκάμανδρον. 346

Τίκτε δὲ θυγατέρων ἱερὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν
 ἄνδρας κουρίζουσαι σὺν Ἀπόλλωνι ἔνθατι,
 καὶ ποταμοῖς τὰδ' ἔτη δὲ Διὸς κούρην ἔχουσι,
 Πειθᾶ τ', Ἀδμήτην τε, Ἰάνθη τ', Ἰλέκτρον τε,
 Δωρίς τε, Πρωτίαν τε, καὶ Οὐρανίην θεοειδῆς, 350
 Ἰππῶ τε, Πλυμένην τε, Ρόδειν τε, Καλλιρρόην τε,
 Ζευξῶ τε, Κλυτίην τε, Ἰονίαν τε, Πασιδῶν τε,
 Ἰηξαύρην τε, Γαλαξάυρην τ', Ἑρατὴν τε Διδῶν,
 Μηλόβοσιν τε, Θόην τε, καὶ εὐειδῆς Πολυδώρην
 Κερκηΐς τε, Φθὴν Ἑρατὴν, Πέλοπ' αἰ βοῶπις, 356
 Περιοΐς τ', Παντορά τ', Ἀκασίην τε, Μάνθη τε,
 Πετραίην τ' ἐφ' ὅρῳ, Μελισσῶ τ', Εὐρώπην τε,
 Μῆτις τ', Εὐδυνόρην τε, Τελεσθῶ τε κραυυπέλοισι,
 Χρυσῆς τ', Ἀσίην τε, καὶ Ἰνερρόεσσα Καστοῖαν,
 Εὐδώρην τε, Τύχην τε, καὶ Ἀμφιρῶ, Ὀκυρόην τε, 360
 καὶ Στυξ, ἥ δὴ σφραγν προφρεσσύτη ἰσθμὸν Ἀκασίαν.
 αὐταὶ δ' Ὀκεανοῦ καὶ Τηθύος ἐξεγένοντο
 πρεσβόταται κόυραι. πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλα
 τρεῖς γὰρ χίλια εἰσι τανύσφυραι Ὀκεανίαι,
 αἳ ὅα πολυσπερδὲς γαῖαν καὶ βένδρα λάργης 366
 πάντη ὁμῶς ἐφέπουσι, θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.

340. Ἀγελῶν ἀργυροδίνην vulgatam lecturam, minus recte retinuit et defendit Wolfius. Equidem edidi quod voluisse videtur Guilielmus.

345. Ἀρδιακόν Barocc. Ἀλδιακόν Trinc.

347. Eustathius ad Il. V. 146. p. 1293 = 1403, 14. citante Wolfio: ποταμοὶ διὰ τὴν ὑγρότητα, καθά καὶ ὁ ἥλιος Ἀφ' ἁλλων δια θερμοτήτα ποταμοτρόφους δὲ φάμεν τοὺς τὴν νύκτα τρέφοντας. Bar. Ald. Junt.

κουρίζουσι σὺν Ἀ. ὁ. Trinc. κουρίζουσι Ἀ. ὁ. ὁ.

351. Ρόδειν v. Ruhnken. H. H. Cer. 419.

352. Schol. Apollon. Rhod. III. 247.

356. R. S. περὶ τ' ἐφ' ὅρῳ.

358. Τελεσθῶ Barocc. Junt.

359. Κερκηΐς Barocc. Κερκηΐς Junt. Κοισίη Ald. Κοισίης Trinc. Χρυσῆς ex Homeri H. Cer. 421, restituendum docet Hermannus.

364. Τρεῖς γὰρ μυρία — Ὀκεανίδες Schol. Pindari Ol. V. 1. αἰκαλίδες Bar.

κόσσοι δ' αὐτὸν ἑτεροὶ ποταμοὶ καταρρεῖα δέοντες,
 υἱέες Ὀκεανοῦ, τοὺς γένετο πότνια Τηθύς
 τῶν ὄνομ' ἀργαλείαν πάντων βροτῶν ἀνδρᾶ ἐνίσταται.
 οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἷ' ἄν περιπατήσασιν.

370

Θεία δ' Ἥλιόν τε μέλαν, λαμπρὸν τε Σελήην,
 Ἥϊ' δ', ἣ πάντας ἐκπύροισι φασίναι,
 ἀθανάτοισ τε θεοῖς, τοὶ οὐρανὸν τύρην ἔχουσι,
 γεινάδ', ὑποδυθεῖς Ἰσχυρόντος ἐν φιλότῃ.

375

Κοῖω δ' Εὐρύβηϊ τίλειν φιλότῃ μυγεία,
 Ἀστραῖόν τε μέλαν, Πάλλαντά τε, διὰ θεάων
 Περσέην δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέσχευεν ἰδμοσύνην.

Ἀστραῖα δ' Ἥως ἀνέμους τέκε κατεροδυμένους,
 ἀργέστην Ζέφυρον, Βορέην τ' ἀκρηροκίλευθον,
 καὶ Νότον, ἐν φιλότῃ θεῶν τε εὐνηθεῖσιν
 τοὺς δὲ μετ' ἄσπερα κίττει Ἐωσφόρον Πηνελόεια
 ἄσπερα τε λαμπρόντα, τὰ κ' οὐρανὸς ἰσοφάνεται.

380

Στύξ δ' ἔτα' Ὀκεανοῦ ἀργαίης, Πάλλαντι μυγεία,
 Ζήλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μηρόσσῃ,
 καὶ Κράτος καὶ Βίην, ἀριδείκτα γένετο τέκνα,
 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπέμνησθαι ἄλκις δόρος, οὐδὲ τις ἔδωκε,

385

Ο. 367 — 370. Mesiodotum manifeste ante oculos habuit. Dionysius Periegetes, 644. 'Εκ τοῦ ἀπειροσίου ποταμοὶ καταρρεῖα δέουσιν'. Οἱ μὲν πρὸς Βορέην, οἱ δ' ἐς Νότον, οἱ δ' ἐπὶ δίκην Εὐρον καὶ Ζεφύριον. τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἰποι; Οὐδὲν ἐπανυμίαν μίαν ἔλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ ὄνομ' ἔχει στροφάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο Ἀνδράσιν, οἱ κατὰ χῶρον ὁμόριον οἶκον ἔσονται. Wolpius.

369. βροτῶν ἀνδρ' ἐν ἐνίσταται. Trinc.

370. ἴσασιν ὅσοι περιπατῶσιν. Junt. Steph. marg. ἕκαστα l. οἱ ἂν Eustath. ad Dionys. 638. ὅσοι Trinc.

371. Schol. Eurip. Phoen. 179. Apollon. Rhod. IV. 54. Ammonius v. ἡμέρα. Etymolog. M. p. 449, 15.

374. ὑποδυθεῖς. ita edd. Junt. et MSS. apud Robinsonum, cum Schol. Pindar. Ol. VII. 72. Isthm. V. 1. Pleraque edd. ὑπευνηθεῖς.

375. Al. Κοῖω male. Sed alii

Κοῖω, καροδύνας, ut Gale observat. ad Apollod. p. 2. l. 10. quod ego melius arbitror: est enim a κρός. Nomen appellativum proprium factum, mutat adcentum, non mutat quantitatem. Recte igitur hic scribes metri causa, Ἀστραῖα. Et ita ser. supra v. 134. Ranz.]

375. τίλειν ἐν φιλότῃ μ. Junt. Trinc. Steph. marg. τέκε ἐν Barocc.

377. ὅς πάσαις Trinc. Steph. marg. ὅς γε πάσαις Barocc.

379. Βορέην τε λαίψηροκίλευθον Junt. Steph. marg. Βορέην λαίψηροκίλευθον Ald. ἐκρηροκίλευθον Trinc. Ad h. l. respicit Suidas v. Θείας.

380. θεῶν θεῶν Junt. Trinc.

381. τίχθ' Ἐωσφόρος Bar. mox πολίσφυρον Junt.

383. Videndus Pausanias VIII. 18.

384. τίχθ' Junt.

οὐδ' ὁδός, δαπνῶν καὶ κούρεϊ βροτῶν ἡμετέροις·
 ἀλλ' αἰεὶ παρ' ἑσπέρῃ βαρυνόμεναι ἰδρυόμεναι,
 ὥς γὰρ ἐβούλετο Ζεὺς ἄφθιτος· Ῥακενίη,
 ἡματι τῷ, οἷς πόντος Ὀλύμπου ἐστειρομένης
 ἀθανάτους ἐκέλευε θεοὺς ἐς μακρὰν Ὀλύμπου
 εἶπε δ', ὃς ἀντὶ τῆς εἰς θεῶν τιμῆς μάστιγι
 μὴ εἰν' ἀποβάλλαν γούνασιν, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἐθέμεν, ἡγομένης γὰρ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖα·
 τὸν δ' ἔφαδ', ἥρως ἄνθρωπος ἀπὸ Κρόνου ἢ ἀνέκτατος,
 τιμῆς καὶ γούνασιν ἐπεβόησεν, ἢ τίμῃς ἐστὶν·
 ἦλθε δ' ἄρ' ἀπὸ πύθης Στυγὸς ἄφθιτος, αὐλυμπόρῳ
 σὺν σφοῖσιν ἀνέστη, πολλὰ δὲ μέγα πειρώς·
 πῶν δὲ Ζεὺς ἡμετέροις πειρώσῃ δὲ δῶρα ἔδωκεν,
 αὐτὴν μὲν γὰρ ἔδωκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι δόκον,
 παῖδας δ' ἡματι πάντα εἰς μετὰ γένεσιν·
 ὥς δ' αὖτως πάντας διδμπερὲς, ὥσπερ ἔπειτα
 ἐπέλεσδ'· αὐτὸς γὰρ μέγα κρατεῖ, ἥδε ἀνέστη·
 Φοῖβη δ' αὖ καὶ Κρόνου καλεώμενον ἦλθεν ἐς πύθην·
 κυσσομένη δ' ἤπειρα θεῶν θεῶν ἐν φιλότῳ,
 Αἰτῶ κυανόπεπλον ἐγείνατο μέλιχρον αἶψα,
 ἥπιον ἀνθρώποις καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 [μέλιχρον ἐξ ἀργῆς ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου]
 κένταυρο δ' Ἀστειόφει ἀνένυμον, ἦν ποτε Περσὺς
 ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃν ἀνέλεσθαι ἀκοίην·
 ἢ δ' ὑποκυσσομένη Ἐκάστη τέκε, τὴν περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε· πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 μοῖραν ἔχειν γαῖης τε καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης,
 ἢ δὲ καὶ ἀστερόεντος ὑπ' οὐρανοῦ ἔμμορε τιμῆς,
 ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.
 καὶ γὰρ νῦν ὅτε ποῦ τις ἐπιχθονίαν ἀνθρώπων
 ἔρδαν ἱερὰ καλὰ κατὰ νόμον ἱλάσκηται,

387. ἡγεμονέοι Guietus, probante Wolfio.

393. ἀποράσειν Ald. Junt. Trinc. Supra θεόν Trinc.

397. ἀφθιτος Barocc. Trinc.

400. Schol. Venet. II. O. 369.

401. ἐοῦ Barocc. Trinc.

408. Ex margine adhaesisse h. v. judicant Heyne et Guietus, quibus

libenter assentior. Friget non parum post superiora versus cum illa ipsa ἐπαναφορᾷ, qua eum ad eo commendare studet Robinson. WOLFIVS.

409. Περσεὺς ἡγάγετ' ὡς μ. Bar.

413. Schol. Euripid. Hippol. 146.

428.

417. ὅδων Trinc.

κικλήσκει Ἐκάτην πολλὰ δ' οἱ δαίμονες ἐπὶ
 ρεῖα μάλ', ᾧ πρόσθεν γε θεὰ θυοδίζετο, πύχνη
 καὶ τε οἱ ὄλβον ὀπάει· ἐκὰδ δυνάμεις γὰρ ἀνέσταν.
 420
 Ὀδσοὶ γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἐργετιότο, καὶ
 τιμὴν ἔλαχον, τούτων ἔχει αἶσαν ἀνθρώπων,
 οὐδὲ τί μιν Ἡφύστῃς ἐβήσατο, οὐδὲ τ' ἀνιόρως
 δὸς ἔλαχεν Πύθῃ μετὰ προτέρῃσι θεοῖσιν,
 ἀλλ' ἔχει, ὥς τὸ πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἔαλετο δαίμων.
 425
 οὐδ' ἔτι μνηστογενῆς, ἥσων θεὰ ἔμπεδος αἰψῆς,
 [καὶ γέρας ἐν γαστρὶ τε καὶ αἰσάνῳ, ἥδ' ἐπὶ θυλάκῳ].
 ἀλλ' ἔτι καὶ πολλὰ μᾶλλον, ἔπειτ' Ζεὺς τίσται πόνην
 ᾧ δ' ἐθέλει μετὰ πᾶσι παραγίνεται, ἥδ' ἐπὶ δυνάμει.
 430
 ἐν τ' ἀγορῇ λίσσοι μετακρήνεται, ὅν κ' ἐθέλῃσιν.
 ὅγ' δ' ὅποτ' ἐς πόλεμον φθισήσονται θωρήσσοντα
 ἀνέρες, ἐνθα θεὰ παραγίνεται, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 νίκην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ πῶδος ὀρέσσει.
 435
 ἐν τε δίκῃ βασιλεύει παρ' αἰδομένοις καὶ δίκῃ.
 ἐσθλὴ δ' αὖδ' ὅποτ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύσων,
 [ἐνθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, ἥδ' ἐπὶ δυνάμει].
 νικήσας δὲ βίη καὶ κάρτερ κίλον αἰθλὸν
 ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκέσιν κῦδος ὀπάσει.
 440
 ἐσθλὴ δ' ἐπὶ πᾶσι παραστέρα, οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 καὶ τοῖς οἱ γλαυκὴν δυσπέμφετον ἐργάζονται,
 εὐχονται δ' Ἐκάτῃ καὶ ἐρικτύπῃ Ἐννοσίγαιᾳ,
 φηιδίως δ' ἀγορῇ κυδνὴ θεὸς ὀπάσει πολλήν,

420. Pleraeque edd. Bar. ἀνάγει. Alterum recte dedit Wolfius ex ed. Schmidii. τε. bin. Junt.

425. Vide Ruhnken. ad H. Oar. 86.

426. Οὐδὲ τί μνηστογενῆς Schol. Apollon. Rhod. III. 1035.

427. Delent Wolfius et Heynius.

430. Reponenda est veterum librorum lectio, quam temere commutavit Commelinus, ut ex notis ejus editioni praefixis videre est: Hic pro ἐνδ', inquit, reposuimus ἐν τ', et pro ὅν κ'; ὅν κ'. Sed ὅν κ' non erat de sua sede deturban- dum. Subauditur enim μετακρή- σαιεν. Sensus est, in concione inter

homines excellit, quemcumque volu- erit excellere Hecate, GRAEVIUS.

431. δέων Τριῶν. θωρήσσοντο Barocc.

436. Versum frigide ex superio- ribus repetitum esse istud vel satis arguit. In quo judicium ne- strum sequitur Heynius. RUHNKE- NIUS. τοῖς emendavit H. Steph. an- tea τοῖσι.

438. τοκέσιν τε Ald. Junt. τ. δὲ Bar. et mox παρίστανται.

440. γλαυκῇ. Supplendum θά- λασσα recte notavit Lambertus Bos. Conf. Schol. Venet. ad II. II. 54. 748. ex h. l. leviter corrigenda.

δεῖα δ' ἀφείλετο φανομένην, ἐθέλουσά γε θυρῶ.
 ἰσθλὴ δ' ἐν σταδμοῖσι σὺν Ἑρμῇ ληϊδ' ἀέξειν
 βουκόλιας τ', ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλατὲ' αἰγῶν, 445
 ποίμνας τ' εἰροπόων γ' ὄϊων, θυρῶ γε θέλουσα,
 ἔξ ὀλγῶν βριάζει, καὶ πολλῶν μέλωνα θήκεν.
 οὕτω τοὶ καὶ μουννογενῆς ἐκ μητρὸς παῖσα,
 παῖσι μετ' ἀθανάτοισι τέλειται γεράεσσι,
 θῆκε δέ μιν Κρονίδης κουροτρόφον, δὲ μετ' ἐκείνην. 450
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φάος πολυδερεῖος Ἥου.
 [οὕτως ἐξ ἀρχῆς κουροτρόφος· αἱ δὲ τε τιμαί.]
 Πεία δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαιδίμα τέκτα,
 Ἰστίην, Δῆμητρα, καὶ Ἥσθην χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμόν τ' Ἀτθην, ὅς ὑπὸ χθονὶ δαίματα ναίει 455
 νηλεὲς ἦτορ ἔχων, καὶ ἐρίκτυπον Ἑννοσίγαιον,
 Ζῆνά τε μητιόεντα, θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 τοῦ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών·
 καὶ τοὺς μὲν κατέπινε Κρόνος μέγας, ὅς τις ἕκαστος
 νηδύος ἐξ ἱερῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἴκοιτο 460
 τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγανῶν Οὐραניῶν
 ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιληΐδα τιμὴν.
 αὐθιγετο γὰρ Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 οὐνεκά οἱ πέπρωτο ἐπ' ὑπὸ παιδί δαμῆναι,
 [καὶ κρατερῶ περ ἐόντι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλᾶς.] 465
 τῷ ὄγε σὺν ἀλαοσκοπιῇν ἔχεν, ἀλλὰ δοκεύων
 παῖδας ἑοὺς κατέπινε· Πέην δ' ἔχε πένθος ἄλαστον.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Δὶ' ἔμαλλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 τίξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνευε τοκῆας
 τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα, 470

446. εἰροπόων ὄϊων θυρῶ δὲ κ' ἐθέλουσα Bar.

452. Uneinis inclusit Wolfius.

453. Aldus Πείη δ' αὐδ δμηθεῖσα. Trinc. Πείη ὑποδμηθεῖσα.

454. Homerus Il. Δ. 59. Junonem de sese affirmantem inducit Καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος — ubi Schol. Ven. τιμωτάτην νῦν κλανηθεῖς δὲ ἐνταῦθεν Ἥολοδος, νεώτερον φησὶ τὸν Δία. H. v. citat Ammonius v. βωμοί. Etymologus p. 582, 45.

459. Forte ὥς τις ἕκαστος. Quamquam et illud satis bene habet. WOLFII.

462. Edd. vett. ἔχει. Malit forsā aliquis ἔχοι.

463. Spuriū judicant Guetius, Heyne, et Wolfius. πατρός Trinc.

470. τοὺς αὐτῆς. Quae super hac scriptura Reizius V. C. per litteras mecum communicavit, eo libentius adpono, quo magis haec subtilitas ab hominibus Grammaticis nunc negligitur. "Male

μητιν συμφράσασθαι, ὅπως λείλαθοιτο τεκοῦσα
 παῖδα φίλον, τίσαιτο δ' ἐριννῶς πατρὸς ἐοῖο,
 [παίδων οὓς κατέπεινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.]
 οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐκίδοντο,
 καὶ οἱ πεφραδέτην ὅσα περ πέπρωτο γενέσθαι 475
 ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῇ καὶ νιῇ καρτεροθύμῳ.
 πέψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πλοῖνα δῆμον,
 ὅσπότη' ἄρ' ἀπλότατον παίδων ἡμελλε τεκέσθαι,
 [Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πειρώρη
 Κρήτη· ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀνταλλέμεναί τε.] 480
 ἔνθα μὲν ἱκτο φέρουσα θεὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 πρώτην ἐς Λύκτον· κρύψεν δὲ ἐ χειρὶ λαβοῦσα
 ἄνθρωπον ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ κευθέσι γαίης,

exaratum est hic et v. 754. αὐτῆς
 cum spiritu denso. Nam semper
 illi antiqui dixerunt ἔο αὐτοῦ, οἱ
 αὐτῶ, ἢ αὐτόν, binis vocabulis,
 numquam uno; ἔαντοῦ, ἔαντῶ,
 ἔαντόν, multo minus per ἔνδειαν,
 αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν. Haec est res
 certissima, veterum Grammatico-
 rum auctoritate. Nonnumquam
 omittitur, ubi ea ellipsis nihil ob-
 scuri habet, pronomen personale
 vel possessivum, et ponitur solum
 παραγωγικὸν αὐτός. Ut Iliad. H.
 338. ubi ad αὐτῶν omissionem est
 ἡμῶν. Il. Φ. 338. ἐν δ' αὐτόν ἰσι
 πρὸς. Cogitandum est sc. Ro-
 mana ed. hic male αὐτόν. Il. Υ.
 348. τὴν αὐτοῦ φίλει. Omittitur
 ἔο vel ἔην. Vulgatae edd. itidem
 male exhibent αὐτοῦ. Similimus
 hic locus istis duobus Theogoniae.
 In Odys. B. 125. eodem errore
 ediderunt αὐτῇ pro αὐτῇ. Od. Δ.
 247. αὐτόν pro αὐτόν. Illic omis-
 sum est οἱ, hic vero δ. Immo
 etiam quarto ante hunc versu 244.
 scripserunt et ediderunt αὐτόν μιν
 ἀληγῆσιν — quum additum sit
 μιν, quod accipitur pro ἐ: unde
 numquam haec duo, μιν et ἐ, con-
 junguntur. Solus Barnesius mo-
 nuit hic legendum esse αὐτόν μιν.
 Qui si Apollonium Alexandrinum
 umquam adhibuisset, non modo
 plura hujusmodi loca emendasset,

verum etiam has emendationes ita
 confirmare potuisset, ut nulla du-
 bitatio relinqueretur. Sed, nescio
 quomodo, factum est, ut Homeri
 editorum nemo adhibuerit istum
 Grammaticum, ex quo uno pro-
 fici plurimum poterat et ad lectio-
 nes multorum locorum vindican-
 das, et ad intelligendum atque il-
 lustrandum Homericum usum lo-
 quendi. Locus Apollonii huc per-
 tinens est de Syntaxi II. 19. Πότε
 αἱ ἀπλᾶι ἀντωνυμῖαι εἰς σύνθετον
 παραλαμβάνονται, καὶ τότε οὐ.
 Discas inde, jam olim nonnullos
 fuisse, quos μάτην id facere ait,
 qui adspirarent in exemplis ante
 adductis αὐτοῦ φίλει etc. Rectius
 igitur in utroque loco Hesiodi
 scribetur sine adspiratione αὐτῆς.
 — Confirmandae huic observationi
 viri doctissimi addi quoque potest
 locus Athenaei IV. p. 180. extr.
 WOLFII.

472. Observant Viri docti huc
 respicere Hesychii glossam, Ἐριν-
 νῶς, ἀμαρτίας.

473. Uncinis inclusit Wolfius
 post Heynium.

479 — 480. Uncinis circum-
 scripsit Wolfius, secutus Heynium.
 Guietus delet 481 — 483. πρῶτον
 ἐς αὐτὴν A. Aldus. Mox ζαθέους
 Bar.

[481. θεὸν Schrad. Ranz.]

Αἰγαίῳ ἐν ὄρει, πεπνυκασμένῳ, ὕληντι.

τῷ δὲ σπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυάλιξεν

485

Οὐρανίδῃ μὲν ἄνακτι, θεῶν προτέρῳ βασιλῇ.

τὸν τόδ' ἔλῶν χεῖρεσσιν ἐν ἐγκάτθετο νηδύν,

σχέλιος· οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω

ἀντὶ λίθου ἐὸς υἱὸς ἀνίκητος καὶ ἀκηδῆς

λείπεδ', ὃ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χερσὶ δαμάσσας,

490

τιμῆς ἐξελάαν, ὃ δ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνάξειν.

Καρπαλλίμῳ δ' ἄρ' ἔπειτα μένος καὶ φαιδίμα γυναι

ῆϋξετο τοῖο ἄνακτος· ἐπιπλομένον δ' ἐνιαντοῦ

Γαίης ἐννεσίρῃσι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,

δὺν γόνον ἅψ' ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης,

495

484. Αἰγαίῳ Trinc. Edd. plures Ἀργαίῳ. Robinsonus e Callim. H. Jov. 6. maluit Ἰδαίῳ. Schol. Arati Ph. 33. ὄρεος σχέδον Ἰδαίοιο. Τιμῆς γραφουσι, σχέδον Αἰγαίοιο, παρ' Ἡσιόδου λαβόντες, φάσκοντος, τὸν Δία ἐν Αἰγαίῳ ὄρει πεπνυκασμένῳ ἐν Κρήτῃ τραφῆναι.

487. ἐσκατῇ hic et infra 899. Guilietus, probante Wolfio. [ἐσκατῇ. Cf. v. 890. 899. Ranz.]

489. ἀνήκεστος Bar.

491. ἐξελάειν Barocc. Trinc.

492. sq. Hinc expectari poterat ut exponeretur, qua ratione fatum illud ante memoratum de Grono per Iovem imperio dejiciendo exitum habuerit. Nam quae a ferius intexitur commemoratio Titanum a novo rege debellatorum, etsi in his Cronus quoque numerandus sit, tamen, cum illa pugna serius et Crono jam oppresso commissa videri debeat, ea commemoratio poetae consilio satisfacere non potuit. Et maxime tamen necessarium erat, ut accuratius nunc ipsa Jovis vis in patrem describeretur. Ita hac in primis parte mutilum haberi carmen, per se non improbabile est. Sed confirmatur haec suspicio auctoritate Platonis de Rep. II. p. 377. E. Πρώτων μὲν τὸ μέγιστον καὶ περὶ τῶν μεγίστων ψεύδους ὁ εἰπὼν, οὐ καλῶς ἐφένεσάτο, ὥς Οὐρανὸς τε εἰργάσατο ἃ φησι δρᾶσαι αὐτὸν Ἡσιόδος, ὃ τῇ αὐ

Κρόνος ὡς ἐτιμωρήσατο αὐτόν· τὰ δὲ θῆ τοῦ Κρόνου ἔργα καὶ πάθη ὑπὸ τοῦ υἱέως. In quibus ultima verba, si recte intelligo, arguunt, Platonem uberius legisse in Theogonia, quae nunc desiderantur; nisi si quis cupide magis repugnare velit, et ad aliud carmen Hesiodicum a philosopho respici putet. Illa vero mutilatio deinde forte effecit, ut plura in hoc loco etiam turbarentur ac depellerentur de pristina sede: parum enim apte inter se cohaerent quae sequuntur, praesertim a v. 501 — 506. a quibus mox ad Iapetidas et ad fabulam Promethei procedit poeta, quibus demum bellum Gigantum adnectit. Haec et alia nondum reputaveram, cum obelis notarem vs. 492 — 500. immo nunc puto, haec, modo integra et suo ordine exstant, sine offensione legi posse. Wolfius.

493. ἐπιπλομένον ἐνιαντῶν Trinc. et δ' inserto MS. R. S. Bar.

495. Id quod Cronos Metidis dolo adductus facit apud Apollod. I. 2. 1. Ita vero absonus prorsus versus 496. νικηθεῖς τέχνησι βίῃφι τε παιδὸς ἰοῖτο. Quae enim partes Jovis ea in re fuere, si Γαίης ἐννεσίρῃσι res facta? Lapis ostendebatur Delphis v. Pausan. X. 24. Ceterum cur vs. 492 — 500. uncis inclusi sint non assequor; abesse enim vix possunt, si narra-

νικηθεὶς τέχνῃσι βίῃφι τε παῖδός ἐοῖα.
 πρῶτον δ' ἐξήμῃσε λίδον, πύματον καταπίνων.
 τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς εὐρωδείης
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ, γυάλοις ὑπὸ Παρνησοῖς,
 σῆμ' ἔμεν ἐξοπλίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

500

Λῦσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ἀπὸ δεισμῶν
 Οὐρανίδας, οὓς δῆσε πατὴρ ἀειφροσύνῃσιν.
 οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάνων,
 δῶκαν δὲ βροντὴν, ἥδ' αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 καὶ στεροπὴν· τὸ πρὶν δὲ πελώρη Γαῖα κεκασθεῖ·

505

τοῖς πλύνουσ, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κούρην δ' Ἰαπετὸς καλλίσφυρον Ὀκεανίην
 ἡγάγετο Κλυμένην, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινε.

510

ἣ δὲ οἱ Ἀτλанта κρατερόφρονα γείνατο καῖδα·
 τίχτε δ' ὑπερκύδαντα Μενόιτιον, ἥδ' Προμηθεά
 ποικίλον, αἰολόμητιν· ἀμαρτίνοόν τ' Ἐπιμηθεά,
 ὃς κακὸν ἐξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειστῆσι.
 πρῶτος γάρ ῥα Διὸς πλαστήν ὑπέδεκτο γυναικα
 παρθένον. ὕβριστήν δὲ Μενόιτιον εὐρύοπα Ζεὺς
 εἰς Ἑρεβος κατέπεμψε, βαλὼν πολύοεντι κεραυνῷ,
 εἵνεκ' ἀτασθαλίας τε καὶ ἡνορέης ὑπερόπλου.

515

Ἀτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
 πείρασιν ἐν γαίῃς, πρόπαρ Ἑσπερίδων λιγυφώνων
 ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσι.

520

ταύτην γάρ οἱ μοῖραν ἐδάσσατο μητέρα Ζεὺς.
 δῆσε δ' ἀλυκτοπύδῃσι Προμηθεά ποικιλόβουλον,
 δεσμοῖς ἀργαλέοισι μέσσην διὰ κλον' ἐλάσσας.
 καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὥρσε τανύπτερον· αὐτὰρ ὃ γ' ἦπαρ
 ἦσθιεν ἀθάνατον, τὸ δ' ἀέξετο ἶσον ἀπάντη

tionis ordinem specto. Redolere interpolationem videri potest v. 505. καὶ στεροπὴν. De re cf. v. 156. sq. HEYNIUS.

501. Sequentia nimium quantum abrupta sunt, et sine dubio manca, totaque haec narratio alio loco melius posita esset. WOLFIUS. ὑπὸ Junt.

503. ἐπεμνήσαντο Trinc.

505. τὰ πρὶν = conj. Guetii ed. Robinson.

519. Spiritum censet Guetius. Occurrit infra 747. ubi ἀκαμάτης.

521. Respexit huc forte Apollon. Rhod. II. 1249. vid. ibi Scholiast. quem expilavit Eudocia p. 346. WOLFIUS. Versum citat Etymolog. M. p. 71, 34. Draco Straton. περὶ μέτρων apud Schaefer. Gregor. de Dial. p. 340. σπανίως εὐρήσεις τὸ ἄ βραχὺ ἔδει δωρικῶς ἐπομένου φωνήεντος, ὥς παρ' Ἡσιόδου ἐν Θεογονίᾳ, δῆσας ἀλκτοπύδῃσι π. π.

νυκτός, δαον πρόσω ἡμᾶς ἔδοι ταχυσίκερος ὄρνις. 525
 τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήρης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἔκτεινε, κῆκῃν δ' ἀπὸ ναῦσου ἄλαλκεν
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἔλυσάτο δυσφροσυνάων·
 οὐκ ἀέκῃτι Ζηρὸς Ὀλυμπίου ὑψιμέδοντος,
 ὄφρ' Ἡρακλῆος Θηβαγενέος κλέος εἴη. 530
 πλείον ἐτ' ἢ τὸ πάροιθεν ἐπὶ χθόνα πουλυβότιραν.
 παῦτ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 καὶ περ χωόμενος, καύσθῃ χόλου, ὃν πρὶν ἔχεσκεν,
 οὔνεκ' ἐρίζετο βουλὰς ὑπερμενεί Κρονίωνι.
 καὶ γὰρ ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρωποι 535
 Μηκίωνῃ, τότε ἔπειτα μέγαν βοῦν πρόφρονι θυμῷ
 δασσάμενος προὔθηκε, Διὸς νόον ἑξαπαφίσκων.
 τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκυατα πλεῖν δημῷ
 ἐν ζυνῷ κατέθηκε, καλύνθας γαστρὶ βοείῃ·
 τῷ δ' αὐτ' ὅστέα λευκὰ βαδὺς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ 540
 αὐθετίσας κατέθηκε, καλύνθας ἀργεῖτι δημῷ.
 φῆ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὃ πέικον, ὥς ἑτεροζήλως διεδάσσαις μοίρας.

525. ἔδει Ald.

530. *Θηβαγενέος*. Ita libri cum Schol. Sophocl. Trach. 156. Unde *Θηβαγενέος* non protulisset Valckenærius ad Ammon. p. 98. si editionem Romanam vel obiter inspexisset.

532. Iterum haec hiulca sunt, et forte plura interciderunt. Nihil efficias, si cum Guieto ejicias v. 532. nisi ut pauperiores adhuc simus uno versu. Non cogitavit hoc Robinson, qui e cod. suo, binis versibus in unum coalescentibus, edidit, ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενος παύσθῃ χόλον ὃν πρὶν ἔπειθεν. Et tautologiam, quae sic dicitur tolli, non video. Magis mihi molestus est hiatus in ἄρα ἀζόμενος, et non inepte hoc corrigit Graevius *φραζόμενος*. WOLFIVS. Rubakenius confert cum μέγα ἄζομαι H. Ger. 76.

533. χόλον, ὃν περ Trinc. [Hic versus delendus. REIZ.]

[534. Ultimam in βουλὰς producit Homerus Il. 23, 78. REIZ.]

536. *Μηκίωνῃ* urbs est Peloponnesi antiquissima et nobilissima, posthac Sicyon appellata. Strabo VIII. p. 582. (587.) Steph. Byz. v. Σικύων. Schol. Pindar. Nem. X. 123. WOLFIVS.

537. Ζηρὸς pro Διὸς Emm. Bar. Ibid. *ἑξαπατίσων* Ald. Junt. qui Ζηρὸς habent pro Διὸς.

538. τοῖς μὲν Barocc. et Em.

538. 540. Assentior Guieto scribendum esse, τῇ μὲν γὰρ et τῇ δ' αὐτ' — altera parte carnes et adipem corio victimae conditam, altera parte ossa omento obducta appositum Prometheus. γαστὴρ βοεῖα est ipsum corium, φινόξ. HEXANIUS.

540. Conf. Luciani Prometh. T. I. p. 187. c. 3. De Merc. Cond. p. 684. c. 26.

544. μοίραν Ald. Junt. 1.

Ὡς φάτο κερτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς. 545
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,
ἦκ' ἐπιμειδήσας, (δόλλης δ' οὐ λήθετο τέχνης)

Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε θεῶν αἰσιγνετάων,
ταῖνδ' ἔλεν, ὅπποτέρην σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.

Φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς 550
γνώ ῥ' οὐδ' ἠγνόησε δόλον· κακὰ δ' ὄυσσέτο θυμῷ
θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἐμελλέν.

χερσὶ δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιν ἀνέλλετο λευκὸν ἄλειπαρ.
χάσαστο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δέ μιν ἵκετο θυμὸν,
ὥς ἴδεν ὅστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ. 555

ἐκ τοῦ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
καίουσ' ὅστέα λευκὰ θνηέντων ἐπὶ βωμῶν.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,

ὦ πέπον, οὐκ ἄρα πῶ δολίης ἐπιλήθεο τέχνης. 560

Ὡς φάτο χαόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς·

ἐκ τούτου δ' ἦπειτα, δόλου μεμνημένος αἰεὶ

οὐκ ἐδίδου μέλτοισι πυρὸς μένος ἀκαμάτοιο
θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν.

ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετοῖο, 565

κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν

ἐν κόλῳ νάρθηκι· δάκνεν δ' ἄρα νεῖοθι θυμὸν

Ζῆν' ὑψιβρεμέτην, ἐχόλωσα δέ μιν φίλον ἦτορ,

ὥς ἴδεν ἀνθρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγὴν.

αὐτίκα δ' ἀντὶ πυρὸς τεύξεν κακὸν ἀνθρώποισι, 570

550. δολοφρονέων — γνώ ῥ' ο-
mittit Emm.

554. θυμῷ Em. Bar. Ald. Junt.

556. sq. Spectat huc Apollonii
glossa in Lex. Hom. Μηρία. Οὐχ
ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν μηρῶν
ἐξαιρούμενα καὶ λεροθυτούμενα. Ὁ
δὲ Ἡσίοδος τὰ περὶ τὴν μερίδα τῶν
ὀστέων μυθικῶς διαπλάσσει. Pa-
rum tamen haec nos juvant: et
me quoque valde exercuit locus
Hesiodi, in quo, quod aliunde non
didiceram, ossa aris deorum im-
posita narrantur. Nisimorem hunc
ad antiquissima tantum tempora
retrahendum esse dicamus, nihil

omnino reliquum video, quam ut
ossa accipiamus carnibus undique et
adipe obducta. Quisquis enim ver-
sum horum auctor sit, difficulta-
tem suam retinet sententia. Wol-
pius. V. Clemens Alex. Strom. VII.
p. 848.

557. ὑπὸ β. Emm. βομῷ Ald.
Junt. Bar.

560. ἐπιλήθετο Emm.

563. μέλτοι Barocc. R. S. Emm.
Ald. Junt. μέλτοι Trinc.

567. δέ εἰδὼς θυμὸν Emm.

570. Sequentia ad verbum fere
leguntur Opp. 70 — 73. Quod si
ibi v. 72. utpote ex 573. interpola-

γαίης γὰρ σύμπλασσε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 παρθένω αἰδολῇ ἱκαλον, Κρονίδεω διὰ βουλᾶς.
 ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἀργυφῇ ἔσθῃ· κατακροῖσθαι δὲ καλύπτειν
 δαιδαλέην χεῖρες· κατέσχεθε, θαῦμα ἰδέσθαι· 575
 [ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνους νεοθηλίας ἄνθεσι ποίης
 ἱμερτοὺς παρέθηκε καρήατι Παλλὰς Ἀθήνη·]
 ἀμφὶ δὲ οἱ στεφάνην χρυσῇν κεφαλῇφιν ἔθηκε,
 τὴν αὐτὸς ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
 ἀσκήσας καλάμῃσι, χαρζόμενος Διὶ πατρὶ, 580
 πῇ δ' ἐν δαίδαλα πολλὰ τετεύχματο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἡδὲ θάλασσα,
 τῶν ὅγε πόλλ' ἐνέθηκε, (χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή,
 θαυμασίη,) ζωῶσιν ἰοικότα φωνήεσιν.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύχεα καλὸν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο, 585
 ἐξάγαγ', ἐνθα περ ἄλλοι ἔσαν θεοὶ ἡδ' ἀνθρώποι,
 κόσμῳ ἀγαλλομένην γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
 ὥς εἶδον δόλον αἰατὺν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.

Ἐκ τῆς γὰρ γένος ἔστι γυναικῶν θηλυτεράων, 590
 τῆς γὰρ ὁλῶδιόν ἔστι γένος· καὶ φύλα γυναικῶν
 πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν,
 οὐλομένης πενίης οὐ σύμφοροι, ἀλλὰ κόροιο.
 ὥς δ' ὁπότ' ἐν σίμβλοις καταρφεέσσι μέλισσαι

tum, delendum statueris; locum suum contra Ruhnkensii objectionem tueri poterit v. 76.

574. ἀργυφῇ Trinc. Etymolog. M. p. 157, 40. ἀργυφῇ Ald. Junt. Mox κατακροῖσθαι junctim idem Etym. p. 495, 30. cum edd. Junt. probante. Ruhnkensio ad H. Ger. 182. κατακροῖσθαι Bar. Emm.

575. δαιδαλέην — κατέθηκε Em. 576. νεοθηλίας H. Stephanus. νεοθηλίας Trinc. Vide Homer II. 347.

577. ἱμερτοὺς τε π. Emm. 578. δὲ om. Junt.

581. Ald. Bar. κνώδαλα ὅσ' ἤπειρος τρέφει. H. Steph. Append. Thes. p. 1243. G. κνώδαλα ὅσα περ ἤπειρος τρέφει ἡ. φ. et sic ed.

Paris. 1544. apud Heynium. Quod editum est, tumentur Zonaras p. 1225. Emm. Trinc.

585. ἐπεὶ τεύχεα καλὸν κακὸν Hermannus Orphic. p. 817.

587. ὀβριμοπάτρης Em. Trinc.

590 — 612. Uncinis inclusit Wolfius, secutus Heynium. Sed monet postea Pausaniam Attic. p. 58. pro genuinis agnoscere.

593. ἀσύμφοροι Barocc. Ald. ἀσύμφορα Junt. 1. Emm. οὐ σύμφορα Trinc. οὐ σύμφοροι Stobaeus LXXIII. vel LXXI. p. 455. deinde Ald. ἀκόροιο Ald. Junt.

594. ὥς δ' ἔσαν Schol. Theocr. I. 107. Edd. Bar. σμήνεσσι. σίμβλοις R. S. [Virgil. Georg. 8, 168. Ruz.]

κηφῆνας βόσκονσι, καὶ οὖν ξυνήοντας ἔργων· 595
αἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶς ἐς ἥλιον καταδύντα
ἡμάτιαι σπεύδουσι, τιθεῖσθαι τε κηρία λευκά,
οἱ δ' ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφίας κατὰ σίμβλους,
ἀλλότριον κάματος σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται· 600
ὥς δ' αὐτως ἄνδρεςσι κακὸν θνητοῖσι γυναικάς
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυνήοντας ἔργων
ἀργαλέων, ἕτερον δὲ πόρεν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο·
ὅς κε γάμον φεύγων καὶ μέμερα ἔργα γυναικῶν,
μὴ γῆμαι ἐθέλῃ, ὅλοον δ' ἐπὶ γῆρας ἔκρηται,
χῆται γηροκόμοιο, δδ' οὐ βιότου ἐκιδευῆς 605
ζῶει, ἀποφθιμένον δὲ διὰ κτῆσιν δαῖτονται
κηρωσταί, ὃ δ' αὖτε γάμον μετὰ μοῖρα γένηται,
κεδνὴν δ' ἔσχευ ἄκοιτιν, ἀραρυῖαν κραπίδεσσι,
τῷ δὲ τ' ἀπ' αἰῶνος κακὸν ἐσθλῷ ἀντιφερίζει
ἔμμεναι· ὅς κε τέτμη ἀταρτηροῖο γενέθλης, 610
ζῶει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἄλλαστον, ἀνὴρ
[θυμῷ καὶ κραδίῃ, καὶ ἀνήμεστον κακὸν ἔστιν.]
Ὡς οὐκ ἔστι Λιδὸς κλέψαι νόον οὔδε παρελθεῖν.

595. βόσκεισι κακὸνς Trinc. βό-
σκωσι Emm. Alii βόσκονσι. βό-
σκωσι recte legeretur post δταν.

596. οἱ μὲν Junt. γ. Quietus,
probante Wolfio. Antea τ. τοι
Emm.

598. Etymolog. M. p. 713, 22.
Hesl. ἐνδοσθε — ἐπηρεφίας
Emm.

600. δ' om. Emm. εἰσαύτως
Trinc.

600 — 609. Citat Stobaeus Flor.
LXIX. p. 287. Grot. LXVII. p.
423. Gesn. ubi 602. λευγαλέων.

604. δ' εἰς γῆρας ἔκρηται. 605. α
γ. 606. διὰ ζωῆν (et Emm.) 608.
ἐσχετ. 609. τῷ δὲ τ'. et Emm.
Edd. Hesiodi τ' omittunt.

605. δ' γ. Trinc. βιότου τ' Emm.
606. V. Hom. II. E. 154. sq.

[607. Stobaeus 146. REIZ.]
608. ἀραρυῖαν Heynius [et Rei-
zius] et v. seq. ἐπ' αἰῶνος.

609. τῷ δ' ἀπ' Ald. Junt. [τῷ
ἀπ' ἀπ' Stobaeus. REIZ.]

610. δν Bar. Ald. Junt. τέτμη

Bar. γήμη Emm. [De ἔμμεναι
Bach. ad Xenophont. Hieron. 7,
11. REIZ.]

612. Scio Homerum, Hesiodum,
aliosque centies conjungere θυμῶν
et κραδίην. At vero, qui στήθεσιν
θυμὸν, et κραδίην conjunxerit,
scio neminem. Sed vel mediocri-
ter attentus videat, θυμῷ et κρα-
δίῃ natum esse ex interpretatione
vorum ἐνὶ στήθεσιν. Unde au-
tem ἀνήμεστον irrepsit? An glossa
dicenda vocis ἄλλαστον? Non, opi-
nor. Quid ergo? Is, qui ἀνή-
μεστον scripsit, in oedice suo pro
ἄλλαστον reperit ἀνίαςτον. Re-
ctene, an secus, nihil ad rem,
Hesychius: ἀνήμεστον ἀνίαςτον.
Deleamus igitur h. v., ut sua He-
siodo constet elegantia. RENN-
KENIUS.

613. Ad Prometheum ejusque
poenam poeta revertitur. In ea-
dem fere verba desinit locus in
"Erg. v. 105. Sagaciter autem
Heynius conjicit ex superioribus

οὐδὲ γὰρ Ἰαπετιονίδης ἀνίκητα Προμηθεὺς
τοιοῦ γ' ὑπεξήλυθε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης 615
καὶ πολυῖδρι· πάντα μέγας κατὰ δεσμός ἐρύκει.

Βριάρειν δ' ὥς τὰ πρῶτα πατὴρ ἀδύσατο θυμῷ,
Κόττω τ' ἡδὲ Γύγη, δῆσε κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ,
ἠγορέην ὑπέροπλον ἀγῶμενος ἡδὲ καὶ εἶδος, 620
καὶ μέγεθος· κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς εὐρεοβαίης·

ἐνθ' οὐγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
εἶατ' ἐκ' ἰσχυριῇ, μεγάλης ἐν πείρασι γαίης,
δηθὰ μάλ' ἀρχαῖμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
ἀλλὰ σφέας Κροτίδης τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, 625
οὓς τέκεν ἠῦχομος Πέην Κρόνου ἐν φιλέτῃ,

Γαίης φραδομοσύνησιν ἀτήγαγον ἐς φάος αἰτίας,
αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντα διηγεκίως κατέλεξε,
σὺν κείνοις νύκην τε καὶ ἡμέραν εὖχος ἀρέσθαι.
δηρὸν γὰρ μάραντο, πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,
Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὄσοι Κρόνου ἐξεγίνοντο, 630
ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερῆς ὑψίμας·

οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρῦος Τιτῆνας ἀγανοί,
οἱ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμπειο θεοί, δαίτηρας ἔσαν,
[οὓς τέκεν ἠῦχομος Πέην Κρόνον εὐνηθεῖσα].
οἳ ὅα τότ' ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντες, 635
συνεχῶς ἐμάχοντο δέκα πλείους ἔνιαυτούς.

οὐδέ τις ἦν ἐφιδὸς χαλεπῆς λύσις, οὐδέ τελευτὴ
οὐδετέροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατο πτολέμοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παρέσχεθεν ἄρμενα πάντα,

nonnulla excidisse, quibus respon-
deant haec quasi pro epiphonesi
mate subjecta. Expectari utique
poterat uberior narratio de sup-
plicio Promethae, quod supra
tantum obiter attigerat v. 521.
WOLFII.

615. Διὸς pro τοιοῦ Emm. ἀ-
νάγκη Ald. Junt.

617. Sic Ald. Bar. Em. Schol.
Victor. ad Il. A. 403. Ἡλοδὸς
δὲ, ὃν Βριάρειν ὥς τὰ πρῶτα. Re-
centiores ὥς πρῶτα. Wolfius ὥς
B. τὰ π.

622. εἵεται ἰσχυριῇ Trinc. μεγά-
λοις Emm.

623. Vs. spurius Heynio. μέγας
om. Emm.

624. τε om. Emm. καὶ δ' Ald.

[630. Plutarch. περὶ σαρκοφάγ.
107. α. extr. το γὰρ ἐν ἡμῖν ἀλα-
γον καὶ ἄτακτον καὶ βίαιον, οὐ
θεῖον ἀλλὰ δαιμονικόν, οἱ παλαιοὶ
Τιτάντας ἀνόμασαν, καὶ τοῦτο
ἔστι κολαζομένου καὶ δίκην δίδόν-
τος. REIZ.]

634. Uncinis circumscripsit Wol-
fius, ut ex 625. repetitum.

637. ἦν om. Ald. Junt.

639. παρέσχεθεν, Jupiter scili-
cet. WOLFII.

νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τάπερ θεοὶ αὐτοὶ ἴδανσι,
πάντων ἐν στήθεσιν αἶξετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
ὥς νέκταρ δ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑραταινήν,
δὴ τότε τοῖς μετέπειε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

640

Κέλνυτέ μεν, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
δορ' εἰπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
ἦδη γὰρ μέλα δηρὸν ἐναντιοὶ ἀλλήλοισι
νίκης καὶ κράτεος πέρι μαρνάμεθ' ἡματα πάντα,
Τιτῆνες τε θεοὶ καὶ ὄσοι Κρόνου ἐκγεγόμεσθα,
ὁμῆς δὲ μεγάλην τε βίην καὶ χεῖρας ἀάπτους
φαίνεται Τιτῆνεσσιν ἐναντιοὶ ἐν δαί λυγρῇ,
μνησάμενοι φιλότῃτος ἐνηέος, ὅσσα παθόντες
ἐς φάος ἂν ἀφίκεσθε θυσηλεγέος ἀπὸ δεσμοῦ,
[ἡμετέρας διὰ βουλᾶς, ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος.]

645

650

“Ὡς φάτο· τὸν δ' ἐξαυτίς ἀμείβετο Κόττος ἀμύμων·
δαιμόνι' οὐκ εἰδῆτα πιφάσκεαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἴδμεν ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἔστι νόημα,
ἄλκτῃρ δ' ἀδανάτοισιν ἀρῆς γένεο κρυεοῖο.
σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
ἄφορρόν δ' ἐξαυτίς ἀμειλλᾶτων ἀπὸ δεσμών

655

[640. Aristotel. Metaphysic. 2, 4. p. 42. REIZ.]

642. Additamentum alienae manus hoc esse putant Guietus et Heyne: mihi quidem versus nunc ferendus videtur. WOLFIVS. τ' pro δ' Emm. Ald. Bar.

647. περιμαρτάρεθ' Ald. Junt.

648. ἐξεγένοντο R. S. Trinc.

650. φαίνονται — ἐναντίον Trinc.

652. 653. ἐπὶ Emm. Barocc. Ald. Junt. 1. Sic et 657. 658.

655. Versus sine dubio e duabus glossis conflatus est. WOLFIVS.

656. Guietus em. περὶ σοι πραπίδες. Malui pro ἔστι scribere ἔστι, quod magis Homericum est. WOLFIVS. Sed sic, πραπίδας quoque scribendum monuit Heyne.

657. ἀρεῆς vel ἀρεος legit Dorvillius Crit. Vann. p. 390, probante Wolfio. Sed vide Tollium ad Apollonii Lex. p. 168. [Dorvillius Vanno Critica c. 9, p. 390. legendum ait, ἀρεῆς, vel ἀρεος.

(Voluit ἀρεως, vel ἀρεω.) Bene. ἀρῇ, damnum, primam producit apud Homerum et Epicos; at scenici corripunt. Il. ξ. 485. Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις Ἄρεως ἄλκτῃρα λιπέσθαι. σ. 100. ἡμῖο δὲ δῆσαν (ἐδέησεν) Ἄρεως ἄλκτῃρα γενέσθαι. cf. π. 215. Od. τ. 404. Od. γ. 208. Μέντορ, ἄμυνον Ἄρεν. Quamquam et his locis quidam jam olim ἀρῆς et ἀρῆν legere. Sic Porphy. Quaest. Homer, 18, ad σ. 100. diserte ait, περιπαστέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἐν ᾗ βλάβης. At Aristarchus, Eustathio auctore, legi volebat Ἄρεω. — Conf. Ἀποτ. 29. REIZ.]

658. σῆς δ' ἐπιφραδμοσύνησιν Ald. Junt. Barocc. R. S. σῆς δ' ὑποφραδμοσύνησιν Trinc. quem sequuti sunt plerique ex recentioribus. ἐπιφραδμοσύνησιν e conj. Guieti dedit Robinsonus. σῆσιν ἐπιφραδμοσύνησιν — ἡερόεντος Emm.

658. 659. transponuntur Em.

659. δ' delent Guietus et Wol-

ἡλύθαμεν, Κρόνου νιὲ ἀνάξ, ἀνάεπτα παθόντες. 660
 τῷ καὶ νῦν ἀτενεῖ τε νόφ καὶ ἐκίφρονι βουλῇ
 ὀυσόμεθα κράτος ὑμὸν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
 μαονάμενοι Τιτῆσιν ἀνὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

“Ὡς φατ’ ἐπήνησαν δὲ θεοὶ δωτήρες ἑάων,
 μῦθον ἀκούσαντες. πολέμου δ’ ἐλλίλαετο θυμὸς 665
 μᾶλλον ἢ ἢ τοπάροιδε· μάχην δ’ ἀμέγαρτον ἔγχεον
 πάντες, θήλειαι τε καὶ ἄρσενες, ἥματι κείνῳ,
 Τιτῆνές τε θεοὶ, καὶ ὅσοι Κρόνον ἐξεγένοντο,
 οὓς τε Ζεὺς Ἐρέβουσφι ὑπὸ χθονὸς ἦκε φύσσει,
 δεινοὶ τε, κρατεροὶ τε, βίην ὑπέροπλον ἔχοντες. 670

[τῶν ἑκατὸν μὲν χεῖρες ἀπ’ ὤμων αἰσσοῦντο
 πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλὰὶ δὲ ἐκάστω πεντήκοντα
 ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ἐπὶ στιβαροῖσι μέλεσσιν.]
 οἱ τότε Τιτῆσιν κατέσταδεν ἐν δαί λυγρῇ,
 πέτραις ἡλιβάτους στιβαρῆς ἐν χερσὶν ἔχοντες. 675

Τιτῆνες δ’ ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντα φάλαγγας
 προφρονέως, χερσὶν τε βίης δ’ ἅμα ἔργον ἔφαινον
 ἀμφοτέρω· δεινὸν δὲ περὶ λαχὲ πόντος ἀκείρων·
 γῇ δὲ μέγ’ ἐσμαράγησεν· ἐπέστενε δ’ οὐρανὸς εὐρύς.
 σειόμενος, πεδόθεν δ’ ἐτινάσσεται μακρὸς Ὀλυμπος 680
 φικῇ ὑπ’ ἀθανάτων· ἔνοσις δ’ ἵκανε βαρεῖα

Τάρταρον ἡρόεντα, ποδῶν αἰπεῖα τ’ ἰωῇ
 ἀσπέτον ἰωχυοῖο, βολάων τε κρατερῶν.
 ὣς ἄρ’ ἐπ’ ἀλλήλοισι ἔσαν βέλα στυγέοντα.
 φωνὴ δ’ ἀμφοτέρων ἵκετ’ οὐρανὸν ἀστερόεντα, 685
 πεκλωμένων· οἱ δὲ ξύνισαν μέγαλῳ ἀλαλητῷ.
 οὐδ’ ἄρ’ ἔτι Ζεὺς ἴσχευ ἐὼν μένος· ἀλλὰ νῦ τοῦ γε
 εἶδαρ μὲν μένεος πλήντο φρένες, ἐκ δὲ τε πᾶσαν

fin. ἀφορρόνδ’ una voce H. Steph.
 [ἀφορροί. Ruz.] ὑπὸ Emm.

660. ἡλύθομεν κρόνον νιὲ ζεῦ
 ἀνάεπτα. Trinc. ἡλύθομεν edd.
 vett. Bar.

669. φάος τε Emm. φάωσδε
 Ald. Junt.

671 — 3. Uncinis inclusit Wol-
 fus, utpote ex 150. sq. repetitos.

673. μελέεσσιν Emm.

675. στιβαρὰς edd. vett. Bar.

677. προφρονέων Emm.

678. περὶ λαχὲ Emm. ὑπερλαχὲ
 Guetus.

682. ἡρόεντα, ὁδὸν αἰτία τε
 κρατερῶν Emm. ποδῶν δ’ Ald.
 Junt. Bar. ποδῶν τ’ αἰπεῖα ἰωῇ
 Herman. Orphic. p. 815. Ex h. l.
 Τάρταρον ἢ. citat Plutarch. H. p.
 943. F.

688. πλήντοι Emm. ἐν δὲ Emm.

φαίνε βίην· ἄμυδις δ' ἄρ' ἀπ' οὐρανοῦ ἥδ' ἀπ' Ὀλύμπου
 ἀστράπτων ἔττειρε σνναχαδόν· οἱ δὲ κεραυνοὶ
 ἱκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροδπῇ ποτίζοντο
 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα ἐκλυφώντες
 ταρφέες· ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιος ἐσφαράγιζεν
 καιομένη· λάκε δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 ἔξε δὲ χθὼν πῦσα, καὶ ὤκεανοῖο ῥέεθρα,
 πόντος τ' ἀτρίγυτος· τοὺς δ' ἄμφεπε θερμὸς αὐτμῇ
 Τιτῆνας χθονίους· φλόξ δ' ἥερα δῖαν ἱκανεν
 ἄσπετος· ὅσπε δ' ἄμερδε καὶ ἰφθίμων περ ἑόντων
 αὐγὴ μαρμαίρουσα κεραυνοῦ τε στεροπῆς τε.
 καῦμα δὲ θεσπέσιον κάτεχεν χάος· ἔσπετο δ' ἔκτα
 ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἥδ' οὐασιν ἔσσαν ἀκούσαι,
 αὐτως, ὥς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
 πλάνατο· τοῖος γάρ κε μέγιστος δοῦπος ὄφραει,
 τῆς μὲν ἐρειπομένης, τοῦ δ' ὑπόθεν ἔξεραιόντες.
 [τόσσος δοῦπος ἔγεντο θεῶν ἑρῶδι ξυνιόντων.]
 σὺν δ' ἄνεμαι ἑνοσίη τε κόνω δ' ἅμα ἐσφαράγιζον,
 βροντῇν τε, στεροπῇν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα Διὸς μεγάλιοι· φέρον δ' ἱαχὴν τ' ἑνοσίη τε
 ἐς μέσον ἀμφοτέρων· ὄτοβος δ' ἀπλητος ὄφραει

690

695

700

705

690. σνναλαδόν Emm.
 691. εἰ ποτίζοντο Bar. Ald. Junt.
 Trinc. ἀστραπῇ Emm.
 692. φλόγα δ'. Copulam delevit
 Hermannus Orphic. p. 815. et ab-
 est ab Emm.

695. ἔξεσε Emm.
 696. ἀμφοῖςπετο Barocc. Ald.
 Junt. 1.

700. φάος — ἄντια Emm.
 703. Trinc. τοῖος γάρ κε μέγας
 ὑπὸ δ. δ.

704. τῆσδ' Emm.
 705. ἐπλετο Barocc. Ald. Junt.
 Exstat vs. apud Hom. Il. A 66.

706. κόνω τ' ἐσφαράγιζον Trinc.
 κόνω τ' ἐσφαράγιζον Ald. Bar. He-
 sych. ἐσφαράγιζον, ἑδόνον, μετὰ
 φάσαν ἤχον. V. H. Steph. App.
 Thes. p. 95. E.

709. Schol. notat in quibusdam
 exemplaribus legi κόναβος, quod

prae edita lectione placet. GRAE-
 VIUS. Zonaras p. 1476. ὄτοβος ἀ-
 πλητος ὄφραει. Etymolog. M. p.
 636. pen. Ἡσιόδος ἔνθα ὄτοβος
 δ' ἀπλητος ὄφραει. ubi recte MS.

δ
 Dorvill. ἐν. i. e. ἐν Θεογονίᾳ. Pro-
 pe infinita istiusmodi menda, quae
 ex scribendi compendiis male in-
 tellectis ortum habent, egregii
 codicis Dorvilliani ope, Etymolo-
 go M. detergeri possunt. Specimen
 unum atque alterum, ne
 quid temere effutire arguar, dein-
 ceptis protraham. Ac primum lite-

δ
 ris ἐν, quibus supra ἐν Θεογονίᾳ
 significari manifestum est, sac-
 pissime utebantur librarii, siquan-
 do vel ἐνθα vel ἐνθεν exprimere
 volebant. Proinde istarum vocum
 constans in veterum scriptis con-
 fusio, Etymolog. p. 266. 154 ἐνθα

σμερδαλέης Ξριδος· κάρτος δ' ἀνεφαίνετο Ξργων.
ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλους ἐπέχοντες,

710

καὶ πᾶσι. MS. ἐν καὶ π. Praeclare igitur Sylburgius, ἐνθεν καὶ Πανασίς. Eadem forma post nomen Νίκανδρος, non ἐνθα, uti acceperunt Etymologi editores, sed ἐν Θηρωσίς designat: v. pp. 85, 29. 137, 44. 148, 13. 183, 7. 245, 37. 510, 17. 551, 14. 594, 10. 763, 31. Obiter ex MS. restitue Νίκανδρος ante πᾶς δὲ τοι p. 404, 26. — Hesiodus tribus praecipue modis in MSS. denota-
tur, viz. Cη ut p. 42, 51. s ut p.

42, 42. vel denique η ut p. 38, 15. Quarum similis alicujus abbreviaturae ignoratio insignem maculam adpersit Etymologo p. 328, 29. Ἐλεψ· Ἰλιάδος A. (256.) περὶ γὰρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψ· περιελέπισε γὰρ αὐτό, ὃ ἐστὶν ἔλυνε κ. τ. λ. Deest ante περιελέπισε nominativus, qui tamen haud incommode ex praegresso χαλκός suppleatur. At quum MS. praebat περιελέπισε γὰρ αὐτό ἡείδος, procul dubio reponendum ex Homeri Scholiaste, unde sua hausit Etymologus, ὁ αἰδητος. — Sexcenties verbum ζήτει usurpat Etymologus, praesertim sub articulorum finem, ubi lectores suos ob pleniorum vocabuli alicujus explicationem alibi

amandat. At compendium ζη, grammaticum quoque Zenodotum, qui cum Zenobio nonnunquam commutatur, designat. Haud mirandum igitur si pro ζήτει alicubi scribendum sit Ζηνόδοτος. Mendum diversi generis obsedit p. 179, 43. ubi pro μεθ' ἐτέρους ζήτει στί-

χους e MS. corrige μ. s. ζ s. i. e. ἐξ στίχους. — Saepenumero allegatur Grammaticus Diogenes, in cujus sedem succedere debeat necne Diogenianus, aliis dijudicandum relinquo. Ambos aequae in-

uit compendium διο quod suppledat MS. p. 187, 25. ubi ed. διο τὸ τίλημα. — Theognidis Grammatici nemo, quod sciam, meminit praeter Etymolog. p. 80, 34. ubi MS. Θωγ i. e. Θεόγνωτος, Canonum Orthographiae scriptor, in MS. Baroco. 60. servatus, cujus nomen haud raro excidit: v. c. p. 293, 30. 596, 39. — Invicem permutari Ἰσονράτης et Ἰσαῖος haud semel observarunt viri docti. In Etymol. p. 321, 18. MS. habet

Ἰς i. e. Ἰσαῖος, cum Harpocratiōne et Suida. Sed aliud quiddam latet p. 790, 55. Φερέτω, τῇ τῶν νεκρῶν κλῆνῃ παρὰ τὸ φέρειν· Κείμενον ἐν φερέτω. Ἰσαῖος. MS. Ἰ σ. i. e. Ἰλιάδος Σ. ubi verba occurrunt v. 256. — De nominibus Φιλόξενος et Φίλων consulatur G. Koënius in praef. ad Gregorium de Dialectis. Etymol. p. 57, 41. pro Φιλόξενος MS. exhibet Φίλων ξ, s et p. 675, 28. φιλ. Posteriores locum e codice integrum excerpam: πλείος οὖν καὶ πλείότερος. ἡμάρτηται δὲ ὁμολογούμενως τὸ πολὺ χειρότερον (ἡ χειρότερον) παρὰ Ἡσιόδῳ· καὶ γὰρ συγκριτικὸν ἐν τῷ χειρὸν, συγκριτικὸν ἐποίησεν· ὅπερ ἀδύνατον. Καθ' εἰ ὅπως ὄφειλεν εἰπεῖν, χειρονέτερον ὄφειλεν. τι οὖν ἡείδος;

Ἰσως παρὰ τὸ χεῖρος. s φιλ. φ. Paulo inferius p. 683, 24. ubi ed. Φίλων δὲ μνημονεύει, aliquis fortasse e Suida substituendum putet Δίφωλος. Sed majus quiddam praesta-

bit MS. Δίφωλος ἐναγεδμημ, i. e. ἐν Σχεδίᾳ μνημονεύει, cujus quidem fabulae mentionem alibi reperire non reor. Millies in librorum titulis tam omittendis quam perperam describendis peccatum est. Quod obiter post multos alios monere. P: 194. cum

ἔμμενέως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὀσμήνας.
οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοις μάχην δορμίδαυ ἐγείραν,

Schol. Sophocli. Oed. Col. 5. pro Σοφοκλῆς ἐν Οἰδίποδι MS. Σ. ἐν Συνδέπνῳ. Quod in ed. omis-
sum est, post Σοφοκλῆς p. 597,
44. Τρωίῳ suppeditat MS. P. 174,
51. Εὐπολὶς ἐν Δραπέταις. Fabu-
lam Δραπέταις solius Etymologi
auctoritate Eupolidi adscribit Fa-
bricius; sed quum MS. praebeat

δ

εὐπολὶς ἄν. fabula commentitia in
exilium abeat, postliminio recipi-
atur Εὐπολὶς Ἀνδρογόνου. P. 340,
5. Φρόνιχος κοινωσιδῆτον ἐνεργμόν.
MS. κοινωσιδῆς τ' ἐνεργ. Legen-
dum, Φρόνιχος Κόνω τ' εἰ δαί;
τὸν ἐνεργμόν — P. 151, 17. Δη-
μοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκρτον α-
πολογία γράφει. MS. Δ. ἐν τῇ πρὸς

υ ρ ρ

λακρὶ π γ. i. e. πρὸς Λακρῶτον πα-
ραγραφὴν. P. 33, 3. Αἰθῆρ, παρὰ
τὸ εἶναι θεῖον κυκλοφορικῶς, φησὶν
Ἀριστοτέλης περὶ Κυρηναίων. Pro

ο

voce Κυρηναίων MS. optime κ, i.
e. κόσμον. Quippe locus ad quem
respexit Grammaticus diserte le-
gitur in libro De Mundo c. 2. p.
3, 5. ed. Sylburg. P. 451, 52. Θε-
σιότορῳ ὃ ἐν τῷ Θεσιῷ διατρέ-
φας. Ἀριστοφάνης Πολυίδῳ καὶ
Θησομύζειν δὲ τὸ ἐν αὐτῷ λέγειν.
Postrema sensu omnino cassasunt.

τ τ ε

MS. ἐν δὲ λ. i. e. ἐν τῷ αὐτῷ λέ-
γεται. Ambae scilicet voces in
Aristophanis Polyido inventeban-
tur.

Atque haec pauca de compen-
diis, quae per usitata alphabeti
elementa peraguntur, dicta sunt.
Difficilioris longe generis sunt
ea, quae, siglis ad tachygraphi
arbitrium confictis repraesentata,
ne unam quidem vocis significa-
tae litteram praeferunt. Exempli
gratia, Etymol. M. p. 28, 16. MS.
pro ὀφθαλμοῖς habet Θ, sive cir-
culum punctulo confossum, lite-
raς Θῆτα majoris formae apprime

similem. Plura istiusmodi vide-
ris apud Montefalconium Palaeo-
graph. L. V. p. 344. Ducangium
Append. Glossar. quibus, ne le-
ctoribus meis nimis sim molestus,
unum tantummodo adjiciam. Sed
primo huc transferenda est Ruhn-
kenii observatio ad Apollon. Rhod.
I. 1213. ex Epist. Crit. II. pag.
203.

„Hunc versum ita laudat Tzet-
zes ad Lycophr. 480. ἐκ Δρόσπος
Δρόσπες, οἱ περὶ Παφασόν, ὡς
φησὶν Ἕλιος Δίου Θειοδάμαντος,
ὃν ἐν Δροῦσσῶν ἐπεφνε. At quis,
quaeso, est novus ille et inauditus
poeta Ἕλιος, cui versus tri-
buitur? Nempe est ipse Apollo-
nius Rhodius, qui hoc cognomen
nescio unde invenit. Hujus rei
notitiam uni debemus Grammatico
veteri in Catalogo Bibliothecae
Matrit. p. 449. Ζῆτα τὸ στοιχεῖον
ἀπὸ Ζήτου τοῦ Βορέου, οὗ μέμνη-
ται Ἕλιος Ἀπολλώνιος ὁ κοιητής,
scil. I. 211. Eadem habet Etymol.
M. p. 406. l. 38. sed sine illo co-
gnomine. Nominis ratio magis
quaeritur ab Irjarte, quam reperit-
tur. Ἠλιάδης si dictus esset A-
pollonius, intelligerem Ῥόδιος.
Jam autem, cognomine per illum
Grammaticum cognito, facile est
emendare eundem Tzetzen ad Ly-
cophr. 208. Δελφίνως μὲν, ὅτι τὸν
ἐν Πυθῶνι δελφίνα δράκοντα το-
ξεύσας ἀνέλλε, Αἰητῶ βιάζοντα, ὡς
φησὶν Ἠλιόδορος. Οἰκότες πε-
τραίῃ ὑπὸ δειράδι Παρρησιοῖο Δελ-
φίνην τόξοις πελώριον ἐξενάριξεν.
Versus enim allati cum sint Apol-
lonii II. 207. perspicuum est, pro
Ἠλιόδορος scribendum esse, Ἕ-
λιος.“

Si Ruhnkenio fuisset ad manus
codex Dorvillianus, tam in Tzelze,
quam in Etymologo quantocius
reponendum vidisset Ἀπολλώνιος.
Scilicet nomina ἥλιος v. p. 177,
27. Ἀπόλλων, 243, 4. Ἀπολλώ-
νιος 27, 3. Ἀπολλώνιος 52, 11.

Κόττος τε, -Βριάρεώς τε, Γύγης τ' ἄκτος πολέμοιο.

οἱ ῥα τριηκοσίας πέτρας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν

715

πέμπον ἐπασσυνέρας, κατὰ δ' ἐκλάσαν βελέεσσαι

Τιτῆνας· καὶ τοὺς μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,

νικήσαντες χερσίν, ὑπερθύμους περ ἰόντας,

τόσσον ἐνερθ' ὑπὸ γῆς, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης. 720

[Ἴσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς Τάρταρον ἠερόεντα.]

ἔννεα γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκεος ἄκμων

οὐρανόθεν κατιῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκουτο·

et alibi saepissime eodem signo
exprimuntur. [Vid. Bast. et
Schaefer. ad Hemsterhusii Plutum
p. XLII. seqq. et Porsonianam a
Kiddio editam p. 288. Ed. Lips.]

Nota, tam late patens, haud mirandum est, si menda quam plurima propagaverit. Sic pp. 687, 6. 779, 54. vice "Ομηρος, MS. praebet, sed arcano isto characterē, quem modo exposui, Ἀπολλώνιος. Prior locus est Argon. IV. 800. posterior II. 4. P. 494, 50. post ἁλός, MS. supplet ἥδ'. Scriba proculdubio voluit ἥλιος. Sed redeat, unde per vim dejectus est, Ἀπολλώνιος, cujus verba sunt II. 595. Longe insignior est corruptio, quam olim a se sagaciter detectam, mecum communicavit Porsonus ὁ μακαρίτης. Etymologus, p. 797, 50. Φοινικοῦν, ἐρυθρόν, πυρρόν· ἢ τὸ μέλαν. Γίνεται παρὰ τὸ φοινίσσω τὸ βάπτω· ἢ παρὰ τὸ φοινόν· τοῦτο παρὰ τὸ φόνος· πλονασμοῦ τοῦ ἱ καὶ καταβίβασει τοῦ τόνου, φοινός, ἡγουν πύρρός· φόνιος, ὅτι φονοδακῆ. MS. & φονοδακῆ. Particulae ὅτι forma compendiarια & ab altera illa, quam e MS. protuli, tenui tantum lineola discrepat. Causa igitur non longe arcessenda est, quare Ἀπολλώνιος in edito Etymologo sedem propriam amisit. Ceterum pro φονοδακῆ haud dubitanter corrige φοινά δάκη ex Nicandri Theriac. 146. Quod autem pro Nicandro Apollonii nomen in

testimonium citetur, non librariis, sed ipsius grammatici incuriae tribuendum est.

720. ἐνερθ' αἰθέρος Emm.

721. 2. 3. om. Emm.

721. Perfecto subit mirari, absurdum stolidi Grammatici emblemata tot Criticorum acumen effugisse. Hesiodus imitatur Homerum II. Θ. 13. 16. Ἡ μιν ἐλὼν εἰσὶν ἐς Τάρταρον ἠερόεντα, Τόσσον ἐνερθ' Αἰθέρα, ὅσον οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης. Ab alterutro Lucretius IV. 418. Despectum praebet sub terris impetu tanto, A terris quantum coeli patet altius hiatus. Hesiodēa, sed sine turpissima ista cauda, expressit Apollodorus, I. p. 2. In Homérico loco, quem adscripsimus, Heraclides Allegor. p. 457. vel maxime admiratur brevitatē, qua sphaerica mundi figura uno versu concluditur. Quid doctum hominem censes, si hunc Pseudo-Hesiodum legisset, dicturum fuisse? Adde Leontium de Sphaera Aratea p. 151. ed. Morell. Librarius codicis Regii ex binis versibus unum fecit: Τόσσον δ' αὖ ἀπὸ γαίης ἐς Τάρταρον ἠερόεντα, et v. 721. de quo jamdudum disputamus, post v. 723. posuit. Quod certissimo argumento est, eum ab aliena manu venisse. Nam spuria solere incertis sedibus vagari, Critici centies monuerunt. Haec quoque crisis nostra placuit idoneo iudici, Heynio. RUHNKENTIS.

ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χάλκκτος ἄμμαν
 αἰ γαίης κατιῶν, δεικνύει ἐς Τάρταρον ἵκοι. 725
 τὸν πῆρι χάλκκτον ἔρκος ἐλήλαται· ἀμφὶ δέ μιν νύξ
 τριστοιχέι κέχεται περὶ θαρῆν· αὐτὰρ ὑπερθεῖν
 γῆς ὄλζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυνέτοιο θαλάσσης.
 ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζέφῳ ἡρόεντι
 κεκρύφονται, βουλῆσι Διὸς νεφεληγερέταο, 730
 [χῶρσιν ἐν εὐρώεντι, πελώρης ἔσχατα γαίης.]
 τοῖς οὐκ ἐξίτην ἔστι· κύλας δ' ἐπέθηκε Ποσειδῶν
 χαλκκίας· τεῖχος περικυκλεῖται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 ἔνθα Γύγης, Κόττος τε, καὶ ὁ Βριάρεως μεγάρυμος
 ναίουσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς ἀλγίοχοιο. 735
 ἐνθάδε γῆς θνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡρόεντος,
 πόντιον τ' ἀτρυνέτοιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
 ἀργαλεῖ, εὐρώεντα, τὰ τε στυγέουσι θεοὶ περ,
 χάσμα μέγ'. οὐδέ κε πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν 740
 οὐδας ἵκοιτ', εἰ πρῶτα κυλέων ἔντοσθε γένοιτο.
 ἀλλὰ κεν ἔνθα καὶ ἔνθα φέροι πρὸ θυέλλα θυέλλη
 ἀργαλέη· δεινὸν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 τοῦτο τέρας· καὶ νυκτὸς ἐρεμνῆς οἰκία δεινὰ
 ἔστηκεν, νεφέλης κεκαλυμμένα πυνάντησι. 745

724. ἐννέα γὰρ Emm.

725. δεικνύει δ' Barocc. Ald. Junt. Tr. ἵκοι ed. Paris. ἵκοιτο Ald. Junt. Trinc. Bar.

726. Post h. v. τόσσον δ' αὖ ἀπὸ γαίης ἐς τάρταρον ἡρόεντα Emm.

727. Mos Hesiodus postulat δεῖφιν πῆρι. HEYNIUS.

728. πεφύκασι Bar. Emm. Ald. Alterum habet Trinc.

729. Mera repetitio est e superioribus in vv. 729 — 733. 735 —

744. In ultimis καὶ Νυκτὸς ἐρεμνὸν commodè dictum est, cum saltem repetitum esse deberet ἔνθα, ut 758. 767. HEYNIUS.

730. θεὸς μεγάλιο ἔσχετ Emm.

731. πελώρης τ' Emm.

Ibid. Uncialis inclusit Wolfius, post Guietum

732. οὐκ ἐξ ὑπὸντον ἔστι Emm. θυρας — Ποσειδῶν Trinc.

733. τεῖχος δέ περ οἰκεται Barocc. Ald. Junt. 1. περιόχεται Hermannus Orphic. p. 820. explicat Schol. per περιτρέχει.

736. In seqq. dubito an omnia ab Hesiodo sint, et satis sana. Partim haec jam antea dicta, partim versus ab Homero mutuati sunt, ut statim v. 739. ex Il. T. 65. WOLFII.

740. πάντα om. Emm.

741. Malit. Guietus ἵκοι — γένοιο. Sed forte τις intelligi debet. WOLFII.

742. φέροι προθύλλα Bar. Ald. Junt. Trinc. cf. H. Steph. Thes. T. I. p. 1630. E.

743. τς μὲν Trinc.

744. ἐρεβεννῆς Trinc. qui om. κῆλ.

Τῶν πρόσθ' Ἰαπετοῖο παῖς ἔχει οὐρανὸν εὐρὺν
 ἑσθηῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσιν
 ἄστεμφέως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσασιν λουῖσαι
 ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὸν,
 χάλκεον. ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ θύραξεν
 ἔρχεται, οὐδὲ ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἔργεται·
 ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γε δόμων ἔκτοσθεν ἰοῦσα,
 γαῖαν ἐπιστρέφεται· ἡ δ' αὖ δόμον ἐντὸς ἰοῦσα,
 μέμνει τὴν αὐτῆς ὥρην ὁδοῦ, ἔστ' ἂν ἴκηται.
 [ἡ μὲν, ἐπιχθονίοισι φάος πολυδερχῆς ἔχουσα·
 ἡ δ' Ἔκνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον Θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροφοιδεῖ.]

750

755

Ἐνθα δὲ Νυκτὸς παῖδες ἐρεμνῆς οἰκ' ἔχουσιν,
 Ἔκνος καὶ Θάνατος, δεινοὶ θεοί· οὐδὲ ποτ' αὐτοῦς
 ἡέλιος φαέθων ἐπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
 οὐρανὸν εἰσανιῶν, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 τῶν ἕτερος μὲν γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι·
 τοῦ δὲ σιδηρεῖ μὲν κραδίη, χάλκεον δὲ οἱ ἦτορ
 νηλεὲς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ', ὃν πρῶτα λάβησιν
 ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

760

765

Ἐνθα θεοῦ χθονίου πρόσθεν δόμοι ἡχήμεντες
 ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης
 ἑστᾶσιν, δεινὸς δὲ κύων προπάρουδε φυλάσσει,
 νηλεὲς, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
 σάινει ὁμῶς οὐρεῇ τε καὶ οὔασιν ἀμφοτέροισιν,

770

747. καὶ om. Emm.

748. τε om. Emm.

Ibid. ἄσασιν Graevius & Schol.
 τᾶσσαν Barocc. Ald. Junt. 1. Edd.
 Trinc. et al. ἀμφίς, quod defendit
 Heynius, interpretatus, utrinque ac-
 cedunt, unaquaeque pro se, a diver-
 sis partibus.

749. ἀλλήλαις Trinc. ἀλλήλοισι
 Emm.

750. Guietus corr. καταδύεται.
 Sed futurum a Graecis saepius pro
 aoristo poni solet. WOLFIUS.

753. δόμοις Emm.

05— 757. Uncinis inclusit
 Wolfius, secutus Heynium.

Poetae min. Gr. Tom. I.

755. ἐπιχθονίῃσι Emm. Trinc.

759. Vide Homer. Od. A. 15.
 sqq.

762. τῶν δ' Trinc.

763. ἀναστρέφεται Emm. Junt.

764. σιδηρεῖη Emm.

767. Guietus conj. θεῶν χθο-
 νίων; dubito an vere. Ad utrum-
 que numen referri potest etiam
 singularis: et quaeri adhuc licet,
 num sequens versus Hesiodus sit,
 quem explicandi causa adscribere
 aliquis potuit ex Hom. Od. K. 534.

A. 47. WOLFIUS.

769. ἑστώσιν Emm.

G

ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὐτίς ἐξ πάλιν, ἀλλὰ δοκεύων
ἑσθίει, ὃν κε λάβῃσι πυλίων ἐκτοσθεν ἴοντα
[ἰφθίμου τ' Ἀτδεω καὶ ἑπαινῆς Περσεφονείης.]

Ἐνθα δὲ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
δεινὴ Στύξ, θυγάτηρ ἀφορρόου Ὠκεανοῖο
πρᾶσβυτάτη. νόσφιν δὲ θεῶν κλυτὰ δάματα ναίει
μακροῖσιν πέτρῃσι κατηρεφέ· ἀμφὶ δὲ πάντη
κλῶσιν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται.

[παῦρα δὲ Θαύμαντος θυγάτηρ πόδας ῥόκκα Ἴρις,
ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
ὁππότ' ἔρις καὶ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρηται.]

καὶ ὃ ὅς τις ψεύδεται Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ζεὺς δὲ τε Ἴριον ἔπεμψε θεῶν μέγαν ὄρκον ἐνεῖκαι
τηλόθεν ἐν χρυσῇ προχώῳ πολυώνυμον ὕδαρ,

ψυχρόν, ὃ τ' ἐκ πέτρης καταλείβεται ἡλιβάτοιο
ὑψηλῆς. πολλὸν δὲ θ' ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἐξ ἱεροῦ ποταμοῖο ῥέει διὰ νύκτα μέλαιναν,
ὣκεανοῖο κέρας· δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται.

ἐννέα μὲν περὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίνης ἀργυρέης ἐλλυμένους εἰς ἅλα πίπτει,
ἣ δὲ μὲν ἐκ πέτρης προφέρει, μέγα πῆμα θεοῖσιν.

ὅς κεν τὴν ἐπίορκον ἀπολείψας ἐπομόσῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφρέντος Ὀλύμπου,
κεῖται νήϊτος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·

774. vs. delendus, quippe huc retractus ex 768. et abest a MS. Paris. RUHNKENIUS. abest quoque ab Emm.

[780. Vid. Platon. Theaet. p. 155. D. Hst. Ed. Lips.]

780—783. Hi versus, si sensum diligentius spectes, ita inepti sunt, ut nihil supra, et Heynius eos jam antea suspectos fecerat. Tamen ancis his, si alibi usquam, mihi ipse non satisfacio. Praesertim verba καὶ ὃ ὅστις φ. ὁ. tam arcte cohaerent cum seq. versu, ut amoveri vix possint. WOLFius.

781. ἀγγελίη Trinc. R. S. ἀγγελίη Emm. cf. Il. A. 140.

783. καὶ ὃ ὅς κε ψεύσεται Trinc. ὅς κε ψεύδεται Paris.

784. τ' ἴριον Emm.

785. πολυώνυμον Emm.

786—792. Septem hos versus spurios iudicat Gaietius, nescio quo consilio; forte quia obscuri erant. WOLFius.

787. δὲ θ'. Sic Emm. δ' ὑπὸ Ald. Junt.

791. ἐλλυμένα Emm.

792. προφέρει Junt. 2.

793. τὸν—ἐπομόσει Emm.

795. νηϊότμος Harocc. Ald. Junt. Etymolog. M. p. 605, 29. Νήϊγμος Ἡσιόδος, κεῖται νήϊγμος—ἀπνους, ἄφρωνος. Νήϊτμον habet Zonaras. νήϊτμος Emm.

οὐδὲ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἔρχεται ἄσσον
βρώσιος, ἀλλὰ τε κῆται ἀνάπνευστος καὶ ἀναυδος
στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.
αὐτὰρ ἐπὴν νοῦσον τελέσῃ μέγαν εἰς ἐνιαυτὸν,
ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄθλος.

800

ἐννάετες δὲ θεῶν ἀπομείρεται αἰὲν ἰόντων,
οὐδὲ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται, οὐδ' ἐπὶ δαΐτας,
ἐννέα πάντ' ἔτα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὐτὶς
εἰρέας ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.

τοῖον ἄρ' ὄρκον ἔθεντο θεοὶ Στυγὸς ἄφθιτον ὕδαρ,
ᾧγύγιον, τὸ δ' ἴησι καταστρυφύλου διὰ κῶρου.

805

[Ἐνθα δὲ γῆς θνοφερῆς, καὶ Ταρτάρου ἡερόεντος,
πόντου τ' ἀτρυγέτιο, καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
ἐξείης πάντων πηγαὶ καὶ πείρατ' ἔασιν,
ἀργαλὲ', εὐρώεντα, τὰ τε στρυγέουσι θεοὶ περ.]

810

ἐνθαδὲ μαρμαίρεται τε πύλαι, καὶ χάλκεος οὐδὸς
ἀστεμφῆς, ὅλῃσι διηνεκέσσιν ἀρηρῶς,
αὐτοφυῆς· πρόσθεν δὲ, θεῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
Τιτῆνες ναίουσι, πέτρῃ Χάος ζοφεροῖο.

800. χαλεπώτερος Emm. Trinc. et mox ἀπαμείρεται Trinc. ἀπομείρετο Emm. *Ἀπαμείρεται* tanquam genuinam in Thesaurο suo agnoscit H. Steph. Sane ab antiquis Grammaticis videmus distinguī ἀπομείρομαι et ἀπαμείρομαι. Eustath. vero non sensu, sed scriptura modo utrumque verbum differre putat ad II. Φ. p. 1243, 22. ubi nostrum locum respicit. WOLFIIUS.

802. ἐπιμίσγεται. Forte legendum hic et 803. ἐπινίσσεται. Nunc tamen, re diligentius cogitata, in Hesiodo ἐπιμίσγεται servem, sed v. 804. corrigam *Εἰραῖς ἀθανάτων*. Nam forma εἰρέα vitii suspicionem habet, nec apud ullum veterem scriptorem, aut Glossographum reperitur. RUHNKENIUS.

807. Ad verbum hic repetiti sunt quatuor versus e superioribus a v. 736. quod nemo facile dixerit poetæ consilio esse factum. Mox versus Theogoniae 811. vix verbo

mutato exstat ap. Homer. II. Θ. 15. Porro, quod v. 814. dicitur de Titanum domicilio, paullo superius etiam legimus vv. 729. 730. ubi id, quod ibi est *ὑπὸ ζοφῷ ἡερόεντι*, exprimitur nunc *πέτρῃ Χάος ζοφεροῖο*. Tandem, qui de Centimanis subjicitur locus, non minus repetitus est e vv. 734. 735. Sed et nova et a nemine forte praeter Hesiodum memorata fabula de Cymopolaea filia Neptuni a v. 817. accessit. Si de prioribus illis vix dubium esse possit, quin spurii sint, certe hoc loco non ferendi, extremos tamen hos versus propter mythi insolentiam nemo expungat. Hos equidem uncis non complexus essem, si minus arcte cum reliquis juncti fuissent. WOLFIIUS.

811. *λαῖνος οὐδὸς* Barocc. Ald. Junt. Mox *διηνεκέσσιν* Junt.

812. *ἀστεμφῆς* cum Gl. *ἀμπατρύτοις* Bar.

814. *μένουσι* Emm.

αὐτὰρ ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπικούροι
 δώματα ναιετάουσιν ἐπ' Ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόττος τ' ἠδὲ Γύγης· Βριάρεών γε μὲν ἦν ἔοντα,
 γαμβρὸν ἔον πολίησε βαρύνκτυπος Ἐννοσίγαιος,
 δῶκε δὲ Κυμοπόλειαν ὀπνίειν, θυγατέρα ἦν.]

815

Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτῆνας ἀπ' οὐρανοῦ ἐξέλασε Ζεὺς,
 ὀπλότατον τέκε παῖδα Τυφώεα Γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην.
 οὗ χεῖρες μὲν ἔασιν ἐπ' ἰσχυῖ ἔργματ' ἔχουσαι,
 καὶ πόδες ἀκάματοι κρατεροῦ θεοῦ· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
 ἦν ἑκατὸν κεφαλὰι ὄφιος, δεινοῖο δράκοντος,
 γλῶσσοισι δνοφερῇσι λελειχμότος, ἐκ δὲ οἱ ὄσσων
 θεσπεσίης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε
 [πασῶν δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίετο θερμομένοιο,]
 φωναὶ δ' ἐν πάσῃσιν ἔσαν δεινῆς κεφαλῇσι,
 παντοίην ὅπ' εἶσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 φθιέγγονθ', ὥς τε θεοῖσι συνίεμεν· ἄλλοτε δ' αὐτε
 ταύρου ἐριβρύχεω, μένος ἄσχετον, ὄσσαν ἀγᾶρουν·
 ἄλλοτε δ' αὐτε λέοντος ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντος·
 ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν ἰοικότα, θαύματ' ἀκοῦσαι·
 ἄλλοτε δ' αὖ ῥοῖζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὐρεά μακρά.
 καὶ νῦν κεν ἔπλετο ἔργον ἀμήχανον ἡματι κείνῳ,

820

825

830

835

815. κλειτοὶ τ' Ald. Bar.

819. ὀπνίειν Bar. Ald. Junt. 1.
 ὀπνίει Emm. v. Porson. ad Hom.
 Od. 4. 798.

820. ἐξ οὐρ. ἐξέλασε Emm.

823. θαῦμα ἀκοῦσαι Guietus.
 ἰσχύος conj. Wolfius. ἐπισχερῶ
 ἔργματ' ἔχουσαι Heynius.

825. κρατεροῖο δρ. Trinc. R. S.
 Emm.

826. λελειχμότες. Positum videri
 possit masculinum pro foeminino;
 cujus insolentioris formae exem-
 pla suppeditant auctores de dialectis,
 ut πυρᾶν τελεοθέτων, σπονδᾶν
 ἔόντων. In Homero ipso II. Θ. 455.
 πληγέντε κρανῶν est de solis dea-
 bus. Cf. Schol. ad Sophocl. Oed.
 Col. 1747. Nescio vero an prae-
 ferenda sit Guieti conjectura λε-
 λειχμότος, ut non cum κεφαλᾷ, sed

cum ὄφιος jungatur participium.
 Versum sequentem, inutile glosse-
 ma, primus detexit Ruhnkenius,
 (Ep. Crit. p. 55.) ego uncis coer-
 cui. Wolfius. Guieti emend.
 probat Schaeferus ad Gregorium
 de Dial. p. 389 et sic edidi, ex
 Bar. et Emm. ubi λελειχμότος.

827. Etymolog. M. p. 77, 27.

828. δ' om. Emm.

830. Mirum videtur Stephano
 quare non scribatur ὅπ' εἶσαι, qui
 nihil tamen mutat ob Homeridae
 H. Dian. 18. ubi ἀμβροτον ὄσσαν
 ex Nostro supra 43. malit Her-
 mannus.

831. Versum delet Guietus, de-
 pravatum, si non interpolatum,
 censet Wolfius. In seq. edd. an-
 tiquae Bar. ἄσχετον.

835. ῥοῖζασχ' Emm.

καὶ κεν ὄγε θνητοῖσι, καὶ ἀθανάτοισιν ἄναξεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖα
 σμερδαλέον κονάβησε, καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν, 840
 πόντος τ', Ὀκεανοῦ τε ῥοαί, καὶ Τάρταρα γαίης.
 ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζει Ὀλύμπος
 ὀρνυμένοιο ἄνακτος· ἐπεστενάχισε δὲ γαῖα.
 καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κάτεχεν Ἰουδαία πόντον,
 βροντῆς τε, στεροπῆς τε, πυρός τ' ἀπὸ τοῦ πελώρου, 845
 κρηστήρων τ', ἀνέμων τε, κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος.
 ἔξε δὲ χθὼν πᾶσα, καὶ οὐρανὸς, ἥδ' ἐθάλασσα·
 θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτᾶς, περὶ τ' ἀμφὶ τε κύματα μακρὰ
 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων. ἔνθεσι δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
 τρέσσει Ἀΐδης δ' ἐνέροισι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν, 850
 Τιτῆνες δ' ὑποταρτάριοι, Κρόνον ἀμφὶς ἕοντες,
 ἀσβέστου κελῶδαιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν κόρυθεν· ἔον μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 βροντήν τε, στεροπήν τε, καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 πληῆξεν ἀπ' Ὀλύμπου ἐπάλμενος· ἀμφὶ δὲ πᾶσας 855
 ἔπρεσε θαλάσσιας κεφαλᾶς δεινοῖο πελώρου.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασε πληγῇσιν ἱμάσσας,
 ἤριξε γυνωθεῖς, στενάχισε δὲ γαῖα πελώρη.
 φλόξ δὲ κεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἄνακτος,
 οὐρεὺς ἐν βήσσησιν αἰδυνῆς, παικαλοέσσης, 860
 πληγέντος· πολλή δὲ πελώρη καίετο γαῖα

840. ἐγγὺς Emm.

843. ὑπεστονάχισε Emm.

844. ἀμφοτερεῶν Emm.

845. πυρός τε Emm.

Ibid. Copulam post πυρός adje-
 cit post Guetum Wolfius, qui
 verum seq. suspectum habet.

846. τ' om. Ald. Junt. et te v.

848.

847. ἔξε πυρὶ Emm. ἔ. πυρὶ z.
 Trinc.

849. ῥιπῆς Emm.

850. Edd. vett. τρέσσει δ' Αἰδῆς
 v. H. Steph. App. Dial. Att. p. 94.

851. Τιτῆνες δ' Emm. Κρόνον
 Ald. Bar.

Ibid. Versus est unus, in quo
 velut obiter mentio injicitur Croni,

cum reliquis Titanibus in Tarta-
 rum dejecti. Verba iterum paene
 Homericæ sunt ex Il. E. 274. ubi
 memorantur οἱ ἐνερχε θεοί, Κρό-
 νον ἀμφὶς ἕοντες, qui explicantur
 deinde v. 279. ὑποταρτάριοι, οἱ
 Τιτῆνες καλέονται. Haec tanta
 similitudo vereor ne alicui recte
 scrupulum injiciat. WOLFIIUS.

853. κέρθυνεν — εἴλετο Emm.

856. ἔπρεσε Ald. Junt. Baroce.
 ἔπρεσε Zonaras p. 1585. Etymol.
 M. 687, 40. ἔπρεσε Emm.

858. γυνωθεῖς Emm. στονάχισε
 Trinc. ἐστνάχισε Bar.

859. 860. Etymolog. M. p. 41.
 pen. deest locus in MS. Dotvill.

859. σοῖο Emm.

ἀτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασσίτερος ὥς,
 τέχνη ὑπ' αἰζηῶν ὑπὸ τ' εὐτρεΐτου χοάνοιο
 θαλφθεῖς, ἥε σίδηρος, ὅπερ κρατερωτάτος ἐστίν,
 οὐρεὸς ἐν βήσσησι δαμαζόμενος πυρὶ κηλέφ
 τήκεται ἐν χθονὶ δίῃ, ὑφ' Ἡφαίστου παλάμῃσιν.
 ὥς ἄρα τήκετο γαῖα σέλας πυρὸς αἰθουμένοιο.
 ὄψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρύν.

855

Ἐκ δὲ Τυφώεος ἔσθ' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀέντων,
 νόσφι Νότου, Βορέῳ τε, καὶ ἀργέστεω Ζεφύροιο.

870

οἳ γε μὲν ἐκ θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ἐπιπνελοῦσι θάλασσαν,

αἱ δὴ τοῖς πίπτονσαι ἐς ἡεροειδέα πόντον,

πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύουσιν ἀέλλῃ·

875

ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄεισι, διασκιδναῖσι τε νῆας,

ναύτας τε φθείρουσι· κακὸν δ' οὐ γίνεται ἀλκῇ

ἀνδράσιν, οἳ κελήσι συναντῶσιν κατὰ πόντον·

αἱ δ' αὖ καὶ κατὰ γαῖαν ἀπειριτον ἀνδραμέσσαν

ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

πιμπλεῦσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέον κολοσυρτοῦ.

880

Αὐτὰρ ἔπειτα πόνον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεσσαν,

Τιτῆνες δὲ τιμῶν κρίναντο βίῃφι·

Ibid. Tzetzes in Lycoph. 688.

862. ἀτμῇ θεσπεσίῃ καὶ ἐκάλειτο

Emm. ἀτμῇ Bar. edd. vett.

864. ἡδὲ Bar. Ald. Junt. ὃ τε κε.
Trinc.

866. δίῃ ᾧ ὑφ' Emm.

867. Hunc quoque versum inter
 glossulas refert Ruhnkenius, in
 quo iudicio non omnes habebit ad-
 stipulantes. WOLFIIUS. Ruhnkenii
 sententiam probavit Heynius.

868. ἀκάχοντ' conj. Jortinus.

869. Schol. Sophocl. Antig. 418.

870. ἀργέσταω ζεφύρον τε Trinc.

871. θεόφιν γενεῇ Emm. [γενεῇ]
 Bekker, in censura Homeri Wol-
 fiani p. 142. Ed. Lips.]

872. μαψαῦραι. Exemplaria ve-
 tusta, cum Hesychio v. μαψαῦραι·
 οἱ μάταιοι ἄνεμοι, ἢ κοῦφαι πνοαί.
 Stephanus, ut videtur, primus aliam
 excogitavit lectionem μάψ αὔραι,
 quam edidit Commelinus, probave-

runt Wolfius et Heynius. Et sic
 sane Bar. Vs. deest Emm.

873. αἱ δ' ἦτοι Hermannus ad
 Homeri H. Cer. p. 105.

874. θύουσι θυέλλῃ Emm.

875. Ita pro ᾗσι Graevius ex
 Etymolog. M. p. 22, 12. Schol.
 Townl. ad Hom. Il. E. 526. δια-
 σκιδναῖσιν ἀέντες· ὥς τιθέντες ἀπὸ
 γὰρ τοῦ ἀνέμι· τὸ δὲ παρ' Ἡσιόδω
 ἄλλοτε δὲ ἄλλοι αἰεῖσιν, αἰολικόν· —
 [Conf. Heyn. Homer. vol. V. p.
 712. Ed. Lips.]

Ibid. διακιδναῖσι Emm.

877. κελήσι συναντῶνται Emm.
 κελήσι Wolfius e conj. pro κελ-
 νοῖσι. συναντῶντες Barocc. συναν-
 τώτες Ald. Junt. Mox αὐτῇ Ald.
 Junt.

879. ἔργον ἐραστόν Emm.

880. πιμπλεῖσαι Junt.

881. πόνον Emm.

882. Τιτῆνες δὲ αὐθιμῶν Emm.

δὴ ἄα τότ' ὤτρυνον βασιλευμένῃ ἡδὲ ἀνάσσειν,
Γαίης φραδμοσύνησιν, Ὀλύμπιον εὐρύοπα Ζῆν'
ἀθανάτων· ὁ δὲ τοῖσιν εὖ διεδάσσατο τιμᾶς.

885

Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλεὺς πρώτην ἄλοχον θέτο Μῆτιν,
πλεῖστα θεῶν εἰδυῖαν ἰδὲ θνητῶν ἀνθρώπων.

ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
τέξεσθαι, τότ' ἔπειτα, δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
αἰμυλλοῖσι λόγουςιν, ἐὴν ἐσκάτθετο νηδύν,

890

Γαίης φραδμοσύνησιν, καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
τῶς γάρ οἱ φρασάτην, ἵνα μὴ βασιληίδα τιμῇ
ἄλλος ἔχῃ, Διὸς ἀντί, θεῶν αἰεγιγένητων.

ἐκ γὰρ τῆς εἵμαρτο περίφρονα τέκνα γενέσθαι.

πρώτην γὰρ κούρην γλαυκῶπιδα Τριτογένειαν
ἴσον ἔχουσιν πατρὶ μένος καὶ ἐπίφρονα βουλήν·

895

αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν
ἤμελλεν τέξεσθαι, ὑπέρβιον ἥτορ ἔχοντα·

ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς πρόσθεν ἐὴν ἐσκάτθετο νηδύν,

[ὥς δὴ οἱ φράσσαιτο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.]

900

Δεύτερον ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ἑρως,

Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ Εἰρήνην τεθαλυῖαν,

αἷτ' ἔργ' ὠρεύουσι καταδνητοῖσι βροτοῖσι.

Ibid. τιμᾶν ἔνεκα spe prae-
miorum, quae Jupiter diis pollici-
tus erat ante pugnas. v. 392. sq.
Et de hac vocis τιμῇ potestate,
quae supra etiam adfuit, vid. Hem-
sterhus. ad Lucian. T. I. p. 285.
Τιτήνεσσι κρίναντο i. e. ἐπολέμισαν
Τιτῆσι. WOLFIIUS.

884. Ὀλύμπιον αἰεὶ ζῆνα Emm.
Trinc. Mox 887. ἐ. καὶ θν. Ald.
Junt. Bar.

[886. Hic Orphea Hesiodus cor-
rumpit: Μῆτις enim Orphicorum
deus erat. Gale ad Apollodor. p.
4. l. 2. REIZ.]

888. Reponendum suadet Wol-
fius e Galeno de Hippocr. et Plat.
dogm. l. 3. p. 273. ed. Bas. ὅτε δ'
ἢ ἄα ἤμελλε.

890. τέξεσθαι Ald. Junt. Bar.
τέξεσθαι Trinc. et 898. Mox ἐσ-
κάτθετο edd. vet. ἐς κάτθετο Bar.
ἐγκάτθετο θυμὸν γρ. νηδύν Emm.
ἐγκάτθετο Galen.

892. φρασάτην Emm. Bar. Ald.

Junt. Probant Heyniius et Her-
mannus Orphic. p. 789. al. ἐφρα-
σάτην.

893. ἔχοι Emm.

895. μὲν pro γὰρ Emm. μὲν γὰρ
Bar. Ald. Junt. μὲν probat Heyne.

899. ἐγκάτθετο Ald. Junt.

900. Uncinis sepsit Wolfius ex
monitu Heynii quem vide ad Apol-
lodor. I. 3, 6. In Galeno legitur
ὥς δ' οἱ συμφράσσαιτο, et versus
ponitur post 890. αἰμυλλοῖσι l. conf.
Observ. Misc. II. p. 319.

Ibid. δὴ φράσσατο Emm.

[901. 902. Schol. Pindar. Olymp.
13, 6. λιπαρὰν — Δίκην καὶ Εἰρ. REIZ.]

903. ὠρεύουσι. Sic Emm. ὠραι-
ουσι vet. edd.

Ibid. Mirum est Graevium,
praesertim tam copiosum in hoc
loco illustrando, non animadver-
tisse, linguae rationem non ὠραι-
ουσι, sed ὠραιόουσι, postulare.
Cum igitur vulgata lectio in ma-
nifesto mendo cubet, jam meliori

[Μολρας δ', ἧς πλειστέην τιμὴν πόρε μητιέτα Ζεὺς,
Κλωθῶ τε, Λάχεσιν τε, καὶ Ἀτροπον· αἷ τε διδοῦσαι 905
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε.]

Τρεῖς δέ οἱ Εὐρυνόμη Χάριτας τέκε καλλιπαρήγους,
Ῥακεανοῦ κόρυη πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
Ἀγλαίην τε, καὶ Εὐφρασύνην, Θαλλήν τ' ἱερατεινὴν· 910
τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἕρος εἴβετο δερκομενάων
λυσιμελῆς· καλὸν δέ δ' ὑπ' ὀφρύσι δερμιδιῶνται.

Αὐτὰρ ὁ Δῆμητρος πολυφύρβης ἐς λῆχος ἤλθεν,
ἣ τέκε Περγασφόνην λευκώλενον, ἦν Αἰδωνεύς
ἦρπασεν ἧς παρὰ μητρός· ἔδωκε δὲ μητιέτα Ζεὺς.

locum cedat: αἷ τ' ἐγ' ὥρεῦσαι κ. β. Hanc et J. Diaconum, et Scholiastem ob oculos habuisse, eorum interpretationes ostendunt. Stobaeus Serm. LI. p. 184. (corrigere IX. p. 101 = 57.) hunc locum laudans, ὥρεῦσαι legit. (ὥρεῖονσι dedit Grotius.) Cui si literam addideris, veram scripturam ὥρεῦονσι habebis. Quam diserte confirmat Cornutus de N. D. c. 29. Ζεὺς λέγεται γεννῆσαι τὰς Ῥακας ὑφ' αἷν τὰ ἀγαθὰ πάντα καὶ ἡμᾶς ὥρεῦνται καὶ φυλάττεται. Sed non omittendus est Pindarus Olymp. XIII. 6. qui Hesiodi imitatione Horas πλοῦτόν ταμίλας vocans, quid in eo legerit, satis clare significat: Ἐν τῷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασίγνηται τε, Δίκη, πολλῶν Ἀσφαλὲς βᾶθρον, καὶ ὁμότροποι· Εἰρήνη, παμμία Ἀνδράσι πλούτου, χρύσειαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος. Ad verbum ὥρεῦναι pertinet alter quoque locus Cornuti c. 1. ἔνιαι δὲ φρασην οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ ὥρεῖν αὐτὸν ἣ ὥρεῦναι τὰ ὄντα. Hesychius, Ὁρεῦναι· φυλάσσειν, solito errore Opro Ὡ. Idem: Ἐνθρεῖν· φυλάσσειν. Scribe Ἐνωρεῖν. RUMKE- NIUS.

[904. Th. Gale ad Apollodor. p. 6. Fabric. CV. Reiz.]

904 — 906. Uncinis inclusit Wolfius, ut ex 217. huc translatos.

907. V. Pausanias IX. 35. Heynium ad Hom. T. VII. p. 800,

909. τε addidi post Ἀγλαίην. Guietum et Wolfium secutus: et sic Schol. Pindari Ol. XIV. 21.

910. εἴβεται Etymolog. M. p. 295, 21. Zonaras p. 638. Ald. Junt. 1. Bar.

912 — 914. Etymolog. M. p. 41, 50. Sed deest locus in MS. Dorv.

913. V. Homerid. H. Cer. 2.

914. μητιέτα Ζεὺς. Interponam hic pauca a Reizio viro optimo ad me scripta de ratione accentus in voce μητιέτα: "Scribendum utique est μητιέτα, non μητιέτα, ut alibi recte νεφεληγερέτα, non νεφεληγέρετα. Haud quidem negem, Aeoles in hac forma nonnumquam accentum retraxisse, ut, ὁ Μυρίλλα ἀντὶ τοῦ ὁ Μυρίλλης: ὁ Κόπαινα ἀντὶ τοῦ ὁ Κοπαίνης. Sed dubito, an id in omnibus nominibus fecerint; nec uni Aeoles hac forma usi sunt, sed etiam veteres Attici, qui accentum in ea non retraxerunt. Magnum auctorem habes Eustathium, qui ad Il. A. 175. p. 57, 4. Ἔστι δὲ κατὰ τοὺς παλαιούς Βοιωτῶν καὶ Αἰολέων ὁ τοιοῦτος τύπος τοῦ σχηματισμοῦ· διὸ καὶ τινὰ ἐν τῶν τοιούτων προπαροξύνονται· ὡς ἔνταθθα τὸ, μητιέτα Ζεὺς. — καὶ ἐκ τοῦ ἀκακῆτης τὸ ἀκάκητα. — προπαροξυντικοὶ γὰρ εἰσιν οἱ Αἰολεῖς ἐν πολλοῖς, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ δύνατας παρ' αὐτοῖς προπαροξυνόμενον. Putavi et ego, non omnia huius formae nomina solitos Aeoles fuisse

Μνημοσύνης δ' ἑαυτὶς ἐράσσατο καλλιόμοιο, 915
 ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυνες ἐξεγένοντο.
 ἐννέα, τῆσιν ἄδον θαλάιαι καὶ τέρψις ἀοιδῆς.

Λητώ δ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν λοχέειραν,
 ἱμερόεντα γόνον περὶ πάντων Οὐρανιῶνων,
 γίνατ' ἄρ', αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ μιγείσα. 920.

Διοδοτάτην δ' Ἥρην θαλαρῇν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 ἣ δ' Ἥβην, καὶ Ἄρην, καὶ Εἰλείθυιαν ἔκτικτε,
 μυχθεῖς ἐν φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδράν.

Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλανκώπιδα Τριτογένειαν,
 δεινὴν, ἐργεκύδομον, ἀγέστροφόν, ἀφροτύνην, 925
 πότνιαν, ἣ κέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.

Ἥρῃ δ' Ἥφαιστον κλυτὸν οὐ φιλότῃ μιγείσα

προπαροξύνειν; sed idem tamen putavi, nomina omnia generis ejusdem apud Aeoles προπαροξύντονα fuisse aut non fuisse: κύρια μὲν, προπαροξύντονα προσηγορικά δὲ, οὐ. Si μετέτα et ἀνάκτητα dixerunt, cur dixerunt iidem νεφεληγερέτα, ἱππότα, ἱππηλάτα, εὐφρόνα, ἡπύτα, τοξότα? Sin haec sunt, ut suspicor, Attica potius, ut sane αἰχμητὰ Ἀνιάων (Il. E. 197.) Atticum est: nam Aeoles βαρυνταὶ fuerunt, nec ullum nomen acuerunt: num est credibile, Homerum in eadem forma, in qua sequutus est in plerisque nominibus Atticos, unum et alterum nomen accentu Aeolico usurpare maluisse? Wolpertus.

[916. χρυσάμπυνες. Schol. Aristoph. Nub. 1267. Rkiz.]

920. Quietus, γίνατ' ἐν αἰγιόχοιο Δ. φ. μ.

Ibid. Γίνατ' ἄρ' ἐν φιλότῃ Διὸς μεγάλιο Emm.

922. καὶ ante Ἄρην om. Ald. Junt. [Schol. Pindar. Nem. 7, 1. ἐνικῶς δὲ εἶπε (Πίνδαρος) Εἰλείθυια, ὡς καὶ Hesiodos. 'Ο δὲ Όμηρος ἐκατέρως, utroque scilicet modo, et singulari (Il. π, 187. τ, 103. Od. τ, 188.) et plurali. (Il. λ, 270. Iunonis filiae. τ, 119. Rkiz.)]

924. Hom. Il. E. 880. ἐπεὶ ἀνὴρ ἔγενετο παῖδ' αἰθελῆν, ubi Schol.

Venet. τοῦτο δέδωκεν ἀφορμὴν Ἡσιόδῳ το αὐτὸς ἀντι τοῦ μονοῦ λαβεῖν, ὅπερ ὁ Ποιητὴς οὐκ εἶδεν, ἀλλὰ λέγει, αὐτοῖς αὐτὴν, ἐπεὶ καὶ σὺ αἰθελῶν αὐτὴν ἐγεννησας, ἦτορ. ἐπιβλαβή. conf. ad Il. Θ. 31. Citat Galenus, αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλανκώπιδα γίνατ' Ἀθήνην.

925. ἀργεκύδομον Ald. Junt.

927. MS. Regius, οὐ φιλότῃ μιγείσα, ut viri docti verissime emendarunt. Ceterum nusquam interpolatorum manus licentius grassata est, quam in narratione de Metide, prima Jovis uxore. Vide enim, quid in suo Theogoniae exemplo legerit Chrysippus apud Galenum de Hippocr. et Platon. Dogm. III. p. 273. Ἐκ ταύτης ἑριδος ἡ μὲν τέκε παίδιμον υἱόν, Ἥφαιστον, τέχνησιν, ἀνευ Διὸς αἰγιόχοιο. Ἐκ πάντων καλὰ μῆσαι κεκλημένος οὐρανιῶνων. Αὐτὰρ ὄγ' Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος ἡνυόμοιο Κούρην νόσφ' Ἥρας παρεδέξατο καλλιπαρῆον, Ἐξαπατῶν Μῆτιν, καὶ περ πολὺ δινεύουσαν. Συμμάρφας δ' ὄγε χειρῶν, ἐὼν ἐγκάθ' ἔτο νηδύν, Δείσας, μὴ τέξῃ κρᾶτερῶτερον ἄλλο κεραννοῦ. Τούνεκά μιν Κρονίδης ὑψίφυγος, αἰδέρι ναίων, Κάππιον ἐξαπίνης ἡ δ' αὐτίκα Παλλάδ' Ἀθήνην Κύσατο, τὴν μὲν ἔκτικτε πατὴρ ἀνδράν τε θεῶν τε Πάρ κορυφήν, Τριτωνος ἐπ' ὄχθρῃ

γέλνατο, (καὶ ξαμίνησε, καὶ ἤρισεν ὃ παρακολῆ)
ἐκ πάντων τέχνῃσι κεκασμένον Οὐρανιαίωνων.

Ἐκ δ' Ἀμφιτρίτης καὶ ἑρικτύπου Ἐννοσιγαίου, 930

Τρίτων εὐρυβλῆς γένετο μέγας· ὃς τε θαλάσσης
πυθμὲν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
ναίει χρούσεια δῶ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ Ἄρηι
δινωτόρῳ· Κυθέρεια Φόβον καὶ Δεῖμον ἔτικτεν
δεινούς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς κλονέουσιν φάλαγγας 935
ἐν πολέμῳ κρούοντι, σὺν Ἄρηι πτολιπόροθι·
Ἀρμονίῃ δ' ἣν Κάδμος ὑπέρδυμος θεὸς ἄκοιτιν.

Ζηρὶ δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίῃ τέκε κύνδιμον Ἑρμῆν,
κῆρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λόχος εἰδαναβάσσα.

Καδμείῃ δ' ἄρα οἱ Σεμέλῃ τέκε παίδιμον υἱόν, 940

μυθδεῖδ' ἐν φιλότῃ, Διώνυσον πολυγῆθέα,
ἀθάνατον θνητῇ· νῦν δ' ἀμφοτέρωι θεοὶ εἰσίν.

Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔτικτε βίην Ἡρακλήειν,
μυθδεῖδ' ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέταο.

Ἀγλαΐῃ δ' Ἡφαιστος ἀγκαλυτὸς ἀμφιγυήεις, 945

ὀπλοτάτην Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσας ἄκοιτιν.
χρυσοκόμης δὲ Διώνυσος ξανθὴν Ἀριάδην,

ποταμοῖο. Μῆτις δ' αὖτε Ζηνὸς
ὑπὸ σπλάγγοις λελασθῖα Ἦστο,
Ἀθηναίῃ μῆτρη τέκνηνα δικαίως,
Πλειστα θεῶν εἰδῖα, καταθνητῶν
τ' ἀνθρώπων. Ἐνθα θεὰ παρ-
έκτο Θέμις καλάμῃσι περὶ πάντων
Ἀθανάτων ἐκέκαστο Ὀλύμπια δώ-
ματ' ἔχουσιν. Αἰγίδα ποιήσασα
φοβέστροφον ἐντὸς Ἀθήνῃ, Σὺν
τῇ ἐγέλνατό μιν πολεμῆια τεύχε'
ἔχουσιν. Haec, tametsi adulterina,
tamen ob vetustatem digna sunt,
quae emendatus legantur. V. 3.
corrige: Ἐκ πάντων παλάμῃσι κε-
κασμένον οὐρανιαίωνων, ut est apud
Hesiodum. v. 929. ubi forte melius
ex h. l. παλάμῃσι pro τέχνῃσι scri-
batur. Hesychius: Παλάμαι· αἱ
χεῖρες, καὶ αἱ τέχναι. Sic manus
pro artificio apud Latinos. V. 5.
facilis est emendatio: Κοῦρη, νόσφ'
Ἥρης, παρέλεξατο καλλιπαρήφ.
Multo gravius laborat v. 6. Lege:
Ἐξακατῶν Μῆτιν, καίπερ πολὺνδριν
ἐοῦσαν. Homerus Od. Ψ. 82.
Μαῖα φίλῃ, χαλεπὸν σε θεῶν αἰε-

γενετῶν Διὶναι εἰρυσθαι, μάλα
περ πολὺνδριν ἐδύσαν. V. 9. est ex
Homero Il. Δ. 166. vel ex He-
siodo Eoy. 18. V. 14. scribe, Ἀθη-
ναίης μῆτρη. Hesiodus quidem,
teste Scholiaste Minore ad Il. Θ.
31. nusquam Minervae matrem
commemoravit. At interpolator
finxit alia omnia. V. 15. sumtus
est ex Hesiodo v. 887. V. 16. leg.
ἐκέκαστ', οὐ Ὀλύμπ. δ. ξ. V. 18.
scribe Ἀθήνῃ in dativo. Sensus est:
Metis aegidem Minervae in Jovis
corpore fecit. Reliqua quomodo
corrigam, nescio. Ruhnkenius.
ὃς Cuperus e Schol. Apollon. Rhod.
I. 859. et sic Moschopolus ad
Eoy. 60. in ed. Trinc. Huc re-
spicit Schol. Ven. Il. Ε. 338.

929. κεκασμένων Emm.

[933. ναίει γ. δ. Trypho in Museo
crit. Cantabrig. I. p. 39. Ed. Lips.]

934. V. Etymolog. M. p. 704,
52.

958 — 941. Citat Clemens Alex.
Strom. I. p. 382.

κούρην Μίνωος, θαλερὴν ποιήσαι ἄκοιτιν.
τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήρω θῆκε Κρονίαν.

Ἦβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός,
ἷς Ἡρακλῆος, τελέσας στονόεντας ἀέθλους,
παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδῖλου,
αἰδοίην θέτ' ἄκοιτιν, ἐν Οὐλύμπῳ νιφόνετι·
ὄλβιος, ὃς μέγα ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν ἀνύσσας
ναίει ἀπήμαντος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.

Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε κλυτὸς Ὀκεανὶνῃ
Περσηῖς Κίρκην γε, καὶ Αἰήτην βασιλῆα.

Αἰήτης δ' υἱὸς φαειμβρότου Ἡελίοιο,
κούρην Ὀκεανοῖο τελέεντος ποταμοῖο
γῆμε, θεῶν βουλῇσιν, Ἰδυίαν καλλιπάρχον.

ἢ δὲ νῦ οἱ Μῆδειαν εὖσφυρον ἐν φιλότῃ
γέλναθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσῇν Ἀφροδίτην.

Τμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
νῆσοί τ', ἡπειροί τε, καὶ ἄλμυρὸς ἐνδοθι πόντος.

νῦν δὲ θεάων φύλον αἰεσάτε ἡδυνέπειαι

Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ὄσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνῇθεῖσαι
ἀθάναται, γελαντο θεοῖς ἐπιελκελα τέκνα.

Δημήτηρ μὲν Πλοῦτον ἐγέλνατο, διὰ θεάων,

949. Κρονίδης Trinc.

954. Heynius jungit *ναίει ἐν ἀθανάτοισι*. Trinc. *ἀθανάτοισιν* τελέσας.

956. Κλυτή. MS. Reg. (ed. Trinc. κλυτὸς.) κλυτὸς Ὀκεανίῃ. Recte. Cui Grammaticorum non dicta est κλυτὸς Ἰκποδάμεια apud Homer. II. B. 742. Rarius est δαῖζομένον πόληος, quod ex Hesiodo affert Philemon, Grammaticus ineditus in Bibl. Paris. καὶ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἀρσενικὰ συντάττουσιν ἐπίθετα, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, κλυτὸς Ἰκποδάμεια, καὶ, θερμὸς αὐτμή, καὶ αἰγὸς κολλίοιο, καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, δαῖζομένον πόληος. RUHNKENIUS. Philemonis locum exscripsit Phavorinus p. 781, 20. De hoc schemate omnino consulendus Budæus Comment. L. G. p. 1065—1068.

958. Αἰήτης δ' αἶδ Emm. V. Schol. Apoll. Rhod. III, 242.

961. νῦ additur ex ed. Trinc.

963. 964. Suspectos habet Wolfius.

964. ἄλμυροί Ald. Junt.

965. Ab h. v. novi carminis initium fieri putandum. Sequebatur nunc ἡρωογονία, quae complectebatur primum *natos e deabus*, quae cum mortalibus congressae erant, ad v. 1019. Tum *prognates e mulieribus mortalibus*, quae cum diis erant congressae. Haec altera pars interiiit, nisi pars ejus superest, *Clipeus Herculis*. HEYNIUS.

968. γελοντο Ald. Junt.

969. V. Hom. Od. E. 125. Etymolog. M. p. 677, 16. Ruhnken. H. H. Cer. 494.

Ἰασίῳ ἤρωϊ μιγείῃς ἱερὰν φιλότῃν, 970
 νεῖω ἐνὶ τριπόλῳ, Κρήτης ἐν πλοῖν δῆμον,
 ἔσθλόν· ὃς εἶδ' ἐπὶ γῆν τε, καὶ εὐφεία νῶτα θαλάσσης,
 πᾶσαν· τῷ δὲ τυχόντι, καὶ οὐ κ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 τόνδ' ἀφνειὸν ἔσθμε, πολὺν τὲ οἱ ὥπασεν ὄλβον.

Κάδμω δ' Ἀρμονίῃ θυγάτηρ Χρυσῆς Ἀφροδίτης, 975
 Ἴνῳ, καὶ Σεμέλῃν, καὶ Ἀγανὴν καλλιπάρῳν,
 Ἀντιονόρῃ δ', ἣν γῆμεν Ἀρισταῖος βαθυχαλῆς,
 γέλνατο, καὶ Πολύδαρον εὖστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.

[Κούρῃ δ' Ὀκεανοῦ Χρυσάορι καρτεροδύμῳ 980
 μιγδεῖδ' ἐν φιλότῃ πολυχρῦσον Ἀφροδίτης,

Καλλιρόῃ τέκε παῖδα βροτῶν κάρτιστον ἀπάντων,
 Γηρουνῆα, τὸν κτεῖνε βίῃ Ἡρακλειῇ,
 βοῶν ἐνεκ' εἰλιπόδων ἀμφιφύτῳ εἰν Ἐρυθείῃ.]
 Τιδωνῷ δ' Ἡῶς τέκε Μέμνονα χαλκοχορυστήν, 985
 Αἰθιοπῶν βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίαν ἄνακτα,
 αὐτὰρ τοι Κεφάλῳ φυτόσατο παίδιμον υἱόν,
 Ἰφθίμον Φαέθοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἄνδρα.

972. τε om. Ald. Junt.

974. ὥπασε λαὸν R. S.

979. MSS. et edd. vett. Ὀκεανοῖο. Locum interpolatum plures monuerunt.

980. πολυχρῦσον Ἀφροδίτῃ. Ald. Junt. Emm. Bar.

981. Κάλλιστον edd. vett. Barocc.

982. Γηρουνῇ Emm. Γηρουνέα Trinc.

985. Etymologus M. p. 428, 49.

986. φυτόσατο. Ita Wolfius ex Etymol. M. 795, 28. pro vulg. φυτόσατο. φυτόσατο Emm. [φυτόσατο Schr. et Observ. Miscellan. V. 2. p. 196. sqq. Ranz.]

987. Pausanias Attic. p. 8. Κέφαλον κάλλιστον γινόμενόν φασιν ὑπὸ Ἡμέρας ἐρασθείσης ἀρπασθῆναι, καὶ οἱ παῖδα γενέσθαι Φαέθοντα καὶ φύλακα ἐποίησε τοῦ ναοῦ. Ταῦτα ἄλλοι τε καὶ Ἡσιόδος εἴρηκεν ἐν ἑκασί τοῖς εἰς τὰς γυναῖκας. Locum dehaeo doctrinae Heynii in Not. ad Apollodor. p. 822. in quo memorabile est, quod ea, quae de Phaethonte hic legi-

mus, a Pausania ad aliud Hesiodi poema, Κατάλογον γυναικῶν, diserte referuntur. Nam illud et alibi sic designare solet ἀδόμνηα εἰς τὰς γυναῖκας. Hinc nescio an firmari possit suspicio mea, qua hanc extremam partem carminis conflata puto ex alijs poetae carminibus, nominatim ex illo catalogo, recisis forte multis, quae uberius ibi tractata erant. Verum non omnino cum nostro loco convenit ille Pausaniae, ut in quo Phaethontem Aurora, sc. Heme-ra, non Venus, templi sui custodem constituit. Sed corrigendum forte sic: Φαέθοντα· ὃν καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ φύλακα ἐποίησε τοῦ ναοῦ. WOLFIIUS. [Ἰφθίμον Φαέθοντα. Alius fuit Solis et Clymeneae filius, cujus fatum descripsit Ovidius Metamorph. lib. II. [et Hyginus fab. 154., qui eum Phaethontem Hesiodi vocat. Ut eam fabulam poeta in opere aliquo deperdito narrasse videatur. Ranz.] Cle-reus.]

τόν ῥα νέον τέρεν ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης
 παῖδ' ἀταλά φρονέοντα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ
 ὥφ' ἀνερειψαμένη, καὶ μιν ξαστέοις ἐνὶ νηοῖς,
 νηοκόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.

990

Κούρην δ' Αἰήταο διωτρεφέος βασιλῆος
 Αἰσονίδης, βουλῇσι θεῶν αἰειγενετῶν,
 ἦγε παρ' Αἰήτον, τελέσας σιονόεντας ἀέθλους,
 τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς ὑπερήνωρ,
 ὕβριστης Πελίης, καὶ ἀτάσθαλος, ὄβριμοεργός.
 τοὺς τελέσας ἐς Ἴωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
 ὠκείης ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδα κούρην,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν.
 καὶ ῥ' ἦγε δμηθεῖς ὑπ' Ἰήσωνι ποιμένι λαῶν,
 Μῆδειον τέκε παῖδα, τὸν οὖρεσιν ἔτρεφε Χείρων
 Φιλλυρίδης· μεγάλου δὲ Διὸς νόος ἐξετελείτο.

996

1000

Αὐτὰρ Νηρῆος κούραι ἄλλοιο γέροντας,
 ἦτοι μὲν Φῶκον Ψαμάθῃ τέκε δῖα θεάων,
 Αἰακοῦ ἐν φιλότῃ, διὰ χρυσὴν Ἀφροδίτῃν.
 Πηλεῖ δὲ δμηθεῖσα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα.

1006

Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔτικτεν ἑστέφανος Κυδέρεια,
 Ἀγχιῶν ἥρωϊ μινεῖς ἐρατῇ φιλότῃ,
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ὑλῆεσσος.
 Κίρκη δ' Ἑλλίου θυγάτηρ Τπεριονίδαιο,
 γείνατ', Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ,
 Ἀργεῖον, ἥδ' Ἀατῖνον ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,

1010

989. ἀταλά. Sic Homer. II. Σ. 567. et H. Cer. 24. non ἀπαλά, ut libri Hesiodעי habent, quod dubito an alibi ita occurrat. Hinc conjecturam Guicti praefero, quam confirmabat MS. Paris. a Ruhnken. inspectus. WOLFIIUS. ἀταλά Emm. Trinc.

990. ἀνερειψαμένη Emm. ἀναρ-
 φειψαμένη Ald. Junt. Bar.

991. Μύχιον Archilothus (I. Aristarchus. v. Ruhnken. praef. Hesych. p. vii.) apud Schol. probante Wolfio. vide Έργα 521.

993. Stephanus Byzant. v. Αἰ-
 σων.

997. ἐς om. Junt.

[1000. 1014. Vid. Buttmann. in Commentat. academ. Berol. a. 1819. p. 232. sqq. Ed. Lips.]

1003. Νηρηίδες κούραι Ald. Junt. Bar.

1011. Schol. Apollon. Rhod. III. 311. Etymolog. M. p. 779.

1013. Ἀργεῖον. Vide Schol. Apol-
 lon. Rhod. III. 200. Eustath. Od. II. p. 1796 = 597. Qui locus infra in fragmentis dabitur. [Pli-
 nius 25, 2. s. 5. Quid non re-
 plevare? fabulis Colchis Medea,
 aliaeque, inprimis Itala Circe,
 Diis etiam adscripta? unde arbi-

(Τηλέγονόν τε ἔτιπτε διὰ χροσῆν Ἀφροδίτην)
οἳ δὴ τοι μάλα τῆλε μυχῶ νήσων Ἰσράων,
πῶσιν Τυρσηγοῖσιν ἀγακλειτοῖσι ἄνασσον.

1015

Ναυσίλοον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψῶ διὰ θεάων
γέλνατο, Ναυσίλοόν τε, μυγείδ' ἐρατῇ φιλότῃ.

Αὗται μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθαῖσαι,
ἄδανάται γέλναντο θεοῖς ἐπισκέλα τέκνα.

αὖν δὲ γυναικῶν φύλον αἰεσσάτε, ἡδυέπειαι
Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

1020

tror natum, ut Aeschylus e vetustissimis in Poetica, refertam Italiam herbarum potentia proderet; multique Circeios, ubi habitavit illa: magno argumento etiamnum durante in Marsis, a filio eius orta gente, quos esse domitores serpentium constat. RERZ.]

Ib. Post hunc v. alius additur in MS. Paris. sed tam turpiter claudicans, ut, spurium esse, satis appareat: Τηλέγονον δ' ἔτιπτε διὰ χροσῆν Ἀφροδίτην. RUHNKEIUS. τε ἔτιπτε MS. apud Dorvillium Obs. Misc. T. II. p. 320. Charit. p. 435 = 465. et Emm. Mirum est praefecto neminem adhuc monuisse in ed. Trinc. exstare Τηλέγονον δ' ἔτιπτε (sic) δ. χ. Α. Vs. 1013. 1016. suspectos habet V. D. in Obs. Misc. I. l.

1014. μυχῶ Guietus et Dawesius p. 51. quod alii viri docti probaverunt et sic, sane MS. apud Dorvillium in Charit. p. 435 = 465.

MS. Paris. apud Ruhnken. τῆλε μυχῶν εἶσα Ἰσράων. [V. Niebuhr. Röm. Gesch. I. p. 64. Ed. Lips.]

1015. ἀγακλειτοῖσι pro ἀγακλειτοῖσι Wolfius.

1020. Si duo extremi versus gemini sunt, pergebat poeta enumerare heroinas, γυναικῶν φύλον, ut sup. 965. φύλον θεάων mulieres mortales, ab heroibus conjugio habitas, e quibus heroes progenerati. Ex iis debuit esse Alcmena Amphitruoni nupta, e quo Iphiclum, ex Jove autem Herculem peperit. Ita poema, quod a Grammaticis inscriptum est Clipeus Herculis, Theogoniae esset attendendum, interceptis temporis injuria iis, quae in medio erant. Sed versibus istis novissimis parum auctoritatis esse arbitror. WOLFIUS. Duo extremi versus desunt R. S. Tabulae Genealogicae, quae sequuntur, ab Heynii manu sunt.

TABULAE GENEALOGICAE
HOC EST
STIRPS DEORUM ET HEROUM
SECUNDUM HESIODUM.

Ab initio fuerit Chaos, Terra, Tartarus, Eros, v. 116.

T A B. I.

Chaos

Erebus cum Nocte

Aether. Dies
125 — 5.

Nox sine conjuge 211 — 225.

1) Μορος, Κηρ, Θανατος, Τηνος, Ονειρος
211. 758.

2) Μωμος, Οικυς.

3) Hesperides.

4) Μοιραι, Κηρς. (Poenae)

5) Νεμεσις, Γηρας, Ερις. 226 — 251.

Πονος, Αηδη, Λιμος, Αλγεια, Τριμιναι,
Φονοι, Μαχαι, Ανδροκτασαι, Νεικεα,
Ψευδεις λογοι, Αμφιλογιαι, Δυσνομια,
Ατη, Ορκος.

TAB. II.

Terra				Uranus.	
Coelum.	Montes.	Pelagus. (Pontus.)		152—155.	
s. <i>Oupavog.</i>					
1. Oceanus.		Coeus.	Crius.	Hyperion.	Iapetus.
v. Tab. IV.		Tab. V.	Tab. V.	Tab. V.	Tab. VII.
Thia.	Rhea.	Themis.	Mnemosyne	Phoebe.	Tethys.
Tab. V.	Tab. VI.		s. Jove	Tab. V.	
			Musae		
			Tab. VI.		

Cronos. Tab. VI.

a. Cyclopes.
 6. Oceanus: Cottus. Briareus. Gyges. 147. 617. sq. Omnes dicti
Titanes 207—210. 630. sq.

* * *

Ex Urani sanguine a Terra excepto 185—206.

Erinnyes. Gigantes. Nymphae Meliae. Venus ~ Mars.

* * *

Terra ~ Tartarus.

Typhoeus 821. sq.

ex quo

Venti procellosi. 869. sq.

Φοβος. Δειμος. Harmonia
 953—7.

— *Anchises.* Cadmo.

Aeneas
 1008—10.

Ino. Semele. Agave.
 Autonoe *Aristaco* nupta.
 Polydorus 976—8.

T A B. III.

Pontus v. Tab. II.		Terra.	
Tab. IV.	<i>Doris</i> Nereus 253.	Tab. IV.	<i>Electra</i> Thaumae. Phorcy's Cete. Eurybia.
	Nereides L.		Tab. V.
in his Amphitrite ~ <i>Neptunus</i>		Iris. Harpyiae	
240—264.		265. 6. 267-9.	
930. Tab. VI.		Graece. Gorgones tres 276. Draco Hesperidum	
280. 4.		in his Medusae	
ex Neptuno 278.		333-6.	
Chrysaor. <i>Callirhoe</i> .		281. 979-985. Tab. IV.	
Geryon. Echidna. <i>Typhaon</i> .		287. 295. 306.	
309. 319. 315. 319.		309. 319. 315. 319.	
Sphinx. Leo Nemeaeus		326—334.	

Psamathe — *Asacus*.
Phocus 1004. 5.
Thetis — *Peleus*.
Achilles 1006. 7.

T A B. IV.

Oceanus	Tethys. Tab. II.
Fluvii	Nymphae Oceaninae
337—345.	346—366.
367—370.	In his
	Doris—Nereus 241.
	350. Tab. III.
	Electra—Thaumas 265.
	349. Tab. III.
	Callirrhoe—Chrysaor 288.
	351. Tab. III.
	Styx—Pallas
	361. 775. Tab. V.
	Clymene—Iapetus
	351. Tab. VII.
	Eurynome—Jupiter
	358. Tab. VI.
	Perseis—Sol.
	356. Tab. V.

T A B. V.

III. *Titanes*.

Thia
Tab. II.

Hypetion

Perses Sol. Luna. H_{os} 372-4.
Tab. IV. }
C. ex
Astraeo. Tithone.

Circe Ulysses. Aetes Ilyris. Menmon et Ema-
thion. 984-6.

Agrus. Latius. Iason. Medes. Eadem ex Ce-
phalo Phaethon-
tem peperit a
Medeus. Venere raptum
993 sq. 956-62.
1010.

Coeus Phoebe 404
986-991.

Tab. II. Tab. II.

Lationa Asterie Perses
C. 409.
Jove
Tab. VI. Hecate.

Crisis Eurybia 375-7.
Tab. II. Tab. III.

Astraeus H_{os} Perses Styx. Perses Asterie
678-388. Tab. IV. 409.

Zylos Nem. Keros. Bic. Hecate.

Zephyrus Boreas. Notus. Hesperus. Astra.

T A B. VI.

Cronos
minimus natu Titanum
157. Tab. II.

Rhea 455 sq.
Tab. II.

Vesta	Ceres	Juno	Hades	Proserpina	Neptunus	Jupiter
	c. ex			768. 912-4.	v. mox.	v. mox.
	Jove Iasio					
	912.	Vulcanus				
		927.				
		duxit Aglaïam	945.			
		Plutus	969-974.			

Jupiter 1. Metis 886.
Athene.

2. Themis.

Horae 901. Moerae 904.

3. Eurynome Tab. IV.

Charites 907-911. ex his Aglaia c. Vulcano 945. 6.

4. Ceres.

Proserpina Aidoneus s. Hades 912-4.

5. Mnemosyne Tab. II.

Musae 915-7.

6. Latona Tab. V.

Apollo. Diana 918-920.

7. Juno.

Hebe. Mars. Ilithyia 921-3.

(c. Hercule 950-5.)

8. ex se sustulit

Athenen s. Minervam 924-886 sq.

9. Maia.

Mercurius 938-9.

10. Semele.

Dionysus 940-2. c. Ariadne 947.

11. Alcmena.

Hercules 945. 4. c. Hebe 950.

* * *

Neptunus Amphitrite Nerei f. 243.
Tab. III.

Triton

930-3.

T A B. VII.

Iapetus
Tab. II.

Clymene 507.

Atlas.	Menoetius.	Prometheus.	Epimetheus.
--------	------------	-------------	-------------

509, 746.

Maia	Jupiter.
------	----------

938.

Mercurius.

177

177

177

Η ΣΙΟΔΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

CONO ZIL
SIOHAN A. SIOHAN

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ.

ΤΑΦΙΟΙ στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς Ἡλεκτρύωνος βοῦς ἀνείλον τοὺς τῆς Ἀλκμήνης ἀδελφούς, τῶν θρεμμάτων ὑπεραγωνιζομένους. τοῦ δὲ Ἀμφιτρύωνος βουλομένου αὐτῇ συνελθεῖν, οὐ πρότερον αὐτῷ ὑπέσχετο, πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπραῶνται α) τιμωρίαν· ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας, ἀνείλεν αὐτούς. κατὰ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα συνέρχονται αὐτῇ ἀμφοτέροι, ὃ τε Ζεὺς καὶ ὁ Ἀμφιτρύων, ὁ μὲν ἐκ τῷ πολέμου ὑποστρέψας, Ζεὺς δὲ βουλευθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοηθὸν γεννηῖσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ μὲν Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλέα, ἐκ δὲ Διὸς Ἡρακλέα. ὃς καὶ ἐπὶ Κύνκον ἄριστος υἱὸν, ἡνίοχον ἔχων Ἰόλαον, στρατεύεται, ὃς τοὺς τὰς δεκάδας ἄγοντας εἰς Πυθῶν, περιεσύλα. σκεπασθεὶς οὖν Ἐφραιστοτεύκτῳ ἄσπιδι, πρόσσεισιν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κηῦκα, συμβαλὼν b) δὲ τῷ Κύνκῳ, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ, τὸν δὲ Ἀρην, ὑπερασπίζοντα τοῦ υἱοῦ, κατὰ μηρὸν τιτρώσκει, καὶ οὕτως ἔρχεται πρὸς Κηῦκα, ἣν δὲ ὁ Κύνκος γαμβρὸς Κηῦκος, ἐπὶ θυγατρὶ Θεμιστονόμῃ.

Ἄλλως. Οἱ Τάφιοι καὶ οἱ Τηλεβόαι εἰς ἔριν ἐλθόντες πρὸς τοὺς ἀδελφούς c) τῆς Ἀλκμήνης, ἐφόνευσαν αὐτούς. αὐτῇ δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκήρυττε γαμείσθαι τῷ δυναμένῳ διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς. περιερχομένη οὖν ἐπὶ τούτοις, ἤλθεν ἐν Θήβαις, ὅπου ἐδούλευεν ὁ Ἀμφιτρύων τότε. κἀκεῖνος ὑπέσχετο αὐτῇ, ὁ Ἀμφιτρύων ὁ τῆς Ἀλκμήνης σύνευνος, τὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατέρα Ἡλεκτρύωνα ἀποκτείνας d),

a) εἰσπραῶνται edit. Basil. HEINRICH,

b) προσβαλὼν eadem. HEINRICH.

c) Perperam edd. εἰσελθόντες ἐπὶ τοὺς ἀδελφούς. Dedi alterum rectius, monente Lambecio Comment. de Biblioth. Caesar. Vindob. To. VII. p. 500. ex cedice, in quo Io. Diaconi in Scut. Hesp. Scholia emendatiora ac pleniora, quam in editis, habentur. HEINRICH.

d) Facile vides, minorem hanc ὑπόθεσιν et quidem maxime posteriorem ejus partem mancā esse, ut adeo, nisi omnino indocti homi-

Ad calcem carminis in edit. Aldina haec subjiciuntur:

Τῆς Ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δ' Καταλόγῳ φέρεται μέχρι στίχων
ν' καὶ ε' e). ὑπόπτευκε δὲ Ἀριστοφάνης, οὐχ ὁ Κωμικός, ἀλλὰ τις
ἕτερος Γραμματικός, ὡς οὐκ οὐσαν αὐτὴν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου
τινὸς τὴν Ὀμηρικὴν ἀσπίδα μιμήσασθαι προσιουμένου. Μεγα-
κλῆς δὲ ὁ Ἀθηναῖος γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα, ἄλλως δὲ ἐπιτι-
μᾷ τῷ Ἡσιόδῳ. ἄλογον γάρ φησι, ποιεῖν Ἡφαιστον τοῖς τῆς μη-
τέρος ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. Ἀπολλωνίος δὲ ὁ Ῥόδιος ἐν τῷ γ'
φησὶν αὐτοῦ εἶναι, ἐκ τε τοῦ χαρακτήρος καὶ ἐκ τοῦ τὸν Ἰόλαον
ἐν τῷ Καταλόγῳ εὐρίσκειν ἠνιοχοῦντα τῷ Ἡρακλεῖ, ὡσαύτως δὲ
καὶ Στρεσίχορος φησὶν Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

[In primo folio haec scripsit REIZIUS: Τὴν ἀσπίδα Jos. Sca-
liger (Epist. 247.) putat esse praepostero iudicio a criticis Ascræo
attributam. Refert ad aetatem Onomacriti, Solonis, Tyrtaei. —
Scholiast. Aristoph. Ran. 994. Δύο Κύννοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἀ-
φροῖος υἱὸς, ὁ ὕψ' Ἡρακλέους φονευθεὶς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡσι-
όδος (v. 57.) ὁ δὲ Ποσειδῶνος, ὁ ὕψ' Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Πίνδα-
ρος ἱστορεῖ. (Ol. 2, 147. Sch. 27. a. A. et 112. a. C. Isthm. 5, 49.
Sed et prioris meminuit, qui Heraulem praelio congressum fuga-
verat, Ol. 10, 19. Sch. 78. a. C. et 143. b. B.) — Scaligero as-
sentiantur Heinsius et in libro de poetis Vossius. — Eadem sen-
tentia fuit Aristophanis Grammatici, ut Schol. vetus ad finem
Asp. notat. — Aelianus V. H. 12, 36. loquens, ut videtur, de
opere ἡοίων μεγάλων, cuius pars putatur fuisse Aspis, dubitat
annon falso ista carmina Hesiodo tribuantur. — Dubitat de Asp.
Longinus. — Theodosius Alex. ad Dionys. Thracem alterius poe-
tae ait esse. — Hesiodi esse agnoscunt Megacles Athen. et Apol-
lonius Rhod. ἐν τῷ γ', et Stesichorus, ut Schol. vetus ad finem
Asp. notat. — Apollod. Bibl. 2, 4. §. 2. p. 84. ad quem locum
Tan. Faber p. 274. „Sane miror fuisse olim atque adeo hodieque
reperiri, qui ea de re dubitent. Certa enim res est: et qui putant
Hesiodi non esse τὴν ἀσπίδα, nae illi poesin Graecam haud satia
norunt.“ — Hactenus Reizius. Add. Heyn. Homer. vol. VI. p.
495. Theodos. περὶ γραμματικῆς p. 54. ed. Götting. Ed. Lips.]

nis lacinia sit, mirarer, si non is, quem modo dixi, cod. Vindeb.
saniores eam exhiberet. HEINRICH.

e) Numerum refinxī, quum in Ald. esset ν' καὶ ε', suadente jam Pe-
sito de Legg. Att. p. 462. (561. ed. Wessal.) justis de causis, suo loco
explanatis. HEINRICH.

Η ΣΙΟΔΟΥ

ΑΣΗΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

Η ΟΙΗ προλιπούσα δόμους καὶ πατρίδα γαίαν
ἤλυθεν ἐς Θήβας, μετ' ἀργίον Ἀμφιτρύωνα,
Ἀλκμήνη, θυγάτηρ λαοσκόου Ἡλεκτρώωνος.
ἧ δα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτρώων

1. *Η οἷη*. Dubitari a multis solet, quid sibi vellet hoc ἀπιδες initium, quod et abruptum videtur, et obscurum, ideoque varie absurdeque a multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero (Nov. Lectt. IV. 5.) declarationem ejus evidentem adferemus (cujus ille I. Auratum [V. Jos. Scaliger ad Catalect. p. 250.] sibi auctoritatem esse profitetur) qua omnis omniae difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius repetenda. Hesiodus inter caetera quae Pausanias in Boeoticis enumerat, scripsit etiam *μεγάλας ἡέας*, ut vocat idem Pausanias, et praeter ea Athenaeus, et Apollonii, Pin-dari, Sophoclis interpres: in quibus praeclarissimas quasque mulieres et heroínas perpetuo carmine celebravit, ut vel singulas pro exemplo nobis propeneret, vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis compareret. Hinc enim dictae sunt *ἡέας*, [Vid. Bent-leium ad Horat. Seren. I. 3, 7.] quod singulae similitudines ab his vocibus, *ἧ οἷη*, inciperent: sicut et in Homeri Boeotia factum cer-nimus, et apud Hebraeos in Ren-

zatencho. Quocirca etiam conti-nuit, ut *ἡοίην* posteriores Poëtae, et inter alios Hermesianax Colo-phoniensis [Vide Ruhnken. Ep. Crit. p. 489.] Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo cele-braverit: ut et Homerus Penelo-pen, et alii alias. Earum igitur *ἡέων* fragmentum est, quod ho-die exstat, Scutum Herculis, quo ana comparatio earum, quibus totum opus constabat quampluri-mis, continetur: itaque et ab *ἧ οἷη*, sicut etiam reliquae, incipit. Et quamvis hoc opusculum mag-nū sit operis fragmentum, proprio tamen insignitur nomine (ut an-tea diximus) et *scutum Herculis* vocatur, quod ejus praecipua sit in hac comparatione descriptio, sicut apud nos Somnium Scipio-nis dicitur. Haec igitur de ipsis vocabulis initii. Orditur autem Poëta a commendatione Alcmenaē, quae Amphitryonem patris inter-fectorem Thebas secuta est. COM-MELINUS. Heynius in Indice Scrip-torum ab Apollodoro laudatorum: "Continuata videtur fuisse The-ogonia per plures partes, quae he-roes natos e congressu deorum

εἶδαι τε μεγέθει τε· νόον γε μὴν οὐτις ἔριζε
 τάων, ἃς θνηταὶ θνητοῖς τέκον εὐνήθεισαν.
 τῆς καὶ ἀπὸ κρήθεν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
 τοῖον ἄηδ', οἷόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 ἥ δὲ καὶ ὥς κατὰ θυμὸν ἔδν τέσκεν ἀκοίτην,
 ὥς οὐκω τίς ἔτισε γυναικῶν θηλυτέρων.
 ἥ μὴν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπέκτανεν, ἴφι δαμάσσας,
 χωσάμενος περὶ βουσί· λιπὼν δ' ὄγε πατρίδα γαῖαν
 ἐς Θήβας ἰκέτευσε φερεσσακίας Καδμείους.
 ἔνδ' ὄγε δάματ' ἔναιε σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 νόσφιν ἄτερ φιλότῃτος ἐφιμέρου· οὐ γάρ οἱ ἦεν
 πρὶν λεχέων ἐπιβῆναι ἐυσφύρου Ἥλεκτρονάης,
 πρὶν γε φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
 ἥς ἀλόχου, μαλερῶ δὲ καταφλέξει πυρὶ κόμας
 ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάων.
 ὥς γάρ οἱ διέκειτο· θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἦσαν,
 τῶν δ' ὅπλῃετο μῆνιν· ἐπείγετο δ' ὅτι τάχιστα,
 ἐκτελέσαι μέγα ἔργον, ὃ οἱ Διόδῃεν θέμις ἦεν.
 τῷ δ' ἄμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε

cum feminis mortalibus enarra-
 bant: inque his Herculem: qui
 quidem locus, ex parte saltem,
 superest sub nomine Clipei Her-
 culis. Parata erat via jam in ex-
 tremis Theogoniae, ubi expositi
 sunt amores dearum erga mor-
 tales; pergit: Νῦν δὲ γυναικῶν
 φῶλον αἰσάσσε. Ita mihi quidem
 de his statuendum esse videtur.
 Aliis alia. V. Valesii Emendd.
 Addend. p. 222. Idem carmen
 vulgo appellatum Ἡοῖαι μεγάλαι.
 Potuit quoque appellari γενεαλο-
 γίαι ἡρωϊκαί. Ceterum hoc He-
 siodi carmen ad Homerum imitatio-
 nem compositum esse haud ob-
 scure testatur. Eustathius II. Σ.
 p. 1154 = 1209, 37.

Ibid. δόμον Emm.

7. ἀπρηθῆν junctum Etymol.
 M. p. 495, 31. Eustath. II. X. p.
 1257, 54 = 1354, 18.

Ibid. Eustath. II. Ω. p. 1363 =
 1501, 50. περὶ δὲ τοῦ ΕΛΩΝ, δη-
 λούται μὲν καὶ ἐν τῷ, θεοὶ δατή-

ρες ἔδων, ἦγον ἀγαθοδοταί. Οὗ
 περιττὸν δὲ καὶ τὸν εἰπεῖν ὡς τοιαῦτα
 γένους οὐδετέρου ἢ λέξις εἶναι ὡς
 ἀπὸ τοῦ ἔδν τὸ ἴδιον. Ἰδιοποιεῖ-
 ται γάρ τις τὸ ἀγαθόν. Ἐκεῖ δὲ
 πλεονασμὸν τοῦ α, οὐ συναρτήθη μὲν,
 ὁμοιον δὲ τῷ βλεφάρων ἀπὸ κυαν-
 νέων, δπερ ἐν τῇ τοῦ Ἡσιόδου
 ἀσπίδι κατ' ἀρχὰς κεῖται.

8. Huc spectat, judice Ruhn-
 kenio ad Homerid. H. Cer. 275.
 Etymologus M. p. 23, 15. ἄητο
 explicans ἀπηνάξει.

9. ὃς Emm. ἀνέκτεν Trinc.

11. οἱ om. Ald. Junt. ἀπέντεν Emm.
 ἀπέντεν Trinc. Historiam,
 Hesiodi testimonio utens, aliter
 narrat Scholiastes Apollonii Rhod.
 I. 747.

12. ὃ τε Ald. Junt. 1.

13. φερεσσακίους Trinc.

14. παρακοῖτι Ald. Junt. 1. Trinc.

15. οὐδὲ οἱ ἦεν Hermannus Or-
 phic. p. 125. et 780.

18. πυρὶ καταφλέξει Emm.

20. ἐπὶ μάρτυροι Trinc.

Βοιωτοὶ πλήξιατοι, ὑπὲρ σακίων πνείοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀγγέμαχοι, καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι, 25
 ἔσπουτ' ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς πάϊς Ἀλκαῖοιο,
 κυδιόων λαοῖσι· πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἄλλην μῆτιν ὕφανε μετὰ φρεσίν, ὅφρα θεοῖσιν
 ἀνδράσι τ' ἀλφειστῆσιν ἀρῆς ἀλκίτηρα φυτεύσῃ.
 ἔφρτο δ' ἀπ' Οὐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων, 30
 ἱμέρων φιλέτητος εὐξάνοιο γυναικός,
 ἐννύχιος· τάχα δ' ἔξε Τυφάονιον, τόθεν αὖθις
 Φόικιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεὺς.
 ἔνθα καθέξομενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκελα ἔργα.
 αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ ταυνοσφύρου Ἥλεκτρονώης 35
 εὐνῇ καὶ φιλότῃ μίγῃ, τέλεσεν δ' ἄρ' ἔελδωρ·
 αὐτῇ δ' Ἀμφιτρύων λαασδόσος, ἀγλαὸς ἥρως,
 ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ἀφίκετο δυνδὲ δόμονδε.
 οὐδ' ὄγ' ἐπὶ δμῶας καὶ ποιμένας ἀγροιστάς
 ὥρ' ἵεναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ἐπιβήμεναι εὐνῆς· 40
 τοῖος γὰρ κραδίην πόθος αἶνυτο ποιμένα λαῶν.
 ὥς δ' οἷ' ἀνῆρ ἀπασιτόν· ὑπεκπροφύγῃ κακότητι
 νοῦσον ὑπ' ἀργαλέης, ἣ καὶ κράτερός ὑπὸ δεσμοῦ·
 ὥς ῥα τότε Ἀμφιτρύων, χαλεπὸν πόνον ἐκτολυπεύσας,
 ἀσπασίως τε φίλως τε ἐὼν δόμον εἰσαφίκανε. 45
 παννύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σὺν αἰδοίῃ παράκοιτι,
 τερπόμενος δώροισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 ἣ δὲ θεῶν δμῆδεῖσα καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀρίστη,

24. πληξίππων Emm.

25. ἀγγέμαχοι Trinc.

28. ὥς ῥα θεοῖσιν Harl.

Ibid. Schol. Venet. II. Σ. 100.

Ἡσιόδου ἀρῆς ἀλκίτηρα, βλαβῆς καὶ
κακώσεως εφη. Vide inf. 128.

Ibid. ἀνδράσιν ἀλφειστῆσιν Ald.

Junt. 1. φυτεύσαι Harl. Junt. 1.

φυτεύσαι Ald.

[29. ἀρῆς. Ἀρεως. Theogon. 657.
Riz.]

32. Τυφάονιον non sollicitan-
dum, et recte Tzetzes Ὀρος τῆς
Βοιωτίας, διὰ τὸ Τυφῶνι ἐπικεί-
σθαι. Dorvillius in Obs. Misc.
T. I. p. 350. [V. Müller. Ge-

schichten Hellen. Stämme I. p. 62.
Ed. Lips.]

Ibid. πόθεν αὖθις Emm. τότε δ'
αὖθις Harl. τότε Ald. Junt. 1. αὖ-
τις Trinc.

33. φοίκιον Emm. φύκιον Harl.

35. ταυνοσφύρῃ Ἥλεκτρονώῃ Harl.

36. εὐνῇ ἐν φιλότῃ Trinc.

38. δόμοισιν Emm.

42. ὑπεκπροφύγῃ Emm. ὑπεκ-
προφύγοι Ald. Junt. Sententiam
ex Homero Od. E. 398. sqq. ad-
umbratam notavit Clericus.

44. ἐκτολήσας Ald. Junt.

45. φίλως Ald. Junt.

47. Vide Ruhnken. praef. ad H.
Cec. p. XIV.

Θήβη ἐν ἐκταπύλῳ διδυμάονε γέλνατο παῖδα,
 οὐκ ἔδ' ὅμ' αὖ φρονέοντες· (κασιννήτω γε μὲν ἦσθην) 50
 τὸν μὲν χειρότερον, τὸν δ' αὖ μὲν' ἀμείνονα φάτα,
 δαινόν τε κρατερόν τε, βίην Ἡρακλῆϊν·
 τὸν μὲν ὑποβμήθεισα κελαϊνέφει Κρονίωνι,
 αὐτὰρ Ἰφικλῆά γε δορυσσόφῳ Ἀμφιτρύωνι,
 κερκιδέην γενεήν· τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μυγείσῃ, 55
 τὸν δέ, Διὶ Κροῦλωνι, θεῶν σῆμάντορι πάντων·
 ὃς καὶ Κύννον ἐπέφηνεν Ἀρητιάδην, μεγάρθυμον.
 εὔρε γὰρ ἐν τεμένει ἐκατηέβολον Ἀπόλλωνος
 αὐτόν, καὶ πατέρα ὄν, Ἄρην, ἄτον πολέμοιο,
 τεύχεσι λαμπρόμενους, σέλας ὥς πυρὸς αἰδομένοιο, 60
 ἔδταότ' ἐν δίσφῳ. χθονὰ δ' ἔκτυπον ὠκείες ἵπποι,
 νύσσοντες χηλῆσι· κόνις δέ σφ' ἀμφιδεδῆει,
 κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι καὶ πόσιν ἵππων·
 ἄρματα δ' εὐπολῆτα καὶ ἐντυγες ἀμφοράβιζον,
 ἵππων ἱμενίων. κεχάρητο δὲ Κύννος ἀνύμων, 65
 ἐλπόμενος Διὸς υἱὸν ἀρτῆον, ἥνιοχόν τε,
 χαλκῷ θηώσειν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσαν·
 ἀλλὰ οἱ εὐχολέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην Ἡρακλῆϊν.
 πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου 70
 λάμπειν ὑπαὶ δεινοῖο θεοῦ τευχέων τε καὶ αὐτοῦ·
 πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο. τίς κεν ἐκείνῳ
 ἔτλη θνητὸς εἶων κατευαντίον ὀρμηθῆναι,
 πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλλίου Ἰολάου;

49. ἐφ' ἐκταπύλῳ Harl.

51. τὸν δὲ μὲν Trinc.

54. MS. Eminent. et alter MS. apud Hermannum Epist. ad Schaeffer. Greg. Dial. p. 879. Ἰφικλῆα λαοσσόφῳ — Hermannus probat Ἰφικλῆ λαοσσόφῳ.

57. Schol. Aristoph. Ran. 994. Ἄνθ' Κύννοι ἐγένοντο· ὁ μὲν Ἄρτος υἱὸς, ὁ ὑφ' Ἡρακλῆος φονευθείς, ὡς ἐν τῇ Ἀσπίδι Ἡρόδοτος· ὁ δὲ Προσίδωνος, ὁ ὑπ' Ἀχιλλέως, ὡς καὶ Πίνδαρος ἰσχυρεῖ.

58. δὲ pro γὰρ Emm.

59. κατέρσα sine elisione Trin-

cavellus, quemadmodum malit Guietus.

[61. Virgil. Georg. 3, 88. Ritz.]

62. Suidas v. Ὀνή.

67. θηώσειν — δώσειν Emm. δαῖτῶσαι Ald. Junt.

69. om Emm.

70. Etymolog. M. p. 646, 41. Παγασαῖος λέγεται ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ Παγασῆς. Ἔστι δὲ τόπος τῆς Θεσσαλίας καὶ πόλις, παρὰ τὸ ἐπὶ τῇ Ἀργῷ πεπῆχθαι. Ἡρόδοτος ἐν Ἀσπίδι. Versus deest MS. Dorvill. Vide Schol. Homeri II. Ψ. 346.

72. ἐκείνων Harl.

74. πρὶν γ' Harl. πλὴν γ' Trinc.

κείνων γὰρ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἄπτοιοι
ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ἐπὶ σιβαροῦσι μέλεσσιν.

ὅς ῥα εὖδ' ἠνίοχον προσέφη κρατερόν Ἰόλαον.

"Ἡρως, ὦ Ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φέλλεται πάντων,
ἣ τι μέγ' ἀθανάτους μάκαρας, τοὶ Ὀλυμπον ἔχουσιν,
ἥλπεν Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστέφανον ποτὶ Θῆβην

ἦλθε, λιπὼν Τίρυνθος εὐκτίμενον πολιεσθρόν,
κτείνας Ἠλεκτρυῶνα, βοῶν ἐνεκ' εὐρυμετώπων.

ἵκετο δ' εἰς Κρέιοντα, καὶ Ἠνιόχην τανύκεπλον,
οἳ ῥά μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρμενα πάντα παρῆχον,
ἣ δίκη ἐσθ' ἱκέτησι· τίον δ' ἄρα κηρόδι μάλλον.

ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ Ἠλεκτρυῶνῃ,
ἣ ἀλόχῃ· τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαντῶν
γυνόμεθ', οὔτε φῦν ἐναλλήγκιοι, οὔτε νόημα,

σός τε πατήρ καὶ ἐγὼ· τοῦ μὲν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς·
ὅς προλιπὼν σφετερόν τε δόμῳ, σφετέρους τε τόκῃς,
ᾗχετο τιμῆσων ἀλιτήμερον Εὐρυόδηα,

σχέτλιος· ἦπου πολλὰ μετεστοναχίζει ὀπίσσω,
ἦν ἄτην ἀχέων· ἣ δ' οὐ παλινάγρετός ἐστιν.
αὐτὰρ ἐμοὶ· δαίμων χαλεπὸς ἐπετέλλει· ἀεθλούς.

75. Vide "Egy. 147, 148. Theog. 152.

76. μέλεσσιν. Emm.

79. Ita Dorvillius ad Charit. p. 56 = 220. Antea μετ'. μακράς Emm.

81. Τίρυνθος. Sic Ruhpkenius (post Wintertonum) optime e vestigiis MSS. Ang. Voss. in quibus Τίρυνθα. Quam primum erat librariis α et ὁς confundere edocet Porsonus ad Eurip. Hec. 788. Edd. Τίρυνθον.

83. Schol. Sophocli. Antig. 1180. Εὐρυόδην· Ἡσίοδος Ἠνιόχην αὐτῇ καλεῖ.

84. ἔρηματα Emm.

85. ἱκέτης — τείων Emm.

Ibid. τίον δέ γε Harl. δ' ἄρ τη- 260. Ald. Junt. 1.

87. ἐπιπλομένων ἐνιαντῶ Trinc.

88. οὔτε φρένας Ald. Junt. ἐνα- 261. Ald.

Ibid. ἀλλήγκιοι Emm.

90. δῶμα Ald. Junt. τε οὐκ Junt. 2.

91. Vulgo ἀλιτήμερον. Ἀλιτήμερον conjecturam Guelfi, Hesiodi vindicant Schneiderus Lexic. Graec. in v. et Hermagnus Addend. ad Gregor. de Dialect. ed. Schaefer. p. 879. ex Etymologo M. p. 428, 10. Ἠλιτόμηρος καὶ ἀλιτήμερος σημαίνει δὲ τὸν ἐπταμηνιαῖον γεννηθέντα παῖδα. Conf. Schaeferum p. 358. Bentleyus proposituerat Εὐρυόδη ἡλιτόμηρον. Literarum q et v permutationem breviter attigit ad Hephaest. p. 52. Innumera istius confusionis exempla suppeditat codex Demosthenis Dorvillianus, recens ille quidem, sed ex egregio exemplari descriptus.

92. πολλὰ Trinc. cum MSS. Pal. apud Commelinum. Edd. vetustiores μάλα.

93. ὀχέων conjicit Graevius.

94. ἐπέτελλεν Trinc.

ὦ φίλος, ἀλλὰ σὺ θάσσον ἔχ' ἡνία φουρικόντα 95
 ἵππων ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἄεξων,
 ἰδὺς ἔχειν θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων σθέινος ἵππου,
 μηδὲν ὑποδδείςας κτύπον Ἄρεος ἀνδροφόνοιο,
 ὃς νῦν κεκληγῶς περιμαίνεται ἱερὸν ἄλσος
 Φοίβου Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος. 100
 ἢ μὴν καὶ κράτερός περ ἔων ἅταται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀμώμητος Ἰόλαος·
 ἦθεϊ', ἢ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμῷ σὴν κεφαλὴν, καὶ ταύρεος ἔννοσίγαιος,
 ὃς Θήβης κρήδεμνον ἔχει, ὅνεται τε πόλῃα. 105
 οἷον δὴ καὶ τούτῳ βροτὸν κράτερόν τε μέγαν τε
 σὰς ἐς χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρῃαι.
 ἀλλ' ἄγε, δύσσεο τεύχε' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 δίφρους ἐμπελάσαντες, Ἄρηός δ' ἡμέτερόν τε,
 μαρυνώμεσθ'· ἐπεὶ οὔτι ἀτάρβητον Διὸς υἱὸν 110
 οὐδ' Ἰφικλείδην δειδίξεται· ἀλλὰ μιν οἶω
 φευξέσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο,
 οἳ δὴ σφι σχεδὸν εἰσι, λιλαιόμενοι πολέμοιο
 φυλόπιδα στήσειν· τὰ σφιν πολὺ φίλτερα θείης.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ βίῃ Ἡρακλήϊη, 115
 θυμῷ γηθήσας, μάλα γάρ νῦ οἱ ἄρμενα εἶπεν·
 καὶ μιν ἀμειβόμενος ἔπεια πτερόεντα προσσηύδα.

Ἦρως ὦ Ἰόλαε, διοτρεφεῖς, οὐκίτι τηλοῦ
 ὑσμίνῃ τρηχεῖα· σὺ δ', ὥς πάρος ἦσθα δαίφρων,
 ὥς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἀρεῖονα κυανοχαίτην 120
 πάντῃ ἀναστρωφᾶν, καὶ ἀρηγέμεν, ὥς κε δύνηαι.

Ὡς εἰπὼν, κνημῖδας ὀρειχάλκοιο φαεινοῦ,
 Ἠφαίστου κλυτὰ δῶρα, περὶ κνήμησιν ἔθηκε·

97. ἔων Harl.

98. ὑποδδείς Harl.

103. ὦ θεῖ' Trinc. ὦδ' εἰ, ἢ Junt.

2. ἦθεϊ' ἢ Junt. 1. Steph. Com-

melin. ἢ θεῖ' ἢ Ald. ἢ θεῖ' ἢ Pal.

ἦθεῖς ἢ δη Harl.

105. Homer. H. Cer. 151.

107. ἄρουσιν Trinc.

108. ἀλλ' ἄγε, δύσεο Trinc. Al-

dus ἀλλὰ γε δ. V. Ruhnken. H. H.

Cer. 495.

110. οὔτοι Harl. Ald. Junt. 1.
οὔτη Com.114. φέρτερα Harl. Pal. Rhed.
Ald. Junt.116. Μῆδ' Trinc. Steph. marg.
probante Graevio. νῦ om. Emm.
Trinc.

118. Ἰόλας Emm.

119. τρηχεῖα Harl. Ald. Junt.
Emm.

δεύτερον αὖ φῶρμα περὶ ἀνθρώπων ἔδυνε
 καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὃν οἱ ἔδωκε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ὅππῃ ἐμελλε
 τὸ πρῶτον στονόεντας ἐφορμήσασθαι αἰδουσι.
 θήκατο δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀκτῆρα σιδηροῦ
 δεινὸς ἀνὴρ· κόλην δὲ περὶ στήθεσσι φασίγην
 καθβάλετ' ἐξοπίθεν· πολλοὶ δ' ἐντὸσθεν οἴστοι
 ῥιγῆλοι, θανάτῳ λαθιφθόγγῳ δαήρης.
 πρόσθεν μὲν θανάτων ἴ' εἶχον, καὶ δάκρυσιν μῦθον·
 μέσσοι δὲ ξεστοί, περιμήχειες· αὐτὰρ ὀπίσθεν
 μορφνοῖο φλεγύῳ καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν
 ἦσαν. ὁ δ' ὄβριμον ἔγχος ἀκαχμένον εἴλετο χαλκῷ
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰσθμῷ κινέην εὐτυκτον ἔθηκε,
 δαιδαλέην, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
 ἣ τ' εἴρυτο κάρη Ἡρακλῆος θείοιο.

ΧΕΡΣΙ γὰρ μὲν σάχος εἴλε παναίολον· οὐδὲ τις αὐτῷ
 οὐτ' ἐξόρξε βαλῶν, οὐτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 πᾶν μὲν γὰρ κύνες τετάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι,
 ἡλέκτρῳ δ' ὑπολαμπές ἔην, χρυσῷ τε φαινεῷ,
 λαμπόμενον· κινάνου δὲ διὰ πτύχες ἡλῆλάντο.
 ἐν μέσσοι δὲ δράκοντος ἔην φόβος, οὐτε φατειὸς
 ἔμψαλιν ὄσσοισιν περὶ λαμπομένοισι δεδρακώς.
 τοῦ καὶ ῥδόντων μὲν πλῆτο στόμα λευκὰ θεόντων,
 δεινῶν, ἀπλήτων· ἐπὶ δὲ βλοσυροῖα μετώπον
 δεινὴ Ἔρις πεπότητο, κορύσσευσα κλόνον ἀνδράων.

125. Delevi φ' cum Trinc. MS. Vitæ. apud Herman. Orphic. p. 780. πολυδαίδαλον ὃν ῥα Emm. ὃν φ' οἱ alii.

130. καθβάλετ' Ald. Junt. πολ-
 λον Ald. Junt. δὲ τοι ἔσαν Trinc.

134. Etymolog. M. p. 795, ult. φλεγύας, ἔστιν αἶστος, ἀπὸ τοῦ φλέ-
 γειν καὶ λαμπρὸς εἶναι. Οἱ δὲ, ὅρ-
 γον παρακλήσιον γινέ. Ἡσίοδος
 Ἀσπίδι, Μορφνοῖο φλεγύῳ. του-
 τέστι μέλανος αἵματός.

135. ὄβριμον — ἀκαχμένον αἰ-
 θοπι χαλκῷ (sic) Emm. αἰθοπι
 χαλκῷ Ald. Junt. θυμῷ Harl.

138. ἦρητο Trinc.

139. Χερσί. MS. Palatin. et fere

Poetae min. Gr. Tom. I.

eodem modo Ald. et Flor. editio-
 nibus praefixus est titulus huius
 versui, Ἀρχὴ τοῦ ἐπιγράμματος
 τῆς ἀσπίδος· quasi vero praee-
 dentia non pertineant ad idem
 opus. COMMELIN.

Ibid. μὴν Emm. Trinc.

140. ἔθλασε Trinc.

142. ὑπερλαμπές Emm.

144. φατεινὸς Emm. et 161. φα-
 τινῶν.

145. ὄσσι σοι Trinc. mox πλάτο
 Ald. Junt. 1.

146. λευκὰ θεόντων. Vide Sal-
 masium Herod. Attic. p. 69.

147. κροσάων Trinc.

σχετλή, ἥ ῥα νόον τε καὶ ἐκ φρένας εἴλετο φωτῶν,
 οἳ τινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῆϊ φέροιεν. 150
 τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθονά δύνουσι "Αἰδὸς εἴσω
 αὐτῶν· ὅστιά δέ σφι, περὶ θινοῖο σαπίσσης,
 Σειφίον ἀξάλαιοι κελαικῇ πύθεται αἴη.
 ἐν δὲ προῖωξίς τε καλλίωξίς τε τέτυκτο·
 ἐν δ' ὀμαδὸς τε, φόβος τ', ἀνδροκτασίῃ τε θεδῆει. 155
 ἐν δ' ἔρις, ἐν δὲ κυδοιμέσ· ἐθύμεον, ἐν δ' ὀλόη κῆρ,
 ἄλλον ζῶν ἐχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μῦθον ἔλκε ποδοῖν.
 αἷμα δ' ἐχ' ἄμφ' ὤμοισι· θαφοίνεον αἵματι φωτῶν,
 θεινὸν δερκομένην, καναχῆσι τε βεβρυχνῆ. 160
 ἐν δ' ὀφίων κεφαλὰι θεινῶν ἔσαν, ὅθι φαρτεῶν,
 θώδεκα· ταί· φοβέεσθον· ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνδρωπῶν,
 οὔτινες ἀντιβίην πόλεμον Διὸς νῆϊ φέροιεν.
 τῶν καὶ ἐδόντων μὲν καναχῇ πέλεν, εὔτε μάχοιτο
 Ἀμφιτρωνιάδης· τὰ δὲ δαίετο θανματὰ ἔργα. 165
 στιγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδεῖν δεινοῖσι δράκονσι
 κυάνεα κατὰ νῶτα, μελάνθησαν δὲ γένεια.
 ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλούνων ἔσαν, ἥδὲ λεόντων
 ἐς σφέας δερκομένων, κοτιόντων τ' ἱεμένων τε.
 τῶν καὶ ὁμιληδὸν στίχες ἦσαν· οὐδέ νυ τῶγε 170
 οὐδέτεροι τρέτην· φρίσσον γε μὲν αὐχένας ἄμφω.
 ἦδη γάρ σφιν ἔκειτο μέγας λῖς, ἄμφι δὲ κᾶπροι
 δοιοί, ἀπουράμενοι ψυχὰς, κατὰ δὲ σφι κελαινὸν
 αἷμ' ἀπελείβει' ἔραξ'. οἱ δ', αὐχένας ἐξεριπώχτες,
 κείατο τεθνηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λέονσι. 175

149. αἶνοντο Emm. in marg. Trinc.

153. μελαίνῃ Harl. Trinc. καλαί-
νῃ Junt. καλαίνῃ — αἴη Ald.

155. ἀνδροκτασίῃ δ' ἐδεδῆει Grae-
vius. φονὸς τ' ἀνδρῶν ἀνδροκτα-
σίῃ τε Emm. φόνος τ' Trinc.

158. τεθνηῶτα Emm. Paris.

160. βεβρυχνῆ Ruhnkenius. O-
lim βεβριδυῖα.

165. δῆ pro τὰ δὲ Emm. θαν-
ματὰ Trinc. Palat. MS. Paris. apud
Ruhnken. Ep. Crit. p. 26. [Add.
Schol. Pindar. p. 31. ed. Böckh.
Ed. Lips.] Alii θωῦτά.

167. Quum edd. vet. et codd.
Pal. Viteberg. habeant κυάνεοι,
legendum puto στιγμαὶ κυάνεαι.
Στιγμαὶ adhibuit in explicatione
hujus loci J. Diaconus. HERMAN-
nus Orphic. p. 708.

Ib. Κυάνεοι Ald. Junt. 1. Pal.

170. ὁμιληδὸν Trinc. τῶγε Ald.
Junt. τῶν γε Harl.

171. οὐδ' ἔτεροι Graevius Ald.
Junt. 1.

174. ἀπελείβει' Ald. Junt. ἀπε-
λείβε τ' Trinc.

τοι δ' ἔτι μᾶλλον ἐγχειρόσθην, κοτέοντε μάχεσθαι,
 ἀμφοτέρω, χλοῦναι τε σύες, χαροποι τε λέοντες.
 ἐν δ' ἦν ὑσμίνῃ Λακιδάων αἰχμητῶν,
 Καινέα τ' ἀμφὶ ἄνακτα, Δρύαντά τε, Πειριόδοον τε,
 Ὀπλέα τ', Ἐξάδιόν τε, Φάληρόν τε, Πρόλοχόν τε, 180
 Μόψον τ' Ἀμπυλίδην, Τιταρήσιον, ὄξον Ἄρης,
 Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 [ἀργύρεοι, χρύσεια περὶ χροῖ τεύχε' ἔχοντες.]
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἡμερέθοντο,
 ἀμφὶ μέγαυ Πετραίον, ἰθ' Ἀσβόλον οἰωνιστήν, 185
 Ἄρκτον δ', Οὔρειόν τε, μελαγχάλτην τε Μίμραντα,
 καὶ δύο Πενκίδας, Περιμήδεά τε, Δρυαλὸν τε,
 ἀργύρεοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χειρὶν ἔχοντες.
 καὶ τε συναῖθην, ὥσει ζωοὶ περ ἔοντες,
 ἔγχεσιν ἧδ' ἐλάτης αὐτοσχεδὸν ὠριγνῶντο. 190
 ἐν δ' Ἄρεος βλοσυροῖο ποδάκμεις ἔστασαν ἵπποι,
 χρύσειοι· ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρος οὐλῖος Ἄρης
 αἰχμὴν ἐν χεῖρεσσιν ἔχων, προύλεεσσι κελεύων,
 αἵματι φοινικέοις, ὥσει ζωνὸς ἐναρίζων.
 δίφρῳ ἐπεμβεβαώς, παρὰ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε 195
 ἔστασαν, ἱέμενοι πόλεμον καταδύμεναι ἀνδρῶν.
 ἐν δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
 τῇ ἱκέλῃ, ὥσει τε μάχην ἐθέλουσα κορυύσειν,
 ἔγχος ἔχουσ' ἐν χειρὶ, χρυσέην τε τρυφάλειαν,
 αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις· ἐπὶ δ' ὦχετο φύλοπιν αἰνὴν. 200

181. V. Tzetzes in Lycophr. 881.

181, 182. Μόψον τ' ἀγχείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν Emm.

183. Hic versus deest in MS, Voss. (et Harl.) Videtur additus ab interpolatore, qui hunc locum alteri v. 183. similem facere volebat. RUHNKENIUS.

184. Κένταυροι δ' Emm. Ald.

188. Ἀργυρέας — ἔχοντας Harl.

189. συναῖθην. Ita pro vulg. συναῖτην vir doctus in Obs. Misc. T. I. p. 416. ex Etymolog. M. p. 416. et MSS. quibusdam. Etymologi verba sunt, συναῖθην Ἡσίοδος, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ ὠρμων συναῖα-

βεν. MS. Donn. ὠρμων συναῖα. Lege συναῖαννον.

192. ἐναρφόρος Emm. ἐναρφα-
ρος Trinc.

193. ἔγχος ἐν Harl.

195. δίφρῳ ἐπεμβεβαώς Emm. Δίφρῳ ἐπεμβεβώς Harl. ἐπι-
βας Junt. ἐπεμβεβας Ald. ἐπι-
βας Trinc.

197. τριτογένεια Enim.

199. χειρὶ Harl. χρυσέην Ald.
Junt. Trinc. Juniores χρυσέην.

200. ἐπιδ' ἔρχετο cet. om.
Harl.

ἐν δ' ἦν ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς· ἐν δ' ἄρα μέσσω
ἱμερόεν κιθάριζεν Ἀητοῦς καὶ Διὸς υἱός.

χρυσεῖη φόρμιγγι· θεῶν δ' ἔδος ἄγνυτ' Ὀλυμπος·
ἐν δ' ἀγορῇ, περὶ δ' ὄλβος ἀπειρίτας ἐσπεφάνωτο
ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι· θεαὶ δ' ἐξήρχον ἀριδῆς

205

Μοῦσαι Πιερίδες, λιγὺν μελπομέναις εἰκυῖαι.

ἐν δὲ λιμὴν εὐορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης
κυκλωτερῆς ἐτίτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,
κλυζομένῳ ἱκελος· πολλοὶ γε μὲν ἀμμέςον αὐτοῦ
δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἰθύνεσι λχθύνοντες,

210

νηγομένοις ἱκελοι· δοιοὶ δ' ἀναφυσιόωντες

ἀργύρεοι δελφῖνες ἔθολον ἔλλοπας λχθῦς.

τῶν ὑπο χάλκειοι τρέον λχθῦες· αὐτὰρ ἐπ' ἀπταῖς
ἦστο ἀνὴρ ἀλιεύς δεδοκημένος· εἶχε δὲ χερσὶν
λχθῦσιν ἀμφίβληστρον, ἀποβόλποντι βοικῶς.

215

Ἐν δ' ἦν ἡνυκόμου Δανάης τέκος ἱππότα Περσέως,

οὐτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν, οὔδ' ἐκὰς αὐτοῦ·

θαῦμα μέγα φράσσασθ'· ἐπεὶ οὐδαμῇ ἐστήρικτο.

τὼς γὰρ μιν παλάμαις τεῦξε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις

χρῦσεον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πίδαλα.

220

ᾧμοισιν δὲ μιν ἀμφὶ μελάνδστον ἄορ ἔκειτο,

χάλκεον, ἐκ τελαμῶνος· ὁ δ' ὥστε νόημ' ἐποτάτο.

πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρη δεινοῖο πελώρου,

Γοργοῦς· ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θίε, θαῦμα ἰδέσθαι,

201. ἐν δὲ οἱ Emm.

202. Διὸς καὶ Ἀητοῦς Trinc.

203. ἄγνυτ' Ὀλυμπος. Elegan-
tissime hunc locum emendavit D.
Heinsius, qui legit ἄγνυτ' Ὀλυμ-
πος frangebatur, i. e. resonabat
Olympus. Polybius XV. 32. τῶν
δὲ διασαφούντων τὰ παρὰ τοῦ βα-
σιλέως, κατεβόλποντο πᾶς ὁ τόπος
ὑπὸ τοῦ κρότου καὶ τῆς κραυγῆς.
vide infr. 279. ἄγνυτο ἡγῶ et 347.
GRAEVIUS.

205. Ob. v. ἐξήρχον citat Athe-
naeus IV. p. 180. E.

206. μελπομένης Trinc.

208. Etymolog. M. p. 650, 34.
Πανέφθου κασσιτέροιο, ἀντὶ τοῦ
ἐψητοῦ καὶ διαλελυμένου καὶ ὑγροῦ

τὴν φύσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθου
φησὶν.

209. μιν Ald. Junt. 1.

211. δοιω Trinc. Junt. 2.

212. ἐποίτων Harl. Ald. Junt. 1:
ἐφίτων Junt. 2.

213. τῶνδ' Emm. Trinc. et mox
ἀποβόλποντι. θεόν Harl.

216. ἡνυκόμοιο Δανάης sine τέκος
Ald. Junt.

217. ἐπίψαυον Emm.

222. Ἐπτάτο cum aliis codd. ha-
bet Vitebergensis. Legendum, ὁ δ'
ἐπτάτο ὥστε νόημα. HERMANNUS
Orphic. p. 694. νοῆμα ποτάτο
Trinc. Junt. 2. νοῆμ' ἐπτάτο Pal.

225. Κάρη Junt. 2.

224. Etymolog. M. p. 513. Ἡσί-

ἀργυρή· θύσανοι δὲ κατηφρεῦντο φαινοί
 χρούσειοι· δεινὴ δὲ περὶ κροτάφοισιν ἄνακτος
 κεῖτ' Ἴδιος κινῆ, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.
 αὐτὸς δὲ σπεύδοντι καὶ ἐρρίγοντι λοικῶς
 Περσεὺς Δαναΐδης ἐπιταίνετο. ταὶ δὲ μετ' αὐτὸν
 Γοργόνες ἅπλητοί τε καὶ οὐ φαταὶ ἐρρώοντο,
 225
 ἱμῆναι μαπτέιν. ἐπὶ δὲ χλωροῦ ἀδάμαντος
 βαινουσέων λάχεσκε σάκος μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ
 ὀξέα καὶ λιγέως· ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες
 δοιῶ ἀπηφρεῦντ', ἐπικυρτώνοντα κάρηνα.
 230
 λίχμαζον δ' ἄρα τάγε· μένει δ' ἐχάρασσον ὀδόντας
 ἄγρια δερκομένῳ· ἐπὶ δὲ δεινοῖσι καρήνοισι
 Γοργείοις ἔδονεῖτο μέγας φόβος· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
 ἄνδρες ἐμαρνάσθην, πολεμήϊα τεύχε' ἔχοντες.
 τοὶ μὲν ἀπὸ σφετέρης πόλιος σφετέρων τε τοκήων
 λουργὸν ἀμύνοντες· τοὶ δὲ προἰένειν μεμαῶτες.
 240
 πολλοὶ μὲν κέατο, πλέονες δ' ἔτι θῆριν ἔχοντες,
 μάρανδ'· αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων
 χάλκεον ὀξύ βόων, κατὰ δ' ἐδρύπτοντο παρειάς,
 ζώῃσιν ἱκέλαι, ἔργα κλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
 ἄνδρες δ', οἱ πρεσβῆες ἔσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 245
 ἀθρόοι ἐκτόσθεν πυλίων ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, περὶ σφετέροισι τέκεσσι
 δειδιότες· τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἱ δὲ μετ' αὐτοῦς
 Κῆρες κνάνειαι, λευκοὺς ἀραβεῦσαι ὀδόντας,
 δεινωποὶ, βλοσυροὶ τε, δαφροὶ τ', ἅπλητοί τε
 250

οδος ἐν Ἀσπίδι, Ἀμφὶ δὲ μὴν κί-
 βισις δέε, θαῦμα ἰδέσθαι: (N. B.
 pro verbis θαῦμα ἰδέσθαι MS. Dor-
 villianus dat σχολ.) ἐβάσταζεν ἐν
 δεκτικῇ τινὶ ἀγγελίᾳ τὴν κεφαλὴν
 τῆς Γοργόνος ὁ Περσεύς. κίβισις
 Emm. Apollodorus II. 4. κίβισις
 Ald. Junt. κίβισις Trinc. κίβισις
 Stéph. Comm.

225. κατηφρεῦντο Emm. κατη-
 φρεῦντο Harl. κατηφρεῦντο Ald.
 κατηφρεῦντο Trinc.

226. δεινοὶ Junt. 1. Trinc.

231. χλωροῖς Emm.

232. ὀρυμαγδῷ Trinc.

233. δράκοντες Ald. Junt. 1.

234. ἐπικυρτώνοντα Junt. 1. ἐπι-
 κυρτώνοντα Ald. Junt.

237. Γοργαίης Ald. Junt. ἡδ' ὑ-
 πὲρ Trinc.

239. ὑπὸ Ald. Junt. Trinc. ὑπὲρ
 Harl.

240. προἰένειν Ald. Junt.

242. ἀπὸ πύργων Trinc.

245. τ' ἐμέμαρπον Ald. Junt.
 μέμαρπον Heinrich.

246. ἐκτόσθεν Trinc. ἐκτόσθεν
 Heinrich.

250. δεινωποὶ Harl. ἀπληστοί.
 Ald. Junt.

δῆριν ἔχον περὶ πιπτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἔντο
 αἷμα μέλαν πίειν· ὃν δὲ πρῶτον μεμῆποιν
 κείμενον ἢ πίπτοντα νεούτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχὴ δ' Ἀλδοσδε κατεῖεν
 Τάρταρον ἐς κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀρέσαντο 255
 αἵματος ἀνδρομέου, τὸν μὲν δίκτασκον ὀπίσσω,
 ἃς δ' ὄμαδον καὶ μῶλον ἐθύνειον αὐτὶς ἰοῦσαι.
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις σφιν ἐφέστασαν· ἡ μὲν ὑφήσσαν,
 Ἄτροπος, οὔτι πέλεν μεγάλη θεὸς, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 τῶν γε μὲν ἀλλῶν προφερέης τ' ἦν, πρεσβυτάτη τε. 260
 πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχην δριμεῖαν ἔθεντο.
 δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι,
 ἐν δ' ὄνυχας χεῖράς τε θρασείας ἰσώσαντο.
 παρ δ' Ἀχλὺς εἰστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή,
 χλωρὴ, αὔσταλέη, λιμῷ καταπεπτηνῖα, 265
 γοργοπαχὴς· μακροὶ δ' ὄνυχες χεῖρεσσιν ὑψήσαν.
 τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἶμ' ἀπελείβει ἔραξ· ἡ δ' ἄπλητον σεσαρυνῖα
 εἰστήκει· πολλὴ δὲ κόνις κατενῆνοθεν ὤμους,
 δάκρυσι μυδαλέη· παρὰ δ' εὐπνογος πέλις ἀνδρῶν. 270
 χρούσεται δέ μιν εἶχον ὑπερθυροῖσι ἀραρυῖαι
 ἐπὶ τὰ πύλαι. τοὶ δ' ἄνδρες ἐν ἀγλααῖς τε χοροῖς τε
 τέρψιν ἔχον· τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρου ἐπ' ἀπήνης
 ἦγοντ' ἀνδρὶ γυναῖκα, πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει.
 τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένων θαύτων σέλας εἰλύφαζε 275

252. μέμποιεν Trinc.

253. αὐτῶν Harl.

254. ψυχὴν Ald. Junt. κατεῖεν
Ald. Junt. 1.

255. ἄρ' ἔσαντο Trinc. αὐτὰρ
ἔσαντο Harl.

259. πέλει Ald. ἀλλ' ἄρα ἦγε
Pal. Ald. Junt. ἀλλ' ἄρα ἦδε Harl.

261. παῖσαι Ald. Junt. 1.

265. αὐτάλη Rhedig. αὔσταλέη
Ald. et Junt.

266. γοργοπαχὴς. Conf. Ἔργ.
495. γοργοπαγῇ Harl. ἐπῆσαν
Trinc.

267. Vid. Longinus de Sublim.
c. 9. [Longin. §. 8. reprehendit

recte. Lessing. Laoc. p. 251. Reiz.]
τῆς δ' Trinc.

269. Quietus ἐπενήνοθεν. Vul-
gatum defendit Ruhnkensius ad H.
in Cer. 278.

273. εὐσότρου Junt. εὐσώτρου
Ald. Trinc.

274. ἦγοντ' Trinc.

275. Citat Etymologus p. 309, 4.
Ubi ed. τῆλε δὲ τ'. Sed MS. Dör-
vill. emendate τῆλε δ' ἀπ'. Obiter
notandum in Etymologo vocem
Ἡσιόδοτος locum alienum occupare.
Versus enim, quem praecedat, Ho-
meri est Il. T. 49a.

χερσιν ἐνὶ δρυῶν. καὶ δ' ἀγλαΐη τεθαλῦναι
 πρόσθ' ἔκμον· τοῖσιν δὲ χοροὶ παίζοντες ἔποντο.
 τοὶ μὲν ὑπαι λιγυρῶν σφυγγῶν ἔσαν αὐθῆν
 ἐξ ἀπαλῶν στομάτων, περὶ δὲ σφίστι ἀγρυτο ἡχώ.
 αἱ δ' ὑπὸ φορμύγγων ἀναγον χορὸν ἱμερόεντα·
 ἔνθεν δ' αὐτὸν ἐτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
 τοίγε μὲν αὐ παίζοντες ὑπ' ὀρχηδμῶ καὶ ἀοιδῇ,
 τοίγε μὲν αὐ γελῶντες· ὑπ' ἀνλητῆρι δ' ἕκαστος
 πρόσθ' ἔκμον· πᾶσαν δὲ πόλιν θαλλῆαι τε χοροὶ τε
 ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὐτοὶ προπάροιθε πόλης
 νῶδ' ἱπκῶν ἐπιβάντες ἐθύνεον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 ἤρεικον χθόνα διὰν, ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας
 ἔστράτα· αὐτὰρ ἔην βαθυὸν λήϊον· οὔγε μὲν ἡμῶν
 αἰχμῆς ὀξεῖσσι κορυμμόεντα πέτῃλα,
 βριθόμενα σταχύων, ὥσαι Δημήτερος ἀκτῆν.
 οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλησποντοῖσι θεόν, καὶ ἐπιπλὸν ἀλώηον·
 οἱ δ' ἐτρύγων σῖτας, δρεπάνους ἐν χερσὶν ἔχοντες

280

285

290

276. αἱ Trinç. ἀγλαΐαι Pal. Harl. Ald. Junt.

277. τῇσι Rhedig. πρόσθεν ἔκμον, τῆς δὲ Trinç.

278. ὑπὸ Ald. Junt. αἰοιδῇ Trinç.

[280—284. Xenoph. Symp. 6, 3. ἡ οὖν βασιλεύς, ὥσπερ Νικόστρατος αὐτοκρίτης τετραμέτρα πρὸς τὸν αὐλὸν κατέλεγεν, οὕτω καὶ ὑπὸ τὸν αὐλὸν ὑμῖν διαλέγομαι; — Pindar. Olymp. 7, 23. καὶ νῦν ὑπ' ἀμφοτέρων (τοῦ φόρμιγγος καὶ τῶν αὐλῶν). Σὺν Διὰ γόρα κατέβαν. ubi Schol. ἡ ὑπὸ, ἀντὶ τῆς μετὰ. Et alter Schol. ad h. l. 129. b. τὸ δὲ φόρμιγγι καὶ τὸ αὐλοῖς λέγει, ἐπειδὴ διὰ τοιούτων αὐτὸς ἦδε τὰ ἐπη. Rerz.]

281. αὐ Ald. Junt. αὐλῶ Trinç.

283. Schol. Aristoph. Avib. 1426. τοίγε μὲν γελῶντες ὑπ' ἀνλητῆρος ἕκαστος. Versus abest ab Harl. Voss. τοῖδε Trinç. δ' om. Junt.

287. Zonaras Lex. p. 864. Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι διήρεικον χθόνα διὰν. Ubi recte Tittmannus, „διηρεῖκεν non occurrit apud Hesiodum.“ Nec vidit tamen deleu-

das esse duas literas ex Ἀσπίδι male repetitas, et in Zonara proponendum ἤρεικον, ex Etymolog. M. p. 436, 52.

288. Vid. H. H. Ger. 455.

289. κορυμμόεντα. Ita Trinç. Steph. probantibus Gueto et Graevio. κορυμμόεντα Junt. 2. κορυμμόεντα Ald.

291. Duplex hujus versus lectio est. Edd. quaedam habent ἐπιπλὸν, quod etiam Jo. Diaconus secutus est: at Etymol. M. p. 366, 44. ἐπιπνον, quod explicat ἐπλήρουν, ἐξέριπτον, ἐξέτεινον, ἥπλουν ἐπὶ τὸ ξηρανθῆναι, ξηρῶσαν. Ex quibus interpretationibus ἐπλήρουν ad ἐπιπλὸν pertinet. ἐπιπνον in libris suis Jo. Diaconus, Commelinus, et Graevius, nos in Regio et Vossiano reperimus. Ac, si testium numero et auctoritate standum est, ἐπιπνον recipi debet, ἐπιπλὸν repudiari. Adde Hesychium v. Πιπνεῖ et ibi viros doctos. RUHNKENIUS. ἐπιπνον ἀλώῃ Heynius ad Homer. Il. X. 402.

οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητῶν
λευκοὺς καὶ μέλανας βότρυας, [μεγάλων ἀπὸ δρυῶν,
βριθομένων φύλλοισι καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσι. 293

οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους ἐφόρουν.] παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος
χρύσεος ἦν, (κλυτὰ ἔργα περιφρονος Ἡφαιστόιο)
σειόμενος φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι.

[τῷ γε μὲν οὖν παίζονται ὑπ' αὐλητῆρι ἑκάστος
βριθόμενος σταφυλῇσι· μελάνθησάν γε μὲν αἶδε.] 300

οἷγε μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἤρουν· οἱ δ' ἐμάχοντο
πύξ τε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγὸς ἤρουν
ἄνδρες θηρευταί, καὶ καρχαρόδοντες κύνας προδ,
ἔεμενοι μαπίειν, οἱ δ' ἔεμενοι ὑπαλύξαι.

πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' αἰθέλοις 305
δῆριν ἔχον καὶ μόχθον. ἐπαλεῖων δ' ἐπὶ θύρῳ
ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίσταν ὠκίας ἱππους,

φύτῃ χαλαίνοντες. τὰ δ' ἐπικροτέοντα πέτοντο
ἄρματα κολλήεντι, ἐπὶ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτῶν.

οἱ μὲν ἄρ' αἰθιδιον εἶχον πόνον· οὐδέ ποτέ σφιν 310
αἰκῇ ἐκηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον αἰθλον.

ποῖσι δὲ καὶ προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος,

293. ἐν ταλάροις Trinc. Vulgatum extat Etymolog. M. p. 745, 2.

294. Quaedam, tanquam adulterina, expungi voluit Heinrich. Equidem uncinis inclusi.

296. Schol. Theocrit. I. 48. Ἡσίοδος ὄρχον λέγει τὸν ἐπίστιχον τῶν ἀμπέλων φρεϊάν. Similia Etymologus p. 634, 40. qui locum sic citat; Οἱ δ' αὐτ' ἐς ταλάρους — ἔφερον βότρυας μεγάλων ἀπὸ δρυῶν καὶ πάλιν, Παρὰ δὲ σφισιν ὄρχος Χρύσεος ἦν.

298. ἀργυρέοισι Junt. Zonaras p. 1147. σειόμενος σταφυλῇσι καὶ ἀργυρέῃσι κάμαξι. Sed φύλλοισι καὶ ἀργυρέῃσι habet Etymol. M. p. 487, 42.

299. Versum irreptitium censet Graevius, et abest a Junt. 2, et MS. Regio apud Ruhnkenium. τοῖγε μὲν οὖν παίζοντες Harl. παίζονται Ald. Junt. 1, Trinc.

300. σειόμενος Harl. μελάνθησαν δὲ μὲν Ald. Junt. 1, αἶγε Trinc.

301. οἱ δ' ἤρουν Trinc. Ibid. Huc referendus est locus Etymol. MS. in Bibl. Reg. Ἀπότροπος οἶνος· τραπεῖν γὰρ αὐτὸ τὸ πατήσθαι. Ὅθεν καὶ τὸ προδ τὸν πατηθῆναι γινόμενον ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς ἀπότροπος οἶνος λέγεται. Ὅθεν Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήσει Ἀσπίδος Ἡσιόδου. Ruhnkenius.

302. Hinc corrigendus Etymol. M. p. 695, 56. οἶον δ' — ἐλκηδῆν. λαγὸς Ald. Junt. 1.

303. πρὸς Ald. Junt.

304. ἀπαλύξαι Pal. Ald.

305. αἰθλιαν Rhod. αἰθλιω Ald. αἰθλιω Harl.

306. μόθον Trinc.

308. Edd. quaedam recentiores ἐπικροτέοντα.

311. ἐκηνύσθη Ald. Junt. ἐκηνύθη Harl. ἀκριτον Ald.

χρούσειος, κλυτὰ ἔργα περιφρονῶν. Ἡφαιστοῦ
 ἀμφὶ δ' ἵπνυ ῥίεν Ἰουκείως, κλήθοντι ἰοικῶς·
 πᾶν δὲ συνείχε· σάκος πολυδαίδαλον. οἱ δὲ κατ' αὐτὸν 315
 κύκνοι ἀερίσσειαι· μεγάλ' ἦσαν· οἳ ῥά γε πολλοὶ
 νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδαρ, παρ' ὃ ἰχθύες ἐκλουέοντο,
 θαυμάζειν καὶ Ζητὶ βαρυκτύπῳ, οὐ διὰ βουλῆς·
 Ἡφαιστος ποίησε σάκος, μέγα τε σιβαρόν τε,
 ἀρσάμενος παλάμῃσι· τὸ μὲν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς 320
 πάλλιν ἐπικρατῆας· ἐπὶ δ' ἱππίου θόρος δίφρου,
 εἵκελος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 κοῦφα βιβάς· ἐφ' ὃ ἥντοχος κρατερὸς Ἴολας
 δίφρου ἐπεμβεβασὶς ἰδύνετο καρπύλον ἄρμα·
 ἀγχιμόλον δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη, 325
 καὶ σφέας θαρσύνουσα· ἔπειτα πτερύγεῖτα προσήνυα·

Χαίρετε Λυγκῆος γενεῇ τηλεκλειτοῖο,
 νῦν δὴ Ζεὺς κράτος ἔμμι δίδοι, μακάρεσσιν ἀνάσσειν,
 Κύνων τ' ἐξεναρεῖν, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δοῦναι.
 ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ἔρῳ, μέγα φέρεται λαῶν 330
 εὐτ' ἂν δὴ Κύνων γλυκερῆς αἰῶνος ἀμύρῃς,
 τὸν μὲν ἐπειτ' αὐτοῦ λιπείην, καὶ τεύχεα τοῖα,
 αὐτὸς δὲ βροτολογίων Ἀρην ἐπιόντ' ἀποκεύσας,
 ἔνθα κε γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δαιδαλίοιο
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· ἐνθ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ· 335
 ἂψ δ' ἀναχάσσασθαι· ἐπεὶ οὐ νῦν τοι αἰσιμὸν ἔστιν
 οὐδ' ἱππους ἐλέειν, οὔτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰποῦς, ἐς δίφρον ἐβήσατο διὰ θρῳάων,
 νίκην ἀθανάτης χερσὶν καὶ κύδος ἔχουσα,
 ἔσσυμένως· τότε δὴ ῥά διόγνητος Ἴολας 340
 σμερδαλέον δ' ἱπποῖσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπ' ὀμοκλήῃς
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κονίοντες πεδίοιο.

314. ἀμφὶ δὲ τρι ῥίεν Harl.
 316. ῥά ὃ Trinc.
 317. παρὰ Harl. Trinc. δανέ-
 οντο Ald. Junt.
 322. ἔκελος Ald. Junt.
 323. δ' om. Ald. Junt.
 326. φωνήσας Harl. Ald. Junt.
 327. Λυγκῆος. Sic Harl. Trinc.
 Junt. 2. Schol. Lycophr. 1124.
 Edd. quaedam Λυγγῆος.

330. δὲ τοι ἔπος ἔρῳ Trincav.
 335. ἐπὶ νῆατα δοκεύσας Harl. Pal.
 Ald. Junt.
 334. κα om. Ald. Junt.
 336. ἀναχωρήσασθαι Ald. Junt.
 338. εἰποῦσα δίφρον Harl. ἐπ-
 βήσατο Ald. Junt.
 341. Vide Homer. H. Cer. 88.

ἐν γὰρ σφιν μένος ἦεν· διὰ γλαυκῶπις ἰφιδίη
 αἰγυῖδ' ἀνασσεύσασα· περισσόνειχε δὲ καὶ
 τοῖς δ' ἄνδρσι· προγόνοντ' ἱελοὶ πορὶ, ἧς θυέλλῃ, 345
 Κύκνος δ' ἱκαδάμενος καὶ Ἄρης· ἀνδρῆας ἀνέστη.
 τῶν δ' ἱκτοὶ μὲν ἔπειθ' ἀπεναντίη· ἀλλήλοισιν
 ὄξεϊα χρομέσασα, περὶ δὲ σφιν ἄγνοτο ἦτορ.
 τὸν πρότερος προσέειπε βίη Ἡρακλείῃ·
 Κύκνε πέπον, τί καὶ νῦν ἐπίσχετον, ὅπως ἱκτοὺς, 350
 ἀνδράσιν, ὅς τε πόνον καὶ οἰκίαν ἰδρῆας αἰνῶν;
 ἀλλὰ πάρεξ ἔχεις δίφρον ἐνέσπον, ἥδ' ἐκελύδου
 εἶλε πάρεξ ἔλκεα· Τρηχίαν δὲ τοὶ παρελύνω
 ἐς Κήυκα ἄνακτα· οἱ γὰρ διακίμαι τε καὶ αἰδοῦν
 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶσθα καὶ αὐτός· 355
 τοῦ γὰρ ὀπίσθις παῖδα θεμιστενόνην κατακτείνῃ.
 ὦ πέπον, οὐ μὲν γὰρ τοὶ Ἄρης θανάτοιο τελευτήν
 ἀρκέσει, εἰ δὴ νῦν σπνοισόμεθα κτολερίσιν.
 ἦδη μὲν τέ ἐστημι καὶ ἄλλοτε στερηθῆναι
 ἔρχος ἡμετέρου, ὅθ' ὑπὲρ Πύλου ἡμαθόροντος· 360
 ἀντίος ἔσθι ἐμῆς, μάχης ἄμοτον μακρύνου.
 τρεῖς μὲν ἐμῷ ἀπὸ δουρὶ τυπείς· ἡραϊδάτα γαίῃ,
 οὐταμένον σάφους· τὸ δὲ τέτρατον, ἦλκας μῆρον,
 [παντὶ μένει σπεύδων, διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξα·]
 δαφνῆς δ' ἐν κούρῃ χαμαὶ πέσεν ἔγχρος ὀρμη· 365
 ἔνθα κε θηλώσας ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη,
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσι λιπῶν ἔναρα βροτόεντα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα Κύκνος ἐυμμάλης ἔμηνοντα
 τῷ ἐπιχειρόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἱκτοὺς.
 ὅθ' τότε ἀπ' εὐπλεκέων δίφρων θόρον αἰψ' ἐπὶ γαῖαν 370
 παῖς τε, κῆδος μεγάλου, καὶ Ἐνναλίοι ἄνακτος.

344. περισσόνειχε Harl. Pal.
περὶ στερῆσθαι Ald. Junt.

345. προγόνοντ' ἱελοὶ Trinc.
Junt.

348. σφιν Harl.
Ibid. Etymolog. M. p. 814, 45.
Hesiodi Testa om. MS. Dorv.

349. πρότερος Ald. Junt. πρό-
τερον Trinc.

350. τοίνυν νῦν ἐπίσχετος Harl.

355. School. Sophocl. Trach. 39.
παρελύναι Trinc. Τραχίαν Harl.

355. αἶ Ald. Junt.

356. οὐκίαν Trinc.

358. νῶ γε Trinc.

359. τι Trinc.

364. Versum merito deleuit
Guinet.

366. ἐφ' Ald.

368. ἄρα οἱ Ald. Junt.

ἥνιοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλίτριχας ἔκπους·
 τῶν δ' ὑπο σκυρμένων κανάχιζε πόσ' εὐρεῖα χθών.
 ὧς δ' οὔτ' ἀπ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλειο
 πέτραι ἀποθρῶσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσσει, 676
 πολλαὶ δὲ δοῦς ὑψίκομοι, πολλαὶ δὲ τε πεῦμαι,
 αἰγαιοὶ τε τανυρόριζοι φήνυνται ὑπ' αὐτῶν
 ῥίμφα κυλινδομένων, εἴως παδίων ἀφίκωνται·
 ὧς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσαν μέγα κεκλήγοντες.
 πᾶσα δὲ Μυρμιδόνων τε πόλις, κλειτὴ τ' Ἰωνικὸς, 680
 Ἄρην τ', ἡδ' Ἑλλάκη, ἄνθειά τε ποιήσασα
 φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἔαχον. οἱ δ' ἀλαλητῶ
 θεσπεσίῳ σύνισαν. μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
 πάθδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἵματοῦσας,
 σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἐφ' μεγαθαρεῖν παιδί. 685
 οἶος δ' ἐν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς προΐδεσθαι
 κάπρος χαυλιόδων φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι
 ἀνδράσι θηρευτῆς, θήγει δὲ τε λευκὸν ὀδόντα
 δοχμωθεὶς, ἀφρὸς δὲ περὶ στόμα μαστιχῶνται·
 λείβεται, ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπερόντι ἔκταν, 690
 ὀρθὰς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας, ἀμφὶ τε δειρὴν
 τῷ Ἰκελος Διὸς υἱὸς ἀπ' ἰκπέλου θόρε διέφρον.
 ἦμος δὲ χλοερῶ κυανώτερος ἤχετα τέτιξ
 ὅξω ἐφεζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰεῖδεν
 ἄρχεται, ὃν τε πόσις καὶ βρωσις θῆλυς ἔερση, 695
 καὶ τε πανημερίως τε καὶ ἥφρος χεῖρ' αὐδὴν
 ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπάρτε χροῶ Σείριος ἄξει·

372. ἔμπλην. Sic Ald. et MS. Pal. ἔπλην Trinc. et al.

373. Ex Homero Il. II. 105.

794. restituendum censet Hermannus Orphic. p. 694. τῶν δ' ὑπο αἰσιμένων καναχὴν ἔχεν εὐρεῖα χθών. πᾶς Harl. Rhed.

375. ἀποθρῶσκουσιν Harl. Ald. Junt. 1.

380. τε om. Trinc.

381. Ἄρην δ' Trinc.

383. σύνισαν Ald. Junt.

386. προσίδεσθαι Harl.

387. χαυλιόδους Trinc. Junt. 2.

φορεῖ Trinc. δὲ θυμῷ Ald. Junt. μαχέσθαι Trinc.

388. θηρευταῖς Trinc.

389. στόμασιν χιῶντι Trinc. στόμασι χιῶντι Junt. 2. μαστιγῶντι Heins.

395. Athenaeus p. 189. D. Ἐκδεκτὸν οὖν καὶ τὸ παρ' Ἐρατοσθένει, ἐν τῷ Ἐρμῇ θηλυκῶς εἰρησθῆναι, βαθὺς διαφύεται αὐλῶν· ἀντὶ τοῦ βαθεῖα καθάπερ λέγεται θῆλυς ἔερση.

396. αἰοδῆν Ald. Junt.

397. Etymolog. M. p. 465, 38. βτε τε. ὅτε καὶ Trinc.

ἦμος δὴ κέγχρουσι περὶ γλῶχες τελέθουσι,
 τοὺς τε θέρει σπείρουσιν ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται,
 οἷα Διώνυσος δῶκε ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχος· 400
 τῇσ' ὥρην μάραντας, πολλὰς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ὥς δὲ λείοντε δύνω ἀμφὶ κταμένης ἐλάφοιο
 ἀλλήλοισι κοτίοντες, ἐπὶ σφίεας ὀρμήσασσι,
 δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἄραβός θ' ἔμα γίνεται ὀδόντων· 405
 οἱ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφάνοντες, ἀγκυλοχεῖλαι,
 πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μαχέσθην
 αἰλὸς ὀρεσσινόμου, ἣ ἀγροτέρης ἐλάφοιο
 πῖλονος, ἦνδ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλξήϊος ἀνὴρ
 ἰφ' ἀπαι νευφῆς, αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη, 410
 χώρου αἰδοῖς ἐών· οἱ δ' ὀγραλίεας ἐνόησαν,
 ἔσσυμένως δὲ οἱ ἀμφὶ μάχην δοιμείαν ἔδειντο·
 ὥς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
 ἔνδ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπερμενέος Λιδὸς υἱὸν
 κτεινέμεναι μεμαῶς, σάκει ἔμβαλε χάλκῳ ἔγχος· 415
 οὐδ' ἐφύξεν χαλκὸν ἔρυστο δὲ δῶρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη Ἑρακλεΐῃ,
 μεσσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχει μακροῦ
 αὐχένα γυμνασθέντα θοῶς ὑπένεσθε γενείου
 ἥλασ' ἐπικρατέως· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε 420
 ἀνδροφόνος μελλή· μέγα γὰρ σθένος ἔμπασε φωτός.
 ἦριπε δ', ὥς ὅτε τίς δοῦς ἦριπεν, ἣ ὅτε πέτρῃ
 ἡλβατος, πληγεῖσα Λιδὸς φολεόντι κεραινώ·

398. ἦμος. sic Graevius. Antea
 Τῆμος. περιγλῶχες τελέθωσι Ald.
 Junt. Trinc.

399. σπείρουν Pal. Trinc.

400. Athenaeus X. p. 428. C.
 Vide Fr. XLIII. [οἷα sc. δῶρα.
 Quod versus hic abesse posset,
 non ideo supposititius est, ut vi-
 sum Eichornio. Et est bonus ver-
 sus. Rkiz.]

401. ὀρυμαγδός Ald. Junt. 1.
 Trinc.

403. ἀλλήλους Ald. Junt. κοτί-
 οντες Emm. ὀρμήσουσιν Trinc.

404. ἄραβός τ' ἀναγίνεται Trinc.

[405. 406. Homer. II. π. 428.
 429. Rkiz.]

405. Graevius ἦδ' ὥς αἰγυπιοί.

406. κλάζοντες Harl. κλάζοντες
 μαχέσθον Trinc.

407. ἀγροτέρου Emm.

409. ἀπὸ νεύρης Hermannus
 Orphic. p. 701. cum Ald. Junt.
 Mox ἀποχρήσεται ἄλλη Etymolo-
 gus p. 42, 32. sed haec verba de-
 siderantur in MS. Dorvill. ἀπα-
 λήσεται Emm. ἀπονίσσεται Voss.
 Harl. Vulgatum omnino retinen-
 dum censet Ruhnkenius.

410. χώρων Emm.

414. σάκει χάλκῳ ἔγχος ἔλασεν
 Trinc. σάκει Junt.

415. χαλκός Seleucus apud Schol.

418. γένειον Trinc.

419. τέρσε Emm.

ὧς ἔριπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα κοικίλα χαλκῇ.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε Διὸς ταλακάρδιος υἱός·
 αὐτός δ' ἐβροτολοιγὸν Ἄρην ἐπιόντα δοκεύσας, 425
 δεινὸν ὄρων ὄσσοισι, λέων ὡς σώματι κύρσας,
 ὃς τε μάλ' ἐνδυκέως ῥινὸν κρατεροῖς ὀνύχεσσι
 σχίσσας, ὅττι τάχιστα μελίσφρονα θυμὸν ἀπηύρα
 ἐμμενέως δ' ἄρα τοῦ γε κελαινὸν πίμπλαται ἥτορ.
 γλαυκιῶν δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευράς τε καὶ ὤμους 430
 οὐρῇ μαστιῶν, ποσσὶ γλάφει· οὐδὲ τις αὐτὸν
 ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἔλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρωνιάδης ἀκόρητος αὐτῆς
 ἀντίος ἔστη Ἄρης· ἐνὶ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,
 ἐσσυμένως· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν ἀχνύμενος κῆρ. 435
 ἀμφοτέροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ἔρουσαν,
 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρῃ περσῆος ὄρουσας,
 μακρὰ δ' ἐπιθρώσκουσα κυλίνδεται, ἥ δέ τε ἤχη
 ἔρχεται ἐμμεμανῖα, πάγος δέ οἱ ἀντεβόλησεν
 ὑψηλός, τῷ δὲ συνενεκεται, ἐνθα μιν ἴσχει. 440
 τόσση δ' ἐκχῆ βρισάρματος οὐλῖος Ἄρης
 κεκληγῶς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἐμμαπέως ὑπέδεκτο.
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο
 ἀντίῃ ἤλθεν Ἄρης, ἐρεμνῇ αἰγὶδ' ἔχουσα,
 δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδοῦσ', ἔπεε πτερόεντα προσηύδα. 445
 Ἄρης ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους,
 οὐ γάρ τοι θέμις ἐστὶν ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.

425. Ἄρηα προσιόντα Emm. Ἄρηα
προσιέντα Ald. Junt.

428. σχίσας Junt. μάλισσα Harl.

429. Ἐν μέντοις Heinrich.

430. Huc pertinet quod legitur
in Etymologico MS. Bibl. Reg.
Ἀλκαία, ἡ οὐρά· κυρίως δὲ τῆ τοῦ
λέοντος, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν
τρέπειν. ἔχει γὰρ ἐπὶ τῇ οὐρᾷ
κέντρον, ὅφ' οὗ παροξύνεται, κα-
θάρπε φησὶν Ἰερώννυμος καὶ Ἐπα-
φροδίτος ἐν Τετηνῇσι Ἀσπίδος
Ἡσιόδου. Eundem locum Ku-
sterus etiam protulit ad Suid. v.
Ἀλκαία. Vide quae diximus ad
Callimach. Fr. 517. Ρυπαρκίτης.

431. μαστιῶν Trinc. Emm. μά-
στιχων Ald. Junt. γλύφει Emm.
αὐτοῦ Robins.

433. Ἀμφιτρωνείδης Emm.

434. Ἄρης ἔστη Harl. Trinc.

435. ἀχθόμενος Harl.

437. ἀπὸ ex MS. Viteb. et edd.
quibusdam commendavit Herman-
nus Orphic. p. 703. ἀπὸ alii.
ὄρουσση Trinc. Junt. 2.

439. Zonaras p. 288.

Ibid. ἐμμεμανῖα Emm.

442. ἐμμαπέως Emm.

446. ἐπίσχος Trinc. Emm.

Ἡρακλῆα πείναντα, Λίδος θρασυκάρδιον υἷον.
 ἀλλ' ἄγε, παῦε μάχης, μὴδ' ἀντίος ἴστασ' ἐμεῖο.
 "Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' οὐ κεῖθ' Ἀρεῶς μεγαλήτορα θυμόν. 450
 ἀλλὰ μέγα λᾶχον, φλόγι εἰκελα τεύχεα πάλλων,
 καρπαλλμῶς ἐπέρουσε βίη Ἡρακλήειν,
 κακτάμεναι μεμαῶς· καὶ ὃ ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος
 σπερχνόν, ἐοῦ παιδὸς κοτιῶν πέρι τεθνεῖωτος,
 ἐν-σάκει μεγάλῳ· ἀπὸ δε γλανκῶπις Ἀθήνη 455
 ἔγχος ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξάμενῃ ἀπὸ δίφρου.
 δορυ δ' Ἀθήν ἄχος ἔλεν· ἐρυσσάμενος δ' ἄορ ὄξυ
 ἔσσυτ' ἐφ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα· τὸν δ' ἐπίοντα
 Ἀμφιτρωνιάδης· δεινῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 ῥῆφόν γυμνῶντα σάκους· ὑπὸ δαιδαλέοιο, 460
 οὔτασ' ἐπικρατέως· [διὰ δὲ μέγα σάκος ἄραξεν,
 δούρατι νωμῆσας,] ἐπὶ δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 τῷ δὲ Φόβος καὶ Δείμος ἔυτροχον ἄρμα καὶ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
 ἐξ-δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα 465
 ἵππους μαστιέτην, ἵκοντο δὲ μακρὸν Ὀλύμπον.
 υἱὸς δ' Ἀλκμήνης καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος,
 Κύκνον σκυλεύσαντες ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ,
 νίσσοντ'· αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχίνος ἵκοντο
 ἵπποις ὠκυπόδεσσι· ἀτὰρ γλανκῶπις Ἀθήνη 470
 ἐξίκετ' Ὀδυσσέην τε μέγαν καὶ δάματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θάπτεν, καὶ λαὸς ἀκείρων,
 οἳ δ' ἐγγυς ναῖον πόλιος κλειτοῦ βασιλῆος,
 Ἀθήν, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτήν τ' Ἰαωλκόν,
 Ἀρην τ', ἣδ' Ἑλλάκην· πολλὸς δ' ἡγείρετο λαὸς, 475

448. τραυκάρδιον Trinc.

449. μάχη Ald. Junt.

450. Harl. πείθεται Ἀρεῶς μεγα-
 λήτορα θυμόν. Rehdig. πείθεται Ἀ-
 ρεῶς — Ἀρεῶς Ald. Junt. Trinc.

453. κακτάμεναι — ἔμβαλε Emm.

454. παιδὸς ἐοῦ Emm. Harl. Ald.
 Junt.

456. ὀρεξάμενῃ Trinc.

457. ἄχος ἔγχος Emm. Ἀθήν Ald.
 Junt. ἔσχεν ὀρεξάμενος Trincav.

458. Sic Heinrich, ex Diacono.

Alit' Ἡρακλῆι κρατερόφρονα.

460. σάκους Ald. Junt. Trinc.

461. σαρκὸς Harl. Uncinis in-
 clusa deleri voluit Guetius.

462. νωμῆσαν Ald. Junt.

466. μαστιγέτην Emm.

468. κύκνον Emm. σκυλεύσαντες
 Ald. Junt.

469. τρηχίνον Ald. Junt. v. supra
 81.

475. οἳ γ' Junt. s. ναίων Ald.
 Junt. πόλιος Ald. Junt. 1.

τιμῶντες Κήνκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 τοῦ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἄναυρος,
 ὄμβρῳ χειμερίῳ πλήθων. τῶς γάρ μιν Ἀπόλλων,
 Αἰτωίδης ἦνωξ', ὅτι ῥά κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅς τις ἄγοι Πυθοῖδε, βίη σύλασσε δοκεύων.

480

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

ΠΙΟΤ ΤΟΥΤΕ ΣΑΥΗΛΑΥ

VARIÆ LECTIONES

Ad Hesiodi Theogoniam ed. Junt. 1540. e Cod. Mediceo.

4. ὄρχονται	282. ὅτ' ἄρ'
7. Ἑλικώνη	320. τε abest post μεγάλην.
9. πολλῇ	326. σφίγγ' rasura in γ.
19. μέγαν καὶ λαμπράν τε	333. φόρκυνι Junt. φόρκυι MS.
20. γαίαν δ'	et mox φόρκυος.
29. μοῦσαι	339. 340. in margine.
65. λησμοσύνη	348. περὶ
97. φιλοῦνται	353. γαλαξάρη τ'
129. οὐρατα	355. πλουτή
140. ἄσπην	369. ἐνέμπειν
170. μερῶν in marg. μήτερ	393. ἀπορῥαίσειν
178. ορέξατο in marg. ἐδέξατο	395. ἀγέρατος
199. Κυπρογένεια	398. σφοδρίσιν
202. γεινομένη	399. δέδωκεν
204. ἀνδράποισ	403. ἐξετέλεσαν
212. δὲ abest	405. ἤπειτα θεῶν
214. ἀλγεινόςαςαν	414. ἀπ' οὐρανοῦ
217. νηλεοποίνους	415. τετιμημένη
225. καρτερόμυθον.	418. ἔπεται
227. 228. transponuntur.	419. ὑποδέξατο
229. ψεύδεά — λόγους sed γ	424. καὶ τε οἱ δ. ὁπάζει ἔ. δ.
ἀμφι	τε π.
a manu sec. ἀντιλογίας	429. ἐθέλη
233. Νηρέα δ'	432. περιγίνεται
238. γαίη post η rasura	436. τοῖς
243. εὐκράτην — ἀμφιτερίτην	438. τοκεῦσι τε
260. μνείπη	447. βροιάρει
267. τε abest	451. ἴδοντε — πολυδερεκίων
277. ἀγήρω s erasa est.	453. ὑποδημήϊσα

454. δῆμητρον
s
458. πολεμίζεται
459. μέγας Κρόνος
462. ἔχει οἱ
465. πατρὸς
468. δὴ abest
469. λιτάνευσε
480. τρέφειμεν
482. πρώτην ἐς λύντρον.
484. αἰγέων
485. σπαργανώσασα
487. ἐγκατέθετο
σαι
491. ἐξέλααν
493. τοῖον — ἐπιπλομένων ἐν-
αυτῶν
502. ᾧς in marg. οὔς.
518. πρόπαν.
519. ἀκαμάτῃσι χεῖρεσσι
532. ἄρα
533. χόλον
537. δ' ἀσάμενος — ἐξαπαφ-
σκων
538. γὰρ abest
541. εὐθετήσας
544. μοίρας
553. ἀμφοτέροισιν videtur fuisse.
ἄλειφα
554. θυμὸν
555. εἶδεν
557. Vs. in marg. in textu in-
fra post 566.
560. ἐπελήθεο
565. ἐξηπάτησεν
567. δὲ οἱ νεῖοθε
568. χόλωσε
574. ἀργυφῆη
575. κατέσχε
581. τετεύκατο
582. γινώδαι ὅσσα ἤπειρος' πολλὰ
583. ἔθηκε et δ' om.
584. θανμασία
593. σύμφοροι ἀλλὰ κόροιο in
marg. ἀκόρεστον
595. ξυνήοντας et 601.
598. ἐπηγεφῆας
600. δ' abest
602. δ' ἔσπορε in marg. ἔπορε
605. γήρως ὁμοιο in marg. γη-
ροκόμοιο — οὔ' ἐπιδῆς
606. δατεόντων
608. ἀρηρῦϊαν
609. τῷ δ' ἔξ' ἀπ'
610. ὅς τέγμη ἀτὰρ τινοῖο. in
marg. ἀταρτίοιο
617. δ' abest
622. ἔζεται. in marg. εἶατο
οἱ
623. ἀγνύμενος
624. τε καὶ
626. φραγμοσύνῃσιν
δ
629. πόνον
641. ἐνὶ
642. ἐσπᾶσσαντο
647. μάρναμεν
648. ἐξεγένοντο
650. φαίνεται πιτήνεσσι ἐναν-
τίον ἐν δαῇ
δ
652. ἀφίκεσθαι δυακλεγῆως
657. κραττοῖο in margine.
ῆ
662. ὑμὸν
669. φόβος in marg. φᾶος
671. αἰσονται
679. ἐσμαράγδησεν
684. ἀλλήλοισιν
δ
690. συνωχανόν
691. ἀστράπῃ ποτῆοντο
693. ἀμφι — καιομένη omīssa,
sed in margine habentur.
695. ἔξεσε
696. ἄμφεπε
697. ἡρέα ὄλον
703. μέγας
705. ἐγένετο

K

Poetae min. Gr. Tom. I.

706. ενδοσιν κονιη τ' εσφραγι-
 ζον. in margine ἀράβουζον.
 707. ἀγαθόντα in marg. αἰθα-
 λόντα
 710. σμειβάλης δ' ἀναφαίνεται
 α β
 716. δὲ σπίασεν μελέεσσιν.
 720. γαίης ὅσον
 721. γε. τόσον δ' αὐτ' ἀπὸ
 721. b. 723. οὐρανόθεν
 723. a 721. ἴσον δ' αὐτ' ἀπὸ
 γαίης ἐς τ. ἡ.
 724. c. 724. ἐννέα γὰρ οἱ κύ-
 ταξ. In ista pagina habentur
 hi tres versus.
 725. δ' abest.
 ς
 726. νύξ.
 729. δὲ οἱ
 732. θύρας
 733. τοῖχος δὲ
 734. ὁ abest
 742. προφέρει
 743. δεινὸν δὲ
 744. ἱερμνῆς abest. οἰκία
 747. ἀκαμάτεσσι χεῖρεσσιν
 748. ἡμέρη
 753. In margine.
 761. εἰς οὐρανὸν ἀνέων
 767. ἡγήεντος
 768. αἶδαο
 778. πέτρα in marg.
 781. ἀγγελίη
 783. ψεύδεται
 787. δὲ θ'
 792. προρέει
 793. ἀπολλείψας ἀπομόσση
 794. κάρην
 ποτμος
 795. νήννημος
 797. γε
 799. τελεσφόρον
 800. δ' abest. χαλεπώτερος.
 801. εἰνάετες — ἀπαμείβεται.
 806. τοδ' ἴσῃσι κατὰ στρυφίλλου
 811. χάλκεος.
 817. τε μεν
 820. ἐξ οὐρανοῦ
 825. κρατερῶδ
 826. λελιχμότες
 υσσεν
 827. ἀμάρησεν
 αι
 828. πασάων κεφαλαων
 835. ῥοῖττα — μακρά οὐρα
 841. πόντου τ'
 847. ἔξεσε πυρὶ
 850. τρέσε δ' αἰδῆς
 851. περὶ κρόνον
 μ
 857. θεμεν — ἱλάσας
 858. γυιωσθεῖς
 864. κρατερῶτερος
 866. τήκετο δ' ἐν
 870. ἀργένταο ξεφύρου τε
 872. μᾶψ αὐραι.
 877. κέλησι συναντιῶνται
 880. πημπλείσαι
 884. ὀλυμπίου — ξῆρα
 887. ἰδὲ
 888. ῥὰ ἔμελλε
 889. τέξεσθαι
 890. ἐσκαύθητο
 893. ἔχοι
 895. μὲν pro γὰρ
 899. ἐσκαύθητο
 900. δὲ οἱ φράσαιτο
 910. εἴβεται
 912. λυοφόρβης
 915. δ' abest.
 924. γείνατ' Ἀθήνην pro Τρι-
 τογένειαν
 925. ἀγρέστατον
 934. δαίμον καὶ φόβον
 961. τ' ἐν
 963. νῦν abest
 974. πολὺν δὲ
 976. ἀγαβῆν
 980. πολυχρόσῳ Ἀφροδίτης

981. Καλλιστογ — κράτιστον

982. γηρυνοντά
υ η

986. φυτυσατο

988. νεώτερον

989. ἀταλά

990. ἀνερωπαμένη

991. νεοπόλλον — διην

1003. Νηρηος

1010. ἡνεμοέσεως

1011. ὑπερηννορίδων

1013. 1014. v. n.

1019. ἀθανάτοις γένοντο

VARIAE LECTIONES

In Scutum Hercutis ex eodem codice.

4. ἦν
11. μὲν ἀπέκτεινεν
19. ἦδὲ
με
28. κατα — ὡς δὲ
29. φυνεύσαι
32. ἔξε
35. τανυσφύρω Πλεκτρούνη
38. δόμεντε
40. εὐνάν
42. ὑπεκπροφύγη
49. διδυμάων ἐγείνατο
54. γε abest. et malim deletam.
56. θεῶν abest
59. πατέρα
61. ἑσταῶτ' ἐν
67. δηϊάσειν
68. ἔκλυσε
72. ἐκείνων
74. πρὶν γ'
81. Τίρυνθ'
83. ἦκετο
85. δένε pro δ' ἄρ
88. φύην ἐνάλιχτοι

90. δόμεν
91. ἀλιτημηνὸν Εὐρυσθεα.
108. ὦ ἦθεῖς ἦ
106. τε post κράτερον οὐκ.
110. οὔτι
116. οἱ abest.
125. ῥάσι
127. ἐπὶ στήθεσσι
130. ἐξοκισθεν. κολλῶ
135. ἀκρόχμιον (in marg. μεθὺν)
εἴλετο θυμῶ.
138. κάρην
139. χερσὶ δὲ
141. λευκῇ
τ
147. προσώπου
149. ἐκ abest. εἰς βροτῶν
151. δύμεναι
152. σφι περ
153. μελαίνη
158. τεθνηῶτα
υ
165. δαίεσθαι θαυμαστά
170. ὁμιληδῶν — τῶν γ'
174. ἀπελείβει

K 2

176. ἐγμρέτην

184. κένταυροι δ' ἐγμρέθεν

188. χρυσέας δ'

189. συναυγδην

192. ἐναροφόρος

193. ἔγχος τ'

195. δῆ

199. χειρὶ

208. πανεύθου καττιτέροιο

209. γὰρ μὲν

211. δοιοι rasura in med. voce.

δ' ἀμφυσιωῶντες

212. ἐφοίτων

213. θείον

216. εὐκόμοιο Δ. τέκος.

218. φράσσασθαι

222. χαλκεου

223. κάρη

224. κίβρις

229. δαναΐδος τ'

232. ὀρυγμαδῶ

233. ὀξέως — δράκοντες.

234. ἐπικυρτώνωντε

237. αὐτῶν

240. παραθέειν

249. κυάνεοι — ἀβαβευσαι

250. δεινωτοί, βλοσυροί, δα-
φοινοί. ἀπλητοί. τς

252. μεμάρποιεν

255. αὐτὰρ ἔσσαντο

259. ἦδε

261. πᾶσαι

262. εἰς

265. ἀνάλει τε

266. γοννοπαγῆς

268. σεσηρῖα

νο

269. κατενηγεν

270. δέ οἱ πῦργος

276. τεθληλῦται

277. τῇσι a m. ε.

278. ὑπὸ — αὐδὴν

278. ἔως πέδον

281. αὐθ' ἐτέροθι

283. Vs. abest

286. ἐπιβάντ'

287. ἐπιστοχάδην

288. ἐστελλαντ'

289. κορωνόοντα

290. βριθόμεν' ἀσταχύων

291. ἐπιπνον

294. ἢ pro καὶ

295. ἀργυροῖς

297. post h. v. τοί γὰρ μὲν αὐ
παίζοντες ὁ. α. ε.

300. ἀγῆ

301. οἶδε

302. λαγροῖς

305. ἀέθλω

308. ἐπικροτέοντο πετόοντο

311. ἐπηνόσθη — ἄκριτον

315. αὐτοῖς

317. παρὰ δ' — κλονέαντο

322. ἀστεροπῶν

αι

329. ἐξανερειν

334. ἐνθα καὶ

338. ἐβήσαντο

339. ἀθανάταις

ως

341. σμερδαλεην

342. πεδίλοις

348. σφισιν

349. ὄν

350. τοί — ἐπίσχες

352. εὐξων

355. εὐ

356. Θεμιστονοίην

361. ἐμοῖο

366. ἐνθα καὶ

367. ὕφ'

368. οἱ κύκνους om.

371. ἐννυαλίαιο

372. ἔμπλην

373. πᾶς

377. ταναϊνίριζοι

378. ἴως πέδον	425. Ἄρην προϊόντα
380. πόλις τε — ἰσχυρὸς	428. μάχιστα
382. δ' ὑπ'	429. πέμπληται
383. σύνασαν	431. μαστίδων — γράφει
386. βήσσαις — προιδέσθῃ	434. ἄραος ἔσθῃ
387. χαυλιόδων — μάχεσθαι.	435. ἀχθόμενος
388. θηρευτήρας	437. ὀροῦσσα
389. στομα μαστιγώοντε	αι'
391. λοφνῇ	439. ἔρχετε
396. αὐδὴν	449. παῦσαι μάχης — ἔμολε
397. ὅτε	453. κατακτάμεναι
398. περιγλωκτες τελέδουσιν	461. σάρκος ἔραξε
399. αἰόλλοντο	464. ἤλασεν
403. κοτίζοντες — δομήσουσι	468. σκυλεύσαντες
406. κλάζοντες μάχεσθον	469. τηρχίνοσ
409. ἀπαλ ἥσεται rasura in med.	473. οἷ ῥ — ναῖον
voce. α	474. λαβηλόν
411. ἔσσυμετος	479. ἦνωγ'
421. τις abest	

*) QUO tempore ad Poëtarum Minorum editionem me accingerem, ne ab exteris Bibliothecis subsidii quidquam adipiscerem, impedimento erant tumultus bellici, et commotus saevissimi tyranni jussu omnino interclusus. Mutata tandem in melius rerum Europeanarum fortuna, celeberrimum J. Fr. Boissonadium per literas rogavi Parisinos Hesiodi codices cum editione Heinsiana vel ut ipse conferret, vel alius cujusdam, tali negotio idonei, operam mei in gratiam conduceret. Rescripsit humanissime vir egregius, multos Parisiis exstare Hesiodi codices, paucissimos tamen eminere vetustate ac bonitate, unum autem ceteris multum esse praestantiores, cujus, si ea mihi voluntas, lectiones excerpendas curaturum. Monitis ejus facile parui. Conciliato itaque Γρηγορίου Γεωργιάδου Ζαλόνου **) auxilio, carmen Opp. et D. ad MS. 2771. collatum accēpi, Theogoniam et Scut. Herculis ad MS. 2708. Postea Procli, Tzetis, aliorumque Scholia ad MSS. plus minus duodecim aucta et emendata nactus sum, quae, simul ac licebit, typographis committam. Interim de fructibus, qui ex MSS. Hesiodi percipi possint, judicium suum interponat lector.

[*) Praemissa haec sunt volumini II. edit. Oxon. p. VI—XII.]

**) Vide Creuzeri Praeparat. ad Plotinum, p. CXXXII.

COLLATIO

*Hesiodi Opp. et D. ed. Heins. cum MS. Biblioth. Reg.
Paris. No. 2774.*

Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμεῖς προ	133. ἀφραδίη
Ἡσιόδου τοῦ ἀσκραίου ἔρ-	135. ἔρδην
γων ἄ.	137. χολωσάμενος
2. δεῦτε Δὴ ἐννέπτεσθε σφέτερον	138. ἐδίδων
20. ἔρεν (sic MS.)	143. ὅμοιον
22. ἀρώμεναι	144. ὄβριμον
24. βροτοῖσιν	147. μεγάλη τε βλή
35. ἔρδειν	148. στιβαροῖσι μέλας
36. διός εἰσιν	149. χάλκερι δ' αἰκῶ
39. δικάσσαι	156. αὐτῆς
40. ἴσασιν	171. τοῖς ἔτεος
43. ἐπήματι	174. νῦν γὰρ (sic)
44. ὥς τέ σε κ'	177. κακοῖσι
49. τοῦνεκ'	182. ὥς τὸ πάρος περ
53. ζεύς.	184. βάζοντες ἔπασσε
δε	185. οὔτε θεῶν
62. ἀθανάτησι θεαῖς (sic)	188. οὐδὲ pro οὔτε
63. παρθενικῇσι	198. ἀπασι
66. μελαδάνης	197. ἔτην pro ἔσεν
69. ὥς ἔραθ'	205. τί λήληκας
71. κρονίδαο	207. αἶκε θέλω
78. αἰμυλίους	208. ἐθέλει
80. ὀνόμηνε	214. μετελθεῖν pro παρελθεῖν
88. μήπου τι	219. σκολῆς δὲ δίκης
89. ὃ pro ὅ	221. ἡέρα
90. φύλ'	222. ἐξελάσσει
91. ἀτερ χακῶν	225. λαοί
92. κῆρας pro γῆρας	226. αὐτῆς
93. abest	228. ἰδυδίκησι
96. δόμοισιν	Ibid. ὀπηδεῖ
98. ἐπέλλαβε pro ἐπέμβαλε	233. γονεῖα
104. ζεύς	234. θάλλουσι
105. πη pro που	235. νίσονται
111. ἐβασίλευεν	237. τοῖς δὲ δίκην
116. ὠσθ' ὕπνω	238. ἀπηύρα
119. ἔργ' ἐνέμοντο	242. τίκτους
124. ἡέρα	248. φράζονται pro λαῶσσανται
124. πάντη	250. μύριοι εἰσιν
131. ἀλλ' ὅτ' ἔρ'	252. οἱ εἰς φυλάσσανται τε

253. ἡμεῖς
Ibid. παντῇ
255. κυδρῇ pro κυδρῇ
255. ἔχουσι
260. παρακλίνουσι
261. δίκας pro μύθους
263. οἱ δ' αὐτῶ
271. μητιόεντα pro τερπικέρον-

νον

275. πετεηνοῖς
276. ἐν αὐτοῖς
278. ἐθέλοι
288. οἶμος
294. νοέει
297. ὄφρα σε
298. δέ σ' ἐνστέφανος
299. πῆμψηαι καλῆν

302. εἰκελος ὀργῆν (sic)

303. τρύχωσιν

308. βροτοῖσι

318 — 335. Desunt, folio avul-

so

336. ἀνέσσει τε

337. ἡμῖν

Ibid. καὶ ὅτ' ἂν

350. ἄτησι

358. τὰς ἐπάχνωσιν

359. εἰ γὰρ κεν σμικρὸν ἐπὶ
σμικρῶ καταθεῖο

361. ἀλέγεται

ν.

367. δεῖλη (sic)

368.]

369.] ad im. pag.

370.]

369. ἐπὶ μάστιγα

374. ὅη pro σώζει

376. γεραίος

380. ὡδ' ἔρδεν· καὶ ἔργον ἐπ'
ἔργῳ ἐργάζεσθαι

385. τὰ πρῶτα

387. ναιετάωσ'

389. ναιέωσιν· γυμνὸν δὲ σπεί-
ρειν

390. ἀμάειν

Ibid. πάντα θέλησθαι

386. θεοὶ τεκμήρησαντο

400. ἀγορεύεις

406. ἀρνείται

408. εἰς τε ἔνηφι

409. ἐτωσιεργός (sic)

411. ἄτησι

418. τῆμος pro ἡμος

421. ὄλμων

422. ἄξυνα δ' ἐπατρόδην

Ibid. ἄρμενον

425. κάλα

432. ἔτερον κ' ἐπὶ

433 — 452. Desunt, folio avul-

so

452. ἀπανήνασθαι

454. νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδ', ἐκασ-
τὸν δὲ δ' οὐ αὖτ' ἀμάξης

467. μεσάρων

468. θυμῶς

469. σπέρμα κατακρύπτειν

474. βιότου

475. ἔξειε

477. τροπῆς ἀρόως

478. ἔεργων

481. ἄλλοτε

491. ἐπαλεῖα

492. ἔργων pro εἰργον

494. 495. ad im. pag.

501. οὐκ αἰεὶ

Ibid. ποιεῖσθαι

505. αἴτε pro ὄσα

509. τότε βοᾷ

512. διάησι

514. ἄησι

515. διαησιν

517. διαησιν

523. καὶ ἦθεσι

528. μυλλιόωντες

Ibid. δολία

540. πυκασσας

548. ἀρυσσάμενος

Ibid. ἀπὸ αἰέν ναιόντων

552. ἔργον
 554. μηποτε οὐρανόθεν
 553. χρωτα δὲ μυδαλέου θειή
 κατα δ'
 557. τώμισιν
 Ibid. τὸ pro καὶ
 560. αὐτίς
 566. τὸν δὲ μετ'
 573. ἀμήτου
 Ibid. κάρπει
 574. ἀγινεῖν
 579. πολλοῖσι τ' ἐπὶ
 584. δέ τοι ἄνδρες
 588. μάλα
 592. ξεφύρου pro ἀνέμου
 593. ἀενάου
 594. τέταρτον ἔμεν
 595. ἱερὰν
 597. εὐαῖ
 599. κατὰθαι
 604. χόρτον τ' ἐσκομίσαι
 609. ἀποδρέπειν
 620. μὴ νῆας
 628. ἔλθοι
 630. ἄρηαι
 644. τρέψας
 645. βούλειαι
 647. σεσοφημένος
 657. τὸ πρῶτον
 658. τόσσόν τοι
 Ibid. πεπειρημαί
 663. θνητοῖσι
 664. ἀποφθῆσαι
 665. εἰ δὴ μὴ πρόφρων
 670. εἰς pro ἐς
 670. φόρτον τ' εὖ
 671. ὅτι τάχιστα
 685. δεινὸν δ' ἔστι θανεῖν κα-
 τὰ κύμασιν
 686. φρεσὶν ὡς ἀγορεύει
 691. καὶ pro τὰ δὲ
 696. ἤβωοι
 706. ἔρξης
 707. σεν' pro κεν
 708. ἔρξας
 709. τόσσα
 710. ἡγείτ'
 725. ἡελίου
 732. ἰστίη
 734. inter h. v. et v. 735. le-
 gitur μὴ δ' ἐπὶ κρηνάων οὐ-
 ρεῖν· μάλα δ' ἐξαλλάσθαι,
 quod infra habemus 756.
 745. κρώξη
 757. μὴ δ' ἐν ἀποψύχειν
 758. ἔρδειν
 762. φημιξῶσι
 767. παρὰ
 768. ἐνη
 τε
 772. δὲ (sic) pro τε
 773. ἡμὲν οἷς πείκειν· ἥδ'
 779. σπέρματα δάσασθαι pro
 σπέρματος ἄρξασθαι
 781. δ' ἀσύμφορός ἐστιν
 783. κούρησι γενέσθαι
 786. φιλέοι
 790. πλέω
 798. ἄγεσθ' εἰς οἶκον
 801. ἐρινύας
 τινωνμένας
 802. ὄρκον γεινόμενον (sic)
 810. τ' abest
 818. μεσσήην· παῦροι δὲ μετ'
 819 γεινομένης.

COLLATIO

Theogoniae cum MS. Reg. Paris. 2708.

3. καὶ τ' ἐπὶ κρήνην.	178. ὁδ' ἐκ λόχοιο
6. ἵππου κρήνης	179. ἔλαβεν
18. } Permutantur in MS.	186. δολίχ'
19. }	189. ἡπείρου
24. ἔειπον	190. πολὺν
30. ἔδων	193. ἔπλητ'
31. δρέψασαι	199. γένεϊτο sed e litura
32. ἵνα pro ὥστε	200. καὶ φιλομνηδεῖαν sine acc.
33. καὶ μ' ἐκέλονθ'	pro ἥδ' φιλομνηδέα
43. δώματά τ' ἀθανάτων· αἶδ'	225. καὶ ἔριντε κρατερύθυμον
46. ἔάων	228. μάχας τε
48. λήγουςαί τ'	229. ψεύδεά τε, λόγους
50. αὐτίς	238. κητῶ καλλιπάρηον
66. }	245. Κυμοθῆ
67. } absunt	246. }
71. νισσομένων	247. } Permutantur
72. αὐτὸν ἔχων βρόντην	249. Νησαίη, καὶ
79. ἥδε	254. πρᾶναι
Ib. ἀπασάων	255. τ' ἀλιμῆδη
82. ἐπιδώσει	256. φιλομειδῆς
93. οἷα τε μουσάων	268. πνοῆσι
96. ὁδ'	270. φόρκυνι
102. αἶψα δ' ὃ δυσφροσυνέων	270. καλλιπαρήους
105. κλείετε δ' ἀθανάτων	273. πεφριδῶτ' ἐκπεπλον, ἐννυ-
ώτε
107. νυκτὸς δὲ δυσφρεγῆς	276. Σθενώ τ'
111. ἔάων	277. ἀγήρω
114. ἔσπετε (sic)	281. χρυσάορ
120. ἥδ'	283. ὁδ'
121. πάντων ἀνθρώπων	283. ἔχων
124. νυκτὸς τ' αὐτ'	284. χ' ὧ μὲν
130. αἶ	287. χρυσάορ
133. τέκ'	287. τρικέφαλον
143. ἐνέκειτο	288. abest.
144. ἔσαν	295. οὐδὲ ἰοικὸς
153. ἰσχυρὸς ἀπλαστός κρατερῇ	297. ἐν
154. ὅσος δὲ γαίης	Ib. καρτερόφρον'
158. ἐτέρπετο	298. καλλιπάρηον
159. ἥδ'	300. ὑποκευθεῖσι
160. ἐπεφράσατο	306. τῇ δε
163. θρασύνουσα	307. ἄνομον δ'
171. πατέρος γε	

308. τέτοκε
 309. κῦνα
 312. πεντηκοντοκέφαλον
 322. ἧδ' ὄφιως
 323. ὅπισθε δρῶμεν
 324. abest
 326. ἧδ'
 327. ὄρθω
 334. ἐρεμνοῖς
 336. κητοῦς τε καὶ φώκηνος
 347. σὺν ἀπόλλωνι ἄνακτι
 349. ἐκμήτη τε
 351. ῥόδια τε
 352. περσιθά τε
 353. γαλαξάνη τ' ἐρατώ τε δι-
 ὶωνη
 364. τρεῖς
 Ib. τανύσφυραι
 374. ὑποδμηθεῖς
 375. κρείω δ' εὐρυβίη
 378. καρτερόθυμος et in marg.
 γε. καρτεροθύμους.
 379. τ' abest
 380. θεῶ θεῶ
 384. νείκην
 389. ὠκεάνη
 391. ἐκάλεισε
 393. ἀπερρεῖσαν
 Ib. δ'
 399. δέδωκε ν
 401. εἰς
 404. εἰς
 412. πόρε
 417. ἔρδων
 418. ἔσπεται
 419. οὐ pro ὦ
 420. καὶ τὲ οἱ ἄλβον ὀπάξει
 430. ὄν pro ὦν
 432. οἷς κ' ἐθέλει
 434. ἐν δὲ δίκῃ
 435. ἀεθλεύωσιν.
 437. τε pro δὲ
 443. ἀφείλατο
 Ib. ἐθέλουσά γε
 446. γ' ἐθέλουσα
 447. καὶ ἔρ
 451. πολυκέρδεον
 453. εἰρήν δ' ὑποδμηθεῖσα
 ἐστίν
 454. ἐστίν ἢ θάλασσαν (sic)
 462. ἔχοι
 470. τοὺς αὐτῆς
 472. ἐριννύς
 474. ἔκλυον
 478. ἄν pro ἄρ'
 481. ἔκτο
 482. κρύψε δὲ χειρὶ
 484. αἰγίῳ
 487. ἐγκάτρετο
 493. ἐπιπλωμένων δ' ἐνιαντῶν
 494. χολωθείς
 499. παρρησοῖο
 509. ἦ δέ οἱ
 519. ἀκαμάτησι
 520. ἐδάσατο
 530. κέρσθη σ εμαsum
 537. ἐξαπατίσκων
 543. περιδείκετ'
 549. δ' abest
 554. θυμῷ
 563. μελλοῖσι
 574. ἄρχων
 581. ἐν
 584. θανμασίς
 593. σύμποροι
 599. σφετέρων ἐς γαστέρα
 605. ὅγ' pro ὅδ'
 605. ἐπιδέης
 608. ἀκοῖτιν
 610. τέτυξη pro τέτυη
 617. τῷ βριαρεῶ δ' ὡς πρώτα.
 τῷ additum a η. a. Aliquid
 spatii est inter ὡς et πρώτα.
 617. ἐάμασσο
 618. γυῖν δῆσον
 622. ἰσχυρῇ μεγάλῃ
 633. ἑάων
 641. εἰν
 642. δ' abest

648. ἐξεγένοντο et in margine
γρ. ἐκγεγόνεσθαι
658. σῆσι δ' ἐπιφρασύνησιν
659. ἄψορον ἐξαυτίς
660. ἀναξ abest
663. ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
664. ξάων
675. στιβαράς
678. δὲ περ ἔαχε
680. δὲ τινάσσετα
681. ἔνωσις
684. ὥς ἂν ἐκ' ἀλλήλοισιν
691. ἔκταρ
696. ἀμφείπετο
700. κατέχευ
701. ἦρ'
703. μέγας ὑπὲρ δευτέρας
704. ἐριπόντορ
705. ἐπλείετο pro ἔμεντο
711. κλίνθη
720. γαίης pro γῆς
721. τόσον pro ἴσον
721. γαίης
723. δεκάτη δ' ἐς τέταρτον ἦχοι
724.)
725.) abest
726. περὶ
727. τρισυχηῖ
733. δὲ περικείται
735. ναίονσι
742. φέρει
743. δεινὸν δὲ καὶ
745. ἔσθηκε νεφέλης
747. ἐστειδός,
748. ἡμέρη ἄσσον ἴσαι
750. θύραζε
754. αὐτῆς
762. τῶν δ' ἕτερος
763. ἀναστρέφεται
768. περσεφόνης
770. μὲν pro δὲ
772. αὐθις
774. abest
784. ἐνείκε
789. δέδασται
792. θεοίει
795. νήποτος
799. αὐτὰρ ἔπει νηῶν τελέσει
τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτῶν
801. εἰνάετες
802. περιμήσεται
806. κατὰ στρυφελοῦ
811. μαρμαραεῖ τε
825. κρατεροῖο RFG δεινοῖο
826. λελιχμότες
826. οἱ
829. ἐκ pro ἐν
830. παντοίην ὅρ' ἰῶσαι
831. συνίμεν
834. δ' αὐτε
834. ἀκούσαι et in margine ἰδέ-
σθαι
835. δοῖζος γ'
836. ἡμαὶ ἐκείνω
843. ἐπεστοναγίξε
845. πυρός τ' ἀπὸ
850. τρέσσε δ' ἄσθης
856. ἔπρεπε
865. κηλατῶ
868. θυμὸν
869. νυμφώως
870. νόσφι νότον τε βορέου τε
καὶ ἀργέστον ξερύροιο
872. μάψ' αὖραι
873. αἱ δ' ἦτοι
875. αἰεῖσι
877. κείνησι συναντῶνται
878. αἶδ'
880. πιμπλεῖσαι
884. ζῆνα
885. εὐ
887. ἡδὲ
889. τέξασθαι
890. λόγοισι
892. φρασάτην
893. ἔχοι, διδς ἀντ',
895. μὲν pro γὰρ
903. ὠρεῦνουςι
909. ἀγλαίην τε καὶ
910. εἵβεται

911. κακὸν pro καλὸν
 913. περσεφόνειαν
 916. ἐξ ἧς οἱ μουσαι
 917. ἄδον
 920. γείνατο δ' ἄρ,
 921. θαλερὴν τ' ἐπαιήσατε ἀκοῖ.
 τιν
 922. ἄρην
 930. ἐνοσιγαιου
 934. ἔτικτε
 937. ἀκοῖτιν
 938. ἄρ' abest
 939. κήρυκα τ' ἀθανάτων
 940. Καδμῖς δ' ἄρ' αἰ οἱ
 942. ἀμφοτέροισι
 945. δ' abest
 946. ἀκοῖτιν
 948. ἀκοῖτιν
 951. ἔς
 953. ἀκοῖτιν
 954. ἀνύσας
 964. νῆσοι
 970. ἀσίῃ
972. γάσταν καὶ
 974. τέθεικε pro ἔθηκε
 979. χρυσάορι
 982. γηρυνονῆα
 986. φυτεύσατο
 989. ἀτάλα
 Ib. φιλομειδῆς
 990. ἀναρεψαμένη
 994. αἰήτειω
 998. ἐλικώπιδα
 1001. ἔτεκε
 1002. φυλλουρίδης
 1007. ἀχιλῆα
 1010. ὕλησσης
 1013. ἄγγιον, ἦδε λατίνον, ἀ-
 μύμονα τε κρατερόν τε Τηλέ-
 γονον δ' ἔπειτε διαχρῶσθην ἀ-
 φροδίτην οἱ δὲ τοι μάλα τῆλε
 μυχῷ νήσων ἑρῶων
 1015. τυροσηνῆσιν
 1020.) absunt
 1021.

COLLATIO

Scuti Herculis cum MS. 2708.

1. ἡ οἷη
 5. γέ μιν
 9. ὥς
 11. ἡ μὲν οἱ
 11. θαμάσας
 18. πυρὶ καταφλέξει
 22. ὃ οἱ
 23. φυλόπιδός τε
 Ib. ὕφηνε
 28. ὥς ῥα pro ὄφρα
 ἡ
 29. φυτεῦσαι (sic)
 30. ὠρτο
 32. ἔξε
36. ἐλδωρ
 60. ὥς
 65. λεμένων
 68. εὐχολέων
 72. ὥς
 80. ἦλτεν
 93. ἡ δ' οὐ
 99. ὅς καὶ νῦν
 103. ἦθεῖε
 104. ἐνοσίγαιος
 108. ἀλλ' ἄγε
 122. κνημίδας
 127. τὸ πρῶτον
 131. θανάτοιο

138. ἦτ' ἔρρυτε
139. γέμεν (pro γα μὲν)
143. δὲ διαπτύχες
147. προσώπων. Sed in margine
γρ. μετώπων
152. περιόρνοιο (sic)
153. ἐνδ' pro ἐν δ'
165. τάδε δαίετο.
166. ὥς
170. ἴσαν
Ib. τοίγα pro τώγα
171. οὐδ' ἔτεροι.
Ib. γέμεν.
179. πειριδοόντες
193. προσέτεσσιν
195. ἐπεμβεβαώς
199. χρυσέην τε
203. θεῶν ἔδος
206. μελπομένης
207. γέμεν
212. ἐφοίτων pro ἔθοίνων
213. τῶν ὑποχάλκιοι
214. ἦστο
215. ἰγθύσιν
216. ἠυκόμον
218. θαῦμα φράσασθαι
220. ἔσχε
221. ἀμφιμελάνδετον
222. νοήμα ποταῖτο.
223. δὲ
Ib. κάρη
224. κίβρις
226. χρύσει
233. λιγέως
σ
235. λίχμασον (sic)
237. οἷδ'
239. ὑπὲρ σφετέρης
245. γήρατε μέμαρται (sic) Sed
in margine γρ. γήρας τ' ἐμέ-
μαρπτον
255. φρένες εὐτ' ἄρ' ἔσαντο
257. ἅψ' ὄμαδον
259. ἀλλ' ἔρα ἦγε pro ἀλλὰ καὶ
ἐμπης
260. τῶν μὲν
Ib. τε pro τ' ἦν
262. θυμήνασαι
267. μὲν abest
Ib. μῦξαι
268. ἀπέλειβεν
Ib. ἦ δ'
277. τῇσι pro τοῖσιν
278. ὑπὸ
281. ἐτέρωθεν
283. γελῶντες ὑπ' αὐλητῆρι ἔ-
καστος
286. οἷδ'
287. ἤρεικον
289. αἰχμαῖς
291. οἷ δ'
Ib. ἔπιτνον
292. οἷδ'
293. οἷδ'
Ib. τρυγητόρων
295. ἐλκεσσιν
296. οἷδ'
Ib. σφιν
297. χρύσειος
299. abest
300. μελάνθησαν δέμεν αἶγα
302. λαγῶς ἤρευν
303. πρὸς
305. ἀέθλω
309. κολληέντα
310. γὰρ pro ἄρ'
Ib. ἔχον
311. ἔσχον
314. πέλεν pro ῥέεν
316. οἷ ῥάτε πολλοὶ
317. ὕδωρ abest
327. λυγκῆος
Ib. τηλεκλυτοῖο
αι
329. δύσειν (sic)
338. ἄρην ἐπὶ νῶτα δοχεύσας
339. ἀθανάτησιν
341. θ' abest
343. σφι
344. ἀνασεύσασα· περιστενάρχιζε

345. προγένονθ' ἄγγελοι
 352. ἄλλα παρῆξ
 353. παρῆξ
 354. ὁ
 359. φημι
 368. εὐμελῆς
 370. ἄψ
 372. ἐμπληθ
 375. ἀποθρῶσκουσai ἐπ' ἄλλη-
 λαιοι πέδωσι
 378. ἕως πεδίων ἀφικνῶνται
 379. ὥς οἱ
 381. ἥδ' ἑλίκῃ
 385. μεγαθάρσει
 387. φρονέει δὲ θυμῷ
 388. θηρευτῆσι
 389. μαστιγῶντες
 395. ἔερση
 396. ἡῶος χέει αἰοιδῆν,
 399. αἰώλονται
 401. ἐμάραντο
 402. ὥς
 403. κοτέοντες
 405. ἥδ' pro οἷδ'
 406. μέχονται
 408. ἦν ἰδάμασθαι
 402. ἀπὸ
 412. κεκληγότες
 414. ἦλαθε Sed in marg. ἐμβαλε
 417. χαλκῷ Sed in marg. μα-
 κρῷ
 424. ἔπειτ'
 426. ὥς
 428. ὅτι τάχιστα
 430. γλαυκιδῶν ὄσσοισι
 431. αὐτὸν
 437. ὀρούση
 450. ἄρεος
 453. κακκτάμεθα
 454. σπερχνῶς παῖδες τοῦ πολ-
 τέων
 457. ἐρυσάμενοί
 463. εὐτροχον
 466. μαστιγῆθη
 468. σκυλεύσαντες Sed in marg.
 γρ. συλήσαντες
 469. νείσονται Sed in marg. γρ.
 νίσονται
 470. αὐτὰρ
 473. πόληας

EXCERPTA

EX

ANNOTATIS HEMSTERHUSII

AD MARGINEM EDIT. TRINCAVELL. IN BIBLIOTHECA
ACADEMIAE LEIDENSIS. *)

1. **HOC** modo componas: Μοῦσαι κλείουσας αἰοδηῖσι δεῦτε δὴ
Πιερίθθεν, ἔ. σ. π. ὕ. De Musis, dico ad Theogoniam in initio.
Vid. Dio Chrys. Or. XII. p. 200.

8. ὅν τε δια. Id est δι' οὗ, Attice, si credamus Corintho de
dialectis ubi de Attica. [§. 48.]

4. Aratus Phaenom. 1. Ἐκ Λιδῆς ἀρχώμεσθα τὸν οὐδέποτε
ἄνδρες ἱώμεν Ἀθήητων. Schol. ἀπαρρηγορευτὸν, nos potius ince-
lebratum, prout λέγειν et ἐννεπεῖν poetice est celebrare, ἐν-
νέπετε ὁμήεσσαν πατέρα celebrate vestrum patrem hymnis: et Ho-
merus: Ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα πολύτροπον, quae Livius Andro-
nicus [ap. A. Gell. 18, 9.] Virum mihi insecē Camoena versutum.

5. Πᾶς legendum praecepit G. Canter N. L. VII. 17. invito
Schotto O. H. I. 8. vid. Fr. Nans. ad Nom. P. E. I. XVIII. 139;
Nicand. v. 1. Theriac. et Schol. Maneth. I. 247. Dio Chrys. p.
694. Eustath. II. T. p. 1206, 47.

8. Vidē Diogen. Laërt. Chil. I. 69. Liban. 674. D. Stobaeum
Obs. Misc. a. 1736. p. 190.

9. κλυθε. Non probo eorum sententiam qui ista verba κλυ-
θε ἰδὼν αἶψα τε etc. volunt referre ad Persam, cui contrarius est
sensus ejusque elegantia, quae in eo sita est, ut haec oppositio-
nis modo ad sequentia referantur ad Jovem, quem hic quasi ad-
monet ut judicis atque justitiae recte praesideat, ut ipse fratri
Persae vera dicere possit, non enim Hesiodi pendebat ar-
bitrio, ut ea, quae ipse doceret, Persa faceret, sed a consilio

[*) Hemsterhusii et Ruhnkenii annotationes in edit. Oxon. subie-
ctae sunt scholii graecis, vol. III., p. 539—550.]

Jovis, qui virtutem et justitiam hominum cordibus ingenerare potest: se posse vera dicere, non autem facere ut ista Persa efficeret. Sed et illi opinioni contrarii sunt omnes veterrimi interpretes et Critici: praeter nostri Hesiodi commentatores audi Scholiast. Aeschyli ad Suppl. v. 80. qui Aeschyli locus huc apprimè convenit, et plane ad hujus Hesiodi versus exemplar excusus est: ita autem se habet, Ἄλλα θεοὶ οἱ γένεται κλύει ἐν τῷ δίκαιον ἰδόντες: quis hoc non videat? ita autem Scholiastes: ἀλλ' ὃ γένεται θεοὶ, καλῶς τὸ δίκαιον ὁρῶντες. καὶ Ἡσίοδος, Κλύει ἰδὼν αἰῶντες: assentientes itaque summum Tragicum ejusque Scholiastem, habemus. Viss. Procl. in Timaeum Plat. p. 9.

11. οὐκ ἄ. μ. Non unum est contentionum genus, ut optime Graevius: ita certe Graecis veteribus μῶνος unus; Aeoles, quae res nota, μ ab initio abjicere soliti: ἴα pro μία: habes itaque vocis Romanae incunabula. Unus, oerus est ab οἷνός.

15. V. Gronov. ad Liv. I. 4.

19. Hujus bonae ἱριδὸς egregium habes apud Longinum exemplum p. 230.

20. ἀπάλαμνον. Transfertur hoc nomen ad alias praeter hominem res, prout λόγος οὐκ ἀπάλαμνος dicitur sermo seu potius dictum non iners sed acutum ac sapiens: ita hac phrasi usum reperio Alcaeum de Aristodemo Spartiata apud Diog. Laërt. Thal. I. §1. et Schol. Pind. Isthm. II. 17. Μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα homo ebrius Theog. 481.

25. Philostr. Vit. Soph. I. p. 491.

30. Ὠρη, φρόντις, ut recte interpretes, et sic vulgo exponi solet: vocem hanc φιλοῦσθαι scribit Proclus ad h. l. Hinc confictum verbum ἐξωριάζειν apud Aeschylum Prom. 17. Schol. β. exponit ἄθρον καὶ ἐξω ὥρας καὶ φροντίδος ποιεῖσθαι. ὥρῳ, vel ὥρῳ, curo, ὥρη, cura; Romani enim ut saepius c vel x abjecerunt, ita et aliquando addiderunt. Versus hic ab Harpocrat. in Θεωροὶ citatur. Vid. Phurn. de Nat. D. c. 1. ubi omnino pro ὥρῳ et ὀρέγειν restituendum ὥρεῖν et ὥρεύειν prout habet MS. Oxon. Herod. lib. I. p. 1. μηδεμίην ὥρην ἔχειν τῶν ἀρπασθεῖσων. Aelian. V. H. I. 2. Liberal. Metam. c. 3. Julian. Caes. p. 28. Πωλωρεῖν Philo. Βελοπ. V. p. 99. Ὀλιγορῖα pro otio posuit Schol. Euripid. ad Orest. 432. De Θεωροῖς Schol. Callim. H. Del. 314.

Ad Schol. Tzetzi v. 32. p. 51. antep. ἀροτριάσεως] Deest οὕτως καλουμένων aut simile quid. Vide Steph. in Ἀρόη.

40. Epist. Socr. 67, 27. Excerpta Polyb. ex Cod. Urbini. p. 154. Dion Chrys. XVII. p. 250. A. Diog. L. 75. et Aldob.

41. ἀσφοδῆλω. Ammon. in voce. Galen. T. VI. p. 369. B.

45. Eleganter oppido imitatus est hoc Nazianzenus Ep. 37. Τί γὰρ παθὼν, ὃ σοφώτατε, καὶ τί σεαυτὸν καταγνοὺς τὰς μὲν ἱεράς καὶ ποτιμὸν βίβλους ἀπέθρῃψας, ἃς ἀπαμεινῶσκες τῷ λαῷ

πότα; μή γὰρ τίσιχύνθησιν ἀπόρων; ἢ ὑπὲρ καίνου τέθικας; ὥς τὰ πηδάλια χειμῶνος ὥρα καὶ τὰς σκαπάνας. Solebant enim non tantum πηδάλια sed et alia instrumenta rustica ac agrestia ὑπὲρ καίνου καταθεῖναι, ne putrescerent propter humiditatem; sed magis indurescerent, ut solent ea quae καπνίζονται. Vid. Vet. Schol. ad Theog. v. 563. Virgil. Georg. I. v. 175. Aristoph. Acharn. v. 278. et Schol. Paulum. alia veruntamen Nicand. apud Athen. IX. p. 372. E.

51. *μητιόντας*. Recte quidem *Mesochorus* βουλευτικὸν exponit, i. e. *consiliis abundantem*. Romane diceres concinne et accommode plane *consiliosus*, ut *ἡλεις sylvesus*, et huiusmodi plurima: occurrit *consiliosus* apud Sid. Apollin. Libi. L. Ep. 1. *πὶ τῇ quae deliberabuntur consiliosissimus*; quibus verbis haec vult Sidonius, Constantium, ei enim haec epistola fuit scripta, si quid deliberandum sit, consiliis abundare quae suppeditet. Optime quoque illud *μητιόντας* Theocriti verbis Eid. 16, 70. expōnas, *Διὸς μέγα βουλευόντος*.

60. Mysticam horum expositionem ad Hesiodum respiciens tradit Plotin. *Enn.* IV. iii. c. 14. p. 383.

67. V. Bochart, *Hieroz.* P. I. p. 689.

81. Pandoram Hesiodi Tertullian. adv. Valent. c. 12. p. 295. c.

83. *δόλον αἰτὴν* Timon apud Sext. Emp. p. 721. v. 11. et Fabric.

92. Nicand. *Theriac.* v. 357. *νοῦσον δ' ἀργαλέην*, alio tamen sensu eo loco quam hic intelligendum. Videndus Scholiastes. Lepida quoque ibidem de hominum senectute fabula et a Nicandro et a Schol. narratur, quae huc quadrat. Vid. Minnermus apud Diog. Laërt. I. 1. Sol. §. 60.

96. *ἄρρηκ. δόμοισι*. Hyperbole poetica *ἀκρυολέκτως* dictum. Seleucus teste Proclo scribebat *πίθοισι*, quod non probo, durum enim est. Adde quod eo modo, quo jam legimus, versus hic citetur a Schol. Thucyd. I. III. p. 804. B. Atqui *δόμοι* nihil aliud est quam *πίθος cista*. Vid. Eurip. Alc. 158.

100. *λυγρὰ*. *Λυγὴ*, *λυγὸς*, *λυγερός*, *λυγρὸς malus*, *infaustus*. *Λυγὴ* tenebras denotat, et praeterea metaphorice omne quod triste ac malum est, ut e contrario *φῶς* significat *χαρὰν σωτηρίαν* et *εὐτυχίαν*, ut Schol. Hom. ad Il. β et ζ. exponit. Aer *γνοφερός* ἢ *σκοτεινός* ἢ *συννεφής* *λύπας σημαίνει*, Artem. Oneir. II. 8. Hinc forsitan Romanorum *lugere* peti potest. *Λυγρὸς ἔρανος* apud Pindarum Pyth. XII. 25. Schol. *ὀλεθριώτατον* exponit: potest itaque et hic *innumerae perniciēs* exponi.

106. *Κορυφῶν*, *κορυφῶν*, a *κορυφῇ* vel *κορύμφιον*, quod convenit cum *κεφάλαιον*: unde Demosthenes Orat. c. Timocr. dixit ὥς ἐν *κεφαλαίῳ*, quod Ulpianus ad eum locum exponit ὥς ἐν *συντόμῳ*. Scholia codici MS. Langii adscripta, notante G. *Peitae* min. Gr. Tom. I.

Falkenbergio in notis ad hunc poetam ineditis, ita verbum hoc exponebant, *καταλαύσω, ἐκτελέσω, ἢ κορυφὴν ἐπιθήσω ἢ ἄρξομαι*.

113. *δειλὸν γῆρας*. *Mala senectus*. Senectutem malam aetatem vetustissimi dixerunt Romani. Afranius, *Mala aetas nulla delinimenta invenit*. Pacuv. *Ne etiam hic ad malam aetatem adjungas cruditatem*; ita et Turpilius, Accius, et Plautus apud Nonium, qui ait, „*aetatem malam senectutem veteres dixerunt*.“ *Venit enim properata malis inopina senectus*, ut dulcissime canit Boethius.

122. Lege Proclum ad Tim. Plat. p. 13. Euseb. Pr. Evang. IV. p. 166. et Viger.

Ib. Tzetzes haec ad astra refert, et sane ad astrorum influxum fortunam vel infortunium cujuscunque hominis pendere vetustissimi Chaldaeorum, Aegyptiorum, ac Phoeniciorum philosophi crediderunt, unde ad fortunam hominum inquirendam thesmata disponuntur, de quibus Sid. Apoll. Perisus, Ptolomaeus, Diadoches, quod *ἀποθετεῖν* vocatur a Lucilio Anthol. l. II. c. 6. Vid. et Tzetzes noster ad v. 8. Sed hoc minus aptum ad expositionem hujus loci. Propius ad hujus loci mentem accessit Proclus, qui observat veteres voluisse quod quidam spiritus omnium actionum humanarum *ἐφοροί* sint. Mox nato infanti putabant *δαίμονα συμπαρίστασθαι μυσταγωγὸν τοῦ βίου*: illum autem Genium duplicem esse censebant vel bonum vel malum: de bonis tantum Hesiodus noster mentionem facit: vetustissimis autem Chaldaeis hoc persuasum fuisse constat ex Gen. 30. ubi genius iste bonus *γιν* dicitur *גין* de quo alibi diximus. *Δαίμονας* autem inferiori quam Deos esse statu recte notat Proclus, quamvis saepissime *δαίμονες* ipsi Δῖι apud Platonem aliosque, observante Polluce, vocentur: tamen M. Tyrius illud quod proprie Geniis competit, Diis tribuit *λογ. λη. Ἀγωγοὶ ἀνθρώποις θεοὶ πάντες μὲν πᾶσιν ἄλλοι δὲ ἄλλοις ἐνομισθήσαν*: genius proprie ἀνθρώπου ἀγωγός erat, sed et Diis id adscribit Tyrius, quatenus ei arti, quam hic aut ille homo exercet, praefecti sint.

124. Sext. Emp. adv. Math. p. 311. vel 552. v. Fabric.

126. *χειρότερον*. *Ἀστ. 51. ἡμάρτηται δὲ ὁμολογουμένως τὸ πολὺ χειρότερον παρὰ Ἡσιόδω* inquit Etymol. p. 675, 23. quem etiam vide p. 808, v. 49. *Ἀμεινότερος φῶς* Mimnermus apud Stob. p. 87, 14.

128. Hesych. in *Ταναγραίῳ*.

146. Non male Tzetzes *σκληρὰν ψυχὴν εἶχον. θυμὸν ἀδάμαντος*, i. e. *ἀδαμάντινον* ut recte Moschop. monet. Hebraeis loquendi mos familiarissimus. Saepius *στερόδον ἢ σκληρόν τι* designaturi poetae *ἀδαμάντινον* dicunt. Theocr. Eid. 3. *ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντίνα ἐντί*. Sch. *ἤγουν ἀπὸ λίθου ἀδαμαντος κατασκευασμένη*,

ἀλλ' ἀνθρωπὸς ἐστὶ δηλονότι; ὑμπαθεῖαν δεῖσθαι δυνάμειν,
 Apollon. Rhod. Arg. 2. 231. οὐδ' εἰ οἱ ἀδάμαντος ἐληλαμένον
 κέαρ εἴη. Hinc omnia dura *adamantina* dicuntur. *Tunica Mar-*
tis adamantina apud Horat. I. Od. 6. ubi Porphyrio notat, *Ada-*
mas enim lapis durissimus. Ita ἀδαμάντινος δασμοὶ apud Ae-
 schyl. Prom. v. 6. et 64. ἀδαμάντινος σφῆν quod a Sch. exponi-
 tur στέρξος ἥλος σιδηροῦς. Plurimi Adamantem esse lapidem
 consentiunt, ita et Proclus ad h. l. alii tamen et ferrum solidum
 adamantia dicti asseverant, inter eos dicti Aeschyli Scholiastae,
 Tzetzes ad h. l. Schol. Apoll. Rhod. ὁ ἀδάμας καὶ στέρξου σιδηροῦ
 εἶδος. Fulgent. de Contin. Virgil. p. 158. Plura notavit Munker.
 ad Hygin. Fab. 22. ἀδαμάντινον δῶμα Eunap. 189. Terram ἀδα-
 μαντοπέδιοι κλονες περιέχουσι Pindar. ap. Plutarch. T. II. p. 933. C.
 161. Videndus de bellis Trojano et Thebaico ad perditionem
 hominum heroum a victo terrae precibus Jove immisissis Stasinus
 in Cypriis Πίσιςαὶ πόλεμον μεγάλην ἔχον Πιακοῖο etc. Eurip.
 Orest. 438. Schol.

169. Sunt qui per μακάρων νήσους intelligant campum Ely-
 sium, sunt qui Britanniam. Vid. Proclus et Tzetzes. Lucian. in
 Ver. Hist. Celsus apud Origen. VII. p. 850. Vid. quae notavit J.
 Wasse ad Sall. Hist. VI. 27. in Add. p. 309. Alexand. Aetol. ap.
 Athen. VII. p. 296. E.

180. Hosce vsi. prae oculis habuit Ovidius cum illa de fer-
 reo saeculo carmina faceret — *non hospes ab hospite tutus, Non*
socer a genero, etc. Metam. l. 1.

186. γηράντεσι Eustath. Od. A. p. 1490, 87.

180. ὁμοῖος Hesych. ὁμοῖος ἐν ταυτῷ συνεστώς. Alii Gram-
 matici, ὁμοιογενής, ὁμογενής. Mirum in hujus vocis signi-
 ficatione eruditos interpretes errasse.

215. Mirus error Sopingii in h. l. ad Hesych. in Τρερόλβη.

216. Homer II. P. 32. ubi Schol. Τοῦτο ἀπὸ παροιμίας εἴ-
 ληπται etc. Zenob. C. II. 14. et Schott.

218. Ad Proclum. Haec faciunt ad ea quae scripsi (sic) L.
 Bos. Obs. Crit. c. 46. Πόδιον τῆς φόρᾶς Dion. Longin. p. 174.

285. Aristid. Quintil. de Mus. III. p. 142. Philo de Temul.
 p. 262. C.

291. Eustath. Od. A. p. 1409, 28.

293. Senec. de Benef. V. 25. p. 778. *Moneri velle ac posse*
secunda virtus est.

304. Plat. p. 62. B. 65. A. 68. A.

341. Julian. Ep. XX.

343. Schol. Aeschyl. ad P. V. 136. qui emendandus. Quod
 subiti et amici auxilii praeproperam festinationem indicat, ut plu-
 ribus exponit Bern. Martin. Var. Lectt. I. 4. Vid. Casaub. ad Sue-
 ton. Aug. c. 25. *Discinctosque*.

846. P. Victor. ad Colum. L. I.

844. ad Proclum. Lege et hic et ap. Tzetzem *Χαλκηδόνας*, qui error saepius apud bonos auctores invaluit: ita Archestratus apud Athenaeum lib. VII. *Καὶ σάρον ἐν παράλῳ Καρχήδονι τὸν μέγαν ὄπτον*: nihil absurdius: lege *Χαλκήδονι*. Carthaginienses Byzantium *γείτονες* utique non erant, sed Chalcedonienses: Chalcedon enim urbs in hoc Byzantium in altero littore Bosphori Thracii sitae erant. Schol. Apoll. Arg. II. 168. ubi *Χαλκήδονες*. Vid. Codin. de Orig. Constant. et Peto. Hanc emendationem praeterea confirmat Polyaeus. Strat. I. VI. c. 25. Postea hanc ipsam emendationem ab eruditissimo Graevio allatam vidi.

353. Eustath. II. Σ. p. 1131, 18.

366. Non ineleganter alludit Plutarch. in Galb.

378. *ἐπιδήκη* Hesych. in v.

381. Eustath. de Amor. Hysm. p. 129. *Ἦς καὶ Ὁρ. Αγ. p. 326.*

Ib. *Οὐ μόνον Ἀτλας, ἄτλαντος, ἀλλὰ καὶ Ἀτλας, ἄτλας καὶ μαρτυρεῖ τὸ Ἀτλαγενάων* etc. ita Schol. Aesch. Prom. 428. Schol. Hom. II. 6. 486. Athen. XI. p. 489. F.

390. *ἀμάειν ὅταν* — *πάντα πέλονται* suprase. Hemst.

408. Schol. Aristoph. Acharn. 171. Hesych. *ἐνηφι*.

411. Colum. de R. R. XI. 1. 29. Plutarch. T. II. p. 158. C.

428. Elegantissime Dionys. Perieg. v. 342. *σοφῆς ὑπέροχος Ἀθήνης*. Vid. Eustat.

440. Philostr. Ic. II. p. 851. v. 21.

475. Etymol. 403, 14.

514. H. Steph. Thes. T. I. p. 978. B.

517. Eumath. de Amor. Hysm. p. 4. et Gaulmin. Id. p. 130.

534. *ἔρμα*] Julian. περὶ τῶν *Αὐτοκρ. Παρξ* p. 44. [Ed. Paris. 1583.]

544. Eustath. de Am. Hysm. p. 114.

576. Eustath. Od. Σ. p. 1766, 53.

577. ——— II. J. p. 384, 12.

587. Egregius Etymologi locus p. 197, 32.

637. Schol. Nicand. Ther. 11.

700. Simonides expressit notante Porphy. ap. Euseb. P. E. X. p. 466. D.

702. Eustath. Od. Α. p. 1496, 40.

716. Huc respexit Eustath. de Am. Hys. p. 28. monente Gaulmino in Not. p. 11.

72

720. *δς* (sic)

728. Bochart. Hieroz. P. I. p. 677, 20.

745. Is. Casaubon. ad Pers. Sat. I. 58. Conf. Socratis de Platone somnium in cornicem mutato apud Athen. XI. p. 507. D.

746. Sophocl. Ajac. Mastig. 1422. vetus Schol. haec notat, *Χυτρόπους δὲ ὁ κοινῶς πυροστάτης ὁ καὶ λάσανον λέγεται*. Eadem fere Triclinius, in quo pro *λόσανον* emendandum puto *λάσανον*: quae nota convenit cum eo quod hic habet Moschepulus.

751. *φαιδρύνειν lavare*: Callim. Hymn. in Jov. v. 32. *τόθι χροά φαιδρύνασα*. Clem. Alex. Paedag. p. 232. C.

755. Eadem erat magorum apud Persas doctrina, ut docet Eustath. ad Dion. v. 1062.

775. Etymol. 608, 35. Philostr. Ic. II. p. 853, §1. Etymol. 135, 1.

798. Dapaolibyēs uxores ducabant *μετὰ δούσιν πλειάδος* ut Nicol. apud Stob. c. de Legibus.

823. Gell. XVII. 12.

THEOGONIA.

Θεογονίας hi, alii *Θεογονίαν* inscripserunt. Chrysippus apud Galen. *περὶ τῶν καθ' Ἰν. καὶ Ἰλλ. δογ.* T. I. p. 1304.

De auctore Hesiodo dubitatum. Vide Pausan. IX. p. 781, 12. 762, 10. VIII. 634, 34.

Περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν Θεογονίᾳ Ἡσιόδου scripsit Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεὺς Suid. *Secundum Hesiodi Theogoniam etc.* Serv. ad Aen. VIII. 314.

τὴν Ἀρχεστράτου γ. etc. Athen. III. 104. B.

Antiphanes in Theogonia de Nocte et Silentio chaos emissum dicit etc. Iren. c. Haeres. II. 34.

Pherecydes *Ἐπιάνυχος*, ἦτοι *Θεοκρασία*, ἢ *Θεογονία*, ἔστι δὲ *Θεογονία ἐν βιβλίοις ἔχουσα Θεῶν γένεσιν καὶ διαδοχούς*. Suid. in *Φαρεκύδης* etc. Empedocles *περὶ τε τῶν θυμάτων καὶ περὶ τῆς Θεογονίας διεξιὼν*. Porphy. *περὶ Α. Ε.* II. 66, 37. Ἀριστέας... *ἔγραψε καὶ καταλογάδην Θεογονίαν εἰς ἑπτά α'.* Suid. Observandus Herodoti locus I. p. 55, 36. *μάγος ἀνὴρ π. ἐπαίδει Θεογονίην, οἷον δὴ ἐκείνοι λέγουσιν τὴν ἐπαοιδὴν* an mutanda sedes vocum *Θεογονίην* et *ἐπαοιδὴν*? Ζώϊλος Ἀμφιπολίτης scripsit *Ἱστορίαν ἀπὸ Θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευτῆς*.

Θεόλογοι vetusti poetae, qui de rerum principiis et origine scripserunt: Aristot. τῶν μετὰ τὰ Φυ. 201. 14. p. 246, 13. Theologi qui in sacris hoc brevissima precatatione demonstrant, dicentes, *ἡμεῖς παντοκράτωρ* etc. Macrobian. Sat. I. c. 23. p. 313.

Θεόλογος καὶ τερατόσκοπος Χελιδὼν Hesych. Suid. in *Πύθου Χελιδόνος*. Abaris *ἐξ Ὑπερβορέων ἦν μὲν καὶ αὐτὸς τῶν Θεολόγων*. Apollon. *περὶ Κατέφ.* I. c. iv. vide seqq.

Aristoteles, qui *theologumena* scripsit, Macrobian. Sat. I. 18. quasi hac nota eum a philosopho distingueret. Vide I. A. Fabric.

B. G. T. II. p. 195. Προῤῥήκαρεν ἐν τοῖς θεολογουμένοις Diod. Sic. T. I. p. 96, v. 85.

Primi Theogoniam Homerus et Hesiodus edisseruere, ac origines natales, progressus Deorum aperuere, tradente Herodoto II. c. 53. Quae Homerus sparsim habet Hesiodus in fasciculum collegit ac plurima de suo addidit: hanc a veteribus traditam Theogoniam plane physice esse interpretandam recentiores Graeci ac Grammatici volunt: at patres eruditissimi omnia ista κατὰ λέξιν intelligenda pertendunt, istaque crassissima mendacia Gentilibus obijciunt spectanda, ut eorum foeditate absterrentur: ita Justinus Martyr Serm. Paraen. Ἰσασι γὰρ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν γελοιοτάτην περὶ θεῶν θεογονίαν λεγομένην ὡς ἐστὶν ἡμῖν ἀπὸ τῶν τοῦ κεφαλαιοτάτου παρ' ὑμῖν καὶ πρώτου τῶν ποιητῶν Ὅμηρου μαθάνειν: Mox ex Homero ejus maxime ridicula de Deorum amore, aerumnis et belligerationibus subjicit: paulo post ait, Ταῦτα καὶ τοιαῦτα περὶ θεῶν ἰδίδαξεν Ὅμηρος, καὶ οὐχ' Ὅμηρος μόνον ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος. Porphy. Ant. Nymph. p. 254. 255. 259. θεολογία ποιητικὴ Theodor. περὶ προν. λογ. α. p. 11. Diog. Laërt. Prooem. segm. 3. 4. Amm. Marcell. non procul a fine lib. 14. Ammon. in Aristot. π. Ερμ. mentionem facit τῶν διὰ μυθολογίας παραδόντων ἡμῖν τὴν θεολογίαν. Τὰς Ἑλλήνων θεοποιίας καὶ ἄς καλοῦσι θεογονίας Ὁρφ. ὡς τε καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος etc. Isidor. Pelus. I. Ep. 21.

6. Ὀλμειοῦ. Olmius vel Holmius Boeotiae fluvius in summo Heliconis vertice originem ac fontem habuit: cygnis dulce cantantibus dicitur habitatus: restituenda haec vox Statio Theb. 7. 284 canoris Et felix Hormie vadis. Lega Holmie, quomodo et apud Lutatium legendum, qui multos apud hunc fluvium cygnos esse ait, unde et Statius vada ejus canora vocat. Meminit et Strabo l. IX. ubi in lacum Copaidae flumen hoc effundi dicit: rara apud veteres mentio. Dictum hunc fluvium ab Olmio Sisyphi filio Graeculorum sunt nugae. Optime vir summus S. Bochart vocem deducit a Phoenicio *ἁρ* *ἡρ* dulcis aquis.

10. Ὅσσα simpliciter φωνὴν designat: praeterea κληδόνα, ut apud Homer. ἧ ὄσσαν ἀκούσας ἐκ Διὸς, ubi vaticinium denotat: notat haec Tzetzes. Quid si hinc Romanorum veterum *assa* deducatur, quae solam vocem seu cantationem sine musicorum instrumentorum admixtione denotat. Nonius *assam* interpretatur *vocem solam*, *linguae tantummodo aut vocis humanae*, non *admissis alijs vocibus*: citat Varronem et Catonem: unde apud Festum aut ejus abbreviatorem supplendum censeo, *Assa dicebatur vox sine cantu tibiarum*; quae facile librarii negligentia perire poterant. Haec apprime conveniunt. Vide Pind. Olymp. Eid. 5. v. 105.

30. Dion. Chrys. p. 556. C. Salmas. ad Solin. 609.

32. Theodor. Marcilius ad Persii Prooem. p. 1. *Nec fonte.* Hesiodum notari ait quiqui est vetus ille Interpres. At Hesiodus nihil usquam de tali potione. Forte an autem olim tale commentum in Theogonia, ante .. versu illo καὶ μὲν κέλον etc. indicio Asclepiadis Anthol. IV. etc. Quod expressum carmen videtur, ut et sequens, ex Ascraei verbis. Sed lege Casaubon. ad eundem Persii locum.

35. Porphy. Vit. Plotini c. 22. p. 133.

Ad Schol. Trinc. v. 1. ἰδιώται. Imperiti, ut Isidor. et bonarum artium ignari: ipse postea ἀμαθείς exponit.

Schol. 5. Nondum percipio quid Crates in Boeoticis voluerit, cum ait Boeotiae incolas fluvium hunc Parmessum dixisse διὰ τὸ πρῶτον φανῆναι.

116. [locis a me citatis addit Hemst.] Schol. Apoll. Rhod. I. 491. Chalcid. ad Timaeum Plat. p. 216. Diog. Laërt. X. 2.

149. Aliis in Codd. Γύης. Vid. Benth. ad Horat. II. Od. XVII. 14.

378. P. Bayl. D. H. et Cr. in Borée. n. A.

462. Βασιληῖδα τιμὴν, i. e. βασιλείαν. Sic λαχὼν βασιληῖδα τιμὴν de Ptolemaeo Manetho init. l. 1. Apotelesm. Ea notione honores apud Romanos praecipue poetas eleganter — *pi-cturae varios superaddit honores* apud Valer. Flacc. Arg. lib. I. *ihuris honores* apud Tibullum et Ovidium. Βασιληῖδος ἀρχαῖς Arphr. apud Athen. XV. p. 702. B. Licymn. apud Sext. Emp. p. 705, 6.

477. Legendum censet Δίκιον Jo. Meurs. Cret. II. p. 74.

483. Salmas. ad Solin. 626. D.

485. Hunc lapidem, quem pro Jove devoratum deglutiit Saturnus Abaddir dictum fuisse docent Priscianus et vet. Glossae: quid per illam vocem intelligendum, et unde ortum habeat docui in Observ. ad Glossas Isidori.

507. Schol. Aesch. Prom. 347.

540. Clem. Al. p. 716. C.

740. Johann. Gramm. ad Aristot. Meteor. I. f. 92. a.

771. Bochart Hieroz. P. 1. p. 681, 61.

804. H. Steph. Ind. Thea. L. G. in Εἰρήνα.

πν

938. παίδιμον. Clem. Strom. I. p. 322. B. Sic ediderunt posteriores. Pythagoreorum versus apud Simplicium ad Aristot. Φυσ. Ακρ. Κέλνυθι κύδιμ' ἄριθμε πάτερ μακάρεσσιν, πάτερ ἀνδράων — B. Martin. V. L. III. 8. ubi et Nasonem emendat de A. A. III. Unde habet Aeneam Hermionemque Venus — Vulgo sic legitur pro Harmoniamque.

988. Hesiod. ap. Constant. Porphy. Them. ii. p. 84.

τεταται

1012. γειναι' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος.

AD SCUTUM HERCULIS.

18. μαλερῶ πυρὶ. *Flagrante igne*: μαλερὸς *flagens*, *resplendens*, saepius apud poetas ignis epitheton est. Apollon. Rhod. Argon. I. 734. 1297. μαλεροῖο πυρὸς ζέουσας αὐτὴν et III. 291. Ὡς δὲ γυνὴ μαλερῶ πυρὶ κάρφρα χεύατο δαλῶ Χέρηντις. Pindar. Olymp. Eιδ. θ. metaphorice Ἐγὼ δὲ τοι φίλαν πόλιν Μαλεραῖς ἐπιφλέγων αἰοδαῖς. Aeschyl. Pers. v. 62. πόθῳ στένεται μαλερῶ, optime Latine reddes *desiderio gemit flagranti vel ardenti*. Utut autem saepius occurrat apud veteres auctores haec vox, in dubium tamen ejus significatio a Grammaticis vocata est. Erudita in Apollonii priorem locum Schol. haec habent. Μαλεροῖο ὁ νεώτερός τοῦ λαμπροῦ. οἱ δὲ τοῦ μαραντικοῦ. Scholiasta vero Pindari et Triclinius seu alius recentior Grammaticus exponunt λαμπραῖς καὶ ἐκδήλαις. Graecus autem in Aeschylum commentator ita Tragoedi locum παραφράζει· στενάξει ἐν πόθῳ μαραντικῶ καὶ κανστικῶ. A vero longe remoti sunt illi qui explicant μαραντικόν: putem ego ex locis adductis satis posse constare μαλερόν significare *flagrantem*, *ardentem*, *κανστικόν*, et quia omne quod flagrat, splendet itidem, a priori significatione hac deducta λαμπρόν, adeoque μαλερόν πῦρ est *ignis ardens ac rutilans*. Posset origo vocis orientalis videri cujusmodi plurima in lingua Graeca reperiuntur. — Vid. Sch. Vet. ad Theogon. v. 138. Μαλερούς καὶ ἀκάμαντας πόνοους memorat Aristot. Hymn. in Virt. ap. Stob. Serm. I. vid. Corinth. de Dial. Ion. Athen. p. 696. C. Orac. ap. Herodot. p. 424, 26.

92. Stob. p. 54, 32.

93. Theocr. Παιδ. v. 28.

122. Joann. Philopon. ad Ὑστ. Ἀν. II. p. 209.

Schol. 122. Non erat cur Diaconus ab eruditissimis viris traduceretur quod per adamantia hic ferrum intelligi voluerit, nam multos habet quos sequatur. Vide quae dixi ad Opp. D. 146. et tum quoque galeae ferreae notissimae ac usitatissimae, quamvis explicationi, galea dura ac ferrea, non repugnem. Tzetz. ed. Basil. ad h. l. nimis ridicule hanc galeam e lapide adamante ornatam esse vult.

167. κατὰ νῶτα] An legit Joh. Diacon. τεθνηῶτα?

181. Etymol. p. 760, 46.

223. Apollodor. II. p. 95, 26. Vid. Tan. Fabrum.

264. Etymol. 725, 18.

Schol. Diac. 314. ὁ γύρος] *Gyrus*, unde *gyrare* et γυροῦν apud recentiores Graecos *circumagere περιστρέφειν*. Vox ex vetu-

stiori Graecia orta. Vid. Hesych. in γύρον. apud eundem est γυρεύειν in v. δέμβεται. Lycophr. Alex. 1334.

[ad fin.] Ex Hesiodo citat Sch. Pindari ad Isthm. 'Πεῖρα δέ μιν μαυροῦσι θεοί. Schol. Eurip. Alcest. v. 2. v. Salmas. Plin. Ex. p. 608, 9. Sch. Pind. Nem. II. 6. III. 22. Sch. Eurip. Orest. v. 249. Schol. Hom. H. M. p. 375. Thomas in βραδύτερον. Phryn. p. 16. Herodian. in Hort. Adon. p. 1. Hermes. ap. Athen. p. 591. Basil. V. Theol. p. 218. Stat. Sylv. in Epiced. v. 150. Serv. ad Virg. Eck. VI. 70. Suid. in Δωρα. Harpocrat. in Ἔργα νέων. Porphyrius II. A. E. p. 65, 5.

Soping. Hesych. in Τερόλβη.

EXCERPTA

EX

RUHNKENIANIS * IN HESIODUM.

23. Etymol. v. Ζῆλος.
Ad. Schol. Tz. 31. Leopard.
Em. XI. 3.
40. Suid. in ὄσφ πλέον. et
νήπιος
42. Suid. v. Ἀσφόδελον
52. Phanias Epigr. ap. Suid.
T. II. p. 319.
81. Etym. M. v. Πανδώρα.
Sch. Pindar. p. 369. a.
98. ἐπέβαλε ms.
123. Etymol. v. Δίκη
126. Etymol. v. πλειότερος
144. Hesychius v. Μελίας
169. Zenob. p. 70.
186. Etym. M. p. 230.
208. ὅς κ' ἐθέλη ms. Stob. p. 96.
215. Sch. Eurip. Hec. 1182.
263. οἱ θ' αὐτῶ ms. v. Kuster.
ad Suid. v. Πάγας.
287. Etymol. in v. ἀρετή
291. Vid. Suid. v. τοῖς ὀρθῶς.
Liban. ep. 59. ed. Wolf.
297. Philostr. Heroic. c. 18. p.
727.
308. ἀεργόν ms.
328. ἀλιταίνεται ms. a p. m.
331. Etym. M. v. Ἀγάζεται cf.
Obs. Misc. V. III. p. 267.
347. Suid. v. μέτρησον
355. Stob. p. 214. ὅ, τι
359. σμικρῶ ms.
372. Suid. v. τέην
381. Theon. ad Arat. p. 18.
401. ἐπέσται ms.
440. Hesych. T. II. p. 1373.
449. ὀμβροῦ ms.
453. Timon. ap. Sext. Empir. p.
721. Etym. v. ἄμαξα
455. δεῖ ἔχειν ms. pro ἔχμεν.
467. T. H. ad Hesych. I. p.
1225.
475. Etym. M. v. Εὐοχθέων
479. Gregor. Corinth. p. 971.
ed. Reisk.
487. Suid. v. Ὀπλή
490. ἄρ ms.
491. Eustath. ad Od. E. p. 1849.
518. κεδνῇ ms. a p. m.
524. Etymol. v. δεικνυ
533. Etymol. v. Νίφα et v.
Ἀλίαςτος
557. βουσὶν ἐπ' ἄν. ms.
Schol. 546. θέρους] l. αἰθέρος
Schol. Tz. 548. Od. E. v. 469.
581. ἐπεχεύει ms.
583. πισοταί αἶγες εἰσὶ ms.
592. ἀκρατός ξεφύρου ms.

* Descripta sunt haec ex mar-
gine ed. D. Heinsii 4to. N. 116.
in Bibl. Acad. Leidensis. Codex

MS. quem contulit Ruhnkenius,
est Regius Paris. 2763.

597. Etymol. v. εὐαῆς
 611. ἄγκαι φύσσαι ms.
 617. δμβρομον ms.
 625. ἐνικάτθεο ms.
 647. Eustath. Dionys. 707.
 648. πώποτ' ἐν νηϊ ms.
 682. τὸν ms.
 686. ὡς σ' ms.
 690. δεινόν γ' ms.
696. Vales. in Harpocr. p. 68.
 726. ἐπὴν ms.
 727. Toup. Suid. III. p. 813.
 754. θεός γε τι ms.
 761. Dio Chrys. Or. XXXVII.
 p. 461.
 823. Gronov. Obs. III. 11.
 Schol. Tzetz. 800. v. Kuster. ad
 Suid. v. Μελάμπους.

AD SCUTUM HERCULIS.

7. κυανεύοντων ms.
 8. οἶον ποτε ms.
 18. [MS. ut Emm.]
 20. ἔσσαν ms.
 24. πλάξιπποι ms.
 29. ἀφιστῆσιν — φυτεύσαι ms.
 42. ὑπεκπροφύγοι ms.
 45. φιλιῶς ms.
 54. Ἰσικλῆα λαρσσόφ ms.
 59. Ἄρη' ms.
 62. Schol. Aristoph. Ach. 740,
 87. περιπλομένων ms.
 90. δῶμα ms.
 22. Stob. p. 98, μεταστο. ms,
 93. ἄταν ms.
 101. καὶ om. ms.
 105. ληας ms.
 108. ἀλλ' ἄγε ms.
 114. σφι — φέρτερα ms.
 116. νυ om. ms.
 130. κάββα' ms.
 135. αἶδοπι ms, a p. m.
 137. ἀδάμαντον ms.
 142. ὑπὲ λαμπῆς ms, a p. m.
 145. δ' ὅσσοισιν ms.
 148. πεπότατο ms.
 146. σχετλία — ἐκ om. ms.
 155. φόνος τε ἀνδρῶν ἀνδροκ-
 τασίης ms,
 159. ἔχει' ms.
 165. θανμαστὰ ms. (sic coll.
 non θανματὰ)
167. κυάνεοι ms.
 169. κοιέντων τιμμένων τε gl.
 interlin. ἤγουν ἀλλήλοις ἐγκο-
 τούντων καὶ τιμαρῆσασθαι
 προθυμουμένων.
 170. καὶ om. ὀμίλαθον — ἔσαν
 ms.
 171. οὐδέτερον ms. a p. m. φρίσ-
 σοντε ms.
 175. τεθνηῶτες
 178. ὑσμίνη μάχη ms.
 185. πετραῖον ms.
 192. ἐναροφόρος ms.
 195. ἐπεμβεβαῶς — δὴ ms.
 212. ἐφοίτων gl. interl. ἐδίωκον
 ms.
 214. δεδοκευμένος ms.
 216. τέκος om. ms,
 230. φατοὶ ms.
 231. μαρπέειν ms.
 232. ὀρυγμάδω ms.
 233. ὀξέα κεκληγός ms.
 234. ἐπικυρτόωντε ms.
 259. ἀλλ' ἄρα ἦγε ms.
 262. ἐς om. ms,
 inter 263 et 264. ἱns. ms. Κεῖ-
 μενον ἢ πίπτοντα γεῶτατον,
 ἀμφὶ μὲν αὐτῶ.
 264. Etym. M. v. Σμυγέρη
 266. Γοννοπαγῆς ms.
 272. ἐπτάπυλαι — τεθραυῖαι ms.
 277. τῆσι ms.

278. ὑπὸ ms.
 281. αὐ pro δ' αὐθ' et ὑπ' om.
 ms.
 300. δὲ μὲν ms.
 304. μαρπτέειν ms.
 305. ἀέθλων ms.
 306. εὐπλοκέων ms.
 311. ἐπηνύσθην ms.
 317. δονέοντο ms.
 326. θαρσύναντ' ms.
 327. Λυγκῆος ms.
 330. σοι ms.
 333. ἐπὶ νῶτα ms.
 344. περιστενάχθη ms.
 347. ἀλληλοῖν ms.
 349. πρότερος ms.
 356. θεμιστομένην ms.
 368. ἄρ οἱ ms.
 372. ἔμπλην ms.
 373. πᾶσ' ms.
 387. φρονέει δὲ ms.
 389. μαστιχώωντι ms.
 396. αἰοδὴν ms.
 401. ὀρύγμαδος ms.
 403. κοτέοντες ms.
 404. σφιν ms.
 409. ἀπὸ ms.
 425. προσιέντα ms.
 429. τοῖσι κ. πίμπλατο ms.
 434. Ἄρεος ἔστη ms.
 437. ἀπὸ ms.
 450. πεῖθεν Ἄρεος ms.
 454. παιδὸς τοῦ κοτέων ms.
 456. ἀπορξαμένη ms.
 461. οὐτ' ἄρ' ms.
 473. πόλῃας ms.
 477. τάφον om. ms.

AD THEOGONIAM.

- Galeus ad Apollodor. p. 6. non
 putat esse unius scriptoris.
 Ἡ Ἡσιόδου γενεαλογία Plato
 Cratyl. p. 262. F.
 18. 19. Transponuntur in ms.
 23. Davis ad Max. Tyr. p. 630.
 43. Etym. M. γ. Ὀσσα
 94. ἐκ γὰρ τοι ms.
 96. Casaub. lectt. Theocr. c.
 XVIII. p. 276.
 110. λαμπρόντα ms.
 119. Etym. M. γ. Κέλκυθος
 133. Plato Cratyl. p. 265. A.
 139. ὕβρι pro ἥτις ms.
 141. κεραυνούς ms.
 142. δ' ἦτοι ms.
 143. ἐνέκιστο ms.
 145. Etym. M. γ. ξεις et Κύν-
 λωπες Sch. Apoll. R. I. 130.
 147. ἀστερόεντος ms. a p. m.
 148. 149. Muret. V. L. VI. 13.
 vs. transponuntur in ms.
 161. ποιήσασθαι ms.
 167. ἀνὰ ms.
 169. αἰψ' ms.
 189. ἀπ' ms.
 205. μελεδήματα ms.
 227. λιμόν ms.
 Alleg. p. 460, 9. μῶλον] Μῶ-
 μον H.
 Ib. 4. ab im. Ἀδάμαντα] I. Θάυ-
 μαντῶ
 461. 6. Πρωτῶ] Πρωτῶ Hes.
 243. Εὐκράντη ms.
 246. Suid. in Μελίτη h. et aeq.
 vs. transponuntur in ms.
 247. Etym. M. in Εὐνείκη
 265. θυγατρων ms.
 272. Davis. ad Max. Tyr. p. 522.
 Schol. 257. Λαομέδεια] h. e. Ἀλ-
 γομέδεια.
 273. Περφορηδῶ ms.
 282. παρὰ πηγὴν ms.
 283. ἔχων ms.
 304. Tzetz. ad Lycophr. 1353.

307. ἄνομον ms.
 312. πεντηκοντακέφαλον ms.
 Alleg. p. 464, 16. κυλλέσθαι] l. κωλύεσθαι
 328. κυδρή ms.
 361. Σωξ Etymol. M. h. v.
 374. ὑποδμηθεῖσα ms.
 411. Tzetz. ad Lycophr. v. 1175.
 425. ἔχειν ὡς τὸ πρὶν ms.
 431. ἦν δέ ποτ' — θαρήσσοιντο ms.
 438. τοκεῦσί τε ms.
 442. κυδρή ms.
 446. γ' om. ms.
 453. ρεία δ' ὑποδμηθ. ms.
 458. πελεμίζετο
 471. οἱ φράσασθαι ms.
 480. κρήτη ἐν] κρύψεν ms. τρεφ. ms.
 484. Salmas. in Solin. p. 626.
 501. ὑπὸ ms.
 517. Ἀτλας Etym. M. in v.
 519. ἀκαμάτησι ms.
 537. Ζηνὸς ms.
 554. ἀμφὶ δέ μιν χόλος γ. θυμῷ ms.
 560. ἐπιλήθεο ms.
 563. μελλοῖσι — ἀθανάτοιο ms.
 585. Schol. Pindar. p. 186. b.
 593. σύμφοροι, ἀλλ' ἀκόρεστοι ms.
 595. βόσκωσι — ξυνήορας ms.
 597. ἡμάτιον ms.
 600. ὡσαύτως — κακῶν ms.
 601. ξυνήορας Gl. interl. συνολ. κους, ὀννεργούς.
 608. ἀρηρυῖαν ms.
 619. Etymol. p. 15.
 636. συνεχέες ms.
 653. ὑπὸ ms.
 655. πιφάυσκεο ms.
 658. ἤσι δ' ἐπιφροδύνησιν, ὑπὸ ms.
 659. ὑπὸ ms.
 666. ἔγειρον ms.
 669. τε Ζεῦς] κέν ms.
 692. φλόγα εἰλ. ms.
 693. φερέσκιος ms.
 695. ἔξει ms.
 696. θερμή sine αὐτμή ms.
 697. δῖον [ni fallor ms. ultima syllaba est in litura]
 706. κονίην ms.
 782. θύρας ms.
 733. περολίζεται ms.
 754. εὐτ' ms.
 760. ἐπιδέρκει ms.
 764. κραδίη, καὶ χαλκεονήτορ ms.
 797. βρωῖσις ἀλλὰ γε ms.
 800. χαλεπαίτερος αἰθλος ms.
 801. ἀπαμεί. ms.
 806. Etym. M. v. Στυφελὸς
 830. ὅσσ' ms.
 835. ροίξεσ' ms.
 847. ἔξε πυρὶ ms.
 851. Κρόνου ms. Etym. v. ἀμ- φῖς, ubi θεοὶ Κρόνου
 856. ἔπρεε ms.
 860. αὐτμῇ ms.
 872. μὰς αὖραι ms.
 877. κείνησι συναντῶντας ms.
 878. καὶ om. ms.
 880. πιμπλήσαι ms.
 892. οἱ om. ms.
 895. μὲν πρό γὰρ ms.
 922. Sch. Pind. p. 378. b.
 932. φλη om.
 969. ἀθανάτοισ ms.
 974. τὸν δὲ ἀφνειὸν τ' ms.
 983. Leopard. Emend. XVIII. 1:
 986. Τρικεφάλῳ φειτύσατο ms.
 991. μύχον in marg. correct. ms.
 994. Αἰήτω τελίσσας ms. *)

(*) Quae in edit. Oxon. sequuntur Ruhnkenii annotata pauca de

fragmentis, ea suis quaeque locis inserimus. Ed. Lips.]

HESIODI FRAGMENTA.

I.

ΟΤΡΑΝΙΗ δ' ἄρ' ἔτικτε Ἀλνόν πολυήρατον υἱόν,
ὃν δὴ, ὅσοι βροτοὶ εἰσιν ἀοῖδοι καὶ καθαρίσται,
πάντες μὲν θρηνοῦσιν ἐν εἰλαπίναις τε χοροῖς τε,
ἀρχόμενοι δὲ Ἀλνόν καὶ λήγοντες καλέρουσι.

Ex Eustathio II. Σ. p. 1163 = 1222, 48. ubi v. 3. ἐν εἰλαπίναις ἢ δὲ χοροῖσιν. Clemens Alexand. Strom. I. p. 380. Ἡσίοδος γὰρ τὸν καθαριστὴν Ἀλνόν παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπὼν, καὶ ναυτήν οὐκ ὀκνεῖ λέγειν σοφόν. Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένον, γράφων. V. Opp. 647. [Eudocia p. 278. Simson. Chr. A. M. 2499. RUTHKEN. Ms.]

II.

Eustath. II. B. p. 323 = 245. περὶ οὗ (Ἰφίκλου) Ἡσίοδος, ὅτι ταχύτητι διήνεγκεν, οὐκ ὥκνησεν ἐπ' αὐτοῦ ταύτην εἰπεῖν τὴν ὑπερβολήν.

Ἄφρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέεν, οὐδὲ κατέκλε,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνων ἀθέρων δρομάσκει πόδεςσι,
. καὶ οὐ συνίσκετο καρπὸν.

Vide eundem ad II. T. *) p. 1206 = 1281. Od. A. p. 1689 = 440, 50. et Schol. min. ad Od. A. 325. V. 1. scribe καρπὸν (Eustath. καρπῶν) ut legitur apud Homer. II. T. 227. ubi idem versus occurrit. Pro πυραμίνων contra carminis legem πυρίνων editur apud Schol. Apollon. Rhod. I. 45. τοῦτον Ἡσίοδος ἐπὶ πυρίνων ἀθέρων τρέχειν φησί. Πυράμις est a πύραμος, quod Hesychius χόρτον interpretatur. Id fugiebat Eschenbachium ad Orpheum Argon. 137. Ex Hesiodo comparisonem sumit Nonnus XXVIII. p. 786. Εἰς δρόμον Ἰφίκλω πανομοίος, ὅστις ἐπείγων Ταρσὰ ποδῶν, ἀβάτοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης, Καὶ σταχύων ἐφύπερθε

a) Schol. Venet. II. T. 227. Ἡσίοδος ἐπὶ πυραμίνος ἀθέρας φοιτᾷ ποδῶν.

μετάρσιόν ἔιχε πορείην Ἀνθερίκων στατὸν ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν
ὁδεύων. Item Poeta vetus περὶ καταρχῶν 423. οὐδ' ἦν Ἰφίκλοιο
θωότερος ἀνδάξιοι Ὅστε καὶ ἀνθερίκεσσιν ἐπέτρεχεν, οὐδέ τι καρ-
πὸν Σίνει, ἀήσυρα γυῖα φέρων ἐπὶ λήϊον αὖον. RUHNKENIUS. v.
Tzetzae Chil. II. 611. Fragm. Orphei p. 512. ed. Herman.
[Etym. M. v. Ἀνθερίκος. Philostrat. Icon. II. p. 860. RUHNKEN. Ms.
— V. 2. δρομάσκα. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 583. Ed. Lips.]

III.

Insigne Hesiodi fragmentum est in Etymologico MS. Bibl.
Paris. Ἰλῆος, ὁ Αἴαντος πατὴρ ἐτυμολογείται ὑφ' Ἡσιόδου.

Ἰλέα, τὸν δ' ἐφίλησεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
καὶ οἱ τοῦτ' ὀνόμην' ὄνομ' ἔμμεναι, οὐνεκα νόμφην
εὐράμενος Ἰλεων, ὅχθη ἐρατεινὴ φιλότῃτα,
ἤματι τῷ, ὅτε τεῖχος εὐδμήτοιο πόληος
ὑψηλὸν ποίησε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Ταῦτα παρατίθεται ἐν δ. Σμωονίδου. Vs. 3. scribendum:

εὐράμενος Ἰλεων, μίχθη ἐρατῇ φιλότῃτι.

Sic enim est apud Eustathium ad II. Z. p. 650. Τοιοῦτος δὲ καὶ
Ἡσιόδος, ὅπου τὸν παρὰ τοῖς ἄλλοις Ὀϊλέα τετρασυλλάβως καλού-
μενον, Ἰλέα τρισυλλάβως αὐτὸς λέγειν θέλων, φησὶν οὕτως αὐτὸν
κληθῆναι, οὐνεκα νόμφην Εὐράμενος Ἰλεων, μίχθη ἐρατῇ φιλότῃτι.
de qua nominis forma iterum agit ad II. A. p. 101. B. p. 277. O.
p. 1018. Huc etiam respexit Scholiast. Pindari ad Ol. IX. 167.
Ἰλιάδα, τοῦ Ὀϊλέως παιδός, τοῦ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. ἄνευ δὲ τοῦ
ο εἰρήκε, τὸν Ἰλιάδα, ὡς πύ φησι καὶ Ἡσιόδος. Hesychius: Ἰλιά-
δης, ὁ Ἰλέως παῖς. Etymol. M. p. 346. l. 41. διφορεῖται τὸ ὄνομα,
ὡς Ὀβριάρεως καὶ Βριάρεως, Ὀϊλέως καὶ Ἰλέως. Hos autem
versus ex Genealogia heroica desumptos esse, discimus ex Tzetze,
quartum et quintum afferente, ad Lycophr. 393. RUHNKENIUS.

IV.

Eustath. ad II. B. p. 265. οἱ δ' αὐτοὶ παράγουσι καὶ χρῆσιν
Ἡσιόδου ταύτην βόηθουσαν τῇ δίχῃ τοῦ θ' γραφῇ

ἦν δίκη Τρίη Βοιωτὴς τρέφε κούρην.

Bene Dan. Heinsius correxit:

ἐν δίκη Τρίη Βοιωτὴ ἔτρεφε κούρην.

[Leg. e Schol. Ven. II. B. Cat. 3. ἢ οἷα Τρίη Βοιωτὴ ἔτρεφε κού-
ρην. editur quidem Βοιωτὴς τρέφε, sed s inceptiva cum σ finali
haud raro commutatur. Vide Porson, ad Eurip. Med. 6.] Hunc

enim versum de Nycteo, filiam Antiopen Hyriacae edificante, capiendum esse, ex Stephano Byz. v. *Τρία* intelligitur: *Ἡσιόδος δ' ἐν Τρία τὴν Ἀντιόπην φησὶ γενέσθαι*. ubi vide L. Holstenium. Eandem urbem Hesiodus commemorat in fragmento apud Scholiast. Pindari ad Pyth. IV. 36. *Ἡ οἷα Τρίη πυκνὸφρων Μημιόνη*. ubi *Τρίη* scribe, i. e. ἐν Τρίῃ. RUHNKENIUS.

V.

Eustath. ad Od. IV. p. 1745. *κνύος δὲ, τὴν φθορὰν κατὰ γένος οὐδέτερον. Ἡρωδιανὸς φέρει καὶ χρῆσιν ἐκ τοῦ παρὰ Ἡσιόδου Καταλόγου περὶ τῶν Προϊτίδων*

*καὶ γὰρ σφιν κεφαλῇσι κατὰ κνύος αἰνὸν ἔχευεν.
ἄλφος γὰρ χροῖα πάντα κατέσχευεν, ἐν δὲ νυ χαίται
ἔρρεον ἐκ κεφαλῶν, ψίλωτο δὲ καλὰ κάρηνα.*

Partem hujus pulcherrimi fragmenti, sine Hesiodi nomine, ex eodem Herodiano laudat Etymologus M. p. 623. l. 8. *κνύος, ἡ φθορά, οἶον· κατὰ κνύος ἔχευεν, ψίλωτο δὲ κάρηνα*. Heinsius, pessime κνύος edens, κατέσχευεν metri causa bene mutavit in κατέσχευεν. [Heynius ad Apollodorum II. 2, 2. *κατήσχυν*.] Hoc autem fragmentum conjungendum est cum alio apud Suidam: *Μαχλοσύνη, κατωφέρεια. γυναικομανία. Ἡσιόδειος ἡ λέξις. λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων*

εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ἄλυσαν ἄνθος.

Eustath. ad Il. Ω. p. 1337. *νεωτέρων ἡ λέξις μαχλοσύνη, καὶ Ἡσιόδειος, ἐκείνου πρώτου χρησαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων*. Hesiodum in hac re narranda secutus Aelianus V. H. III. 42. verbum quoque Hesiodeum retinuit: *Ἐλέγη καὶ Κελανὴ Προίτου θυγατέρες· μαχλοὺς δὲ αὐτὰς ἡ τῆς Κύπρου βασίλεις εἰργασάτο*. ubi vide Jac. Perizonium. Hesiodus igitur in Catalogo Heroidum tradidit, Junonem Proeti filias ob effusam libidinem sic pumisse, ut capitis venustatem vitilagine vel impetigine foedaret. Sed alio loco, in Melampodia, ni fallor, aliter fabulam ab eo narratam esse, colligas ex Apollodoro II. 2. p. 78. *αὗται δὲ, (Proetides) ὡς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσιόδός φησι, οὐ τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο*. RUHNKENIUS.

VI.

Eustathius ad Il. B. p. 275. de Cephiso fluvio loquens, profert hunc versum,

ὅς τε Αἰλαιήθεν προχέει καλλιέρσοον ὕδωρ,

qui, observante Ruhnkenio, Homeridae est Il. Apoll. 241. Hesiodo tribuit Schol. Venet. Il. B. Catal. 29. ubi *Αἰλαίησι ποταμοῖς*.

VII.

Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔειπεν ἔϋζωνος Πολυνάστη,
Νέστορος ὀπλοτάτῃ κούρῃ Νηληϊάδαο,
Περσέπολιν, μυχθεῖσα διὰ χερσὴν Ἀφροδίτῃν.

Eustathius Od. II. p. 1796 = 597, 21.

VIII.

Eustath. II. A. p. 125 = 94, 88.

Φύλα — φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.

IX.

Strabo I. p. 60 = 72. Ἡσιόδος δ' ἐν καταλόγῳ φησί,
καὶ κούρην Ἀράβοιο, τὸν Ἑρμῶν ἀκάκητα
γείνατο, καὶ Θρονίῃ κούρῃ Βήλοιο ἄνακτος.

X.

Strabo V. p. 818 = 838.

Τίτις ἔξ ἐγένοντο Λυκάονος ἀντιθέοιο
ὅν ποτε τίκετ' Ἥλασγός.

XI.

Strabo VII. p. 466 = 496.

Ἦτοι γὰρ Λοκρὸς Διέγνων ἡγήσατο λαῶν,
τοὺς δ' αὖ ποτε Κρονίδης Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδὼς
λεκτοὺς ἐκ γαίης † ἄλεις πόρε Δευκαλίωνος.

v. ult. ἄλεις suspectam habet Casaubonus. Λαούς vel λαέων
πόρε Δευκαλίωνι Salmasius. ἄλιν πόρε Δευκαλίωνι Bryant. Myth.
T. III. p. 889.

XII.

Strabo VIII. p. 497 = 526. τοῦ δ' Ἡσιόδου εἰπόντος,
ἦκε δ' Ὀλενίην πέτρην ποταμοῖο παρ' ὄχθας
εὐρεῖος Πείροιο —

μεταγράφουσι τινες πόροιο (MSS. quidam πώροιο) οὐκ ἐν. v. Ste-
phanum Byz. v. Ὀλενος.

XIII.

Strabo X. p. 687 = 728. Ἡσιόδος μὲν γὰρ Ἐκαταίου, καὶ
τῆς Φορωνεῖος θυγατρὸς πέντε γενέσθαι θυγατέρας φησὶν,

Poetas min. Gr. Tom. I.

M

ἐξ ὧν οὐρειαί νύμφαι θεαὶ ἐξεγένοντο,
καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων, καὶ ἀμυχανόεργων,
Κουρῆτες τε, θεοὶ φιλοκαίμονες, ὄρχηστῆρες.

Libri Strabonis ὅρμαι — ἐγένοντο.

XIV.

Strabo XIV. p. 921 = 951. Λέγεται δὲ Κάλχας ὁ μάντις
μετ' Ἀμφιλόχου τοῦ Ἀμφικράου κατὰ τὴν ἐκ Τροίας ἐπάνοδον
περὶ δέυρο ἀφικέσθαι· περιτυχὼν δ' ἑαυτοῦ κρείττονι μάντι κατὰ
τὴν Κλάρου, Μόψῳ τῷ Μαντοῦς τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς, διὰ
λύπην ἀποθανεῖν. Ἡσίοδος μὲν οὖν οὕτω πως διασκευάζει τὸν
μῦθον· προτείνει γάρ τι τοιοῦτο τῷ Μόψῳ τὸν Κάλχαντα,

Θαῦμά μ' ἔχει κατὰ θυμόν, ἱρυνδὸς ὅσσον ὀλύνθων
οὗτός ἔχει, μικρὸς περ εἰών· εἴποις ἂν ἀριθμόν.

τὸν δ' ἀποκρίνασθαι,

Μύριοι εἰσιν ἀριθμόν, ἅταρ μέτρον γε μέδιμνος·
εἰς δὲ περισσεύει, τὸν ἐπελθέμεν οὐκ ἔδυναι ἄν.
ὥς φάτο· καὶ σφιν ἀριθμὸς ἐτήτυμος εἶδετο μέτρου·
καὶ τότε δὴ Κάλχανθ' ὕπνος θανάτω κέλευσε.

v. 1. admisi Xylandri correctionem ὅσσον ὀλύνθων pro vulg. ὅσους
ὀλύνθους vel ὅσσους ὀλύνθους. Deinde v. 4. dedi οὐκ ἔδυναι
ἄν pro οὐκ ἂν δύναιο, vel ut MSS. quidam, οὐκ ἔδυναιο.

XV.

Strabo IX. p. 615 = 649. Ἡσίοδος δ' ἐπιπλέον περὶ τοῦ
ποταμοῦ λέγει, καὶ τῆς ῥύσεως, ὡς δι' ὅλης ῥέει τῆς Φωκίδος, σκο-
λιῶς καὶ δρακοντοειδῶς·

ὅς παρὰ Πανοπίδα Γλήκωνά τ' ἐρυμνὴν,
καὶ τε δι' Ὀρχομενοῦ εἰλιγμένος εἰσι, δράκων ὥς.

Posterior versus ita apud Theonem ad Arat. Phaen. 45. contamina-
tus est, vix ut pristinae lectionis vestigium appareat: Καὶ τε
διερχόμενος ἡπαιγμένος ἱστί, δράκων ὥς. P. Victorius Var. Lect.
XXXIII. 15. pro ἱστί corrigit εἰσι. Sed totus versus sic legendus
est, ut editur in Strabone. Hesiodum imitatur Apollonius Rhod.
IV. 1541. ὅς δὲ δράκων σκολὴν εἰλιγμένος ἔρχεται οἶμον. De
comparatione fluminis cum serpentum lapsu vide Jo. Davisiūm
ad Cicer. de N. D. II. 42. Haec scripseram, et jam cum amicis
communicaram, cum Hesiodi apud Theonem versum eodem modo
correctum vidērem ab eruditissimo Heringa Observ. cap. 2. p. 18.
RUHNKENIUS.

XVI.

Strabo VII. p. 436 = 463. Ἡσίοδον δὲ, ἐν τῇ καλουμένῃ Γῆς περιόδῳ, τὸν Φινέα ὑπὸ τῶν Ἀρπυσιῶν ἄγεσθαι

Γλαυτοφάγων εἰς αἶαν, ἀπήναις οὐκ ἔχοντων.

Pro ἀπήναις Porsonus in Advers. extr. ἀπήνας. Monet Heynius ad Apollodorum I. 9, 21. "non ita accipiendum ac si Hesiodus tale carmen scripserit, sed servatum illum Hesiodi versum Strabo meminerat alio opere sic inscripto, v. c. Eudoxi."

XVII.

Strabo VII. p. 434 = 460. πῶς οὖν ἡγνῶει τοὺς Σκύθας ὁ ποιητής, Ἰππημολγούς καὶ Γαλακτοφάγους τινὰς προσαγορεύων; "Οτι γὰρ οἱ τότε τοὺτους Ἰππημολγούς ἐκάλουν, καὶ Ἡσίοδος μάρτυς ἐν τοῖς ὑπ' Ἐρατοσθένους παρατεθεισιν ἔπειν,

Αἰθιοπὰς τε Αἰγυπτὶ δὲ, Σκύθας Ἰππημολγούς.

Versum sic legendum putat Heynius ad Homer. II. N. 6. p. 869.

Αἰθιοπες, Αἰβυές τ', ἡδὲ Σκύθαι Ἰππημολγοί.

XVIII.

Strabo VII. p. 475 = 504.

Δωδώνην, φηγόν τε, Παλασγῶν ἴδρανόν, ἦκεν.

Vox ultima ex emendatione est Casauboni. Vulg. ἦεν.

XIX.

Strabo IX. p. 640 = 674. καὶ δὴ καὶ λέγεται ὑπὸ τῶν ὕστερον ἐπὶ χρόνον συγχρόνῃ οἰκησας τῶν Ἀθαμάνων ἐν τῷ Δωτίῳ γενέσθαι πεδίῳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ πλησίον τῆς ἄρτι λεχθείσης Περρῶν βίαις καὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐν τῆς Βοιβηίδος λίμνης, ἐν μέσῃ μὲν πῶς τῇ Θερραλίᾳ, λόφοις δὲ ἰδίῳις περικλειόμενον· περὶ οὗ Ἡσίοδος οὕτως εἴρηκεν·

Ἦ οἷα Διδύμους ἱερὸς ναίουσα κολωνούς

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ πολυβότρενος ἀντ' Ἀμύροιο

νῆπατο Βοιβιάδος λίμνης πόδα παρθένος ἀδμής.

Vide et XIV. p. 927 = 958. Stephanum Byz. in v. Ἀμύρος. [Post versum tertium Reizius secutos esse putat versus ab Schol. Pindari Pyth. III. 48. servatos (fr. XXIX.). Ed. Lips.]

XX.

Pausanias Boeot. IX. xxxvi. 4. Τῆτιόν δὲ ἐποιήσατο μνήμην καὶ ὁ τὰ ἔπη συνθείς, ὡς μεγάλας Ἡοίας καλοῦσιν Ἕλλητες.

"Τηττος δὲ Μόλυρον Ἀρισβαντος φίλον υἱὸν
κτείνας ἐν μεγάροις εὐνῆς ἔνεχ' ἧς ἀλόχοιο,
οἶκον ἀποπρολιπὼν φεύγ' Ἀργεος ἱπποβότοιο,
ἔξεν δ' Ὀρχομενὸν Μινυηῖον· καὶ μιν ὄγ' ἦρως
δέξατο, καὶ κτεάνων μοῖραν πόρεν, ὥς ἐπιεικές.

XXI.

Pausanias Boeot. IX. xl. 3. Λεβαδέων δὲ ἔχονται Χαιρωνεῖς·
ἐκαλεῖτο δὲ ἡ πόλις καὶ τούτοις Ἀρνη τὸ ἀρχαῖον. Οὐγατέρα δὲ
εἶναι λέγουσιν Αἰόλου τὴν Ἀρνην, ἀπὸ δὲ ταύτης κληθῆναι καὶ
ἐτέραν ἐν Θεσσαλίᾳ πόλιν· τὸ δὲ νῦν τοῖς Χαιρωνεῦσιν ὄνομα γε-
γονέναι ἀπὸ Χαιρωνος, ὃν Ἀπόλλωνός φασιν εἶναι, μητέρα δὲ
αὐτοῦ Θηρῶ τὴν Φύλαντος εἶναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη, τὰς
μεγάλας Ὁοίας, ποιήσας·

Φύλας δ' ᾤπνιεν κούρην κλειτοῦ Ἰολάου
Λειπεφίλην· ἦν δ' εἶδος Ὀλυμπιάδεσσιν ὁμοίη,
Ἰππότῃ δὲ οἱ υἱὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτεν,
Θηρῶ τ' εὐειδῇ ἱκέλην φαέεσσι σελήνης.
Θηρῶ δ' Ἀπόλλωνος ἐν ἀγκοίνῃσι πεσοῦσα
γείνατο Χαιρωνος κρατερόν μένος ἱπποδάμοιο.

V. 2. Kuhnius conjicit *Ληψίφιλην*, illud *λειπεφίλην* e nota librarii
λείπει male intellecta promanasse arbitratus. Codex Mosquensis
apud Facium *Λειπεφιλήνην*, omissis ἦν δ' et ὁμοίη. Mox Sylbur-
gius et Kuhnius ἡ δὲ οἱ Ἰπποτῆ υἱόν. Ἰππότῃ, quae deerat edi-
tis, e MS. Mosq. dedit Facius. Reliqui lectionem codicis.

XXII.

Scholiasies Apollon. Rhod. ad I. 156. Ἡσίοδος δὲ (Pericly-
menum) μεταβληθέντα εἰς τινὰ τῶν συνήθων μορφῶν ἐπικαθέσθη-
ναι τῷ ὑμφαλῷ τοῦ ζυγοῦ τῶν Ἡρακλέους ἱππων, βουλόμενον εἰς
μάχην καταστήναι τῷ ἥρωϊ· τὸν δὲ Ἡρακλέα καιρίως αὐτὸν κατατο-
ξεῦσαι, τῆς Ἀθηνᾶς υποδείξεως· φησὶ δὲ οὕτως·

Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον,
ὄλβιον, ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
παντοῖ. ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετός· ἄλλοτε δ' αὐτὲ πελέσκετο, θαῦρα ἰδέσθαι,
μύρμηξ· ἄλλοτε δ' αὐτὲ ρελισσέων ἀγλαὰ φύλα·
ἄλλοτε δεινὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος. εἶχε δὲ δῶρα
παντοῖ, οὐκ ὀνομαστά, τὰ μιν καὶ ἔπειτα δόλωσεν
βοεληῖ Ἀθηναίης.

Hunc locum ex Catalogis esse, docet Scholiastes Minor ad II. B. 336. ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος, καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ σάντα ἐπὶ τοῦ Ἑρακλέος ἄρματος, Ἀθηνᾶ εἰκάσασα (lege, δείξασα) Ἑρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερήνοῖς τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μένος περιλείφθη. διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις. Eustathius ad Od. A. p. 1685. Τὸν δὲ Περικλύμενον Ἡσίοδος φησι δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ἀμείβειν αὐτὸν εἰς οἶον ἂν ζῶον ἢ δένδρου αἰροῖτο εἰκόνα. Adde Scholiast. Minorem ad Od. A. 285. Eundem locum expressit Ovidius Met. XII. 556. seqq. *Mira Periclymeni mors est: cui posse figuras Sumere quas vellet, rursusque reponere summas Neptunus dederat, Nelei sanguinis auctor. Hic, ubi nequicquam est formas variatus in omnes, Vertitur in faciem volucris, quas fulmina curvis Farre solet pedibus, etc.* Ceterum ea, quae Hein-sius huic fragmento licentia non ferenda addidit, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος νῆες ἦμεν, Νέστωρ τε, Χρόμιος τε, non Hesiodi sunt, sed Homeri. Ex Scholiaste autem Homeri l. c. intelligitur, huc etiam pertinere fragmenta, ex iisdem Catalogis ducta, apud Stephanum Byz. v. Γερηνία, et Eustath. ad II. B. p. 231.

πτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασφόρονος νῆας ἑσθλοὺς
ἑνδεκα, δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
ξεῖνος ἑὼν ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνοισι.

et rursum:

Νέστωρ οἷος ἄλυσεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ.

Adde Scholiast. Minorem ad Od. F. 68. RUHNKENIUS. [Eudoc. 333. RUHNKEN. Ms.]

XXIII.

Schol. Apollon. Rhod. I. 824. Θέσθαι τὸ αἰτῆσαι, καὶ λατρεύ-
σαι. Καὶ Ἡσίοδος,

Θεσσάμενος γενεὴν Κλεαδαίου κυδαλίμοιο.

[Bentl. ad Callim. H. Cer. 48. RUHNKEN. Ms.]

XXIV.

Schol. Apollon. Rhod. II. 297. ὅτι δὲ ἤρξαντο οἱ περὶ Ζήτην
τῷ Διὶ στραφέντες, λέγει καὶ Ἡσίοδος

ἔνθ' οἷγ' εὐχέσθην Αἰνιτῷ ὑψιμέδοντι.

ἔστι γὰρ καὶ Αἰῶς ὄρος τῆς Κεφαλληνίας, ὅπου Αἰνηταίου Διὸς

ἱερόν ἐστιν. — Ἀπολλώνιος μὲν οὖν τὴν ἀποστρέψασαν τοὺς περὶ
Ζήτην Ἴριν λέγει, Ἡσίοδος δὲ Ἐρμῆν.

XXV.

Schol. Apollon. Rhod. I. 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη.
Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ, ἡ δὲ πλήσμη τὴν
πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδου οὕτως ἀναγνω-
στέον,

αὐτὸς δ' ἐν πλήμνησι διῖπετέος ποταμοῖο.
καὶ οὐχ ὥς τινες, ἐν πλήμνησι.

XXVI.

Scholiasies Apollonii Rh. I. 456. ex Hesiodo laudat λαροῖς
ποσί, pro τοῖς κατ' ὄψιν ἡδέσιν. quem more suo describens Ety-
mol. M. p. 557. l. 8. hoc fragmentum uno verbo auctius praebet:

βαίνου λαροῖς ποσί.

Sylburgio βαίνου suspectum est. Recte. Sed duplex in his ver-
bis error est, alter librarii, alter Grammatici. Hesiodus enim
scripserat:

βαῖνον λιπαροῖς ποσί.

Ita passim Homerus, cujus orationi simillima est Hesiodea. RUHN-
KENIUS.

XXVII.

Schol. Apollon. Rhod. IV. 892. ἡκολούθησεν Ἡσιόδου, οὕτως
ὀνομάζοντι τὴν νῆσον τῶν Σειρήνων.

Νῆσον ἐς Ἀνθεμόεσσαν, ἵνα σφίσι δῶκε Κρονίων.

XXVIII.

Ἕλληνας δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Δωρὸς τε, Ζεῦθός τε, καὶ Αἴολος ἱπποχάρμης.
Αἰολίδαι δ' ἐγένοντο θεμιστοπόλοι βασιλῆες
Κρηθεὺς, ἡδ' Ἀθάμας, καὶ Σίσυφος αἰολομήτης,
Σαλμωνεύς τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος Περίηρης.

Tzetzes ad Lycophr. 284. Tres posteriores sunt in Schol. Pindari
Pyth. IV. 252. ubi in extr. περὶ κηρί. [Emendat Heringa Obs.
p. 19. Schol. Thucyd. p. 587. RUHNKEN. Ms.] [V. 1. 2. Plutarch.
Quaest. Conviv. 9, 15. REIZ. Schol. Thucydidis I. 3. vol. I. p. 6.
ed. Bekker. Ἕλληνας παῖδες, Δωρὸς, Ζεῦθός, Αἴολος, ὡς φησι
καὶ Ἡσίοδος

Δωρόν τε Δαδρόν τε καὶ Δαδρόν ἱπποχάρμην.

Ed. Lips.]

XXIX.

Schol. Pindari Pyth. III. 14. Ἐν δὲ τοῖς εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένοις ἔπεσι φέρεται ταῦτα περὶ τῆς Κορωνίδος·

τῷ μὲν ἄρ' ἦλθε κόραξ, φράσσειν δ' ἄρα ἔργ' αἰδήλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτ' ἄρ' Ἰαχὺς ἔγγηκε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φλεγύαο διογνήτοιο θυγάτρα.

Idem rursus ad v. 48. τὸν δὲ περὶ τὸν κόρακα μῦθον φασὶ καὶ Ἡσίοδον μνημονεύοντα λέγειν οὕτω·

τῷ μὲν ἄρ' ἄγγελος ἦλθε κόραξ ἱερῆς ἀπὸ δαιτὸς
Πυθῶ ἐς ἡγαθέην, καὶ δ' ἔφρασεν ἔργ' αἰδήλα
Φοίβῳ ἀκερσεκόμῃ, ὅτι Ἰαχὺς γῆκε Κορωνὶν
Εἰλατίδης, Φ. δ. &

XXX.

Schol. Pindari ad Ol. x. 46. τὴν πόλιν δὲ καλεῖσθαι φασὶ Φυκτέον, ἀπὸ τινος Φυκτέως, οὗ μνηνται καὶ Ἡσίοδος οὕτω·

τὴν δ' Ἀμαρυγκίδης Ἰππόστρατος, ὅς τις Ἀρηος,
Φυκτέως ἀγαθὸς υἱός, Ἐπειῶν ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Hunc locum ob oculos habuit Apollodorus I. 8. p. 33. Ἡσίοδος δὲ, (Periboeam) ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαΐας, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰπποστράτου τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνον τὸν πατέρα πέμψαι πρὸς Οἰνέα πόδρῳ τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντελλάμενον ἀποστεῖλαι. Periboea cum Oleni habitavit, forte ad eam referendum est fragmentum apud Strabonem VIII. p. 526. RUHNKENIUS. v. supra XII.

XXXI.

Schol. Pindari Nem. IV. 95. memorata Daedali et Acasti historia, ταῦτα δὲ ἱστοροῦσι πολλοὶ μὲν, ἀτὰρ δὴ καὶ Ἡσίοδος, λέγων οὕτως·

ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη παλαιοτο βουλή·
σὺνὼν μὲν στέσθαι, κρῆναι δ' ἀδόκητα μάχισσαν
καλὴν, ἣν οἱ ἔπειθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήτης·
ὥς τὴν μαστιγῶν οἶος κατὰ Πήλιον αἰνῶ
αἰψ' ὑπὸ Κενταύροισιν ὀρεσκόοις δαμείη.

XXXII.

Schol. Pindari Nem. III. 92. ὅτι δὲ ἐγράφη παρὰ τῷ Χείρωνι ὁ Ἰάσων Ἡσίοδος φησιν·

Αἰσων, ὃς τέκεθ' υἱὸν Ἰήσωνα, ποιμένα λαῶν,
ὃν Χείρων θρέψεν ἐν Πηλῷ ὑλήεντι.

XXXIII.

Schol. Pindari Pyth. VI. 19. τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας
Ἡσιόδῳ ἀνατιθέασιν, ὧν ἡ ἀρχή·

εὖ νῦν μοι τὰδ' ἕκαστα μετὰ φρεσὶ πενκαλίμοισι
φράζεσθαι· πρῶτον μὲν ὅτ' εἰς δόμον εἰσαφίκηται
ἔρδειν ἱερὰ καλὰ θεοῖς αἰειγενέτησι.

[Schol. Pindari p. 227. b. Τὰς δὲ Χείρωνος ὑποθήκας Ἡσιό-
δῳ ἀνατιθέασιν. ὧν ἡ ἀρχή· Εὖ νῦν τοι τὰδ' ἕκαστα μεταλλά
θεοῖς αἰειγενέτησιν. Scalig. not. in Dionys. Cat. Dist. p. 43. sic
restituit:

Εὖ νῦν τοι τὰδ' ἕκαστα μετάλλα Πηλῷος νιέ.

Εὖχου μὲν πρῶτιστα θεοῖς αἰειγενέτησι.

Opinio haec, Achillem educatum esse a Chirone, post Homeri
demum tempora invaluit. Schol. Apollon, I. 558. Ergo et
Argonautica Orphei recentiora. Reiz.]

XXXIV.

Schol. Pindar. Nem. II. 1. Φιλόχορος δὲ ἀπὸ τοῦ συντιθέ-
ναι καὶ ῥάπτειν τὴν ᾠδὴν οὕτω φησὶν αὐτοὺς προσκεκλησθαι.
Ἀηλοῖ δὲ Ἡσιόδου λέγων·

ἐν Ἀήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὀμηρος ἀοιδοὶ

μέλομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν,

Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Ἀητώ.

ῥαψωδῆσαι δὲ φησι πρῶτον τὸν Ἡσιόδου Νικοκλῆς. Vide Eu-
stath. ad II. A. p. 6 = 5, 24.

XXXV.

Etymologus M. p. 77. l. 31. hoc ex Hesiodo affert:

Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα.

quod in Hesiodaeis, quae exstant, non reperitur. Neque tamen
ex deperditis haustum arbitramur, propterea quod Etymologus
nihil fere ex Hesiodo habet, quod non vel in ipsius libris, qui
supersunt, vel apud alios Grammaticos legatur. Sed ecce! se-
dem, quam hic versus olim occuparat, apud Scholiast. Pindari
Pyth. IX. 6.

ἡ οὖν Φθίῃ Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσα,

Πηνειοῦ παρ' ὕδαρ καλὴ νάεσκε Κυρήνη.

ubi *Φθίη* scripsimus, hoc est, ἐν *Φθίη*. Quis autem dubitet, quin *Χαρίτων ἀμαρύγματ'* altero sit elegantius? Erroris origo in promptu est. *Κάλλος*, ex glossa interlineari in textum delapsa, de legitima sede expulit *ἀμαρύγματα*. RUYHCKENIUS.

XXXVI.

Schol. Pindari Pyth. IV. 35. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης τὰ ἐν ταῖς μεγάλαις Ἑοίαις παρατίθεται.

Ἡ οἷη Ἵριη πυκινόφρων Μηκιανίκη,
ἣ τέκεν Εὐφημον γαῖαόχῳ ἐννοσίγαιῳ
μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

XXXVII.

Scholiast. Pindari ad Nem. III. 21. περὶ τῶν Μυρμιδόνων Ἡσίοδος μὲν οὕτω φησὶν.

ἦ δ' ὑποκυσσάμενη τέκεν Αἶακον ἱπποχάρμην,
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης πολυηράτου ἵκετο μέτρον,
μοῦνος ἰὼν ἡσχαλλεῖ. Πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὅσσοι ἔσαν μύρμηκες ἐπηράτου ἔνδοθι νῆσον,
τούς, ἄνδρας πολῆσε, βαθυζώνους τε γυναικας.
οἳ δὲ τοι πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιέλισσας.

Idem fragmentum habet Tzetzes ad Lycophr. 176. ex Heroica Genealogia sumtum dicens. Postrema pars uno versu auctior est apud eundem Pindari Schol. ad Ol. VIII. 27.

οἳ δὲ τοι πρῶτον νέας ἀμφιέλισσας.

πρῶτοι δ' ἱστία θέσαν ^{b)}, νεὼς περὰ ποντοπόροιο.

Hinc vs. 6. restitue πρῶτοι τεῦξαν pro πρῶτον ζεῦξαν. Nam qui primus navim invenit, ante eam conficit, quam cingit. Vs. 7, metrum necessariam facit Heinsii correctionem, θέντο. At nescio, cur vir doctissimus scripserit: Πρῶτοι δ' ἱστία θέντο νεὼς κυανοπόροιο. Nam alterum exquisitius est, et prorsus Hesiodicum. *Ἔργ. καὶ Ἡμ.* 628. Εὐκόσμως σολίσσας νηὸς περὰ ποντοπόροιο. Notissimum illud Virgilii: *velorum pandimus alas*. Remos περὰ dixit Homerus Od. A. 124. Οὐδ' εὐήρης' ἔρετμά, τὰ τε περὰ νηυσὶ πέλονται. Vide Potterum ad Lycophron. 25. Fabulam de Myrmidonum origine, quam h. l. Hesiodus tradidit, refellit Strabo VIII. p. 576. ubi vide Casaubonum. RUYHCKENIUS.

b) MS. Gott. θέσαν ἐπὶ περὰ π.

XXXVIII.

Schol. Pindari Olymp. X. 88. ἔνιοι δὲ γράφουσι Σῆρος Ἀλιβρόθιου, οὗ μέμνηται Ἡσίοδος.

ἦτοι ὁ μὲν Σῆρον καὶ Ἀλάζυγον νίτας ἐσθλούς.

ἦν δὲ ὁ Σῆρος τοῦ Ἀλιβρόθιου τοῦ Περιήρους καὶ Ἀκκύνους.

XXXIX.

Scholiastes Sophoclis ad Trachin. 1174. καὶ Ἑλλοπίαν τὴν Ἀωδώνην νομίζουσιν εἶναι. τὴν γὰρ χώραν οὕτως Ἡσίοδος ὀνομάζει, ἐν Ἠοίαις λέγων οὕτως.

ἔστι τις Ἑλλοπία, πολυλήϊος ἡδ' εὐλείμων,

ἄφρυνή μήλοισι καὶ εἰλιπόδεσσι βόεσσιν.

ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,

πολλοί, ἀπειρέσιιοι, φύλα θνητῶν ἀνθρώπων.

ἐνθάδε Ἀωδώνη τις ἐπ' ἐσχατιῇ πεπόλισται.

τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησε, καὶ ὃν χρηστήριον εἶναι,

τίμιον ἀνθρώποις, ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ.

ἔνθεν ἐπιχθόνιοι μαντεύματα πάντα φέρονται.

ὅς δ' ἡ καὶ δι' ὁμολῶν, θεὸν ἄμβροτον ἐξερεῖν,

δῶρα φέρων ἔλθῃσι σὺν οἰωνοῖς ἀγαθοῖσιν.

Ex his versibus primum et quintum attulit Strabo VII. p. 505. ubi pro ἐνθα τε rectius est ἐνθάδε. Vs. 6. legendum: Τὴν δὲ Ζεὺς ἐφίλησεν ἐὼν χρηστήριον εἶναι. Vs. 7. Tu, mi Valckenari, vere et ad sententiam accommodate scripsisti: ναῖον δ' ἐν πυθμένι φηγοῦ. Ejusdem fagi alibi quoque mentionem fecit Hesiodus apud Strabon. ibid. p. 504. (475.) Ἀωδώνην, φηγόν τε, Πελασγῶν ἔδραν, ἦκεν. Vs. 8. Dan. Heinsius pro μαντήϊα, sine ulla causa °), μαντεύματα scripsit. Homerus Od. M. 272. "Ὀφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαιο. Sic potius versus castigandus erat: ἔνθεν ἐπιχθόνιοις μαντήϊα πάντα φέρονται. Versus ultimi ob similitudinem comparandi sunt cum Homericis Hymn. in Mercur. 540. Καὶ μὲν ἐμῆς ὁμῆς ἀκονήσεται, ὅστις ἂν ἔλθῃ Φωνῇ τ' ἡδὲ ποτῇσι τελέντων οἰωνῶν. "Ὅς δὲ καὶ μαυιλόχοισι πιδήσας οἰωνοῖσι, Μαντεῖην ἐθέλῃσι παρὰ νόον ἐξερεῖν Ἡμετέρην, νοεῖν δὲ θεῶν πλέον αἰὲν ἔόντων, Φῆμ', αἰλίην ὁδὸν εἶσιν, ἐγὼ δὲ καὶ δῶρα δεχοίμην. RYHNKENIUS. [Berkel. ad Steph. Byz. v. Ἀωδώνη. Valckenaer. de Schol. Homer. p. 127. RYHNKEN. Ms.]

c) At μαντεύματα habet Scholiorum ed. Rom. ubi v. 5. ἐνθα συνα τε.

XL.

Schol. Sophocl. Electr. 539. συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι,
ἢ τέκεθ' Ἐρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ·
ὀπλοτάτον δ' ἔτεκεν Νικόστρατον, ὄζον Ἄρης.

XLI.

Schol. Sophocl. Trach. 268. διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτίδων
ἀριθμός. Ἡσιόδος μὲν γὰρ τέσσαράς φησιν Εὐρύτου καὶ Ἀντιό-
πης παῖδας, οὕτως,

ἢ δ' ὑποκυσαμένη καλλίφωνος Στρατονίκη
Εὐρυτον ἐν μεγάροισιν ἐγένετο, φίλιτον υἱόν,
τοῦ δ' υἱεὶς ἐγένοντο Δηῖων τε, Κλυτίος τε,
Τοξεύς τ' ἀντίθεος, ἡδ' Ἴφιτος, ὄζος Ἄρης·
τοὺς δὲ μέθ', ὀπλοτάτην τέκετο ξανθὴν Ἰόβειαν
Ἀντιόπη κρεῖονσα Πύλωνος Ναυβολίδαο.

Vs. ult. in ed. Rom. Ἀντιόχη κ. παλαιὸν γένος Ν. Recentiores
adhuc corruptius Αὐβολίδαο. Restitutio Bentleii est Epist. ad
Mill. p. 53. qui ex Ἡοίαις, vel Ἡρωϊκῇ γενεαλογίᾳ locum du-
ctum arbitratur. [Vid. Hermann. ad Sophocl. Trachm. v. 265.
Ed. Lips.]

XLI.

Athenaeus XI. p. 498. A. Ἡσιόδος δ' ἐν τῷ δευτέρῳ Με-
λαμποδίας σὺν τῷ σκύπφον λέγει·

τῷ δὲ Μάρης θοὸς ἄγγελος ἦλθε δι' οἶκον,
πλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτι.

καὶ πάλιν,

καὶ τότε μάντις μὲν δεσμὸν βοὸς αἴνυτο χερσὶν,
Ἴφικλος δ' ἐπὶ νῶτ' ἐπεμάτετο τῷ δ' ἐπ' ὀπισθεν
σκύπφον ἔχων ἑτέρη, ἑτέρη δὲ σκήπτρον αἰέρας,
ἔστειχεν Φύλακος, καὶ ἐνὶ δμῶεσσιν ἔειπεν.

v. 3. βοὸς correctio est Hemsterhusii ad Hesych. v. ἐπιμαίεσθαι.
edd. βιοῦ. MS. Ven. βιός. V. ult. MSS. dederunt ἔστειχεν, edd.
ἔστειλεν. Literarum λ et χ perfrequens est mutatio. Suidas in v.
"Ονος λύρας. Μένανδρος Ψοφοδεῖ. παροιμία· "Ονος λύρας ἦκουε
καὶ σάλπιγγος ὕς. Ante παροιμία edd. Med. Ald. habent ἡδίων,
quod cum parum intelligeret Kusterus, non monito lectore, prorsus
omisit. At Photius cum Suidae MS. C. C. C. commodè prae-
stat ἡδόχη, unde, una tantum lineola abrasa, effecit Porsonus,
ἢ δ' ὅλη παροιμία.

XLIII.

Athenaeus X. p. 428. C. διὸ καὶ Ἡσίοδος ἐν ταῖς Ῥοαῖς εἶπεν·

οἶα Λιώνσας δῶν' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἔχθος,
ὅστις ἄδην πίνει, οἶνος δέ οἱ ἔπλετο μάργος,
σὺν δὲ πόδας χεῖρας τε δέει, γλῶσσάν τε, νόον τε,
δεσμοῖς ἀφράστοισι· φιλεῖ δέ ἐ μαλθακὸς ὕπνος.

Vs. 1. scribe: χάσμα καὶ ἄχθος. ut est in Asp. 400. ubi hic versus repetitur. Idem VIII. p. 364. B. quaedam profert, ἄπερ πάντα ἐκ τῶν εἰς Ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων Ῥοῶν, καὶ μεγάλων Ἔργων παρῶδεται. ubi posterius μεγάλων, temere repetitum, expunge. Nec debebat hic librarii error in fraudem induxisse Langbaenium ad Longin. p. 57. Nam Ῥοῖαι μεγάλαι dicuntur, non Ἔργα μεγάλα. Aspasius ad Aristotel. Eth. Nicom. III. p. 43. a. καὶ ὅτι πόνηρος ἐπὶ τοῦ ἐπιπόνου τάττεται καὶ δυστυχούς, ἱκανὸς Ἡσίοδος παραστήσαι ἐν ταῖς μεγάλαις, ἐν αἷς τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν πρὸς τὸν Ἡρακλέα λέγουσαν·

ὦ τέκνον, ἧ μάλα δὴ σε πονηρότατον καὶ ἄριστον
Ζεὺς ἐτέκνωσε πατήρ.

ubi lege: ἐν ταῖς μεγάλαις Ῥοαῖς τὴν Ἀλκμήνην ποιῶν etc. RUHNKENIUS. Subjungit Aspasius καὶ πάλιν,

τέκνου ἐμὸν αἰ (del.) Μοῖραι σε πονηρότατον καὶ ἄριστον.

Monui ad Hephaest. p. 97. J. B. Felicianum, qui hos in Aristotelis Ethica Commentarios Latine reddidit, exemplar ab Aldino diversum evolvisse; quod ex versione hujus loci satis quoque manifestum est; Quod verbum apud Hesiodum quoque in hac significatione usurpatur cum in scuti fabrica Alcmenam etc. v. infr. ad Theognid. 147.

XLIV.

Athenaeus XI. p. 491. C. καὶ ὁ τὴν εἰς Ἡσίοδον δὲ ἀναφερομένην ποιήσας Ἀστρονομίαν, αἰεὶ πελειάδας αὐτὸς λέγει·

τάσδε βροτοὶ καλέουσι Πελειάδας,
καὶ πάλιν·

χειμέριαι δύνουσι Πελειάδες.
καὶ πάλιν·
τῆμος ἀποκρύπτουσι Πελειάδες.

XLV.

Hesychius: Ἐκ' Εὐρυγῆ ἀγών. Μελησαγόρας τὸν Ἀνδρῶν

γεων Εὐρυγύην εἰρησθαι φησι τὸν Μίνως, ἐφ' ᾧ τὸν ἀγῶνα τί-
θεσθαι ἐπιτάφιον Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραιμεικῷ· καὶ Ἡσίοδος·

Εὐρυγύης δ' ἔτι κοῦρος Ἀθηναίων ἱεράων.

Heinsius hoc fragmentum frustra ex Athenaeo laudat. Forte de
eodem Androgeo capiendus est alter Hesiodi locus apud Ammo-
nium v. "Ορθρος. καὶ Ἡσίοδος, τελευτήσαι τινα

Πρωτὶ μάλ' ἠέθειον.

RUHNKENIUS.

XLVI.

Athenaeus II. p. 41. F. Οὐ χαίρει τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἑθι-
σθεὶς ἀνατροφῆς ὑδροποιεῖν.

Ἴδὺ γάρ ἐστ' ἐν δαιτὶ καὶ εἰλαπίνῃ τεθαλυῖη
τέρπεσθαι μύθοισιν, ἐπὴν δαιτὸς κορέσωνται.

Ἡσίοδος ἐν Μελαμπεδίᾳ φησί.

XLVII.

Stephanus Byz. Ἀβάντις ἡ Εὐβοία, ὡς Ἡσίοδος ἐν Αἰγι-
μίου δευτέρῳ περὶ Ἰούς,

νήσῳ ἐν Ἀβαντίδι διη.

τὴν προῖν Ἀβαντίδα κίκλησπον θεοὶ αἰὲν ἑόντες,
τὴν τότε ἐπώνυμον Εὐβοίαν βοὸς ὠνόμασεν Ζεὺς.

Ex eodem libro petiti sunt quatuor versus apud Schol. Euripidis
Phoeniss. 1123.

καὶ οἱ ἐπίσκοπον Ἄργον ἴει κράτερόν τε μέγαν τε,
τέτρασιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμενον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἀκάματον δέ οἱ ὥρσε θεὰ μένος, οὐδέ οἱ ὕπνός
πίπτειν ἐπὶ βλεφάροις, φυλακὴ δ' ἔχεν ἔμπροσθεν αὐτόν.

Valckenaerius: "Patrem poematis veterrimi meliores Critici, dum
silent, ignorare se fatebantur: nonnulli tribuerunt illud vel He-
siodo, vel Cercopi, Milesio. Aegimius Herculi vicem retulerat
accepti beneficii: huic inscriptum Poëma complectebatur procul
dubio bellum Aegimii cum Lapithis: Aegimii filiorumque duorum,
ad quos tertius Hyllus accessit Heracles, historiam. Alii qui-
dem attigerunt hoc poëma; sed diligenter egit atque eleganter
de Aegimio Herr. Valesius Emend. I. c. xxxii. quem noster tamen
locus insignis latuit et ille Stephani: hic diligentiam non praeter-
iit editoris clarissimi P. Burmanni." Athenaeus XI. p. 503. D.
καὶ ὁ τὸν Αἰγίμιον δὲ ποιήσας, εἶθ' Ἡσίοδος ἐστίν, ἡ Κέρκωψ ὁ
Μιλήσιος·

ἐνθα ποτ' ἔσται ἕμῳν ψυκτῆριον, ὄρχαμε λαῶν.

Ad idem carmen spectare docent viri docti XIII, p. 557. A. v. infr. LI.

XLVIII.

Nicolaus Damascenus in Excerpt. Valesii p. 445. (Kustero citatus ad Suidam v. Ἀλή.) "Ὅτι ἰδοκεῖ φρονήσαι τὸ τῶν Ἀμαθωνιδῶν γένος τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσι πρωτεύειν· ὥσπερ καὶ Ἡσίοδος φησιν ἐν τούτοις·

Ἀλήν μὲν γὰρ ἔδωκεν Ὀλύμπιος Αἰακίδασι,
νοῦν δ' Ἀμαθωνίδασι, πλοῦτον δὲ περ' Ἀτρεΐδῃσι.

[Gale ad Apollod. p. 22. Davis. Cic. Div. II. 56. Ruhnken. Ms.]

[Apud Orellium p. 40. Alterum versum ita corrigit Osannus ad Philemon. p. 147. πλοῦτον δ' ἄφαρ Ἀτρεΐδῃσιν. Fallitur. Egregia est et unice vera Reizii emendatio, πλοῦτον δὲ πόρ' Ἀτρεΐδῃσι. Ed. Lips.]

XLIX.

Polybius V. 2. Macedones, inquit, φιλοπονώτατοί τινες οἷους Ἡσίοδος παρεισάγει τοὺς

Αἰακίδας, πολέμῳ κεχαρηότας, ἥντε δαιτί.

Vide Scut. Herc. 114. [Heits. ad Max. Tyr. Diss. XIX. Davis. ad eund. p. 621. Ruhnken. Ms.]

L.

Plutarchus de Oracul. defectu, T. II. p. 415. C. ὁ δὲ Ἡσίοδος οἶεται καὶ περιοδοῖς τιθεῖ χρόνων γίνεσθαι τοῖς δαίμοσι τὰς τελευτάς· λέγει γὰρ ἐν τῷ τῆς Νυκτὸς προσώπῳ, καὶ τὸν χρόνον αἰνιττόμενος·

ἐννέα τοι ζῶει γενεὰς λακίρῳα κορώνη,
ἀνδρῶν ἡβώντων· ἑλαφας δὲ τε τετρακόρωνος·
τρεις δ' ἑλάφους ὁ κόραξ γήρασσεται· αἰτάρ ὁ φοῖνιξ
ἐννέα τοὺς κόρακας· δέκα δ' ἡμεῖς τοὺς φοῖνικας
νύμφαι εὐπλόκαμοι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Hos versus sic vertit Ausonius Eid. XVIII. Ter, binos deciesque novem super exit in annos, Justa senescentium quos implet vita virorum. Hos novies superat vivendo garrula corvix: Et quater egreditur cornicis secula cervus. Alipedem cervum ter vincit cornix: et illum Multiplicat novies phoenix, reparabilis ales. Quam vos perpetuo decies praevertitis aevo Nymphae Hamadryades, quarum longissima vita est. Breviter et summatum eorum sententiam

expressit Plinius N. H. VII. 48. *Hesiodus, qui primus aliqua de hoc prodidit, fabulose, ut reor, multa de hominum aevo referens, cornici novem nostras attribuit aetates, quadruplum ejus corvis, id triplicatum cervis. Et reliqua fabulosius in phoenice, ac Nymphis.* Versum 1. *καρῶδες* Aristophanes Avib. 610. Eundem cum altero laudat Etymol. M. p. 13. l. 36. sed pro *ἡβάντων* legit *γηρώντων*, veteri *διττογραφία*, et jam a Plutarcho l. c. commemorata. Quam lectionem etiam Ausonius secutus est. Hesiodum initiantur Aratus Dios. 200. Oppianus Cynege. II. 291. Automedon Epigrammate apud Dorvil. Sicul. cap. 16. p. 271. Synesius Epist. 110. et plures alii, quos laudat Jo. Davisius ad Cicer. T. D. III. 28. Ut vocem *τετρακόρωνες* ab Hesiodo sumsit Oppianus l. c. sic eadem forma *πεντακόρωνος* pro *vetulo* dixit Myrinus Anthol. II. 9. p. 193. *τρικόρωνος* Lucillius ibid. In Alciphrone I. 28. vulgo sic editur: *οὐ πάνση τρικουρον καὶ τάλαντον γερόντιον πειρῶν τὰς ἀφ' ἡλικίας ἀνθούσας ἡμᾶς.* ubi *τρικουρον* ex Hesychio defendunt Hemsterhusius ad Lucian. Timon. p. 160. et Toupius Ep. Crit. p. 143. Sed veram venustamque lectionem, quae non fefellit acumen Dorvilli ad Charit. p. 444. conservavit vetus Codex, quem Parisiis excussimus: *οὐ πάνση τρικόρωνον καὶ τάλαντατον γερόντιον πειρῶν τὰς ἐφ' ἡλικίας ἀνθούσας ἡμᾶς.* Paene monere praeterieram Etymologum l. c. hos versus non Hesiodo, sed oraculo; tribuere: *ὥς ὁ χρησμός δηλοῖ.* ubi *χρησμός* sumitur pro sententia memorabili, ut *oraculum* apud Latinos. Nisi forte Grammaticus hoc dictum, quia Nymphae ore pronunciatum est, pro oraculo habendum putavit. RUHNKENIUS.

LI.

Plutarchus Theseo p. 8. F. *ἀπολειφθῆναι δὲ τὴν Ἀριάδην τοῦ Θεσείως ἱερώτος ἐτίρας*

δαινὸς γὰρ μιν ἔπειρεν Ἰφώς Πανοπηίδος Αἰγλή.

Τοιοῦτο γὰρ τὸ ἔπος ἐκ τῶν Ἡσιόδου Παισιστράτου ἐξελεῖν φησιν Ἡέας ὁ Μεταφρέτης. Huc referendus est locus Athenaei XIII. p. 557. A. *Ἡσιόδος δὲ φησιν, Θεσεία νομίμως γῆμαι καὶ Ἰακχὴν καὶ Αἰγλήν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς Ἀριάδην ὄρκους παρέβη, ὥς φησὶ Κέρκωψ.* RUHNKENIUS.

LII.

Clemens Alexandrinus Strom. V. p. 727. *ἀλλὰ καὶ Ἡσιόδος δι' ὧν γράφει, συνάδει τοῖς προειρημένοις*

Μάντις δ' οὐδείς ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,

ὅστις ἂν εἰδῇ, Ζηνὸς νόον αἰγιόχοιο.

LIII.

Clemens Alexand. Cohort. p. 63. Strom. V. p. 716.

αὐτὸς γὰρ πάντων βασιλεὺς καὶ κοίρανός ἐστιν
ἀθανάτων· τῷ δ' οὕτως ἐρήρισταί κεράτος ἄλλος.

In loco priore legitur ἀθανάτων τε ὁ δ' in posteriore ἀθανάτων σέο δ'. [Stobaeus p. 68. Reiz.]

LIV.

Clemens Alex. Strom. I. p. 337. Ἡσιόδος·

Μουσῶν, αἱ τ' ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσθαι
θέσπιον, αὐδήντα·

εὐπορον μὲν γὰρ ἐν λόγοις, τὸν πολυφράδμονα λέγει· δεινὸν δέ,
τὸν αὐδήντα· καὶ θέσπιον, τὸν ἔμπειρον, καὶ φιλόσοφον, καὶ
τῆς ἀληθείας ἐπιστήμονα.

LV.

Clemens Alex. Strom. VI. p. 751. Ἡσιόδός τε ἐπὶ τοῦ Με-
λάμποδος ποιεῖ,

ἡδὺ δὲ καὶ τὸ πνθέσθαι ὅσα θνητοῖσιν ἔδειμαν
ἀθάνατοι· δειλῶν τε καὶ ἐσθλῶν τέκμαρ ἐναργές,
καὶ τὰ ἐξῆς, παρὰ Μουσαίου λαβὼν τοῦ ποιητοῦ κατὰ λέξιν.

LVI.

Tzetzes ad Lycophron. 682. τὸν Τειρεσίαν λέγει, ἐπειδὴ φα-
σιν αὐτὸν ζ' γενεᾶς ζῆσαι, ἄλλοι δὲ θ'. ἀπὸ γὰρ Κάδμου ἦν, καὶ
κατώτερον Ἑτεβκίλους καὶ Πολυνέικους, ὡς φησι καὶ ἡ τῆς Με-
λαμποδίαςποίησις, παρεισάγει γὰρ τὸν Τειρεσίαν λέγοντα

Ζεῦ πάτερ, εἶθε μοι εἶθ' ἥσσω αἰῶνα βίοιο

ᾧφειλες δοῦναι, καὶ ἴσα μῆδεα ἴδμεν

θνητοῖς ἀνθρώποις. νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισας,

ὅς γέ με μακρὸν ἔσθλας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,

ἔπτα μ' ἔτι ζῶειν γενεᾶς μερόπων ἀνθρώπων.

Qui locus in prioribus valde depravatus, codicum meliorum au-
xilium olim fortasse redintegrabitur. Ibidem paullo post; περὶ δὲ
τοῦ Διὸς καὶ Ἡρᾶς παρὰ Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως,
καὶ ἡ τῆς Μελαμποδίαςποίησις, ὡς ἀπὸ τοῦ Τειρεσίου φησὶν,

οἷον μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνὴρ,

τάς δέκα δ' ἐμπλήσει γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Hi duo versus leguntur etiam apud Apollodorum III. 6. ubi Hey-

nus „manifestum fit legendum esse. Ἐνία δ' ἱμν. nam e decem partibus una detracta supersunt novem.“

LVII.

Tzetzes Proleg. ad Lycophron. Ἡσιόδος αὐτὸς γράψας ἐπιθαλάμια εἰς Πηλέα καὶ Θέτιν·

τρὶς μάκαρ Διαιτὶς, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ,
ὅς τοι δὲ ἐν μεγάροις, ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις.

LVIII.

Eustathius II. A. 461 = 350. antep. Πολυδίψιον δὲ τὰ Ἄργος καλεῖ, ἢ ὡς πάνυ ποθοῦμενον Ἕλλησιν, ἢ ὅτι μυθεύεται ἄνυδρον ποτε εἶναι. Ὑστερον μὲντοι εὐδρόν-γενέσθαι, Ποσειδῶνος ἀναρρήξαντος τὰς ἐν Λέρονι πηγὰς, διὰ τὸν τῆς Ἀμυμώνης ἔρωτα (Apollodorus II. c. i. p. 121.) ἐξ ἧς καὶ Ἀμυμώνια ἐν Ἄργει ὕδατα. (Schol. Euripid. Phoeniss. 195.) ἢ καὶ ἀπὸ τῶν Δαναίδων, αἱ παραγενόμεναι ἐξ Αἰγύπτου, φρεαρυχίαν ἐδίδαξαν, ὡς Ἡσιόδος,

Ἄργος ἄνυδρον ἔον, Δαναὸς κοίτησεν ἔνυδρον.

Eundem versum in paucis discrepantem, sed celato auctoris nomine, laudat Strabo VII. p. 539 = 570. τὴν μὲν οὖν χώραν συγχαροῦσιν εὐδρῆν· αὐτὴν δὲ τὴν πόλιν ἐν ἀνύδρῳ χωρίῳ κεῖσθαι· φορεῖται δ' εὐπορεῖν, ὃ ταῖς Δαναΐσιν ἀγαπτοῦσιν, ὡς ἐκείνων ἐξευρουσῶν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἔπος εἰπεῖν τοῦτο,

Ἄργος ἄνυδρον ἔον Δανααὶ θέσαν Ἄργος ἔνυδρον.

Hesychius: Ἀνίσιον Ἄργος· Ἡσιόδος μὲν τὸ ἄνυδρον. In quo loco vide an frustra Kulinkenius praef. T. II. p. viii. reposuerit Ἡλιόδορος.

LIX.

Athenagoras Legat. p. 134. περὶ δ' Ἀσκληπιοῦ Ἡσιόδος μὲν

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε

χάσσει, ἀπ' Οὐλύμπου δὲ βαλὼν φοιλοῦντι κεραυνῷ

ἔκτανε Ληϊοῖδην, φίλον σὺν θυμὸν ὀρίων.

LX.

Schol. Arati Phaen. 172. Ἡσιόδος δὲ φησι περὶ αὐτῶν (sc. Τάδων)

Νύμφαι Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,

Φαισύλη, ἡ δὲ Κόρωνις, εὐστέφανός τε Κλέεια,

Φαιώ δ' ἱμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος,

ὧς Τάδας καλεοῦσιν ἐπὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,

Poetae min. Gr. Tom. I.

N

οὐκ ἐστὶν 255. Tzetzes Chl. XH. 171.

LXI.

Tzetzes ad Lycoph, 344. Ὁ Αὐτόλυκος κλεπτοσύνη πάντας ὑπερέβαλε, ὡς φησὶ καὶ Ἡσίοδος.

πάντα γὰρ ὅσα λάβεσκεν, αἰδέλα πάντα τίθεσκει.

Hoc Scholion descriptum est ab Eudocia in Violeto p. 375. 394. quo instrumento nuper literas nostras locupletavit strenuus earum vindex, J. B. C. Villosionus. Sed ibi mendose scribitur: Πάντα γὰρ ὅσα λάβεσκεν, αἰδέλα τέθνησκε. Veram lectionem conservavit Etymologus M. p. 21. l. 26.

ὅτι καὶ χειρὶ λάβεσκεν, αἰδέλα πάντα τίθεσκεν.

RHANKENIUS.

LXH.

Scholiasies Theocriti XI. 75. Ἡσίοδος, νήπιος ὃς τὰ (γ') ἔτοιμα λιπών, ἀνέτοιμα διώκει.

Sine auctoris nomine citat Plutarchus II. p. 505. D.

LXIII.

Schol. Nicandri ed. Ald. 1523. p. 28. De Orione. Ἡσίοδος δὲ φησιν αὐτὸν ἐξ Ἰλίου τῆς Μίνως θυγατρὸς εἶναι καὶ Ποσειδῶνος. δοθῆναι δὲ αὐτῷ δωρεάν, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κυμάτων πορεύεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. ἐλθόντα δὲ εἰς Χίον πρὸς Οἰνοπίωνα, Ἀερόπην τὴν γυναῖκα βιάσασθαι, οἰνωθέντα. Οἰνοπίωνα δὲ χαλεπήναγα, ἐκτυφλῶσαι αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς χώρας ἐκβαλεῖν. ἐλθόντα δὲ εἰς Αἴημον, Ἡφαίστῳ συμμίξαι. ὃς ἐλέησας αὐτὸν, δίδωσιν αὐτῷ Κηδάλιωνα ἓνα τῶν θεραπεύοντων, ὃς δὴ ὠδήγησεν αὐτὸν ἐπὶ τὰς ὁδοὺς. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς καὶ συμμίξας ἡλίῳ καὶ ὕγιασθεις, ἀνῆλθεν ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα. ὁ δὲ Οἰνοπίων ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὑπὸ γῆν ἐκρύπτετο. ἀπειλήσας δὲ τὴν εὐρεῖν, ὤχετο εἰς Κρήτην καὶ ἐκνυγέται. καὶ ἐκείσε ὁ Σκορπίος πεμφθεὶς ὑπὸ Ἀητοῦ καὶ Ἀρτέμιδος, χολομένης αὐτῷ ἴσως διὰ τὴν μεγαλαυχίαν, ἐπληξεν τὸν Ὠρίωνα, καὶ οὕτως ἀπέθανε.

Ibid. p. 44. κίττα ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ τιθασσῶν τίθεται *** καὶ Ἡσίοδος,

χερὶ πρὸ κτίλον ἔμμεναι.

LXIV.

Schol. Euripid. Orest. 249. Στρεψιχορὸς φησιν, ὡς θύων τοῖς θεοῖς Τυνδάρεως Ἀφροδίτης ἐπελάθετο. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, διγάμους τε καὶ τριγάμους καὶ λευπάνδρους αὐτοῦ τὰς θυγατέρας ἐποίησεν. — Καὶ Ἡσίοδος,

τῆσιν δὲ φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
ἡγάσθη προσιδούσα, κακὴν δὲ σφ' ἐμβάλε φήμην.

LXV.

Harrocratis, "Εργα νέων" ταῦτο καὶ Τησίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλήους Ἡσιόδου φησὶν εἶναι. Παροιμία τις ἐστίν, ἣν ἀνέγραψε καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, οὕτως ἔχουσαν,

Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.

Vide H. Stephani Schediasm. IV 17, 18.

LXVI.

Apollonius Dyscolus libro MS. de Pronominibus: Τῇ τινὲς σύζυγος ἢ ἴν, τοῦ τ ἀρθέντος. Ἡσιόδος:

Ἰν δ' αὐτῷ θανάτου ταμίης.

Hoc fragmentum de Endymione, mortis suæ arbitro, intelligendum esse, discimus ex Scholiastæ Apollon. Rh. IV. 57, Τὸν Ἐνδυμῖωνα Ἡσιόδος μὲν Ἀεθλίου τοῦ Διὸς καὶ Καλύσσης παῖδα λέγει, παρὰ Διὸς εἰληφότα δῶρον, αὐτὸν ταμίαν εἶναι θανάτου, ὅτε θάλλοι ὀλέσθαι. Rarissimum illud ἴν ex hoc Hesiodi loco sumsit Hesychius: Ἰν αὐτῷ. αὐτὸς αὐτῷ. ΨΗΝΚΕΝΙΟΥ. Vide Schæferum ad Gregorium de Dialectis p. 85.

LXVII.

Origenes c. Celsum IV. p. 216. ed. Spencer. Ἐπερ γὰρ κατὰ πρόνοιαν ὁ κόσμος γεγένηται, καὶ Θεὸς ἐφάρτηκε τοῖς ὅλοις, ἀγαθαῖον ἦν καὶ ζῶπυρα τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων ἀρξάμενα ὑπὸ τινα γεγονέναι φρουρὰν τὴν ἀπὸ κρείττωνων, ὥστε κατ' ἀρχάς, ἐπιμειλίαν γεγονέναι τῆς θείας φύσεως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἅπερ καὶ ὁ Ἀσκραῖος ποιητὴς ἐννοῶν εἵλε,

ξυναὶ γὰρ τότε δαῖτες ἔσαν, ξυνοὶ δὲ θόωκοι,
ἀθανάτοισι θεοῖσι καταθνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

LXVIII.

Etymol. M. p. 768, 25. Τριχάϊκες, οἱ συνεχῶς κινουῦντες ἐν τοῖς πολέμοις τὰς κατὰ λόφον τριχὰς τοιοῦτο καὶ τὸ κορυθαίολος ἔκτωρ. Ἡσιόδος δὲ διὰ τὸ τριχὴ αὐτοὺς δικάσαι, οἶον,

πάντες δὲ τριχάϊκες καλεῖνται

οὔνεκα τριστὴν γαῖαν ἐκὰς πάτερης ἐδάσαντο.

τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπάρησαν, Πελασγοὶ, Ἀχαιοὶ, Δωριεῖς. Vide Homer. Od. T. 177.

LXIX.

Anonymus apud Aristot. Eth. N. V. 5.

εἶχε πάθοι τὰ κ' ἔραξε, δίκη κ' ἰθεὶα γένοιτο.

ubi Mich. Ephesius p. 67. b. ἔστι δὲ τὸ ἔπος ἀπὸ τῶν Ἡσιόδου.

LXX.

Schol. Venet. II. B. Catal. 271. ἀλλὰ φασιν εἰς ἰδιότητα τοῦ Ἀχιλλεὺς βεβαρυτονεῖσθαι το ποδωκῆς, παρὰ γοῦν τῷ Ἡσιόδῳ ἀνεγκωκασί

ποδωκῆς δι' Ἀταλάντη.

Apollodorus III. ix. 8. Ἡσιόδος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου, ἀλλὰ Σχοίνεως εἶπον.

LXXI.

Schol. Ven. II. I. 246. σημειοῦνται τινες ὅτι τὴν ὅλην Παιονίαν οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητής, Ἡσιόδος δὲ.

LXXII.

Schol. Ven. II. Z. 119. καὶ ὁ Ἡσιόδος οὕτως ἀκηκοεν,

ἰδὼν δ' ἱππικῶτα κηρυξ

ἀντι τοῦ ἱππικός.

LXXIII.

Porphyrus in Schol. Ven. II. Z. 200. De v. ἀπειρεσίῳ agens, Σημαινεῖ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφερόντος καὶ ἀγὰν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Γυναικῶν καταλογῷ ἐπὶ τῆς Ἀγηνόρος παιδὸς

Δημοδοκῆς, τὴν πλείστοι ἐπιχθονίων ἀνθρώπων

μνηστεύον, καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ὀνομήναν

ἰφθίμοι βασιλῆες, ἀπειρεσίῳ κατὰ εἶδος.

μνηστεύον et ὀνομηνῶν pro ἐμνηστεύον et ὀνομηνῶς dedi. ex Heynii monitu T. VI. p. 564. qui observat *Demodocen* eandem esse cum *Demonice* apud Apollodor. I. 7, 7.

LXXIV.

Schol. Ven. II. Φ. 528. Τρῶες ἀπαρ κλονεῖντο πεφυζότες] Ὅθεν ἀφυζαν τὸν λεόντα Ἡσιόδος φησι.

LXXV.

Schol. Venet. II. Ψ. 638. Ἀιτορός υἱός — Ἀριστάρχος διδύμους ἀπονεῖ· οὐχ οὕτως ὥς ἡμεῖς ἐν τῇ συνήθειᾳ νοοῦμεν οἱοί ησαν καὶ οἱ Διοσκουρεῖς, ἀλλὰ τοὺς διφθεῖς δύο ἔχοντας σώματα,

Ἡσιόδῳ μαρτυρεῖ γινώσκων, καὶ τοὺς συμπεφυκοτάς αὐτοῖς.
Vide Heynium ad Apollodor. II. 7, 2.

LXXVI.

Schol. Pindari Olymp. XIV. Argum. Κηφισὸς δὲ ποταμὸς ἐν Ὀρχομενῷ, ἐνθα καὶ αἱ Χάριτες τιμῶνται· ταύταις γὰρ Ἐτέοκλος ὁ Κηφισοῦ, τοῦ ποταμοῦ, πρῶτος ἔθυσεν, ὡς φησὶν Ἡσιόδος· διὰ δὲ τοῦ Ὀρχομενοῦ ὁ Κηφισὸς ἔει. Vide supra XV. Ad Hesiodum respexit forsā Theocritus XVI. 104. Ὡς Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, αἱ Μινυεῖον Ὀρχομενὸν φιλεῖσαι, ἀπεχθόμενον ποτε θήβαις. Euphorio Pollucis IV. 95. Ὀρχομενὸν Χαρίτεσσιν ἀφάρτουν δόρυθεντα.

LXXVII.

Schol. Pindari Pyth. IV. 181. Ἡσιόδος Ναῖδα φησὶ τὸν Χελῶνα γῆμαι. Ibid. Nem. X. 150. Hesiodus Castorem et Pollucem e Jove natos cecinit. Et mox, Ἡσιόδος οὔτε Ἀῖδας οὔτε Νεμέσεως δίδωσι τὴν Ἑλένην, ἀλλὰ θυγατέρα Ὀκείανου καὶ Τήθυος.

LXXVIII.

Apollonii Lexicon v. Φοῖβος. φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτταν, τὸ καθαρόν, ὡς καὶ Ἡλιόδωρος.

Φοῖβον ὕδαρ ἐπέγων κέρας Ὀκείανου δοῦσι.

Hesiodi nomen pro Heliodoro substituit Villoissonus, cujus iudicium ex Etymologo p. 796. ult. et aliis grammaticis confirmavit Tollius. In Schol. Victor. Hom. II. Heynii T. VII. p. 784. Ζηνοδότος δὲ Κλεοδώραν φησὶν, Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων Πολυδώρην αὐτὴν καλοῦσιν, libenter reposuerim Ἡλιόδωρον.

LXXIX.

Suidas et Zonaras in Ἐπιτάμῳ. Ὀμηρος καὶ Ἡσιόδος καὶ οἱ Ἀττικοί, τὸν δαίμονα, διὰ δὲ τοῦ φ τὸν ἄνδρα Ἐπιτάμῳ καὶ τὸν φηγοπύρετον λεγόμενον.

LXXX.

Schol. Euripid. Alcest. 1. ἡ διὰ στόματος καὶ δημώδης ἱστορία περὶ τῆς Ἀπόλλωνος θητείας παρ' Ἀδμήτῳ, αὕτη ἐστὶν ἡ κέχρηται νῦν Εὐριπίδης. Οὕτω δὲ φησὶ καὶ Ἡσιόδος.

LXXXI.

Tzetzes ad Lycophron. 1396. Αἰθῶν δὲ ὁ Ἐκίσθηθαι ἐκαλεῖτο, ὡς φησὶν Ἡσιόδος, διὰ τοῦ λιμόν.

LXXXII.

Aelianus V. H. XII. 20. Λέγει Ἡσίοδος τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμελεῖν ὕπνου, καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν. Τὴν δὲ χελιδόνα οὐκ εἰς τὸ παντελὲς ἀγρυπνεῖν, καὶ ταύτην δὲ ἀπολαλέναι τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. Τιμωρίαν δὲ ἄρα ταύτην ἐκτινύουσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατατολμηθὲν, τὸ εἰς τὸ δεῖπνον ἐκείνο τὸ ἄθεσμον.

LXXXIII.

Apollodorus II. 1. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. ibid. 3. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρηῆος αὐτὴν (Ἰώ) φασὶν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἔφθειρε. Φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας, τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. διὸ φησιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὄργην τοὺς γινομένους ὅρκους ὑπὲρ ἔρωτος. ibid. II. 2, 2. αὐταὶ δὲ (Προῖτιδες) ὥς ἐτελειώθησαν, ἐμάνησαν, ὥς μὲν Ἡσίοδος φησιν, ὅτι τὰς Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο. ibid. III. 5, 6. Ἡσίοδος (testatur Nioben habuisse) δέκα μὲν υἱούς, δέκα δὲ θυγατέρας. (Conf. Aelian. V. H. XII. 36.) ibid. III. xiv. 4. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν (Ἀδωνιν) Φοῖνικος καὶ Ἀλφεισβολας λέγει.

LXXXIV.

Schol. Victor. II. T. apud Heynium T. VII. p. 806. Κρηὶς δ' Ἀνκομήδης, ὥς φησιν Ἡσίοδος, καταλέγων τοὺς μνηστῆρας Ἑλένης.

LXXXV.

Schol. Harl. Odys. 1. 199. a Porsono emendatus: ἡ δὲ ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου.

LXXXVI.

Fulgentius Mytholog. III. 1. Proetus Pamphyla lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus in Bucolico carmine scribit dicens PEPRIGROSIS TA FULVE ULACTIS MENES EMORUM, id est, sordidas uvarum bene calcatarum sanguineo rore. Ad locum Munckerus: „Graecā verba omissa sunt in 6 edd. MS. Leid. ea ita repraesentat: Pritos ista flueu tactis mene semorum. Casaubonus in Sueton. II. p. 101. restituit Προῖτος ἐϋστιβέων βοτρυῶν δρόσω αἰμά-τόεντι.“ MS. Bibliothecae Bodleianae (B. N. Digb. 6.) sic habet: pepigros sta fulve lactismenesemorum.

LXXXVII.

Plato Rep. III. p. 390. H. St. = 434. A. Laetn. Οὐδ' ἄσπεδον αὐτοῖς,

δῶρα θεοῖς πεῖθαι, δῶρ' αἰδέεσθαι βασιλῆας.

Suidas v. Δῶρα κ. τ. λ. Ἑσίοδειον οἶονταί τὸν στίχον.

LXXXVIII.

Constantinus Porphyrogen. de Themat. p. 22. ed. Paris.

Μακεδονία ἡ χώρα ὠνομάσθη ἀπὸ Μακεδῶνος, τοῦ Διὸς καὶ
Θυίας τῆς Λευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἑσίοδος ὁ ποιητής.

Ἡ δ' ἐποικυσαμένη Διὶ γείνατο τέρπιπεράννη
νῆε δ' ὡ, Μάγνητα, Μακεδόνα θ' ἱππιοχάρμη,
οἳ περὶ Πιερίην, καὶ Ὀλυμπον δώματ' ἔναιον.

De secunda v. Μακεδῶν syllaba conf. Dionysium Periegr. 254. et
427. Hermesianact. apud Athenaeum XIII, 598. D. Callim. H.
Del. 167.

I N D E X
V O C A B U L O R U M F E R E O M N I U M
Q U A E I N
H E S I O D I R E L I Q U I I S
C O N T I N E N T U R.

E i. *Operum* priorem librum indicat, E ii. alterum librum.
D. *Dies*. Th. *Theogoniam*. S. *Scutum Herculis*. Literae numerales Fragmenta.

N. B. * Verbo praefixa notat mutata[m] aut mutanda[m] lectionem.
† Lectionem designat pravam quidem plerumque, sed notatu haud indignam,

A.

α E i. 365.
ἀπτοι E i. 147. S. 76.
ἀπτους S. 446. Th. 649.
ἀσθη E i. 281.
ἀται S. 101.
ἀτος Th. 714.
Ἀβαντίδα XLVII. 2.
Ἀβαντίδι XLVII. 1.
ἀβούτω E ii. 69.
ἀγαγών E i. 164.
ἀγαθή E i. 24, 316, 354. E ii. 118. D. 19.
ἀγαθῆς E ii. 321.
ἀγαθοῖο Th. 585, 602.
ἀγαθροῖσι E i. 234. XXXIX. 10.
ἀγαθόν Th. 219, 900, 906.
ἀγαθός E i. 344.
ἀγαθοῦ E i. 189.

ἀγαθῶν E ii. 287.
ἀγαίεται E i. 331.
* ἀγκλειτοῖσιν Th. 1015.
† ἀγκλυτοῖσιν Th. 1015.
ἀγκλυτὸς Th. 945.
ἀγαλλόμεναι Th. 68.
ἀγαλλομένην Th. 587.
ἀγαλλόμενος S. 86.
ἀγανάτατον Th. 408.
Ἀγανῆ Th. 246.
Ἀγανῆν Th. 976.
ἀγανοὶ Th. 632.
ἀγαύρου Th. 832.
ἀγανῶν Th. 461.
ἄγγε' E ii. 231.
ἄγγελῆς Th. 781.
ἄγγελον E i. 85.
ἄγγελος XXIX. 4. XLII. 1.

- ἄγγελον E ii. 218.
 ἄγγεων E ii. 93.
 ἄγε S. 108, 449.
 ἄγειραν E ii. 270.
 ἄγειρεν E ii. 194.
 ἄγέλαι S. 168.
 ἄγέλας Th. 445.
 ἄγελειή S. 197.
 ἄγελείης Th. 318.
 ἄγέραςτος Th. 395.
 ἄγέρωχον XXII. 1.
 ἄρεσθαι E ii. 313. D. 36.
 ἄρέστρατον Th. 925.
 ἄρήνορα E i. 7. Th. 237.
 † ἄρήνορος Th. 302.
 ἄρήνωρ Th. 641.
 ἄρήραος Th. 305, 955.
 ἄρήρω Th. 227, 949.
 † ἄρινεῖν E ii. 194.
 ἄρκεα E ii. 7.
 ἄρκοίνῃσι XXI. 5.
 ἄρκυλομήτην Th. 19.
 ἄρκυλομήτης E i. 48. Th. 137,
 168, 473, 495, 546.
 † ἄρκυλόμητης E i. 48.
 ἄρκυλοχειλαί S. 405.
 ἄρλαα E i. 335. Th. 366, 412,
 644. XXII. 5. LXXIII. 2.
 ἄρλαται S. 285.
 ἄρλαταις S. 272.
 ἄρλατῇ S. 276.
 Ἄρλατῆν Th. 909, 945.
 ἄρλαδν Th. 628.
 ἄρλαός S. 37. XXX. 2.
 ἄρνη E ii. 83.
 † ἄρνοι E i. 122.
 † ἄρνός S. 203.
 * ἄρνυτ' S. 203.
 ἄρνυτο S. 279, 348.
 ἄρνω S. 335.
 ἄροι S. 480.
 ἄροντα E i. 85.
 ἄγορεύειν E i. 278.
 ἄγορεύεις E ii. 20.
 ἄγορεύω E ii. 306.
 ἄγορεύων Th. 86.
 ἄγορέων E i. 30.
 ἄγορή S. 204.
 ἄγορῇ Th. 430.
 ἄγορῆς E i. 29.
 ἄγορῇφι Th. 89.
 ἄγουσιν S. 107.
 ἄγραυλοι Th. 26.
 ἄγρην Th. 442.
 ἄγρια S. 236.
 Ἄγριον Th. 1013.
 ἄγροιώτας S. 39.
 † ἄγροκύδομον Th. 925.
 ἄγρομένοιαι Th. 92.
 ἄγροτέρης S. 407.
 ἄγρ' E ii. 257.
 ἄγρέμαχοι S. 25.
 ἄγρίμολου S. 325.
 Ἄγριον Th. 1009.
 ἄγω E i. 206.
 ἄγώμενος Th. 619.
 ἄγαν Th. 998.
 † ἄγωνα Th. 91.
 ἄγωνι S. 205. Th. 435.
 ἄγωνος S. 312.
 ἄγωσι E i. 218.
 ἄγωσιν D. 4.
 ἄδάτητα Th. 655.
 * ἄδάμαντι Th. 188.
 † ἄδαμαντον Th. 188.
 ἄδάμαντος E i. 146. S. 137,
 231. Th. 161, 239.
 ἄδηκτοτάτη E ii. 38.
 ἄδηλον E i. 6.
 ἄδην XLIII. 2.
 ἄδικον E i. 258.
 ἄδικος XXVIII. 5.
 ἄδικαν E i. 332.
 ἄδικώτερος E i. 270.
 ἄδμῆς XIX. 3.
 Ἄδμητη Th. 349.
 ἄδόκητα XXXI. 2.
 ἄδον Th. 917, 926.
 ἄδρυσίνη E ii. 91.
 ἄδωτη E i. 353.

- ἄεθλα E ii. 272.
 ἀεθλεύωσιν Th. 485.
 ἄεθλοις S. 305.
 ἄεθλον S. 311. Th. 487.
 ἄεθλους S. 94, 127. Th. 951, 994.
 ἀείδειν E ii. 280. S. 394. Th. 34.
 ἀεΐδελα LXI.
 ἀεικέα Th. 166, 172.
 ἀεῖρατ E ii. 379.
 ἀείρας E ii. 310. XLII. 5.
 ἀειρόμεναι E ii. 158.
 ἀείσατε Th. 965. 1020.
 * ἄεισι Th. 875.
 ἀέκητι Th. 529.
 ἀέλλη Th. 874.
 Ἀελλῶ Th. 267.
 ἀεναόντων E ii. 168.
 ἀενάου E ii. 213.
 ἀενάων E ii. 355.
 ἀέντων E ii. 243. Th. 869.
 ἀέξει E i. 6.
 ἀέξιν Th. 444.
 ἀέζεται E i. 375.
 ἀέξετο Th. 196, 524, 641.
 ἀέξηται E ii. 12.
 ἀεξιόμενοι D. 9.
 ἀέξων S. 96, 434.
 ἀεργίη E i. 309.
 ἀεργοί E i. 303.
 ἀεργόν E i. 44.
 ἀεργός E i. 301, 310. E ii. 116.
 ἀερχούς E i. 308.
 ἀεργῶ E i. 300.
 ἀερισπότης S. 316.
 ἀερισπότητος D. 13.
 ἀεσίφρονα E i. 313, 333. E ii. 264.
 ἀεσιφροσύνησιν Th. 502.
 ἀζαλέοιο S. 153.
 ἄζει E ii. 205. S. 397.
 ἄζηται Th. 99.
 ἀζόμενος Th. 532.
 ἄζωστοι E. i. 343.
 ἀηδόνα E i. 201.
 ἄηθ' S. 8.
 ἄηρ E ii. 167.
 ἄησι E ii. 134, 170. † Th. 875.
 ἄηται E ii. 239.
 ἄητας E ii. 263, 293.
 Ἀδάμας XXVIII. 4.
 ἀδανάται Th. 958, 1019.
 ἀθανάταις E i. 62.
 ἀθανάτης S. 339.
 ἀθάνατοι E i. 110, 248, 251. 288. Th. 272, 277, 624. LV.
 ἀθανάτοιο Th. 262.
 ἀθανάτοις Th. 74, 415, 766.
 ἀθανάτοισι Th. 120, 204, 296, 394, 407, 449, 506, 743, 775, 842.
 ἀθανάτοισιν E i. 307, 334. E ii. 343. D. 63. S. 182, 366. Th. 462, 491, 556, 657, 837, 954.
 ἀθάνατον Th. 524, 942, 949.
 ἀθάνατος Th. 305.
 ἀθανάτου Th. 194.
 ἀθανάτους E i. 134. S. 79. Th. 285, 273, 391, 588.
 ἀθανάτων E i. 16, 197. E ii. 286, 324, 354. S. 201, 205. Th. 21, 43, 57, 67, 105, 118, 302, 681, 794, 804, 849, 885, 939. LIII.
 ἀθέρων II. 2.
 ἀθέσφατον E ii. 280. Th. 830.
 Ἀθηναίη S. 126, 443.
 Ἀθηναίης E ii. 48. Th. 318. XXII. 8.
 Ἀθηναίων XLV.
 Ἀθήνη E i. 72, 76. S. 325, 343, 455, 470. Th. 573, 577.
 Ἀθήνην E i. 63. Th. 13, 888.
 ἄθλ' E ii. 274.
 ἄθλος Th. 800.
 ἀθόλωτος E ii. 213.
 ἄθροοι S. 246.
 Ἀλακίδαισι XLVIII. 1.

Alakidas XLIX.

Alakidh LVII. 1.

Alakon XXXVH. 1.

Alakou Th. 1005.

alan E i. 124, 253. XVI.

alga E ii. 134.

* *Algalw* Th. 484.

Algeidhn S. 182.

algeiroi S. 377.

alges E ii. 203.

algid' S. 344, 444.

algidā S. 200.

algiόχοιο E ii. 101, 279, S. 322,

443. Th. 13, 25, 52, 735,

920, 966, 1021, L. 5.

algiόχον Th. 11.

algiόχου E i. 99.

Alghs LI.

algos S. 407.

algyπιοι S. 405.

algw E ii. 208. Th. 445.

aidao E i. 152.

aide D. 5, 58. S. 309. Th. 452.

aides S. 477.

aidew Th. 311, 768, 774.

aidhla E ii. 374. XXIX. 1.

aidhn Th. 455.

aidhs Th. 850. † 720.

aidion S. 810.

aidthhs Th. 860.

aidoi S. 354. Th. 92.

aidoia E ii. 851.

aidolh E i. 255, 299. S. 46.

Th. 194.

aidolh E i. 71. S. 14. Th. 572.

aidolhn Th. 16, 953.

aidoloi Th. 434.

aidoloi Th. 80.

aidoion Th. 44.

aidofous LXXXVII.

aidos S. 151, 227.

aidosds S. 254.

aidrēi E ii. 303.

aidris S. 410.

aidw E i. 322.

Aidwneus Th. 913.

aidws E i. 190, 198, 315, 316, 317.

† *aitē* E i. 211.

aitē E i. 114. E ii. 31, 121. Th.

117, 128, 388, 406, 562, 752.

alēigenetāw Th. 548, 893, 993.

alēigenētēsi XXXIII. 3.

alēn E i. 296. E ii. 336. Th.

21, 33, 34, 106, 801.

alētōn Th. 523.

alētōs XXII. 4.

alēthos S. 408.

alēthos E ii. 59.

alēthw Th. 863.

alh S. 153.

Alh̄tao Th. 992.

Alh̄tēn Th. 957.

Alh̄tēs Th. 958.

Alh̄tou Th. 994.

aiō' Th. 2.

aidhalōenta Th. 72, 504, 707, 854.

aidēi E i. 18.

aidhē Th. 124.

Aidhlopas XVII.

Aidhiōpwn Th. 985.

aidhomēnio S. 60. Th. 324, 867.

aidhomēnoisi E ii. 373.

aidhomēnw S. 275.

aidhōpa E i. 361. E ii. 210. 342.

† *aidhōpi* S. 135.

aidw LXXXI.

aidw E ii. 361.

aiκ' E i. 207, 266. Th. 164.

aike E i. 348.

aiμ' S. 174, 268.

aiμα S. 252.

aiματι S. 159, 194.

aiματόεσαι Th. 183.

aiματοέσας S. 384.

aiματος S. 256.

aiμύλα E i. 372.

- αἰμυλλοῖσι Th. 890.
 αἰμυλλοὺς E i. 78. D. 25.
 αἶναι D. 38.
 αἰνεῖ D. 60.
 Αἰνεῖαν Th. 1008.
 αἰνεῖν E ii. 261.
 αἰνή E i. 160. S. 264.
 αἰνή Th. 662.
 Αἰνήτω XXIV.
 αἰνημ' E ii. 301.
 αἰνήν S. 200.
 αἰνής Th. 852.
 αἰνόν E i. 200. S. 227. V. 1.
 αἰνοτάτω S. 397.
 αἶνυτο S. 41. XLII. 3. † S. 149.
 Αἰολίδα E ii. 254.
 Αἰολίδαι XXVIII. 3.
 αἰόλλονται S. 399.
 αἰολομήτης XXVIII. 4.
 αἰολόμητιν Th. 511.
 Αἰολος XXVIII. 2.
 αἰπεία Th. 682.
 αἰπόλια Th. 445.
 αἰπύ XXXI. 4.
 αἰπὺν E i. 83. Th. 589.
 * αἰετούμενον E ii. 94.
 αἰρή E ii. 236.
 αἶς Th. 215.
 αἶων E ii. 196. Th. 422.
 Αἶσηπον Th. 342.
 αἰσιμον S. 336.
 Αἰσονίδης Th. 993, 999.
 αἶσσαντο Th. 150, 671.
 αἶσχεσιν E i. 209.
 Αἶσων XXXII. 1.
 αἶτ' E i. 92. E ii. 123. Th.
 220, 903.
 αἶτε Th. 218.
 αἶτης E ii. 26.
 αἶμην S. 193.
 αἶμης S. 289.
 αἶμητάων S. 178.
 αἶψ' S. 370, 464. Th. 102.
 XXXI. 5.
 αἶψα E i. 45, 93, 183. S. 465,
 469. Th. 87, 161.
 αἶψηροκέλευθον Th. 379.
 αἰῶν E i. 9.
 αἰῶνα LVI. 1.
 αἰῶνος S. 331. Th. 609.
 ἀκάκητα Th. 614. IX. 1.
 ἀκάμαντι Th. 956.
 ἀκαμάτῃσι Th. 747.
 ἀκάματοι Th. 824.
 ἀκαμάτοιο Th. 563, 566.
 ἀκαμάτοισι Th. 519.
 ἀκάματον XLVII. 6.
 ἀκάματος Th. 39.
 Ακάστη Th. 356.
 ἀκαχήμενος Th. 99.
 ἀκαχμένον S. 185.
 ἀκᾶχων Th. 868.
 ἀπερσεκόμη XXIX. 2.
 ἀκηδέα E i. 112, 168. Th. 61.
 ἀκηδῆς Th. 489.
 ἀκηριοι D. 59.
 ἀκινήτοισι E ii. 368.
 † ἀκρωτάτοι E ii. 53.
 ἀκωτάτοι E ii. 53.
 † ἔκλιταν S. 311.
 ἀκμων Th. 722, 724.
 ἀκοίτην S. 9.
 ἀκοιτιν D. 36. Th. 410, 608,
 921, 937, 946, 948, 953,
 999.
 ἀκόρητος S. 346, 433, 459.
 ἀκούς E ii. 211.
 ἀκοῦσαι Th. 701, 834.
 ἀκούσαντες Th. 665.
 ἀκούσαις E ii. 339.
 ἀκούων E i. 294.
 * ἀκρατός E ii. 210.
 ἄκρη E i. 231.
 ἄκριτον S. 311.
 ἀκροκεφαῖος E ii. 185.
 ἄκρον E i. 289. E ii. 85. S. 317.
 II. 1.
 ἀκροτάτη E ii. 299.
 ἀκροτάτης Th. 62.

ἀκρότατον S. 33.
 † ἀκρότατος Th. 137.
 ἀκροτάτω Th. 7.
 Ἀκταίη Th. 249.
 Ἀκταῖς S. 213.
 Ἀκτὰς Th. 848.
 Ἀκτὴν E i. 32. E ii. 84, 215.
 D. 41. S. 290.
 ἀκτίνεσσιν Th. 760.
 ἄλαδ' E ii. 249. Th. 791.
 ἄλαδε E ii. 375.
 Ἀλάρυγον XXXVIII.
 ἀλάληται E i. 100.
 ἀλαλητῶ S. 382. Th. 586.
 ἄλαλκεν Th. 527.
 ἀλασσοπιτὴν Th. 466.
 ἀλαπαδνόν E ii. 55.
 ἄλαστον Th. 467.
 ἄλγε' E i. 132. Th. 621.
 ἄλγεα E i. 198, 209. E ii. 359.
 D. 35. Th. 227.
 ἀλγινόεντα Th. 226.
 ἀλγινόεσσιν Th. 214.
 † ἄλεα E ii. 111.
 ἀλέασθαι E ii. 64, 352. D. 16.
 ἀλεγεῖναι v. ad D. ult.
 ἀλεγίζω Th. 171.
 ἀλέγοντες E i. 249.
 ἀλεεινων D. 64.
 ἀλέην E ii. 163.
 ἀλεῖφαρ Th. 553.
 ἀλεξιάρη E ii. 82.
 † ἀλέους XI. 3.
 ἀλεύασθαι E ii. 123. D. 34.
 ἀλευόμενοι E ii. 153.
 ἀλεωρὴν E ii. 22.
 ἀληθέα D. 54. Th. 28, 333.
 ἀληθείην D. 4.
 Ἀλιάκμονα Th. 341.
 ἄλαστον Th. 611.
 ἄλιεύς S. 214.
 * Ἀλίη Th. 245.
 Ἀλιμῆδῃ Th. 255.
 ἄλοιο Th. 1003.
 * ἀλιταίνεται E i. 328.

† ἀλιτῆμενον S. 91.
 * ἀλιτῆμερον S. 91.
 ἀλιτράνει E i. 239.
 † ἀλιτράνεται E i. 328.
 Ἀλκαίοιο S. 26.
 Ἀλκείδαο S. 112.
 ἄλκη E i. 199. Th. 876.
 ἄλκην XLVIII. 1.
 ἄλκιμος S. 320. Th. 526, 950.
 Ἀλκυμῆν S. 3. Th. 948.
 Ἀλκυμῆνης S. 457. Th. 526, 950.
 ἄλκτῃρ Th. 657.
 ἄλκτῆρα S. 29, 128.
 ἄλλ' E i. 11, 15, 85, 87, 129,
 131, 141, 146, 173, 177.
 E ii. 62, 145, 175, 189, 191,
 352, 354. D. 22. S. 108,
 311, 449, 450. Th. 58, 388,
 425, 428, 468, 615, 639,
 752, 888, 899.
 ἄλλα E i. 37, 47, 94, 100, 271,
 296, 333. E ii. 21, 131,
 206, 256, 279, 296, 302,
 305, 308. S. 28, 95, 111,
 259, 352, 451. Th. 35, 236,
 332, 465, 566, 593, 624, 655,
 687, 742, 772, 797.
 ἄλλα Th. 142.
 ἄλλαι D. 59. Th. 363, 872, 875.
 ἄλλων S. 260.
 ἄλλη E i. 260.
 ἄλλη S. 409.
 ἀλλήλαις S. 375.
 ἀλλήλας S. 262. Th. 749.
 ἀλλήλοισι S. 403. Th. 684, 711.
 ἀλλήλοισι S. 379. Th. 631, 635,
 646.
 ἀλλήλοισιν S. 347, 412, 436.
 Th. 380.
 ἀλλήλους E i. 249, 276.
 ἀλλήλων E i. 134.
 ἄλλην S. 28.
 ἄλλο E i. 142, 156, 342. E ii.
 322. S. 330. Th. 295.
 ἄλλοι Th. 147, 586, 624.

- ἄλλοιην D. 69.
 ἄλλοιος E ii. 101.
 ἄλλοις E ii. 343.
 ἄλλον E ii. 26, 331. S. 157.
 bis. 158.
 ἄλλος E i. 389. E ii. 63, 96,
 296. D. 60. Th. 462, 800,
 893.
 ἄλλοτ' E ii. 170.
 ἄλλοτε E i. 836. E ii. 101,
 170, 243, 331. D. 61, bis.
 S. 359. Th. 830, 831, 833,
 834, 835, 875. XXII. 3, 4.
 ἄλλοτεροις E i. 34.
 ἄλλοτριον Th. 599.
 ἄλλοτριους E ii. 13.
 ἄλλοτριων E i. 313.
 ἄλλον E i. 294. Th. 800.
 ἄλλους E ii. 95.
 ἄλλω E i. 263.
 ἄλλων E i. 339. Th. 21.
 ἄλκυρος Th. 107, 964.
 ἄλόχοιο XX. 2.
 ἄλοχον Th. 886.
 ἄλόχον E i. 327. S. 13, 40.
 ἄλόχῳ S. 87.
 ἄλσος S. 70, 99.
 ἄλυτοπέδησι Th. 521.
 ἄλύεται E i. 361.
 ἄλυξεν XXII. 12.
 Ἄλφειόν Th. 338.
 ἄλφησησι Th. 512.
 ἄλφησησιν E i. 82. S. 29.
 ἄλφος V. 2.
 ἄλγος S. 264.
 ἄλῳ E ii. 217. D. 42.
 ἄλῳ S. 291.
 ἄμ' Th. 89, 268.
 ἄμα E i. 217. E ii. 59. S. 23.
 404. Th. 677, 691, 706.
 † ἁμαίν E ii. 10.
 Ἀμαθαιονίδαις XLVIII. 2.
 ἁμαμακείοιο S. 207.
 ἁμαμάχεται Th. 319.
 ἁμαξαν E ii. 71, 73, 310.
 ἁμάξη E ii. 44.
 ἁμάξης E ii. 74.
 † ἁμαρτίνοον Th. 511.
 Ἀμαρυγκείδης XXX. 1.
 ἁμαρύγματ' XXXV.
 ἁμαρύσσας Th. 827.
 ἁμαρσσαι E ii. 10. D. 11.
 ἁμαται D. 14.
 ἁμαυροτέρη E i. 282.
 ἁμαυροθείη E ii. 311.
 ἁμβατος E ii. 299.
 ἁμβολιεργός E ii. 31.
 ἁμβροσίη Th. 69.
 ἁμβροσίην Th. 640. 642.
 ἁμβροσίης Th. 796.
 ἁμβροτον Th. 43. XXXIX. 9.
 ἁμέγαρτον Th. 666.
 ἁμείβετο Th. 664.
 ἁμειβόμεναι Th. 749.
 ἁμειβόμενος S. 117.
 ἁμειλίκτων Th. 659.
 ἁμείλιχος XXII. 6.
 ἄμεινον E i. 312. E ii. 188,
 320, 368.
 ἁμεινῶσα S. 51.
 ἁμείνω E i. 19, 292, 318.
 ἁμείνων E i. 283. E ii. 63. D. 12.
 ἁμειλῶσι E ii. 18.
 ἄμερδε Th. 698.
 ἁμέρσης S. 331.
 ἁμήσεις E ii. 98.
 ἁμητοῦ E ii. 2, 193.
 ἁμηχανίη E ii. 114.
 ἁμψανερῶν XIII. 2.
 ἁμηχανον E i. 83. Th. 295,
 310, 589, 836.
 ἄμμις S. 87.
 ἁμμέσον S. 209.
 ἁμοιβήν E i. 332.
 ἁμολγαίη E ii. 203.
 ἄμοτον S. 361.
 ἁμπαυμα Th. 55.
 ἁμπέλαγος Th. 190.
 Ἀμπυκίδην S. 181.
 ἄμυδις S. 345. Th. 689.

- ἀμύμονα Th. 264, 1013.
 ἀμύμονας S. 112. Th. 263.
 ἀμύμων S. 65, Th. 654.
 ἀμύνοντες S. 240.
 Ἀμύροιο XIX. 2.
 ἀμφ' E i. 203. S. 128, 159, 200, 261. Th. 848.
 ἀμφαγαπῶντες E i. 58.
 ἀμφαραβίζον S. 64.
 ἀμφεκάλυψε E i. 165.
 ἀμφεπε Th. 695.
 ἀμφι E i. 78, 74. E ii. 159. S. 172, 179, 185, 220, 221, 224, 253, 305, 814, 891, 402, 411, 423. Th. 176, 190, 194, 476, 554, 576, 578, 693, 694, 726, 773, 839, 848, 856.
 ἀμφιβαλεῖν D. 23.
 ἀμφιβάλῃ E ii. 163.
 ἀμφίβληστρον S. 215.
 ἀμφιγυήεις E i. 70. S. 219. Th. 571, 579, 945. XXXI. 3.
 Ἀμφιδάμαντος E ii. 272.
 ἀμφιδεδῆει S. 62.
 ἀμφιελλίσσας XXXVII. 6.
 ἀμφικαλύψῃ E ii. 173.
 † ἀμφιλογίας Th. 229.
 ἀμφιπολεuein D. 39.
 ἀμφιρῶντω Th. 983.
 Ἀμφιρῶ Th. 360.
 ἀμφις E ii. 319. Th. 851. † 748.
 Ἀμφιτρέιτῃ Th. 243.
 Ἀμφιτρέιτῃ Th. 254.
 Ἀμφιτρέιτης Th. 930.
 Ἀμφιτρύων S. 37, 44, 80.
 Ἀμφιτρύωνα S. 2.
 Ἀμφιτρύωνι S. 54.
 Ἀμφιτρωνιάδης S. 165, 416, 433, 459. Th. 317.
 ἀμφιχέαι E i. 65.
 ἀμφοτέρως Th. 751.
 ἀμφοτέρωσιν Th. 553.
 ἀμφοτέροι S. 177, 436. Th. 678, 942.
 ἀμφοτέροισιν Th. 771.
 ἀμφοτέρωθεν Th. 733.
 ἀμφοτέρων S. 382. Th. 685, 709, 844.
 † ἀμφύτα E ii. 189.
 ἀμφω D. 10. S. 171, 419.
 ἀμώμητος S. 102.
 ἄωμος Th. 259.
 ἄωνται Th. 599.
 ἀν' Th. 150.
 ἀνά E i. 226, 326. E ii. 148. Th. 91, 663.
 ἀναβάλλεσθαι E ii. 28.
 ἀναβαλλόμενος E ii. 30.
 † ἀναγίνετ' S. 404.
 ἀνάγκης E i. 15. Th. 517, 615.
 ἀναγον S. 20.
 ἀνάελπτα Th. 660.
 ἀναιδέα Th. 312, 833.
 ἀναιδείῃ E i. 322.
 ἀναιδείῃφι E i. 357.
 ἀναίτιος D. 63.
 ἀνακτα S. 179, 354. Th. 985.
 ἀνακτι XLII. 2.
 ἀνακτος S. 100, 226, 371. Th. 493, 843, 859. IX. 2.
 ἀνάκτων Th. 548.
 ἀναξ Th. 660. III. 1.
 ἀνάξειν Th. 491.
 ἀναξεν Th. 837.
 ἀνάπνευστος Th. 797.
 ἀνάσσει Th. 403, 506.
 ἀνάσσειν Th. 883.
 ἀνασσεύσασα S. 844.
 ἀνασσον Th. 1015.
 ἀνάσσων S. 328. Th. 850.
 ἀναστρωφᾶν S. 121.
 ἀναυδος Th. 797.
 Ἄναυρος S. 477.
 ἀναρυσιῶντες S. 211.
 ἀναχάσσασθαι S. 336.
 † ἀναχωρήσασθαι S. 336.
 ἀναψύξαι E ii. 226.
 ἀνδιχα E i. 13.

- ἄνδρα E i. 269, 315. E ii. 118, 322. Th. 369, 987.
 ἄνδρας E i. 816, 370. E ii. 284. Th. 347.
 ἄνδράσι E i. 19, 92, 228. S. 29, 388, 400. Th. 592.
 ἄνδράσιν E i. 56, 82, 173. S. 351. Th. 512, 877, 967, 1018.
 ἄνδρες E i. 3, 218, 306. E ii. 204. S. 238, 246, 272, 803. Th. 95, 435.
 ἄνδρεςσι E ii. 102. 256. Th. 600.
 ἄνδρι E i. 300, 368. E ii. 298, 335. S. 55, 274.
 ἄνδρόγονος D. 19, 24, 30.
 ἄνδροκτασίας Th. 228.
 ἄνδροκτασίη S. 155.
 ἄνδρομέου S. 256.
 ἄνδρὸς E i. 238, 283. E ii. 69.
 ἄνδροφόνιοι S. 98.
 ἄνδροφόνος S. 420.
 ἄνδρῶν E i. 59, 158. E ii. 145. S. 19, 27, 103, 148, 196, 270. Th. 47, 220, 457, 468, 542, 643, 888, 897, 923, 935. XXX. 2.
 ἀνέηκε Th. 495.
 ἀνέθηκα E ii. 276.
 ἀνείλετο Th. 553.
 ἀνελόντα E ii. 366.
 ἄνεμοι E ii. 268. Th. 706.
 ἀνέμοιο E ii. 169.
 ἀνέμοισι E ii. 289.
 ἄνεμον Th. 307.
 ἀνέμον E ii. 136, 212.
 ἀνέμους Th. 378.
 ἀνέμων E ii. 239, 243. Th. 253, 268, 846, 869.
 ἀνεπίξεστον E ii. 364.
 ἀνεπὶρρέκτων E ii. 366.
 ἀνέρ' E ii. 369.
 ἀνέρα E i. 190, 362. E ii. 372.
 ἀνερειψαμένη Th. 990.
 ἄνερες E i. 301. Th. 197, 432.
 ἀνέρα E i. 324. E ii. 177. D. 49. S. 48.
 ἀνέτοιμα LXII.
 ἀνεφαίνετο Th. 710.
 * ἀνηβήσεται E i. 131.
 ἀνήγαγον Th. 626.
 ἀνήκεστον Th. 612.
 † ἀνήκεστος Th. 489.
 ἀνήνορα E ii. 369.
 ἄνηρ E i. 263, 295, 355. E ii. 29, 31, 65, 78, 96, 113, 116, 223, 320, 331, 349. S. 42, 129, 214, 408.
 ἄνθα E ii. 200.
 Ἀνθα S. 881.
 ἀνθερόντι XXII. 12.
 ἀνθεμόεσσαν Th. 878. XXVII.
 ἀνθερίκων II. 2.
 ἄνθει Th. 576.
 ἄνθεισιν E i. 75. Th. 279.
 ἀνθεῦσιν E i. 225.
 Ἀνθην S. 474.
 ἄνθος Th. 988. V. 4.
 ἄνθρωποι E i. 108. E ii. 303. Th. 272, 535, 586.
 ἄνθρώπος E ii. 90, 176, 187. Th. 296, 329, 564. XXXIX. 7.
 ἄνθρώποισι E i. 42, 51, 95, 136, 193, 199, 221, 268, 274, 277. E ii. 16. Th. 204, 407, 552, 569, 570, 763.
 ἄνθρώποισιν E i. 49, 102, 193, 199, 247. E ii. 296, 337, D. 47. S. 394. Th. 93, 589, 782, 906.
 ἄνθρώπου E i. 61.
 ἀνθρώπους E i. 100, 197. E ii. 199. Th. 231, 588.
 ἄνθρώπων E i. 90, 109, 122, 142, 166, 178, 251, 258, 322. E ii. 86. S. 162. Th. 50, 100, 121, 302, 330, 416, 556, 766, 879, 887. XXXIX. 4.

- ἀνέσκει Th. 153.
 ἀνίην Th. 611.
 ἀνίκητος Th. 489.
 ἀνιοντα E ii. 346.
 ἀνιπτος E ii. 358.
 ἀνιπτοισιν E ii. 34.
 ἀνιστάμενος E ii. 195.
 ἀνολβίη E i. 317.
 ἀνόστεος E ii. 142.
 ἀνστρέφεται Th. 763.
 ἀντι S. 432. Th. 700.
 ἀν^ρ E i. 332, 345. Th. 585,
 602.
 ἀντεβόλησεν S. 439.
 † Ἄντην S. 474.
 ἀντι E i. 57. Th. 489, 570,
 893.
 ἀντία E ii. 99.
 ἀντιβίην S. 150, 163.
 ἀτιβολῆσαι D. 20.
 ἀντίη S. 444.
 ἀντιθέοιο X. 1.
 ἀντίθεος XLI. 4.
 ἀντίον E ii. 212. Th. 631.
 Ἀντιόπη XLI. 6.
 ἀντίος S. 361, 434, 449.
 ἀντιφερίζει Th. 609.
 ἀντιφερίζειν E i. 208.
 ἀντρω Th. 483.
 ἀντυγες S. 64.
 ἀνυδρον LVIII.
 ἀνύσσας E ii. 253. Th. 954.
 ἀνύσσης E ii. 13.
 ἀνωγα E i. 365; E ii. 21, 305.
 ἀνώγει Th. 549.
 ἄξαις E ii. 52.
 ἄξειαν E ii. 58.
 ἄξεινον E ii. 333.
 ἄξονα E ii. 42, 311.
 ἀξύφοροι Th. 593.
 αἰοιδῇ Th. 60.
 αἰοιδῇ S. 282. Th. 44.
 αἰοιδὴν E ii. 201. Th. 22, 83,
 104. XXXIV. 2. † S. 278,
 396.
 αἰοιδῆς E ii. 277. S. 205. Th.
 48, 917.
 αἰοιδῆσι E i. 1.
 αἰοιδοὶ Th. 95, I. 2. XXXIV. 1.
 αἰοιδόν E i. 206.
 αἰοιδός E i. 26. Th. 99.
 αἰοιδῶ E i. 26.
 αἰοικον E ii. 220.
 αἰοικος E ii. 113.
 αἰορ S. 221, 457. Th. 283.
 αἰουτον S. 157.
 αἰοὺ S. 409, 437.
 † ἀπάλα Th. 989.
 † ἀπάλαμνον E i. 20.
 ἀπάλαμον E i. 20.
 ἀπαλήσσαι S. 409.
 ἀπαλοῖσιν Th. 8.
 ἀπαλόχορος E ii. 137.
 † ἀπαλύξαι S. 304.
 ἀπαλῶν S. 279.
 † ἀπαμειρεται Th. 800.
 ἀπάνευθε Th. 386.
 ἀπανήνασθαι E ii. 72.
 ἅπαντα E ii. 307. Th. 627.
 ἅπαντες E i. 57.
 ἀπάντη Th. 524.
 ἀπάντων E i. 115. Th. 422,
 813, 981.
 ἀπασέων Th. 79, 361.
 ἅπασιν E i. 193.
 ἀπάτην Th. 224.
 ἀπατήσει E ii. 80.
 ἀπεδειροτόμησεν Th. 280.
 ἀπειρέασι XXXIX. 4.
 ἀπειρέσιον LXXIII. 3.
 ἀπείριτον Th. 878.
 ἀπείριτος S. 204. Th. 109.
 ἀπείρονα E i. 159. E ii. 105.
 Th. 187.
 ἀπείρων S. 472. Th. 670.
 ἀπέκτανεν S. 11.
 † ἀπέκτεινεν S. 11.
 ἀπελάμπετο S. 27. Th. 583.
 ἀπελειβετ^ρ S. 174, 268.
 ἀπεμνήσαντο Th. 503.

- ἀπεινός E i. 366.
 Ἀπέσαντος Th. 331.
 ἀπέσουθεν Th. 183.
 ἀπέσουτο Th. 359.
 † ἀπεφράσσατο Th. 160.
 ἀπέχειν E i. 134.
 ἀπέχωσιν E ii. 263.
 ἀπήμαντος Th. 955.
 ἀπήμων E ii. 288.
 ἀπήναις XVI.
 ἀπήνης S. 273.
 ἀπήνρα S. 428. Th. 423. * E i. 238.
 ἀπηρωρύντ' S. 234.
 ἀπιστία E i. 370.
 † ἄπλαστοι E i. 147. Th. 151.
 * ἄπλατοι E i. 147. Th. 151.
 † ἄπлатος Th. 153.
 † ἀπληστοί S. 250.
 ἀπλητοι S. 230, 250, 268.
 ἄπλητον Th. 315.
 ἄπλητος Th. 153, 709.
 ἀπλήτων S. 147.
 ἀπογυμνωθεῖς E ii. 348.
 ἀπόδρεπε E ii. 229.
 ἀποδοῦναι E i. 347.
 ἀποδέσθαι E ii. 380.
 ἀποδρώσκωσιν S. 375.
 ἀποδύμιον E ii. 328.
 * ἀποκρῆθεν S. 7.
 ἀποκρύπτει Th. 157.
 ἀποκρύπτουσι XLIV.
 ἀπολείψας Th. 793.
 ἀπολείπων E ii. 107. 314.
 ἀπολήγοι E ii. 106.
 ἀπόλλυται E ii. 381.
 Ἀπόλλων S. 68, 478. III. 1. 5.
 Ἀπόλλωνα D. 7. Th. 14. 918. XXXIV. 3.
 Ἀπόλλωνι Th. 347.
 Ἀπόλλωνος S. 58, 70, 100. Th. 94. XXI. 5.
 ἀπόλοιτ' E i. 346.
 ἀπόλοιτο E i. 46.
 ἀπομείρεται Th. 801.
 † ἀπονίσσεται S. 409.
 ἀπονιστήσαντα E ii. 353.
 ἀποπέμπειν E i. 87.
 ἀποπνείουσα Th. 224.
 ἀποπτάμενος Th. 284.
 ἀπόπροθι E ii. 8.
 ἀποπρολιπών XX. 3.
 ἀποπτύνουσι E ii. 344.
 † ἀπορξαμένη S. 456.
 ἀπορνύμεναι Th. 9.
 ἀπορβάσειν Th. 398.
 ἀπορβήνουντι S. 213.
 ἀπορρύτου E ii. 213.
 ἀποτίννυνται E i. 245.
 ἀποτίση E i. 258.
 ἀποτμήξας Th. 188.
 ἀπουράμενοι S. 173.
 ἀποφθιμένου Th. 606.
 ἀποφθινύθουσι E i. 241.
 ἀποφθίσεις E ii. 284.
 † ἀποχήσειαι S. 409.
 ἀπύρρ E ii. 143.
 ἀπώλεσεν E i. 244.
 ἀραβεῦσαι S. 249.
 Ἀράβοιο IX. 1.
 ἄραβος S. 404.
 ἀραίως D. 45.
 ἄραξα S. 364.
 ἄραξεν S. 461.
 ἀραρυῖαι S. 271.
 ἀραρυῖαν S. 137. Th. 608.
 ἀράς E ii. 344.
 ἀράχνης D. 13.
 ἀράχνα E ii. 93.
 † Ἀργαῖω Th. 484.
 ἀργαλέ Th. 739, 810.
 ἀργαλή E ii. 258.
 ἀργαλής S. 43.
 ἀργαλέοισι Th. 522.
 ἀργαλέοισιν Th. 718.
 ἀργαλέον E i. 66, 227. Th. 369.
 ἀργαλέος E ii. 102.
 ἀργαλέον Th. 380.
 ἀργαλέον E i. 92. Th. 602.

- Ἀργεῖην Th. 12.
 Ἀργειφόντην E i. 68, 84.
 Ἀργειφόντης E i. 77.
 Ἀργεος XX. 3.
 Ἀργεστέω Th. 870.
 Ἀργέστην Th. 379.
 Ἀργέτι Th. 541.
 Ἀργην Th. 140.
 Ἀργον XLVII. 4.
 Ἀργος LVIII.
 Ἀργυρέη S. 225.
 Ἀργυρέης S. 295. Th. 791.
 Ἀργυρέαισι S. 298. Th. 779.
 Ἀργυρέον E i. 127. XLII. 2.
 Ἀργυροδίνην Th. 340.
 Ἀργυρόπεζα Th. 1006.
 Ἀργυρεῶ E i. 143.
 Ἀργυφῆ Th. 574.
 Ἀρδησκον Th. 345.
 ἄρειον E i. 157.
 ἄρειονα E i. 191. S. 120.
 ἄρειων E i. 205.
 Ἄρεος S. 98, 191.
 Ἄρης S. 446.
 ἄρεσαντο S. 255.
 ἄρεσθαι Th. 628.
 ἄρετή E i. 311.
 ἄρετῆς E i. 287.
 Ἄρεως S. 450.
 Ἄρηα Th. 922.
 ἄρηαι E ii. 250. S. 107.
 ἄρηϊον S. 66.
 Ἀρηϊφίλω Th. 317.
 Ἄρην S. 59, 333, 425, 457.
 Ἄρης E i. 144. S. 109, 181, 434, 444. XXX. 1. XL. 2. XLI. 4.
 ἄρηρως Th. 812.
 Ἄρης S. 192, 346, 357, 441.
 ἄρης S. 29, 128. Th. 657.
 Ἀρητιάδην S. 57.
 ἄρθεις E ii. 169.
 Ἀριάδην Th. 947.
 ἀριδελκετ' Th. 543.
 ἀριδελκετα Th. 385.
 ἀριδελκετον Th. 532.
 ἀρίηλον E i. 6.
 ἀριθμόν XIV. 2.
 ἀριθμός XIV. 5.
 Ἀρμιοισιν Th. 304.
 Ἀρίσβαντος XX. 1.
 ἄρισται E i. 36.
 Ἀρισταῖος Th. 977.
 ἄρισται E i. 277. E ii. 89. D. 17. XXXI. 1.
 ἄριστην D. 2. 50, 56.
 ἄριστοι D. 37.
 ἄριστον XLIII.
 ἄριστος E ii. 203, 312, 337.
 ἄριστῶ E ii. 56. S. 43.
 ἄρκεσι S. 358.
 ἄρκιον E i. 349.
 ἄρκιος E i. 368. E ii. 119, 195.
 ἄρκτον S. 186.
 Ἀρκτουῖρον E ii. 228.
 Ἀρκτουῖρος E ii. 184.
 ἄρμα S. 97, 324, 342, 463.
 ἄρμαλινῆν D. 3.
 ἄρμαλινῆς E ii. 178.
 ἄρμασι S. 63.
 ἄρματα S. 64. 309.
 + ἄρματα D. 44.
 ἄρμενα E ii. 25, 160. D. 44. S. 84, 116. Th. 639.
 ἄρμενον E ii. 250.
 ἄρμενος E ii. 42, 235. D. 22.
 Ἀρμονίην Th. 975.
 Ἀρμονίην Th. 937.
 ἄρνας Th. 23.
 Ἄρνη S. 331.
 Ἄρνην S. 475.
 ἄρνῃται E ii. 26.
 ἄρξασθαι D. 17, 51.
 ἄρόης E ii. 97.
 ἄρόμμεναι E i. 22.
 ἄρόσης E ii. 103.
 ἄροτῆρα E. ii. 23.
 ἄροτῆρες S. 286.
 ἄρότοιο E ii. 2. 68, 78.

- ἄροτος E ii. 76.
 ἄρότου E ii. 234. * 85.
 ἄροτρα E ii. 50.
 ἄροτρον E ii. 57.
 † ἄρότρου E ii. 85. 234.
 ἄρουν E ii. 47.
 ἄρουρα E i. 117, 171, 235.
 E ii. 81.
 ἄρουραι E ii. 79.
 ἄρουραν E ii. 46. 81.
 ἄρώων E ii. 78.
 ἄρπάζων E i. 38.
 ἄρπακτὰ E i. 318.
 ἄρπακτός E ii. 302.
 ἄρπαξ E i. 354.
 ἄρπην Th. 175, 179.
 Ἄρπυιαι Th. 267.
 ἄρρήκτοις E i. 96.
 ἄρρηκτοὶ E i. 4.
 ἄρσάμενος S. 325.
 ἄρσενε E ii. 55.
 ἄρσενες Th. 667.
 Ἄρτεμι Th. 14, 918.
 ἀρτιπέπαι Th. 29.
 ἄρτον E ii. 60.
 ἄρυσάμενος E ii. 168.
 ἄρχεσθ' E ii. 2.
 ἄρχεσθαι D. 45.
 ἄρχεται S. 395.
 ἄρχη E ii. 327.
 ἀρχῆς Th. 45, 115, 156, 203,
 408, 425, 452, 512.
 ἀρχόμεναι Th. 48.
 ἀρχόμενοι I. 4.
 ἀρχόμενος E ii. 85.
 ἀρχομένου E i. 366.
 ἀρχώμεθ' Th. 1.
 ἀρχώμεθα Th. 36.
 ἄς S. 6. Th. 187.
 ἄσβεστος Th. 849.
 ἄσβέστου Th. 852.
 ἄσβολον S. 185.
 Ἄσις Th. 359.
 ἀσκήσας Th. 580.
 ἀσκητὸν E ii. 164.
 Ἄσκη E ii. 258.
 ἀσπασίως S. 45.
 ἀσπαστὸν S. 42.
 ἄσπετον E i. 377.
 ἄσπετος Th. 694, 698.
 ἀσπέτου Th. 683.
 ἀσπίδος S. 417.
 ἄσσον Th. * 749, 796.
 ἀστεμφέως Th. 748.
 ἀστεμφῆς Th. 812.
 ἀστέρα Th. 381.
 Ἀστειρίην Th. 409.
 ἀστερόενθ' Th. 127.
 ἀστερόεντα Th. 470, 685.
 ἀστερόεντος E ii. 166. Th. 106,
 414, 463, 737, 808, 891.
 ἀστεροπῇ S. 322. Th. 691.
 ἀστεροπητής Th. 390.
 ἀστήρ E ii. 55, 183.
 ἄστρα Th. 110, 382.
 Ἀστραῖον Th. 376.
 Ἀστραιῶ Th. 378.
 ἀστράπτων Th. 690.
 ἄστυ Th. 91.
 † ἀσύμφοροι Th. 593.
 ἀσύμφορος D. 18.
 ἀσφαλῆς Th. 117, 128.
 ἀσφαλῆως Th. 86.
 ἀσφοδέλω E i. 41.
 ἄσχετον Th. 832.
 * ἀταλὰ Th. 989.
 Ἀταλάντη LXX.
 ἀτάλλων E i. 130.
 ἀτὰρ S. 470. Th. 198. XIV. 3.
 ἀτάρβητον S. 110.
 ἀταρτηροῖο Th. 610.
 ἀτάσθαλα E i. 239.
 ἀτασθαλίας E i. 259.
 ἀτασθαλίη Th. 209.
 ἀτασθαλίης Th. 516.
 ἀτάσθαλον E i. 133.
 ἀτάσθαλος Th. 996.
 ἀτασθάλου Th. 164.
 ἄτεκνον E ii. 220.
 ἀτενεῖ Th. 661.

ἄτερ E i. 91. bis. 113. E ii. 132.
 S. 15. Th. 132.
 ἄτερπη E ii. 265.
 ἄτη E i. 229.
 ἄτην S. 93. Th. 230.
 ἄτησι E ii. 31.
 ἄτησιν E i. 214, 350.
 ἀτιμήσονται E i. 183.
 ἀτιμος Th. 395.
 † ἀτιμώτερος E i. 268.
 ἀτιμώμενος Th. 480.
 Ἀτλαγενέων E ii. 1.
 Ἀτλαντα Th. 509.
 Ἀτλαντίς Th. 938.
 Ἀτλας Th. 517.
 † ἄτλητος Th. 709.
 ἀτμή Th. 862.
 ἄτον S. 59.
 Ἀτρείδῃσι XLVIII. 2.
 † ἀτρεκέως Th. 86.
 ἀτρεμέωσι E ii. 157.
 Ἀτροπον Th. 218, 905.
 Ἀτροπος S. 259.
 ἀτρογέτοιο Th. 413, 728, 737,
 808.
 ἀτρούγετον Th. 131.
 ἀτρούγετος Th. 696.
 ἀτρογέτω Th. 241.
 ἀτρονιώνην Th. 925.
 αὐ S. 51, 124, 282, 283, 285,
 472. Th. 139, 147, 214,
 237, 270, 404, 453, 724,
 834, 835, 878.
 † αὐαλέη S. 265.
 αὐάλεος E ii. 206.
 αὐγάσσαι E ii. 96.
 αὐγή Th. 699.
 αὐγὴν Th. 566, 569.
 αὐδὴ Th. 39, 97.
 αὐδήεντα LIV.
 † αὐδήεντες Th. 142.
 αὐδὴν E i. 61. S. 278, 396.
 Th. 31.
 αὐήν E ii. 78.
 αὐθ' Th. 367, 435.

αὐθι E i. 35. E ii. 58. S. 281.
 αὐθις E i. 50, 156. E ii. 180,
 329. S. 32. Th. 50.
 αὐλακ' E ii. 61.
 αὐλακς E ii. 57.
 αὐλῆς E ii. 350.
 αὐλητήρι S. 283. 299.
 * αὐλητήρος S. 283.
 Αὐλίδος E ii. 269.
 αὐλοῦ S. 281.
 αὐον E ii. 361.
 αὐραι E ii. 288. Th. 872.
 αὐριον E ii. 28.
 αὐσταλή S. 266.
 αὐτ' E i. 295. D. 50. S. 293,
 296. Th. 124, 540.
 αὐται Th. 263, 862, 1018.
 αὐτὰρ E i. 63, 83, 89, 120,
 139, 155. E ii. 213, 225,
 232, 346. S. 54, 94, 133,
 213, 288, 443. Th. 99, 116,
 132, 226, 234, 523, 585,
 727, 799, 815, 820, 857,
 881, 897, 912, 933, 986,
 1003.
 αὐτὰς Th. 34.
 αὐτε E i. 126, 248. E ii. 321.
 D. 56. S. 102, 248. Th. 47.
 299, 546, 607, 831, 833.
 XXII. 4.
 αὐτευν S. 309.
 αὐτέων S. 237.
 αὐτὴ E ii. 382. Th. 627.
 αὐτῇ E i. 225. S. 35, 37.
 αὐτὴν E i. 288. Th. 400, 428,
 482.
 αὐτῆς E i. 213.
 αὐτῆς Th. 470.
 αὐτῆς Th. 64.
 αὐτῆς S. 346, 433, 459.
 αὐτίκα E i. 70, 217, 257. Th.
 570.
 αὐτίς E ii. 4. S. 257. Th. 169,
 237, 310, 313, 626, 772,
 803.

αὐτμή Th. 696.
 αὐτμή Th. 862.
 αὐτὸ S. 139.
 αὐτόγονον E ii. 51.
 αὐτόθι E i. 96.
 αὐτοὶ E i. 246. Th. 640, 655.
 αὐτοῖς E i. 200, 226, 276, 3.
 305.
 αὐτομάτη E i. 118.
 αὐτόματοι E i. 103.
 αὐτὸν S. 59, 229, 315, 431.
 Th. 85.
 * Αὐτονόη Th. 258.
 Αὐτονόη Th. 977.
 † Αὐτονόμη Th. 258. Ald.
 αὐτοσχεδόν S. 190.
 αὐτοῦ S. 71, 209, 217, 532.
 αὐτοῦς S. 248. Th. 759.
 αὐτοφυῆς Th. 813.
 αὐτῷ E i. 291, 294.
 αὐτῶ E i. 56, 263, 348. E ii.
 363. S. 253.
 αὐτῶν E i. 245. E ii. 135. S.
 152, 377. Th. 115, 167.
 αὐτῶς Th. 402, 600, 702.
 αὐχένα D. 51. S. 418.
 αὐχένος S. 171, 174.
 αὖ S. 374, 392. Th. 632.
 αὖραι E i. 3.
 αὖραιος E ii. 204.
 ἀφείλετο Th. 443.
 ἀφελόντα E ii. 366.
 ἀφελούσα E i. 94.
 ἀφενον E i. 24.
 ἀφενος † E i. 24. E ii. 255.
 Th. 112.
 ἀφθιτα Th. 545, 550, 561.
 XI. 2.
 ἀφθιτον Th. 805.
 ἀφθιτος Th. 389, 397.
 ἀφθονον E i. 118.
 ἀφίκεσθε Th. 652.
 ἀφίκετο S. 38. Th. 997.
 ἀφικάνται S. 378.
 ἀφνειή XXXIX. 2.

ἀφνειοὶ E i. 306. † 119.
 ἀφνειὸν Th. 974.
 ἀφνειὸς E ii. 73.
 ἀφραδίας E i. 133.
 ἀφραδίας E i. 328.
 ἀφράστοις XLII. 4.
 ἀφρογένειαν Th. 196.
 Ἀφροδίτη Th. 989. LXIV. 1.
 Ἀφροδίτην E i. 65. Th. 16,
 195, 822, 962, 1005, 1014.
 VII. 3.
 Ἀφροδίτης E ii. 139. S. 8, 47.
 Th. 975, 980. XXXVI. 3.
 ἀφρός S. 389. Th. 191.
 ἀφρῶ Th. 197.
 ἀφρων E i. 208.
 ἄφρυν LXXIV.
 ἀφύσαι E ii. 231.
 Ἀχαιοὶ E ii. 269.
 Ἀχελώϊον Th. 340.
 ἀχέων E ii. 17.
 ἀχέων S. 98.
 † ἀχθόμενος S. 435.
 ἀχθος E ii. 310. S. 400.
 Ἀχιλλῆα Th. 1007.
 † ἀχνημένη Th. 160.
 ἀχνημενοι Th. 623.
 ἀχνημενος S. 435.
 ἀχος S. 457.
 ἀχαίος E ii. 21.
 ἀχρήσιος E i. 295.
 ἄψ Th. 169, 495, 652.
 ἀψευδῆ Th. 223.
 ἄψιν E ii. 44.
 ἀψορόδον Th. 659.
 ἀψορόδου Th. 776.

B.

βάζειν D. 24.
 βάζοντ. E i. 184.
 βαθύ S. 288.
 βαθυδίνην E i. 169.
 βαθυζώνους XXXVII. 5.

βαθύν E ii. 253.
 βαθυρδέταο Th. 265.
 βαθυχαίτης Th. 977.
 βαίνη E ii. 189.
 βαίνοι E i. 326.
 * βαῖνον XXV.
 † βαίνου XXVI.
 βαινουσέων S. 232.
 βαῖον E ii. 36.
 βαλάνους E i. 231.
 βάλεν S. 384.
 βάλλ' S. 254.
 βάλλειν D. 43.
 βάλλεο E i. 107, 272.
 βάλληται E i. 295.
 βάλοιο E ii. 52.
 βαλὼν S. 140, 408. Th. 515.
 LIX. 2.
 βαρεία Th. 681.
 βαρείαν E i. 16.
 βαρύθει E i. 213.
 βαρύκτυπος Th. 818.
 βαρυκτύπου E i. 79.
 βαρυκτύπω S. 318. Th. 388.
 βαρύν Th. 615.
 βασιλῆς E i. 246.
 βασιλευμέν Th. 883.
 βασιλεύς E ii. 286. Th. 886.
 995. LIII.
 βασιλεύσ' E i. 200.
 βασιλεύσι Th. 434.
 βασιλεύσιν Th. 80.
 βασιλέων E i. 259.
 βασιλῆα Th. 897, 957, 985.
 βασιλῆας E i. 38.
 βασιλῆες E i. 261. Th. 88, 96.
 XXVIII. LXXIII. 3.
 βασιλῆϊ Th. 476, 486, 923.
 βασιλῆῖδα Th. 462, 892.
 βασιλῆιον E i. 125.
 βασιλῆος S. 473. Th. 992.
 βασιλῆων Th. 82.
 βεβαῶτες S. 307.
 † βεβριθυῖα S. 160.
 * βεβρυχία S. 160.

βέλεα Th. 684.
 βελέεσαι Th. 716.
 Βελλεροφόντης Th. 225.
 βέλτερον E i. 363.
 † βέλτων E i. 363.
 βένθια Th. 365.
 Βήλοιο IX. 2.
 βῆσαν E i. 152.
 βησάμετα E ii. 7, 148. Th. 130.
 βήσσης E ii. 128. S. 386.
 βήσσησι Th. 365.
 βήσσησιν Th. 860.
 βιβὰς S. 323.
 βιβλινος E ii. 207.
 βίη S. 75, 115, 349, 416. Th.
 146, 289, 982. E i. 147.
 βίη E i. 319. S. 452, 480. Th.
 315, 437, 490.
 βίην S. 52, 69. Th. 385, 649,
 670, 689, 943.
 βίης E i. 273. Th. 332, 677.
 βίηφι Th. 496, 382.
 βλοιο LVI. 1.
 βλον E i. 42, 230. E ii. 219,
 307.
 βλος E i. 37. E ii. 119, 195.
 βλότοιο E ii. 94, 117.
 βλότον E i. 166. E ii. 18.
 βλότου E i. 299, 305. Th. 605.
 βλου E i. 314. E ii. 252.
 βλαβερόν E i. 363.
 βλάπτῃ E i. 256.
 βλαπτομένους Th. 89.
 βλάψας E i. 281.
 βλάψει E i. 191.
 βλεφάρους XLVII. 7.
 βλεφάρων S. 7. Th. 910.
 βλοσυροί S. 250.
 βλοσυροῖο S. 147, 191.
 βλοσυροῖσι S. 175.
 βοᾶ E ii. 129.
 βόας E ii. 70.
 βόε E ii. 54, 71, 226.
 βοείη Th. 639.
 βούεσαι E ii. 72. XXXIX. 2.

Βοιβιάδος XIX. 3.
 Βοιωτή IV.
 Βοιωτοὶ S. 24.
 βολάων Th. 688.
 βοὸς E ii. 107, 132, 159, 162,
 209. Th. 540, 555. XLVII. 3.
 Βορέας E ii. 124, 165.
 Βορέην Th. 379.
 Βορέου E ii. 136, 171.
 Βορέω Th. 870.
 βόσκουσι Th. 596.
 βότρυας S. 294.
 βότρυς E ii. 229.
 βούδρα E ii. 122.
 βουκολίας Th. 448.
 βουκόλον Th. 293.
 βουλαὶ LXV.
 βουλὰς E i. 71, 121. S. 318.
 Th. 464, 534, 572, 653.
 † βούλει E ii. 265.
 βουλευσάντι E i. 264.
 βουλή E i. 264. XXXI. 1.
 βουλῇ Th. 661. XXII. 8.
 βούληται E ii. 265.
 βουλήν Th. 122, 802, 896.
 βούληται E i. 79, 99.
 βουλήσιν E i. 16. Th. 318, 960.
 βούν E ii. 23. D. 26. Th. 536.
 βούς E i. 346. D. 31. Th. 291.
 βουσι E ii. 52, 199, 225. D. 52.
 S. 12. Th. 290.
 βουσίν E ii. 24, 47, 177.
 βούων E i. 46. E ii. 86. S. 82.
 243. Th. 983.
 βωῶπις Th. 355.
 βοωτεῖν E ii. 9.
 βράδιον E ii. 146.
 βράγς S. 423.
 βράζει E i. 5. Th. 447.
 βράζοντα E i. 5.
 βράζω Th. 617.
 βράζων Th. 817.
 βράζωος Th. 149, 714, 734.
 βράζειν E ii. 84.
 βριθόμενα S. 290.

βριθόμενος S. 300.
 βριθόμενων S. 295.
 βρισάματος S. 441.
 βροντή Th. 691.
 βρόντην Th. 140.
 βροντήν Th. 72, 141, 286, 504,
 707, 854.
 βροντῆς Th. 458, 845.
 βρότεος E ii. 34.
 βροτήσια D. 9.
 βροτόεντα S. 367.
 βροτοὶ E i. 3, 98. I. 2. XLIV.
 βροτοῖς E i. 308.
 βροτοῖσι E i. 24. E ii. 304. Th.
 218, 223, 500, 903.
 βροτολογόν S. 333, 425.
 βροτόν S. 106. Th. 369.
 βροτός E i. 15.
 βροτούς E ii. 105.
 βροτῶ E i. 212. E ii. 151. S. 55.
 βροτῶν E ii. 378. S. 78. Th. 981.
 βρώσιος Th. 797.
 βρώσις S. 395.
 † βύβλινος E ii. 207.
 βυσσοδομέων S. 30.
 βωμοῖς E i. 135.
 βωμόν Th. 4.
 βωμός S. 70.
 βωμῶν Th. 557.

Γ.

γαί' Th. 117.
 γαῖα E i. 32, 101, 120, 139, 155,
 230. E ii. 126. S. 344. Th.
 45, 69, 108, 126, 159, 173,
 184, 479, 505, 693, 702,
 821, 839, 843, 858, 861,
 867.
 γαῖαν E i. 11, 61, 159. E ii.
 105, 123, 166. S. 1, 12, 370.
 LXVIII. 2. Th. 20, 187, 346,
 365, 470, 723, 753, 878.
 γαιαόγω XXXVI. 2.
 γαίη E i. 161. S. 362. Th. 176,
 238, 427.

γαίηοχον Th. 15.
 γαίης E i. 19, 70, 167. E ii.
 169. Th. 147, 154, 158, 300,
 334, 413, 421, 463, 483,
 491, 518, 571, 622, 626,
 644, 720, 725, 731, 841,
 884, 891. XI. 3.
 γάλα E ii. 208.
 Γαλαξάυρη Th. 353.
 Γαλάτεια Th. 250.
 γαλήνη Th. 244.
 γαμβρόν Th. 818.
 γαμείν E ii. 317, 318.
 γαμείσθω E ii. 316.
 γαμετήν E ii. 24.
 γαμοῖτο E ii. 316.
 γάμον Th. 603.
 γάμος E ii. 315.
 γάμου D. 20. Th. 607.
 γαμφώνυχες S. 405.
 γαστέρ Th. 599.
 γαστέρες Th. 26.
 γαστρί Th. 539.
 γεγάσι E i. 108.
 γείναθ' Th. 374, 962.
 † γειναμένη Th. 202.
 γείναντο Th. 968, 1019.
 γείνασθαι D. 29.
 γείναι Th. 185, 920, 1007,
 1012.
 γείνατο D. 7. S. 49. Th. 129, 189,
 233, 309, 334, 368, 385,
 409, 509, 928, 978, 1017.
 IX. 2. XXI. 6. LXXXVIII.
 γείνεθ' Th. 283.
 γεινόμεθ' S. 88.
 γεινομένη Th. 202.
 γεινόμενοι E i. 179.
 γεινομένοισι Th. 219.
 γεινόμενον Th. 82. † D. 40.
 γείτονα E i. 23.
 γείτονας E ii. 18.
 γείτονες E i. 343.
 γείτονος E i. 345, 347.
 γείτοσι E ii. 319.

γείτων E i. 23, 344, 346.
 γελᾷ Th. 40.
 γελάσας E i. 369.
 γελόωντες S. 283.
 γέμεν S. 260. Th. 363, 817.
 γενεᾶς L. 1. LVI. 5.
 γενεή E i. 282, 283.
 γενεή E i. 159. S. 327. Th. 871.
 γενεήν E ii. 354. S. 55. XXIII.
 γενέδλης Th. 610.
 γενεῖα S. 167.
 γενείου S. 418.
 γένεο Th. 657.
 γενέσθαι E i. 173. D. 20, 21, 48.
 Th. 475, 894.
 γένει Th. 115, 116, 512.
 γενετῆς Th. 271.
 γένετο Th. 137, 931.
 γένησε E i. 88.
 γένηται † E i. 342. Th. 607.
 γένοιτο E i. * 342, 360. Th.
 156, 741. LXIX.
 γένοντο Th. 108.
 γένος E i. 11, 109, 120, 126,
 139, 142, 155, 158, 174,
 178, 297. Th. 21, 33, 44,
 50, 105, 161, 335, 346, 690,
 591. XIII. 2.
 γέντο Th. 199.
 γέρας E i. 125. Th. 427.
 γεράσσειν Th. 449.
 γεράνου E ii. 66.
 γεράων Th. 393, 396.
 Γερήνιος XXII. 10.
 Γερήνοις XXII. 11.
 Γερήνω XXII. 11.
 γέροντα E i. 329. E ii. 136. Th.
 234.
 γέροντος Th. 1003.
 γερόντων LXV.
 γῆ E ii. 181. Th. 679.
 γηθήσας S. 116.
 γηθήσειν E ii. 94.
 γηθήσεν Th. 173.
 γῆμαι Th. 604.

- γῆμα Th. 960.
 γῆμεν Th. 977.
 † γῆμη Th. 610.
 γῆμης E ii. 319.
 γῆν E i. 226. E ii. 241. Th. 762.
 790, 972.
 γῆραι E ii. 323.
 γηραιὸς E i. 376.
 γηράντεσσι E i. 186.
 γηραος E i. 329.
 γῆρας E i. † 92, 114. S. 245.
 Th. 225, 604.
 γηράσκειται I. 3.
 γηράσκοντας E i. 183.
 γηροκόμοιο Th. 605.
 γηρούει E i. 258.
 Γηρουονῆα Th. 287, 982.
 Γηρουονῆι Th. 309.
 † γηρούσασθαι Th. 28.
 γῆς Th. 106, 720, 721, 728,
 736, 807.
 γίγαντας Th. 185.
 γιγάντων Th. 50.
 γίνετ' S. 404.
 γίνεται E i. 278, 321. Th. 876.
 γινομένης D. 57.
 γινόμενον E ii. 110.
 γινώσκων E i. 279.
 Γλακτοφάγων XVI. 1.
 Γλαύκη Th. 244.
 γλαυκῆν Th. 440.
 γλαυκιδίων S. 430.
 Γλαυκονόμη Th. 256.
 γλαυκώπιδα Th. 587, 895, 924.
 γλαυκῶπιν Th. 13, 888.
 γλαυκῶπις E i. 72. S. 325, 343,
 455, 470. Th. 573.
 γλάφει S. 431.
 γλάφω E ii. 151.
 γλαφυρῶ Th. 297.
 Γληκωνα XV. 1.
 γλυκερή Th. 97.
 γλυκερην Th. 83, 206.
 γλυκερῆς S. 331.
 † γλύφει S. 431.
 γλώσσαν XLIII. 8.
 γλώσση Th. 83.
 γλώσσης E i. 320. E ii. 327, 337.
 γλώσσησι Th. 826.
 * γλωῆες S. 398.
 γυαμπίοισι E i. 203.
 γυν Th. 551.
 γόμφουσι E ii. 49.
 γονεύσιν E i. 233.
 γονῆ E ii. 351.
 γονῆα E i. 329.
 γόνον Th. 495, 919.
 Γοργείοις S. 237.
 Γόργονες S. 230.
 Γοργοῦς S. 224.
 Γοργούς Th. 274.
 γούναθ' Th. 460.
 γούνατα E ii. 205, 226.
 γουνοῖσιν Th. 54, 329.
 γουνοπαγῆς S. 266.
 γραίας Th. 270, 271.
 Γρήνικον Th. 342.
 γυάλοις Th. 499.
 Γύγη Th. 618.
 Γύγης Th. 149, 714, 734, 817.
 γύην E ii. 45, 54.
 γυῖα Th. 492.
 * γυιοβόρους E i. 66.
 † γυιοκόρους E i. 66.
 γυιωθεῖς Th. 858.
 γυμνὸν E ii. 9. bis. 10.
 γυμνωθέντα S. 334, 418, 460.
 γυναῖκα E i. 80. E ii. 23, 313.
 S. 274. Th. 513.
 γυναῖκας Th. 600.
 γυναικείω E ii. 371.
 γυναῖκες E i. 233, 242. E ii.
 204. S. 242.
 γυναικί E i. 373. E ii. 17. D. 49.
 γυναικὸς E ii. 320. S. 31.
 γυναικῶν S. 4, 10, Th. 590,
 591, 603, 1020.
 γυνή E i. 94, 871. E ii. 316.
 D. 15.

4.
 δατ Th. 650, 674.
 δαίδαλα Th. 581.
 δαίδαλεν S. 137, 575.
 δαίδαλετο S. 334, 460.
 δαίδων S. 275.
 δαίετο S. 165.
 δαίμονα Th. 991.
 δαίμονες E i. 121.
 δαίμονι E i. 312.
 δαίμονι Th. 655.
 δαιμονίη E i. 205.
 δαίμων S. 94.
 δαίτα E i. 340.
 δαίτας Th. 840.
 δαίτες LXVII.
 δαυτ E ii. 360. XLVI. XLIX.
 δαυτός E ii. 340, 354. XXIX. 4.
 XLVI.
 δαΐφρονος E ii. 272.
 δαΐφρων S. 119.
 δάπην Th. 667.
 δακρυόεγτα Th. 227.
 δάκρυσι S. 132, 270.
 δαλου E ii. 323.
 δαμαζόμενος Th. 865.
 δάμασε Th. 857.
 δαμάσσας S. 11, Th. 490.
 δαμειν XXXI. 5.
 δαμέντες E i. 151.
 δαμῆναι Th. 464.
 δάμνεται Th. 122.
 Δανααί LVIII.
 Δανάης S. 216.
 Δαναΐδης S. 229.
 Δαναός LVIII.
 δαπάνη E ii. 341.
 δασμός Th. 425.
 δασσάμενος Th. 537.
 δάσσαντο Th. 112, 303.
 δασσασθαι E ii. 64. † D. 17.
 δασυστέρνων E ii. 132.
 δατέονται Th. 606.
 δάφνης E ii. 53. Th. 30.
 δαφολίνεον S. 159.

δαφουνοί S. 250.
 δέδασται Th. 789.
 δεδῆει S. 155.
 † δεδιδαγμένος E ii. 267.
 δεδμημένοι E i. 116.
 δεδοκημένος S. 214.
 δεδορκῶς S. 145.
 δέει XLIII. 3.
 δειδίξεται S. 111.
 δειδιότις S. 248.
 δέικνυ E ii. 144.
 δέικνυι E ii. 120.
 δεικνύει E ii. 69.
 δειλή E i. 367.
 δειλοῖσι E ii. 304.
 δειλόν E i. 118.
 δειλός E ii. 331.
 δειλῶ E i. 212.
 δειλῶν LV. 2.
 δείμον Th. 934.
 δείμος S. 195, 463.
 δεινά S. 262, 445. Th. 744.
 δεινὰς E ii. 293.
 δεινῇ S. 148, 226, 404. Th. 776.
 † E. i. 367.
 δεινῆν E ii. 378. Th. 320, 925.
 δεινῆς S. 459.
 δεινῆς Th. 829.
 δεινοί Th. 670, 759.
 δεινοῖο S. 71, 223. Th. 221,
 825, 856.
 δεινόν E i. 144. E ii. 305, 309,
 310. S. 52, 160, 426, 430.
 Th. 299, 307, 324, 334,
 678, 743.
 δεινός S. 129. Th. 769. 933.
 XXII. 6. LI.
 δεινότατοι Th. 155.
 δεινότατος Th. 138.
 δεινός Th. 935.
 δεινῶν S. 147, 161.
 δεινωποι S. 250.
 δείξει E ii. 230.
 δειξῶ E ii. 226.
 δειπνήσας E ii. 60.

- δειπνολόγης E ii. 322.
 δειπνον E i. 207.
 δειρῆν S. 391. Th. 727.
 δέκα E ii. 230, bis. Th. 636. L.
 4. LVI.
 δεκαδώρω E ii. 44.
 δεκάτη D. 30. Th. 789.
 δεκάτη Th. 723, 725.
 δεκάτω Th. 803.
 δελφίνες S. 210, 212.
 δέμας Th. 260.
 δέμνια E i. 325.
 δένδρεα Th. 216.
 δενδρέω E ii. 201.
 δεξάμενος E i. 89.
 δέξασθαι E i. 87.
 δέξατο Th. 184. XX. 5.
 δεξιτερῇ Th. 179.
 δέον S. 291.
 δέος Th. 167.
 δερκιάωνται Th. 911.
 δερκόμενάων Th. 910.
 δερκόμενη S. 160.
 δερκόμενοιό Th. 828.
 δερκόμενω S. 236.
 δερκόμενων S. 169.
 δέρμα E ii. 131.
 δέρματα E ii. 162.
 δεσμέων E ii. 99.
 δεσμοῖς Th. 522. XLIII. 4.
 δεσμοῖσιν Th. 718.
 δεσμόν XLII. 3.
 δεσμός Th. 616.
 δεσμοῦ S. 43. Th. 652.
 δεσμῷ Th. 618.
 δεσμῶν Th. 501, 659.
 Δευκαλίωνος XI. 3.
 δεύση E ii. 174.
 δεῦτε E i. 2.
 δεύτεροι E i. 141.
 δεύτερον E i. 34, 126. S. 124.
 Th. 47, 214, 310, 901.
 δέχεται Th. 800.
 δῆ E i. 2, 174, 195, 267, 321,
 331. E ii. 3, 32, 35, 70, 77,
 142, 147, 151, 183, 190,
 218, 232, 239, 266, 283,
 297. S. 103, 106, 113, 328,
 331, 340, 358, 366, 370,
 398, 440. Th. 58. 231, 271,
 280, 361, 468, 542, 639,
 643, 646, 857, 873, 883,
 888, 900, 967, 1014.
 δηθα Th. 623.
 δηϊοτήτι Th. 662.
 δηϊοτήτος Th. 852.
 Δηίων XLI. 5.
 Δήλω XXXIV. 1.
 Δημήτερι E ii. 83.
 Δημήτερος E i. 32. E ii. 11, 84,
 215. D. 41. S. 290.
 Δημήτηρ E i. 298. Th. 969.
 Δημήτρη Th. 454.
 Δημήτρος Th. 912.
 Δημοδόκη LXXIII.
 δήμον E ii. 145. Th. 477.
 δήμος E i. 259.
 δημῷ Th. 538, 541, 971.
 δῆνεα Th. 236.
 δῆρην E i. 14, 33. S. 241, 251,
 306.
 δηρόν Th. 629, 646.
 δῆσασθαι E ii. 160.
 δῆσε Th. 502, 521, 618.
 δῆώσειν S. 67.
 δι' E i. 2. Th. 468.
 δι' E ii. 134.
 δι' LXX.
 Δία E i. 52, 271. Th. 11.
 διὰ E i. 3, 13, 71, 121. E ii.
 125, 133, 137, 253. S. 143,
 318, 364, 461. Th. 65, 398,
 465, 481, 522, 572, 606,
 631, 653, 712, 788, 806,
 822, 962, 1005.
 διὰ S. 338. Th. 376, 969, 1004,
 1016.
 διαβάς Th. 292.
 διαβῆ E ii. 358.
 διάησι E ii. 132.

διαησιν E ii. 135, 137.
 διακρίνοντα Th. 85.
 διακρινώμεθα E i. 35.
 διάκτορον E i. 68.
 διάκτορος E i. 77.
 διαμπερές E i. 234. Th. 402.
 διαν E ii. 97. S. 287. Th. 697.
 διασκιδνᾶσι Th. 875.
 διδάξης E ii. 517.
 † διδασκεύεσθαι E i. 64.
 διδασκῆσαι E i. 64.
 διδοῖ E i. 279. S. 328.
 διδοῦσι Th. 985.
 διδοῦσιν Th. 219. E i. 223.
 διδυμάονε S. 49.
 Διδυμους XIX. 1.
 † διδῶντες E i. 222.
 δίδωσι E ii. 256.
 διεδάσσαι Th. 544.
 διεδάσσατο Th. 885.
 διέκειτο S. 20.
 διέλοντο Th. 112.
 διερῆν E ii. 78.
 † διερχόμενος XV.
 διέταξε E i. 274.
 διέταξεν Th. 74.
 διετεκμήραγτο E ii. 16.
 δίζεσθαι E ii. 221.
 διζήμενος E ii. 46.
 δίη Th. 260.
 δίη Th. 866. XLVII. 1.
 διηνεκέσιν Th. 812.
 διηνεκές Th. 627.
 διῖπετός XXV.
 δίκαι' E i. 278.
 δίκαια E i. 215. Th. 236.
 δίκαιον E i. 269.
 δίκαιος E i. 268.
 δικαιοτέρον E i. 157.
 δικαίου E i. 188, 224.
 δίκαις E i. 36, 219.
 δίκας E i. 123, 223, 252, 260.
 δικάσσαι E i. 39.
 δίκη E i. 190, 215, 254, 276.
 S. 85. LXIX.

δίκη E i. 9. Th. 434.
 δίκην E i. 39, 237, 247, 267,
 270, 277. E ii. 330. Th. 902.
 δίκης E i. 211, 218, 273.
 δίκησι E i. 248.
 δίκησιν E i. 217. Th. 86.
 δικῶν E i. 262.
 δινέμεν E ii. 216.
 δινηέντας Th. 337.
 δίνης Th. 791.
 διογνήτοιο KXI. 3.
 διογνητος S. 340.
 διόθεν D. 1. S. 22.
 δῖον E i. 297. Th. 991.
 Διός E i. 4, 36, 51, 79, 99,
 105, 121, 254, 265. E ii.
 244, 294. D. 5. S. 66, 110,
 126, 150, 163, 197, 202,
 320, 322, 371, 392, 413,
 422, 424, 443, 448. Th. 13,
 25, 29, 51, 52, 76, 81, 96,
 104, 228, 316, 348, 386,
 465, 513, 537, 613, 708,
 730, 735, 815, 893, 920,
 944, 952, 966, 1002, 1021.
 III. 1.
 διοτρεφός Th. 992.
 διοτρεφές S. 118.
 διοτρεφών Th. 82.
 * Δίου E i. 297.
 δις E ii. 19, 329.
 δίφρον S. 338, 352, 465.
 δίφρου S. 321, 324, 392, 456.
 δίφρους S. 109.
 δίφρω S. 61, 195.
 δίφρων S. 306, 370.
 διφῶσα E i. 372.
 δίχ' E i. 166.
 δῶκει LXII.
 Διώνη Th. 353.
 Διώνην Th. 17.
 Διώνυκος S. 400. Th. 941, 947.
 XLIII. 1.
 δμηθεῖς Th. 1000.

- δηθείσα S. 48. Th. † 453, 1006.
 δμῶας E ii. 191, 226. S. 89.
 δμῶες E ii. 77.
 δμῶεσσι E ii. 120. D. 3. XLI. 6.
 δμῶδες E ii. 48, 88.
 δμῶσι E ii. 215.
 δμῶων S. 276.
 δνοφερῆς Th. 107, 736, 807.
 δνοφερῆσι Th. 826.
 δοιά E ii. 50.
 δοῖεν E i. 186.
 δοιοι S. 173, 211.
 δοιω S. 234.
 δοκεύσας S. 333, 425.
 δοκεύων S. 480. Th. 466, 772.
 δολίη Th. 555.
 δολίην Th. 160, 540.
 δολίης Th. 547, 560.
 δόλιχ Th. 186.
 δόλον E i. 83. S. 30. Th. 175, 551, 589.
 δόλον Th. 562.
 δολοφρονέων Th. 550.
 δόλω Th. 889.
 δολωθεῖς Th. 494.
 δόλωσεν XXII. 7.
 δόμεν E i. 352bis.
 δόμοι Th. 767.
 δόμοισι E i. 96.
 δόμον E i. 152. E ii. 364. S. 45, 90. XXXIII. 2.
 δόμονδε S. 38.
 δόμος Th. 386, 751.
 δόμον Th. 753.
 δόμους S. 1.
 δόμων E ii. 138. Th. 752.
 † δονέοντο S. 317.
 δονυσόφ S. 54.
 δος E ii. 71.
 δόσιν E ii. 336.
 δόσις Th. 93.
 δότε Th. 104.
 δότετρα, θανάτοιο E i. 354.
 δοτήρες, θανάτοιο S. 131.
 δύναι LVI. 2.
 δεῦπος Th. 70, 703, 705.
 δοῦρα D. 43.
 δούραθ' E ii. 74.
 δούρατι S. 462.
 δουρι S. 362.
 δουρικλειτῶ XL. 1.
 δογμωθεῖς S. 389.
 δράκον S. 262.
 δράκοντες S. 233.
 δράκοντος S. 144. Th. 322, 825.
 δράκουσι S. 166.
 δράκων S. 223. XV. 2.
 δρεπάνας S. 292.
 δρέπανον Th. 162.
 δρέψασθαι Th. 31.
 * δρία E ii. 148.
 δριμεῖαν S. 261, 411.
 δριμύ S. 457.
 δρομάσκει II. 2.
 † δρύα E ii. 148.
 Δρύαλον S. 187.
 Δρύαντα S. 179.
 δρῦν Th. 35.
 δρυός E ii. 54, 104.
 δρυς E ii. 127, 230. S. 376, 421.
 δρῶν S. 426.
 δῦη E ii. 346.
 * δύναι XIV. 4.
 δυνάμει S. 354.
 Δυναμένη Th. 248.
 δύναμις Th. 420.
 δύναται E i. 213.
 δύνηαι E i. 348.
 δύνουσ' S. 151.
 δύνουσι XLIV.
 δύνωσιν E ii. 234.
 δύο S. 112, 137. Th. 278.
 δῦσαι S. 329, 447.
 δύσειν S. 67.
 δυσηλεγες E ii. 124.
 δυσηλεγος Th. 652.
 δυσελάδος E i. 194.

δυσνομίην Th. 230.
 δυσπέμφειλον Th. 440.
 δυσπέμφελος E ii. 340.
 δυσπεμφέλου E ii. 236.
 δύσσεο S. 108.
 δυσσομενάων E ii. 2.
 δυσφήμοιο E ii. 353.
 δυσφρονέων Th. 102.
 δυσφροσυνάων S. 528.
 δυσωνύμου Th. 171.
 δύω E i. 12. D. 8. S. 402.
 δυωδεκάμηνον E ii. 370.
 δυωδεκαταῖον E ii. 369.
 δυωδεκάτη D. 27.
 δυωδεκάτη D. 10, 12.
 δῶ E i. 352. bis. Th. 933.
 δῶδεκα S. 162.
 δωδέκατος XXII. 10.
 Δωδώνη XXXIX. 5.
 Δωδώνην XVIII.
 δῶη E i. 355.
 δῶκ' S. 400. XLIII. 1.
 δῶκαν E ii. 359. Th. 504.
 δῶκε Th. 819. XXVII. XLII. 2.
 δῶκεν E ii. 323.
 δῶμα Th. 410. † S. 90.
 δῶμασι Th. 285.
 δῶματ' E i. 81, 110, 127. S. 14.
 Th. 75, 114, 783, 804, 963.
 LXXXVIII. 8.
 δῶματα E i. 8. S. 471. Th. 40,
 43, 63, 303, 455, 777,
 816.
 δῶρ' LXXIII. 2. LXXXVII.
 δῶρα E ii. 232. S. 183, 415.
 Th. 103, 399, 412. XXII. 2,
 6. XXXIX. 10. LXXXVII.
 Δωρίδος Th. 241.
 Δωρίς Th. 250, 350.
 δῶροισι S. 47.
 δῶρον E i. 82, 85, 86.
 Δῶρος XXVIII. 2.
 δωροφάγοι E i. 219, 262.
 δωροφάγους E i. 89.
 δῶρον E i. 356.

δῶς E i. 354.
 δῶσουσι E i. 176.
 δῶσω E i. 57.
 δῶτη E i. 353.
 δωτῆρες ἑάων Th. 46, 111, 633,
 664.
 Δωτίω XIX. 2.
 Δωτώ Th. 248.
 δῶωσι Th. 222.

E.

ξ E i. 266. S. 359. Th. 332.
 ξᾶ Th. 772.
 ξαγε E ii. 152.
 ξαρ E ii. 95, 110.
 ξαρι E ii. 80.
 ξαρος E ii. 187.
 ξᾶσαι E i. 340.
 ξασιν E ii. 348. Th. 95, 738,
 809, 823.
 ξαυτῇ Th. 126.
 ἑάων Th. 46, 111, 633, 664.
 ἑβδομάτη D. 41.
 ἑβδόμη D. 6.
 ἑβη Th. 194.
 ἑβησατο S. 338.
 ἑβησατο Th. 423.
 ἑβούλευσε Th. 339.
 ἑβρόντησε Th. 339.
 ἑγγυάλιξεν Th. 485.
 ἑγγύθι E i. 286, 341. E ii. 7,
 318.
 ἑγγύς E i. 247. S. 464, 473.
 ἑγέλνατο E i. 17. Th. 126, 217,
 313, 406, 969. XLI. 2.
 ἑγείραν Th. 666, 713.
 ἑγείρει E i. 20.
 ἑγείρειν E ii. 191.
 ἑγειρέσθην S. 176.
 ἑγέλασσε E i. 59.
 ἑγένοντο Th. 46, 111, 123, 240.
 X. XXVIII. XLI. 3.
 ἑγεντο Th. 705.
 ἑγήμε XXIX. 2.

- ἔγκατα Th. 538.
 ἐγκαταλείπων E i. 376.
 ἐγκάτθετο Th. 487, 890, 899.
 ἐγκύρσας E i. 214.
 * ἐγκώμιον E i. 342.
 ἔγνω E i. 216.
 ἐγρεκύνδοιμον Th. 925.
 ἔρχεα Th. 186.
 ἔρχεῖ S. 417.
 † ἐρχέμαχοι S. 25.
 ἔρχεος S. 360, 365, 456.
 ἔρχεσιν S. 190.
 ἔρχος S. 135, 199, 414, 453.
 † ἐρχώριον E i. 342.
 ἔγώ E i. 10, 57, 106, 172, 206,
 268, 284. E ii. 14, 276. S.
 89. Th. 170.
 ἔγωγε E ii. 300.
 ἔγων E ii. 272.
 ἔδακ' E ii. 69.
 ἐδάμασσε S. 408. Th. 332.
 ἐδάσαντο LXVIII. 2.
 ἐδασσάμεθ' E i. 37.
 ἐδάσσατο Th. 520.
 ἔδειμαν LV.
 ἐδέξατο Th. 479, † 178, 184.
 ἔδησαν Th. 718.
 ἐδίδαξαν E ii. Th. 280. Th. 22.
 ἐδίδου Th. 563.
 ἐδίδουν E i. 138.
 ἔδοι Th. 525.
 ἔδον Th. 30.
 ἐδονεῖτο S. 327.
 ἔδος S. 203, Th. 117, 128.
 ἔδοσαν Th. 141.
 ἔδουσι Th. 640. † E i. 303.
 ἔδρανον XVIII.
 ἔδρη Th. 386.
 ἐδριόωνται Th. 388.
 ἐδρύπτοντο S. 243.
 ἐδύναντο E i. 133.
 † ἐδύναο XIV. 4.
 ἔδυνε S. 124.
 ἐδωδῆς E ii. 211.
 ἔδωκαν E i. 92.
 ἔδωκε E i. 277. S. 125. Th. 914.
 ἔδωκεν E i. 353. bis. Th. 399.
 XLVIII.
 ἐδώρησαν E i. 82.
 ἔειπαν Th. 24.
 ἔειπε E i. 86, 204.
 ἔειπεν XLII. 6.
 ἐέλδεται E i. 379.
 ἐέλδωρ S. 36.
 ἔεργ' E i. 333.
 ἔεργει E i. 267. Th. 751.
 ἔεργων E ii. 98.
 ἔερση S. 395.
 * ἔερσην Th. 83.
 ἔξε Th. 695, 847.
 † ἔξεσε Th. 695.
 ἐξόμενον E ii. 211.
 ἐξόμενος E ii. 349.
 † ἔζων E i. 112.
 ἔην E i. 11, 117. S. 142, 144,
 288. Th. 58, 277.
 ἔην Th. 487, 890, 899.
 ἔησθα E i. 312.
 ἔθ' S. 50.
 ἐθέλει Th. 429.
 ἐθέλεις E i. 106.
 ἐθέλη E i. 278. Th. 604.
 ἐθέλημοι E i. 118.
 ἐθέλησ' E i. 266.
 ἐθέλησθα E ii. 10.
 ἐθέληται E ii. 330. Th. 430, 432,
 439.
 ἐθέλησιν E ii. 286.
 ἐθέλητε Th. 164.
 ἐθέλοι E i. 208.
 ἐθέλουσα S. 198. Th. 443.
 ἐθέλουσι E i. 39.
 ἐθέλω E i. 207.
 ἐθέλωμεν Th. 28.
 ἐθέλων E i. 355.
 ἔθεντο E ii. 130. S. 261, 411.
 Th. 805.
 ἔθεσαν E i. 74. E ii. 274.
 ἔθηκαν E i. 287.
 ἔθηκας LVI. 4.

ἔθηκε S. 123, 136. Th. 400.
 578, 974.
 ἔθηκεν E ii. 295.
 ἔθλασε S. 140.
 ἔθοίνων S. 212.
 ἔθροφθη Th. 192.
 ἔθύναν S. 156, 210, 257, 286.
 † ἔταρι E ii. 80.
 εἰαρινοῖσι E i. 75. Th. 279.
 εἰαρινός E ii. 296, 300.
 εἶασε S. 424.
 εἶατ' Th. 622.
 εἶβετο Th. 910.
 εἶδει S. 5. Th. 153.
 εἶδειν LH.
 εἶδετο XIV. 5.
 εἶδον Th. 589.
 εἶδος E i. 63. E ii. 332. Th. 259,
 619, 908. XXI. 2. LXXIII. 3.
 εἶδότες E i. 185.
 εἶδυῖα E ii. 139.
 εἶδυῖαι Th. 264.
 εἶδυῖαν Th. 313, 887.
 εἶδώς E i. 154. E ii. 349. D. 63.
 Th. 545, 550, 559, 561.
 XI. 2.
 εἶν E i. 346. E ii. 103, 119,
 177, 195, 224, 235, 267.
 Th. 128, 530.
 εἶην E i. 269.
 εἶθα Th. 688.
 εἰκάδα D. 56.
 εἰκάδι D. 28.
 εἶκε S. 353.
 εἶκελα S. 451.
 εἶκελος S. 322.
 εἶκτην S. 390.
 εἰκυῖα S. 206.
 εἰλαπίναις L. 3.
 εἰλαπίνην XLVI.
 Ελλατίδης XXIX. 3.
 εἶλε E i. 154. S. 139. Th. 225.
 Ελλείθυιαν Th. 922.
 εἶλεν S. 457.
 εἶλετο S. 135, 149. Th. 853.
 Poetae min. Gr. Tom. I.

εἰλιγμένος Th. 791. XV. 2.
 εἰλιπόδας D. 31.
 εἰλιπόδοσσι Th. 290. XXXIX. 2.
 εἰλιπόδων Th. 983.
 εἰλύφαζε S. 275.
 εἰλυφόωντες Th. 692.
 εἶμα S. 159.
 εἶμαρτο Th. 894.
 εἶματα E ii. 174.
 εἶμην S. 351.
 εἶν E i. 362. E ii. 25. Th. 290,
 304, 983.
 εἶναι E i. 363. E ii. 234, 259,
 324, 340. Th. 401.
 εἶνὰς D. 46, 47.
 εἶνεκ' Th. 516.
 εἶνεκα V. 4.
 εἶο Th. 392.
 εἶπαδ' Th. 115.
 εἶπατε Th. 108.
 εἶπε Th. 163, 392.
 εἶπειν E ii. 71.
 εἶπεν S. 116.
 εἶποις E ii. 339. XIV. 2.
 εἰπόντι E i. 293.
 εἰποῦς' S. 338.
 εἶπω Th. 645.
 εἰπὼν E ii. 328. S. 122.
 * εἶραις Th. 804.
 * εἰργάζοντο E i. 150.
 † εἶργον E ii. 112.
 † εἶρέας Th. 804.
 εἰρεῦσαι Th. 38.
 εἰρημένος E i. 368.
 εἰρήνη E i. 226.
 Εἰρήνην Th. 902.
 εἰροπόκοι E i. 232.
 εἰροπόκων Th. 446.
 εἰρύμεναι D. 54.
 εἶρυτο S. 138.
 εἶς E i. 206.
 εἶς XIV. 4.
 εἶς' Th. 972.
 εἰσαναβαίνει LVII. 2.
 εἰσαναβαίνων Th. 57.
 P

- εἰσαναβάσσει Th. 989.
 εἰσανέβαινον Th. 508.
 εἰσανίων Th. 761.
 εἶσατο Th. 700.
 εἰσαφίκανε S. 45.
 εἰσαφίκειαι XXXIII. 2.
 εἶσε Th. 174.
 εἰσπέτρησα E ii. 278.
 εἶσι E i. 12, 121. E ii. 178. D.
 5. S. 113. Th. 363, 364.
 εἶσιν E i. 36, 250. E ii. 205.
 D. 58. Th. 942. XIV. 3.
 εἶσκειν E i. 62.
 εἰσόκεν E ii. 180, 248.
 εἰστήκει S. 264, 269.
 εἶσω S. 151.
 εἶχ' E i. 89.
 εἶχε S. 214, 223. XXII. 6.
 εἶχον S. 132, 271, 285, 310,
 811.
 εἶως S. 378.
 † ἐκαίετο Th. 862.
 ἐκαίνυτο S. 4.
 ἐκάλεσας Th. 391.
 ἐκαρτύναντο Th. 676.
 ἐκάς S. 217. LXVIII. 2.
 ἐκαστα E ii. 11. Th. 73. XXXIII.
 1.
 ἐκαστοι Th. 370.
 ἐκαστον Th. 393.
 ἐκαστος S. 283, 299. Th. 459.
 ἐκάστω Th. 151, 672.
 Ἐκάτη Th. 441.
 ἐκατηβαλέτας S. 100.
 ἐκατηβόλου S. 58.
 Ἐκάτην Th. 411, 418.
 ἐκατόμβας S. 479.
 ἐκατόν E i. 129. E ii. 74. Th.
 150, 671, 825.
 ἐκγεγαυῖα E i. 254.
 ἐκγεγαυῖαι Th. 76.
 ἐκγεγόμεσθα Th. 648.
 ἐκείνην Th. 450.
 ἐκείνη S. 72.
 ἐκαίτο S. 172, 221.
 ἐκέλετο S. 341.
 ἐκέλευσε E i. 60.
 ἐκηβόλου Th. 94.
 ἐκητι E i. 4.
 * ἐκδορε Th. 281.
 ἐκδορέψασθαι D. 17.
 ἐκιοι E i. 343. S. 277, 284.
 ἐκκορυφώσω E i. 106.
 ἐκλεψ' E i. 51.
 ἐκλίνθη Th. 711.
 ἐκλονέοντο S. 317.
 ἐκλυε S. 68.
 ἐκπαγλους E i. 153.
 ἐκρίνοντο Th. 635.
 ἐκρυψε E i. 47, 137. Th. 482.
 ἐκτανε LIX. 3.
 ἐκτεινε Th. 527.
 ἐκτελέα E ii. 84.
 ἐκτελέσαι S. 22.
 ἐκτελέσας S. 38.
 ἐκτελέσῃ E ii. 183.
 ἐκτη D. 18, 21.
 ἐκτολυπεύσας S. 44.
 † ἐκτολμήσας S. 44.
 ἐκτός E ii. 347.
 ἐκτοσθεν E i. 115. S. 246, 773,
 813. Th. 752.
 ἐκτυπε S. 383.
 ἐκτυπον S. 61.
 ἐκτω E. ii. 231.
 ἐκφυγε Th. 182.
 ἐκῶν E i. 280. Th. 232.
 ἐλαίω E ii. 140.
 ἐλασαν S. 372.
 ἐλάσειας E ii. 93.
 † ἐλάσεν S. 414.
 ἐλάσας Th. 522.
 ἐλάτας E ii. 127. S. 188.
 ἐλάτης S. 190.
 ἐλαῦνοι E ii. 61.
 ἐλάφοιο S. 402, 407.
 ἐλαφος L. 2.
 ἐλάφους L. 3.
 ἐλαφρότερος E ii. 35.
 ἐλαχεν Th. 422, 424.

ἄλγχα Th. 26.
 ἄλεν Th. 167.
 ἄλειν S. 337.
 ἄλεκτο S. 46.
 Ἐλένης E i. 164.
 ἄλεόν E i. 203.
 ἄλῃσθαι E i. 285, 364.
 ἄλεν Th. 549.
 Ἐλευθῆρος Th. 54.
 ἄλεφαίρετο Th. 330.
 ἄλεφαντι S. 141.
 ἄλῃλται Th. 726.
 ἄλῃται E i. 319, 357. E ii. 223.
 ἄλθῃν S. 432.
 ἄλθῃ E i. 337. E ii. 161, 227, 248.
 ἄλθῃσι XXXIX. 10.
 ἄλθοντος E ii. 282.
 ἄλκας E ii. 70. D. 31.
 ἄλκεσιν S. 295.
 Ἐλίκη S. 381.
 Ἐλίκην S. 475.
 ἄλκοβλέφαρον Th. 16.
 Ἐλικῶνι Th. 7.
 Ἐλικωνιάδεσσ' E ii. 276.
 Ἐλικωνιάδων Th. 1.
 Ἐλικῶνος E ii. 257. Th. 23.
 ἄλκωπίδα Th. 298, 998.
 ἄλκωπίδι Th. 307.
 ἄλκλαετο Th. 665.
 ἄλκον E i. 154.
 ἄλκε S. 158.
 ἄλκῃμεν E ii. 249, 290.
 ἄλκῃδόν S. 302.
 ἄλκομένης E i. 218.
 ἄλκόντων E ii. 87.
 ἄλλαβεν Th. 179.
 Ἐλλάδος E ii. 271.
 ἄλλεδανοῖσι S. 291.
 Ἐλληνος XXVIII.
 ἄλλοπας S. 212.
 Ἐλλοπίη XXXIX.
 ἄλπίδα E ii. 116.
 ἄλπῃς E i. 96. E ii. 118.
 ἄλπόμενος S. 66.

ἄλμα E ii. 54.
 ἄλματι E ii. 48.
 ἄλυστο Th. 528.
 ἄλῶν Th. 487.
 ἄμ' E ii. 14.
 ἄμαρνάσθην S. 233.
 ἄμας E i. 55.
 ἄμαχοντο S. 301. Th. 636, 712.
 ἄμβαλε S. 414, 453. LXIV. 2.
 ἄμβασιλεύει Th. 71.
 ἄμβασίλευεν E i. 111, + 167.
 ἄμβεβανίαν Th. 12.
 ἄμβεβαῶς S. 195.
 + ἄμεινε E i. 97.
 ἄμειο S. 361, 449.
 ἄμελε E i. 145.
 ἄμελλε S. 126. Th. 468, 490.
 ἄμελλεν Th. 552.
 ἄμεν Th. 500.
 ἄμενοῖνα S. 368.
 ἄμήσατο E i. 49, 95.
 ἄμινε E i. 97.
 ἄμίσγετο Th. 56.
 ἄμμαπέως S. 442.
 ἄμμεμανία S. 439.
 ἄμμεναι E i. 270. Th. 400, 610.
 III. 2.
 ἄμμενέως S. 429. Th. 712.
 ἄμμορς E i. 845. bis. Th. 414, 426.
 ἄμοι S. 94. Th. 164.
 ἄμὸς E i. 269. E ii. 251.
 ἄμπαλιν S. 145.
 ἄμπεδον XLVII. 7.
 ἄμπελαδόν E ii. 352.
 ἄμπελάσαντες S. 109.
 ἄμπεσε S. 420.
 ἄμπης E i. 141, 177. S. 259.
 ἄμπίμπλησι LVI. 7.
 ἄμπίπτων E ii. 129.
 ἄμπλην S. 372.
 ἄμπνεύσας E ii. 126.
 ἄμπορίην E ii. 264.
 ἄμῳ E ii. 301. S. 362.
 ἄναιε S. 14.

- ἔλαιον LXXXVIII. 3.
 ἐναλλήγκιοι S. 88. Th. 142.
 ἐναλλήγκιον E i. 28.
 ἐναντίοι S. 184. Th. 646, 650.
 ἐναποφύχειν E ii. 377.
 ἔναρα S. 367.
 ἐναργές LV. 2.
 ἐναρίζων S. 194.
 ἐναρφόρος S. 192.
 ἐνάτη D. 8.
 ἐναύλους Th. 129.
 ἔνδεκα XXII. 10.
 ἐνδεκάτη D. 10.
 ἐνδεκάτης D. 12.
 ἐνδήμοισι E i. 223.
 ἔνδοθεν E ii. 141, 219, 351.
 ἔνδοθι Th. 964. XXXVII. 4. * E
 ii. 141, 219, 351.
 ἔνδον E i. 31, 97. E ii. 70, 94.
 ἔνδρουον E ii. 87.
 ἐνδυκέως S. 427.
 ἐνέθης Th. 174, 588.
 ἐνεῖται Th. 784.
 ἐνέκη E ii. 181.
 ἐνειμαν E i. 222.
 ἐνεκ' E i. 162, 164. S. 82. Th.
 983. XX. 2.
 ἐνέκειτο † Th. 148, 146.
 ἐνέπνευσαν Th. 31.
 ἐνεποιήσαντο Th. 7.
 ἐνέποντες E i. 260.
 ἐνέπων E i. 192.
 ἐνερθ' Th. 720.
 ἐνέροισι Th. 850.
 ἔνη D. 6.
 ἐνήεος Th. 651.
 ἐνήρατο Th. 316.
 ἔνθ' E i. 165. S. 14, 335, 413.
 Th. 303, 330, 621. XXIV.
 ἔνθα E ii. 113, 274, 277. S. 34,
 334, 366, 440. Th. 63, 301,
 432, 436, 481, 586, 729,
 734, 742 bis, 767, 807.
 ἐνθάδ' E ii. 272.
 ἐνθάδε Th. 736, 775, 811.
 XXXIX. 5.
 ἔνθεν S. 281. Th. 9, 193.
 ἐνθρέψασθαι D. 17.
 ἔν E ii. 367. Th. 189, 199,
 297, 618, 971, 978.
 ἐν E i. 107, 130, 367. E ii.
 149, 240, 257, 261, 307,
 360. S. 261, 276, 434. Th.
 191, 239, 549, 581, 611,
 645, 713, 990.
 ἐνιαύσια E ii. 67.
 ἐνιαυτὸν E i. 44. E ii. 179. Th.
 740, 795, 799.
 ἐνιαυτὸς Th. 50.
 ἐνιαυτοῦ E ii. 4. Th. 493.
 ἐνιαυτούς Th. 636.
 ἐνιαυτῶν S. 87. Th. 184.
 ἐνικάτθεο E ii. 245. E i. 27.
 ἐνισπεῖν Th. 369.
 ἐννάτες Th. 801.
 ἐνναετήρῳ E ii. 54.
 ἐννέα Th. 56, 60, 76, 722, 724,
 790, 803, 917. L.
 ἐννέπετε E i. 2.
 ἐννεσλήσι Th. 494.
 ἐννήφιῃ E ii. 28.
 ἔννοσιγαῖον Th. 15, 456.
 ἔννοσιγαιος Th. 818.
 ἔννοσιγαίου Th. 980.
 ἔννοσιγαλῶ Th. 441. XXXVI.
 2.
 ἐννύχαι Th. 10.
 ἐννύχιος S. 32.
 ἐνόησαν S. 410.
 ἐνόησε E i. 89. Th. 438.
 ἐνοπήν Th. 708.
 ἐνοσιν Th. 706.
 ἐνοσίς Th. 681, 849.
 ἐνοσλήθων E ii. 285. XXII. 2.
 ἐντὸς E i. 267. S. 312. Th. 37,
 51, 159, 408, 751, 753.
 ἔντοσθς E ii. 138, 160. Th. 598,
 741.
 ἔντοςθεν S. 130, * 246.

- ἐντύνασθαι E ii. 250.
 Ἐνυαλίῳ S. 371.
 ἔνυδρον LVIII.
 Ἐνὺ Th. 273.
 Ξ X. 1.
 ξάγαγ' Th. 586.
 Ἐξάδιον S. 180.
 ξαλαπάξει E i. 187.
 ξεάλασθαι E i. 105. E ii. 376.
 D. 38.
 ξαπάτας Th. 205.
 ξαπατάτω E i. 371.
 ξαπατήσας Th. 889.
 ξαπάτησε E i. 48.
 ξαπάτησεν Th. 565.
 ξαπατήσῃ E i. 321.
 † ξαπατίσκων Th. 537.
 ξαπαφίσκων Th. 537.
 ξεαυτίς Th. 654, 659, 915.
 ξεγέγονον Th. 106, 124, 147,
 154, 263, 362, 421, 630,
 668, 916. XIII. 1. † Th.
 648.
 † ξέεθορε Th. 281.
 ξει E i. 270.
 ξείης Th. 738, 809.
 ξείλετο E i. 104.
 ξελίαν Th. 491.
 ξελάουσι E i. 222.
 ξέλαιον Th. 820.
 † ξελάσσωσι E i. 222.
 ξέλετο S. 89.
 ξελθεῖν Th. 772.
 ξελθοῦσα E i. 216.
 ξέρειν Th. 394.
 ξεναρεῖν S. 329.
 ξενάριξε Th. 289.
 ξέπτῃ E i. 98.
 ξερρεῖν XXXIX. 9.
 † ξερρώ S. 330.
 ξερριπόντες S. 174.
 ξερριπόντος Th. 704.
 ξερρύσας E ii. 244.
 ξετέλεσσ Th. 403.
 ξετέλεσσαν Th. 881.
 ξετέλεσσαν E i. 83.
 ξετελείτο Th. 1002.
 ξεφραάνθη Th. 200.
 ξεήκοντα E ii. 182.
 ξεήμησε Th. 497.
 ξεήρχον S. 205.
 ξέικετ' S. 471.
 ξιτόν Th. 732.
 ξόπιθεν S. 130.
 ξοπίσω E i. 88. Th. 182, 500.
 ξοχ' D. 9.
 ξοικός Th. 295.
 ξοικότα E i. 233. Th. 584, 834.
 ξοικῶς S. 215, 228, 314.
 ξοῖο Th. 472, 496.
 ξολπα E i. 271. E ii. 93.
 ξόν LVIII.
 ξόν E i. 58, 358. S. 9, 45. Th.
 687, 818, 853. *XXXIX.
 6.
 ξόντα E i. 29, 44. E ii. 322.
 Th. 82, 38. bis. 616, 817.
 ξόντας E i. 153. E ii. 70. Th.
 719.
 ξόντες E i. 247. S. 189. Th. 851.
 XLVII. 2.
 ξόντι E i. 361. Th. 465.
 ξόντος E ii. 94, 120.
 ξόντων E ii. 132, 336. Th. 21,
 33, 105, 698, 801.
 ξός Th. 489.
 ξοῦ E i. 326. S. 454.
 ξοῦς Th. 401, 467.
 ξοῦσα E i. 290. Th. 448, 752,
 753.
 ξοῦσαν E i. 206.
 ἐπάγων Th. 176. LXXVIII.
 † ἐπαινέσσει E i. 12.
 ἐπαινῆς Th. 768, 774.
 * ἐπαινῆσις E i. 12.
 ἐπάκουε E i. 278.
 ἐπακουὸν E i. 29.
 ἐπακούσης E ii. 66.
 ἐπάλεα E ii. 111.
 ἐπαλμένος Th. 855.

- ἐπάρμενα E ii. 245.
 ἐπάσαντο Th. 642.
 ἐπασσύνερας Th. 716.
 ἐπαυρεῖ † E i. 238. E ii. 37.
 ἐπάγνωσεν E i. 358.
 ἐπέ Th. 84.
 ἔπεα S. 117, 326, 425.
 ἐπέβησαν E ii. 277.
 ἐπέβησε E ii. 198.
 † ἐπεβήσετο S. 338.
 ἐπέεσσι E i. 184.
 ἐπέεσσιν E i. 330. Th. 90.
 ἐπέθηκε Th. 732.
 ἐπέθηκεν E i. 332.
 ἐπεῖ E i. 83, 104, 120, 139, 155, 269, 276, 363. E ii. 51, 205, 346, 367. D. 38. S. 110, 218, 336. Th. 171, 420, 428, 820, 853, 857, 881.
 ἐπελεγτο S. 21.
 ἐπειδὴ Th. 585. * E i. 120.
 ἐπειδ' S. 347.
 ἐπειτ' E i. 172, E ii. 234. S. 332, 424.
 ἔπειτα E i. 136, 173, 292. E ii. 225. S. 465, 469. Th. 116, 132, 193, 210, 469, 492, 536, 889, 897. XXII. 6.
 Ἐπειῶν XXX. 2.
 ἐπέκειτο Th. 143.
 ἐπέλθεμεν XIV. 4.
 ἐπεμαίετο XLII. 4.
 ἐπέμβαλε E i. 98.
 ἐπεμβεβαὼς S. 324.
 † ἐπεμνήσαντο Th. 503.
 ἐπεμψε Th. 784.
 ἐπέπλων E ii. 268.
 ἐπερρώσαντο Th. 8.
 ἐπεστενάχιζε Th. 843.
 ἐπέστενε Th. 679.
 ἐπέσχετο Th. 177.
 ἔπεται E i. 220.
 † ἐπέτειλεν S. 94.
 ἐπέτελλε Th. 996.
 ἐπετίλλετ' S. 94.
 ἐπετέρπετο Th. 158.
 ἐπέφαντο S. 166.
 ἐπεφηνεν S. 57.
 ἐπέφραδε Th. 74, 162.
 † ἐπέφρασδε Th. 74.
 ἐπεφράσσατο Th. 160.
 ἐπέφυκον E i. 148. S. 76. Th. 152, 673.
 ἐπέχοντες Th. 711.
 ἐπέων E ii. 21.
 ἐπήγαγε E i. 240.
 ἐπηγεταναί E ii. 135.
 ἐπηγετανόν E ii. 225.
 ἐπηγετανός E i. 31.
 † ἐπήλασε E i. 240.
 ἐπήν E i. 114.
 ἐπήν E i. 289. E ii. 218, 232, † 346. Th. 799. XLVI. 2.
 ἐπημνησαν Th. 664.
 ἐπηνύσθη S. 311.
 ἐπήρατον E i. 63. Th. 67.
 ἐπηράτου XXXVII. 4.
 ἐπηρεφέας Th. 598.
 † ἐπήσαν S. 266.
 ἐπὶ E i. 11, 20, 90, 102, 111, 132, 135, 148, 156, 192, 234, 250, 324, 329, 335, 340, 359, 369. E ii. 45, 52, 62, 86, 116, 145, 152, 162, 166, 167, 177, 199, 210, 262, 312, 372, bis, 376. D. 33, 51. S. 39, 76, 137, 147, 162, 200, 231, 283, 286, 242, 306, 309, 321, 370, 403, 462. Th. 83, 95, 146, 152, 153, 531, 540, 555, 556, 557, 564, 604, 673, 789, 798, 802, 972, 998.
 ἐπιβάντες S. 286.
 ἐπιβᾶσα E ii. 297.
 ἐπιβήμεναι S. 40.
 ἐπιβῆναι S. 16.
 ἐπιδείλα D. 46, 57.
 ἐπιδέρεται E i. 266. Th. 760.

ἐπιδευής Th. 605.
 ἐπιδώσω E ii. 14.
 ἐπιείκελα Th. 968, 1019.
 ἐπιείκελον S. 182. Th. 987.
 ἐπεικές XX. 5.
 ἐπιθεις E ii. 315.
 ἐπιθήκη E i. 378.
 ἐπίθοντο E i. 69. Th. 474.
 ἐπιθρώσκουσα S. 438.
 ἐπίκλησιν Th. 207.
 ἐπίκλοπον E i. 67, 78.
 ἐπίκουροι Th. 815.
 † ἐπικρατέοντα S. 308.
 ἐπικρατέως E i. 204. S. 321, 419, 461.
 * ἐπικροτέοντα S. 308.
 ἐπικυρωῶντες S. 234.
 ἐπιλήθεο E i. 273. Th. 560.
 ἐπιλήθεται Th. 102.
 ἐπιμάρυροι S. 20.
 ἐπιμειδήσας Th. 547.
 ἐπιμετρέησω E ii. 15.
 Ἐπιμηθεά E i. 84. Th. 511.
 Ἐπιμηθεὺς E i. 85.
 ἐπιμίσγεται Th. 802, 803.
 ἐπιμωμητῇ E i. 13.
 ἐπιόντα E ii. 293. S. 333, 425, 458.
 ἐπιόρκοις D. 40.
 ἐπιόρκον E i. 280. Th. 232, 793.
 † ἐπιπάγχυ E i. 262.
 ἐπιπειθόμενος S. 369.
 ἐπιπλομένου Th. 493.
 ἐπιπλομένων S. 87.
 † ἐπιπλον S. 291.
 ἐπιπνέουσai Th. 872.
 ἐπιρρόθοι E ii. 178.
 ἐπίσκοπον XLVII. 4.
 ἐπισμυγερῇ S. 264.
 ἐπιστάμενος E i. 107.
 ἐπισταμένως Th. 87.
 ἐπιστολάδην S. 287.
 ἐπιστρέφεται Th. 753.
 ἔπισχε S. 446.
 † ἐπίσχε S. 350.

ἐπίσχετον S. 350.
 ἐπιτέλλεται E ii. 185.
 ἐπιτελλομένων E ii. 1.
 * ἔπιτνον S. 291.
 ἐπίφρονα Th. 122, 896.
 ἐπίφρονι Th. 661.
 † ἐπιφροσύνησιν Th. 658.
 † ἐπιχεύει E ii. 201.
 ἐπιχθόνιοι E i. 122. * 140.
 XXXIX. 8.
 ἐπιχθονίοις D. 58.
 ἐπιχθονίοισι Th. 372, 755.
 ἐπιχθονίους Th. 231.
 ἐπιχθονίων Th. 416. LII. LXXIII.
 ἐπιχθύνων S. 217.
 ἔπλετο Th. † 193, 425, 836.
 XLIII. 2.
 † ἔπλην S. 372.
 * ἔπλητ' Th. 193.
 ἐπολήσεν E ii. 298.
 ἔποιτο E ii. 24, 59.
 ἐπομόσση Th. 793.
 ἔπονται Th. 268.
 ἔποντο S. 277.
 ἐποπτεύειν D. 3.
 ἐπόρουσε S. 452.
 ἐπόρουσεν S. 442.
 ἔπος E ii. 74, 328. S. 330.
 ἐποῦατο S. 222.
 ἐποτρύνειν E ii. 215.
 ἔπρεσε Th. 856.
 ἐπτά S. 272. LVI. 5.
 ἐπταπόδην E ii. 42.
 ἐπτάπορου Th. 341.
 ἐπτακύλῳ S. 49. E i. 161.
 * ἔπτατο S. 222.
 ἐπτολήται E ii. 65.
 ἐπώνυμον Th. 144, 282. XLVII. 3.
 ἔπωρε S. 69.
 ἔραζ' S. 174, 268.
 ἔραζε E ii. 39, 91.
 ἔράσσατο Th. 915.
 ἔρατὰ Th. 879.
 † ἔρατεινῇ III. 3.

- ἰρατεινὴν Th. 136, 642, 909.
 ἰρατὴ Th. 259, 353, 355.
 ἰρατῇ Th. 970, 1009, 1017.
 * III 3.
 ἰρατὴν Th. 65.
 ἰρατὸς Th. 70.
 ἰρατὸς Th. 78, 287.
 ἰργ' E i. 145. E ii. 139. Th. 264, 879, 903. XXIX. 1.
 ἰργα E i. 46, 64, 119, 123, 229, 236, 252, 304. E ii. 11, 16, 72, 172. D. 3, 9. S. 34, 165, 244, 297, 313. Th. 89, 166, 172, 603. LXV.
 ἰργάζεσθαι E i. 312, 380. E ii. 56, 240.
 ἰργάζεν E i. 297. E ii. 15.
 ἰργάζῃ E i. 310.
 ἰργάζηται D. 63.
 ἰργαζόμενος E i. 307.
 ἰργάζονται Th. 440.
 ἰργάζοντο E i. 150.
 ἰργάσασαι E i. 43.
 ἰργματ' Th. 823.
 ἰργματι D. 37.
 ἰργοιο E i. 21. E ii. 196.
 ἰργοις E ii. 167. Th. 146.
 ἰργον E i. 20, 309, 314, 380. E ii. 27, 30, 40, 58. D. 15. S. 22, 38. Th. 171, 210, 677, 836, 954.
 ἰργου E i. 28. E ii. 61, 197.
 ἰργω E i. 380. E ii. 62. Th. 158.
 ἰργων E i. 306, 332. E ii. *112, 259. Th. 595, 601, 710.
 ἰρδεν E i. 35, 135, 334, 380. E ii. 378. XXXIII. 3.
 ἰρδοις E i. 360.
 ἰρδων Th. 417.
 ἰρέβει Th. 125.
 ἰρεβεννὴ E i. 17. Th. 213.
 † ἰρεβεννῆς Th. 744.
 ἰρεβενσφιν Th. 669.
 ἰρεβος Th. 123, 515.
 ἰρεπομένης Th. 704.
 ἰρεμνὴν S. 444.
 ἰρεμνῆς Th. 334, 744, 758.
 ἰρεξε LXIX.
 † ἰρενόμενον E ii. 94.
 ἰρέω E i. 200, 284. E ii. 279. S. 330.
 ἰρήρισταί LIII. 2.
 ἰριβροχῶ Th. 832.
 ἰριγδουποιο Th. 41.
 ἰριδι Th. 705.
 ἰριδος Th. 637, 710.
 ἰρίδων E i. 11.
 ἰριξε S. 5.
 ἰρίζετο Th. 534.
 ἰριζηλέος Th. 30.
 ἰριθον E ii. 220.
 ἰριθος E ii. 221.
 ἰρίκτυπον Th. 456.
 ἰρικτύπου Th. 930.
 ἰρικτύπω Th. 441.
 ἰρικυδέος Th. 988.
 ἰρίμυκον D. 26.
 ἰρων E i. 16. Th. 225.
 ἰρινεὸς XIV. 1.
 ἰριννας D. 39.
 ἰριννῦς Th. 185, 472.
 ἰριπ' S. 423.
 ἰρις E i. 24, 28. D. 40. S. 143, 156. Th. 226, 782.
 ἰρίσαντες E ii. 57.
 ἰρισθενέος E ii. 34. Th. 4.
 ἰρισμαράγοιο Th. 815.
 ἰρίφους D. 22.
 ἰρίφων E ii. 161, 210.
 ἰρκος Th. 726.
 ἰρμάων IX. 1.
 ἰρμείην E i. 68.
 ἰρμῇ Th. 444.
 ἰρμῇν Th. 938.
 ἰρμιόνην XL. 1.
 ἰρμον Th. 343.
 ἰρξας E ii. 328.
 ἰρξει E i. 325.
 ἰρξῃς E ii. 326.
 ἰροεσσα Th. 245, 251, 357.

- ἔρος Th. 120, 201; 910.
 ἔρρεον V. 3.
 ἔρρηξ S. 140.
 ἔρρηξεν S. 415.
 ἔρρίγοντι S. 228.
 ἔρριψε Th. 181.
 ἔρρώοντο S. 280.
 ἔρουθει Th. 290, 983.
 ἔρκει Th. 616.
 ἔρύκοι E i. 28.
 ἔρυμα E ii. 154.
 ἔρυμνήν XV. 1.
 ἔρύσαι E ii. 242.
 ἔρυσάρματος S. 369.
 ἔρυσάμενος S. 457.
 ἔρυτ' Th. 304.
 ἔρυτο S. 415.
 ἔρχεται E ii. 87; 133. S. 439.
 Th. 751, 796.
 † ἔρχετο S. 200.
 ἔρχόμενοι Th. 272.
 ἔρχόμενον Th. 91.
 ἔρως II.
 ἔσαν Th. 829. XXXVII. 4.
 ἔσεσθαι Th. 210.
 ἔσθ' S. 85.
 ἔσθαι E i. 276. E ii. 367.
 † ἔσθεμεν E i. 276.
 ἔσθῃτι Th. 574.
 ἔσθιαι Th. 773.
 ἔσθλα E i. 116, 177, 284.
 ἔσθλα D. i. 10.
 ἔσθλη D. 24, 30, 48. Th. 435,
 439, 444.
 ἔσθλῃ E ii. 258.
 ἔσθλοι E i. 122.
 ἔσθλοῖσιν E i. 119.
 ἔσθλόν E i. 364. E ii. 92. S.
 14, 107. Th. 972.
 ἔσθλος E i. 242, 293. Th. 225.
 ἔσθλου E i. 345. E ii. 252.
 ἔσθλους XXII. 9. XXXVIII.
 ἔσθλω Th. 609.
 ἔσθλων E ii. 334.
 ἔσθοντες E i. 304.
 ἔσιδη E ii. 223.
 ἔσιδωσι Th. 82.
 * ἔσκατθετο Th. 890.
 ἔσκε E i. 150.
 ἔσκέδασ' E i. 95.
 ἔσκλασαν Th. 716.
 ἔσκομισαι E ii. 224.
 ἔσμαράγησεν Th. 679.
 ἔσμαράγισε Th. 693.
 ἔσπεριδας Th. 215.
 ἔσπεριδες Th. 275.
 ἔσπεριδων Th. 518.
 ἔσπερον E ii. 170.
 ἔσπετε Th. 114.
 ἔσπετο Th. 201, 418.
 ἔσποντ' S. 26.
 ἔσσαμένη E i. 221.
 ἔσσάμενοι E i. 124, 253.
 ἔσασσθαι E ii. 154.
 ἔσσαι E i. 308.
 ἔσσειται E ii. 121.
 ἔσσεται E i. 182, 188, 199.
 E ii. 263.
 ἔσσόμενα Th. 32. 38.
 ἔσσομένοισι E i. 56.
 ἔσσόμενος S. 340, 411, 435.
 Th. 181.
 ἔσσυτ' S. 458.
 ἔσται E i. 34. 191. E ii. 21,
 96.
 ἔσταλατ' S. 288.
 ἔσταόν' S. 61.
 ἔστασαν S. 191, 196.
 ἔστασιν Th. 769.
 ἔστειχεν XLII. 6.
 ἔστειχε Th. 690.
 ἔστεφάνωται Th. 382.
 ἔστεφάνωτο S. 204.
 ἔστη S. 361, 434.
 ἔστηκεν Th. 745.
 ἔστηως Th. 519, 747.
 ἔστηρικται Th. 779.
 ἔστηρικτο S. 218.
 ἔστιγ E ii. 352.
 † ἔστιγν Th. 454.

- ἔστω E i. 304, 868.
 ἐσφαράγιζον Th. 706.
 † ἐσφαράγιζον Th. 706.
 ἔσχατα Th. 731.
 ἐσχατιῇ Th. 275, 622. XXXIX.
 5.
 ἔσχεν Th. 608. † S. 457.
 † ἔσχει Th. 608.
 ἔσχον E i. 125. Th. 113.
 ἔσω Th. 750.
 ἔτ' E i. 156, 380. Th. 531,
 666.
 ἐταῖρον E ii. 325.
 ἐταῖρος E i. 181.
 ἐταίρω E i. 181.
 ἐτανύσθη Th. 177..
 ἑτάρον E ii. 384.
 ἔτεα E i. 129. Th. 803.
 ἔτειρεν LI.
 ἔτεκ' Th. 60, 295.
 ἔτεκε Th. 211, 287.
 ἐτέκνωσε XLIII.
 ἐτελέσθη Th. 59.
 † ἐτέλεσε E i. 59.
 ἐτέρῃ Th. 752. XLII. 5.
 ἐτέρην E i. 17.
 ἐτέρῃφι E i. 214.
 ἐτεροζήλως Th. 544.
 ἑτεροὶ Th. 367.
 ἕτερον E i. 27, 106, 376. E ii.
 52, bis. Th. 602.
 ἕτερος E i. 187. Th. 762.
 ἐτέρου E i. 187.
 ἐτέρωθεν S. 184, 281. Th. 676.
 ἔτευξε XXXI. 3.
 ἐτέτυκτο S. 208.
 ἐτέων E ii. 314.
 ἐτήκετο Th. 862.
 ἐτητυμα E i. 10.
 ἐτητυμος XIV. 5.
 ἔτι E ii. 81, 120. S. 176, 241.
 Th. 428, 687.
 ἔτιτε Th. 212, 819, 922, 943,
 1014. I. 1.
 ἔτιχεν Th. 310, 934, 1008.
 VII. 1. XXI. 3.
 ἔτικτον Th. 45.
 ἐτινάσσεται Th. 680.
 ἔτισας LVI. 3.
 ἔτισε S. 10.
 ἐτιταίνετο S. 229.
 ἔτλη S. 73, 432.
 ἔτοιμα LXII.
 ἔτους E i. 171.
 ἔτραπ' S. 456.
 ἐτρέπεον S. 301.
 ἔτραπον Th. 58.
 ἔτρεφε Th. 107, 1001. IV.
 ἐτρέφετ' E i. 130.
 ἐτρύγων S. 292.
 ἐτύμοισιν Th. 27.
 ἐτύχησε XXII. 11.
 ἐτύχθη S. 366.
 ἐτώσια E ii. 20. Th. 182.
 ἐτωσιοεργός E ii. 29.
 ἐτώσιον E ii. 58.
 εὖ E i. 23, 107, 293, 347, bis.
 E ii. 109, 140, 218, 290,
 324. D. 1, 42. S. 356. Th.
 73.
 εὖ Th. 885.
 Εὐαγορή Th. 257.
 εὐάει E ii. 217.
 Εὐάερνη Th. 259.
 Εὐβοίαν XLVII. 3.
 Εὐβολὴν E ii. 269.
 εὐδαίμων D. 62.
 εὐδμήτοιο III. 4.
 εὐδμητων S. 242.
 Εὐδώρη Th. 244, 360. LX. 3.
 εὖει E ii. 323.
 εὐειδής Th. 250, 354.
 εὐειδῇ XXI. 4.
 εὐεργές E ii. 247.
 εὐεργεσιῶν Th. 503.
 εὐερχέος E ii. 350.
 εὐζώνοιο S. 31.
 εὐζωνος VII. 1.
 Εὐήνον Th. 345.

εὐθεΐας Th. 541.
εὐθημοσύνη E ii. 89.
εὐκηλήτεια E ii. 82.
εὐκῆλος E ii. 289.
εὐκόσμως E ii. 246.
† *εὐκρατος* E ii. 212.
Εὐκράντη Th. 243.
† *Εὐκράτη* Th. 248.
εὐκρινέες E ii. 288.
εὐκτίμενον S. 81.
εὐλείμων XXXIX. 1.
εὐμμελής S. 368.
εὐνάξη E i. 337.
Εὐνείκη Th. 247.
εὐνή S. 36.
εὐνηθεΐσα Th. 133, 380, 634.
εὐνηθεΐσαι S. 6. Th. 967, 1018.
εὐνήν Th. 404.
εὐνῆς E i. 327. S. 40. XX. 2.
Εὐνομίην Th. 902.
εὐξη E ii. 356.
εὐξοον S. 352.
εὐορκος S. 207.
εὐόρκου E i. 188, 283.
† *εὐοχέων* E ii. 95.
* *εὐοχθέων* E ii. 95.
εὐπεπλον Th. 273.
εὐπολίητα S. 64.
εὐπλεκέων S. 306.
εὐπλεκέων S. 370.
εὐπλόκαμοι L. 5.
† *εὐπλόκαμος* E i. 298.
Εὐπόμπη Th. 261.
εὐπυργος S. 270.
εὐράμενος III. 3.
εὐρε S. 58.
εὐρέα E ii. 268. Th. 762, 781, 790, 972.
εὐρέϊ E ii. 125.
εὐρεΐα S. 373. Th. 458.
εὐρείη Th. 480.
εὐρεῖος XII. 2.
εὐρης E i. 349. E ii. 45.
εὐρόειπτην Th. 343.
Εὐρύαλη Th. 276.

Εὐρυβλή Th. 375.
Εὐρυβλήν Th. 239.
Εὐρυβλῆς Th. 931.
Εὐρυγύης XLV.
εὐρυμετώπους Th. 291.
εὐρυμετώπων S. 382.
εὐρὺν E i. 244. Th. 373. 517. 746, 868.
Εὐρυνόμη Th. 358, 907.
εὐρουδεῖης E i. 195. S. 464. Th. 119, 498, 620, 717, 787.
† *εὐρυόδοντα* Th. 119.
εὐρύοπα E i. 227, 237, 279. Th. 514, 884.
εὐρὺς Th. 45, 110, 679, 702, 840.
Εὐρυσθῆα S. 91.
εὐρύστεργος Th. 117.
Εὐρυτίωνα Th. 293.
Εὐρυτον XLI. 2.
εὐρώεντα E i. 152. Th. 739, 810.
εὐρώεντι Th. 731.
Εὐρώπη Th. 357.
εὺς E i. 50. S. 56. Th. 565.
εὐσώτρου S. 273.
εὐστέφανον S. 80. Th. 196.
εὐστέφανος E i. 298. Th. 255, 1008. LX. 2.
εὐστεφάνω Th. 978.
εὐσφυρον Th. 961.
εὐσφύρου S. 16.
εὐσφύρω S. 86. Th. 254.
εὐτ' E i. 321. E ii. 48, 66, 76, 179, 182, 216, 227, 237, 264. D. 4. S. 255, 331. Th. 28.
εὐτε S. 164.
Εὐτέρπη Th. 77.
εὐτρήτου Th. 863.
εὐτρογάω E ii. 217. D. 42.
εὐτροχον S. 463.
εὐτυκτον S. 136.
Εὐφημον XXXVI. 2.
εὐφρονα D. 11.
εὐφροναί E ii. 178.

- † εὐφρονες E i. 118.
 Εὐφροσύνην Th. 909.
 εὐχαὶ LKV.
 εὐχὰς Th. 419.
 εὐχασθαι E ii. 83.
 εὐχέσθην XXIV.
 εὐχονται Th. 441.
 εὐχος Th. 628.
 εὐχολέων S. 68.
 εὐάνυμον Th. 409.
 ἐφ' E i. 102, 161. S. 406, 458.
 ἔφαινον Th. 677.
 ἔφασαν Th. 29.
 ἔφατ' E i. 59, 69, 210. S. 368, 450. Th. 395.
 ἐφεζομένη E ii. 365.
 ἐφεζόμενος E ii. 201. S. 394.
 ἐφέπουσαι Th. 220.
 ἐφέπουσι Th. 366.
 ἔφερες E i. 117.
 ἔφερον S. 342.
 ἐφέστρσαν S. 258.
 ἐφετμῆς E. i. 296.
 ἐφήρμωσε E i. 76.
 Ἐφιάλτην LXXIX.
 ἐφίεσαν S. 307.
 † ἐφίλησε XXXIX. 6.
 ἐφίλησεν III. 1.
 ἐφιμέρου S. 15. Th. 132.
 † ἐφολτων S. 212.
 ἐφόρεις E i. 38.
 ἐφόρευν S. 293, 296.
 ἐφδρμηθῆναι E ii. 77.
 ἐφράσαθ' E i. 86.
 ἐφρασάτην Th. 892.
 ἔφρασαν XXIX. 5.
 ἔχ' S. 95, 159.
 ἐχάρασσον S. 235.
 ἔχε S. 220, 352. Th. 467.
 ἔχει E i. 205. S. 105. Th. 203, 262, 422, 425, 517, 765, 770. XIV. 1, 2.
 ἔχειν E i. 44. E ii. 164, 240. S. 97. Th. 219, 413, 906.
 ἐχέμεν E ii. 75. S. 369.
 ἔχεν Th. 283, 466. XLVII. 7.
 ἔχεσκειν Th. 533.
 ἔχει' Th. 746.
 ἐχέτης E ii. 85.
 † ἐχέφρονα Th. 122.
 ἐχέφρονες Th. 88.
 ἔχη Th. 462, 893.
 ἐχθαίρη E i. 298.
 ἔχθος XLIII. 1.
 ἐχθρόν E i. 340.
 ἐχθρός Th. 766.
 Ἐχιδνα Th. 304.
 Ἐχιδναν Th. 297.
 ἐχόλωσε Th. 568.
 ἔχον E i. 146. S. 247, 248, 251, 273, 305, 306.
 ἔχοντ' Th. 988.
 ἔχοντα Th. 898.
 ἔχοντας Th. 139, 186.
 ἔχοντε E ii. 56.
 ἔχοντες E i. 81, 110, 112, 127, 132, 168. S. 183, 188, 238, 241, 292. Th. 621, 623, 629, 635, 670, 675, 963.
 ἔχοντος Th. 833.
 ἐχόντων Th. 783. XVI.
 ἔχουσ' S. 199.
 ἔχουσα S. 157, 227, 339, 444. Th. 755, 908. XXXV.
 ἔχουσαι Th. 75, 114, 823.
 ἐχούσαις Th. 61.
 ἔχουσαν Th. 239. 896.
 ἔχουσι E i. 42. E ii. 150. Th. 118, 373, 794, 804.
 ἔχουσιν E i. 13, 138, 255. S. 79. Th. 2, 64, 101, 348, 758.
 ἔχων E ii. 63, 88. S. 193. Th. 72, 98, 456, 611, 932.
 ἔχωσιν E i. 338.
 ἔω S. 385. Th. 464.
 ἔων E ii. 132. S. 73, 101, 410. Th. 145. XIV. 2. XXII. 11. XXXVII. 3.
 Ἐωσφόρον Th. 381.

Z.

ζωδής Th. 300, 483.
 ζωδοίο Th. 6, 23.
 ζωδός Th. 990.
 ζωδοῖσιν Th. 192.
 ζωδον Th. 2.
 ζωδων Th. 253.
 ζωμένησε Th. 928.
 ζείδωρος E i. 117, 171, 235.
 Ζεῦ Th. 548.
 ζευξαν XXXVII. 6.
 Ζευξὼ Th. 352.
 Ζεύς E i. 8, 47, 53, 104, 137,
 142, 157, 167, 178, 227,
 237, 331, 377. E ii. 101,
 183, 256, 279, 286. S. 33,
 89, 328, 383. Th. 56, 399,
 412, 428, 498, 514, 520,
 545, 550, 558, 561, 601,
 669, 687, 784, 820, 853,
 886, 899, 904, 914. XI. 2.
 XXXIX. 6.
 Ζεφύροιο Th. 870.
 Ζεφυρον Th. 379.
 ζηλοῖ E i. 23.
 ζῆλον Th. 384.
 ζῆλος E i. 193.
 ζηλώσει E i. 310.
 Ζῆν' Th. 568, 884.
 Ζῆνα Th. 47, 457, 479.
 Ζηνὶ S. 318. Th. 141, 388,
 938.
 Ζηνός E i. 87, 243, 251. E ii.
 34, 101, 279. Th. 41, 285,
 529.
 ζητεύης E ii. 18.
 ζοφεροῖο Th. 814.
 ζόφον S. 227.
 ζόφου Th. 653, 658.
 ζόφω Th. 729.
 ζυγὰ E ii. 199.
 ζυγὸν D. 51.
 ζῶε S. 86.
 ζῶει Th. 606, 611. L. 1.
 ζῶειν LVI. 5.

ζώεσκον E i. 90, 132, * 112.

ζῶη E i. 302.

+ ζῶην Th. 606.

ζωῆσιν S. 244.

ζωνησι S. 233.

ζωῶι S. 189.

ζωοῖσιν Th. 584.

ζωὸν S. 157.

ζωούς S. 194.

ζώσαντο E i. 343.

ζῶσε E i. 72. Th. 573.

H.

ἦ E i. 136, 206, 218. E ii. 269.
S. 85, 87. Th. 396.

ἦ E i. 173. bis. 244. bis. 245,
337. E ii. 46, 53, 286, 320,
328, 350. Th. 6. bis. 35,
531, 646, 666. S. 1, 9, 48,
253, 407, 421.

ἦ Th. 430.

ἦβην Th. 17, 922, 950.

ἦβης E i. 131. E ii. 56, Th.
988. XXXVII. 2.

+ ἦβήσεε E i. 131.

ἦβῶσι E ii. 316.

ἦβόντων L. 2.

ἦγάγετ' Th. 266, 410.

ἦγάγετο Th. 508, 901.

ἦγαθέη Th. 499.

ἦγαθέην XXIX. 5.

ἦγάσθη LXIV. 2.

ἦγε Th. 994.

ἦγε Th. 1000.

ἦγείρετο S. 475.

ἦγεμονεύει Th. 887.

ἦγερέθοντο S. 184.

ἦγήσατο XI. 1.

ἦγῆτ' E ii. 330.

ἦγνοίησε Th. 551.

ἦγουν' S. 274.

ἦδ' E i. 102, 316. D. 3. S. 190,
381, 475. Th. 72, 118, 120,

- 331, 395, 429, 431, 436,
 474, 504, 586, 689, 701.
 ἡδὲ E i. 22, 308. D. 48, bis.
 49. S. 168, 352. Th. 16,
 47, 131, 146, 200, 203,
 385, 403, 427, 468, 457,
 510, 582, 618, 619, 817,
 847, 883, 1013.
 ἡδε E i. 24, 203. S. 93. Th. 60,
 509, 961.
 ἡδεῖα Th. 40.
 ἡδη E i. 37. E ii. 206. S. 172,
 359.
 ἡδὺ XLVI. LV.
 ἡδυνέπειαι Th. 965, 1020.
 ἡε E i. 207. E ii. 328. S. 345.
 Th. 864.
 ἡελιοιο E i. 154. E ii. 32, 97,
 182, 281, 345. Th. 958.
 ἡέλιον Th. 18, 371, 596.
 ἡέλιος E ii. 144, 193. Th. 760.
 ἡελίου Th. 1011.
 ἡέλιω E ii. 230. Th. 956.
 ἡεν S. 15, 22. † XVIII.
 ἡέρα E i. 124, 221, 253. Th.
 697.
 ἡέρι Th. 9.
 ἡεροειδέα E ii. 238. Th. 873.
 ἡεροειδεῖ Th. 757.
 ἡεροειδέι Th. 252.
 ἡερόεντα. Th. 119, 682, 721.
 ἡερόεντι Th. 294, 729.
 ἡερόεντος Th. 653, 658, 736,
 807.
 ἡθε' E i. 166.
 ἡθεα E i. 136, 220. E ii. 317.
 Th. 66.
 ἡθελον E i. 135.
 ἡθεσι E ii. 143.
 ἡθος E i. 67, 78.
 ἡϊθιον XLV.
 Ἡϊόνη Th. 255.
 ἡίσαν S. 170.
 ἡκ' Th. 547.
 ἡκs S. 343. Th. 669. * XVIII.
 ἥλασ' S. 419.
 ἥλασά S. 363.
 ἥλασαν S. 464.
 ἥλασεν Th. 291.
 ἥλεκτρον Th. 349.
 ἥλεκτρον Th. 266.
 ἥλεκτρούωνα S. 82.
 ἥλεκτρούωνη S. 86.
 ἥλεκτρούωνης S. 16, 35.
 ἥλεκτρούωνος S. 3.
 ἥλεκτρον S. 142.
 ἥλῆλαντο S. 143.
 ἥλθε E ii. 253. S. 81, 325. Th.
 176, 397. XXIX. 1. XLII.
 1.
 ἥλθεν S. 444. Th. 404, 912.
 ἥλθες E ii. 14.
 ἥλιβατοῖω Th. 706.
 ἥλιβatos S. 422.
 ἥλιβatos Th. 675.
 ἥλιβatos Th. 483.
 ἥλιτεν S. 80.
 ἥλυθεν S. 2, 435.
 ἥλύθομεν Th. 660.
 Ἡμαδίωνα Th. 985.
 ἡμαδόεντος S. 360.
 ἡμαρ E i. 174. D. 6, 23, 35,
 46, 49, 55. Th. 525, 596.
 ἡματα E ii. 3, 122, 180, 183,
 230, 281. D. 1, 8. Th. 59,
 305, 401, 647, 722, 724,
 955.
 ἡματι E i. 43. E ii. 106, 142.
 D. 28. Th. 291, 390, 667,
 836. III. 4.
 ἡμάτια Th. 597.
 ἡμάτιος E ii. 37.
 ἡματος D. 14.
 ἡμελλs Th. 478, 888.
 ἡμελλεν Th. 898.
 ἡμενον E ii. 119.
 ἡμενος E ii. 98.
 ἡμέρα Th. 748.
 ἡμέραι D. 5, 58.
 ἡμέρη Th. 124.

ἡμέρη E i. 102. D. 61.
 ἡμερόκοιτος E ii. 223.
 ἡμετέρας Th. 653.
 ἡμετέρης E i. 296.
 ἡμετέροισι S. 367.
 ἡμέτερον S. 109.
 ἡμετέρου S. 360. Th. 172.
 ἡμῆσε Th. 181.
 ἡμίθιοι E i. 159.
 ἡμιόνοισι D. 52.
 ἡμιόνοισιν E ii. 225.
 ἡμιόδων E i. 46.
 ἡμῖσι E i. 40. Th. 298, 299.
 ἡμος E ii. 32, 38, 104, 200,
 297. S. 393.
 ἡμων S. 288.
 ἦν E i. 149. S. 178, 201, 216,
 260, 297. Th. 282, 637,
 825.
 ἦν E ii. 19.
 ἦν S. 408. Th. 314, 394, 409,
 913, 937, 977.
 ἦν pro ἔην S. 93. Th. 819.
 † ἦνεμόνεντα Th. 119.
 ἦνλα S. 95.
 ἦνιόχην S. 83.
 ἦνιόχοι S. 307, 372.
 ἦνιόχος S. 323.
 ἦνορέην Th. 619.
 ἦνορέης Th. 516.
 ἦντινα E ii. 381.
 ἦνωγε E i. 68.
 ἦνωξ S. 479.
 ἦουῤ S ii. 342. D. 57. Th. 451.
 ἦπαρ Th. 523.
 ἦπειγμένος XV.
 ἦπειροι Th. 964.
 ἦπειροιο Th. 189.
 ἦπειρος Th. 582.
 ἦπείρου E ii. 242.
 ἦπειτα E i. 290. Th. 405, 562.
 ἦπεροπέυσας E i. 55.
 ἦπια Th. 236.
 ἦπιον D. 23. Th. 407.
 ἦπιος Th. 235.

ἦπον S. 92.
 ἦπυον S. 316.
 Ἡρακλέα S. 448.
 Ἡρακλῆς Th. 318, 527.
 Ἡρακληεῖη S. 115, 349, 416. Th.
 289, 982.
 Ἡρακληεῖη S. 452. Th. 315.
 Ἡρακληεῖην S. 52, 69. Th. 943.
 Ἡρακληεῖης Th. 332.
 Ἡρακλήϊ S. 458.
 Ἡρακλήος S. 74, 138. Th. 530,
 951.
 ἦρεικον S. 287.
 ἦρείσατο S. 362.
 ἦρευν S. 302.
 Ἡρῆ Th. 228, 314, 927.
 Ἡρην Th. 454, 921.
 Ἡρῆς Th. 952.
 ἦριγένεια Th. 381.
 Ἡριδανόν Th. 338.
 ἦριπε S. 421. Th. 958.
 ἦριπεν S. 421.
 ἦρισεν Th. 928.
 ἦρπασεν Th. 914.
 ἦρυνον S. 301.
 ἦρξε S. 26.
 ἦρωες E i. 170.
 ἦρωϊ Th. 970, 1009.
 ἦρως S. 37, 78, 118. XX. 4.
 ἦρώων E i. 158. S. 19.
 ἦς S. 18, 40. Th. 894, 904,
 914, 916.
 ἦσαν E i. 111. S. 20, 135. Th.
 142, 144, 146.
 ἦσθα S. 119.
 ἦσθιεν Th. 524.
 ἦσθιον E i. 146.
 ἦσιν E i. 47, 292, 379. Th.
 607.
 Ἡσίοδον Th. 22.
 ἦσπάζοντο S. 84.
 ἦσσον Th. 426.
 † ἦσσωμ' LVI.
 ἦστην S. 50.
 ἦστο S. 214.

- † ἡσυχῇ E i. 119.
 ἡσυχοί E i. 119.
 ἡσυχος Th. 763.
 ἡσχαλλε XXXVII. 3.
 ἡτ E i. 316. E ii. 68, 322, S.
 138.
 ἦτε E ii. 138, 198.
 ἦτις E ii. 24, 319.
 ἦτοι E i. 165. S. 413. Th. 116,
 1004. XI. 1. XXXVIII.
 ἦτορ * E i. 358. E ii. 211. S.
 429. Th. 139, 163, 456,
 568, 764, 898.
 ἡυκόμοιο E i. 164. Th. 241.
 ἡυκομος Th. 625, 634.
 ἡυκόμου S. 216.
 ἡυκόμων Th. 267.
 ἡυν Th. 817.
 ἡυξετο Th. 493.
 ἡύτε XLIX.
 Ἡρασιτοιο S. 244, 297, 313.
 Ἡραιστος S. 319. Th. 945.
 Ἡραιστον E i. 60. Th. 927.
 Ἡρασιτον S. 423. Th. 866.
 ἦκεν Th. 835.
 ἦκεῖ Th. 42.
 ἦκέτα E ii. 200. S. 393.
 ἦκη S. 438.
 ἦκητες Th. 767.
 ἦκηδες Th. 138.
 ἦκθοντε Th. 155.
 ἦλω S. 279, 348.
 ἦω Th. 18, 372.
 ἦω E ii. 192.
 ἦως E ii. 166. S. 396.
 ἦως E ii. 165, 196, 197, 198,
 228. Th. 378, 984.

 Θ.
 θαλαμηῖα D. 43.
 θαλάσσια E i. 101. E ii. 284,
 299. Th. 582, 847.
 θαλάσσαν E ii. 294. Th. 872.
 θαλάσσης E i. 163. E ii. 6, 266.
 S. 207. Th. 413, 728, 762,
 781, 790, 931, 972.
 θάλεια Th. 77.
 θαλεῖη E ii. 360.
 θαλεῖης E i. 229.
 θαλερῆν Th. 921, 946, 948,
 999.
 θαλερόν Th. 138.
 θαλλαι S. 284. Th. 917.
 † θαλλή Th. 245.
 θαλλήν Th. 909.
 θαλλῆς Th. 65.
 θαλλῆσι E i. 115.
 θάλλοντα E i. 171.
 θάλλουσιν E i. 234.
 θαλφθεῖς Th. 864.
 θαμὰ E i. 360.
 θανάτοιο E i. 354. S. 131, 357.
 Th. 756. XIV. 6.
 θάνατον S. 132. Th. 212.
 θάνατος E i. 153. Th. 759.
 θανάτου E i. 165. LXVI.
 θανεῖν E i. 173. E ii. 305.
 θάνοις E i. 376.
 θάπτεν S. 472.
 θαρσήσας Th. 168.
 θάρσος E i. 317, S. 96, 434.
 θαρσύνουσ' S. 326.
 θαρσύνουσα Th. 168.
 θάσσον S. 95.
 θαῦμα S. 140, 218, 224, 318.
 Th. 500, 575, 581, 588.
 XIV. 1. XXII. 4.
 θαύματα Th. 237.
 θαύμαντος Th. 780.
 θαύμας Th. 265.
 θαυμασίη Th. 584.
 θαύμαί Th. 834.
 * θαυματὰ S. 165.
 θεὰ E i. 72. S. 325, 343. Th.
 213, 314, 380, 405, 419,
 426, 432, 436, 573, 900,
 1006.
 θεῶν E i. 73. S. 205. Th. 24,
 48, 221. XIII. 1.

θεαῖς E i. 62.
 θεῶν Th. 41, 196, 888.
 θεῶων S. 338. Th. 103, 240,
 366, 376, 965, 969, 1004,
 1016.
 θεε S. 224. II. 1.
 θεῖ S. 103.
 θεῖα Th. 371.
 θεῖαν Th. 135.
 θεῖη E ii. 174.
 θεῖην Th. 32, 297.
 θεῖναι D. 51.
 θεῖοιο S. 138.
 θεῖον E i. 158. Th. 342, 345.
 θεῖος E ii. 349.
 θεῖουσα Th. 446.
 θεμέθλοισι Th. 816.
 θέμεν E i. 61, 67.
 θέμιν Th. 16, 135, 901.
 θέμις E i. 136. S. 22, 447. Th.
 396.
 θέμιστας E i. 9, 219. Th. 85.
 θεμιστέων Th. 235.
 θεμιστονόην S. 356.
 θεμιστοπόλοι XXVIII.
 θεμιστῶ Th. 261.
 θεοειδής Th. 350.
 θεοὶ E i. 42, 108, 112, 176,
 287, 301, 323. E ii. 16, 354,
 359. S. 20. Th. 46, 55, 108,
 111, 197, 272, 303, 586,
 624, 630, 633, 640, 648,
 664, 668, 729, 739, 759,
 942, 805, 810, 881. XIII.
 3.
 θεοῖο S. 415.
 θεοῖς E i. 138, 255. Th. 128,
 142, 373, 968, 987, 1019.
 XXXIII. 3.
 θεοῖσι S. 246, 476. Th. 120,
 204, 296, 394, 407, 415,
 743, 831. VIII.
 θεοῖσιν E i. 334. S. 28. Th.
 424, 766, 792.
 θεόν Th. 91.

Poetae min. Gr. Tom. I.

θεόντων S. 146.
 θεός E ii. 374, 382. Th. 194,
 387, 442, 775, 933.
 θεόδοτα E i. 318.
 θεοῦ S. 71. Th. 405, 767, 824.
 θεοῦς Th. 101, 391, 588.
 θεόφιν Th. 871.
 θεραπεύειν E i. 134.
 θεράπων Th. 130.
 θερεῖ E ii. 258. S. 399.
 θέρεος E ii. 80, 202, 282.
 θέρευς E ii. 120.
 θερμός Th. 696.
 θέρος E ii. 121, † 258. S. 394.
 θέσθαι E i. 23, 369. E ii. 50,
 75, 261.
 θέρκελα S. 415.
 θεσπεσίας Th. 856.
 θεσπεσίη Th. 862.
 θεσπεσίης Th. 827.
 θεσπέσιον Th. 700.
 θεσπεσίω S. 383.
 θεσπόμενος XXIII.
 θέσσαν XXXVII. 7.
 θέσπιον LIV.
 θέτ' Th. 937, 953.
 θέτις Th. 244, 1006.
 θέτο Th. 886.
 θεῶ S. 48.
 θεῶν E i. 59, 80, 85, 185, 249.
 E ii. 360. S. 27, 56, 103,
 203. Th. 44, 47, 49, 121,
 129, 202, 220, 302, 380,
 392, 400, 457, 468, 486,
 542, 548, 643, 705, 777,
 784, 801, 813, 838, 886,
 887, 893, 897, 923, 960,
 993.
 Θηβαγενέος Th. 530.
 Θήβας S. 2, 13.
 Θήβη E i. 161. Th. 978. S. 49.
 Θήβην S. 80.
 Θήβης S. 105.
 Θήγει S. 388.
 Θηήσονται E ii. 100.

Q

- θητὸν Th. 31.
 θήκαν S. 465.
 θηκατο S. 128.
 θήκε E i. 18, 80. Th. 450, 601, 949.
 θήκεν Th. 447. † E ii. 323.
 θήλειαι Th. 667.
 θήλυς S. 395.
 θηλυτεράων S. 4, 10. Th. 583.
 θήρες E ii. 130.
 θηρεύται S. 303.
 θηρευτῆς S. 388.
 θηροί E i. 275.
 θηρῶ XXI, 4, 5.
 θησαυρός E ii. 387.
 θησέα S. 182.
 θῆτα E ii. 220.
 θνήσκον E i. 116.
 θνηταί S. 6.
 θνητή Th. 277, 942.
 θνητοί E i. 108, 140. Th. 535.
 θνητοῖς E i. 199. E ii. 90, 283. S. 6. Th. 296, 552, 564, 871, 906.
 θνητοῖσι E i. 88, 103. E ii. 76, 102. Th. 223, 500, 506, 592, 600, 837, 874, 967, 1018.
 θνητός S. 73.
 θνητούς Th. 588.
 θνητῶν E i. 122, 251. Th. 302, 887. XXXIX. 4.
 θοή Th. 245, 354.
 θοήν E ii. 249, 289. D. 53. Th. 481.
 θολῆς S. 114.
 θοόν S. 97, 342.
 θοός XLII. 1.
 θόρε S. 321, 392.
 θόρον S. 370.
 θοῶς S. 418.
 θρασείας S. 263.
 θρασυκάρδιον S. 448.
 θρεπτήρια E i. 186.
 θρέφθη Th. 198.
 θρέψασα Th. 228.
 θρέψε Th. 314. XXXII. 2.
 θρησκίου E ii. 171.
 θρησκῆς E ii. 125.
 θρηνοῦσιν I. 3.
 θρονίη IX. 2.
 θυγάτρα Th. 819.
 θυγάτρες Th. 76.
 θυγάτρων Th. 346.
 θυγάτηρ S. 3, 197. Th. 383, 776, 780, 975, 1011.
 θυγάτρα Th. 265. XXIX. 3.
 θυγατρὶ Th. 474.
 θυε Th. 848.
 * θυέλλα Th. 742.
 θυέλλη E ii. 169. Th. 742.
 θυέλλη S. 345. † Th. 874.
 θυέσσι E i. 336.
 θυέντων Th. 557.
 θυμαλγέ Th. 629, 635.
 θυμῆνασαι S. 262.
 θυμοβορεῖν D. 35.
 θυμολέοντα Th. 1007.
 θυμόν E i. 13, 28, 58, 112, 146, 168, 313, 338, 338, 336. E ii. 17, 63, 264. S. 9, 428, 450. Th. 61, 239, 554, 567, 833. XIV. 1. XXXI. 1. † Th. 890.
 θυμός E i. 379. Th. 549, 641, 645, 665.
 θυμοφθόρον E ii. 335.
 θυμῷ E i. 27, 295, 364. E ii. 109, 117, 301. D. 33. S. 116, 387. Th. 98, 443, 446, 536, 551, 612, 617, 868.
 θύνουσιν E ii. 239.
 θύον Th. 131.
 θύουσιν E ii. 239. Th. 874.
 θύραξ E i. 97.
 θύραξεν Th. 750.
 θύρηφι E i. 363.
 θύσαντοι S. 225.
 θύων Th. 109.
 θῶκον E ii. 111.

θάκος E ii. 192.
 θάμισον E ii. 177.
 θάρηκα S. 124.
 θωρήσσονται Th. 431.
 † θωυτά S. 165.

I.

ΐλλον Th. 269.
 ΐλνεια Th. 356.
 ΐλνθη Th. 349.
 ΐσλώ Th. 970.
 ΐαπειονίδη E i. 54. Th. 528,
 543, 559.
 ΐαπειονίδης Th. 614.
 ΐαπειοιο E i. 50. Th. 565, 746.
 ΐαπειόν Th. 19, 134.
 ΐαπειός Th. 507.
 ΐαχε Th. 69.
 ΐαχεσκε S. 232.
 ΐαχη S. 404.
 ΐαχη S. 441.
 ΐαχην Th. 708.
 ΐαχον S. 382.
 ΐαχοντες S. 436.
 ΐαχων S. 451.
 ΐαωλκόν S. 474.
 ΐαωλκός S. 380.
 ΐδ S. 185.
 ΐδαίμεν E ii. 83.
 ΐδε S. 19, 397. Th. 19, 387.
 ΐδεῖν S. 166, 318. Th. 201.
 ΐδεν Th. 555, 569.
 ΐδέσθαι S. 140, 224. Th. 575,
 581.
 ΐδης S. 335.
 ΐδης Th. 1010.
 ΐδμεν Th. 27, 28, 656. LVI. 2.
 ΐδοσύνησιν Th. 377.
 ΐδοντο Th. 451.
 ΐδοῦς S. 445.
 ΐδριες S. 351.
 ΐδρις D. 14.
 ΐδρωτα E i. 287.
 ΐδυία Th. 352.

ΐδυϊαν Th. 960.
 ΐδων E i. 9, 21, 265. E ii. 391,
 356. S. 432.
 ΐε XLVII. 4.
 ΐεῖσαι Th. 10, 43, 55, 57, 380.
 ΐεμεν E ii. 244.
 ΐεμεναι S. 231.
 ΐεμενοι S. 23, 196, 304, 319.
 ΐεμένων S. 65, 169.
 ΐέναι S. 40, 353.
 ΐεντο S. 251.
 ΐερε E i. 334.
 ΐερα Th. 417. XXXIII. 3.
 ΐεράων Th. 1014. XLV.
 ΐερε Th. 981.
 ΐερεν Th. 292, 692.
 ΐερες E ii. 271. Th. 460. XXIX.
 3.
 ΐερες E i. 184.
 ΐερεοῖσιν E ii. 373.
 ΐερον E i. 387. E ii. 84, 184,
 215. D. 6, 41, 55. S. 99.
 Th. 21, 57, 105, 339, 346,
 939.
 ΐερός S. 201.
 ΐερού Th. 788.
 ΐερούς XIX. 1.
 ΐεσαν S. 278. Th. 684.
 ΐησι Th. 806.
 ΐήσονα XXXII. 1.
 ΐήσονι Th. 1000.
 ΐθεια LXIX.
 ΐθειαν E i. 222.
 ΐθειας E i. 224.
 ΐθειην E ii. 61.
 ΐθειης E i. 36. Th. 86.
 ΐθι E ii. 111.
 ΐθιλλοι E i. 228.
 ΐθυνε E i. 9.
 ΐθύνει E i. 7.
 ΐθύνει E i. 261.
 ΐθύνει S. 324.
 ΐθεις S. 97.
 ΐθιαν Th. 681.
 ΐθιαν Th. 697.

- Ἰκελαι S. 244.
 Ἰκέλη S. 198.
 Ἰκέλην XXI. 4.
 Ἰκελοι E ii. 153. S. 211, 345.
 Ἰκελον E i. 71. Th. 572.
 Ἰκελος E i. 302. S. 209, 392.
 † Ἰκεν Th. 725.
 Ἰκετ' Th. 285, 685.
 Ἰκέτευσε S. 13.
 Ἰκέτην E i. 325.
 Ἰκέτησι S. 85.
 Ἰκετο S. 83. Th. 198, 554.
 XXXVII. 2.
 Ἰκηαι E ii. 86. * E i. 289.
 Ἰκηται † E i. 289. Th. 604, 754, 973.
 Ἰκοει' Th. 741.
 Ἰκοι Th. 725.
 Ἰκοιτο E i. 131. Th. 460, 723, † 725.
 Ἰκοιτο S. 466, 469.
 Ἰκοταρ Th. 691.
 Ἰκοτο Th. 481.
 Ἰλαδὸν E i. 285.
 Ἰλαον E i. 338.
 Ἰλάσκεσθαι E i. 836.
 Ἰλάσκηται Th. 417.
 Ἰλάσκονται Th. 91.
 Ἰλία III. 1.
 Ἰλιων III. 3.
 Ἰμάσσας Th. 857.
 Ἰμείρων S. 31. Th. 177.
 Ἰμερόεν S. 202.
 Ἰμερόεντα S. 280. Th. 919.
 Ἰμερόεντας Th. 8.
 Ἰμερόεσσα Th. 359. LX. 3.
 Ἰμερόεσσαν Th. 104.
 Ἰμερος E ik 236. Th. 64, 201.
 Ἰμεροῦς Th. 577.
 Ἰν LXVI.
 Ἰν' E ii. 164, 250. Th. 275.
 Ἰνα E ii. 79, 157, 195, 244. S. 107. Th. 127, 461, 892. XXVII.
 Ἰνώ Th. 976.
 Ἰε S. 32. XX. 4.
 Ἰξεαι E ii. 95.
 Ἰοιδα Th. 3, 844.
 Ἰόλας S. 78, 118.
 Ἰόλαον S. 77.
 Ἰόλαος S. 102, 323, 340, 467.
 Ἰολάου S. 74. XXI. 1.
 Ἰολάω Th. 317.
 Ἰόλειαν XLI. 5.
 Ἰόντα Th. 773.
 Ἰόντας Th. 770.
 Ἰούσαι S. 257. Th. 748.
 Ἰούση Th. 202.
 Ἰούσης E ii. 338.
 Ἰοχέαιραν Th. 14, 918.
 Ἰοπέλειν S. 321, 392.
 Ἰοπήης S. 305.
 Ἰοπήεσσι Th. 439.
 Ἰοπηλατα LXXII.
 Ἰοπημολγούς XVII.
 Ἰοπηγορήν XXXVII. 1.
 LXXXVIII. 2.
 Ἰοπηγορήν XXVIII.
 Ἰοποβοτοιο XX. 3.
 Ἰοποδάμοιο XXI. 6.
 Ἰοποδάμοισι XXII. 11.
 Ἰοπόδαμος S. 346.
 Ἰοποδόη Th. 251.
 Ἰπποι S. 61, 191, 347.
 Ἰπποις D. 52. S. 470.
 Ἰπποισιν S. 341.
 Ἰππον S. 120.
 Ἰππονόη Th. 251.
 Ἰππος Th. 231.
 Ἰππόστρατος XXX. 1.
 Ἰπποτα S. 216. XXII. 10.
 † Ἰππότη XXI. 3.
 Ἰπποτρόφον E ii. 125.
 Ἰππον Th. 6.
 Ἰππους S. 307, 337, 350, 369, 372, 463, 466.
 Ἰππὸ Th. 351.
 Ἰππων S. 63, 65, 96, 97, 236.
 Ἰρηξ E i. 201, 210.
 Ἰριν Th. 266, 784.

Ἰρις Th. 780.
 Ἰς E ii. 136. Th. 332, 951.
 Ἰσ' E i. 350.
 Ἰσα LVI. 2.
 Ἰσαν Th. 68.
 Ἰσασι D. 50.
 Ἰσασιν E i. 40. D. 60. Th. 370.
 Ἰσοι E ii. 151.
 Ἰσον E i. 325. E ii. 325, 370.
 Th. 126, 524, 638, 721, 896.
 ἰσοῦσθαι E ii. 180.
 ἰσοφαρίζει E ii. 108.
 ἰσταμένῳ E ii. 187.
 ἰσταμένου D. 16, 34.
 ἰστασ' S. 449.
 ἰστία XXXVII. 8.
 Ἰστίν Th. 454.
 ἰστοβοῆς E ii. 53.
 ἰστοβοῆ E ii. 49.
 ἰστόν E i. 64. D. 15.
 ἰστορα D. 28.
 Ἰστρον Th. 339.
 ἰσχάνει E ii. 113.
 ἰσχει E i. 215. E ii. 138. S. 440.
 ἰσχειν Th. 687.
 ἰσχύ' Th. 823.
 ἰσχὺς Th. 146, 153.
 Ἰσχυς XXIX. 2.
 ἰσχωσ' E ii. 243.
 ἰσώσαντο S. 263.
 * ἴτην E i. 197.
 ἴον E i. 197.
 ἴυν S. 314.
 ἰφθιμοι LXXIII. 3.
 ἰφθιμον E ii. 322. Th. 455, 987.
 ἰφθιμου Th. 768, 774.
 ἰφθίμω S. 136.
 ἰφθίμων Th. 698.
 ἰφι E ii. 159. S. 11.
 Ἰφικλειδην S. 111.
 Ἰφικλῆα S. 54.
 Ἰφικλος XLII. 4.
 ἰφίτος XLI. 4.

ἰχθυάοντες S. 210.
 ἰχθύες 8. 213, 217.
 ἰχθύς S. 212.
 ἰχθύσι E i. 275.
 ἰχθύσιν S. 215.
 ἰχνος E ii. 298.
 ἰῶ S. 409.
 ἰωή Th. 682.
 Ἰωλκόν Th. 997.
 ἰωμοῖο Th. 683.

K.

κάβαλ' Th. 189.
 κάβαλς S. 462.
 καββάλετ' S. 130.
 κάδδ' S. 384.
 καδδύναμιν E i. 334.
 Καδμεῖη Th. 940.
 Καδμείοισιν Th. 226.
 Καδμείους S. 13.
 Καδμηίδι E i. 161.
 Κάδμος Th. 937.
 Κάδμω Th. 975.
 καδ' E ii. 78.
 καθαπτόμενος E i. 330.
 καθαρώς E i. 335.
 καθεζομένη E i. 257.
 καθεζόμενος S. 34.
 καθίζει Th. 434.
 καθίζειν E ii. 368.
 καίειν E i. 335.
 καίετο Th. 823, 861.
 Κάικον Th. 343.
 Κανέα S. 179.
 καιομένη Th. 694.
 καίους' Th. 557.
 καιρός E ii. 312.
 κάπ E ii. 122. Th. 26.
 καπὰ B i. 103, 263. bis. 350.
 bis. E ii. 117. Th. 551.
 καπὰς E ii. 263.
 κάκεινος E i. 293.
 κακή E i. 212, 237, 264, 354.
 E ii. 379.

- κακῇ E ii. 258. Th. 874.
 κακὴν E ii. 256. Th. 160, 165,
 222, 527, 770.
 κακῆς E ii. 321.
 κακίστη E i. 264. E ii. 90.
 κακρῶπτων E ii. 89.
 κακοθημοσύνη E ii. 90.
 κακοῖσιν E i. 177.
 κακὸν E i. 14, 57, 58, 88, 89,
 221, 269, 325. E ii. 302,
 326, 339. Th. 219, 512,
 570, 585, 600, 602, 609,
 612, 798, 900, 906.
 κακὸς E i. 160, 191, 344, 346.
 κακότης E i. 285. S. 42.
 κακότητι E i. 93. E ii. 358.
 κακοῦ E i. 199, 238. E ii. 114.
 Th. 876.
 κακόχαρτος E i. 28, 194.
 κακτάμεναι S. 453.
 κακῶ E i. 329. Th. 158.
 κακῶν E i. 91, 101, 115, 189.
 E ii. 287, 334. Th. 55, 595.
 καῖα E ii. 46.
 καλὰ E ii. 356. S. 468. Th. 63,
 216, 417. V. 3. XXXIII. 3.
 καλέσθαι E ii. 383.
 καλέσκειν Th. 207.
 καλεῖν E i. 340, 341.
 καλέονται E i. † 121, 140, 158.
 LXVIII. 1.
 καλέουσ' Th. 187.
 καλέουσι Th. 234. I. 4. XLIV.
 καλέουσιν Th. 271. LX. 4.
 καλή Th. 194. XXXV. 2.
 καλῇ Th. 68.
 καλήν Th. 17, 22. XXXI. 3.
 καλῖαι E i. 305.
 καλῖας E ii. 121.
 καλήν E i. 299, 372. E ii. 29.
 καλλιγυναῖκα E ii. 271.
 καλλίζωνος XLI. 1.
 καλλικόμοι E i. 75.
 καλλικόμοιο Th. 915.
 Καλλιόπη Th. 79.
 καλλιπάρηγον Th. 238, 298, 960,
 976.
 καλλιπαρήγους Th. 270, 907.
 καλλιρέεθρον Th. 339.
 Καλλιρόη Th. 351, 981.
 Καλλιρόη Th. 288.
 καλλιρρόον E ii. 355. VI. 1.
 † κάλλιστον Th. 981.
 κάλλιστος Th. 120.
 καλλίσφουρον Th. 884, 907.
 καλλισφύρου Th. 526, 950.
 καλλίτριχας S. 372.
 † κάλλος XXXVI. 1.
 καλὸν E i. 63, 196. S. 125. Th.
 437, 585, 911.
 καλὸς Th. 201.
 καλοὺς Th. 8.
 καλύπτει Th. 798.
 καλύπτοι Th. 127.
 καλυπτόμενοι S. 134.
 καλύπτειν Th. 574.
 καλύψας Th. 539, 541.
 καλυψαμένω E i. 196.
 κάλυψε E i. 120, 139, 155.
 XIV. 6.
 Καλυψώ Th. 359, 1016.
 Κάλχανθ' XIV. 6.
 κάμαξι S. 298.
 κάματον E i. 175.
 καματώδεις E ii. 202, 282.
 καμμέν E ii. 57.
 καμπύλα E ii. 45.
 καμπύλον S. 324.
 κᾶν E i. 355.
 καναχή S. 164.
 καναχηδὰ Th. 367.
 καναχῆσι S. 160.
 κανάχιζε S. 873.
 καπνοῦ E i. 45. E ii. 247.
 κάπροι S. 172.
 κάπρον D. 26.
 κάπρος S. 387.
 κάρη E ii. 152. S. 138, 223.
 Th. 42, 118, 794.
 καρήατι Th. 577.

κάρηνα S. 234. V. 8.
 κάρηνοις S. 236.
 καρπαλίμως S. 452. Th. 492.
 καρπὸν E i. 117, 170, 235. E ii.
 181, 194. D. 11. Th. 216.
 II. 1, 3.
 κάρτει Th. 49, 73, 437.
 καρτερόθυμον Th. 225.
 καρτεροθύμους Th. 378.
 καρτεροθύμῳ Th. 476, 979.
 καρτιστον Th. 981.
 κάρτος Th. 710.
 κάρφει E i. 7. E ii. 193.
 κερχαρόδοτα E ii. 222. D. 32.
 Th. 175, 180.
 κερχαρόδοντε S. 303.
 κασιγνήτοιο E i. 326.
 κασιγνήτην Th. 756.
 κασιγνήτος E i. 182.
 κασιγνήτῳ E i. 369. E ii. 325.
 S. 50.
 κασιγνήτων S. 17.
 κασιπτέροιο S. 208.
 κασιπτέρος Th. 862.
 καταβαίνων Th. 761.
 καταβεβρίθασι E i. 232.
 καταβήσεται Th. 750.
 καταγηράσκουσι E i. 93.
 καταδευη E ii. 164.
 καταδύμεναι S. 196.
 καταδύντα Th. 596.
 καταθείω E i. 45, 359.
 κατάθῃαι E ii. 219.
 καταθνητοῖς LXVII. 2.
 καταθνητοῖσι Th. 903.
 κατακείμενον E i. 362.
 κατάκειται E i. 31.
 * κατακρήθην Th. 574.
 καταλείβεται Th. 786.
 καταλείπειν E ii. 364.
 καταλέξεται E ii. 141.
 καταμάρψῃ E ii. 114.
 καταπεπτηυῖα S. 265.
 καταπίνων Th. 497.
 κατάσκιον E ii. 131.

καταστυφίον Th. 806.
 καταφθιμένοισιν Th. 850.
 καταφλέξει S. 18.
 καταφράξεσθε E i. 246.
 καταχέυετ' E ii. 201.
 κατέδηκε Th. 539, 541.
 κατεῖεν S. 254.
 κατέκλα II. 1.
 κατελεγχέτω E ii. 332.
 κατέλεξε Th. 627.
 κατεναντίον S. 73.
 κατέναςσε E i. 167. Th. 329,
 620.
 κατενήνοθεν S. 269.
 κατέπασσε Th. 87.
 κατέπεμψε Th. 515.
 κατέπινε Th. 459, 467, 473.
 κατέσταθεν Th. 674.
 κατέσχεθε Th. 575.
 † κατέσχεν V. 2.
 κάτεχεν Th. 700, 844.
 κατέχευεν V. 1.
 κατηρεφέ' Th. 778.
 κατηρεφέσσι Th. 594.
 κατηρευντο S. 225.
 κατιῶν Th. 723, 725.
 κατοπάξῃ E i. 322.
 κάτω Th. 301.
 κανάξαις E ii. 284, 311.
 κανῦμα Th. 700, 844.
 κανῦματος E ii. 33, 206.
 κέατο S. 241.
 κέγχροισι S. 398.
 κεδνὰ E ii. 317. Th. 66.
 κεδνῇ E i. 129. † E ii. 518.
 κεδνὴν Th. 169, 608.
 κέλατο S. 175.
 κείθι XXXIX. 9.
 κείμενον S. 253.
 κείνοις Th. 387, 628.
 κείνοισι Th. 639, 877.
 κείνῳ Th. 667, 836.
 κείνων S. 75.
 κείτ' S. 227.
 κείται S. 795, 797.

- κεκαλυμμένα Th. 745.
 κεκαλυμμέναι Th. 9.
 κεκαλυμμένη Th. 757.
 κεκάρητο S. 65.
 κεκασμένον Th. 929.
 κεκεύθει Th. 505.
 κεκληγοντες S. 379, 412.
 κεκληγυλῆς E ii. 67.
 κεκληγῶς S. 99, 442.
 κεκλήσθαι Th. 410.
 κεκλομένων Th. 686.
 κέκλυτε Th. 644.
 κεκονιμένος E ii. 99.
 κεκορημένον E ii. 211.
 κεκριμένην S. 55.
 κεκρυφάται E ii. 4. Th. 780.
 κεκτῆσθαι E ii. 55.
 κέλαδοι Th. 926.
 κελάδοιο Th. 852.
 κελαινεφεῖ S. 53.
 κελαινῇ S. 153.
 κελαινὸν S. 173, 429.
 κελεύει Th. 645.
 κελεύθον E ii. 198. S. 352.
 κελεύω E i. 314. E ii. 154, 241,
 † 306.
 κελεύων S. 193.
 κέλομαι E ii. 221.
 κέλονθ' Th. 33.
 κενεήν E ii. 116.
 Κένταυροι S. 184.
 Κενταύροιςιν XXXI. 5.
 κεραμεῖ E i. 25.
 κεραμεύς E i. 25.
 κεραοὶ E ii. 147.
 κέρας Th. 789. LXXVIII.
 κεραυνοὶ Th. 690.
 κεραυνὸν Th. 72, 141, 504, 707,
 854.
 κεραυνοῦ Th. 699, 846.
 κεραυνῶ S. 422. Th. 515. LIX.
 2.
 κεραυνωθέντας Th. 859.
 Κέρβερον Th. 311.
 κερδαίνειν E i. 350.
 κέρδεα E i. 350. † D. 24.
 κέρδει E ii. 262.
 κέρδος E i. 321. E ii. 250, 262.
 Κερκητῆς Th. 355.
 κέρσε S. 419.
 κέρτομα D. 24.
 κερτομέων Th. 545.
 κευθεσι Th. 300, 334, 483.
 κευθμώνας E ii. 150.
 κευθμώνι Th. 158.
 κεφαλαὶ S. 161. Th. 151, 321,
 672, 825.
 κεφαλὰς Th. 856.
 κεφαλῶν Th. 828. V. 3.
 κεφαλῇ E i. 65. Th. 519, 747.
 κεφαλὴν E ii. 205. S. 104. Th.
 280.
 κεφαλῆς E ii. 36. Th. 924.
 κεφαλῆσι Th. 829. V. 1.
 κεφαλῆσιν Th. 827.
 κεφαλῇφι E ii. 163.
 κεφαλῇφιν Th. 578.
 κεφάλω Th. 986.
 κεχαρηότας XLIX.
 κεχαρισμένος E ii. 301.
 κεχηρμένον E i. 315. E ii. 118.
 κεχηρμένος E ii. 96, 252.
 κέχνται Th. 727.
 κήδεα E i. 49, 95.
 κήδει E i. 362.
 κηδέων Th. 102.
 κήλα Th. 708.
 κηλέω Th. 865.
 κῆρ † E i. 358. S. 156, 435.
 κῆρα Th. 211.
 κῆρας Th. 217. * E i. 92.
 κῆρες S. 249.
 κηρία Th. 597.
 κηρόθι S. 85.
 κηροτρεφῶν E ii. 36.
 κῆρονκ' Th. 939.
 κῆρονς E i. 80. LXXII.
 Κητοῦς Th. 336.
 Κητῶ Th. 238, 270, 333.
 Κηῦκα S. 354, 476.

Κήϋξ S. 472.
 κηφῆνας Th. 595.
 κηφῆνεςσι E. i. 302.
 κίβισις S. 224.
 κιδάριζεν S. 202.
 κιδάρισταί Th. 95. I. 2.
 κικλήσκει Th. 418.
 κικλήσκον XLVII. 2.
 κικλήσκουσι D. 54. Th. 197.
 κίον' Th. 522.
 κίοσιν Th. 779.
 Κίρκη Th. 1011.
 Κίρκην Th. 957.
 κλάζοντε S. 406.
 κλαίουσα E. i. 220.
 Κλεαδάλου XXIII.
 κλεῖα Th. 100.
 Κλέια LX. 2.
 κλείετε Th. 105.
 * κλείοιμι Th. 32.
 κλείουσαι E. i. 1.
 κλείουσιν Th. 44, 67.
 κλειτὰς S. 479.
 κλειτῇ S. 380.
 κλειτήν S. 474.
 κλειτοὶ Th. 815.
 κλειτοῦ S. 473. XXI. 1.
 Κλειῶ Th. 77.
 κλέος S. 107. Th. 530.
 κλέψαι Th. 613.
 κλέψας E. i. 55. Th. 566.
 κλήρον E. i. 37, 339.
 κλονέοντος E. ii. 171.
 κλονέουσι Th. 935.
 κλόνον S. 148.
 κλυζομένη S. 209.
 κλύθι E. i. 9.
 Κλυμένη Th. 351.
 Κλυμένην Th. 508.
 † κλύοιμι Th. 32.
 κλύον Th. 474.
 κλύουσιν E. ii. 344.
 κλυτὰ S. 67, 123, 297, 313,
 329, 337, 447. Th. 308,
 777.

† κλυτῇ Th. 956.
 Κλυτή Th. 352.
 Κλύτιος XLI. 3.
 κλυτὸν E. i. 84. Th. 927.
 κλυτὸς E. i. 70. S. 219. * Th.
 956.
 κλυτοῦ S. 244. Th. 215, 274,
 288, 294.
 Κλωθῶ S. 258. Th. 218, 905.
 κνήμησιν S. 123.
 κνημίδας S. 122.
 κνύος V. 1.
 κνώδαλα Th. 582.
 κοθούροις E. i. 302.
 κοίλῃ Th. 301.
 κοίλῃν S. 129.
 κοίλῃσι E. ii. 307.
 κοίλῳ E. i. 52. Th. 567.
 κοιμηθεῖσα Th. 213.
 κοινού E. ii. 341.
 Κοῖον Th. 134.
 Κολού Th. 404.
 κοιρανέων Th. 331.
 κοίρανος LIII.
 κοῖτον E. ii. 192.
 κόκκυξι E. ii. 104.
 κόκκυξ E. ii. 104.
 κολλήεντ' S. 309.
 κολεσυρτοῦ Th. 880.
 κολωνούς XIX. 1.
 κομεῖν E. ii. 222.
 κόμην E. ii. 254.
 κομίζει E. i. 315. E. ii. 118.
 κομίζεσθαι E. ii. 11.
 κομίσασθαι E. ii. 218.
 κονάβησε Th. 840.
 † κόναβος Th. 709.
 κονήρι S. 365.
 κόνιν Th. 706.
 κονίοντες S. 342.
 κόνιος Th. 880.
 † κόπτειν E. ii. 41.
 κοπτομένη S. 63.
 κόρακας L. 4.
 κόραξ XXIX. 1. L. 3.

- κορέσασθαι E i. 366.
 κορεσάμενος E i. 33.
 κορέσονται XLVI.
 κόρυθεν Th. 853.
 * κορυμβόεντα S. 289.
 κορύσσουσα S. 148.
 κορυφῆς S. 374. Th. 62.
 κορυφῆσι Th. 1010.
 κορώνη E ii. 297, 365. L. 1.
 Κορωνίη XXIX. 2.
 † κορωνιόεντα S. 289.
 Κορωνίς LX. 2.
 κοσμεῖν E i. 304.
 κόσμησε E i. 72. Th. 573.
 κόσμον E i. 76.
 κόσμῳ Th. 587.
 κοτῆι E i. 25.
 κοτῶντα S. 176, 403.
 κοτῶντων S. 169.
 κοτῶσα Th. 315.
 κοτῶν S. 454.
 Κόττος Th. 149, 654, 714, 734, 817.
 Κόττω Th. 618.
 κοῦραι Th. 25, 29, 52, 81, 264, 363, 966, 1003, 1021.
 κοῦρας Th. 60.
 κοῦρη D. 19, 21, 30. S. 126, 443. Th. 191, 908, 979.
 VII. 2. IX. 2.
 κοῦρη Th. 288, 307.
 κοῦρη Th. 13, 507, 895, 948, 959, 992, 998. IV. IX. 1.
 XXI. 1.
 κοῦρης Th. 242.
 Κουρήτες XIII. 3.
 κουρίζουσιν Th. 347.
 κοῦρος XLV.
 κουρότερος E ii. 65.
 κουροτρόφον Th. 450.
 κουροτρόφος E i. 226. Th. 452.
 κοῦφα S. 323.
 κούφη E ii. 379.
 κουφίζουσαν E ii. 81.
 κράδη E ii. 229.
 κραδίη Th. 764.
 κραδίη Th. 612, 623.
 κραδίην E i. 338. E ii. 69. S. 41. Th. 99.
 † κράζοντες S. 406.
 * Κραντῶ Th. 243.
 κρατεῖ Th. 403.
 κρατερὰς Th. 185, 631, 663, 712.
 κρατερῶν Th. 683.
 κρατερῇ Th. 153.
 κρατερῇ Th. 320.
 κρατερῆς Th. 517.
 κρατεροὶ Th. 670.
 κρατεροῦ Th. 322.
 κρατεροῖς S. 427.
 κρατερόν S. 52, 77, 106, 446. Th. 312, 1013. XXI. 6. XLVII. 4.
 κρατερός S. 101, 323. Th. 647.
 κρατεροῦ S. 43. Th. 824.
 κρατερόφρον' Th. 297.
 κρατερόφρονα E i. 146. Th. 308, 509.
 κρατερόφρονι S. 458.
 κρατερόν Th. 465, 618.
 κρατερόν Th. 50.
 κρατερωτάτος Th. 864.
 κρατὶ S. 136.
 κράτος S. 328. Th. 385, 662. LIII. 2.
 κρείας E ii. 209.
 Κρεῖον Th. 134.
 Κρεῖοντα S. 83.
 Κρεῖουσα XII. 6.
 κρείσσονας E i. 203.
 κρείσσων E i. 215.
 Κρεῖω Th. 375.
 κρεμάσασθαι E ii. 247.
 κρηδεῖνον S. 105.
 κρηῖθεν S. 7. Th. 574.
 Κρηθενὺς XXVIII.
 κρηνῶν E ii. 376.
 κρηνην Th. 3.
 κρηνης E ii. 213. Th. 6.

- Κρήτη Th. 480.
 κρητήρος E ii. 362.
 Κρήτης Th. 477, 971.
 κρίναντο Th. 882.
 κρίνας D. 87.
 κρίνοντες D. 4.
 κρίνων D. 64.
 κρίνωσι E i. 249.
 Κρισίη Th. 359.
 κρόκα E ii. 156.
 κροκόπεπλον Th. 273.
 κροκόπεπλος Th. 358.
 Κρονίδεω E i. 71. Th. 572.
 Κρονίδη Th. 450.
 Κρονίδη Th. 53.
 Κρονίδης E i. 18, 137, 157, 167,
 238, 245. Th. 412, 423,
 624. XI. 2.
 Κρονίων E i. 240, 274. Th. 949.
 XXVII.
 Κρονίων E i. 69, 257. S. 53, 56.
 Th. 584.
 Κρονίωνος Th. 4.
 Κρόνον Th. 19, 73, 851.
 Κρόνος Th. 137, 168, 459, 473,
 495. † E i. 167.
 Κρόνου E i. 111. Th. 395, 625,
 630, 648, 660, 668.
 Κρόνος Th. 453, 476, 634.
 κροτάφοις S. 137.
 κροτάφοισιν S. 226.
 κρεεριοῖο Th. 657.
 κρεεριοῦ E i. 152.
 κρυόενθ' S. 255.
 κρυόεντι Th. 986.
 κρύας E ii. 112, 161.
 κρυπαδής E i. 327.
 κρυφίους D. 26.
 κρύψαι XXXI. 2.
 κρύψαντες E i. 42.
 κρύψασα Th. 174.
 κρύψε E i. 50.
 κρώξη E ii. 365.
 κταμένης S. 402.
 κταμένοιο E ii. 159.
 κτεάνων E i. 313. XX. 5.
 κτείναντα S. 448.
 κτείνας S. 82. Th. 293. XX. 2.
 κτεῖνε Th. 982. XXII. 9.
 κτεινόμεναι S. 414.
 κτήμας' E i. 34.
 κτήσιν Th. 606.
 κτητήν E ii. 24.
 κτίλον LXIII.
 κτύπον S. 98.
 κυάνας S. 167.
 κυάνας S. 249.
 κυανείων S. 7.
 κυανέησι Th. 745.
 κυανέων E ii. 145.
 κυανόπεπλον Th. 406.
 κυανόπτερος S. 393.
 κυάνου S. 143.
 κυανοχαίτην S. 130.
 κυανοχαίτης Th. 278.
 κυανῶπιν S. 356.
 κυδαίνων E i. 38.
 κυδαλίμοιο XXIII.
 κυδαλῖμος S. 467.
 κυδαλῖμον S. 74.
 κύδιμον Th. 938.
 κυδιῶν S. 27.
 κύδιστε Th. 548.
 κύδνη E i. 255. Th. 328, 442.
 κυδοιμὸς S. 156.
 κύδος E i. 311. S. 339. Th. 433,
 438.
 † κυδρὴ E i. 255.
 Κυθήρεια Th. 934, 1008.
 Κυθήριαν Th. 196, 198.
 Κυθήροις Th. 198.
 Κυθήροισιν Th. 192.
 κυκλοτερῆς S. 288. Th. 145.
 κύκλω S. 141.
 Κύκλωπας Th. 189.
 Κύκλωπες Th. 144.
 Κύκνε S. 350.
 κύκνοι S. 316.
 Κύκνον S. 57, 329, 331, 468,
 472.

Κύνος S. 65, 346, 368, 418.
 κυμαίνοντος E ii. 3.
 κύμασι E ii. 309.
 κύμασιν E ii. 305.
 κύματ' Th. 252.
 κύματα Th. 848.
 Κυματολήγη Th. 258.
 Κυμοδόκη Th. 252.
 Κυμοδόη Th. 245.
 Κυμοπόλειαν Th. 819.
 Κυμῶ Th. 255.
 κύνα E ii. 222. D. 82. Th. 809,
 811.
 κύνειον E i. 67.
 Κυπρογένειαν Th. 199.
 Κύπρον Th. 198.
 Κύπρω Th. 199.
 Κυρήνη XXXV. 2.
 κυρήσας E ii. 378.
 κύρσαι E ii. 809.
 κυσσαμένη Th. 125, 405.
 κύων Th. 769.
 κῶμα Th. 798.
 κώμη E ii. 857.
 κωτῆλουσα E i. 872.

Λ.

λάβασκεν LXI.
 λάβησι Th. 778.
 λάβησιν Th. 765.
 λαβούσα Th. 482.
 λαβών E ii. 86.
 λαγός S. 802.
 Λαδωνα Th. 334.
 λάθισθε E i. 262.
 λαδιφθόγγοιο S. 131.
 λαθών E i. 52.
 † λείνος Th. 811.
 λαιμα E i. 168.
 † λαιψηροαίλουδον Th. 379.
 λαις Th. 694.
 λαιούζω E ii. 365. L. 1.
 λάμπειν S. 71.
 λαμπιτόωντα Th. 110, 382.

λαμπιτόωντι S. 390.
 λαμπομένοισι S. 145.
 λαμπόμενον S. 143.
 λαμπομένους S. 60. Th. 186.
 λαμπράν Th. 18, 371.
 λαμπρόν E i. 154.
 λαοί E i. 225, 241. E ii. 382.
 D. 4. Th. 84.
 λαοῖς Th. 88.
 λαοῖσι S. 27. Th. 430.
 Λαομέδεια Th. 257.
 λαόν E ii. 270. † Th. 974.
 λαός S. 472, 475.
 λαοσσός S. 37.
 λαοσσόου S. 3.
 † λαοσσόφ S. 54.
 Λαπιδάων S. 178.
 Λατῖνον Th. 1013.
 Λάχεαι Th. 218, 905.
 Λάχεσις S. 258.
 λάχνη E ii. 131.
 λαῶν E i. 220. S. 41, 380. Th.
 1000. XI. 1. XXXII. 1.
 λέγειν Th. 27.
 Λεγαύθη Th. 257.
 λείβειν E ii. 342.
 λείβεται S. 398.
 * λείη E i. 286.
 λειμῶνι Th. 279.
 λείουσιν Th. 83.
 λείπεθ' Th. 490.
 λείπειν E ii. 308.
 † Λευτεφίλην XXI. 2.
 λειριοέσση Th. 41.
 λείφεται E. i. 198.
 λεκτούς XI. 3.
 λελάθοντο Th. 471.
 † λέλακας E i. 205.
 Λελέγων XI. 1.
 λελικται E i. 282.
 λελαιμότος Th. 826.
 λέληκας E i. 205.
 λέλογγε Th. 203.
 † λέξω E iii. 266.
 λέοντα Th. 227.

λέοντα S. 402.
 λέοντες S. 177.
 λέοντος Th. 321, 833.
 λέοντων S. 168.
 λέουσι S. 175.
 λεπτῇ E ii. 115.
 Λερναίην Th. 314.
 λέσχη E ii. 119.
 λέσχην E ii. 111.
 λευγαλέη E ii. 372.
 λευγαλίσαιον E ii. 143.
 † λευγαλέων Th. 602.
 λευκά S. 146. Th. 540, 555,
 557, 597.
 λευκήν E ii. 153.
 λευκοῖσιν E i. 196.
 λευκόν S. 388. Th. 553.
 λευκός Th. 190.
 λευκούς S. 249, 294.
 λευκῶ E ii. 357. S. 141.
 λευκώλενον Th. 913.
 λευκώλενος Th. 314.
 λεύσσουν E i. 248.
 λεχέσσει Th. 798.
 λεχέων S. 16.
 λέχος Th. 57, 508, 912, 939.
 LVII. 2.
 λέων S. 426. Th. 323.
 λήγει E ii. 32, 39.
 λήγοντες I. 4.
 λήγοντος E i. 366.
 † λήγουσαι Th. 48.
 λήγουσι Th. 48, 221.
 λήθει E i. 266.
 λήθεται Th. 236.
 λήθετο Th. 547.
 λήθην Th. 227.
 λήθοι E ii. 109.
 λητὸς Th. 444.
 λητῆς E ii. 320.
 ληΐον S. 288.
 ληΐσεται E i. 320.
 Ληναῖον E ii. 122.
 λημοσύνην Th. 55.
 Λητοῖδην LIX. 3.

Λητοῖδης S. 479.
 Λητούς S. 202.
 Λητὸς D. 7. Th. 19, 406, 918.
 XXXIV. 3.
 λιγέως S. 233.
 λιγὺ S. 206.
 λιγυρήν E ii. 201.
 λιγυρῆς E ii. 227.
 λιγυρῶν S. 278.
 † Λιγυστὶ XVII.
 λιγύφωνοι Th. 275.
 λιγυφώνων Th. 518.
 λιθοῖσι E ii. 242.
 λίθον Th. 485, 497.
 λίθου Th. 489.
 Λιλαίηθεν VI. 1.
 Λιλαίησι VI.
 λιλαίόμενοι S. 113.
 λιμήν S. 207.
 λίμνης Th. 365. XIX. 3.
 λιμὸν E i. 241, 361. E ii. 265.
 λιμός E i. 228, 297, 300.
 λιμοῦ E ii. 22.
 λιμῶ S. 265.
 λίτον I. 1, 4.
 λίπ' ἐλαίῳ E ii. 140.
 λιπαρήν Th. 901.
 λιπαροὶ Th. 63.
 λιπαροῖς XXVI.
 λιπτεῖν S. 332.
 λίποιεν E ii. 58.
 λιπὼν S. 18, 81, 367. LXII.
 λίς S. 172.
 λιάνευς Th. 469.
 λίμαζον S. 235.
 λογοῖσιν Th. 890.
 λόγον E i. 106.
 λόγους E i. 78. D. 25. Th. 229.
 λόεσθαι E ii. 367.
 λοεσάμεναι Th. 5.
 λοεσσαμένη E ii. 140.
 λοιγόν S. 240.
 λοιμόν E i. 241. Th. 227.
 λοιμοτάτην Th. 921.
 Λοκροὶ S. 25.

Λοκρός XI. 1.
 † λούσαντο Th. 4.
 λουτρῶ E ii. 371.
 λοφιῇ S. 391.
 λοχεῖο Th. 178.
 λόχῳ Th. 174.
 Λυγκῆος S. 327.
 λύγρ' Th. 313.
 λυγρὰ E i. 49, 95, 100, 198,
 259. Th. 276.
 λυγρή Th. 304.
 λυγρῇ Th. 650, 674.
 λυγρόν E ii. 148.
 Λυκόνος X. 1.
 Λύκτον Th. 477, 482.
 λυπῆς E ii. 19.
 λῦσαι E ii. 226.
 λῦσε Th. 501.
 Λυσιάνασσα Th. 258.
 λυσιμελής Th. 121, 911.
 λύσιν E ii. 22.
 λύσις Th. 637.
 λώβην Th. 165.
 λωβητός S. 366.
 λῶϊον E i. 348. E ii. 51, 377.
 D. 46.

M

Μάγνητα LXXXVIII.
 μάζα E ii. 208.
 Μαλαβόρον Th. 335.
 Μάλη Th. 938.
 μαϊόμενοι E ii. 166.
 μάκαρας S. 79. Th. 101.
 μάκαρες E i. 140. Th. 881.
 μακάρεσσι E i. 138. S. 247, 476.
 Th. 128. VIII.
 μακάρεσσιν S. 328.
 μακάρων E i. 135, 169. E ii.
 167, 324, 336, 348. Th. 38.
 μακέλην E ii. 88.
 Μακηδόνα LXXXVIII. 2. conf.
 Hermesianax Athen. XIII. p.

598. D. Callimachi H. Del.
 167.
 μακρά S. 438. Th. 129, 835,
 848.
 μακραι E ii. 178.
 μακρὴν Th. 180.
 μακρῆσι Th. 778.
 μακροὶ S. 266.
 μακρόν S. 466. Th. 391. LVI.
 4.
 μακρός E i. 288. Th. 680.
 μακρῶ S. 417.
 μάλ' E i. 202. S. 427.
 μάλ' E ii. 319, 380. D. 18, 29,
 35, 42. Th. 419, 628.
 μάλα E ii. 42, 79, 99, 314,
 315, 376. S. † 92, 103, 116,
 355. Th. 474, 546, 1014.
 μαλακὴν E ii. 165.
 μαλακοῖσι Th. 90.
 μαλακῶ Th. 279.
 μαλάχη E i. 41.
 μαλέρω S. 18.
 μαλθακός XLIII. 4.
 μάλιστα E i. 341. E ii. 360,
 318. Th. 414. † S. 428.
 * μαλκίοντες E ii. 148.
 μαλλοῖς E i. 232.
 μάλλον E i. 189. S. 86, 176.
 Th. 428, 666.
 * μαντεύματα XXXIX. 8.
 † μαντήια XXXIX. 8.
 μάντις XLII. 3. III.
 μαπτέιν S. 231, 304.
 μάργος XLIII. 2.
 Μάρης XLII.
 μαρμαίρουσα Th. 699.
 μαρμαραῖ Th. 821.
 μαρναμέθ' Th. 647.
 μαρναμενοι Th. 668.
 μαρναμένους E i. 162.
 μαρνανθ' S. 242.
 μαρναντο S. 401. Th. 629.
 μαρνώμεσθ' S. 110.
 † μαρποῖεν S. 262.

μάρτυρα E i. 369.
 μαρτυρήσιν E i. 280.
 μαστευων XXXI. 4.
 μαστιέτην S. 466.
 μαστιρών S. 431.
 † μαστιχών S. 431.
 † μαστιχώντι S. 389.
 μαυρούσι E i. 323.
 μάχαι Th. 926.
 μάχαιραν XXXI. 2.
 μάχας Th. 228.
 μαχέσασθαι S. 387.
 μαχεσθαι S. 176, 432.
 μαχέσθην S. 406.
 μάχη Th. 711.
 μάχην S. 198, 248, 261, 361,
 411. Th. 635, 666, 713.
 μάχης S. 449.
 μαχλοσύνης V. 4.
 μαχλόταται E ii. 204.
 μαχοίτο S. 164. Th. 392.
 † μάψ Th. 872.
 μαφαῦραι Th. 872.
 με E ii. 274, 277, 280. Th. 24,
 33, 645.
 μέγ' E i. 41, 240, 344. D. 12,
 58. S. 51, 309. Th. 486,
 558, 679, 740, 871.
 μέγα E i. 38, 56, 94, 130, 163,
 284, 316, 355, 360. E ii.
 113, 251. S. 22, 38, 96,
 218, 319, 330, 364, 379,
 383, 420, 451, 461. Th. 2,
 87, 162, 173, 209, 403, 410,
 592, 623, 792, 874, 954.
 † D. 29.
 μεγαθάρσει S. 385.
 μεγάθυμοι S. 25.
 μεγάθυμον S. 57.
 μεγάθυμος Th. 734.
 μεγαθύμων S. 17.
 μεγάλ' S. 316, 382. Th. 694.
 μεγάλα S. 406.
 μεγάλη E i. 147. S. 75, 259,
 437.

μεγάλη E ii. 261. D. 28.
 μεγάλην Th. 320, 649.
 μεγάλης Th. 622.
 μεγαλήτορα S. 450.
 μεγαλήτορες E ii. 274.
 μεγάλοι Th. 148.
 μέγαλοιο E i. 4. S. 374. Th. 81,
 708, 952.
 μέγαλοις Th. 335.
 μέγαλου E i. 121. S. 871. Th.
 29, 76, 465, 1002.
 μέγαλους S. 254. Th. 185.
 μέγαλω S. 232, 455. Th. 153,
 686.
 μέγαλων S. 294.
 μέγαλως Th. 429.
 μέγαν E i. 319. S. 106, 120,
 185, 471. Th. 18, 20, 37,
 237, 299, 344, 371, 376,
 400, 479, 485, 536, 749,
 784, 799.
 μέγαροισι E i. 375. Th. 384.
 XXI. 3. XLI. 2.
 μέγαροις XX. 2. LVII. 2.
 μέγας S. 172, 237, 312. Th.
 168, 176, 208, 281, 459,
 473, 495, 616, 842, 931,
 995.
 μέγθει S. 5.
 μέγεθος Th. 620.
 μεγήρατα Th. 240.
 † μεγήριτα Th. 240.
 μέγιστε Th. 548.
 μέγιστος Th. 49, 703.
 μεδέουσα Th. 54.
 μέδιμνος XIV. 3.
 Μέδονσα Th. 276.
 μέξε' E ii. 130.
 μεθ' E ii. 62, 65. Th. 137.
 μεθήσω E i. 207.
 μειδήματα Th. 205.
 μείδησεν S. 115.
 μεῖζον E ii. 262, 339.
 μείζω E i. 270.
 μείζων E i. 378. E ii. 262.

- μέλιχα Th. 84.
 μελιχλή Th. 92.
 μελιχλήν Th. 206.
 μελιχον Th. 406, 408.
 μελιχος Th. 763.
 μέιναντες E ii. 270.
 μέλινα E ix. 308. Th. 447.
 μέις E ii. 176.
 μελαγαλήν S. 186.
 μέλαινα Th. 69.
 μέλαιναν Th. 20, 211, 481, 788.
 μελαίη E ii. 254. † S. 153.
 μέλαν S. 252.
 μέλανας S. 294.
 μελάνδετον S. 221.
 μελάνθησαν S. 167, 300.
 μέλας E i. 150, 154.
 μελεδῶνας E i. 66.
 μελέεσιν E i. 148.
 μελέοισι Th. 563.
 μέλεσσιν S. 76. Th. 152, 673.
 μελετᾶς E i. 314.
 μελέτη E i. 378. E ii. 30.
 μελέτην E ii. 75.
 μελετῶν E ii. 61.
 μελιᾶν E i. 144.
 Μελιάς Th. 187.
 μελή S. 420.
 μεληγδέα E i. 170.
 † μέλισσαι Th. 594.
 μελίσσας E i. 231.
 μελίσσάων E i. 303.
 μελισσέων XXII. 5.
 Μελίτη Th. 246.
 μελίφρονα S. 425.
 μέλουσι Th. 216.
 μέλπομεν XXXIV. 1.
 μελπομέναις S. 206.
 μελπομένη Th. 77.
 μέλπονται Th. 66.
 μεμάποιεν S. 252.
 μέμαρπον S. 245.
 μεμαρπὼς E i. 202.
 μεμαρῶς S. 414, 453.
 μεμαῶτες S. 240.
 μέμβλεται Th. 61.
 μέμηλε E i. 236.
 μέμηλεν E ii. 149.
 μεμηλότα E i. 229.
 μεμίζεται E i. 177.
 μεμνημένος E i. 296. E ii. 40, 234, 241, 259, 329, 346. Th. 562.
 μέμνηται Th. 108.
 Μέμνονα Th. 984.
 μέμυκε E ii. 126.
 μέμψονται E i. 184.
 μενεαίνων S. 361.
 μένει S. 235, 364.
 μένειν E ii. 292.
 Μενελάω XL. 1.
 μένεος Th. 688.
 Μενεσθῶ Th. 357.
 Μενίππη Th. 260.
 Μενόιτιον Th. 510, 514.
 μένοντες Th. 598.
 μένος E ii. 32, 243. S. 343, 446. XXI. 6. XLVII. 6. Th. 324, 492, 563, 687, 832, 853, 869, 896.
 † μένουσι Th. 814.
 μέντοι E i. 285, † 140.
 μερίμνας E i. 176.
 μέρμερα Th. 693.
 μερμηράων Th. 55.
 μερόπων E i. 109, 142, 178. LVI. 5.
 μεσάβων E ii. 87.
 μέσον E ii. 227. Th. 522, 709.
 μέσση E i. 231. D. 18, 31, 46, 56. Th. 223.
 μέσση D. 41. S. 462.
 μεσσηγὺς S. 417.
 μερσόδι E i. 367.
 μέσσοι S. 133.
 μέσσου E ii. 120.
 μέσσω S. 144, 201. Th. 143.
 μέσων LXV.
 μεταδόνποι D. 59.

μεταναίετας Th. 401.
 μεταξύ E ii. 12.
 μεταπρέπει Th. 430, † 120.
 μετέπρεπεν Th. 377.
 μετέτροπα Th. 89.
 μετάφρενον S. 223.
 * μεταχθόνια Th. 269.
 † μεταχρόμαι Th. 269.
 μετέειπε Th. 643.
 μετεῖναι E i. 172.
 μετεστοναρίζετ' S. 92.
 μετόπισθε E i. 282.
 μετόπισθεν E i. 126, 283. Th.
 210.
 μετοπωρινόν E ii. 33.
 μέτρα E ii. 266, 312.
 μετρεῖσθαι E i. 347.
 μέτρια E i. 304.
 μέτρον E i. 131, E ii. 56, 338.
 XXXVII. 2.
 μέτρον XIV. 5.
 μέτρον E i. 348. E ii. 218.
 μετώπον S. 147. Th. 143, 145.
 μεν Th. 644.
 μήδεα E i. 54. Th. 180, 188,
 398, 545, 550, 559, 561.
 LVI. 2.
 Μήδειαν Th. 961.
 Μηδεῖον Th. 1001.
 μηδέν E ii. 13. S. 98.
 μηδέτο S. 34.
 μηδέων Th. 200.
 μήθ' E i. 294. E ii. 110.
 μηκέτ' E i. 172.
 μηκέτι E ii. 62, 240.
 Μηκιούκη XXXVI. 1.
 Μηκώνη Th. 536.
 μήλα D. 31. Th. 215, 335.
 Μηλόβοσις Th. 354.
 μήλοισι XXXIX. 2. † E i. 119.
 μήλων E i. 162. D. 22. Th. 284.
 μήν S. 11, 101.
 μήνα E ii. 122.
 μήνιν S. 21.

μήνις D. 2, 8, 16, 26, 36, 50,
 56.
 μηνῶν Th. 59.
 μήποτε E i. 86. E ii. 17.
 μήπου E i. 88. E ii. 209.
 μηνία E i. 335.
 μηνόν S. 363, 460.
 μηνύσασθαι E ii. 156.
 μήσατο Th. 166, 172.
 μήτ' E i. 268, 269, 294. E ii.
 107. bis. 110, 315, 347.
 μήτε E ii. 314.
 μητέρα Th. 169, 284.
 μητέρι E i. 129. E ii. 138.
 μήτηρ E ii. 181. D. 61.
 μητίετα E i. 104. S. 33, 333.
 Th. 56, 520, 904, 914.
 μήτιν S. 28. Th. 471.
 Μήτιν Th. 886.
 μήτιν Th. 393.
 μητιόεντα Th. 457. E i. 271.
 μητιόεντι Th. 286.
 μητιόεντος E i. 151. D. 5.
 Μῆτις Th. 358.
 μήτο. E ii. 365.
 μητοί Th. 982.
 μητρός Th. 448, 460, 914.
 μητρον D. 61.
 μηχανάματα E i. 239.
 μηχαναί Th. 146.
 μι Th. 792.
 μιὰ Th. 321.
 μιγεῖς Th. 970, 1009, 1017.
 μιγεῖσα S. 55. Th. 53, 125,
 333, 375, 383, 920, 927.
 μιγῇ S. 36.
 μιγήμεναι Th. 306.
 μιῇ Th. 278.
 μικρός XIV. 2.
 Μιμάρτω S. 186.
 μιμναι E ii. 133. Th. 754.
 μιμνεν E ii. 248.
 μιμνων E ii. 116.
 μιαν E i. 18, 48, 222, 256, 323.
 E ii. 133, 300, 326. S. 84,

111, 117, 219, 221, 224,
271, 440, 478. Th. 127,
174, 423, 450, 490, 542,
554, 565, 568, 726, 857,
868, 899, 990, 999.

Μινυήιον XX. 4.

μινύθει E i. 6.

μινύθη E ii. 27.

μινύθουσι E i. 242, 323.

Μίνως Th. 948.

μισγόμενος Th. 238.

μισθός E i. 368.

μιχθεις Th. 288.

μιχθεις Th. 923, 941, 944,
980. XXXVI. 3.

μιχθεις VII. 3.

Μνημοσύνη Th. 54.

Μνημοσύνη Th. 135.

Μνημοσύνης Th. 915.

μνησάμενοι Th. 651.

μνήστευον LXXIII. 2.

μογήσας Th. 997.

μόθον S. 158.

μοι Th. 30, 31, 35, 114.

μοῖρ † E i. 120.

μοῖρα E ii. 363. Th. 607, 789.

Μοῖραι XLIII.

μοῖραν D. 1. Th. 204, 348, 418,
520, 544. XX. 5. LVI. 6.

Μοίρας Th. 217, 904.

μολπή Th. 69.

Μόλυρον XX. 1.

μολών XXXIX. 9.

μόρον Th. 211.

μορφονόο S. 134.

μούνη E i. 96.

μουννογενής E i. 374. Th. 426,
448.

μούνον E i. 11.

μούνος Th. 143. XXXVII. 3.

Μούσαι E i. 1. E ii. 280. S.
206. Th. 25, 52, 75, 96,
114, 916, 966, 1021.

Μουσάων Th. 1, 36, 98, 94, 190.
LIV.

Μούσησ' E ii. 276.

μόχθον S. 306.

Μόνον S. 181.

μυδαλή S. 270.

μυδαλέον E ii. 174.

μυθησαμένη E i. 10.

μυθήσασθαι Th. 28.

μύθοισι E i. 192. Th. 169.

μύθοισιν XLVI.

μῦθον E i. 204. Th. 24, 665.

μύθους E i. 261.

† μύθω S. 116.

μυλιδωντες E ii. 148.

μύξαι S. 267.

μύρετο E i. 204.

μυρία E i. 400.

† μυρίαι Th. 364.

μυριοι E i. 250. XIV. 3.

μύρμηκες XXXVII. 4.

μύρμηξ XXII. 5.

Μυρμιδόνων S. 380, 474.

μύρον S. 132.

* μυχή E ii. 141.

* μύχιον Th. 991.

μυχῶ Th. 119.

μυχῶν Th. 1014.

μῶλον S. 257.

μωμεύειν E ii. 374.

Μῶμον Th. 214.

N.

ναίει E i. 8, 286, 341. E ii.
318. Th. 286, 455, 777,
933, 955.

ναίειν Th. 303.

ναίεσκε XXXV. 2.

ναιετάει Th. 775.

ναιετάοντες Th. 621.

ναιετάουσ' E ii. 7.

ναιετάουσιν Th. 564, 592, 816.

ναῖον S. 473. † XXXIX. 7.

ναίουσα XIX. 1.

ναίουσι Th. 274, 814. XXXIX.
3.

ναῖον E i. 168. E ii. 9. Th.
 130, 735.
 ναίων E i. 18.
 νάρθηκι E i. 52. Th. 567.
 νάσσατο E ii. 257.
 Ναυβολίδαο XLI. 6.
 Ναυσίφοον Th. 1016.
 Ναυσίνοον Th. 1017.
 ναύτας Th. 876.
 ναυτικῆς E ii. 236, 260, 267.
 νεαροῖς XXXIV. 2.
 νέας E i. 245. XXXVII. 6.
 νέεσθαι E ii. 172, 291.
 νεῖ D. 13.
 νεῖκε E i. 29.
 νεῖκεα E i. 33. Th. 229.
 νεικεῖν E i. 330.
 νεικεῖω Th. 208.
 νεικεστήρα E ii. 334.
 νεκίων E i. 30.
 † νεικητήρα E ii. 334.
 νεῖκος E i. 35. Th. 87, 782.
 Νεῖλον Th. 338.
 νεῖμης E ii. 319.
 νεῖοδι Th. 567.
 νεῖον E ii. 81.
 νεῖος E ii. 82.
 νεῖσσονται E i. 235.
 νεῖω Th. 971.
 νέκταρ Th. 640, 642.
 νέκταρες Th. 796.
 Νεμειάον Th. 327.
 Νεμείης Th. 329, 331.
 Νέμεσιν Th. 223.
 Νέμεσις E i. 198.
 νεμεσσᾶ E ii. 374.
 νεμεσσῶναι E i. 301. E ii. 359.
 νέμονται E i. 229.
 νέμοντο E i. 119.
 νεοθηλάς Th. 576.
 νέφι S. 281.
 νεοκηδέι Th. 98.
 νέον E ii. 187, 292. Th. 988.
 νεοῦτατον S. 157, 253.
 Νέσσον Th. 341.

Νέστωρες VII. 2.
 Νέστωρ XXII. 10, 12.
 νεύοιεν E ii. 91.
 νευρῆς S. 409.
 νεύω E ii. 162.
 νέρεα E ii. 171.
 νεφέεσσι E i. 202.
 νεφέλη Th. 757.
 νεφεληγερέτα E i. 53. Th. 558.
 νεφεληγερέταο E i. 99. Th. 730,
 944.
 νεφέλης Th. 745.
 νεφέων E ii. 67.
 νέφος E ii. 173.
 νεωμένη E ii. 80.
 νέων LXV.
 νεώς XXXVII. 7.
 νεώτερος E ii. 63.
 νῆ' E ii. 261.
 νῆα E ii. 242, 249, 283, 289.
 D. 53.
 νῆας E ii. 240. D. 45. Th. 875.
 νηδύν Th. 487, 890, 899.
 νηδύος Th. 460.
 νηέσσιν E i. 163.
 νῆϊ E ii. 254, 268.
 νῆϊα D. 44.
 νηκεροί E ii. 147.
 νηκεστον E i. 281.
 νηλεές Th. 456, 765.
 νηλεῖ Th. 316.
 νηλειῆς Th. 770.
 † νηλεοπολινούς Th. 217.
 Νηληιάδαο VII. 2.
 Νηληῖος XXII. 9.
 * νηλιτοπολινους Th. 217.
 νήματ' D. 13.
 νημερτής Th. 235.
 Νημερτής Th. 262.
 νηοῖς Th. 990.
 νηοπόλον Th. 991.
 νηός E ii. 246. Th. 998.
 νήπιε E i. 284. E ii. 15, 251.
 νήπιοι E i. 40.

- νήπιος E i. 130, 216. E ii. 74.
 LXII.
 † νήποινον E i. 303.
 † νήποτος Th. 795.
 Νηρέα Th. 233.
 † Νηρηίδες Th. 1003.
 Νηρῆος Th. 240, 263, 1003.
 νήριτος E ii. 129.
 Νησαῖα Th. 249.
 νῆσοι Th. 964.
 νήσοισι E i. 169.
 νῆσον XXVII.
 νήσου XXXVII. 4.
 νήσω XLVII. 1.
 Νησῶ Th. 261.
 νήσων Th. 1014.
 νηυσὶ E ii. 252. D. 44.
 νηυσὶν E ii. 307.
 * νήυτος Th. 795.
 νηχόμενοις S. 211.
 νῆχον S. 317.
 νηῶν E i. 234, 267, 278.
 νικηθεὶς Th. 496.
 νίκη S. 311.
 νικην S. 339. Th. 433, 628.
 Νικην Th. 384.
 νικῆς E i. 209. Th. 647.
 νικήσαντα E ii. 275.
 νικήσαντες Th. 719.
 νικήσας Th. 73, 437.
 Νικόστρατον XL. 2.
 νισσομένων Th. 71.
 νίσσονται S. 469.
 † νίσσονται E i. 235.
 νίφα E ii. 153.
 νιφέντι Th. 953.
 νιφέντος Th. 42, 62, 118, 794.
 νιψάμενος E ii. 357.
 νίψατο XIX. 3.
 νοέη E i. 294.
 νοεῦντες E ii. 259.
 † νοέουσι E i. 200.
 νοέων E i. 284.
 νόημ' S. 222.
 νόημα E i. 123. S. 88. Th. 656.
 LVI. 7.
 νοῆσαι E ii. 102.
 νοήσας E ii. 12, 265.
 νόησε Th. 838.
 νοήσει E i. 291.
 νομόν E ii. 144.
 νόμον E i. 274. Th. 417.
 νομός E ii. 21.
 νόμος E ii. 6.
 νόμους Th. 66.
 νόστο E ii. 303.
 νόον E i. 67, 105, 258, 371.
 E ii. 279, 332. D. 29. S. 5,
 149. Th. 37, 51, 122, 262,
 537, 613. XLI. S. LI. 2.
 † E i. 62.
 νόος E ii. 101. Th. 1092.
 νόσφι Th. 870.
 νόσφιν E i. 91, 113. S. 15. Th.
 57, 777.
 νότω E ii. 293.
 νότον Th. 380.
 νότου Th. 870.
 νοῦν XLVIII. 2.
 νοῦσαι E i. 102.
 νοῦσον Th. 527, 799.
 νοῦσον S. 43.
 νοῦσαν E i. 92.
 νόω Th. 664.
 νυ E i. 205, 266, 273. E ii. 42,
 131, 302, 382. S. 116, 170,
 336, 350. Th. 22, 84, 687,
 836.
 νύκτ' Th. 176.
 νύκτα Th. 20, 481, 788.
 νύκτας E ii. 5, 180, 230. Th.
 56, 722, 724.
 νύκτες E ii. 348.
 νυκτι E i. 102. S. 35.
 νυκτός E ii. 37. S. 227. Th. 107,
 124, 275, 525, 744, 753.
 νύκτωρ E i. 175.
 νύμφαι XHI. 1. L. 5. LX. 1.
 νύμφας Th. 187.

νυμφίων Th. 130.
 νύμφη Th. 395.
 νύμφην Th. 298. III. 2.
 νῦν E i. 174, 200, 268. E ii.
 14. S. 99, 120, 328. Th.
 416, 661, 942, 963, 965,
 1020.
 νῶξ E i. 17. Th. 128, 211, 213,
 224, 726, 748, 757.
 νύσσοντες S. 62.
 νύχλη E ii. 141.
 νύχιον Th. 991.
 νῶδ' S. 286.
 νῶϊ S. 358.
 νῶϊν S. 350.
 νωμῆσας S. 462.
 † νῶνυμοι E i. 153.
 * νῶνυμοι E i. 158.
 νῶϊ XLII. 4.
 νῶτα E ii. 152. S. 167, † 338.
 Th. 762, 781, 790, 972.
 νῶτον E ii. 86.
 νῶτω E ii. 162.

Ξ.

Ξάνθη Th. 356.
 Ξανθὴν Th. 947. XLI. 5.
 Ξεινοδόκη E i. 181.
 Ξέλνοισι E i. 223.
 Ξείνον E i. 325.
 Ξείνος E i. 181. XXII. 11.
 Ξεστοὶ S. 133.
 Ξοῦθος XXVIII. 2.
 ξύλα D. 44.
 ξύμπασα E i. 238.
 ξὺν Th. 347.
 ξυναι LXVII.
 ξυνήκονας Th. 595, 601.
 ξυνιόντων Th. 706.
 ξύνισαν Th. 686.

Ο.

ὀαρισμούς D. 25.

ὀάρους Th. 205.
 ὀβριμοεργός Th. 996.
 ὄβριμοι Th. 148.
 ὄβριμόθυμον Th. 140.
 ὄβριμον E i. 114. E ii. 237. S.
 135. Th. 839.
 ὄβριμοπάτης Th. 587.
 ὄγ' E i. 204, 320. S. 21, 39.
 Th. 330, 523, 553.
 ὄγε E i. 244, 349, 350, 355,
 373. S. 12, 14. Th. 102,
 466, 583, 837.
 ὄγδοάτη D. 8.
 ὄγδοάτη D. 26.
 ὄδ' E i. 295, 361. Th. 605.
 ὀδόντα S. 388.
 ὀδόντας S. 235, 249.
 ὀδόντων S. 146, 164, 404.
 ὀδός E i. 214, 286. Th. 387.
 ὀδοῦ E ii. 197, 347. Th. 754.
 Ὀδυσῆι Th. 1016.
 Ὀδυσῆος Th. 1012.
 ὀδῶ E ii. 347.
 ὄξον S. 181. Th. 30. XL. 2.
 ὄξος XXX. 1. XLI. 4.
 ὄξω S. 394.
 ὄθ' S. 360.
 ὄθι Th. 748.
 Ὀθρύος Th. 632.
 οἶα E i. 320. S. 400. XLIII. 1.
 οἶγ' Th. 621.
 οἶγε E i. 185. S. 288, 301. Th.
 871.
 οἶγε D. 55.
 οἶδ' E ii. 74.
 οἶδεν Th. 236.
 Οἰδιπόδω E i. 162.
 οἶδματι Th. 109, 131.
 ὄϊες E i. 232.
 ὄϊόν Th. 214.
 ὀϊζύος E i. 113, 175. S. 351.
 ὀϊζυεῖ E ii. 257.
 ὀϊζυοῖσιν E i. 193.
 οἶη S. 1. * IV. 1. XIX. 1. XXXV.
 1. XXXVI. 1.

- οἶην E i. 267.
 οἶην LVI. 6.
 οἶκαδε E ii. 194, 229, 250.
 οἶκειων Th. 330.
 † οἶκεται Th. 733.
 οἶκήϊα E ii. 75.
 οἶκί' Th. 64, 758. XVI.
 οἶκία Th. 744.
 οἶκοι E i. 363.
 οἶκοι E i. 149, 242, 323.
 οἶκον E i. 23, 374. E ii. 23, 46,
 50, 113, 313. D. 36. XX.
 3.
 οἶκόνδε E ii. 172, 291.
 οἶκον E ii. 141, 219, 351. XLII.
 1.
 οἶκους E ii. 13.
 οἶκω E i. 130, 362. E ii. 25,
 143, 245.
 † οἶμαι E i. 174.
 οἶμος E i. 288.
 οἶνα S. 292.
 οἶνας E ii. 188.
 οἶντων E ii. 190.
 οἶνον E ii. 210, 292, 342.
 οἶνοπα D. 53.
 οἶνοπι E ii. 240.
 οἶνος E ii. 203, 207. XLIII. 2.
 οἶνον E ii. 214.
 οἶνογόνον E ii. 362.
 οἶον S. 8. 106. Th. 26.
 οἶος E i. 312. S. 386. XXII. 12.
 οἶος XXXI. 4.
 οἶς D. 11.
 οἶς E i. 236. Th. 432, 439.
 οἶσεις E ii. 100.
 οἶσθα S. 355.
 οἶσιν E i. 144.
 οἶστοι S. 130.
 οἶτινες S. 150, 163.
 οἶω S. 111.
 οἶων Th. 446.
 οἶωνιστήν S. 185.
 οἶωνοῖς E i. 275. Th. 263.
 XXXIX. 10.
- οἶωνος D. 37.
 ὀκτάβλωμον E ii. 60.
 ὀκταπόδην E ii. 43.
 ὀλβεε LVII. 1.
 ὀλβιοι E i. 170.
 ὀλβιον XXII. 2.
 ὀλβιος D. 62. Th. 96, 954.
 ὀλβον E ii. 255. E i. 279, 319,
 377. Th. 420, 974.
 ὀλβος E i. 324. S. 204.
 ὀλβω E i. 317.
 ὀλεθρον Th. 226.
 ὀλέσει E i. 178.
 ὀλέσσαι E ii. 286.
 ὀλίγη † E i. 30, 286.
 ὀλίγην E ii. 261.
 ὀλιγίστη E ii. 341.
 ὀλίγον E ii. 98.
 ὀλίγων Th. 447.
 Ὀλμειοῦ Th. 6.
 ὀλμον E ii. 41.
 ὀλοή E ii. 363. S. 156. Th. 224,
 757.
 ὀλοήν Th. 226.
 ὀλοον Th. 604.
 ὀλοων Th. 501.
 Ὀλύμπια E i. 81, 110, 127.
 Th. 75, 114, 783, 804, 963.
 Ὀλυμπιάδες Th. 25, 52, 966,
 1021.
 Ὀλυμπιάδεσσιν XXI. 2.
 Ὀλύμπιον Th. 884.
 Ὀλύμπιος E ii. 92. Th. 390.
 XLVIII. 1.
 Ὀλυμπίου E i. 24, 387. Th.
 529.
 Ὀλυμπον E i. 138, 195, 255.
 S. 79, 466. Th. 68, 101,
 113, 391. LXXXVIII. 3.
 Ὀλυμπος S. 203. Th. 680, 842.
 Ὀλύμπου Th. 37, 42, 51, 62,
 118, 408, 689, 794.
 * ὀλύνθων XIV. 1.
 ὀλώϊον Th. 591.
 ὀμά S. 50.

ὄμαδον S. 257.
 ὄμαδος S. 155.
 ὀμαρτήσας E ii. 294.
 ὀμαρτήσῃ E i. 194.
 † ὀμβρηνοῦ E ii. 69.
 * ὀμβρηνοῦ E ii. 69.
 ὀμβρησαντος E ii. 33.
 ὀμβρον E ii. 292.
 ὀμβρος E ii. 110, 244.
 ὀμβρω E ii. 294. S. 478.
 ὀμείται E i. 192.
 ὀμήλικας E ii. 62, 65.
 ὀμηρεῦσαι Th. 39.
 "Ομηρος XXXIV. 1.
 ὀμιλαδόν S. 170.
 ὀμιχεῖν E ii. 345.
 ὀμμασι S. 262.
 ὀμόθεν E i. 108.
 ὀμοῖα Th. 27.
 ὀμοῖαι LX. 1.
 ὀμοῖη XXI. 2.
 ὀμοῖος E i. 180.
 ὀμοῖοι E i. 114.
 ὀμοῖον E i. 143.
 ὀμοκλῆς S. 341.
 ὀμόν Th. 508.
 ὀμόσας E i. 280.
 ὀμόσῃ Th. 232.
 ὀμοῦ E i. 241.
 ὀμόφρονας Th. 60.
 ὀμφακες S. 399.
 ὀμῶς E i. 3, 20, 370. E ii. 77,
 287. Th. 74, 366, 672, 771.
 ὄνδε S. 38.
 ὄνειαρ E i. 41, 344. D. 58. Th.
 871.
 ὄνειδίζειν E ii. 336.
 ὄνειδος E i. 309. bis.
 ὄνείρων Th. 212.
 ὄνληνσι E i. 316. Th. 429, 436.
 ὄνομ' Th. 144, 369. III. 2.
 ὀνομαστὰ XXII. 6.
 ὀνομαστοὶ Th. 148.
 ὀνόμην' III. 2.
 ὀνόμηναν LXXIII.

ὀνόμηνι E i. 80.
 ὀνοτάζων E i. 256.
 ὄντινα Th. 81, 96.
 ὄνυχας S. 254, 263.
 ὄνυχες S. 266.
 ὀνύχεσσι E i. 202, 203. S. 427.
 ὀξεα S. 233.
 ὀξεί S. 335.
 ὀξεῖα S. 348.
 ὀξείησι S. 289.
 ὀξέος E ii. 32.
 ὀξύ S. 243, 457. Th. 838.
 ὅπ' Th. 830.
 ὀπάξει Th. 438.
 ὀπάξοι E ii. 92. Th. 420.
 ὀπάσαι Th. 433.
 ὀπάσας E i. 166.
 ὅπερ Th. 864.
 ὀπηδεῖ E i. 141, 228, 311, 324.
 Th. 80.
 ὀπὶ Th. 41, 68.
 ὅπιν E i. 185, 249. E ii. 324.
 Th. 222.
 ὀπίζετο S. 21.
 ὀπιπτεύοντ' E i. 29.
 ὀπιπτεύοντα D. 42.
 ὀπισθεν E ii. 87, 92. S. 133.
 Th. 223. XLII. 4.
 ὀπίσω E ii. 359. S. 92, 256.
 Th. 488.
 ὅπλα E ii. 245. Th. 853.
 Ὅπλα S. 180.
 ὀπλήν E ii. 107.
 ὀπλοτάτη VII. 2.
 ὀπλοτάτην Th. 946. XLI. 5.
 ὀπλότατον Th. 333, 478, 821.
 XL. 1.
 ὀπλότατος Th. 137.
 ὀπότ' E i. 256. Th. 431, 435,
 594.
 ὀπόταν E ii. 161, 189.
 ὀπότε E ii. 112. S. 397.
 ὀπη Th. 387.
 ὀπποι' S. 126. Th. 478, 782.
 ὀπποτέρην Th. 549.

- ὀπύειν Th. 819.
 ὀπύεις S. 356.
 ὀπωρινόν E ii. 292.
 ὀπωρινῶ E ii. 295.
 ὀπως Th. 156, 471.
 ὀρεᾶται E ii. 152.
 * ὀργήν E i. 302.
 ὀρει Th. 484.
 ὀρειγάλκοιο S. 122.
 ὀρέξαι Th. 433.
 ὀρεξαμένη S. 456.
 † ὀρεξάμενος S. 457.
 ὀρεος S. 374, 386.
 ὀρεσκόοις XXXI. 5.
 ὀρεσσινόμου S. 407.
 ὀρηται Th. 782.
 ὀρθαί E ii. 158.
 ὀρθάς S. 391.
 ὀρθίος E i. 288.
 † ὀρθον Th. 293, 309.
 ὀρθός E ii. 345.
 † ὀρθογόνῃ E ii. 186.
 ὀρθορογόνῃ E ii. 186.
 * ὀρθρον Th. 293, 309.
 ὀρθρον E ii. 195.
 * ὀρθρον Th. 327.
 † ὀρθρον Th. 327.
 ὀρίνων LIX. 3.
 ὀρκον E i. 192. D. 40. Th. 231,
 400, 784, 805.
 ὀρκος E i. 217.
 ὀρκῇ S. 365.
 ὀρκηθῆναι E ii. 144. S. 78.
 ὀρκῆν † E i. 302. S. 456.
 ὀρκησῶσι S. 403.
 ὀρκους E i. 74.
 ὀρνιθας D. 64.
 ὀρνίθεσι E ii. 88. XXII. 3.
 ὀρνις E i. 210. Th. 525.
 ὀρνυμένοιο Th. 843.
 ὀρος E ii. 46. Th. 2.
 ὀροῦσα S. 437.
 ὀροῦσαν S. 412, 436.
 ὀρπηκα E ii. 86.
 ὀρυμαγδός S. 401.
 ὀρυμαγδῶ S. 232.
 ὀρφανὰ E i. 328.
 ὀρχαμε XLVII. 8.
 ὀρχαμος XXX. 2.
 ὀρχεύνται Th. 4.
 ὀρχηθῶ S. 282.
 ὀρχηστήρες XIII. 3.
 ὀρχομενόν XX. 4.
 ὀρχομενοῦ XV. 1.
 ὀρχος S. 296.
 ὀρχων S. 294.
 ὀρώμενον XLVII. 6.
 ὀρώρει S. 274, 401. Th. 70, 703,
 709, 849.
 ὀρώσι Th. 85.
 ὄσα Th. 475. LV.
 ὄσοι E i. 248. Th. 680, 648,
 668. I. 2.
 ὄσον E i. 41. E ii. 297. Th. 525,
 720.
 ὄσος E ii. 306. Th. 424, 582.
 ὄσσα Th. 651.
 ὄσαι Th. 183, 967.
 ὄσαν Th. 10, 43, 55, 57, 701,
 832.
 ὄσσα S. 390. Th. 698.
 ὄσσετο Th. 551.
 ὄσσοι Th. 154, 421. XXXVII.
 4.
 ὄσσοις S. 430.
 ὄσσοις S. 426.
 ὄσσοισιν S. 145.
 ὄσσον E i. 344. Th. 49. * XIV.
 1.
 ὄστων Th. 826.
 ὄστέα S. 152. Th. 540, 555,
 557.
 ὄστις E i. 239, 341. S. 480.
 Th. 222, 395, 459, 783.
 ὄστω E i. 40.
 ὄτ' E i. 111, * 131, 337. E ii.
 45, 142, 369. S. 42, 80,
 374, 399, 437. Th. 282,
 535.
 ὅταν † E i. 181, 337. E ii. 85.

ὄτε E i. 89. E ii. 193. D. 14.
S. 421. bis. Th. 58, 232,
280, 291, 390, 416, 468,
639, 702, 888.

ὄτι E i. 81. S. 479. Th. 115,
198, 199, 200, 426, 656.

ὄτοβος Th. 709.

ὄτραλέως S. 410.

ὄττι E i. 48.

ὄττι τάχιστα E i. 60. E ii. 291.
S. 21, 428.

οὐ E ii. 152. S. 318, 450. Th.
823, 973.

οὐασιν Th. 701, 771.

οὐατα E ii. 164.

οὐδ' E ii. 16, 30. E i. 40, 41,
85, 134, 135, 229, 234, 346.
S. 39, 111, 368, 415. Th.
296, 387, 426, 488, 551,
687, 761, 802.

οὐδαμῇ S. 218.

οὐδέτεροι S. 171.

οὐδέτεροις Th. 638.

οὐδας E ii. 162. Th. 741.

οὐδέ E i. 97, 113, 145, 174,
175, 180. bis. 181, 182, 185.
bis. 188, 212, 226, 228, 242,
266, 362. E ii. 74, 95, 133,
255. D. 21. S. 139, 170,
310, 431, 432. Th. 102,
235, 386, 423, 613, 637.
bis. 740, 751, 759, 796,
802.

οὐδὲν E i. 143, 309. Th. 295.

οὐδέποτε E ii. 258.

οὐδέποτε Th. 221.

οὐδὸν Th. 749.

οὐδὸς Th. 811.

οὐδῶ E i. 329.

οὐθ' S. 317, 337.

οὐκίτι E i. 34. E ii. 190. S. 118.

οὐλιος S. 192, 441.

οὐλομένην E ii. 335.

οὐλομένης Th. 693.

οὐλόμενον Th. 225.

Οὐλύμποιο S. 80. Th. 633, 855.

Οὐλύμπον S. 471.

Οὐλύμπόνδε Th. 397.

Οὐλύμπῳ Th. 953.

οὖν Th. 853. S. 299.

οὐνεκ' E ii. 135. Th. 144, 197,
584.

οὐνεκα E i. 137. Th. 88, 235,
464. III. 2. LXVIII 2.

οὐποτε D. 49.

οὐπω E i. 271. E ii. 139. S. 10.

Οὐρανίδας Th. 502.

Οὐρανίδῃ Th. 486.

Οὐρανίῃ Th. 78, 350. I. 1.

οὐρανίωνων Th. 461, 919, 929.

οὐρανίῳ E i. 240. E ii. 173.
S. 384. Th. 723, 761.

οὐρανὸν E ii. 228. Th. 127, 573,
470, 517, 685, 746, 761,
779.

οὐρανὸς Th. 45, 110, 159, 176,
208, 382, 679, 702, 720,
840, 847.

οὐρανοῦ E ii. 166. Th. 106, 147,
154, 414, 421, 463, 644,
689, 737, 808, 820, 891.

οὐρανῷ E i. 111. Th. 71, 136,
427.

οὐρας E ii. 130.

οὐρεα Th. 129, 130, 835.

οὐρεαι XIII.

οὐρεῖν E ii. 376.

Οὐρεῖον S. 186.

οὐρεος E ii. 128. Th. 860, 865.

οὐρεσι E i. 230.

οὐρεσιν Th. 1001.

οὐρεῖ S. 431. Th. 771.

οὐρεῖας D. 27, 32.

οὐρεῖσης E ii. 347.

οὐτ' E i. 189. E ii. 284. D. 20.
S. 140. bis. 217.

οὐτάμεν S. 335.

οὐταμένον S. 363.

οὐτασ' S. 461.

οὐτε E i. 128. bis. 188, 267.

bis. 233. D. 20. S. 88. bis.
 259, 337.
 οὗτι E i. 105. E ii. 63, 134.
 D. 59. S. 110, 144, 161.
 Th. 182, 310.
 οὐτιδανῶν XIII. 2.
 οὗτις E i. 15, 353. E ii. 381.
 S. 5.
 οὗτοι E ii. 377.
 οὗτος E i. 291. E ii. 6, 175,
 300, 315. XIV. 2.
 οὕτω E ii. 42, 108. Th. 448.
 οὕτως E i. 105. E ii. 51. Th.
 452.
 ὄφειλε E i. 211.
 ὀφείλει E i. 14. E ii. 30, 113.
 ὀφείλοισι E i. 33.
 ὀφθαλμοῖσιν S. 335. Th. 451,
 701. XLVII. 5.
 ὀφθαλμός E i. 265. Th. 143,
 145.
 ὀφθαλμῶν S. 72.
 ὄφιν Th. 229, 334.
 ὄφις Th. 322, 325.
 ὄφιν XXII. 6.
 ὀφίων S. 161.
 ὄφρ' E i. 258, 339. E ii. 162,
 243. Th. 128, 530, 645.
 ὄφρα E i. 297. E ii. 224. S. 28,
 108.
 ὀφρύσι Th. 827, 911.
 ὀχθήσας Th. 558.
 ὀχθος XII.
 † ὀχθη III. 3.
 ὀχυρώτατος E ii. 47.
 ὅψ' E ii. 103.
 ὀψαρότης E ii. 108.

II.

Παγασαίου S. 70.
 πάγκλον D. 49.
 πάγος S. 439.
 παγγρύσεια Th. 335.
 παγχι E i. 262.

πάθος LXIX.
 παθόντες Th. 651, 660.
 παθοῦσα Th. 276.
 παθῶν E i. 216.
 παῖδ' E i. 376. Th. 989.
 παῖδα E ii. 369. S. 356. Th.
 472, 509, 821, 897, 952,
 981, 1001.
 παῖδας S. 112. Th. 208, 401,
 467.
 παῖδε S. 49.
 παῖδες E i. 180. E ii. 274. Th.
 148, 164, 758.
 παῖδεσσι E ii. 17. Th. 398.
 παῖδεσιν E i. 180.
 παῖδι S. 385. Th. 464.
 παιδός S. 454. Th. 496.
 παίδων E ii. 82. Th. 138, 155,
 234, 473, 478.
 παίζονται S. 299.
 παίζοντες S. 277, 282.
 παιπαλοέσσης Th. 860.
 παῖς E i. 129. S. 371.
 παῖς E i. 50, 374. S. 26. Th.
 178, 565, 746.
 παισι Th. 162.
 παλαίει E ii. 31.
 παλάμαις S. 219.
 παλάμησι S. 320. Th. 580.
 παλάμησιν Th. 866.
 πάλιν E ii. 291. Th. 181, 772.
 παλινάγρετος S. 93.
 παλιῶς S. 154.
 Πάλλαντα Th. 376.
 Πάλλαντι Th. 383.
 Πάλλας E i. 76. S. 126. Th.
 577.
 πάλιν S. 321.
 πάλων S. 451.
 πάμπαν E i. 273, 300, 333. E
 ii. 381.
 παμφαίνων E ii. 185.
 πᾶν S. 70, 141, 223, 315.
 παναίολον S. 139.
 παναπήμων D. 47.

πανάριστος E i. 291.
 Πανδίωνις E ii. 186.
 Πανδώρην E i. 81.
 Πανελλήνεσσι E ii. 146.
 πανέφθου S. 288.
 πανημέριος S. 896.
 παννύχιος S. 46.
 Πανόπη Th. 250.
 Πανοπηΐδος LI.
 Πανοπίδα XV. 1.
 πάντ' E ii. 10, 25. Th. 803.
 πάντα E i. 76, 116, 265. bis.
 291. E ii. 109, 122, 219,
 245, 290, 306, 319. D. 62.
 S. 84. Th. 127, 175, 305,
 401, 639, 647, 740, 955.
 XXXIX. 8.
 πάντας E ii. 229. Th. 157, 167,
 390.
 πάντες E i. 81. Th. 85, 667.
 I. 3.
 πάντεσσι Th. 402.
 πάντεσσιν Th. 372.
 πάντη E i. 124, 253. S. 121.
 Th. 178, 366, 778.
 παντι S. 364.
 πάντοθεν E ii. 243.
 παντοῖ' XXII. 3, 7.
 παντολήν Th. 830.
 παντοίων E ii. 239.
 παντός E i. 40.
 πάντων E i. 54. E ii. 181, 260.
 D. 55. S. 56, 78. Th. 66,
 117, 121. bis. 369, 411, 543,
 559, 641, 738, 809, 919,
 929.
 παπταίνων E ii. 62.
 παραγίνεται Th. 429, 432, 436.
 παραιβασίας Th. 220.
 παραιφάμενοι Th. 90.
 παρακαίρια E i. 327.
 παρακόλτη Th. 928.
 παράκοιτι S. 14, 46.
 παράκοιτις Th. 228.
 παραμείβηται E ii. 27.

παρασχεῖν E ii. 330.
 παραφαινέμεν E ii. 352.
 παρεθήκε Th. 577.
 παρείας S. 243.
 παρείχον S. 84.
 παρειῶν S. 267.
 παρεκβαλίνουσιν E i. 224.
 παρελαύνω S. 353.
 παρελέξατο Th. 278.
 παρελθεῖν E i. 214. Th. 613.
 πάρεξ S. 352, 353.
 παρόντος E i. 364.
 παρεστάμεν Th. 439.
 πάρεστιν Th. 420.
 παρέσχεθεν Th. 639.
 παρέτραπε Th. 103.
 † παρθενικαῖς E i. 63.
 παρθενικῆν E ii. 317.
 παρθενικῆς E ii. 137. * E i. 63.
 παρθένιον Th. 344.
 παρθένιους Th. 205.
 παρθένον Th. 514.
 παρθένος E i. 254. XIX. 3.
 παρθένῳ E i. 71. Th. 572.
 παρκλίνουσι E i. 260.
 Παρνησσοῖο Th. 499.
 πάρος E i. 182. S. 119..
 πᾶσα E ii. 129. S. 380. Th. 696,
 847.
 πᾶσαι S. 251, 261.
 πᾶσαν S. 284. Th. 688, 973.
 πᾶσας Th. 184, 855.
 πασῶν Th. 828.
 πάσῃσιν Th. 829.
 πᾶσι Th. 377, 449.
 Πασιδέη Th. 247.
 Πασιδόη Th. 352.
 πᾶσιν E ii. 149, 312. Th. 672,
 1015.
 πάσχει E i. 209.
 πατέρ' E i. 2. S. 11, 59. Th.
 47, 71, 457, 468.
 πατέρα Th. 73.
 πατέρος Th. 165.
 πατῆρ E i. 59, 84, 142, 167,

180. E ii. 251. S. 27, 89.
 103. Th. 207, 502, 542, 617,
 648, 838. XXXVII. 3.
 πάτρης LXVIII. 2.
 πατρὶ E i. 257. Th. 36, 53,
 580, 896, 932.
 πατρίδα S. 1, 12.
 πατροκασιγνήτους Th. 501.
 πατρός S. 322, 471. Th. 40,
 164, 171, 180, 262, 898,
 472.
 πατρῶϊον E i. 374.
 παῦς S. 449.
 παύθη Th. 538.
 παῦρα Th. 780.
 παυρίδιον E i. 182.
 παῦροι E ii. 100. D. 50, 54, 56,
 60.
 παῦρον E i. 324.
 παῦρον E ii. 156.
 παύσονται E i. 175.
 παχέας E ii. 127.
 παχύν E ii. 115.
 πέδιλα E ii. 159. S. 220.
 πεδίλοις Th. 12.
 πεδίλιο S. 342.
 πεδίονδ' S. 378.
 πεδίω XIX. 2.
 πεδίον E ii. 6.
 πεδόθεν Th. 680.
 πεῖθ' S. 450.
 πείθει LXXXVII.
 πείθεσθαι Th. 165.
 Πειθῶ E i. 73. Th. 349.
 πείκειν D. 11.
 πείρασι Th. 622.
 πείρασιν Th. 335, 518.
 πείρατ' Th. 738, 809.
 πείρατα E i. 167.
 πειρηθῆναι S. 359.
 Πειρίθοον S. 179.
 Πειροιο XII. 2.
 πέλαγος Th. 131.
 πελάσας E ii. 49, 350.
 Πελαγός X. 2.
 Πελασγῶν XVIII.
 πέλει E i. 290. D. 61.
 Πελειάδας XLIV.
 Πελειάδας XLIV.
 πελεμίζετ' Th. 842.
 πελεμίζεται Th. 458.
 πέλεν S. 164, 259.
 πελέσκετο XXII. 4.
 πέλεται E i. 30. E ii. 6, 38,
 165, 283, 296, 300, 304,
 379.
 Πέλης Th. 996.
 πέλονται D. 44.
 πελώρη Th. 159, 173, 479, 505,
 821, 858, 861.
 πελώρης Th. 731.
 πελώριον Th. 179.
 πέλωρον Th. 295, 299.
 πελώρου S. 223. Th. 845, 856.
 πέμπει E i. 84.
 πέμπον Th. 716.
 πέμπτας D. 38.
 πέμπτη D. 39.
 πέμπτοις E i. 172.
 πέμπτω E ii. 316.
 πέμψαν Th. 477, 718.
 πένεσθαι D. 9.
 πένθος Th. 98, 467, 623.
 πενή E ii. 115.
 πενήν E ii. 256, 335.
 πενής Th. 593.
 πέντε E ii. 231.
 πενήκοντα E ii. 231. Th. 151,
 264, 672.
 πενηκοντακάρηνον Th. 312.
 † πενηκοντακέφαλον Th. 312.
 πεντόξιο E ii. 360.
 πεπαλαγμένος E ii. 351.
 πεπαρμένη E i. 203.
 πεπείραμαι E ii. 278.
 πεπνυμένα E ii. 849.
 † πεπνυμένος D. 29.
 πέποιδ' E i. 373.
 πέποιθε E i. 373.
 πεπόλισται XXXIX. 5.

πέπον S. 350, 357. Th. 544, 560.

πεπόνητο S. 148.

πέπρωτο Th. 464, 476.

πεπυκασμένος D. 29.

πεπυκασμένος Th. 484.

περῶν E ii. 356.

πέτρην Th. 215, 274, 294, 814.

περίαχε Th. 678.

† περιγλῶχες S. 398.

περιέσασθαι E ii. 157.

Περιήρης XXVIII. 5.

περικαλλέα Th. 10.

περίκειται Th. 788.

Περικλύμενον XXII. 1.

περικλυτὸν E i. 60.

περικλυτὸς Th. 571, 579. XXXI. 3.

περιμαίνεται S. 99.

Περιμήδεα S. 187.

περιμήκεες S. 133.

περιναιετάωσι Th. 370.

περιπλομένου E ii. 4.

περιπλομένων Th. 184.

περιρρύτον Th. 198.

περιρρύτω Th. 290.

περισσά Th. 399.

περισσύνει XIV. 4.

† περιστενάχῃς S. 344.

περιταμνόμεν E ii. 188.

† περιτεμνόμεν E ii. 188.

περίφρονα Th. 894.

περίφρονος S. 297, 813.

περιστονάχῃς S. 344.

Περσησσοῖο Th. 5.

* περιόχεται Th. 733.

Περσέπολιν VII. 3.

Περσεύς S. 216, 229. Th. 280.

Περσεφονείης Th. 768, 774.

Περσεφόνην Th. 913.

Πέρση E i. 27, 241, 272, 284, 297. E ii. 16, 229, 251, 259.

Πέρση E i. 10.

Περσηῖς Th. 856, 957.

Πέρσην Th. 877.

Πέρσης Th. 409.

πέσαν S. 365.

πέσαν S. 379.

πεσόντος E ii. 165.

πεσούσα XXI. 5.

πέσωσι S. 375.

πέταλ' E ii. 298.

πετάλοισι E ii. 104.

† πετεινοῖς E i. 275.

* πετεηνοῖς E i. 275.

πέτηλα S. 289.

πέτοντο S. 308.

πέτραι S. 375.

Πετραίη Th. 357.

πετραίη E ii. 207.

πετραῖον S. 185.

πέτρη S. 421, 437.

πέτρη Th. 301.

πετρήεν E ii. 151.

πέτρην XII.

πέτρης Th. 786, 792.

πέτρησι Th. 778.

πεύθετο Th. 463.

πεῦκαι S. 376.

πενκαλίμοισι XXXIII. 1.

Πενκείδας S. 187.

πεφραδόμεν D. 2.

πεφραδέτην Th. 475.

Πεφραδὴ Th. 273.

πεφύασι Th. 728.

† πεφύκασιν E i. 148. Th. 728.

πεφύλαξο D. 83.

πεφυλαγμένος E ii. 324. D. 1.

* πῆ E i. 105.

πηγάδας E ii. 123.

πηγαί Th. 738, 809.

πηγὰς Th. 282.

Πήγασος Th. 281, 325.

πήγνυσθαι D. 45.

πηδάλιον E i. 45. E ii. 247.

πηκτὸν E ii. 54.

Πηλεῖ Th. 1006.

Πηλεῦ LVII. 1.

Πήλιον XXXI. 4.

Πηλῶ XXXII. 2.

πῆμ' E i. 82. D. 40. Th. 329.

- πῆμα E i. 56, 240, 344, 364.
 Th. 223, 592, 792, 874.
 πημαίνει Th. 232.
 πηματι E ii. 309.
 Πηνειόν Th. 343.
 Πηνειοῦ XXXV. 2.
 πῆξας E ii. 48.
 πῆξασθαι E ii. 73.
 πηοί E i. 343.
 πιέειν S. 252.
 πιέξοις E ii. 115.
 † πιέμεν E ii. 210.
 Πιερίδες S. 206.
 Πιερίη Th. 53.
 Πιερίηθεν E i. 1.
 Πιερίην LXXXVIII.
 πιθήσας E i. 357. E ii. 289.
 πίδηται E i. 293.
 πίδοιο E i. 98.
 πίδον D. 55.
 πίδου E i. 94, 97, 386. D. 61.
 πιλνᾶ E ii. 128.
 πίλνато Th. 703.
 πίλοις E ii. 160.
 πῖλον E ii. 164.
 πίμπλαται S. 429.
 πιμπλεῦσαι Th. 880.
 πίμπλησι E i. 299. E ii. 29.
 πίνει XLIII. 2.
 πινόμεν E ii. 210.
 πινόντων E ii. 363.
 πίομα E ii. 8. Th. 477.
 πίοι Th. 538, 971.
 πίονος S. 408.
 πίοταται E ii. 203.
 πίπτει Th. 791.
 πίπτειν XLVII. 7.
 πίπτοντα S. 253.
 πιπτόντων S. 251.
 πίπτουσαι S. 873.
 πίπτωσιν E ii. 238.
 πίστει E i. 370.
 πιστοί Th. 735.
 πίσυνος Th. 596.
 πιδάσκει Th. 665.
 πλάσσει E i. 70.
 πλαστήν Th. 513.
 πλατέ' Th. 446.
 πλείη E i. 101. bis.
 πλείον E ii. 37. Th. 531.
 πλείου D. 14.
 πλείστα Th. 387.
 πλείστη E ii. 338, 341.
 πλείστην Th. 904.
 πλείστοι LXXIII.
 πλείστον Th. 231.
 πλείους Th. 636.
 πλείων E i. 377, 378. E ii. 235.
 πλεκτοῖσιν S. 63.
 πλέον E i. 40. E ii. 177.
 πλέονες S. 241.
 πλεόνων E i. 378.
 πλευράς S. 430.
 πλέω E ii. 308. D. 28.
 πληγεῖσα S. 422.
 πληγέντος Th. 861.
 πληγῆσιν Th. 857.
 πληθοντι S. 314.
 πληθων S. 478.
 πληθωσι E i. 305.
 πληθωσιν E ii. 79.
 Πληϊάδας E ii. 190.
 Πληϊάδες E ii. 233, 237.
 Πληϊάδων E ii. 1.
 πληνναι S. 309.
 πλην S. 74.
 πληντο Th. 688.
 Πληξαυρη Th. 353.
 πληξεν Th. 855.
 πληξίπποι S. 24.
 πλησας XLII. 2.
 πλησμησι XXV.
 πλητο S. 146.
 πλόον E ii. 248.
 πλόος E ii. 283, 296, 300.
 πλούσιον E i. 22.
 πλουτεῦντα E i. 311.
 πλουτοδάξει E i. 125.
 πλούτον E ii. 256. XLVIII. 2.
 Πλούτεν Th. 969.

πλουτός E i. 375.
 πλούτου E i. 379.
 Πλουτώ Th. 355.
 πλούτω E i. 811.
 πλωτίζεσθαι E ii. 252.
 πνελοντες S. 24.
 πνέουσιν Th. 319.
 πνεύσαντος E ii. 124.
 πνολας Th. 253.
 πνέει Th. 268.
 πόδα E ii. 115, 142. XIX. 3.
 πόδας E i. 114. Th. 780.
 πόδες Th. 824.
 πόδεσσι II. 2.
 ποδοῖν S. 158.
 ποδώκεια Th. 320.
 ποδώκεος S. 191.
 ποδώκης LXX.
 ποδῶν Th. 70, 682.
 ποδ' Th. 22.
 πόθον E i. 66.
 πόθος S. 41.
 ποιῆ E ii. 369.
 ποιεῖσθαι E ii. 220, 325.
 ποιείσθε E ii. 121.
 ποιείται E ii. 332.
 ποιή Th. 194.
 ποιήεσσα S. 381.
 ποιήης Th. 576.
 ποιήσ' E i. 143.
 ποιήσαν E i. 110, 127.
 ποιήσασα Th. 161.
 ποιήσασθαι E ii. 25.
 ποιήσατ' Th. 921, 946, 948, 999.
 ποιήσατο Th. 991.
 ποιήσε E i. 157. S. 319. Th. 579, 818. III. 5. XXXVII.
 ποιήσεν S. 477. LVIII.
 ποιήσης E ii. 326.
 ποιήσομαι E i. 207.
 ποιήλα S. 428.
 ποικιλόβουλον Th. 521.
 * ποικιλόγηρον E i. 201.
 † ποικιλόδειρον E i. 201.

ποικίλον Th. 300, 511.
 ποιμαίνονθ' Th. 23.
 ποιμένα S. 41. XXXII. 2.
 ποιμένας S. 39.
 ποιμένες Th. 26.
 ποιμένι Th. 1000.
 ποιμνας Th. 146.
 ποιμνήιον D. 23.
 ποινη E ii. 367, 373.
 ποιῶν E ii. 364.
 πόλεις E ii. 198.
 πολέεσσιν E i. 119.
 πολεῖν E ii. 80.
 πολεμήϊα S. 238.
 πόλεμοι Th. 926.
 πολέμοιο S. 23, 59, 101, 118, 385. Th. 714.
 πόλεμον E ii. 14, 227. S. 150, 163, 196. Th. 431.
 πόλεμος E i. 160.
 πολέμου Th. 665.
 πολέμῳ Th. 936. XLIX.
 πόληα S. 105.
 πόληος S. 285. III. 4.
 πολίης Th. 271.
 πόλιν E i. 187, 220. E ii. 145, 284, 469, 474.
 πολιορκήσασθαι E i. 179.
 πολίων E ii. 95, 110.
 πόλιος S. 239, 473.
 πολιοῦ Th. 161.
 πόλις E i. 225, 238, 267. S. 270, 380.
 πόλιν E ii. 20, 45, 314. Th. 59, 583.
 πολλά E i. 37, 320. E ii. 116, 273, 315. D. 44. S. 92. Th. 27, 581, 997.
 πολλά S. 376. bis. Th. 363.
 πολλάκι E i. 238.
 πολλὰς E ii. 127.
 πολλή S. 269. Th. 418, 583, 861.
 πολλήν E ii. 156. Th. 442.

πολλοὶ E ii 331. S. 130, 239,
241, 316.
πολλοὶ E ii 199.
πολλόν E i. 19, 118, 205, 277,
318. E ii. 35. S. 48. Th.
787.
πολλός S. 475.
πολλούς Th. 995.
πολλῶ E ii. 285. Th. 9.
πολλῶν Th. 447.
πολύ E i. 126, 307. E ii. 51.
S. 78, 114. Th. 428.
πολυβότρυος XIX. 2.
πολυβούται XXXIX. 3.
πολυγηθέα Th. 941.
πολυγηθίος E ii. 232.
πολυγομφων E ii. 278.
πολυδαίδαλον E i. 64. S. 125,
315, 465.
πολυδερκίος Th. 451.
πολυδερκές Th. 755.
Πολυδάση Th. 354.
Πολύδαρον Th. 973.
πολυήρατος Th. 404, 903. I. 1.
πολυήρατου XXXVII. 2.
πολυήρατος E i. 357.
πολύιδριν Th. 612.
Πολυκάστη VII. 1.
πολυκλήϊδα D. 53.
πολυκλύστη Th. 189, 199.
πολυκλήϊος XXXIX.
πολύμηλοι E i. 306.
Πολύμνια Th. 78.
πολύ E i. 230. E ii. 253, 270.
Th. 974.
πολύξεινον E ii. 333.
πολύξεινον E ii. 340.
† πολυόμβριμον Th. 785.
πολύπτυχον Th. 113.
πολυπτυχον Th. 1010.
πολύρρηγες XXXIX. 3.
πολύς S. 274, 401.
πολυσπερές Th. 365.
πολυφιδόβοιο E ii. 255.
πολυφώρης Th. 912.

πολυφραδίεσαι Th. 494.
πολυφραδέοντα LIV.
πολυφρύσα Th. 335.
πολυφρύσου E ii. 139. S. 8, 47.
Th. 980. XXXVI. 3.
πολυώνυμον Th. 785.
πονηρότατον XLIII.
πονησάμενος E ii. 60.
πόνιοι E i. 91.
πόνον E ii. 88. S. 44, 305, 310.
Th. 226, 629, 881.
πόνου S. 351.
πόντον E ii. 238, 258, 268, 290,
295. D. 53. Th. 132, 844,
873, 877.
Ποντοπόρεια Th. 256.
ποντοπόροιο E ii. 246. XXXVII.
7.
πόντος E ii. 238. Th. 107, 109,
233, 678, 696, 841, 964.
πόντου E ii. 8, 309. Th. 737,
808.
πόντω E i. 245. E ii. 125, 240.
Th. 189, 241, 252.
πόνων E i. 113.
πόρος Th. 904. XI. 3. XXII. 2.
[XLVIII. 2. ex Reizii emend.]
πόρεν Th. 412, 602. XX. 5.
πόροι E i. 377.
πόρον Th. 292.
πόρος S. 378.
Ποσειδάων E ii. 285. III. 5.
XXII. 2.
Ποσειδάων Th. 15.
Ποσειδῶν Th. 732.
ποσι XXVI.
ποσιν S. 63, 217.
πέσις S. 395.
πόσις Th. 8.
ποσσι E ii. 159, 356. S. 431.
Th. 842.
ποσσιν S. 220. Th. 8, 195.
ποτ' E i. 174, 226, 228. E ii.
269, 335, 342, 355, 362,

375. Th. 751, 759, 796, 802.

ποταμοὶ Th. 109, 367.

ποταμοῖο Th. 242, 788, 959.

XII. XXV.

ποταμοῖς Th. 348.

ποταμόν E ii. 358.

ποταμούς Th. 337.

ποταμῶν E ii. 168, 355, 375.

† ποταῖο S. 222.

ποτε E ii. 17, 173, 223, 253.

S. 310. Th. 409. X. 2.

ποτέοντο Th. 691.

ποτὶ E ii. 170, 313. S. 80.

πότνια E i. 73. Th. 368.

πότνιαν Th. 11, 926.

που † E i. 105. Th. 416.

πουλυβότειραν Th. 531.

πουλυβοτείρη E i. 156, 250. E

ii. 128.

πουλὺν Th. 190.

Πουλυνόμη Th. 258.

πραθέειν S. 240.

πραπίδες Th. 656.

πραπίδεςσι Th. 608.

πρέπει Th. 92.

πρεσβῆες S. 245.

πρεσβύταται Th. 363.

πρεσβυτάτη S. 260. Th. 777.

πρεσβύτατον Th. 234.

πρηγῆς S. 365.

πρηξις E ii. 20.

πρηστήρων Th. 846.

πρηῦνει Th. 254.

πρηῦνειν D. 33.

πρηῶνος S. 437.

πρίν E i. 90. E ii. 356. S. 16,

17, 40. Th. 222, 533, 711.

πρίνινον E ii. 47.

πρίνου E ii. 54.

πρὸ S. 303. Th. 32, 38.

προβάδην E ii. 347.

προβάλοιτο D. 15.

προβάτοῖς E ii. 176.

προβέβηκε S. 355.

Poetae min. Gr. Tom. I.

προγένοντι S. 345.

† προθέειν S. 240.

† προθύελλα Th. 742.

προϊδέσθαι S. 386.

προῖαι VI.

προΐαξις S. 154.

προλιπόντ' E i. 197.

προλιποῦσα S. 1.

προλιπὼν E ii. 184, 254. S. 90.

Th. 284.

πρόλογον S. 180.

Προμηθεῖα Th. 510.

Προμηθεὺς E i. 48, 86. Th. 546, 614.

Προνόη Th. 261.

πρόπαν Th. 525, 596.

πρόπαρ Th. 518.

προπάροιθε S. 285. Th. 769.

προπάροιθεν E i. 287.

* προπεφασμένα E ii. 273.

προπεφραδμένα E ii. 273.

προρέει Th. 792.

προρεόντων E ii. 375.

προσαρῆρεται E ii. 49.

προσεβήσατο S. 33.

προσέειπε S. 349. Th. 542, 546.

προσέειπεν E i. 201. S. 102.

προσέειπον Th. 749.

προσεῖναι E i. 351.

προσέκυρσε Th. 198.

προσελέξατο E ii. 117.

προσέφη E i. 53. S. 77. Th. 558.

προσηύδα S. 117, 326, 445. Th. 169.

πρόσθ' S. 277, 284, 746.

πρόσθε E i. 173. Th. 323.

πρόσθεν E ii. 75. S. 132. Th.

767, 813, 899. E i. 98.

† προσιδέσθαι S. 386.

προσιδοῦσα LXIV. 2.

† προσιόντα S. 425.

προσιόντι E i. 351.

πρόσωπον E ii. 212.

† πρόσωπον S. 147.

S

- προτέρη E i. 159.
 προτέρην E i. 17.
 προτέροισι Th. 424.
 πρότερον S. 349.
 πρότερος E ii. 326.
 πρότερον Th. 486.
 προτέρων Th. 100.
 προύθηκα Th. 537.
 προύνκειτο S. 312.
 προσφέρει E ii. 197. bis. † Th. 792.
 προσφεραστάτη Th. 79, 361.
 προσφερής S. 260.
 προσφρονέως Th. 433, 677.
 πρόσφρονι Th. 536.
 πρόσφρων E ii. 285. Th. 419.
 προσφυγείν E ii. 265.
 προχέει VI. 1.
 προχέειν E ii. 214.
 † προχέουσιν Th. 83.
 προχοή E ii. 375.
 προχόος Th. 785.
 προύλασσι S. 193.
 Πρυμνῶ Th. 350.
 πρωτῆ E ii. 79. XLV.
 πρωτῆ D. 20.
 πρωτα E ii. 216. Th. 156, 617, 741, 765.
 πρώτη D. 21. Th. 397.
 πρώτην Th. 886, 895.
 πρωτηρότη E ii. 108.
 πρώτιστ' E ii. 76.
 πρώτιστα E i. 109. E ii. 23. D. 47. Th. 24, 116.
 πρωτογόνων E ii. 161, 210.
 πρώτοι XXXVII. 8.
 πρώτοις Th. 713.
 Πρωτομέδεια Th. 249.
 πρώτον E i. 289. E ii. 185, 277. D. 6. S. 252. Th. 34, 44, 115, 126, 192, 309, 482, 497. XXXIII. 2. XXXIV. 1.
 πρώτος Th. 513.
 Πρωτώ Th. 243, 248.
 πτελής E ii. 53.
 πτερά E ii. 246. XXXVII. 7.
 πτερόεντα S. 117, 220, 326, 445.
 πτερύγεσσι S. 134. Th. 269.
 πτερύγων E ii. 202.
 πτολεμίζειν S. 358.
 πτολέμοιο Th. 638.
 πτολίεθρον S. 81.
 πτολιπόρθω Th. 936.
 πτόρθοιο E ii. 39.
 πτύχες S. 143.
 πτώσης E ii. 13.
 πτωχός E i. 126.
 πτώχῳ E i. 126.
 πυγροστόλος E i. 371.
 πυθῆσθαι LV.
 πύθεται S. 153.
 πύθη E ii. 244.
 πυθμέν' Th. 932.
 πυθμένι E i. 367. XXXIX. 7.
 Πυθοῖ Th. 499.
 Πυθοῖδε S. 480.
 Πυθῶ XXIX. 5.
 πυκάσαι E ii. 242.
 πυκάσας E ii. 160.
 πυκινὰς Th. 935.
 πυκινούς E ii. 150.
 πυκινόφωνον XXXVI. 1.
 πυκνὰ E ii. 171.
 πυκνόν E ii. 202.
 πύλαι S. 272. Th. 811.
 πύλας Th. 782.
 πύλων S. 246. Th. 778.
 Πύλου S. 360.
 πύλων Th. 741.
 Πύλωνος XII. 6.
 πύματον Th. 497.
 πύξ S. 302.
 πύρ E i. 50, 55. S. 72. Th. 319, 827, 828.
 πύργων S. 242.
 πυραμίνων II. 2.
 πυρί S. 18, 145, 345, 390. Th. 694, 866.
 πυρός E i. 57. S. 60. Th. 224,

563, 566, 569, 570, 845,
867.
πυροφόρος E ii. 167.
πω Th. 560.
πῶσα E ii. 134. D. 22.
πῶλῃται Th. 781.
πῶμ' E i. 94.
πῶμα E i. 98.
πῶποτε E ii. 268.
πῶς E ii. 12.

P.

παδινοῖσιν Th. 195.
παθάμιγγες Th. 183.
πάσαντες XXXIV. 2.
πέα E i. 5. bis.
πέεθρα E ii. 856. Th. 695.
πέει Th. 39, 97, 788.
πέεν S. 314.
πέζουσιν E ii. 803.
πέζων E i. 327. † Th. 417.
Πέην Th. 467.
πεῖ Th. 84.
πέια E i. 6, 7, 823, 377. E ii.
380. Th. 254, 419, 438,
443.
Πεῖαν Th. 135.
Πεῖη Th. 453, 625, 634.
πεκτῆρα E i. 189.
πέξαι Th. 209.
πέον S. 267.
πέοντες Th. 367.
πέγγυννται S. 377.
πέηδιη E i. 290.
πέηδιον E ii. 71, 72.
πέηδιως E i. 43, 213, 286. Th.
90, 442.
πέξηνορα Th. 1007.
Πῆσον Th. 340.
πέτοι E i. 4.
πέηλοι S. 131.
πέλιγον E ii. 321.
πέλαι Th. 728.
πέλῃσι E i. 19. Th. 812.

πέμφ' S. 342.
πέμφα S. 378.
πένοιο S. 152.
πένον S. 427.
πένοτόρω Th. 984.
πένου E ii. 133.
πένω Th. 539.
πένων S. 267.
πέπη Th. 681, 849.
πέπτασκον S. 256.
πέψα Th. 868.
πέσα Th. 841.
Πόδια Th. 351.
Πόδιον Th. 341.
πέδοδάκτυλος E ii. 228.
πέδοπήγης Th. 247, 251.
πέησι LXXVIII.
πέδος E i. 218.
πέλῃσιν Th. 835.
πέον E ii. 184.
πέεται S. 105.
πέσόμεθα Th. 662.
πέτα S. 308.

Σ.

σ' E i. 28, 206. E ii. 21, 80,
173, 305.
Σαγγάριον Th. 344.
σαίνει Th. 771.
σάκει S. 414, 455.
σάκεος S. 217, 363.
σάκευς S. 334, 460.
σακίων S. 24.
σάκος S. 189, 232, 315, 319,
364, 461.
Σαλμωνεύς XXVIII. 5.
σαπίσης S. 152.
σάρκας Th. 538.
σὰς S. 107.
Σατύρων XIII. 2.
Σάω Th. 243.
σβεννυμένων E ii. 208.
σέ E i. 44, 205, 297, 310, 314,
365, 371. E ii. 93, 100, 109,

- 114, 154, 223, 236, 241, 332. Th. 549.
 σέθεν E i. 341. E ii. 318.
 σεϊόμενος S. 298. Th. 680.
 Σεῖριος E ii. 35, 205, 227. S. 397.
 Σεῖριον S. 153.
 σέλα Th. 867.
 σέλας S. 60, 275.
 Σελήνην Th. 18, 371.
 σελήνης XXI. 4.
 Σεμέλη Th. 940.
 Σεμέλην Th. 976.
 σέο E ii. 96.
 σεσαρυνία S. 268.
 σεσοφισμένος E ii. 267.
 σηκόν D. 23.
 σημ' S. 477. Th. 500.
 σῆμα E ii. 68. S. 385.
 σημάντορι S. 56.
 σῆν S. 104.
 Σῆρον XXXVIII.
 σῆς Th. 658.
 σῆσιν E i. 107, 272.
 σθένος E i. 62. E ii. 55, 216, 233, 237. S. 97, 420.
 σιγῇ E i. 104.
 σιδηρέη Th. 764.
 σιδήρεον E i. 174.
 σίδηρος E i. 150. S. 128. Th. 864.
 σιδήρου E ii. 5.
 σιδήρω E ii. 38, 361.
 * σιμβλοισι Th. 594.
 σιμβλωσ Th. 598.
 Σιμούντα Th. 342.
 σινέσκειτο II. 3.
 σίνεται E i. 316.
 Σίσυφος XXVIII. 4.
 σίτον E i. 145.
 σίτου E ii. 222.
 σκαιῇ Th. 179.
 Σκάμανδρον Th. 345.
 σκάφος E ii. 190.
 σκέπα E ii. 150.
 σκῆπτρον Th. 30. XLII. 5.
 σκιδναμένη Th. 42.
 σκιερούς E ii. 190.
 σκιῇ E ii. 207, 211.
 σκληρόν Th. 889.
 σκολιαῖς E i. 219.
 σκολιῇσι E i. 217, 248.
 σκολιοῖς E i. 192.
 σκολιόν E i. 7.
 σκολιῶν E i. 262.
 σκολιῶς E i. 256, 260.
 σκόλυμος E ii. 200.
 σκοτόεν E ii. 173.
 Σκύδας XVII.
 σκυλάκεσσιν Th. 834.
 σκυλεύσαντες S. 468.
 σκύπρον XLII. 2, 6.
 σμερδαλέης Th. 710.
 σμερδαλέον S. 341. Th. 840.
 † σμῆνεσσι Th. 594.
 σμικρόν E i. 358, 359. bis.
 σοι E i. 34, 56, 284, 304, 379.
 E ii. 14. S. 330.
 σός E ii. 251. S. 89.
 απαργαλίσασα Th. 485.
 απείρειν E ii. 9, 81.
 απείρουνσιν S. 399.
 Σπειώ Th. 245.
 σπέος Th. 301.
 σπερμαίνειν E ii. 354.
 σπέρματα E ii. 64, 89.
 σπέρματος D. 17.
 σπερχνόν S. 454.
 σπεύδει E i. 22.
 σπεύδειν E ii. 194, 291.
 σπεύδοντ' E i. 24.
 σπεύδοντι S. 228.
 σπεύδουσι Th. 597.
 σπεύδων E ii. 79. S. 364.
 σπῆι Th. 297.
 σπονδῇσι E i. 336.
 σταφυλῇσι S. 300.
 στάχνες E ii. 91.
 σταχύων S. 290.
 σταθμοῖσι Th. 444.

σταθμῷ Th. 294.
 στεινομένη Th. 160.
 στείχον Th. 10.
 στεναχίζε Th. 858.
 † στεναχίζετο Th. 159.
 στέρεται E i. 209.
 Στεροπὴν Th. 140.
 στεροπὴν Th. 286, 505, 707,
 854.
 στεροπῆς Th. 699, 845.
 στεφάνην Th. 578.
 στεφάνους Th. 576.
 στέφον E i. 75.
 στήθεσσι E i. 77. S. 129. Th.
 122, 645.
 στήθεσιν S. 124. Th. 61, 611,
 641, 765.
 † στήθεσφι E i. 77.
 στήμονι E ii. 156.
 στήριξε Th. 498.
 στήσαιο D. 15.
 στήσειν S. 114.
 στιβαρῆς Th. 692.
 στιβαρῆς Th. 675.
 στιβαροῦς E i. 148.
 στιβαροῖσι S. 76. Th. 152, 673.
 στιβαρὸν S. 319.
 στιβαρῶν Th. 715.
 * στιγμαὶ S. 167.
 στίγματα S. 166.
 στίχες S. 170.
 στολίσας E ii. 246.
 στόμα S. 146, 389. Th. 65.
 στόματος Th. 84, 97.
 στομάτων S. 279. Th. 40.
 † στοναχίζε Th. 858.
 στοναχίζετο Th. 159.
 στονόεντα E i. 145. Th. 684.
 στονόεντας S. 127. Th. 951, 994.
 στρατὸν E i. 244.
 Στρατονίκη XLI. 1.
 Στρυμόνα Th. 339.
 στρωτοῖς Th. 798.
 στρωφᾶται E ii. 146.
 στνγέουσι Th. 739, 810.

στνγέουσιν E i. 308.
 στνγερή Th. 226, 775.
 στνγερῆς V. 4.
 στνγερὸν Th. 211.
 στνγερῶπης E i. 194.
 † στνγερῶπις E i. 194.
 Στυγὸς Th. 805.
 Στυξ Th. 361, 383, 389, 397,
 776.
 σὺ E i. 27, 107, 211, 272, 296,
 333. E ii. 20, 26. bis. S. 95,
 119, 355.
 σὺς S. 177.
 † συλῆσαντες S. 468.
 σύμικτον E ii. 181.
 σύμπλασσε Th. 671.
 σύφορος E i. 300. D. 19.
 † συμφράσσαιο Th. 900.
 συμφράσσασθαι Th. 471.
 * συναϊδὴν S. 189.
 † συναϊκτὴν S. 189.
 † συναντῶνται Th. 877.
 συναντῶσιν Th. 877.
 συνεῖχε S. 315.
 συνενέικεται S. 440.
 συνεχέως Th. 636.
 συνηθεας Th. 230.
 συνιέμεν Th. 831.
 ἔνιισαν S. 383.
 συνοισόμεθα S. 358.
 συναχαδὸν Th. 690.
 συρλῆγων S. 278.
 συρῶσπτειν E ii. 162.
 συρφετὸν E ii. 224.
 συσκιᾶσαι E ii. 231.
 συνῶν S. 168.
 σφ' S. 62, 225, 404.
 σφᾶς Th. 84.
 σφέας S. 169, 326, 403. Th.
 624.
 σφετέρην Th. 599.
 σφετέρης S. 289.
 σφετέρησι E i. 151.
 σφετέροισι S. 247.
 σφέτερον E i. 2. S. 90.

σφετέρους S. 90.
 σφετέρω Th. 155.
 σφετέρων S. 239.
 σφίων Th. 144, 361.
 σφι S. 113, 152, 173.
 † Σφιγγ' Th. 326.
 σφιν S. 114, 172, 258, 310,
 343. Th. 68, 627. † E i. 56.
 σφισιν S. 279, 296, 348.
 σφοῖσιν Th. 898.
 σφυραν E ii. 43.
 σχεδόν S. 113, 432, 435.
 σχέσθαι XXXI. 2.
 σχέτλια E i. 123, 236, 252.
 σχετλή E i. 15. S. 149.
 σχέτλιοι E i. 185.
 σχέτλιος S. 92. Th. 488.
 σήσας S. 428.
 † σώζοι E i. 374.
 σῶμα E ii. 158.
 σώματ' S. 426.
 σωρόν D. 14.

T.

τάγ' E i. 271.
 τὰδ' E i. 256.
 τὰδε E ii. 306. D. 62.
 ται S. 162, 229, 276. Th. 36.
 ταλαεργούς D. 27, 32.
 ταλαεργῶν E i. 46.
 ταλακαρδίας S. 424.
 τάλάρους S. 293, 296.
 τालασίφρονος Th. 1012. XXII.
 9.
 ταμείν D. 43.
 ταμίης LXVI.
 τάμνειν E ii. 41, 44, 361. D.
 22.
 ταμνέμεν D. 27.
 τάμοιο E ii. 43.
 τανύπεπλος S. 83.
 τανύπεπλος LX. 3.
 τανύπτερον Th. 523.
 τανυρόεις S. 377.

τανυόπιτρος E ii. 210. Th. 525.
 τανυσφυροί Th. 364.
 τανυσφυρού S. 35.
 τανυτριχα E ii. 134.
 τὰ πρῶτ' E ii. 86.
 τὰ πρῶτα E ii. 5. Th. 108, 113,
 202.
 Τάρταρα Th. 119, 341.
 Τάρταρον S. 255. Th. 682, 721,
 725, 868.
 Ταρτάρου Th. 736, 807, 822.
 ταρφέις Th. 693.
 τὰς Th. 53, 271.
 τὰτ' E ii. 16. Th. 382.
 ταύρος S. 104.
 ταύρου Th. 632.
 ταυτ' Th. 75, 532.
 ταῦτα E i. 27, 261, 272. E ii.
 179. Th. 35, 114.
 ταύτην Th. 203, 348, 520.
 Τυφίων S. 19.
 τάφον S. 477.
 τάφου E ii. 353.
 τὰχ' Th. 490.
 τάχος E i. 310, 360. E ii. 19,
 339. S. 82, 87.
 ταχέως Th. 103.
 τάχιστα E i. 60. E ii. 291. S.
 21, 108.
 ταχύν E i. 85.
 τάων D. 62. S. 6.
 τετήν E i. 299. 372.
 τεθαλυῖαι S. 276.
 τεθαλυῖαν Th. 902.
 τεθαλυῖη XLVI.
 τέθης E i. 225.
 τεθνηῶτα S. 158.
 τεθνηῶτος S. 454.
 τεθνηῶτες S. 175.
 τεῖχος E i. 244. Th. 733. III. 4.
 τέκ' Th. 133, 383.
 τέκε D. 40. Th. 53, 125, 212,
 213, 224, 225, 226. bis, 270,
 337. bis. 378, 411, 458,
 821, 907, 913, 938, 940.

956, 981, 984, 1001, 1004.
 XXXIV. 8.
 τέκεδ' XXXII. 1. XL. 1.
 τέκεν Th. 131, 208, 266, 375,
 625, 634, 901. XXXVI. 2.
 XXXVII. 1.
 τεκέσθαι Th. 478.
 τέκεσαι S. 247.
 τέκετο Th. 308.
 τεκμαίρεται E i. 227, 287.
 τέκμαρ LV. 2.
 τέκνα E i. 233, 328. Th. 104,
 149, 240, 308, 366, 385,
 453, 644, 894, 968, 1019.
 τέκνον XLIII.
 τέκνον S. 6.
 τέκος S. 216.
 τεκοῦσα Th. 471.
 τέκτονι E i. 25.
 τέκτων E i. 25.
 τελαμῶνος S. 222.
 τελέεσθαι Th. 552.
 τελέθουσιν E ii. 124. † E i. 121.
 τελέθωσιν E i. 179. S. 398.
 τελεῖν E i. 271.
 τελέσαιμι Th. 170.
 τελέσας E ii. 172. Th. 951, 994,
 997.
 τέλεσεν S. 36.
 τελέσῃ Th. 799.
 Τελεσθῶ Th. 858.
 τελεσφόρον Th. 740.
 τελεῦσι Th. 89.
 τελευτῇ Th. 637.
 τελευτήν E i. 331. S. 357.
 τελήεντος Th. 242, 959.
 τέλος E i. 65, 216, 292. E ii. 92,
 282, 287. Th. 638.
 τεμένει S. 58.
 † τέμνει E ii. 142.
 † τέμνῃ Th. 610.
 τένδει E ii. 142.
 τένοντες S. 419.
 τέον E i. 339. E ii. 313.
 τέξασθαι Th. 889.

τέξασθαι Th. 469, 898.
 τέρας Th. 744.
 τέρεν Th. 988. V. 4.
 τέρενα E ii. 140. Th. 5.
 τερμύοντα E ii. 155.
 τέρπει E ii. 105.
 τέρπεσθαι XLVI.
 τέρπεται E i. 856. LVI. 6.
 τερπικέραννον E i. 52, 271.
 τερπικεραῖνον LXXXVIII.
 τερπόμενος S. 47.
 τέρποντ' E i. 115.
 τέρπουσα LVI. 7.
 τέρπουσι Th. 87, 51.
 τέρπωνται E i. 58.
 τέρψιν S. 273. Th. 206.
 τέρψις Th. 917.
 Τερψιχόρη Th. 78.
 τεσσαράκοντα E ii. 8.
 τεσσαρακονταετής E ii. 59.
 τετάρτη D. 36.
 τέταρτον E i. 156.
 τέταται E ii. 167.
 τέτατο Th. 608.
 τετελεσμένον E ii. 179. D. 35.
 Th. 796.
 τετεύχато Th. 581.
 τετιμημένη Th. 163.
 τετιμένη Th. 419.
 τετλήμῃ Th. 449.
 τέτλαδ' E ii. 336.
 τέτμη Th. 610.
 τετοκυλῆς E ii. 209.
 τέτορ' E ii. 316.
 τετραδ' D. 34.
 τετράδι D. 45, 55.
 τετράκις LVII. 1.
 τετρακόωνος L. 2.
 τετραμμένος E ii. 345.
 τετράς D. 6, 30.
 τέτρασιν XLVII. 5.
 τέτρατον E ii. 214. S. 363.
 τετράτευρον E ii. 60.
 τέττιξ E ii. 200. S. 893.
 τέτυκται E ii. 363, 370.

- τέτυκτο S. 154.
 τευ E i. 328.
 τεύξαν Th. 141. XXXVII.
 τεύξε E i. 79. S. 219. Th. 162, 585.
 τεύξαι E ii. 19.
 τεύξεν Th. 570.
 τεύχε S. 108, 183, 238.
 τεύχεα E i. 149. S. 67, 329, 332, 337, 423, 447, 451, 460.
 τεύχει E i. 263.
 τεύχεσι S. 60. Th. 186.
 τευχέων S. 71.
 τέχνη Th. 540, 555, 863.
 τέχνην Th. 160, 770.
 τέχνης Th. 547, 560.
 τέχνησι Th. 496, 929.
 τεῷ E i. 27. E ii. 245.
 τῇδ' E ii. 253.
 τῇδε D. 31.
 Τηθύν Th. 136.
 Τηθύος Th. 362.
 Τηθύς Th. 337, 368.
 τήκεται Th. 866.
 τήκετο Th. 867.
 τήλε S. 275. Th. 1014.
 Τηλεβοάων S. 19.
 Τηλέγονον Th. 1014.
 τηλεκλειτοῖο S. 327.
 Τηλεμάχῳ VII. 1.
 τηλεσκοπον Th. 566, 599.
 τηλόθεν Th. 785.
 τηλοῦ S. 118. Th. 302. † E i. 167.
 τῆμος E ii. 40, 106, 177, 203, 288. S. 398. XLIV.
 τημοῦτος E ii. 194.
 τήνγς E i. 15, 74.
 τήνδ' E i. 17.
 τήνδε E i. 39, 80, 247, 267.
 τητᾶ E ii. 26.
 τίεσκεν S. 9.
 τίεται Th. 428.
 τῆ Th. 35.
 τιθεῖν E ii. 88.
 τίθει D. 33. S. 385.
 τιθεῖσαι LIV.
 τιθεῖσι Th. 597.
 τιθέμεν E ii. 362.
 τίθεσθαι E ii. 290, 307.
 τίθεσκειν LXI.
 τίθησι E ii. 136.
 τίθησιν E ii. 199.
 Τιθωνῶ Th. 984.
 τίς Th. 223, 346, 510. X. 2.
 τίκεν Th. 381.
 τίκτουσιν E i. 233, 242.
 τιμᾶ S. 104. Th. 532.
 τιμαῖ Th. 452.
 τιμᾶς E i. 137. Th. 74, 112, 885.
 τιμάων Th. 882.
 τιμῇ E i. 141. Th. 418.
 τιμῇν Th. 203, 393, 422, 462, 892, 904.
 τιμῆς E i. 345. Th. 396, 414, 426, 491.
 τιμήσε Th. 399, 412.
 τιμήσουσι E i. 190. Th. 81.
 τιμήσων S. 91.
 τιμιον XXXIX. 7.
 τιμῶντες S. 476.
 τιμῶσι E i. 16.
 τιννυμένας D. 40.
 τίννυσθαι E ii. 329.
 τίον S. 85.
 Τίρυνθ' Th. 292.
 Τίρυνθος S. 81.
 τισαίμεθα Th. 165.
 τίσαιτο S. 17. Th. 472.
 τίσειν Th. 210.
 τισαίνοντας Th. 209.
 τισάνῳ S. 141.
 Τιταρήσιον S. 181.
 Τιτήνας Th. 207, 697, 717, 820.
 Τιτήνες Th. 630, 632, 648, 668, 676, 729, 814, 851.
 Τιτήνεσι Th. 674, 882.

- Τιτήνεσσιν* Th. 650.
Τιτῆσι Th. 392, 424.
Τιτῆσιν Th. 663.
τρηθεῖσα E ii. 38.
τόγ' E i. 362. E ii. 74.
τόδε E ii. 103.
τόδ' S. 77. Th. 487.
τόθεν S. 32.
τοίγε E ii. 344. S. 282, 283.
τοίη Th. 93.
τοῖον S. 8. Th. 805.
τοῖος S. 41, 433. Th. 703.
τοῖσδ' E i. 57.
τοῖχον E ii. 350.
τοκεῦσιν E i. 186, † 233. Th. 438.
τοκῆα Th. 138.
τοκῆας E i. 183. S. 90. Th. 469.
τοκῆϊ Th. 155.
τοκῆων S. 239.
τόνδε E i. 274. E ii. 186. S. 106. Th. 24.
Τοξεύς XLI. 4.
τὸ παροιθε Th. 666.
τὸ παροιθεν Th. 531.
τὸ πάρος Th. 394.
τὸ πρὶν Th. 505.
τὸ πρῶτον E ii. 105, 277, 297. S. 127. Th. 188, 425.
τόσα E ii. 329.
τόσση S. 441.
τόσσοι Th. 367.
τόσσον E ii. 278, 298.
τόσσοις Th. 705.
τότ' E i. 358. E ii. 77, 183, 206, 234. S. 44, 370. Th. 68, 469, 536, 635, 883, 889.
τότε E i. 195. E ii. 35, 70, 74, 129, 147, 151, 154, 190, 229, 239, 240, 249, 289, 299. S. 340. Th. 542, 643, 674. XIV. 6.
τοῦγε Th. 687.
τοῦδ' E ii. 63.
τοῦδε E i. 282.
τοῦδ' E i. 360.
τοῦνεκ' E i. 49.
τοῦνεκα Th. 88.
τοῦτο E i. 120, 125, 139, 149, 155, 178. E ii. 370. Th. 170, 336, 744.
τοῦτον E ii. 123.
τούτου Th. 562.
τούτω D. 37.
τούτων Th. 422.
τραφέμεν Th. 480.
τρεῖτην S. 171.
τρεῖς Th. 148, 321, 907.
τρέον S. 213.
τρέπεται E ii. 34.
τρέσσι Th. 850.
τρέφει Th. 382.
τρέχει E i. 217.
τρέψαντα E ii. 212.
τρέψας E i. 314. E ii. 264.
Τρητοῖο Th. 331.
τρηχεῖα S. 119.
Τρηχίνα S. 353.
Τρηχίνος S. 355, 469.
τρηχὺς E i. 289.
τρίβουσι E i. 249.
τριηκάδα D. 2.
** τριήκοντα* E ii. 314.
τριηκόντων E ii. 314.
τριηκοσίας Th. 715.
τρίκαρηνον Th. 287.
† τρικέφαλον Th. 287.
τρίπηλυν E ii. 41.
τρίποδ' E ii. 275.
τριπόδην E ii. 41.
τρίποδι E ii. 151.
τριπόλῳ Th. 971.
τρίπῳ S. 312.
τρίς E i. 171, 250. E ii. 19, 214. S. 362. Th. 364.
τρισεινάδα D. 50.
τρισκαιδεκάτην D. 16.
τρισπίδαμον E ii. 44.
τρισσην LXVIII. 2.
τριστοιχῇ Th. 727.

τρίτην E ii. 196.
 Τριτογένεια S. 197.
 Τριτογένειαν Th. 895, 924.
 τρίτον E i. 142. Th. 813.
 τρίτῳ E ii. 106.
 Τρίτων Th. 931.
 τριτάτες LXVIII. 1.
 τρίτας S. 391.
 τρίτες E ii. 135, 157.
 Τροβήν E i. 164. E ii. 271.
 τροπαῖς E ii. 97.
 τροπᾶς E ii. 182, 281.
 τροχαλὸν E ii. 136.
 τροχητήρων S. 293.
 τροφάλειαν S. 199.
 τρύχουσιν E i. 303.
 τύνη E i. 10. E ii. 259. Th. 86.
 τυπὲς S. 862.
 Τυρσηνοῖσιν Th. 1015.
 τυτθὸν Th. 62. LVI. 3.
 τυτθός E ii. 87.
 Τυφάδιον S. 32.
 Τυφάονα Th. 306.
 Τυφώα Th. 821.
 Τυφώος Th. 869.
 τύχη Th. 360.
 τυχόντι Th. 973.
 τῶγε S. 170, 235.
 τῶδε E ii. 359.
 τῶμισιν E ii. 177.
 τῶς S. 219, 478.

T.

Ῥάδας LX. 4.
 Ῥάδες E ii. 233.
 Ῥβριες E i. 145.
 Ῥβριν E i. 183, 189, 211.
 Ῥβριος E i. 215.
 Ῥβρις E i. 212, 237.
 Ῥβριστήν Th. 307, 514.
 Ῥβριστής Th. 996.
 Ῥγρόν E ii. 243. Th. 869.
 Ῥδατι E ii. 857.
 Ῥδατος E ii. 214.

Ῥδα E i. 61.
 Ῥδρην Th. 813.
 Ῥδαρ E ii. 355. S. 317. Th.
 785, 805. VI. XXXV. 2.
 LXXVIII.
 Ῥει E ii. 170.
 Ῥετοῦ E ii. 163.
 Ῥε Th. 660.
 Ῥετας XXII. 9. XXXVIII.
 Ῥεῖ Th. 476.
 Ῥεῖς X. 1. XLI. 8.
 Ῥεῖς Th. 868.
 Ῥηττος XX. 1.
 Ῥῆ S. 150, 163.
 Ῥῆν S. 66, 110, 413, 424, 448.
 Th. 532, 940, 986. I. 1. XX.
 1. XXI. 3. XXXII. 1.
 Ῥῆς E i. 269. S. 202, 320, 392,
 467. XXX. 2.
 Ῥῆ E ii. 39, 126, 129. Th.
 694.
 Ῥῆντι Th. 484. XXXII. 2.
 Ῥῆσσης Th. 1010.
 Ῥῆκοῖται E ii. 147.
 Ῥλοτομεῖν E ii. 40.
 Ῥλοτόμον D. 43.
 Ῥλοφαγοιο E ii. 209.
 Ῥμᾶς E i. 246. Th. 649, 963.
 Ῥμέναιος S. 274.
 Ῥματίου Th. 166.
 Ῥμμα S. 828.
 Ῥμνῆν Th. 33.
 Ῥμνελουσαι E i. 2.
 Ῥμνῆσαι Th. 11, 37, 51.
 Ῥμνῆσας Th. 70.
 Ῥμνῆσι Th. 48.
 Ῥμνῆση Th. 101.
 Ῥμνοις XXXIV. 2.
 Ῥμνον E ii. 280.
 Ῥμνω E ii. 275.
 Ῥμν Th. 662.
 Ῥοι E ii. 106.
 Ῥπαι S. 71, 278.
 Ῥπαλεύασθαι E ii. 175.
 Ῥπαλεύειο E ii. 378.

ὑπαλύξαι S. 304.
 ὑπέδεκτο S. 442. Th. 513.
 ὑπεθήκατο Th. 171.
 ὑπεκπροφύγη S. 42.
 ὑπεναντίοι S. 347.
 ὑπένερχε S. 418.
 ὑπεξήλυξε Th. 615.
 ὑπερβάλλον E ii. 107.
 ὑπερβασίαι n. ad D. ult. Phocylid. 64.
 ὑπερβασίας D. 64.
 ὑπέρβιον E ii. 810. Th. 139, 898.
 ὑπερήνωρ Th. 995.
 ὑπερήφανα Th. 149.
 ὑπερθεν E ii. 163, 862. Th. 110, 702, 727, 840.
 ὑπέρθυμος Th. 937. XXVIII. 5.
 ὑπερθύμους Th. 719.
 ὑπερθυροίς S. 271.
 Ὑπερίονα Th. 184.
 Ὑπεριονίδαο Th. 1011.
 Ὑπερίονος Th. 874.
 ὑπερκύδαντα Th. 510.
 ὑπερμενεί Th. 584.
 ὑπερμενέος S. 418.
 ὕπαρον E ii. 41.
 ὑπέροπλον Th. 619, 670.
 ὑπερόπλου Th. 516.
 † ὑπερπροφύγη Th. 42.
 ὑπέρτατα E i. 8.
 ὑπέστη Th. 402.
 † ὑπιστονάγχις Th. 843.
 ὑπευνηθείς Th. 374.
 ὑπήσαν S. 266.
 ὕπνον Th. 212, 786.
 ὕπνος Th. 759. XIV. 6. XLII. 4. XLVII. 6.
 ὕπνω E i. 116.
 ὑποδδείσας S. 98.
 ὑποδέξεται Th. 419.
 * ὑποδμηθείς Th. 374.
 ὑποδμηθείσα S. 53. Th. 327, 453.
 ὑπόδρα S. 445.
 ὑποκυσσαμένη Th. 308, 411.

XXXVII. 1. XLI. 1.
 LXXXVIII. 1.
 ὑπολαμπές S. 142.
 ὑπόπορτις E ii. 221.
 † ὑποσενομένων S. 373.
 ὑποσχόμενος Th. 170.
 ὑποταρτάριοι Th. 851.
 ὑποφραδμοσύνησιν Th. 658.
 ὑποχθόνιοι † E i. 140.
 Τολή IV. XXXVI. 1.
 ὕσμινας Th. 228, 631, 663, 712.
 ὕσμινη S. 119, 178.
 ὕστερον E i. 349. Th. 34.
 ὕφαινε S. 28.
 ὕφαινειν E i. 64.
 ὕφῃσων S. 258.
 ὕψηλῃ S. 406.
 ὕψηλῆς S. 374. Th. 632, 787.
 ὕψηλόν III. 5.
 ὕψηλός S. 440.
 ὕψι E i. 202.
 ὕψιβρεμέτην Th. 568.
 ὕψιβρεμέτης E i. 8. Th. 601.
 ὕψιζυγος E i. 18.
 ὕψικομοι S. 376.
 ὕψικόμους E ii. 127.
 ὕψιμέδοντι XXIV.
 ὕψιμέδοντος Th. 529.
 ὕψοθεν E ii. 67. Th. 704.
 ὕψου E ii. 169.

Φ.

φαέσσει XXI. 4.
 φαεινὰ S. 225.
 φαίνε E ii. 146. Th. 372.
 φαεινοῦ S. 122.
 φαεινῶ S. 142.
 Φαίθοντα Th. 987.
 φαέθων Th. 760.
 φαειμβρότον Th. 958.
 φαίδιμα Th. 453, 492.
 φαίδιμον Th. 940, 986.

- φαιδρύνεσθαι E ii. 171.
 φαῖνε Th. 689.
 φαίνετε Th. 650.
 φαίνεται XXXI. 1.
 φαινόμεν Th. 448.
 φαίνονται E ii. 5.
 Φαισύλη LX. 2.
 Φαῖς LX. 3.
 φάλαγγας Th. 676, 935.
 φάληρον S. 180.
 φανείη E ii. 76, 298.
 φανεῖσα E ii. 198.
 φάνεσκεν XXII. 3.
 φανῆ E ii. 216.
 φάος E i. 154, 187, 337. Th.
 157, 451, 626, 652, 755.
 φαρέεσσι E i. 196.
 φαρέτρον S. 129.
 φάρμακον E ii. 103.
 φασὶ Th. 306.
 Φᾶσιν Th. 340.
 φασὶν D. 89.
 φάσκε Th. 209.
 φάτ' Th. 664.
 φαταὶ S. 230.
 φατειὸν Th. 310.
 φατειὸς S. 144.
 φατειῶν S. 161.
 φάτο S. 115. Th. 167, 173, 545,
 561, 654. XIV. 5.
 φατοὶ E i. 3.
 φείδεο E ii. 222.
 φείδεσθαι E i. 367.
 φειδῶ E i. 367.
 φειδωλῆς E ii. 338.
 φερβέμεν E i. 375.
 φέρε XLII. 2.
 φέρει E i. 32, 171, 280, 231,
 235, 361. E ii. 68. Th. 438,
 742.
 φέρειν E ii. 45, 275, 380. † E
 i. 290.
 φερέμεν E i. 213.
 φερέοικος E ii. 189.
 φερέσβιος Th. 693.
 φέρεσθαι Th. 181.
 φερεσσανκίας S. 13.
 φέρει Th. 190.
 φέροισιν S. 150, 163.
 φέρον Th. 708.
 φέροντα Th. 216.
 φέρονται XXXIX. 8.
 φέρουσα E i. 221. Th. 248, 481.
 φέρουσαι E i. 103. D. 59.
 φέρτατε S. 330.
 φέρτατος Th. 49.
 † φέρτερα S. 114.
 † φέρτερος Th. 49.
 φέρων E i. 202. Th. 286.
 XXXIX. 10.
 φεύγ' XX. 3.
 φεύγειν E ii. 192.
 φεύγουσαι E ii. 238.
 φεύγουσιν E ii. 149.
 φεύγων E ii. 190, 255. Th. 603.
 φεύξεσθαι S. 112.
 φῆ Th. 550.
 φηγὸν XVIII.
 φηγοῦ XXXIX. 7.
 * φηλήτησι E i. 373.
 φῆμη E ii. 379, 381.
 φῆμην E ii. 378. LXIV. 2.
 φημι E ii. 274. S. 359.
 φημιζουσι E ii. 382.
 φησι E ii. 73.
 φθάμενος E ii. 172, 188.
 φθέγγονθ' Th. 831.
 φθέγγατο Th. 168.
 φθειρόμενοι E i. 176.
 φθείρουσι Th. 876, 879.
 φθίνοντος D. 34.
 φθινόντων Th. 59.
 φθισήνορα Th. 431.
 φθονέει E i. 26.
 * Φίλ' Th. 326.
 Φίλιον S. 33.
 φίλ' E i. 304.
 φίλα E ii. 226.
 φιλέει D. 24.
 φιλέη E i. 298.

φιλεῖ E i. 15. XLIII. 4.
 φιλεῖν E i. 351.
 φιλέοντ' E i. 340.
 φιλέοντα E i. 351.
 φιλεῦνται Th. 97.
 φίλη E ii. 138. Th. 474, 932.
 φίλην Th. 410.
 φίλησι Th. 283.
 † φιλήτησι E i. 373.
 Φιλλυρίδης Th. 1002.
 φίλοισιν Th. 162.
 φιλομμειδής Th. 259, 989. LXIV.
 1.
 φιλομμηδέα Th. 200.
 φίλον E i. 358. E ii. 331. S.
 476. Th. 163, 472, 568.
 VIII. XX.
 φιλοπαίγμονες XIII. 3.
 φίλου Th. 180, 398.
 φίλος E i. 182. S. 95.
 φιλότητα E ii. 330. Th. 206,
 224.
 φιλότητι S. 36. Th. 125, 306,
 333, 374, 375, 380, 405,
 625, 822, 920, 923, 927,
 941, 944, 961, 970, 980,
 1005, 1009, 1012, 1017.
 XXXVI. 3.
 φιλότητος S. 15, 31. Th. 132,
 177, 651.
 φίλους Th. 469.
 φίλτατε S. 78.
 φίλτατον XLI. 2.
 φίλτερα S. 114.
 φίλτερος E i. 307.
 φίλω E i. 368.
 φίλος S. 45.
 * φιτύσατο Th. 986.
 φλεγέθοντος Th. 846.
 φλεγύας S. 134.
 Φλεγύας XXIX. 3.
 φλόγα Th. 692.
 φλογί S. 451.
 φλόξ Th. 697, 859.
 φοβέεσκον S. 162.

φόβον Th. 934.
 φόβος S. 144, 155, 195, 237,
 463.
 † φόβους Th. 228.
 Φοίβη Th. 404.
 Φοίβην Th. 136.
 Φοῖβον Th. 14. XXXIV. 3.
 LXXVIII.
 Φοῖβος S. 68.
 Φοίβου S. 100.
 Φοῖβω XXIX. 2.
 φοίνικας L. 4.
 φοινικόεις S. 194.
 φοινικόεντα S. 95.
 φοῖνιξ L. 3.
 † φοίτασκε II. 2.
 φοιτῶντες E i. 124, 253.
 φοιτῶσι E i. 103.
 φοιτῶσιν E ii. 153.
 φόνον S. 17.
 † φόνος S. 155.
 φόνους Th. 228.
 Φόρκυι Th. 270, 333.
 Φόρκυν Th. 237.
 Φόρκυνος Th. 336.
 φόρμιγγι S. 203.
 φορμίγγων S. 280.
 φορμῶ E ii. 100.
 φορτί E ii. 311.
 φορτία E ii. 261.
 φορτίζεσθαι E ii. 308.
 φόρτον E ii. 249, 290.
 φόρτος E ii. 262.
 φραδμοσύνησι Th. 891.
 φραδμοσύνησιν E i. 243. Th. 626,
 884.
 φράζεσθαι E i. 365. E ii. 22, 66,
 306. XXXIII. 2.
 † φράζονται E i. 248.
 φράσσαιτο Th. 900.
 φρασσάμενος E i. 292.
 φράσσασθ' S. 218.
 φράσσειν XXIX. 1.
 φρένας E i. 55. E ii. 73. S. 89,
 149, 255. Th. 554, 889.

- φρένες Th. 688.
 φρεσι E i. 107, 272. E ii. 149.
 S. 30, 34, 96, 434. Th. 173,
 239, 549. XXXII. 1.
 φρεσιν E i. 47, 379. E ii. 306.
 S. 28. Th. 488.
 φρίσσει S. 391.
 φρίσσον S. 171.
 φρίσσουσ' E ii. 130.
 φρίσσωσιν E ii. 158.
 φρονέει S. 387.
 φρονέοντα Th. 989.
 φρονέοντε S. 50.
 φρονέουσι E i. 200.
 φρονέων Th. 461.
 φύγεις E ii. 302.
 φυήν E i. 128. S. 88. Th. 259,
 355.
 Φυκτέως XXX. 2.
 φύλ' E i. 90. S. 162. Th. 330,
 556. LX. 4.
 φύλα Th. 591. XXII. 5. XXXIX.
 4.
 φύλακες E i. 122, 251. Th. 735.
 φυλακή XLVII. 7.
 Φύλακος XLII. 6.
 Φύλας XXI. 1.
 φυλάσσει Th. 335, 769.
 φυλάσσειο E ii. 109.
 φυλάσσεισθαι E ii. 312.
 φυλασσόμενοι E i. 261.
 φυλασσόμενος E ii. 179.
 φυλάσσουσιν E i. 123, 252.
 Φύλα VIII.
 φύλλα E ii. 39.
 φύλλοις S. 295, 298.
 φύλον E i. 197. S. 4. Th. 202,
 212, 965, 1020.
 φυλόπιδα S. 114.
 φυλόπιδοξ S. 23.
 φύλοπιν S. 200.
 φύλοπις E i. 160.
 φύρειν E i. 61.
 φύτα E ii. 189. D. 17.
 φυτεύειν E i. 22.
 φυτεύμεν D. 48.
 φυτεύση S. 29.
 † φυτήσατο Th. 986.
 φυτοΐσιν D. 18.
 Φωκῆς S. 25.
 Φῶκον Th. 1004.
 φωναί Th. 829.
 φωνή Th. 685.
 φωνή S. 382. Th. 39.
 φωνήεσσιν Th. 584.
 φωνήν E i. 79, 104. E ii. 66.
 † φωνήσας' S. 326.
 φῶτα E i. 191. D. 28. S. 51.
 φωτὶ S. 261.
 φωτός S. 420.
 φωτῶν S. 149, 159.

X

- Χάος Th. 123, 814.
 χαίρει E i. 356.
 χαίρεις E i. 55.
 χαίρει' Th. 963.
 χαίρετε S. 327. Th. 104.
 χαίρων E ii. 99. Th. 438.
 Χαίρωνος XXI. 6.
 χαῖτα V. 2.
 χαλαίνοντες S. 308.
 χαλεπαὶ D. 38.
 χαλεπὰς E i. 176.
 χαλεπή E i. 290. E ii. 221,
 380.
 χαλεπήν E i. 332.
 χαλεπῆς Th. 637.
 χαλεποῖο E i. 91.
 χαλεποῖς E i. 184.
 χαλεποῖσι E i. 330.
 χαλεπὸν E ii. 295. S. 44.
 χαλεπὸς E ii. 176. bis. S. 386.
 χαλεποῦς S. 94.
 χαλέπτει E i. 5.
 χαλεπῶς E ii. 302.
 χαλεπατάτος E ii. 175. Th. 800.
 χάλεια E i. 149.
 χαλκείας Th. 735.

χάλκειος S. 218.
 χάλκειον E i. 143. E ii. 111.
 χάλκεος E i. 149.
 χάλκεον S. 222, 243, 414, 458.
 Th. 726, 750, 764.
 χάλκεος Th. 722, 724, 811.
 Χαλκίδα E ii. 273.
 χαλκίοφωνον Th. 311.
 χαλκοκορυστήν Th. 984.
 χαλκόν S. 415.
 χαλκῷ E i. 150. S. 67, 135,
 335, 423. Th. 316.
 χαμαί S. 365. Th. 272.
 χαμαιγενέων Th. 879.
 χάος Th. 116, 700.
 χαρᾶσσάμεναι E ii. 191.
 χαρᾶσσομένοιοι E ii. 5.
 χαρίεντας Th. 129.
 χαρίεσσα Th. 246, 260.
 χαρίζομενος Th. 580.
 χάριν E i. 65. E ii. 327. Th.
 503.
 χάρις E i. 188. E ii. 323, 341.
 Th. 583.
 χάριτας Th. 907.
 Χάριτες E i. 73. Th. 64.
 Χαρίτεσσιν LX. 1.
 Χαρίτων Th. 946: XXXV.
 χάσμα S. 400. XLIII. 1.
 χάσματα E ii. 319.
 χαροποι S. 177.
 χαροποῖο Th. 321.
 χάσμα Th. 740.
 χατίζων E i. 21. E ii. 12.
 χαυλιόδων S. 387.
 χέει E ii. 39. S. 396.
 χείλεσιν E i. 97.
 χεῖμα E ii. 258.
 χείμαρον E ii. 244.
 χείματος E ii. 68.
 χεῖμερ' E ii. 183.
 χεῖμερ' XLIV.
 χεῖμερ' E ii. 112.
 χεῖμεριος E ii. 176.
 χεῖμερ' E ii. 142. S. 478.

χειμῶν E ii. 298.
 χειμῶνα E ii. 270.
 χειμῶνος E ii. 114.
 χεῖρα D. 33.
 χεῖρας E i. 114. E ii. 357, 358.
 S. 107, 247, 263, 446. Th.
 649, 973.
 χεῖρες E i. 147. S. 75. Th. 150,
 671, 823.
 χεῖρεσαι E i. 94. Th. 575.
 χεῖρεσσιν E i. 151. S. 193, 266.
 Th. 487.
 χεῖρ' E ii. 86, 115. Th. 174,
 178.
 χειροδίκαι E i. 187.
 χειρὸς E ii. 98. Th. 182, 692.
 χειρότερον E i. 126. S. 51.
 Χείρων Th. 1001. XXXII. 2.
 χειρῶν Th. 677, 715.
 χελιδῶν E ii. 186.
 χερσίων D. 57.
 χέρεσαι Th. 519.
 χέρεσσιν Th. 747.
 χερσὶ E i. 190, 319. S. 139,
 199. Th. 283, 482, 490,
 553, 756.
 χερσὶν E ii. 343. S. 138, 214,
 276, 292, 339, 367. Th.
 186, 673, 719. XLII. 3.
 χθόνα E ii. 97. S. 61, 151,
 287. Th. 95, 284, 304, 531.
 χθονὶ E i. 90, 156, 250. E ii.
 128. S. 162, 462. Th. 455,
 556, 564, 621, 866.
 χθόνιοι + E i. 140.
 χθονίου Th. 767.
 χθονίους Th. 697.
 χθονίῳ E ii. 83.
 χθονὸς E ii. 189, 195, 235. S.
 464. Th. 119, 498, 620, 669,
 717, 787.
 χθῶν S. 378. Th. 458, 695,
 847.
 χθῖναι Th. 364.
 χθῖναι Th. 323.

- χίμαιραν Th. 319.
 χιμαίρης Th. 322.
 χιτῶνα E ii. 155.
 χιτῶνας S. 287.
 χλαῖναν E ii. 155.
 χλασερῶ S. 393.
 χλοῦναι S. 177.
 χλοῦνων S. 168.
 χλωρῇ S. 265.
 χλωροῦ E ii. 361. S. 281.
 χσάνοιο Th. 863.
 χόλοιο Th. 221.
 χόλον Th. 615.
 χόλος Th. 554.
 χόλου Th. 533.
 χολούμενος E i. 137.
 χολωσάμενος E i. 47, 53.
 χορτάζειν E ii. 70.
 χόρτον E ii. 224.
 χοροὶ S. 277, 284. Th. 63.
 χοροῖς S. 272. I. 3.
 χορὸν S. 280.
 χορὸς S. 201.
 χορούς Th. 7.
 χρεᾶ E ii. 265.
 χρειῶν E ii. 22.
 χρέμισαν S. 348.
 χρετίζειν E i. 365.
 χρετίζων E i. 349. E ii. 117.
 χρεῖμ E i. 342.
 χρεῖμα E ii. 20.
 χρεῖμαθ' E ii. 223.
 χρεῖματα E i. 318. E ii. 25, 304.
 χρεστήριον XXXIX. 6.
 χρεισαμένη E ii. 141.
 χροᾶ E i. 196. E ii. 140, 193,
 371. S. 397. Th. 5.
 χροῖ E i. 74, 76. S. 183.
 χρόνον E i. 132, 324. E ii. 372.
 Th. 190.
 χροός E ii. 154. Th. 191.
 χρυσάμπυκες Th. 916.
 χρυσάορα D. 7.
 χρυσάορον XXXIV. 3.
 χρυσάορι Th. 979.
 χρυσάω Th. 281, 287.
 χρύσεια Th. 216, 933.
 χρυσείας S. 188.
 χρυσέη Th. 785.
 χρυσέην Th. 578.
 χρύσεια S. 183.
 χρύσειαι S. 271.
 χρυσείη S. 203.
 χρυσείην S. 199.
 χρύσειοι S. 226.
 χρύσειον S. 125. Th. 283.
 χρύσειος S. 313.
 χρυσείους E i. 74.
 χρύσειοι S. 192.
 χρυσείοις Th. 12.
 χρύσειον E i. 109. S. 220.
 χρύσεος S. 297.
 χρυσέω E i. 128.
 * Χρυσή Th. 359.
 χρυσήν E i. 65. Th. 822, 962,
 1006, 1014. VII. 3.
 χρυσῆς Th. 975.
 χρυσοκόμης Th. 947.
 χρυσοπέδιλον Th. 454.
 χρυσοπεδίου Th. 952.
 χρυσοστέφανον Th. 17, 136.
 χρυσῶ S. 142.
 χρῶς E ii. 34, 206.
 χρῶτα E ii. 174.
 χυτροπόδων E ii. 366.
 χαόμενος Th. 533, 561.
 χῶρον E ii. 8.
 χῶρον S. 410. Th. 806.
 χῶρον E ii. 217. Th. 731.
 χωσάμενος S. 12.
 χῶσατ' LIX. 2.
 χῶσατο Th. 554.
 Ψ.
 Ψαμάθη Th. 260, 1004.
 ψεύδεα E i. 78. D. 25. Th. 27.
 ψευδέας Th. 229.
 ψεύδεσθαι E ii. 327.
 ψεύδης Th. 783.

ψεύσται E i. 281.
 ψιᾶδας S. 384.
 ψίλωτο V. 3.
 πολόνετι S. 422. Th. 415. LIX. 2.
 ψυχαι S. 151.
 ψυχᾶς S. 173.
 ψυχῇ E ii. 304. S. 254.
 ψυχρῇ E ii. 165.
 ψυχρον Th. 786.
 ψυχρός E ii. 132.
 ψυκτήριον XLVII. 8.

Ω.

ω E i. 57; 130. S. 395. Th. 419.
 429, 607, 928.
 ὠγύγιον Th. 806.
 ὠδ' E i. 35, 201, 380. E ii. 378.
 ὠδε E ii. 91.
 ὠδύσσατο Th. 617.
 ὠκία Th. 780.
 † ὠκεανίδες Th. 364.
 ὠκεανῖναι Th. 364.
 ὠκεανῖνῃ Th. 389, 956.
 ὠκεανῖνῃ Th. 507.
 ὠκεανοῖο E ii. 184. Th. 215,
 242, 265, 274, 288, 292,
 294, 695, 776, 789, 816,
 959, 979. LXXVIII.
 ὠκεανὸν E i. 169. Th. 20, 133.
 ὠκεανὸς S. 314.
 ὠκεανοῦ Th. 282, 362, 368, 383,
 841, 908.
 ὠκεανῶ Th. 337.
 ὠκίας S. 307, 350.
 ὠπες XII.
 ὠπές S. 61.
 ὠπείαν Th. 266.
 ὠπείης Th. 269.
 ὠκυπέτην Th. 267.
 ὠκυπέτης E i. 210.
 ὠκύποδας S. 302.
 ὠκύποδες D. 52. S. 470.
 ὠκύπόδων S. 96, 97.
 ὠκυρόη Th. 360.
 ὠλευῖν XII.
 ὠλεσαν E i. 370. V. 4.

ὠλεσε E i. 162.
 ὠμάρεται Th. 201.
 ὠμηστήν Th. 300, 311.
 ὠμοῖς S. 200.
 ὠμοῖσι S. 159.
 ὠμοῖσιν S. 128, 221.
 ὠμούς S. 269, 430.
 † ὠμω E ii. 162.
 ὠμῶ E ii. 323.
 ὠμων E i. 148. S. 76, 468. Th.
 150, 152, 671, 673, 824.

ὠνῇ E i. 339.

ὠνόμασεν XLVII. 3.

ὠπα E i. 62.

ὠπασε Th. 442.

ὠπασεν Th. 974.

ὠπυιεν XXI. 1.

ὠραι E i. 75. Th. 58.

ὠραῖον E ii. 248.

ὠραῖος E i. 32. E ii. 283, 313.

ὠραλον E i. 305. E ii. 235.

† ὠραλοῦσι Th. 903.

ὠραλων E ii. 260.

ὠρας Th. 901.

ὠρέξατο Th. 178.

* ὠρεῖν Th. 903.

ὠρη E i. 30. E ii. 27.

ὠρη E ii. 112, 193, 203.

ὠρη E ii. 68, 78. S. 401. Th.

754.

ὠρης E ii. 282.

ὠρι E ii. 12.

ὠρια E ii. 10.

ὠριγνῶντο S. 190.

ὠρινε E ii. 126, 294.

ὠριον E ii. 40, 161.

ὠριος E ii. 110, 315.

ὠρίων E ii. 227. Historia Orio-
 nis LXIII.

ὠρίωνος E ii. 216, 233, 237.

ὠρνυτο Th. 191.

ὠρσε Th. 523. XLVII. 6.

ὠρε' S. 40. Th. 990.

ὠροτο E ii. 186. S. 30.

ὠσει S. 189, 194, 198, 298.

T

ᾧσπερ E ii. 251. Th. 402.
 ᾧστε S. 222. Th. 82, 831.
 ᾧτινι E i. 81.
 ᾧτρυνον Th. 883.

ὠτῶντα E ii. 275.
 ᾧφειλες LVI. 2.
 ᾧφελον E i. 172.
 ᾧχετο S. 91, 200.

P. 60. in annotatione ad v. 31. l. 3. a fin. pro *υπαρχοῦμα* lege *παρχοῦμα*, tum *δεξιῶτατον* pro *δεξιῶτα τον*.

P. 169. Ex Addendis haec addas: Hemsterhusius in exempl. ed. Clerici p. 850. haec scripsit: Eustath. ad Od. A. p. 1494. v. 11. Paeonem ab Apolline diversum esse καὶ Ἡσίοδος δηλοῖ. Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐκ θανάτου σώσει ἢ Παιήων ὃς πάντων φάρμακα οἶδε. In ed. Paris. parvi Scholiastae legitur, ὑπεκθανάτοιο σώωσεν, ἢ αὐτὸς παιήων, ὃς πάντων φάρμακα εἶδεν. ex quibus inter se comparatis, sponte nascitur haec emendatio: Εἰ μὴ Ἀ. Φοῖβος ὑπὲρ θανάτοιο σώωσιν ἢ Παιήων, ὃς περὶ πάντων φ. εἶδώς. Paulo aliter Barnesius ad Od. A. 232. [Scholia Mediolanensia MSS. Ang. Maii opera nuper evulgata sic habent: Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲρ ἐκ θανάτοιο σώωσιν, ἢ αὐτὸς Παιήων ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν. Leg. πάντα γε.]

82

8

**THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT**

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

JAN 4 - 1910	MAY 14 1923	
JUN 4 1910		
JUN 6 1910		
JUN 7 1910		
JUN 8 1910		
JUN 18 1910		
JUN 24 1910		
JUL 5 1910		
JUL 11 1910		
JUL 17 1910		
JUL 18 1910		
MAY 11 1923		

FORM 410

EXJUN 2 41914

